

పురాణనామ చంద్రిక

పురాణనామ చంద్రిక

తెనుగుభాషయందలి

ఇతిహాస పురాణ కావ్యాది గ్రంథములయందు తఱునుగ కానఁబడు
దేవతలు మనుష్యులు పక్షిణములు నదులు మొదలగువాని
నామముల వివరణముకల నైఘంటువు.

ఇది

యె న మ ం ద్ర ం - వే ం క ట రా మ య్య

జే

రచియింపఁబడి,

చెన్నపురి.

జీః పుష్పరథశెట్టిగారి

కిల్లారత్నాకరముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడియె.

1879

All rights reserved.

మల్లుకల.

పురాణనామ చంద్రిక

యెనమండ్రం వెంకటరామయ్య

ప్రాచీ పబ్లికేషన్స్

PURANA NAMA CHANDRIKA

by Yenamandram Venkataramayya

Price Rs 87/-

ISBN 81-7443-004-0

Title Chandra

First Published in 1879

Prachee Reprint 1994, June

Published by P P C Joshi

for Prachee Publications,

1-1-336/73, Vivek Nagar

(Near Sri Thyagaraya Gana Sabha) Chikkadpally,

Hyderabad-500 020, A P

Phone 630703

Processed and Printed at Gayatri Offset Press,
A-66, Sector No 2, Noida

PREFACE.

THE object of this work is to supply in a convenient form, a cheap book to Telugu Students, to aid them in studying the Standard works of Hindu Literature. It contains the names of all Hindu deities, saints and sovereigns, places of sanctity and worship, systems of religion and philosophy &c , &c , arranged alphabetically with short explanatory and descriptive notes. Telugu Literature is so replete with these names, and Hindu Mythology and religion are so intimately connected with the literature of the country that it is impossible to acquire any proficiency in the latter without some knowledge of the former. Five Tables shewing the genealogy of the principal characters that figure in the Puranas are also appended to the work, and although these may bring out in a striking form, some of the inconsistencies and anachronisms that are so difficult to account for, they will generally be found to throw much light on the accepted lineage of several illustrious personages.

The work does not pretend to be complete or exhaustive, but it is hoped that it will be found to contain enough of information for all practical purposes, and be a ready and convenient hand book to the Student.

Much time and labor have been expended in bringing to completion this work in its present shape, but notwithstanding all the care bestowed upon it, it cannot be denied that the eye of the critic may detect in its pages many sins of omission and commission. The novelty of the undertaking however will, it is humbly hoped, serve to some extent as an extenuation of such shortcomings, and while every effort will be made to profit by criticisms tendered in a liberal spirit, the reception with favor by the public at large of this

first though feeble attempt to supply a long felt want, will be deemed a sufficient recompense for the labor and anxiety that are inseparable from such undertakings

The work which was selfimposed has been a labor of love , and although it was designed many years ago, its progress has been necessarily slow owing to the limited time which could be bestowed upon it at intervals of leisure and in the midst of other avocations.

Y. V.

MADRAS, }
February 1879. }

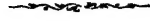
జూ ప క ము.

—ॐ॥—

మనశ్చరాశేతిహాస కావ్యాకులయందు తలుచుగ కానఁబడు ననేక నామ
ములను సులభముగ తెలిసికొనుటకు తగిన ఒక అకారాది నిఘంటువులదని యొచించి
ఆకాశఁతను కొంతమట్టుకు పూర్తిచేయఁదలంచి ఈ గ్రంథమును వ్రాసితిని ఇందు మన
దేశతలు, ఋతులు, రాజులు, కవులు, దేశములు, పట్టణములు, నదులు, పర్వతములు,
గ్రంథములు, మతాచార్యావహారిక పదములు మున్నగునవి కూడినంతవఱకు ఏర్పరచి
వ్రాయఁబడి ఉన్నవి గ్రంథపాఠుల్యభీతిచే అనేక ప్రదేశములయందు విషయములు
మిక్కిలి సంకుచితము చేయఁబడి ఉన్నను ఆవశ్యకములగునవి లోపములయి ఉండవు
ఆంధ్రభాషయందలి ప్రాచీన గ్రంథములయందు అభిరుచికల విద్యాధులకు కొంతసహ
యముగా ఉండునను నుద్దేశ్యముతో దీనిని ఏర్పఱచి ఉండుటఁబట్టి ముఖ్యముగ
ఆగ్రంథములయందు ఉండు నామములే ఇందు కానఁబడును ఎట్లుండినను ఇందలి
లోపములను పాటింపక గ్రంథశోధన చాలమిచే కలుగఁగల దోషములను మన్నించి
ఆదరించునట్లు ఎల్లవారిని వేఁడెద.

యె. వెం.

సంజలు.

అ॥ అణువంశస్థుఁడు
 ఆం॥ అంగదేశపురాజు
 ఇ॥ ఇక్ష్వాకువంశస్థుఁడు
 కా॥ కాశ్యపివంశస్థుఁడు
 కు॥ కురునివంశస్థుఁడు, కౌరవుఁడు
 చూ॥ చూడఁము
 ద॥ దనువంశస్థుఁడు, దానవుఁడు
 ది॥ దితివంశస్థుఁడు, దైత్యుఁడు
 నరి॥ నరిష్యంతునివంశస్థుఁడు
 నా॥ నామాంతరము

పా॥ పాంచాలదేశపురాజు
 పు॥ పూరునివంశస్థుఁడు, పౌరపుఁడు
 ప్రి॥ ప్రియవ్రతునివంశస్థుఁడు
 పా॥ బృహదిషుని వంశస్థుఁడు
 మ॥ మగదేశపురాజు
 మి॥ మిథిలాధిపతి
 య॥ యదువంశస్థుఁడు, యాదవుఁడు.
 ర॥ రక్కసుఁడు
 రు॥ ఋషి
 వై॥ వైకృతము

ఈశ్వర ప్రార్థన.

- ౧౦ ఎవ్వని చేజనించు జగ మెవ్వని పలనుండు లీనమై
యెవ్వని చందుడించు . రమేశ్వరుడెవ్వడు మూలకారణం
చెవ్వడనాదిమధ్యలయుడెవ్వడు సర్వముదాననైనవాడ
డెవ్వడువానినాత్మభిప్ర సేశ్వరు సేశరణంబువేడెదన్
- ౧౧ ఏవిభువందనార్చనము లేవిభుచింతయునామకీర్తనం
చేవిభు సమ్యగ్గీతము నెవ్వని సంత్రవణంబు సేయదో
పావలించానిలోకము శుభాయతవృత్తిజెలంగు సంద్రునే
నావిభునాశ్రయించెద నభౌమనివృత్తిదుభద్రకీర్తిదన్
- ౧౨ ఏవరమేశుపాదయుగ మెవ్వడుగౌరిభజించినేర్పరుల్
లోపలి ముద్దిలోనుభయ లోకములందలసక్తి పానియే
తాపములేక బ్రహ్మగతి చారుగతశ్రములై చరింతురే
నాపరమేశుమొక్కెద నభౌమనివృత్తిదుభద్రకీర్తిదన్
- ౧౩ తపములు సేసిమైన మఱిదానములెన్నియుండేసిమైననే
జపములు చేసిమైన పలసంచయమెవ్వని జేర్చుకున్న హే
యపదములై కరంతవిల య్థితి నెవ్వడు సుష్టుచుందున
య్యపరిపితున్ భజించెద నభౌమనివృత్తిదుభద్రకీర్తిదన్
- ౧౪ తపములేసిన సోమసోనియతిసో దానవ్రతప్రీతిసో
జపమంత్రంబులసో శ్రుతిస్మృతులసో సద్భక్తిసో యెట్లుల
ప్రపంచానని బ్రహ్మరుద్రముఖుల్ భావించురెవ్వనిస
య్యపరాధిపుండ్రాత్మమూర్తిసులభం దౌగాకనాకెప్పుడున్
- ౧౫ ఒకపరిజగములువెలిసిడి | యొకపరిలోపలికింగొనుచు నుభయముండ
సకలార్థ సాక్షియగున | య్యకలంకునినాత్మమూర్తి నగ్నిదలంతున్
- ౧౬ విశ్వకరువిశ్వహారుని | విశ్వాత్మకువిశ్వవేద్య విశ్వసత్త్వ
కాశ్వతునబ్రహ్మప్రభు | నీశ్వరునింబరమపురుషుని జయింతున్

పురాణనామచంద్రిక.

అ

అంగజుడు ముక్తిధుడు

అంగజులకు హిమవత్పర్వతమునకు సమీపమున ఉండెడి యొకపట్టణము లక్ష్మణుని కొడుకుడగు అంగదనిచే నిర్మింపబడెను

అంగజుడు (౧) వాలికొడుకు

(౨) ఇ || శ్రీరాముని తమ్ముడగులక్ష్మణుని పెళ్ళికొడుకు - ఇతడు అంగదపురమును నిర్మించెను

అంగదేశము గంగానదీతీరమున ప్రాంతదేశము ఇచ్చట రుద్రుడు తపముచేయుచుండు సమయమున అతనికి మన్మథుడు కామవికారము కలుగజేయ ప్రయత్నింప రుద్రుడు కోపించి మూడవకన్ను తెరిచి చూచి మన్మథుని భస్మము చేసెను - నాటకమున మన్మథుడు అంగములెనివారై అంగుడు అనంగుడై అతనియంగములను భూమిలో నులిసి పోయినందున దీనికి అంగదేశము అనుపేరు కలిగె

అంగన ఉత్తరపు దిక్కునందు అండేనుడు

అంగమాల్యదు ప్రేమ

అంగారకుడు వికాదశరూపులలో ఒకడు
శుక్రుడు సవగ్రహములలో ఒక్కఁడు
అంగుడు, కుజుడు, మంగలుడు

అంగుడు సోమవ్రతార్థమున అగ్నుని
అంగుని అతనియొక్కేయాత్రి

ముచే దహింపబడి ఆవల చిత్రధుడు అను నామముచే పరంగిన యొకగంధర్వుడు ఇతని యుపదేశమున పాండవులు ధౌమ్యుని పురోహితునిగా కొనిరి భార్య కుంభీనస

అంగిరసుడు } (౧) బ్రహ్మ మానసపుత్రులలో
అంగిరుడు } ఒక్కఁడు ఇతనికి బృహస్పతి, ఉతధ్యుడు లేక సువర్నుడు, అనునిరువురు కొడుకులును యోగసిద్ధి అనునొకమాతురును కలిగిరి ఈయోగసిద్ధి అష్టవసువులలో ఒక్కఁడగు ప్రభావసుని వివాహముచేసికొని అతనియందు విశ్వకర్మను కనెను తొల్లి అగ్నిదేవుడు దేవతలతోడి యలుకచే హవ్యంబుల వహింపనెల్లక వనమునకు వనదేవతలు అధికతపోవిజృంభితుడగు అంగిరసుని అగ్నిపదమునందు ఉంచిరి అంతకొంతకాలమునకు వెనుక అగ్ని మరలి రాగా అంగిరసుడు అతనిని ప్రథమాగ్నియయి ఉండుమని తాను అతనికి ప్రథమపుత్రుడయి అగ్నిసారూప్యమున తేజరిల్లె ఈరూపమున ఇతనికి శివ అనుభార్యయందు బృహజ్జోలి బృహతీగ్ని బృహత్కణుడు బృహస్పతి బృహద్భానుడు బృహస్పతి బృహద్భృహ్మ అనునెడుగురు కొడుకులును అనుమతి రాక నీనీవాని కుమారులు అర్చిష్టతి హవిష్టతి మహామతి అనునెడుగురుమాతులును పుట్టిరి వీరును వీరిసంతతివారందఱును అగ్నిస్వరూపులయి ఉండురు

(౨) ఇ || ఉన్నికునికొడుకు అంగునితమ్ముడు భార్య కృతి

అంగుడు (౧) ఉల్లుకుని జ్యేష్ఠపుత్రుడు
భార్య సునీతి కొడుకు వేనుడు

(౨) యయాతి నాలవపుత్రుడగు అణుపు
యొక్కవంశస్థుడయిన బలిశ కెడ్డకొడుకు

అంజన ఒకయప్పరన ఈపె శాపముచే కా
మరూపిడియగు వానరముగ పుట్టెను ఒక
నాడు ఈమె మానుషరూపము ధరించి ఉం
డునపుడు వాయుపుమాచి మోహించి యీ
మెయందు హనుమంతుని కనెను ఈపె
కేసరి అను వానరునిభార్య కుంజరుడు
అనువానరుని హుతురు

అంజనపర్వుడు ఘటోత్కచుని కొమరుడు
ఇతడు బారతయుద్ధమున అశ్వత్థామచే చం
పబడెను

అంజనము పడమటిదిక్కునందలి మగయే
నుడు

అంజనావతి ఈశాన్యదిక్కునందుండెడి ఆం
డేనుడు

అంతకుడు యముడు

అంతరిక్షుడు ద || చురాసురునికొడుకు
ఇతడు శ్రీకృష్ణునిచే చంపబడెను

అంతర్ధానుడు నా || విజయాశ్వుడు పురు
చక్రవర్తికొడుకు ఇతనికి ఇరువురు భార్యలు
మొదటిభార్యయగు శిఖండి వసిష్ఠుని శాపము
చే భూమియందు పుట్టి త్రేతాగ్నులయిన పా
వకుడు పవమానుడు శుచి అను ముప్పురు
పుత్రులను కనెను వీరు బాల్యమునంద చని
పోయిరి రెండవభార్యయగు నభస్వతికి హ
విధానుడు అనుకొమరుడు పుట్టె

అంతశ్శిల. వింధ్యపర్వతమునుండి వెలువడెడి
యొకనది

అంతిసారుడు పు|| చూ|| నా|| మతిసారుడు

అంధకుడు (౧) య|| సాత్యకునికొడుకుల
లో ఒకడు ఇతనికి భజమానుడు కంకు

రుడు శుచి కంబళబద్ధుడు అనునలుగురు
పుత్రులు

(౨) దనుపుత్రుడు ఇరెడు శివునిచే
చంపబడెను

అంధుడు (౧) ద్రుహ్యునిపౌత్రుని పుత్రుడు.

(౨) ద|| విశ్రచి త్రికొడుకు

అంధ్రము తెనుంగుదేశము

అంబ (౧) పార్వతి

(౨) కాశిరాజుహుతురు ఈమెకన్యగా
ఉండునపుడు తిండియగు కాశిరాజుచే స్వ
యంవరమున సాల్వనకు ఈయంబడియుం
డినను భీష్ముడు బలాత్కారమున ఈమెను
ఈమె చెవియందగు అంబికాంబాలికలను
యుద్ధమునందు శత్రురాజులనందఱును ఓడిం
చి తెచ్చి తనతమ్ముడగు విచిత్రవీర్యునకు వి
వాహము చేయఁబోవునెడ ధర్మశాస్త్రజ్ఞులు
అంబ పూర్వము తండ్రిచే దత్త అయినందున
ఆమెను మరల వివాహమగుట ధర్మపు గాదని
చెప్పగా ఆమెను భీష్ముడు సాల్వరాజునె
ద్దకు పంప సాల్వరాజు తన్ను పెండ్లియాడ
నని ధిక్కరించినందున ఆమె చచ్చి రెండవ
జన్మమున శిఖండిగ ద్రుపదరాజునకు పుట్టి
భీష్ముని భారతయుద్ధమున పడనేసెను చూ||
శిఖండి

అంబరీక్షుడు (౧) ఇ|| తండ్రి మాంథాల క
డుకు యావనాశ్వుడు

(౨) రెండవనాథాగునికొడుకు నగ్నగునిపౌ
త్రుడు ఇతడు కేవలము హరిభక్తుడు
ఒకప్పుడు ఇతడు ద్వాదశీవ్రతము చేయు
చుండునవసరమున దుర్వాసుడను శుహృద్ది
ఇతనియొద్దకువచ్చి భోజనమునకయి ప్రార్థిం
పబడి యమునయందు స్నాన మాచరింపఁ
బోయి అందుండి శీఘ్రముగ రామింజేసి
ద్వాదశి గడియలు మీఱకమున్న ఆహారము

పుచ్చకొనవలసి యుండుటవలన ఈయంబు
రీతుండ్ర బ్రాహ్మణులయినమతిని జలసానము
చేసె అది తెలిసికొని దుర్వాసుడు కోప
గించి అంబరీషుడు భవ్యమగునటులు దిన
జడయొకటి తీసివైచె అది విష్ణువు ఎఱచి
అంబరీషునిని కాపాడుటకు తనవక్రమును
పంపెను అంత ఆచక్రము ఆజడను భవ్య
ము చేసినదేకాక దుర్వాసుని తణుము
టుకు ఆరంభింపగా అరచడు మూడులో
కములు తిరిగి తిరిగి వేసాట బ్రహ్మరుద్రులచే
జాట విడువబడి భక్తపరాధీనండగు వి
ష్ణువుచే అంబరీషునిపాలికి పనువలద అరచ
డు చక్రమును స్తుతించి దుర్వాసుని కాపా
డెను ఈయంబరీషునకు విరూపుడు కేతు
మంతుడు శంభుడు అనుమూపురు కొడు
కులు

అంబద్ధదేశము ఉత్తరమని కొడుకగు సుప్ర
తుడు నిర్మించినరాజ్యము ఈదేశస్థులు
అంబస్థులు అనబడుదురు

అందాత్రయము జ్ఞానాంబ, భ్రమరాంబ మూ
కాంబ

అంబాలిక } అంబచెల్లెండ్రు కాకిరాజుహం
అంబిక } తులు విచిత్రవీర్యుని భార్యలు
వీరలలో అంబిక జ్యేష్ఠురాలు విచిత్రవీర్యు
ని మరణానంతరము దేవరన్యాయమున వీరి
యందు సత్యవతియాజ్ఞ నైంది వ్యాసమహ
ర్షి భృతరాష్ట్ర పాడురాజులను పుట్టించెను
అంబిక భార్యతి

అంకుమంత్రుడు ఇ || (౧) తండ్రి అసమంజ
సుండు కొడుకు దిలీపుడు

(౨) సూర్యుడు

అంకుమాలి సూర్యుడు

అకంపనుడు ర || సుమాలికొడుకు జనస్థా
నమున' ఖరదూషణత్రిశరసులు రామునిచే

చంపనైన వృణాంతిమును వీడు రావణు
నకు తెలియజేసెను లంకను రాముండు ము
ట్టడివేసినపుడు పశ్చిమద్వారమున హనుమం
తునిచే వీడు చంపబడెను

అక్షరారుడు య|| శ్వఫలుని పెద్దికొడుకు
ఇరచును వృణ వంశశ్రుంగు సాత్యయి
సినతాత పెత్తాత బిడ్డలు

అక్రోధనుడు కు|| అయితాయువుకొడుకు
అక్షమాల అరుంధతి

అగస్త్యబ్రాత అగస్త్యునిసహృదకుడు ఇత
నికి గర్భమునందే జ్ఞానము కలిగినందున వృ
షహారాష్ట్రుండు కాండాయెను కనుక ఇరనికి
వృషహరనామము లేకు పేరిచే తెలిసికో
దగనివానిని అగస్త్యబ్రాత అంటురు

అగస్త్యుడు ఇతిండోకమహర్షి మిత్రావరు
ణులు సముద్రపుగట్టిన సంచరించుచుండి
ఉర్వసిని చూచి కామింప వారికి వీర్యములు
స్థలిలిములై మటమున ఉనువలదేగా అం
కు అగస్త్యవర్ణిస్తులు పుట్టిరి ఇతనియాశ్ర
మము వింధ్యపర్వతశ్రమివమున

ఈతనికిధలనేకములు కలవు వాతాపి
ఇల్వలుండు అనునిరువురు రాక్షసులు బ్రా
హ్మణులను మిగుల హింసించుచుండరు రా
క్షసులు కావరూపులు గనుక ఇల్వలుండు
సాధారణముగ ఒకబ్రాహ్మణరూపము ధరి
యించి వాతాపిని మాంసముగ వండి తనయిం
ట పితృకార్యమునుచు బ్రాహ్మణుని ఎవ్వనినై
ననుపించి భోజనముపెట్టి భోజనానంతరము
బ్రాహ్మణభుక్తశేషమును భుజియించుటకు
రమ్మునువానివలెనే వాతాపిని పిలుచును వా
డు అపుడ అబ్రాహ్మణునిపొట్ట చించుకొని
వెలువలికి వచ్చును ఈసంగతిని అగస్త్యమ
హర్షి యెఱింగి ఒకదినము ఇల్వలునియింటికి
బ్రాహ్మణాగ్ధము వచ్చెను అప్పుడు ఎప్పటి

తెలుంగున ఇల్వలుండు చేయఁగా అగస్త్యుఁ
డు “వాతాపే జీర్ణో భవ” అనెను అంత
వాతాపి నశించెను ఇల్వలుండు అగస్త్యుని
పై పడిరాఁగా అతనికొకముచే భన్తమా
యెను

మఱియు తొల్లి ఒకప్పుడు మేరువింధ్య
పర్వతములకు ఒకనిమి త్రము వివాదము కలి
గి వింధ్యపర్వతము సూర్యచంద్రగుతులకు
అద్దముగ పాడవెడగు లోకమునకు అలజడి
పొడదు అది తెలిసి దేవర్షులు అగస్త్యునిచెం
తకు పోయి పొడమినవిపత్తును విచారింపుఁ
డని వేడఁగా అమృతహముండు బయలువె
డలి తనశిష్యుండగు వింధ్యముకడకు రాఁగా
ఆపర్వతశ్రేణుండు అగస్త్యునకు దండప్రణా
మము ఒనర్చుటకు నేలమట్టమయ్యెను అ
ప్పుడు అగస్త్యుండు వింధ్యునిం గని నేను
దక్షిణమునకు పోయి మరలి వచ్చుదనుక
నీవిచ్చట ఈప్రకారమే ఉండుమని పలికి
పోయెను వింధ్యము అదిమొదలు ఇదివఱ
కును ఆప్రకారముననే క్రింద పక్షి ఉన్నదని
చ్రోధి

వెండియు ఇతఁడు కాలకేయలనిమిత్త
ము సముద్రమునందలి జలమును ఆపోశన
ముగ తీసికొనెనని పురాణకథ చూ॥ కాల
కేయులు

మఱియు నహుతుండు దేవేంద్రత్వమును
అనుభవించుచుండినపుడు ఒకనాడు వేదము
లంగూర్చియు బ్రాహ్మణులంగూర్చియు నిగ్గ
త్యముగ మాటలాడినందున వానిని సర్వమ
గునట్లు అగస్త్యుండు శపియించెనని చెప్పి
యున్నది అగస్త్యుండు పులస్త్యునికి హవి
ర్భుక్తు అనుభార్యయందు పుట్టినట్లు కొన్ని
చోట్ల అగవడుచున్నది

అగవాత పార్వతి

అగస్త్యుఁడు అగస్త్యుఁడు

అగ్ని అగ్నిదేవుండు

అగ్నికంటి శివుండు

అగ్నిచూలి కుమారిస్వామి

అగ్ని అష్టదిక్పాలకులలో ఒక్కఁడు ఇతని
దిక్కు పూర్వదక్షిణము భార్య స్వాహాదేవి
పట్టిణము తేజోవతి వాహనము మేషము
ఆయుధము శక్తి ఇతఁడు అష్టవసువుల
లో ఒక్కఁడయి వసువుల కందఱకును
రాజై ఉండును అసలుండు అనియు ఇత
నికి నామము కలదు కొందఱు అగ్నిని బ్ర
హ్మజ్యేష్ఠ పుత్రుండందురు అతనినామము
ఆభిమానాగ్ని కుమారస్వామి అగ్నిపుత్రుం
డని కొన్నిచోట్ల చెప్పఁబడి ఉన్నది చూ॥
పార్వతి కాశ్యాయం కు విశ్వానరుండు అను
ఋషికి ఇతఁడు కుమారుడై పుట్టినందున
ఇతనికి వైశ్వానరుండు అనునామముకలదు
చూ॥ అంగిరసుండు

(త్రేతాగ్నులు = ఆహవనీయము దక్షిణాగ్ని
గార్హ పత్యము ఇవిక్రమముగా వేదికి పూర్వ
దక్షిణపశ్చిమదిక్కులందు ఉండును) (పం
చాగ్నులు = వైమూడగ్నులును సభ్యము
అపసభ్యము కడపటి రెండును వేదికి ఈ
శాస్త్రదిక్కునందు ఉండును)

అగ్నివచనము ఇది ఒకయజ్ఞకర్తకు భక్తి
పుండు అనువహ్నియొక్క కపటవృత్తినిబ్రహ్మ
లయిన పదియేపురు పుత్రులు యజమానుల
యజ్ఞఫలములను అపహరించుచుండుటచే ఇ
ది వారిశాంత్యర్థము యాగమువృత్తియందు చే
యఁబడును

అగ్నిదేవ్యుండు ఇతనికి ద్రోణాచార్యుండు
భనుర్విద్యాపారంగుండయ్యె

అగ్నిద్యోతనుండు వివాహనిమిత్తము కృష్ణుని
వద్దకు రుక్మిణిచే పంపఁబడిన బ్రాహ్మణుండు

అగ్నిభుక్తు కుమారస్వామి

అగ్నిమిత్రుడు మ॥ శుష్పమిత్రునికొడుకు
శృంగులలో ఒక్కడు

అగ్నివర్చస్సు సూతునిమృదు గొప్పపా
రాణిమడు

అగ్నివేళుడు ఇత్యైకునితమ్ముడగు అగ్నిమృ
నిమంశ్శుండయిన దేవదత్తునికొడుకు ఇ
తడు కానీనుడై జాతకర్ణుడు అనుమహ
ద్విమై వెలసె ఇతినివలన అగ్నివేశ్యాయన
ము అనుబ్రాహ్మణకులము కలిగెను

అగ్నిష్టోమము వసంతకాలమందు విడుదినము
లలోచేసి ముగించెడియొగము

అగ్నిష్టోమండు చక్షుర్మనువుకొడుకు

అగ్నిష్టోమము పితరులలో ఒకభేదము చూ॥
పితరులు

అగ్నిజ్ఞుడు బ్రహ్మ

అమాసురుడు బృందావనమున కృష్ణునిచే
చంపవడిన బకాసురునితమ్ముడు అజగ
రాకారమున వీడు కృష్ణుని మ్రొంగగా అ
తడు వీనికందార్ద్రమున ఉపిరి వెడలని
యక శరీరము పెంచి వీనిని చంపెను

అచ్చరలు వై॥ చూ॥ అప్పరసలు

అమృతకృష్ణానిధి నీధ్ధాంతకల్పతరువు అను
గ్రంథమునకు కృష్ణాలంకారము అనుబాహ్య
నము వ్రాసినయొకచండితుడు

అమృతుడు విష్ణువు

అచోద్ధ ఒకపుణ్యనది ఇది తొలుత మరీచి
నందనులగు పితృగణములయొక్క మానసక
న్యకగా శుక్తి తనపితలచే నిర్మితమగు అ
చోద్ధము ౧ అనుసరోవరతీరమున సహస్ర
దివ్యవర్షములు తపస్సుచేసి పితరుల మెప్పిం
పగా వారలు దివ్యాలంకారభూషితులయి

పాడసూపిరి అంతి అపె తనతండ్రులగు
వారలలో మావసుండు అనువానిని తనపతి
గా కొరె ఈవృద్ధిచారముచే ఆమె యోగ
శ్రష్టమై స్వర్గమునుండి క్రిందికి పడెనుగాని
భూమినంటక మధ్యమున నిలచె అది దర్శ
తిస్తై కోరినను భీరతిచే మావసుండు తనమ
నమును చలింపనీయకుండుటంజేసి యశ్రా
ర్యము ప్రవృత్తినిదినము అమావాస్య అని
వరంగె పితృసంబంధమగునది కావున అది
నము పితరులకు ముఖ్యము అదినమునందు
వారలకు చేసెడుస్వల్పక్రియలైనను వారు
అక్షయములుగ భావించి తృప్తిజెందుదురు
అట్లు అచోద్ధ తలక్రిందుగా పడి పితరులను
అందఱను పలుచందముల వినుతించి నావ్య
భిచారమును మన్నించి నాకు మరల గతులు
కలుగునటులు కరుణించుచునే వేడఁగా ఆ
పితరులు దానిం జూచి నీవిచ్చడు దేవతలు
చేసెడు కర్మఫలములను అనుభవించుచుండి
యిరువదియెనిమిదవద్వాపరమున మీనయో
నియందు శుక్తి సత్యవతి అని పేర్కొనఁబ
డి తొలుత పరాశరమహామునితేజమున వ్యా
సమహామునిని కని పిదప శంతనునిభార్యవై
విచిత్రవీర్యుండు చిత్రాంగదుండు అనునిరు
వురు శుత్రులను కాంచి కడపట అచోద్ధ
అనుపుణ్యనదివి అయ్యెదవని చెప్పి అంత
ద్వితులయిరి

అచోద్ధము ఇది ఒకసరస్సు ఇందు అచోద్ధ
ద అనునది ఉద్భవించెను ఈనదీతీరమునందు
కుబేరునివనమగు వైత్రరథము ఉండును

అజకుండు శురూరపునివంశస్థుండగు జహ్ను
నిపౌతుడు

అజగుండు రహస్యమయిన పరమహంసభర్త
మును ప్రహ్లాదునకు బోధించినయొకమహద్వి
ఇతడు కావేరీతీరమున సహ్యాపర్వతతట
మునందు ఉండెను.

అజానము శివునివిష్ణు

అజమితుడు పు॥ తండ్రిహస్తీ కొడుకులు
బృహదిహుడు నీలుడు ఋషుడు ఈ
తనివలన బాహుదిష పాంచాల కౌరవ వంశ
ములుకలిగెను

అజాతశత్రువు (౧) కై శునాగులలో అజవ
రాజు తండ్రి విధిసారుడు ఇతడే యి
క్షుకు వంశస్థుడగు బృహద్బలునివంశజుడ
నైన శాత్రుముని

(౨) దర్శరాజు

అజామితుడు కన్యాకుబ్జపురమునందు ఉం
డిన యొకవిప్రుడు ఇతడు మహాపాతకు
డును నిర్భాగ్యుడును అయ్యును అంత్య
కాలమున నారాయణ నామధేయుడగు
నిజపుత్రవర్ణమాలముగ నారాయణాభిధా
నము నుడువుటచే యమకింకరులయొద్దనుండి
విష్ణుదూతలచే విడిపింపబడెను “అ॥ బిడ్డ
పేరు పెళ్ళి పిలుచుట విశ్రామి కేళి నైన మిగు
లం గేరినైనఁ బద్మగద్యగీతభావాగ్ధములనై
నఁగఁగలవలనయనుచు దలంపఁ గలుషహరము॥”

అజితుడు (౧) బ్రహ్మ

(౨) విష్ణువు

(౩) శివుడు

అజాడు(౧) ఇ॥ తండ్రి రఘువు కొడుకు దశర
థుడు కొందఱు రఘుమహారాజునకు వృథు
శ్రవుడు అనునొకకొడుకు ఉండినట్లును
అతనికి అజాడు శ్రుతిగల్గును చెప్పదురు
విదర్భరాజునాతురగు ఇందుమతీస్వయంవ
రమునకు పోవునపుడు ఇతడుచూర్ణమున
ఒకఋషిశాపముచే ఏనుఁగయి ఉండినయొ
కగంధర్వుని చంపఁ బోవఁగా ఆమృగము
తనపుర్యగంధర్వరూపమును తాల్చి యిత
నికి అనేకాస్త్రములను ఉపదేశింపఁగా ఆ
యస్త్రముల సాహాయ్యమువలన ఇతడు

ఎల్లరాజుల జయించి స్వయంవరమున ఇం
దమతిని వివాహమామెను

(౨) మి॥ తండ్రి భృతుడు

(౩) బ్రహ్మ

(౪) శివుడు

(౫) విష్ణువు

(౬) మన్మథుడు

అడిదముసూరన ఇతడు కవిజనరంజనము
లను నొకకృతి తెనుంగున చేసెను అది తా
ను నడసిననామమును అన్వయము చేయుచు
న్నది దీనిని పిల్లవసుచరిత్రము అని చెప్ప
దురు మఱయు ఇతడు అంధ్రనామశేషము
అనెడియొకనిఘంటువు వ్రాసి ఉన్నాడు

అడిదానపుడు అంధకునికొడుకు మీడు స్వ
స్వరూపమున యుగమున మరణమునెంద
కుండునట్లును వేరురూపము చెందిన మరణ
ము కలుగునట్లును వరముఁబొంది ఉండెను.
కనుక ఒకప్పుడు పార్వతివలె రూపము ధరిం
చి శివుని మోసము చేయరాఁగా అది అత
డు ఎఱిగి వీనిని చంపెను

అణుపాడు బా॥ విశ్రాజునికొడుకు ఇతడు
కుకునినాతురగు కీర్తిమతిని వివాహమా
మెను

అతనుడు మన్మథుడు.

అతలము తెల్లనిచాయకలిగిన యొకయధి
లోకము ఇందు కొన్నిపన్నగములు ఉండును.

అతికాయుడు ర॥ రావణునికొడుకు మీడు
బ్రహ్మవలన అవధ్యకవచమును పొంది ఉం
డెను. లక్ష్మణునిచే బ్రహ్మాస్త్రముతో చం
పబడెను

అతిచార్మకుడు ఇ॥ చూ॥ నా॥ ఇందుడు
అతిధి. శ్రీరామునికొడుకగు భుకునికొడుకు
అతిరథుడు అం॥ సత్యకర్మునికొడుకు ఇత
డు గంగగట్టున పడియుండిన కురీతిపుత్రుడ

గు కన్యని తనపుత్రునిగా పెంచుకొనెను
భార్య రాధ

అత్రి బ్రహ్మమానసపుత్రులలో ఒక్కఁడు
భార్య అనసూయ ఇతఁడు తనతపోబల
ముచే త్రిమూర్తుల యంశములందు సోమ
దూర్వాస దత్తాత్రేయులను కొమరులుగ
పడనెను

అది త కశ్యపునిభార్య దత్తునికాఁతురు కొ
డుకులు అదితులు

అదృశ్యంతి (౧) అరుంధతి

(౨) శక్తిభార్య వరాశధునితల్లి

అద్రిక ఒకయప్పర

అద్యయవాది శైవులదేవత

అద్వైతము ఇది స్వార్థమతము ఇందు బ్ర
హ్మమని అవిద్యయని రెండుపదార్థములు
కలవు అందు బ్రహ్మము, సత్యము, జ్ఞానా
నందాత్మకము, నిర్వికారము, నిరవయవము
నిత్యము, నిర్దోషము విభువు (సత్యము=
కాలత్రయముచే బాధింపఁదగనిది నిర్వికా
రము=రూపాంతరములు లేనిది నిరవయవ
ము=అవయవములు లేనిది నిత్యము=
కాలత్రయములయందు ఉండునది విభువు
=వ్యాపనము కలిగి ఉండునది)

అవిద్య, అపారమాధికము సదసద్వి
లక్షణము జడము సవికారము సావయ
వము అనాది సాంతము అజ్ఞానరూపము
(అపార మాధికము = మిథ్యా భూతము
బ్రహ్మతత్వజ్ఞానముచేత నివర్తించునది. ఇది
వ్యావహారికసత్య అని చెప్పఁబడుచున్నది.
వ్యవహారదశలో సత్తుగా తోచును కాని
పరమాగ్ధము కాదు. సదసద్విలక్షణము,
సత్తనగా బ్రహ్మము, అసత్తనగా తుచ్ఛ
మయిసశశృంగాది, పారమాధికసత్యయిన

బ్రహ్మముకంటెను ప్రమాణసిద్ధముగాని తు
చ్ఛముకంటెను విలక్షణమైనది బ్రహ్మము
వలె పారమాధికము కాదు. తుచ్ఛమువలె
ప్రమాణములకు అవిషయమును కాదు)

ఈయవిద్య సత్త్వరజస్తమోరూపగుణ
త్రయాత్మకము దీనికి ఆచ్ఛాదకశక్తి వీక్షే
పశక్తి అని రెండుశక్తులు ఉన్నవి ఆచ్ఛా
దకశక్తికల యవిద్యచేత ఆవరింపఁబడిన బ్ర
హ్మమునకు చీకటిలో ఉన్నమనుష్యునకువ
లె స్వస్వరూపజ్ఞానము చెడి విక్షేపరూపము
యిన దేవభిగ్గుత్తునుస్సాది చేసజ్ఞానముకలు
గుచున్నది ఈదేవాది బేదములు అన్నియు
అపార్యాపరిణామముగాని పరమాగ్ధములు
కావు

ఈవై తస్వరూపమయిన బ్రహ్మము, శుద్ధ
నైతస్యము మాయావచ్చిన్నవై తస్యము అం
త్యకరణావచ్చిన్న వై తస్యము వృత్త్యవచ్చి
న్నవై తస్యము విషయావచ్చిన్నవై తస్యము
అని అయిగు బేదములుగలవి శుద్ధవైన బ్ర
హ్మస్వరూపమునకు ఈబేదములు అవిద్య
మొదలుగాఁగల యుపాదులచేత కలుగుచు
న్నవి అందు శుద్ధవై తస్యము అనునది శుద్ధ
బ్రహ్మస్వరూపము మాయావచ్చిన్న వై త
స్యము అనునది ఈశ్వరుఁడు అతఁడె
ఱగత్పృష్ట్యాదికర్త సర్వాంతర్యామి స
గుణ బ్రహ్మము

అంత్యకరణావచ్చిన్నవై తస్యము అను
నది జీవుఁడు ఆకాశగతములయిన సూ
ర్యాదితేజములు తటాకాదులయందు ప్రతి
బింబించునట్లు తేజోమయమయిన బ్రహ్మవై
తస్యము అవిద్యాపరిణామములయిన అం
త్యకరణములయందు ప్రతిఫలించుచున్నది
ఇందు బ్రహ్మము బింబము, అంత్యకరణముల
యందు తోచునట్టివి ప్రతిబింబములు, అవి
మొ జీవులు, సూర్యాదిబింబములకును జు

ములయందు తోచునట్టి ప్రతిబింబములకు ను భేదము లేనట్లు, బ్రహ్మజీవులకు భేదము లేదు ప్రతిబింబభూతజీవులకును అంతఃకరణ రూపాధిభేదమేకాక స్వరూపభేదము లేదు

వృత్తవచ్చిన్నవైతన్యము అనునది అంతఃకరణ పరిణామరూపవృత్తులయందు ప్రతిఫలించువైతన్యము ఇదియె జ్ఞానము అని చెప్పబడుచున్నది ఇది ప్రత్యక్షాదిభేదములచే అనేకవిధములు కలదిగా ఉన్నది

విషయావచ్చిన్నవైతన్యము ఘటపటములు

ఇందు మాయావచ్చిన్నవైతన్యమైన యాత్మరుండు మొదట సృజించగల ప్రాణి వర్ణములతారతమ్యమునకు సేతువగు కర్మములను తోడుచేసికొని అవరిమితశక్తి యుక్తమైన మాయనువశపఱచికొని నామరూపాత్మకమైన సకలప్రపంచమును సృజియింప సంగల్పించి మొదట ఆకాశాదిపంచభూతములను అపంచీకృతములను పుట్టించెను తొరకు ఆకాశమునకు శబ్దమును, వాయువునకు శబ్దస్పర్శములును, తేజస్సునకు శబ్దస్పర్శరూపములును, అష్టానకు శబ్దాదులతోడ రసమును, వృధివికి శబ్దాదులతోడ గంధమును గుణములు.

వృధిది అప్పు తేజము వాయువు ఆకాశము అనునీపంచభూతములును, గుణత్రయాత్మకమయిన యవివ్యయొక్క కార్యములుగాన ఇవియు త్రిగుణాత్మకములు సత్సగుణయొక్కములు అయివు యాభూతములచేత త్వక్ష్ణత్వశ్చోక్తజిహ్వహృదములు అనెడి జ్ఞానేంద్రియములు మనోబుద్ధ్యహంకారచిత్తములు అనెడి యంతఃకరణ పరిణామములును. పుట్టుచున్నవి రజోగుణ యుక్తములు అయిన యా

భూతములచేత వాక్యాభి పాది హయమాస్పములు అనెడి కర్మేంద్రియములు పుట్టుచున్నవి రజోగుణముతోకూడిన భూతములచేత ప్రాణాపాన వ్యాసోదానసహనములు అనుపంచప్రాణములు పుట్టుచున్నవి

ఈపంచభూతములచేతను జ్ఞానకర్మేంద్రియములచేతను పంచప్రాణములచేతను మనోబుద్ధులచేతను సూక్ష్మశరీరము పుట్టుచున్నది ఈశరీరము లింగశరీరము అనిచెప్పబడును ఈశరీరము పరలోకయాత్రకు అనుకూలమై మోక్షపర్యంతము ఉండునది

తమోగుణముతోడ కూడిన యపంచీకృత భూతములచేత పంచీకృతభూతములు పుట్టుచున్నవి పంచీకరణము అనగా ఆకాశాది పంచభూతములను మొదల ప్రత్యేకము రెండుగాభాగించి అందు ఒక్కొక్కయంశమును నాలుగేసిగా భాగించి అనాలుగింటిలో ఒక్కొక్కభాగమును భాగింపని యొక్కొక్క సగముతో చేర్చి కలపగా పంచీకృతభూతములు ఏర్పడియె అందు ఆకాశార్థమును కడమభూతములలో ఎనిమిదింట ఒక్కొక్కభాగమును చేర్పగా పంచీకృతాకాశము ఇట్లు వాయ్యాదులను ఊహింపవలయును

ఈపంచీకృత భూతములచేతనే అండములును వానికి లోఁబడిన పక్షునాలుగు లోకములును జరాయుజోది దేహములును పుట్టుచున్నవి (జరాయుజములు=జరాయుభవలనపుట్టునవి = మనుష్యాదులు జరాయువు=గర్భముత్పత్తి అండజములు=అండమువలనపుట్టునవి=పక్షిసర్పాదులు, అండము=గ్రుడ్డు స్వేదజములు=చెమటవలనపుట్టునవి=నల్లి మొదలయినవి, ఉద్భిజ్జములు=భూమిని చీల్చుకొని పుట్టునవి=వృక్షములు)

ఇట్టి ప్రపంచమునకు మూలప్రకృతి పరిణామముపాదానకారణము ఘటమునకు మన్నువంటిది పరిణామి అనఁగా ఒకరూపము నుండి మఱియొకరూపమును పొందునది బ్రహ్మము ప్రపంచమునకు వివర్తనపాదానకారణము, అనఁగా వెండి అను భ్రాంతికి శుక్తివలె ప్రపంచభ్రమమునకు అధిష్ఠానము (అధిష్ఠానము=స్థానము) పరమార్థమయిన బ్రహ్మమునందు ప్రపంచమునకు అధ్యాసము కలుగుచున్నది (అధ్యాసము=భ్రమము)

ఇట్టి ప్రపంచరూపకార్యముల నాశము ప్రళయము అనఁబడును అది నిత్యప్రళయము నైమిత్తికప్రళయము ప్రాకృతప్రళయము ఆత్యంతికప్రళయము అని నాలుగువిధములు కలది అందు ఆత్యంతికప్రళయము బ్రహ్మసాక్షాత్కారముచేత అవిద్యారూపకారణముతోడ సకలప్రపంచనివృత్తి (బ్రహ్మసాక్షాత్కారము=తనకును బ్రహ్మమునకును ఐక్యప్రత్యక్షము) ఈ సాక్షాత్కారము శ్రవణ మనన నిదిధ్యాసనములతోఁగూడిన వేదాంతవాక్యములచేత కలుగుచున్నది (శ్రవణము=ఆచార్యునివలన న్యాయయుక్తములు అయినయర్థములనువినుట మననము=విన్నయర్థములందు విరోధశంకలు కలుగునప్పుడు వానిని పోఁగొట్టునట్టి మానసిక మగు యుక్తివిచారము నిదిధ్యాసనము=అనాదివాసనచేత విషయములయందు ప్రవర్తించి ఉండునట్టి మనఁగును విషయముల నుండి యాత్మి ఆత్మయందు కదలనీక నిలుపుట) ఇది సాక్షాత్కారరూపమయిన బ్రహ్మకృష్ణానమునకు చేరినకారణము ఈ జ్ఞానము పాపక్షయముచేత కలుగుచున్నది కర్మానుష్ఠానముచేత పాపక్షయము గలుగును

ఈ శ్రవణాదులయందు మోక్షేచ్ఛగలవా

రికే అధికారము ఆమోక్షేచ్ఛయందు నిత్యానిత్యవస్తువివేకము విషయఫలవైరాగ్యము శమదమోపరతి తితిక్ష సమాధానము శ్రద్ధ అనునవి ప్రయోజకములు (శమము=అంతరించియనిగ్రహము, దమము=బహిరించియనిగ్రహము ఉపరతి=చాంచల్యములేమి తితిక్ష=ఓర్పు సమాధానము=ఒకచోటనే మనఁగునిలుపుట శ్రద్ధ=గురువులయందును శాస్త్రముల యందును విశ్వాసము)

నిర్వికేషమయిన బ్రహ్మమును సాక్షాత్కరింపసామర్థ్యము లేనివారు సవికేషబ్రహ్మపాసనము చేయవలయు వీరికి సగుణ బ్రహ్మపాసనముచేత మనఁగు స్వాధీనపడఁగానే నిర్వికేష బ్రహ్మము తానే తోచును సగుణబ్రహ్మపాసనము చేయువారు అర్చిరాధి మార్గముగా బ్రహ్మలోకమును పొంది అందు శ్రవణాదుభిక్షేత సాక్షాత్కారము కలిగి బ్రహ్మతోడ మోక్షమును పొందుచున్నారు కర్మనిష్ఠులు ధూమాది మారముగా పితౄలోకమును పొంది అందు శుభానుభవములు చేసి మరల పుణ్యపాపానురూపముగ మనుష్యాది యోనులయందు పుట్టుచున్నారు నిషిద్ధకర్మములను ఆచరించువారు రౌరవాదిసరకములను పొంది అందు పాపానురూపంబుగా చుఃఖములను అనుభవించి మరల కుక్క నక్క మొదలుగాఁగల తిర్యగ్గోనులయందు స్థావరాదియోనులయందును శుట్టి నశించుచున్నారు నిర్గుణ బ్రహ్మపాసనము చేయువారు ప్రారబ్ధ కర్మములనుమాత్రము అనుభవించి కడమ పుణ్య కర్మములను మిత్రులయందును పాప కర్మములను శత్రువులయందును విడిచి వైవల్యమునుపొంది నిరతిశయానందమును అనుభవించుచున్నారు

అదైతానందుడు వేదాంతసారము అను
వేదాంతగ్రంథమునకు వ్యాఖ్యానము చేసిన
యతడు సదానందునిగురువు

అభర్తుడు వరుణునికి జ్యేష్ఠాదేవియందు పు
ట్టినకొడుకు ఈతనిభార్య నిర్మతునికూ
తురయిన హింస, కుమారులు భయందు
మహాభయందు పృథ్వీపు చెల్లెలు గుర
నిందని

శ్రీభాగవతమున అభర్తుడు మృషను వి
వాహమయివట్లును ఆమెయందు దంభుడు
అనుకొడుకును మాయ అను కూతురును
కలిగివట్లును వారికి ఇరువురకు లోభుడు
అనుకొడుకును నికృతి అనుకూతురును పుట్టి
నట్లును, వారికి క్రోధుడు హింస పుట్టిన
యి, వారికి కలియను దురుక్తియు పుట్టిన
యి, వారికి వ్యశ్యువును భీతియు కలిగిన
యి, ఆమృత్యువునకు భీతియందు నిరయు
దు యాతనయు పుట్టినయి, చెప్పబడి
ఉన్నది

విష్ణుపురాణమునందు అభర్తునికిని శం
సకును అన్యకుడు అనుకొడుకును నికృతి
అనుకూతురును పుట్టినట్లును, నికృతియందు
అన్యకునికి భయందు నశకుడు అనునిద్రలు
పుత్రులును మాయ వేదన అనునిద్రలు పుత్రి
కలును జన్మించినట్లును, అందు భయనికి
మాయయందు పృథ్వీపు అనువాడును
నరకునికి వేదనయందు దుఃఖుడు అనువా
డును పుట్టినట్లును, చెప్పి ఉన్నది మఱియు
మృత్యువునకు వ్యాధి జర శోకుడు తృప్తి
క్రోధుడు అనువారు పుట్టి లోకమును నా
శముచేయుచుండునయి చెప్పి ఉన్నది

అభర్తాచార్యులు ఈతడు ఒకయాంధ్ర
పండితుడు ఇతడు తెనుగువ్యాకరణ
మునుగూర్చి అనేకకావ్యాలు వ్రాసినట్లు తెల్ల

మగుమన్నదిగాని ఆగ్రంథము ప్రశ్నేకము
గా వారకినది కాదు ఇతడు భారతమును
తెనిగించినట్లును తెలియబడుచున్నది

అధిరానపురము చేదిదేశమునకు ముఖ్యపట్ట
ణము

అధోక్షజుడు విష్ణువు

అభర్షిరస్సు లంచములీనీకొనునారితై ఉండు
నరకము

అభ్యాత్మరామాయణము రామునిని ఆత్మస్వ
రూపముగాను నీతను తాత్పర్యముగాను
నిరూపించి రామకదన ఆత్మవిషయముగా
చెప్ప గ్రంథము ఇది విశ్వామిత్రునిచే వే
యబడినది ఇది తెనిగించబడి ఉన్నది
అభ్యాత్మలు ఇవి పదుమూడు విధములగు
వాయువులు ఇవి పిండాండమునందును
బ్రహ్మాండమునందును ఉండును

అభ్యుని బల్లారిజిల్లాయందు ఉండెడి ఒకపట్టణ
ము దీనిని ఇపుడు ఆదవాని అందురు

అనంగుడు మన్మతుడు చూ॥ అంగదేశము

అనంతకవి ఇతడు బోజరాజ్యము అను
ఒకతెనుగుగ్రంథమును వ్రాసి ఉన్నాడు

అనంతవిజయము యధిష్ఠిరునిశంఖము

అనంతవ్రతము ఇది భాద్రపదశుక్లచతుర్దశి
యందు కాలస్వరూపుడయిన అనంత
వత్సనాభుని ఉద్దేశించి సలుపబడు ఒక
వ్రతము. ఇది మహావైశ్వర్య వ్రదము అని
అరణ్యవాసకాలమున పండవులకు క్రిక్కు
ర్ణుడు చెప్పినట్లు చెప్పబడుచున్నది

అనంతుడు (1) అదిశేశువు.

(2) విష్ణువు

(3) రుద్రుడు

అనమిత్రుడు య॥ యుధిజిత్తుని పుత్రు
డు ఇతనికి కొడుకులు నిఘ్నుడు శని పు
ష్పి అని మువ్వరు.

అనరణ్యుడు (౧) ఇ|| మా|| నా|| అనేనన్ను

(౨) ఇ|| తండ్రి త్రుదస్యుడు

లేకవసుడుడు కొడుకు పార్వశ్యుడు
రావణుడు ఇతనితో యుద్ధముచేసి ఇతనిం
గూర్చుకొని ఇతడు నన్ను సైప్పించినందుల
కై త్రుక్కుము నావంశమున పుట్టించోపు
రాముడు నిన్ను చంపును అనిపలికె మృతి
సొందెను

అనర్హ రాఘవీయము మురారిచేత చేయబడిన
ఒకసంస్కృతనాటకము

అనలుడు (౧) మాలికొడుకు విభీషణుని
యనుచుడు

(౨) అగ్ని

(౩) కుశునివంశజుడగు నిష
ధుని కొడుకు

అనలురు దేవతాభేదము, వీరు నలువదితొ
మ్మండు అందు అభిమానుడు మొదటి
వాడు అతనికొడుకులు పావకుడు పవ
మానుడు శుచి అని మువ్వురు వారికొడు
కులు నలువది యయిదుగురు చూ|| అగ్ని

అనసూయ. అత్రిభార్య నీతాదేవి శ్రీరాము
నితోఁగూడి దండకారణ్యమునందలి అత్రి
మహర్షి యాశ్రమమునకు పోయినపుడు ఈ
మె నీతకు స్త్రీభర్తములు అనేకములు ఉప
దేశించి ఆమెనుదీసించి సౌమంగల్యమునకు
లోపమూకుండునట్లు అంగరాగ మాల్య
వస్త్రాభరణములను ఇచ్చెను

అనాయువు నా|| అనుగ. తండ్రి దక్షప్రజా
పతి; ముండు కశ్యపుడు

అనిరుద్యుడు (౧) కల్పాదియందు బ్రహ్మను
పుట్టించుటకై నారాయణుడు ఎత్తినయ
వతారము:

(౨) య|| ప్రద్యుమ్ననకు రుక్మి

కూతురందు పుట్టినకొడుకు ఈతడు బా

ణాసురుని కొమార్తెయగు ఉష అనుదానిని
పెండ్లాడెను

అనిలుడు (౧) అష్టవసువులలో ఒక్కడు

(౨) వాయువు భార్య శైవ
కొడుకులు పురోజపుడు విజానగతి

(౩) ర|| మాలికొడుకు విభీషణుని
యనుచుడు

అనీకుడు య|| వసుదేవునితమ్ముడు

అనుగ చూ|| నా|| అనాయువు

అనుగీత ఇదివేదాంతవిషయమైన ఒకగ్రంథ
ము భారతమునందు అశ్వమేధపర్వమున
ఉన్నది

అనుతాపకుడు దనువుపుత్రుడు

అనుపదేవుడు (౧) య|| దేవకునికొడుకు

(౨) య|| అక్రూరునిరెండవ
కొడుకు

అనుపము దక్షిణపశ్చిమమున ఉండెడి ఆంధ్ర
నుంగు

అనుమడు చూ|| నా|| హనుమంతుడు.

అనుమతి భాతభార్యలలో ఒకతె

అనువు. (౧) య|| కురువకునికొడుకు

(౨) య|| కపోతలోమునికొడుకు

అనుష్టభుడు ధి|| హిరణ్యకశిపునికొడుకు

అనూరుడు కశ్యపప్రజాపతినికి వినతయందు

పుట్టినకొడుకు ఈతనితమ్ముడు గరుడు

డు—అనూరుడును గరుడుడును అండ

జములు అందు అనూరుడు ఉండిన యం

డమును అతనితల్లియైనవినత తనసవతి కడ్రు

వకుతనకొంటెముందు పుత్రులుకలిగి అను

నసూయచే త్వరపడి అవియించినంజన

దేహము సంపూర్ణముగాక తొడలుమొద

లుక్రిందిభాగము లేనివాడై పుట్టెను ఇట్లు

తన్నువికలాంగునిగాచేసినందులకు ఆతడు

కోపగించి తల్లిని ఆమెసవతికిదానియగునట్లు

శపించి, ఆకాశమును గరుడుండు మాన్పును
అని వెంటనేవలికి సూర్యునిరథముతోలుట
కు వెళ్లెను నా॥ అరుణుండు భార్య శ్వేని
కొడుకులు సంపాతి జటాయువు

అనేసన్ను (౧) ఆయువుయొక్క శ్రుత్రుండు
కొడుకు శుక్రుండు తమ్ముండు నమముండు
(౨) ఇ॥ కకుభునికొడుకు నా॥

అనరణ్యుండు, సుయోధనుండు

అన్నంభట్టు ఈతండు తర్కసంగ్రహము అను
ఒకగ్రంథమును చేసెను దానికి నీలకంఠదీ
క్షితులు వ్యాఖ్యానముచేసి ఉన్నారు

అన్నపూర్ణ కాశాయందు ఉండువిశ్వేశ్వరుని
భార్య

అపభ్రంశము గొల్లలు మొదలగువారు మాట
లాడు ప్రాకృతభాషాభేదము

అవ్య పార్వతి ఈమె ఆకులుగూడ భుజింపక
అనేకవేలసంవత్సరములు రుద్రునికూర్చి త
పము ఆచరించినందున ఈమెకు ఈవేరు
కలిగెను

అష్టకవి ఇతండు నన్నయభట్టియమును
అనుసరించి విరివిగా తెనుంగు వ్యాకరణ
మును పద్యకావ్యముగా రచించెను ఇతం
డుశాలివాహనశకము ౧౬ శతాబ్దమున
కృష్ణాతీరమునందలి కామిపల్లియందు ఉం
డెను

అప్పజి ఈతండు కృష్ణదేవరాయలమంత్రి
తిరుపతికిసమీపమున వసించి ఉన్నట్లు తెలి
యును ఇతండు బాల్యముననే తలిదండ్రు
లను పోగొట్టుకొని నిరాధారుడై ఎచ్చట
నైన భుజించుచు ఇచ్చవచ్చినచోట పవళిం
చుచు పశులగావరులనుకూడి కాలంబు
కడపుచు విద్యాభ్యాసము ఎఱుంగక సంచ
రించుచు ఉండెను అట్టియెడ ఒక్కనాడు
అడవియందు పశులమేపి మిగులడస్సే ఒకచ
ట్టునీడరు మయిమఱచినిద్రించుచు ఉండగా

ప్రాస్తతిరిగినందున ఆచెట్టునీడతొలంగి ఎం
డవేడిమిచే మెండుగ తాపంబుగలిగెను ఆ
తనికి మెలకువ రాదయ్యె అట్టిసమయంబు
న ఒకమహాసర్పము అచటికివచ్చి తనభణం
బువిచ్చి ఈచిన్నవాని ముఖమునకు ఎండ
సెగ తగులకుండునటుల ఆచ్ఛాదించుకొని
ఉండెను ఈవిచిత్రమును దారిపట్టిపోవుబా
టసారులలో ఒకభట్టాజు చూచి ఆశ్చర్య
పడి వీడు కొన్నాళ్లలోనే మహానైశ్వర్య
మును పడెయ్యను అనియెంచి వానిసమీపము
నకువచ్చి చప్పడుచేయగా సర్పంబుపాటి
పోయె ఆసంతరము ఆభట్టాజు అప్పజి
మేల్కొనుదనుక సమీపమున ఉండి అతని
కులగోత్రనామములను అప్పటిఫితులను విచా
రించుకొని అయ్యా నీకు శ్రీఘికాలములో
గొప్పదశిరాచబోవుచున్నది, అట్టిసమయ
మున నన్నువిత్తుతిసెందకుమీ, అనిచెప్పం
గా అతండు అబ్బుతపడి నాకనంగానేమి
అదృష్టమనంగానేమి వచ్చుటయనంగా నే
మి వినువారునవ్వరా అట్లయినకానిమ్ము
పోయిరమ్మ అని చెప్పిపంపి తాను తన
గ్రామంబునకు వెళ్లిపోయెను ఆవలకాలాం
తరంబున అతండు రాజకీయోద్యోగియల
ను అనుసరించి ఒకచిన్నయబోగము సం
పాదించుకొని క్రమక్రమముగ తనబుద్ధియు
త్తులను ప్రకటింపజేసి తుదకు రాజమంత్రి
త్వమును సంపాదించుకొనెను అనివాడు
కొనెదరు

అప్రతిరఘుండు శ్రు॥ మతిసారుని మూండవకొ
డుకు కణ్ణునితండ్రి

అప్రతిష్ఠము ఇది ఒకనరకము ఇందుసంఖ్యా
తీతంబులగు ఘటియంత్రములు ఉన్నవి వా
నిచేపావులు అనేకసంవత్సరంబులు త్రిప్పం
డుచు రక్షమాంసంబులను క్రక్కుచు

అప్పరసలు దేవతాభేదము మేనక రంభ
ఘృతాచి తిలోత్తమ మొదలగువారు అప్ప
రసలు కశ్యపునికి మునియందు పుట్టినట్లును
పాలసముద్రమునందు పుట్టినట్లునుచెప్పదురు

అబ్బయామాత్యుడు ఆంధ్రకపులలో సౌకం
డు ఇతడు అని రుద్రచంద్రమును శురూ
రవశ్చరిత్రమును కూర్చెను

అబ్బజుడు (చూ) బ్రహ్మ

అబ్బుడు (1) చంద్రుడు

(2) భస్మంతరి

సముద్రమునందు పుట్టినందున వీరికి ఈనామము
కలిగెను.

అభయుడు భర్తృనికొడుకులలో ఒకడు

అభిజిత్తు య॥ చూ॥ నా॥ దవిదోతుడు

అభిధానచింతామణి వైసలసిద్ధాంతములకు
ఒకనిఘంటువు ఇది హేమచంద్రునిచే వ్రా
యబడినది

అభిధానరత్నమాల హలాయుధునిచే రచియిం
పబడిన ఒకనిఘంటువు

అభిమన్యుడు అర్జునునికి సుఖద్రయందు
చంద్రునియంశమున పుట్టినకొడుకు; విర
టునికాంతురు అగు ఉత్తరను పెండ్లాడెను
ఈతడు భారతయుద్ధమునందు మూడవ
నాడు పద్మప్రహము భేదించి లోపలదూఱి
యొక్కముచేయు నవసరమున అసహాయుఁ
డైనందున అనేకశత్రువులచే ఏకకాలమున
ఎదిరింపబడి చంపబడెను ఈతడు చని
పోయిన కాలమున భార్య గర్భిణిగనుండి ఆవ
ల పరిశీత్తును కనెను.

అభిసారులు వీరు కాశ్మీరమునకు సమీపమున
ఉండిన 24 దేశపుకాంతులు.

అభ్రమువు దూర్పుదిక్కున ఉండెడి అండే
నుంగు

అమరసింహుఁడు నామలింగానుశాసనము చే
సిన ఒకజైనపండితుఁడు ఈతడు విక్ర
మార్కునికాలమున ఉండినట్లు తెలియఁ
బడుచున్నది

అమరనసూరన ఒక ఆంధ్రకవి ఈతడు
కృష్ణదేవరాయల శ్రభుత్వ ప్రారంభమునం
దు ఉండినట్లు ఊహింపబడుచున్నది ఇతఁ
డు పింగలివంశస్థుఁడు ఇతఁడు రచించిన
కావ్యములు రాఘవపాండవీయము కళా
పూర్ణోదయము ప్రభావతీప్రద్యమ్ము అ
నుసవి అందుమొదటిది రాఘవపాండవుల
చరిత్రములను క్షేషణంగిచే చెప్పుచు సుల
భవైలిచే శోభిల్లుచు ఉన్నది రెండవది అతి
విచిత్రమగు కామైకకల్పితకథచే కొనియా
డఁదగి మృదువైలియును కలిగి వఱలుచు
ఉన్నది కడపటిది, మృదుపాకమును చక్క
ని స్వభావోక్తులును కలిగి వినువారివీనులకు
తేనియలాలకుచు ఉన్నది వెనుకటికపుల
లో ఇతఁడు సర్వతోముఖచాతుర్యుఁడు
అనిచెప్ప నుష్పను

అమరావతి దేవేంద్రునిరాజధాని

అమరుకము ఇది ఒకసంస్కృత శృంగారకా
వ్యము. కొందఱు దీనిని అమరుకకవి చేసి
నట్లు చెప్పదురు మఱికొందఱు ఆదిశంకరు
లు సరస్వతీదేవిని జయించునిమిత్తము పర
కాయప్రవేశము చేసి శృంగారకావ్యప్రజ్ఞాన
ము కనినపుడు ఈగ్రంథము చేసినట్లు చె
ప్పదురు. ఇందు కొన్నిశ్లోకములు తేనిగింపఁ
బడియున్నవి

అమవసూపు నా॥ విజయఁడు. పురూరపుని
కొడుకు

అమావాస్య పితృదినము చూ॥ అవోధ
అమితాత్ముడు. ఇ॥ చూ॥నా॥బద్ధి తాత్ముడు.
అమ్మిక చూ॥ నా॥ అంభిక పార్వతి

అమృతమధనము కృతయుగమున ఒకప్పుడు
 దేవతలును అసురులును మాడుకొని మంద
 రపర్వతము కవ్వముగావేసి దానిక్రిందికి
 ఆధారముగ విష్ణువును ప్రార్థించి మార్తము
 గానునిచి వాసుకిని కవ్వపుత్రాడుగా అమ
 ర్చించిలికిరి అందు తొలుత విషముపుట్టి
 నాలుగుదిక్కుల నిష్వలుచల్లుచు వ్యాపింపఁ
 గా దాని రుద్రుఁడుమింగి గొంతులోపల
 కదలకుండ నిలిపెను మఱియును అందు
 లక్ష్మీ చంద్రుఁడు ఉచ్చైశ్రవము కౌస్తుభ
 ము పారిజాతకల్పవృక్షములు కామధేనువు,
 అమృతమునకమండలమునందు ఉంచికొ
 నిన నైద్యశాస్త్రగురువు అగుధన్వంతరియు,
 బయలువెడలినచ్చిరి ఇంతకుముందు ఒక
 ప్పుడు విరావతమును ఎక్కుకొని ఇంద్రుఁ
 డు పోవుచుండ, అతనికి విశ్వరూప్రదాయక
 మయిన ఒకపూలండను దుర్వాసుఁడు
 ఇయ్య, దానిని తగినట్లు శౌరవముగా
 ఇంద్రుఁడు పుచ్చుకొననందున, అతనికి కోప
 ముగలిగి ఇంద్రునకును దేవతలకును విశ్వరూ
 పదవిలక్ష్మి పోవునట్లు శపియించెను అందు
 మీఁద దైత్యులు దేవతలను బలహీనులుగ ఎ
 తింగి తొందరపెట్టి, దేవతలు పోయి
 విష్ణువుతో మొరలిడిరి అప్పుడు విష్ణువు
 దేవతలకు ఒలముకలుగఁజేయుటకై పాలస
 ముద్రమును చిలికి అమృతము వారికిప్పించె
 ను, అని పురాణప్రసిద్ధము

అమృతాంకుఁడు చూ॥ చంద్రుఁడు ఈతనిదేహ
 ము అమృతస్వరూపమనియు, ఆయమృత
 మును కళలరూపముగ దేవతలుపానము చే
 యుదురనియు ప్రసిద్ధి

అయతజిత్తు య॥ సహస్ర్రాక్షరముఁడు

అయతాయువు. (౧) కు॥ రథికునికొడుకు

(౨) సింధుద్వీపుని కొడుకు

ఋతుపర్వనితండ్రి నా॥ భంగాసరుఁడు.

అయోధ్య ఇది కోసలదేశమున సూర్యవంశ
 శురాజులకు రాజధాని ఇది సరయూనదీ
 తీరమున ఉండెను

అయోముఖి దండకారణ్యమందు ఉండిన
 ఒకచక్కని లక్ష్మణుఁడు దీనిముక్కు చేపు
 లు స్తనములు గోసి పంపెను

అయోముఖుఁడు దనువుత్రులలో ఒక్కఁడు
 అయ్యలార్యుఁడు ఒక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు
 భాస్కరకవికి మిత్రుఁడు భాస్కరరామా
 యణమున యుద్ధకాండశేషము ఇతనిచే
 తెనిగింపఁబడెను

అరజ శుక్రునికొమాతై చూ॥ దండకార
 ణ్యము

అరిచ్చత్రము భారతయుద్ధముపుడు కురుసేన
 కు ఇది ఒకవిడిదల

అరిష్టనేమి (౧) ఇతఁడు ఒకవ్రజాపతి, సగ
 రచక్రవర్తికి అనేకమోక్షధర్మములు ఉపదేశ
 శించెను అని ప్రసిద్ధి

(౨) మి॥ కురుజిత్తు కొడుకు

అరిష్టుఁడు (౧) దనువుపుత్రుఁడు

(౨) వృషభరూపియైవచ్చి కృష్ణుని

చే చంపఁబడిన ఒకయశురుఁడు

(3) మిత్రునకు రేవతియందు

పుట్టిన పెద్దకొడుకు

అరుంధతి (అరంజాతి) కర్ణమునిమాతకురు
 వశిష్ఠునిభార్య మహాపతివ్రత కనుక ఇప్పటి
 కిని పెండ్లి నాటిరాత్రి ఔపాసనానంతరము
 నక్షత్రరూపమున ఉండునీమెను పాతివ్రత్య
 నిష్ఠకై పెండ్లికొమాతకు చూపుదురు

అరుణాచలము పంచలింగక్షేత్రములలో ఒ
 క్కటి దీనిని తిరుణామల అందురు

అరుణాశ్వఁడు ఇ॥ బస్తిణాశ్వని పండు
 కొడుకు

అగునాస్పదము ఆర్యావర్తమున వరుణాది
మీందు ఉండెడి యొకపట్టణము

అరుణి దనువుపుత్రుడు

అరుణుడు (౧) ద|| మురాసురునికొడుకు
శ్రీశృణ్ణునిచే చంపబడెను

(౨) అసూరుడు

(౩) సూర్యుడు

అర్కుడు (౧) శ|| చూ|| నా|| యుక్షుడు

(౨) సూర్యుడు

(౩) ఇంద్రుడు

అర్చి పువక్రవర్తిభార్య

అర్చికపర్వతము వైదూర్యపర్వతమునకు నా
మాంతరము

అర్చిరాదిమార్గము ఇది సగుణబ్రహ్మపా
సకులు బ్రహ్మలోకమునకు పోవుమార్గము
ఆమార్గము మొదట సూర్యలోకముగుండ
ను ఆవల చంద్రలోకముగుండును ఆవల
పిష్యుల్లోకముగుండును ఉండును

అర్జుని (౧) బాణాసురునిమాతరు.

(౨) బాహుద అనునది

అర్జునుడు (౧) కు|| పాండుమహారాజున
కును కుంతీదేవికిని దేవేంద్రవ్రసాదమున
పుట్టినకొడుకు, పాండవ మధ్యముండు,
విలువిద్యయందు మిక్కిలి నేర్పరి ఇతడు
భారతయుద్ధమునందు ఒకనాడు ఏడు అ
క్షౌహిణులబలమును వంపిస్తలు చెప్పదురు
ఈతనికిధనువు గాండివము, శంఖము దేవ
దర్శము, నరుండనుజేవన్న భూగారనివ త్రికొ
టకు అర్జునుడయి భూమియందు అవతరిం
చిస్తలుచెప్పెదరు ఇతనికి అర్జునుడు ఖల్వి
నుండు పాథుండు కిరీటి శ్వేతపాహుండు
భీమరుండు విజయుండు కృష్ణుండు సవ్యసా
చి ధనంజయుండు అని ఐది నామములు అ
ర్జునుడు ద్రోణాచార్యునివద్ద విలువిద్యనే
గురు గుండుకాలమున ఆరెనికొడుకు అగు

అశ్వశామ ఉత్తమి పండితో లగ్నముపె
ట్టవచ్చిని వంటవానిక దిద్దుము చేసి ఉండెను
ఒకప్పుడు అశ్వనుండు సజనముచేయునవస
రమున అక్కకముగ గాలిచే దీపము ఆరి
పోయెను అంత అర్జునుడు భూషణమునిలు
ఒక భజింగి అభ్యాసమువలన పిలువద్యయు
సేకటియందు సాంపవచ్చును అనితలంగి
అక్లే క్షేకటియందు విలువిద్యను సాధకము
చేసెను పాండవులు అరణ్యవాసము చే
యుచు ఉండుకాలమున అర్జునుడు పాశు
పతాస్త్రమునకై రుద్రునింగూర్చి ఘోర
తపంబు ఒనరించుచు ఉండగా, ఆయన
క్రూరకను వీర్వ రుద్రుండు విరాళవేషమును
తాల్చికొని అతడు ఉండువసమునకు వచ్చి
మూకుండు అనునైర్వని సూకరరూపము
ను తాల్చివని అర్జునుని బాధించుమనగా
వాడు అక్లే చేసెను అప్పుడు అర్జునుం
డు ఆరాతవేషమును ధరించిరుద్రుండు
వలదు వలదు అని చెప్పుచుండగా ఆమాట
లు చెవిని పెట్టిక పంట బాణముసంధించి
దానిని పిసెను అంజులకు రుద్రుండు ఆలిగి
అర్జునునితో కొంతసేపుపోరాడి అతనిసా
హసమునకుమెచ్చి అతడు క్షౌరస పాశుప
తాస్త్రమును ఇచ్చి చనియెను.

(౨) కృతవీరునికొడుకు చూ|| కా

ర్షవీర్యార్జునుండు

అగ్గనారీశ్వరి శివునియర్ధాంగమును కైకొన్న
యూశ్వరి తాల్చి కృంగి అనుగణాధు
డు మోక్షవేడు కలవాడై పార్వతిని పెదిలి
శివునకుమాత్రము నేవచేయుచుండగా పా
ర్వతి భక్తుండు తన్ను అవమానించెను అని
క్రూపించి శక్తిస్వరూపియై అవనిశరీము
నంగి రక్తహంసముల పేల్చి మూర్ఛి
చేసెను అదిచూచి భక్తపరాధీనుండు అ
గుండుచు గిరికి అనుగ్రహించి పాండు

దాయుధమును ఊతఁగోలగా ఇచ్చి లేవెను
అంతట పార్వతి దేవునికి భక్తునియందు కల
ప్రేమ త'యందు లేకపోయెను కదా అని
భిన్నురాలై కేదారము అను పుణ్యక్షేత్ర
మునందలి గౌతముని యాశ్రమమునకు
పోయి ఆయన యుపదేశమువలన అచ్చట
ఆవిర్యవించి ఉండెడు కేదారేశ్వరుని ఉపా
సించి అదేపునియనుగ్రహముచే సాక్షాత్క
రించిన పెనిమిటిచే అర్థాంగమును పొంది
అర్ధసారీశ్వరి అయ్యెను

అర్ధసారీశ్వరుఁడు అర్ధదేహము స్త్రీరూపము
గా కల ఈశ్వరుఁడు చూ॥ అర్ధసారీశ్వరి
అర్చ్యదవర్మతము ఇది ఆనర్తదేశములకు స
మీపమున ఉండును ఇందుండుజనులు అ
ర్చ్యులు అనఁబడుదురు

అలంబన ఇత్తుకువంశస్థుఁడైన తృణబిందు
పుభార్య విశాలునితల్లి

అలంబసుండు (౧) ర॥ బకాసురునితమ్ముఁ
డు, ఘటోత్కచునిచే చంపబడెను

(౨) ర॥ జటాసురుని కొడు
కు, ఘటోత్కచునిచే చంపబడెను

అలకనంద గంగాశాఖలలో ఒక్కటి
అలకాపురము కుబేరునిరాజధాని

అలర్కుండు కా॥ కువలయాశ్వని కొడుకు
మిక్కిలి ప్రసిద్ధికి ఎక్కినరాజు ఇతనికి ద
త్తాత్రేయుండు దొంగమార్గమును ఉపదేశిం
చెను కొడుకు సన్నలి

అల్లసానిపెద్దన ఒకగొప్పయాంధ్రకవి ఇతఁ
డు బల్లారి కడన జిల్లాలప్రాంతములయందు
మాపాడు అనుదేశమున దొరాశ అనుగ్రా
మము వాసథ్యముగా కలవాఁడు ఈ
యన శాలివాహనశకము ౧౪౩౦ సంవ
త్సరమున జన్మించినట్లు తెలియఁబడుచున్న
ది కృష్ణదేవరాయలసారి ఆస్థానఫండికు

లు ఎనమండలోను ఈతఁడు ఒక్కఁడు
అయి ఉండినదికాక ఆరాజుచే ఆంధ్రక
వితాపితామహుండు అనువిరుదాంకము స
హితము పడనెను. ఈతనికృతి స్వార్థించి
మనుసంభవము ఇది మిక్కిలి ప్రాథకా
వ్యము

ఆవంతి ఉజ్జయినికి నామాంతరము

అవక్రీతుఁడు రు॥ భరద్వాజునికొడుకు ఇతఁ
డు గురుముఖముగ చదువక తవస్సుచేసి
వేదములనేర్చి కడుగర్వితుఁడై నైభ్యుని కో
పానలమున పుట్టిన రాక్షసునిచే చంపబడి
నైభ్యపుత్రుండు అగు అర్థాశునిప్రార్థనచే
దేవతలవలన పునర్జీవితుఁడు అయ్యెను

అవీక్షిత్తు కరంధమునికొడుకు, ఈతనిజనన
కాలమున లగ్నమునకు దుష్టగ్రహవీక్షణలే
నందున ఇతనికి అవీక్షిత్తు అనుపేరువెట్టిరి.
ఈతనికొడుకు మరుత్తు అను చక్రవర్తి

అశన విభార్య, బాణాసురునితల్లి

అశోకవర్ధనుఁడు. చంద్రగుప్తుని పౌత్రుఁడు
అగు మగధదేశపురాజు

అశోకుండు దశరథునిమంత్రులలో ఒక్కఁడు.

అత్తకుండు. (౧) ఇ॥ ఇతనితండ్రి కల్వశుపా
దుండు ఈతనితల్లి ఇతని ప్రసవించిన ప్ర
యాసవదుచంద్ర వసిష్ఠుండు తాతితో అష్ట
ముగించి శిశువును బయట తీసినందున ఇత
నికి అత్తకుండు అనుపేరుకలిగెను కొడుకు
మూలకుండు లేక సారీకవమఁడు.

(౨) ఒక విప్రవరుండు, ఒకప్పుడు
విదేహరాజు అగు జనకుఁడు బంధువియో
గమున విషాదమునైంది గృహంబు తొలం
గి వెడలువాఁడు అయ్యెను అప్పుడు అతనికి
ఈయత్తకుండు సంపాతస్వరూపము ఎఱిం
గించి ఆత్మతత్వము బోధించి స్వకర్తృప్రవ

స్త్రయందు అనురాగము పుట్టించెను అని ప్రసిద్ధి

అశ్వతీర్థము గంగతోడ కాల అనెడునది సంగమము అగుస్థానమున ఉండు సైకతీర్థము కది రుచికునకు సత్యవతిని ఇచ్చుటకయి గాధికోరిన వేయిహయములు ఉత్పత్తియైనవోటు కనుక దీనికి ఈడేరు కలిగెను

అశ్వశ్లాఘ ద్రోణునికొడుకు ఇతనితల్లికృపి ఇతఁడు చిరంజీవి, భారతయుద్ధమున కడ పటినాటిరేయి పాండవులశిబిరము చొచ్చి నిద్రించువారలను అందఱను దయలేక హత్యచేసెను అందు ద్రౌపదిపుత్రులైన ఉప పాండవులు ఏవురు చచ్చిరి అందునిమిత్తము ఈతఁడు అర్జునునిచే వెనుక అవమానింపబడెను ఇతఁడు బాలవధ చేసినందులకై వ్యాసునిచే దుర్గంధ రక్త దిగ్ధ దేహుండు అగునట్లు శపింపబడెను పాండవులమీది క్రోధముచే ఇతఁడు లోకమునందు ఎక్కడ పాండవులు అనువేరులేక ఉండునట్లు ఒక యస్త్రము ప్రయోగింపగా, అది ఉత్తర గర్భమందు ఉన్నయభిమన్యునికొడుకు అగు పరీక్షిత్తుని దహింపను ఆరంభించెను, అపుడు పరీక్షిత్తు నాశము ఒందకుండునట్లు శ్రీకృష్ణుఁడు రక్షించెను ఇతఁడు కామక్రోధాదుల యంశమున జనించినవాఁడు

అశ్వవతి (౧) మద్రదేశపురాజు ఇతఁడు సంతాన కాంక్షచే పడునెనిమిది వింశ్లు సావిత్రిని కొలిచి అద్వైతవియసుగ్రహంబున సావిత్రి అనుకొమఁడైన పడనెను చూ॥ సావిత్రి

(౨) కేకయదేశపురాజు మాంతురుకై కేయి కొడుకు యుధాజిత్తు

అశ్వసేనుఁడు తక్షకునికొడుకు వీనిని ఖాండవదహన సమయమున చావకుండ దేవేంద్రుఁడు రక్షించెను. పిదప వీఁడు నాగాస్త్ర

మై కన్యనిచే విడువబడి అర్జునుని కిరిటమును అవహరించి అర్జునునిచే చంపబడెను

అప్సరీదేవతలు సూర్యుని మాంతురు అగు ఒడికాయాపమును ఒందిన సంజ్ఞాదేవియొక్క నాసికయందు పుట్టిన అనుడలు వీరు దేవవైద్యులు అతిరూపవంతులు అని ప్రసిద్ధి అష్టామలు అష్టకుండు ప్రతర్దనుఁడు వసుమనుఁడు బౌశినరుఁడైనశిబి అనునలువురు, వీరు యయాతిదాహిత్రులు, యయాతివలన అనేకనీతులను ఎఱింగిరి

అష్టకుండు విశ్వామిత్రునికొడుకులలో ఒక్కఁడు

అష్టగ్రామము మైసూరునీమలోనుండు ఒక జిల్లా

అష్టదిక్పాలకులు ఇంద్రుఁడు తూర్పు: అగ్ని పూర్వదక్షిణము యముఁడు దక్షిణము: నిర్వతి దక్షిణవశ్చిమము. వరుణుఁడు పడమర వాయువు పశ్చిమోత్తరము కుబేరుఁడు ఉత్తరము ఈశానుఁడు పూర్వోత్తరమును పాలించువారు

అష్టదిగ్దజములు ఐరావతము, పుండరీకము, నామనము, కుముదము, అంజనము, పుష్పదంతము, సార్వభౌమము, సుప్రతీకము, అనుమగయేనుఁగులును; అభ్రముపు, కపిల, పింగళ, అనుపమ, తామ్రపల్లి, శుభదంతి, అంగన, అంజనావతి, అను ఆఁడేనుఁగులును, క్రమముగాతూర్పుమొదలగు ఎనిమిది దిక్కులయందును ఉండును

అష్టఁది ఇది జయదేవునిచే సంస్కృతమున రచింపబడిన గోవిందగీత కృష్ణలీలల గుఱించి చెప్పున నా॥ గీతగోవిందము

అష్టమూర్తులు బ్రహ్మయొక్క భూమభ్యము నుండి వెలువడిన రుద్రునియొక్క రూపములు ఈ యష్టమూర్తులకు వేర్వేరునామములును స్థానములును కలవు.

నామము	స్థానము లేక-రూపము	భార్య	పుత్రుడు
భవుడు శర్వుడు ఈశానుడు వసుపతి భీముడు ఉగ్రుడు మహాదేవుడు రుద్రుడు	జలము మహి వాయువు వహ్ని ఆకాశము స్వధర్మనిష్ఠుడైన } బ్రాహ్మణుడు } సోముడు సూర్యుడు	ఉష సుతేశి శివ స్వాహ దిశ దీక్ష రోహిణి సువర్చల	శుక్రుడు అంగారకుడు హనుమంతుడు స్కందుడు స్వర్ణము సంతానుడు బుధుడు శక్తేశ్వరుడు

అష్టవసువులు (భారతమున చెప్పియుండు ప్రకారము) ప్రజాపతియొక్క కొడుకులు, వీరు, ధరుడు ద్రువుడు సోముడు అహుడు అనిలుడు అగ్ని ప్రత్యూఢుడు ప్రభాసుడు అనునామములు కలవారు (ఇతర పురాణముల ప్రకారము) వీరు, దక్ష ప్రజాపతి కొమార్తెలలో వడుగురు ఐన ధర్మనిభార్యలలో ఒక్కరగు వసువునకు పుట్టిన యేన మండ్రు కొడుకులు భారతమున “అవుడు” అనునానికి బదులు “భరుడు” అనియు, “దర్వుడు” లేక అధ్వరుడు అనునానిబదులు అహుడు అనియు చెప్పి ఉన్నది వీరు ఒకప్పుడు వసిష్ఠునిచేత మధ్యలోకము నందు మనుష్య స్త్రీరూపధారిణియై శంతసుని భార్యగానుండిన గంగాదేవికి జన్మించిరి అవుడు వారిలో మిక్కిలి అవరాధి ఆగు ప్రభాసుడు తక్కినయేడుగురు చతుర్థాంశమును పూని భీష్ముడు అనుపేర బహుకాలముజీవించి మహాశూరుడును ధర్మవేత్తయును అయి ఉండెను

అష్టావక్రుడు రు॥ ఏకపాదునికి శుభాతయంబు పుట్టినకొడుకు ఇతడు గర్భమున ఉండుకాలమున అనవరతము శిష్యులచే వేదా

ధ్యయనము చేయుచును ఉండెనతంబు తెలితో శిష్యులు నిద్రలేమింజేసి జడమతులై చదుపు తప్పజడుచున్నారు అనిన, తండ్రి కొవ్వొంది నీవు అధ్యయనంబునకు వక్రముగా పలికితివి కావున అష్టావక్రుండనై జన్మించుము అనికొడుకునకు శాపము ఇచ్చెను ఇతడు అతితేజస్వీయును లోకపూజితుడును అయి ఉండెను ఈతని కురూపము గూచి ఒకప్పుడు రంభాద్వీపరసలు నవ్విండున, వారు దొంగలచే పట్టువడునట్లు శపింపబడిరి అది కారణముగ కృష్ణనిర్వాణానంతరము గోపికారూపులై ఉండిన ఆతని భార్యలు అగునప్పరసలు అబ్బునునివెంట వచ్చునవసరమున దొంగలచే పట్టువడిరి

అసంగుడు య॥ అహూరునితమ్ములలో ఒకడు

అసమంజసుడు. సగరునికిని సుతేశిని పుట్టినకొడుకు తడుదుర్వాగ్ధుడైనందున తండ్రిచే రాజ్యభ్రష్టుడుగ చేయబడియెను కొడుకు అంశుమంతుడు

అసి. కాశిప్రక్కను ప్రవహించునట్టి ఒకనది అనిష్టి (౧) రెండవదడునిభార్య ఈమెకు అటువండ్రు కొమార్తలు.

(2) 2. కామైకము

అనికుడు ఒకపౌరాణికుడు

అనురులు అమృతములేనారు దేవతలకు
అనురులు విరోధులు పీడనైత్యులు లేక
దానపులుగ ఉండురు నైత్యులు హిరణ్య
ముండు, హిరణ్యకశిపుండు, బలి, బాణాసు
రుండు, మొదలగువారు దానపులు శంక
రుండు, తారకుండు, విద్రుచిత్తి, నమచి,
అంధకుండు, మొదలగువారు

అనిపత్రము ఇది వేయి యోజనముల వలయ
ముల ఒకనరకము అతితీక్షణములు అగు
సూర్యకరణములును అగ్నికుండములును
ఖడ్గములును పోలు పత్రములుకల వృక్షము
లును కిలగి ఉండును ఈనరకము అనుభ
వించువారు అక్కడి హారమృగవృక్షములచే
పీడింపబడి ఆయనిపత్రంబులచే తునుకలు
గా చేయబడుదురు

అస్తి జరాసంధునిహంతురు కంఠుని పెద్ద
భార్య

అస్తీకుండు జరత్కారునికి వాసుకి అనుస
ర్వరాజుచెల్లెలయైన జరత్కారుపునందు పు
ట్టినముని జనమేజయుని సర్వయాగమున
నుండి ఉడిగించి తక్షకాదులను కాపాడె
ను తక్షకుండు జనమేజయుని సర్వయాగ
మునకు భయంపడి (చూ పరిక్షిత్తు) ఇం
ద్రునియొద్దకు పోయి శిరణువేడగా, అ
తడు తక్షకునికి అభయము ఒసంగి తన
వద్ద ఉంచుకొని ఉండెను అట్లయినను
మంత్రబలము గైవబలమునుగూడ మించి
ఉండును కనుక ఈసర్వయాగపాతల
మంత్రములు పాపములలోనికి ఇంద్రునితో
కూడ తక్షకునిని ఈడ్చెను అప్పుడు
అస్తీకుండు జనమేజయుని వ్రాడ్చి తక్ష
కుని నిలిపెను

అస్తీవృద్ధియును సకలకీపునాశమున య
శస్కరుమును అయిన ఒకవిద్య ఓది
రుద్రుండు స్వాయంభువునకు ఇచ్చినట్లును,
అతడు వసిష్ఠునకు ఇచ్చినట్లును, అతడు
చిత్రాయుధుండను సైకగంధర్వునకు ఇచ్చి
నట్లును, అతడు తనదాహిత్రి అగు మ
సౌరముకు ఇయ్యగా ఆమె స్వర్లోచికి
ఇచ్చినట్లును స్వార్లోచిష మనుసంభవము
నందు చెప్పబడి ఉన్నది

అహంయూతి శ్లో॥ సంయంతికోడుకు భార్య
కార్త వీర్యాన్జునిచెల్లెలు అగు భానుమతి

అహల్య ఈమె ముద్దులునిహంతురు, గౌత
మమహర్షిభార్య దేవేంద్రునితో జారత్వ
ము చేసినందున భర్త ఈమెను శిలయగు
నట్లు శపించెను రరువార ఒహుకాలమున
కు శ్రీరాముండు నీతనుపెండ్లాడుటకై మి
థిలాపట్టణమునకు పోవుచుండి గౌతమాశ్ర
మము వ్రవేశించి ఆపాపాణమును మెట్ట
గానే ఆశాపము తీసెను

అహత్యేత్రము ఉత్తరపాంచాలములకు రాజ
భాని

అహుండు అష్టవశువులలో ఒక్కండు ఇత
నికొడుకు జ్యోతి విష్ణుపురాణమున అహు
ని ఒకవశువుగా చెప్పలేదు అపుని చెప్పి
ఉన్నది అపునికొడుకులు, వృద్ధుండు శ్ర
ముండు శ్రాంతి భని అని ఉన్నది

అహెబాబలదతి ఇతడు ఒకపండితుండు, ఆం
ధ్ర వ్యాకిరణమునకు సవిత్తరముగా సం
స్కృతభాషలో వ్యాఖ్యానము వ్రాసి
ఉన్నాడు అది అహెబాబల పండితీయము
అనియు కవిశిరోభూషణము అనియు చె
ప్పబడును

అక్షేత్రయము మినాక్షీ కామాక్షీ విశా
లాక్షీ

అక్షుండు ర॥ రావణునికొడుకు, హనుమం
తునిచే చంపబడెను

అ

అం? రసుండు చూ॥ బృహస్పతి
అంజనేయుండు చూ॥ నా॥ హనుమంతుండు
అంధ్రదేశము గోదావరి కృష్ణానదులకు నడు
మను ఉండు దేశము: దీనినే త్రిలింగ దే
శము అందురు

అంధ్రభృత్యులు శూద్రకుని పంశస్థులయిన
మగధదేశపురాజులు, వీరు శాలివాహన
శక ప్రారంభమున నన్నూజు సంవత్సర
ములు రాజ్యముచేసినట్లు తెలియఁబడు
చున్నది వీరి యనంతరము ఆభీరులు
గర్భభులు శకులు యవనులు మొదలైనవారు
పిలుచుండిరి

అంధ్రము అంధ్రదేశవ్యవహారభాష దీనినే
తెనుఁగు లేక తెలుఁగు అందురు ఈ
భాష కణ్విమహ్ని మొదలగువారిచే ప్రవ
ర్తము వినది అని చెప్పదురు

అంధ్రశబ్దచింతామణి. ఇది అంధ్ర భాషకు
నన్నయ శబ్దారకునిచే రచియింపఁబడిన
వ్యాకరణము ఇది సంస్కృతభాషయందు
ఉండును

అంధ్రులు అంధ్రదేశస్థులు పంచద్రావిడు
లలో ఒకతెగవారు

అంబికేయుండు చూ॥ భృతరాష్ట్రుండు
అహతి. (౧) సర్వతేజస్సునిభార్య, చతుర్భు
నుభుతల్లి.

(౨) స్వామంభువునకు శతరూప వ
లన శ్రుత్తిన కొమార్త. ఈమెయొక్క ప్ర
సూతి. అహతి, ప్రజాపతిని పెండ్లాడి ఆత
నివలన యజ్ఞుండు అనుకుమారుని దక్షిణ
అనుకూతును కనియెను

ఆగమములు ఈశ్వరప్రోక్షములు అయి వి
శేష ధర్మములను చెప్పనట్టి శాస్త్రములు.

అవి శైవాగమములు, వైష్ణవాగమములు,
అని రెండువిధములు కలవి. ఈయాగమ
ములయందు ముఖ్యముగా దేవాలయాది
ప్రతిష్ఠలును దేవార్చనాదిక్రమములును చె
ప్పఁబడుచున్నవి శైవాగమము “పాశు
పతము” అని, వైష్ణవాగమములు “పాంచ
రాత్రము” “నైఖానసము” అని చెప్పం
బడును

సోమకాసురుండు వేదములను సము
ద్రములోనికి ఎత్తికొని పోయిన యవసర
మున విష్ణువు తనపూజార్థమై పూజావిధము
ను శాండిల్యబుద్ధికి అయిదు రాత్రులలో
ఉపదేశము చేసినందున ఆయాగమములకు
పాంచరాత్రము అనుపేరు కలిగెను శై
వాగమమునందు, శివుండు (పశుపతి) లోకు
లు తన్ను పూజచేయువిధమును పార్వతికి
తెలియ చేసినట్లు చెప్పి ఉన్నది

ఆగ్నిధుండు ప్రియవ్రతునికిని గుకన్యకును
పుట్టిన పదుగురు కొడుకులలో పెద్దవాఁడు,
ఇతనిభార్య పూర్వచిత్త (ఇతని సహృద
రులనుగుఱించి చూ॥ ప్రియవ్రతుండు)
ఇతనికి తనతండ్రి జంజూద్వీపమును ఇచ్చె
ను దానిని ఇతఁడు తనకొడుకులగు నాభి,
కింపురుతుండు, హరి, ఇలావృతుండు, ర
మ్యుండు, హిరణ్యంతుండు, మరువు, శద్రా
శ్వుండు, శేతుకూలుండు, అను తొమ్మండ్ర
కు పంచి ఇచ్చెను అదెట్లనిన నాభికి హి
మవంతమునకు దక్షిణదేశము అగు భరత
ఖండము, కింపురుమునికి దానికి ఉత్తరమున
హిమకూట పర్వతమునకు దక్షిణమున ఉం
డు ఖండము, హరికి హిమకూట పర్వతము
నకు ఉత్తరమున నిషధపర్వతమునకు దక్షి
ణమున ఉండు నైషధము, ఇలావృతునికి
నిషధపర్వతమునకు ఉత్తరమున మేరువును
మధ్యప్రదేశముగాఁగల ఇలావృతము అను

ఖండము, రమ్యునికి ఇలాప్తమునకును
నీలాచలమునకును నదుమ ఉండు ఖండము,
హిరణ్యంతునికి దానికి ఉత్తరమున శ్వేత
పర్వతమునకు ఈవల ఉండు శ్వేతఖండ
ము, కురుపునకు శ్వేతపర్వతమునకు ఉత్త
రమున శృంగవంతముచే చుట్టబడిన ఖండ
ము, శద్రాశ్వనికి మేరుపునకు తూర్పున
ఉండు ఖండము, కేతుమాచునికి మేరుపు
నకు పశ్చిమమున ఉండు ఖండమును ఇచ్చె
ను. ఇవియే నవఖండములు ఇవి నవవర్ష
ములు అనియు అనబడును

అగ్నేయపురాణము. ఉపపురాణములో 2
కటి ఇది భృగుప్రాక్షము యజ్ఞాది
అగ్నివిషయములు కలది దీనిగ్రంథసంఖ్య
౧౫౦౦

అచారకాండము ఇది విజ్ఞానేశ్వరీయము
అనెడు ధర్మశాస్త్రములో ఒకకాండము
ఇందు నాలుగువర్ణములవారును ఆవరింప
వలసిన ధర్మములు చెప్పబడి ఉండును
బ్రాహ్మణునకు యజ్ఞము యాజ్ఞము అ
ధ్యయనము అధ్యాపనము దానము ప్రతి
గ్రహము అను షట్కర్మములను నియ
మించి ఉండును క్షత్రియునకు ప్రజాపా
లనము దానము యజ్ఞము వేదాధ్యయన
మును ఏర్పఱిచి ఉండును వైశ్యునకు
పశుపాలనము, దానము యజ్ఞము వేదాధ్య
యనము, స్థలజలముల యందు ధాన్యరత్న
ముల వ్యాపారము, ధనమును వడ్డీరూపము
న పెంచుట, పైరుపెట్టుట అనునీయాఱు
కర్మములు ఏర్పఱిచి ఉండును శూద్రున
కు మీద చెప్పిన మూడువర్ణముల వారికిని
శుశ్రూషచేయుట ముఖ్యమగు ధర్మముగా
కావించి ఉండును వేదమంత్రములచేతను
గర్భాధానమంత్రములచేతను నీమంత్రహేమ
మముచేతను జాతకర్మము నామకరణము

అన్నప్రాశనము మౌలము ఉపయోగము
మొదలుగ కర్మములచేతను ద్విజులు మా
తృ గర్భవాసాదిదోషములు తొలగి
బాధ్యు కోయకమునుపు పురుషప్రజకుఱా
తకర్మము అను సంస్కారము చేయవల
సది (జాతకర్మము=పుట్టుకనుగూర్చి శిశు
పునకు చేయునుకనిధి) బిడ్డపుట్టిన పది
యవనాడుగాని పండ్రెండవనాడుగాని
పుణ్యతిధియందు సుముహూర్తమున సున
క్షత్రమున నామకరణము చేయవలయును
నాలవమాసమున శిశువునకు సూర్యదర్శ
నము చేయింపవలయును ఆఱవమాస
మున అన్నప్రాశనము చేయింపవలయును
ద్విజాదులకు పుట్టిన సంవత్సరమున నై
సను, మూడవ సంవత్సరముననైసను, వే
దోక్తప్రకారము మౌలకర్మను చేయవల
సినది (మౌలము=నిగను ఉంచుట) గర్భ
ధారణము మొదలుకొని బ్రాహ్మణునకు ౨
నిమిదవ సంవత్సరమునకు, క్షత్రియునకు
పదునెకండవ సంవత్సరమునకు, వైశ్యున
కు పండ్రెండవ సంవత్సరమునకు, ఉపన
యనము చేయవలయును పైచెప్పిన కా
లములయందు ఉపనయనము చేయ సరివ
డనియెడల బ్రాహ్మణునకు పదియాఱిండ
వఱకును, క్షత్రియునకు ఇరువది రెండు
సంవత్సరములవఱకును, వైశ్యునకు ఇరు
వది నాలుగు సంవత్సరములవఱకును, ఉప
నయనము రెండవపక్షమున చేయవచ్చును
మొదటి మూడువర్ణములవారికి మీదచెప్పి
న కాలములయందు ఉపనయనము చేయ
నియెడల వారు గాయత్రికి అర్ఘ్యలుగాక
వ్రాత్యులు అగుదురు, అట్టివారు నైదిక
కార్యములకును ఉపయోగింపరు మఱియు
అట్టివారిలో ఇచ్చుకోలుపుచ్చుకోలు చేయ
తగద

అజిమాడవుడు చూ॥ నా॥ మాండవుడు
అత్రేయుడు చూ॥ చంద్రుడు
అత్రేయలు అదితసంతతివారు ఇదిదేవత
లకు నామాంతారము

అదిత్యహృదయము ఇది ఒకస్తోత్రవిశేషము
దీనిని పఠించువారికి సూర్యునిగ్రహము
కలుగును ఇదిరావణుని చంపుటకై అగ
స్త్యులు రామునికి ఉపదేశించెను

అదిత్యుడు చూ॥ సూర్యుడు

అదిత్యులు అదితియిందు కశ్యపప్రజాపతికి
పుట్టినకొడుకులు వీరుపన్నిద్దఱు, థాత,
మిత్రుడు, అర్యముడు, శక్రుడు, వరుణు
డు, అంశుమంతుడు, భగ్గుడు, వివస్వం
తుడు, పూషుడు, సవిత, త్వష్ట, విష్ణువు
వీరలలో విష్ణువు ఇంద్రుడు వీరు వైవ
స్వత మన్వంతరమున అదిత్యులుగా ఉండి
చక్షుర్మన్వంతరమున తుహితులుగా ఉండు
నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది కల్పాదియందు
బ్రహ్మచేపుజీవంబడిన జయులు అనంబడు
ఈపన్నిద్దఱు సృష్టియందు ఇచ్చలేక బ్రహ్మ
యాజ్ఞను అతిక్రమించినందున వీరుప్రతి
మన్వంతరమున పుట్టునట్లు శపించబడిరి
ఈద్వాదశాదిత్య నామములు సూర్యునికి
నామాంతరములై ఉండును

అదిరాకుడు జైనిగురువు, మొదటితీర్థకా
రుడు.

అదిశేషువు కశ్యపప్రజాపతికిని క్రువకును
పుట్టిన పుత్రులలో జ్యేష్ఠుడు ఇతడు తన
తల్లిమైన క్రువ వినతయెడల చేసినయక్ర
మమునకు ఓర్వ చాలక, (చూ॥ క్రువ)
గంధమాదనము బదరితాశ్రమము గోకర్ణము
మొదలగు దివ్యక్షేత్రములయందు మహా
తపమాచరింపగా బ్రహ్మ అతని సత్యనిష్ఠ
కును వైర్వమునకును మెచ్చి భూభారమును

వహించునట్టి శక్తిని ప్రసాదించి గరుడునితో
సఖ్యముగలిగి ఉండుము అని చెప్పెను
అతడు అట్లే చేయుచు ఉండెను చుట్టి
య అతడు ఈశ్వరప్రసాదముచే విష్ణువు
నకు పానుపై వేయవడగలతో భూమినిమో
యుచు నాగులకు అందఱకు రాజై ఉం
డును ఇతనికి భృగుమహర్షి శాపమువలన
బలరామావతారము కలిగెను

ఆధూర్తరజుడు కుశుని మూండవకొడుకు
ధర్మారణ్యమును కట్టినవాడు ఇతనికొడు
కు రాజుని బన గయ్యుడు.

ఆనందగిరి శాలివాహనశకము తొమ్మిదవ
శతాబ్దమునందు ఉండిన ఒకసంస్కృత
గ్రంథకర్త ఇతడు శంకరదిగ్విజయమును
వ్రాసెను ఇదితెనింగింపబడి ఉన్నది

ఆనకకుండుభి చూ॥ నా॥ వసుదేవుడు.

ఆనకుడు య॥ వసుదేవునితమ్ముడు

ఆనర్తము ఇది యవనసముద్రతీరమున ద్వా
రకకు సమీపమున ఉండు సైకదేశము.
ఇందు శర్యాతికొడుకు అగు ఆనర్తుడు
కుశస్థలి అనుపట్టణమును నిర్మించెను
అతనిపేర ఈప్రాంతము ఆనర్తము అనం
బుంబుడు

ఆనర్తుడు శర్యాతికొడుకు ఇతనికొడుకు
డు రైవతుడు. అతడు కుశస్థలి అనుపు
రమును నిర్మించెను

ఆనీకుడు య॥ వసుదేవునితమ్ముడు అగు
ఆనీకుని రెండవకొడుకు.

ఆనగొంది ఋశ్యమూకపర్వత సమీపమునం
డు ఉండు సైకపట్టణము.

ఆపర్తంబుడు ఇతడు ఒకమహర్షి యజు
ర్వేదవిహిత కర్తములనుగూర్చి సూత్రము
చేసెను అది ఆపర్తంబసూత్రము అనం
బుడును

ఆవుడు అష్టవశువులలో ఒక్కడు చూ||
వశువులు

ఆభీరము సింధునదికి పడమట ఆర్యావర్తము
తో చేరికగా ఉండు సుకదేశము

ఆభీరులు ఆభీరదేశస్థులు

ఆయతి మేరువుకొమార్తె మగ్గడు ధాత
కొడుకు మృకండుడు

ఆయువు పురూరపునికొడుకు, ఇతనిపుత్రులు
నహుషుడు, క్షత్రవృద్ధుడు, రబి, రంభుడు,
అనేనస్సు, అని అయిదుగురు

ఆయుష్మంతుడు ని|| ప్రహ్లాదునికొడుకులలో
ఒక్కడు

ఆరంజోతి చూ|| ఆరుంధతి

ఆరాధ్యులు లింగధారి బ్రాహ్మణులు చూ||
బసవుడు వీరుబసవపురాణమును ప్రమా
ణముగా కొని వీరభద్రుని ఉపాసించురు

ఆరుణి అథాడుడు అగుధౌమునిశిష్యుడు

ఆర్య పార్వతి.

ఆర్యభట్టు శాలివాహనశకము మూడవశ
తాబ్దిమునందు ఉండిన ఒక గొప్పజ్యోతి
ష్టుడు

ఆర్యావర్తము హిమవద్వింధ్యమధ్యగత దేశ
ము ఆర్యులు ఉండినతావు. పూర్వమునం
దలి ధారతఖండపురాజులైన ఇంద్రుడు ఉండిరి

ఆర్యులు వేదములయందు వెవ్వబడినవారు
వీరుతొలుత సరస్వతీద్రుపదవతీ నదలమధ్య
ప్రదేశమునందు ఉండి పిదప ఆర్యావర్తము
నందు ఎల్లవ్యాపించిరి ఈదేశమునందలి
యాచార వ్యవహారములు అన్నియు వీరే
కల్పించినవారు

ఆశాచము ఇద్ర రెండుతెఱగులు, జాతా
శాచము, మృతాశాచము జాతాశాచము
ను వృద్ధి పురుండు అనియుచెప్పవారు బ్రా

హ్మణులలో పిత్రాదిసపిండులు మృతులై రేని
ఆశాచము పదిదినములు, క్షత్రియులకు
పండ్రెండుదినములు; వైశ్యులకు పదునైదు
దినములు, శూద్రులకు ముప్పది దినములు
చూడాకర్మవిహీనులు అగుశిశువులు మృతి
పొందిన ఆశాచము ఒకదినము, చూడాకర్మ
ము ఒనర్చినపిదప ఆశాచము మూడుదిన
ములు మైవర్ణములవారు జాతాశాచమును
కూడ మృతాశాచమువలెనే ఆచరించురు
మృతుండు యమపురమునకు నయింపబడె
డి పండ్రెండుదినములవఱకు ప్రధమదివసము
మొదలు పిండప్రదానము చేయవలయు
అది వానికి పాథేయము అగును ఆపండ్రెం
డుదినములవఱకు వాడు మృతిపొందినస్థల
మునుండి గృహపుత్రకళత్రాదులను వీక్షిం
చుచు ఉండును. అట్టిస్థలమునందు ఉట్టి
కట్టి అందు పదిదినములవఱకు ప్రేతత్వప్రస్థ
ర్థము ప్రత్యహము పాలు ఉంచవలయును
పదునెకొండవదినమున మైశాచాదికబాధా
నివృత్త్యర్థము వృషాత్పర్జనము చేసి పదునె
కండు బ్రాహ్మణులకు భోజనముపెట్టుదురు

ఆశ్రమములు. చూ|| వర్ణాశ్రమములు

ఆశ్రతుండు దివ్యంతునిపాత్రుండు ఇతనికి
పాండ్యుండు చోళుండు కేరళుండు అనిము
ఖ్యురపుత్రులు వీరుప్రత్యేకవంశకర్తలై నిజ
నామములు వెలయ జనపదముల కావించిరి
ఆశ్వలాయనుండు ఇతడు ఒకమహర్షి ఋ
గ్వేదవిహితకర్తములను గుఱించి సూత్ర
ములుచేసెను అది ఆశ్వలాయన సూత్ర
ము అనబడు

ఆసవశాండేశ్వరుండు కాశియంద్భతి యొక
దేవత ఒకప్పుడు కాశివిశ్వేశ్వరుండు ఒక
కల్లుకుండనుండి ప్రత్యక్షము అయి ఒక
ఈడిగవానికి వానిభార్యకును మోక్షము
ఇచ్చినట్లు చెప్పి ఉన్నది.

ఆహుతి దేవకునిమేనయత్త
ఆహుకుడు యః॥ దేవకునితండ్రి

ఇ

ఇందీవరాక్షుడు సలనాశుడు అనుగంధ
ర్యరాజుకొడుకు ఎరూధినితమ్ముడు ఇతఁ
డు కపటోపాయముచే ఒకబుుషియొద్ద ఆ
యర్విద్యనేర్చికొని గురువును పరిహసించి
నందున అతఁడు ఇతనిని అసురుఁడు అగు
నట్లు శపించెను ఆశాపము స్వరోచివలన
వదలెను

ఇందుడు చూ॥ నా॥ (౧) చంద్రుడు
(౨) అతిచాంద్రుడు

శాశ్వతునికొడుకు

ఇందుమతి విదర్భరాజుహఁతురు అజునిభార్య
దశరథునితల్లి

ఇంద్రజి

ఇంద్రజిత్తు

ఇంద్రజితుఁడు

ర॥ రావణునికొడుకు అతి
మాయావి పదునాలుగుసం
వత్సరములు నిద్రాహరము
లులేనివారిచేతనే ఇతఁడు చంపఁబడునటు
లు వరమును పొందియందెను కాన
అట్లయిందిన లక్ష్మణునిచే ఇతఁడు చంపఁ
బడియెను చూ॥ మేఘనాదుఁడు

ఇంద్రద్యుమ్నుడు ఒకానుకసరస్సు ఇది
యంద్రద్యుమ్నుడు అను రాజుదాసము
చేసిన గోవులగారిసల త్రొక్కుడుచేత వి
ర్యదీనది ఇంద్రద్యుమ్నుడు ఇంద్రసదన
ముగఁ ఉండఁగా బహుకాలమునకు ఆతని
కీర్తి లోకమున మనెను అంత అతనిని
అమరులు ఘోషికి తోయఁగా అతఁడు
మార్కండేయునిపాలికి చని నన్నెఱుంగవే
అని అడుగఁగా అతఁడు తాను ఎఱుంగన
నియు, తనకంటె పెద్దయయి హిమశృంగ
వైలవానియయియుండు ప్రవాళకుండు అ
నుఘాకము ఎఱుంగవచ్చుననియు చెప్పి,
ఆతనిపద్దకు పోయిరి అంత అతఁడును
తాను ఎఱుంగను అనఁగా ఆతనిపేరణచే

ఈయంద్రద్యుమ్ను సరస్సునందు ఉండిన
నాళికజంఘుఁడు అను ఒకబకముచెంతకు
పోయి అతనిమూలముగ ఆకొలనియందుండు
యగంధరుఁడు అనుకచ్చపమును అడుగ
అదికొంతసేపు తలఁచుకొని కన్నుఁగవయం
దు అశ్రుతతులు తొరఁగ “ఉ॥ అక్కట
నే నెఱుంగనె మహాగుణభూషణునమ్మహమ్మ
న, స్నిక్కుడఁ బెక్కుమాటులననేక భయం
బులఁ బొందుచుండఁగా, నక్కటికంబుతో
డఁ దగనాతఁడు నైకొని కాచెఁగాడెం,
పెక్కినయన్నరేశ్వరుని నెన్నటికిన్మలువంగ
వచ్చునే తే. అమ్మహమ్మండు బహువిధ
యజ్ఞదక్షి, శార్థముగ విప్రవరులకు నర్పిని
చ్చు, గోగణంబుల గారిజలగ్రాస్తియయ్యెఁ,
గాడెయ్యాసరోవరము జగన్నుతముగ ” అని
పలికెను ఇది జగన్నాథమునందు ఉండును

ఇంద్రద్యుమ్నుడు ఋషభుని పౌత్రుఁడు
భరతునిపుత్రుఁడు అగుసుమతి కొడుకు
ఇతఁడు ఒకనాఁడు కడునిగతో ఉండు
వేళ అగస్త్యుఁడు అచ్చటికిరాఁగా అతనికి
లేచి ప్రత్యుత్థానము ఒనరింపనందున అతఁ
డు ఇతనిని మత్తగజేంద్రుఁడు అగునట్లు
శపియించె అట్లు గజస్తై సంచరించుచుండి
ఒకదినము పిపాసాతురుడై ఒకకొలనిలో
నికి నీరు త్రావ దిగఁగా అందు ఒకమక
రిచే ముంగాట్ల “రెండుపట్టువడి నిటిలోనికి
ఈడ్వఁబడెను అంత అగజము పూర్వ
జన్మజ్ఞానముచే విష్ణుపరాయత్తచిత్తమై అత
నిని నుతిచేయ అతఁడు తనచక్రముచే ఆ
మకరిని చంపి గజేంద్రుని కాపాడెను గ
జేంద్రుఁడును తనపూర్వ రూపమును పొం
డెను

ఇంద్రప్రమితి రు॥ వ్యాసశిష్యుఁడు అగు పై
లుని శిష్యుఁడు. ఇతఁడు ఋగ్వేదసంహి
తను చతుర్విధము కావించి, బాహులుఁడు

బోధ్యుడు యాజ్ఞోవల్క్యుడు పరాశ
రుడు మాండూకేయుడు అగ్నిమతి అను
వారికి ఉపదేశించెను

ఇంద్రప్రథము పాండవులకు రాజధాని డిగ్రీ
పట్టణమునకు కొంతదూరము ఉండును నా||
ఘోషప్రథము

ఇంద్రవతి గోదావరితో కలిసేడి ఒక ఉప
నది

ఇంద్రవాహనుడు ఇ|| చూ|| కకుఁకుడు

ఇంద్రనేన (౧) మార్గల్యమహర్షి భార్య

(౨) చూ|| ద్రావది

(౩) నలుని కూతురు

ఇంద్రనేనుడు (౧) నలునికొడుకు

(౨) ధర్మరాజు సారథి

(౩) నరి|| శర్యునికొడుకు

ఇంద్రావరజుడు చూ|| ఉపేంద్రుడు

ఇంద్రుడు దేవతలకురాజు పూర్వదిక్పాల
కుడు ఇతడు కశ్యపప్రజాపతికిని అదితి
కిని పుట్టినకొడుకు ఈయనరాజధాని -
అమరావతి, ఆయుధము - వజ్రము, భార్య-
శచీదేవి, బినుంగు - విరావతము, సఖ-సు
ధర్మ, గుఱ్ఱము - ఉచ్చైశ్రవము, సారథి-
మాతలి, ఉద్యానవనము-నందనము, కొడు
కూజయంతుడు

ఒకప్పుడు ఇంద్రునకు కీడుచేయతలంచి
త్వష్ట మూడుతులలవానిని ఒక్కని సృజి
యించి విశ్వరూపనామధేయంచేసి పంప
గా అతడు ఇంద్రవదవికోరి ఘోరతపం
బు చేయుచు ఉన్నదానికి భయంపడి
ఇంద్రుడు అతనిని తెగజూచెను (ఈబ్ర
హ్మహత్యపాపమును ఇంద్రుడు ఒకవిషమ
వ్రతంబు ఆచరించి సముద్ర, తరు, ధరణీ,
స్త్రీ జనంబులయందు విభాగించి పెట్టెను

అది సముద్రమందు నురుగు, చెట్లయందు
బంక, భూమియందుచవుడు, స్త్రీలయం
దురజస్సును, అయి ఉండు) అంత త్వష్ట
మిగుల అలిగి ఇంద్రుని మ్రింగజాలెడు
వానిని ఒకయగురుని వృత్రుడనువాని
పుట్టించి వానినితన తపోమహిమచే మహా
తేజోవంతునిజేసి ఇంద్రునితో యుద్ధముచే
య పంపగా వాడు పోయి ఇంద్రుని
మ్రింగెను అపుడు ఇంద్రుడు తనశరీర
మును సంకుచితముగా చేసి వెడలివచ్చియు
వానితేజస్సును చూచివెఱచి వృత్రునితోడ
సఖ్యంబుకల్పింప ముని గణంబులను పం
పెను అంత వృత్రుడును మునిజనంబులచే
ఆర్పగింపైనదానను శుక్లంబైనదానను
తరువునను పాషాణమునను అస్రశస్త్రం
బులను దివంబునను నిశి వధ్యుండు కాకుం
డునటుల వరముపొంది ఇంద్రునితో మి
త్రభావంబును చెందియుండెను. వదపడి
ఇంద్రుడు ఒకనాడు సంధ్యాకాలమున
సముద్రతీరమున వృత్రునితోడ విహరించుచు
ఉండునపుడు అస్రమును శుక్లమును
గాని సముద్రపునురుగును తనవజ్రాయు
ధమునందు చేర్చి తనకు సహాయముగ
విష్ణువు అందుత్రవేశింపగా రేయును
పగలునగాని సంధ్యాసమయంబున ఆయ
గురుని చంపెను. అట్లు శత్రుసంహారము
చేసినను అది కపటస్వభావంబున కా
వించినవధంబుగాన ఇంద్రునకు బ్రహ్మహ
త్యాపాతకంబు సంప్రాప్తంబై దేవరాజ్య
మునకు అడ్డుడు కాకపోయెను. అప్పుడు
కొంతకాలము నమలుతుండు ఇంద్రత్వమును
పొంది దేవరాజ్యమును పాలించుచుండెను.
విష్ణుట ఇంద్రుడు అశ్వమేధయాగముచేసి
యా బ్రహ్మహత్య పోగొట్టుకొని దేవరా
జ్యాధిపత్యమును మరల పొందెను.

మఱియు ఇంద్రుడు గౌతమముని భార్య
యయిన అహల్యతో జారత్వము చేసిన
దన గౌరవముహ్నా ఇంద్రునిదేహమున స
హస్రయోనులు పర్వదునట్లును వృషణహి
నుండు అగునట్లును శపియించెను అంత ఆ
ఋషిని ఇంద్రుడు మిగులవేడికొనగా అ
రచు అనుగ్రహించి చూచువారికి ఆయో
నులు కన్నులుగా అగపడునట్లు ప్రసాదించె
ను అది కారణముగ ఇతడు సహస్రా
యండు అనంబరంగ మఱియు దేవతలు
ఇంద్రునకు నిర్గతములైన వృషణములకు
ఒకటు మేషవృషణములను తెచ్చి అంటిం
చిరి అని పురాణప్రసిద్ధి దీనినిబట్టియే ఏదే
నితొండరపొసంగినప్పుడు ఇదియేమి మేషం
డము అనిజనులు వాడుదురు

తొల్లి పర్వతములకు అన్నిటికిని ఆెక్క
లు కలిగి ఉండెను అనియు, వానివలన కలి
గెడు వాథల సహంపంజాలక ఇంద్రుడు
ఆ ఆెక్కలను తెగంగొట్టెను అనియు, పు
రాణ ప్రసిద్ధి కనుక ఇంద్రునకు గోత్రభిత్తు
ఆను పేరు కలిగెను

చ్యవనుడు అశ్వినీదేవతలకు యజ్ఞభాగ
మును కల్పించినపుడు ఇంద్రుడు అతనిపై
వజ్రాయుధము వేయఁబూసఁగా అది ఆ
ఋషి తపోమహిమవలన ఇంద్రుని చేయి
వదలదయెను కనుక ఇంద్రునికి దుశ్శృవ
నుండు అను పేరుకలిగెను ఈతఁడు వాస్తు
శాస్త్రమునకు అధిదేవత

ఇతిహాసములు రామాయణభారతములు. ఇవి
భంబోబద్ధములయినను కావ్యనాటకాదుల
వలె కఠినమైనవి కలవి కావు. ఇవి సాక్షాద్వి
ధిరూపములుగాక చరిత్రములను చెప్పుచు
నునుస్యులకు తెలివి పుట్టించుచు ఉన్నవి
ఇగ్నవామండు. రు॥ అగస్త్యునిపాత్రుండు
అగు తేజస్వి

ఇసుండు చూ॥ నా॥ సూర్యుండు
ఇల (౧) దక్షప్రజాపతి కూతురు కశ్య
పునిభార్య

(౨) వై వస్వతమనువుకూతురు బుధుని
భార్య పురూరపునితల్లి ఈ దేవనిస్థుని
ప్రయత్నంబున హరికరుణచే పురుషుండై
సుద్యుమ్నుండు అనంబరంగును చూ॥
సుద్యుమ్నుండు.

(౩) వసుదేవునిభార్య

ఇలబిల తృణవింశపునకు అలంబనయందు
పుట్టినకూతురు మగండు విశ్రవసుండు
కొడుకుకుబేరుండు

ఇలావంతుండు అగ్నినునకు ఉలూపియందు
పుట్టినగొడుకు

ఇల్వలుండు విప్రచిత్తికిని సింహికకును పుట్టి
ననానపుండు వాతాపితమ్ముండు అగస్త్య
నిచే భిక్షమామెను చూ॥ అగస్త్యుండు,
వాతాపి

ఇమమంతుండు య॥ వసుదేవునితనమ్ముండైన
దేవశ్రవసుని రెండవకొడుకు

ఇశ చూ॥ ఇల

ఇత్యుమతి ఒకానుకనది ఈనదిమీద కుశ
భ్యజాని రాజధాని అగుసాంకాశ్యపురి ఉం
డెను.

ఇత్యోకుపు ఇతఁడునై వస్వతమనువుకొడుకు
ఇతనికి వికుక్షి, నిమి, దండకుండు, విశాలుం
డు, మొదలగు పుత్రులు అనేకులు పుట్టిరి

ఈ

ఈశానుండు. (౧) శివునికినామాంతరము అ
ప్యమూర్తులలో ఒక్కమూర్తి

(౨) అష్టదిక్పాలకులలో ఒక్కం
డు ఇతని దిక్కు పూర్వోత్తరము

ఈశ్వరరాజా శృష్టదేవ రాయని పితామ
హుండు

ఈశ్వరుడు సర్వాంతర్యామి అయినభగ
వంతుడు ఈపేరుసాధారణముగ సగుణ
బ్రహ్మ స్వరూపమును జెలియజేయును
వైష్ణవులు విష్ణువునకు ఈశత్వము కలుగజె
ప్పదురు అప్పడు మోక్షస్థలము నైకుంఠ
ము నైపులు శివునకు ఈశత్వము కలుగఁ
జెప్పదురు అప్పడు మోక్షస్థలము నైలాస
ము స్నార్దులు బ్రహ్మకు ఈశత్వము కలు
గఁజెప్పదురు అప్పడు మోక్షస్థలము బ్రహ్మ
లోకము శాస్త్రేయలు శక్తికి కలుగఁజెప్ప
దురు వీరిమోక్షలోకములు ఆయా యుపా
సనాదేవతంబట్టి ఉండును

ఈశినుడు శ్లో॥ నా॥ వైభవ్యం

ఉ

ఉగ్రశ్రవసుండు } రోమహర్షణుని కొడుకు
ఉగ్రశ్రవండు } సూతకులజుండు ఇతఁడు
శాసకాది మహర్షులకు సకలపురాణేతిహాస
ములు చెప్పినవాఁడు మఱియు ఇతఁడు
నైమిశారణ్య వాసులగు మహామునులవలన
బ్రహ్మసంసంబు పడసి పురాణములు చెప్పఁచు
డఁగా అచ్చటికి తీర్థయాత్రచేయుచు బల
రాముండు వచ్చి తన్నుమాచి ప్రత్యుత్థానము
చేయక కూర్చుండియున్న యీతనినై కో
పించి తనచేతి దర్భలతో గొంతుకోసి చంపి
బ్రహ్మసంసండు అగుటచేత లేవకున్నవాఁ
డు కాపున ఇతనిని చంపుట పాతకంబు
ఇందులకు ప్రతిక్షింప విచారింపుము అని
మునులు తన్నువేడుకొనఁగా మరల బ్రది
కించి వాచే మన్ననపడసి చనియెను

ఉగ్రశీనుండు (౧) య॥ మధురాపురిరాజు
దేవకుని అన్న కంఠునిరంగ్రి మా॥ కం
ఠుండు

(౨) మ॥ అభిమన్యుని పౌ

తుండు జనమేజయుని తశ్శుండు

(3) య॥ కృష్ణనిపంశ్శం

దు అగుసుపాహుపుకొడుకు

ఉగ్రాయుధుండు పు॥ కృతికొడుకు శంతనుని
మరణానంతరము అతని భార్యయగు సత్య
వతిని వర్తిగ్రహింపయత్నించి భీష్మునిచే చం
పబడెను

ఉగ్రుండు శివునకునామాంతరము అష్టమూ
ర్తులలో ఒక్కమూర్తి

ఉన్నైశ్రవము అమృతమధనమపుడు పాలస
ముద్రమునందు పుష్పనగుష్టుము ఇంద్రవా
హనము గుష్టుములకు రాజు

ఉజ్జయిని } మాశవదేశమునకు ముఖ్యపట్టణ
ఉజ్జిని } యు (ఉజ్జయిని=మిక్కిలి గెలు
పు కలది) నా॥ అవంతి

దీనియందు మహాకాశేశ్వరుండు అను
నామధేయముతో శివుండు ప్రసన్నమై ఉ
న్నాఁడు అనియు ఇచ్చట ఒకమహాకాళి
ఉండి కోరినవరములను దయచేయును అని
యు ప్రసిద్ధి ఈపట్టణమున విక్రమార్కుం
డు మొదలగురాజులు ప్రభుత్వము చేసిరి

ఉతథ్యుండు అంగిరసుని కొడుకు బృహస్ప
తి సహృదరుండు భార్య మమత కొడుకు
ధీర్వతముండు ఉతథ్యునిభార్యయందు బృ
హస్పతికి భరద్వాజుండు పుట్టెను

ఉత్కలము ఇది ఒకపుణ్యతీర్థము ఇచట
భౌమునిని పాండవులు పురోహితునిగా
వరించిరి

ఉత్కలము పంచగౌళదేశములలో ఒక్కటి
దీనిని ఓడ్రదేశము అనియు అందురు

ఉత్కలుండు ధ్రువునిపెద్దకొడుకు బాల్యము
నందే బ్రహ్మజ్ఞానము కలిగి రాజ్యము ఒల్లక
వెల్లిపోయెను ఇతనిరహస్సుండు వత్సరుండు

ఉత్తముండు (౧) ఉత్తానపాదునికిని సుగు
నిని శుక్తినికొడుకు ఇతఁడు వేటాడ

పోయి ఒకయత్తునిచే చంపబడెను అపు
డు ఇతనితల్లి అడుఁఖము తాళలేక అతని
వెదకుచు పోయి మృతిపొందెను

(అ) మూఁడవమనువు

ఉత్తమోజుఁడు ద్రుపదునికొడుకు భృష్టద్యు
మ్మునితమ్ముఁడు భారతయుద్ధమునందు ప
రుసైనమిదవనాటి రాత్రి నిద్రించునపుడు
అశ్వత్థామచే చంపబడెను

ఉత్తర విరాటరాజు కూఁతురు ఉత్తరునిచే
ల్లెలు అభిమన్యునిభార్య పరిశ్రీత్తునితల్లి
ఈపెకు అర్జునుఁడు అజ్ఞాతవాసమవుడు
బృహన్నల అనునామముతో నాట్యము కల
పెను అశ్వత్థామ ప్రయోగించిన అపాండ
వాస్త్రము ఈమెగర్భమున ఉండినపిండము
ను హింసింపఁగా ఆవేదనను ఈమె సహిం
పనూపక సంకటపడుటనుచూచి కృష్ణుఁడు
ఈమెగర్భము ప్రవేశించి యాపిండమును
రక్షించెను కాన అవిద్యకు పరిశ్రీత్తు అను
పేరు కలిగెను

ఉత్తరగీత ఇది భారతమందలి ఒకభాగము.
వేదాంతవిషయముగ ఉండును

ఉత్తరుఁడు మత్స్యదేశపురాజయిన విరాట
మహారాజుకొడుకు పాండవుల అజ్ఞాతవాస
కాలమున కౌరవులు పాండవులు విరాటరా
జుపట్టణమునందు ఉండురు అనితలచి వా
రిని బయలుపఱచి మరల వసవాసమునకు
పంపుటకై విరాటునకు విరోధి యగుసుశ
ర్మను దక్షిణదిక్కున గోవులను పట్టుమని తా
ము ఉత్తరపుదిక్కున గోవులను పట్టఁగా
అప్పుడు విరాటరాజు సమస్తసేనలతోడను
దక్షిణ గోగ్రహణమునకై పోయియుండెను
కాఁబట్టి ఉత్తరుఁడుమాత్రము పట్టణములో
ఉండి తనకు తగిన సారధిచిక్కిన తాను కౌ
రవులను పోయి జయించును అనెను అపు

డు నైరంధ్రీవేషమున ఉండినద్రౌపది బృహ
న్నలసారధ్యము చక్కగా చేయును అనిచె
ప్పఁగా బృహన్నలయగు అర్జునుని సారధిగా
చేసికొని పోవునపుడు కౌరవులసేనంజూచి
ఉత్తరుఁడు భయపడి పరువిడ సాగెను అ
ప్పుడు అర్జునుఁడు అతనికి దైర్యముచెప్పి
నిజరూపంబు ఎఱింగించి అతనిని సారధిగా
చేసికొని కౌరవులతో యుద్ధముచేసి జయిం
చెను

ఉత్తానపాదుఁడు స్వామ్యంభువు అనుమను
వునకు శతరూపివలన పుట్టిన రెండవపుత్రుఁ
డు ఇతనికి సునీతి సురుచి అని ఇరువురు
భార్యలు అందు సురుచిచే భర్తకు ప్రేమ
ఆతిశయించి ఉండెను సునీతికి ద్రువుఁడు
అను కొమరుఁడును సురుచికి ఉత్తముఁడు
అనుకొమరుఁడును కలిగిరి

ఉత్పలావతి సురాష్ట్రునిభార్య తామస మ
నువుతల్లి నిర్వృతచక్షుఁడు అను ఒక
ఋషి శాపముచే మృగై సురాష్ట్రుని స్ప
ర్శమువలన గర్భము భరించెను

ఉదంకుఁడు రు॥ నైలునిశిష్యుఁడు ఈతఁడు
గురుభార్య నిమిత్తము హేష్యమహారాజు
భార్య కుండలములు తెచ్చునవసరమున తక్ష
కుఁడు అనునాగుఁడు దానిని అపహరిం
చెను అంతట మిక్కిలి వ్రయ్యాసపడి ఆ
కుండలములను రాఁబట్టుకొనిపోయి గుర్కు
భార్యకు సమర్పించి తక్షకునివలని విరోధ
ముచే సీసమేజయనకు సర్వ యాగము
నందు బుద్ధివుట్టించెను. ఈతఁడు వేదనిని
శిష్యుఁడు.

ఉదక్ష్మేనుఁడు చా॥ విశ్వక్సేనుని కొడుకు

ఉదయగిరి (౧) చూ॥ ఋషగిరి

(౨) ఆంధ్రదేశమునందలి నెల్లూ
రిజిల్లాలో ఉండెడు ఒకకొండ దీనిపేరు

వను ఉండు గ్రామమునకును ఈపేరు చెల్లుచు ఉన్నది

ఉదయాశ్వుడు అజాతశత్రుని పాత్రుడు శైశవాగులలో ఒక్కండగు మగధదేశపు రాజు ఇతడు కుసుమపురము లేక పాటలీపుత్రము అనబడు పట్టణమును నిర్మించెను

ఉద్దాలకుడు (౧) రు॥ నా॥ ఉపమన్యుడు ఇతనికి కంగురుభక్తికి అష్టసిద్ధవతలు మెచ్చి ఇతని గురువగు ధామ్యుని లోహదంతునిగా ఉండినవానిని స్వర్ణదంతునిగా చేసిరి ఇతని కొడుకు శ్వేతకేతుడు తొల్లి స్త్రీలు నియమములేక తమపురుషులతోను పరపురుషులతోను సంగమము చేయుచు ఉండిరి అట్లుండగా ఒకప్పుడు ఋతుస్నానము చేసియుండిన ఇతని ధర్మవత్సవి ఒకముసలి బ్రాహ్మణుడు పుత్రాశ్రియయి యాచింప శ్వేతకేతుడు కోపగించుకొని అది ధర్మవిరుద్ధము అని నిషేధించి అది మొదలు స్త్రీలు ఎన్నడును పరపురుషులతో సంగమము చేయ కూడదు అని నియమము చేసెను

ఉద్ధవుడు య॥ (౧) బృహస్పతి శిష్యుడు వసుదేవుని తమ్ముడైన దేవభాగునికొడుకు

(౨) సహుషుని కొడుకు

ఉత్పత్తుడు మాల్యవంతుని కొడుకు

ఉపదానా నైశ్వానరుని కూతురు హిరణ్యక్షుభిభార్య.

ఉపదేవి దేవకుని కూతురు వసుదేవుని భార్య ఈపెకొడుకులు కల్పవృషి వ్రతములు పడుగురు

ఉపసంకుడు య॥ వసుదేవునికి మదిరయంబు పుట్టిన కొడుకు. నందుని సహౌదరుడు

ఉపనిషత్తులు బ్రహ్మస్వరూపమును గుఱించి చెప్ప వేదభాగములు ఇవి ౧౦౮ అంబు ఇప్పుడు ప్రసిద్ధముగ పఠింపఁ బడునవి — ఈశావాస్యము, కేనము, కఠవల్లి, ప్రశ్న, ముండకము, మాండూక్యము, తైత్తిరీయము, ఐతరేయము, ఛాందోగ్యము, బృహదారణ్యము, అనునవి పది

ఉపస్థావ్యము భారత యుద్ధమునకు ముందు పాండవులు విడిదలచేసికొని యుండిన చోటు ఇందుండునపుడే పాండవకౌరువులకు రాయబారములు జరగెను

ఉపమన్యుడు చూ॥ నా॥ ఉద్దాలకుడు ఉపయాజుడు ఇతడు ౧౦గా మాలంబున వానప్రస్థవృత్తిని ఉన్న ఒక విశ్రుండు యాజునితో కూడ ఇతడు ద్రువమనిచే యాగము చేయించెను.

ఉపశ్రుత్యధిదేవత ఉపశ్రుతికి అధిస్థానమగు దేవత (ఉపశ్రుతి—తాము తలచినకార్యముల సిద్ధ్యనీధులకు సూచకముగా వినఁబడెడి ఆకస్మికపుమాట) ఈయవ శ్రుత్యధిదేవత, దేవేంద్రుడు దేవపదబ్రాహ్మత్వమును పొంది ఉండుకాలమున ఆతనిభార్యయగు శశిదేవియొక్క సత్యతకు మెచ్చి ఆమెను ఇంద్రునితోకూడ చేర్చెను

ఉపస్తృతులు ఇవి పదునైనిమిది అవియన కణ్వస్తృతి, కపిలస్తృతి, లోహితస్తృతి, దేవలస్తృతి, కాత్యాయనస్తృతి, లోకాక్షిస్తృతి, బుధస్తృతి, శాతాతపస్తృతి, అతిస్తృతి, వ్రతేతస్తృతి, దక్షస్తృతి, విష్ణుస్తృతి, వృధవిష్ణుస్తృతి, వృధమనుస్తృతి, ధామ్యస్తృతి, నారదస్తృతి, పాలస్త్యస్తృతి, ఉత్తరాంగిరస్తృతి

ఉపేంద్రుడు కశ్యపప్రజాపతియొ అదితియొ క్రీమహావిష్ణువు తమగర్భమున పుట్టవలయు

సని అనేకవేల సంవత్సరములు తమచ
రింపఁగా ఆతపమునకు మెచ్చి వారు కోరి
నట్లు వారిగర్భమునపుట్టిన విష్ణుపునకు పేరు
చూ॥ నా॥ వామనుఁడు

ఉమాదేవి దక్షప్రజాపతి హఁతురు రుద్రుని
భార్య చూ॥ పార్వతి, భద్రకా?

ఉమాపతి రుద్రుఁడు

ఉరువల్కుఁడు య॥ వసుదేవునకు ఇశ
యంచుపుట్టిన కొడుకు

ఉక్తిశ యమునిభార్య

ఉరుశ్రవుఁడు నరి॥ సత్యశ్రవుని కొడుకు

ఉలాకుఁడు (౧) ఇంద్రుఁడు

(౨) శకుని కొడుకు సహదే

వునిచే మృతి చెందెను వీఁడు కురుక్షేత్రం
బున కౌరవపాండవులు యుద్ధసన్నద్ధులయి
చేరినప్పుడు పాండవుల యొద్దకువచ్చి దు
ర్యోధనుఁడు చెప్పమన్న మాటలు కొన్ని
చెప్పిపోయెను

ఉలాపి నాగకన్యక వాసుకి హఁతురు
ఈమెయందు అర్జునుఁడు ఇలావంతుని
కన్యను

ఉల్లుకుఁడు చతుర్ముఖునకును నడ్వలకును
పుట్టిన కడవటికొడుకు, భార్య పుష్కరిణి
కొడుకులు అంగుఁడు సుమనసుఁడు
శ్వాతి క్రతువు అంగిరసుఁడు గయఁడు

ఉశనుఁడు చూ॥ నా॥ శుక్రుఁడు

ఉశినరుఁడు అ॥ మహామనుని పెద్దకొడుకు
శిబితండ్రి ఈతనిదేశము ఉశినరదేశము
అనఁబడును

ఉశేనస్సు వేదవిరునికొడుకు

ఉష బాణాసురునిహఁతురు అనిరుద్ధునిభార్య
ఈమె కృష్ణునిపాత్రుఁడగు అనిరుద్ధుని కల
యందు చూచి తనచిత్తయగు చిత్ర

రేఖగుండ అతనిని ఎఱుంగి ఆచిత్రరేఖ వన
మాయచేత ఇతరులకు తెలియక ద్వారకకు
పోయి అంతఃపురమునందు శయనించియు
న్న అనిరుద్ధుని కొనిరాఁగా తండ్రికె తెలియ
క అతనిని కూడెను చూ॥ బాణాసురుఁడు

ఉమాపతి చూ॥ అనిరుద్ధుఁడు

ఉరి

ఉర్జ వసిష్ఠునిభార్య

ఉర్జస్వతి ప్రియవతునిహఁతురు భార్గవుఁ

డగు శుక్రాచార్యునిభార్య దేవయానతల్లి

ఉర్జితుఁడు య॥ కార్తవీర్యార్జునుని కొడు
కగు శూరుఁడు

ఉర్జిశ జనకమహారాజుయొక్క ధౌరసపుత్రి
లక్ష్మణునిభార్య ఈమె భర్తయగులక్ష్మణుఁ
డు తమ అన్నవెంట వనమునకు పోయి
మరల అయోధ్యకు వచ్చి చేరునంతవఱకు
ఇతర వ్యాపారములెల్ల మఱచి నిద్రించు
చుండెను అనియు, అంతకాలమును లక్ష్మ
ణుఁడు నిద్రలేక యుండెను అనియు ఇతి
హాసము

ఉర్వసి ఒకయవ్వరస నరనారాయణులు
బదిరికాశ్రమమున తపము ఆచరించునపు
డు దేవతా స్త్రీలు వారితపోభంగము చేయ
అవటికి రాఁగా ఆమహామునులు చలంపని
వారైరి అందు నారాయణుఁడు తమనిశ్చ
లత్వమును ఆనారీమణులకు తెలుపువాఁడై
తనయూరుపు గీఱఁగా అందుండి రూపవతు
లగు ఉర్వసి మొదలగువారు అనేకులుపుట్టిరి
అప్పుడు దేవతా స్త్రీలు తమయత్నిము జరగ
నేరదని తలచి ఉర్వసిని తమకు ముఖ్యురా
లినిగాఁజేసికొని తమలోకమునకు పోయిరి
అని భాగవతమునందు చెప్పబడి యన్నది
మఱియు అర్జునుఁడు శివుఁడు మొదలగు
దేవతలవలన పాశుపతము మొదలయిన

దివ్యాస్త్రములను పడనిదేవతలకు బాధకులు
గా ఉండిన కాలకేయ నివాతకవచులను
వసుంచుటకై దేవలోకమునకు పోయి ఉండు
తఱిని ఊర్వశి ఇతని సంగమమును కోరి
అందులకు ఇతఁడు ఇయ్యకొనసండున ఇత
నికి నపుంసకత్వము కలుగునట్లు శపియిం
చెను అంత అది ఇంద్రుఁడు ఎఱింగి
ఆశాపమును అర్జునుఁడు అజ్ఞాతవాసకాల
మున అనుభవించునట్లును తదంతంబున శాప
మోక్షము అగునట్లును అనుగ్రహించెను

ఊర్వుఁడు రు॥ ఇతఁడు అత్యుగ్రతపము ఆచ
రించు సమయమున నారదాది దేవర్షులును
బ్రహ్మర్షులును వచ్చి ఇతనిని ఒకపుత్రుని పడ
యము అనిన ఒకఁజెల్లుపొందెను చేతఘాని
తన ఊరువును అగ్నియందు ఉనిచి మధిం
చెను అందుండి బౌద్ధమానియగు సు
తుఁడు ఒకఁడు ఉద్భవించెను అంత బ్రహ్మ
ప్రార్థనచే ఊర్వుఁడు పుత్రుని సముద్రము
నందు బడబాముఖమున వసించునట్లును ఆ
ఉదకము అతఁడు ఆహారముగ కొను
నట్లును నియమించెను చూ॥ ఔర్వుఁడు

ము

ము అదితినామము

ముచికుఁడు ఔర్వుని కొడుకు విశ్వామి
త్రుని సహృదరి అగు సత్యవతి మగఁడు
ఇతనికి మువ్వరు కొమరులు అందు జమ
దగ్ని జ్యేష్ఠుఁడు. ఒకప్పుడు హరిశ్చంద్రు
డు తనయోగపశువును పోగొట్టుకొని దా
నికి బదులు నరపశువును తేఁగోరి ఈముచి
కునియొద్దకువచ్చి అతనిపుత్రులలో మధ్య
ముఁడు అగు శునశ్శేషుని వెలకు తీసికొని
పోఁగా వాఁడు మార్గమున తన మేనమామ
అగు విశ్వరుత్రుని చూచి అతనిని తన్ను
పాదుము అని ప్రార్థించఁగా అతఁడు

తన మంత్రశక్తిచే హరిశ్చంద్రుని యజ్ఞ
శునశ్శేషుని రక్షించెను

శుభ శు॥ రాద్రాక్షుని జ్యేష్ఠపుత్రుఁ
డు అతిసారుని తండ్రి

ముతఘాముఁడు య॥ వసుదేవుని తమ్ము
డు అగు ఆనకుని కొడుకు

ముతభ్యజుఁడు కా॥ నా॥ ప్రతర్దనుఁడు.

ముతవాక్కు రు॥ ఇతనికి రేవతీసత్త్రము
నాలవపాదమున పుత్రుఁడు జన్మించి ఆపు
త్రుఁడు దుష్టుఁడు అయ్యెను అందుకయి
ఇతఁడు కోపగించి రేవతీసత్త్రము పుడమి
యందు పడునట్లు శపించెను

ముతుఁడు మి॥ విజయని కొడుకు

ముతుపద్మఁడు ఇ॥ అయితాయువు కొడుకు
సర్వకాముని తండ్రి ఈతనికి నలుఁడు
అశ్వహృదయము అనువిద్యను ఉపదేశించి
అక్షహృదయము అనువిద్యను పడఁసెను.

ముఖుఁడు బ్రహ్మహాసన పుత్రులలో ఒకఁ
డు ఇతఁడు సనక సనందన సనత్కుజాత
సనత్కుమారులతో మాడ పుట్టిన వాఁడు
వీరలు విదుగురు పృష్ఠిభిముఖులు విసండున
బ్రహ్మ మరల మరీచ్యాదులను తొమ్మండ్రను
పుట్టించెను ఇతనిని ముఖుఁడు అని
యె చెప్పెదరు

ముఖుతుఁడు చూ॥ ఇంద్రుఁడు

ముఖంకుఁడు య॥ నా॥ ధేరుశంకుఁడు.

ముశ్యమాకము ఒకానెకకొంఠ. ఇందుసు
గ్రీవుఁడు తన అన్న అగువాలిచే కిష్కిం
ధనుండి తఱుమకొట్టఁబడి అతఁడు తన్ను
వెదకి చంపును అను భీతిచే దాఁగి ఉం
డెను. ఇది కిష్కిరదకు సమీపమున ఉం
డును వాలి ఒకశాపనిమిత్తమున ఈకొండ
మీదికి రానివాఁడు అయ్యె చూ॥ వాలి

ఋశ్యశృంగుఁడు విభండక ఋషికుండుకు
ఇతఁడు తండ్రికి ఆతిథ్యముతో శుశ్రూష
చేయుచు లోకవ్యవహారమును ఒక్కటిని
ఎఱుంగక బ్రహ్మచర్యాశ్రమమున అడవి
యందు ఉండునపుడు, అంగదేశపు రాజు
అగు రోమపాదుఁడు తనదేశము అనావృ
ష్టిచే అవస్థచెంది ఉండుట మాన్పకొరె,
ఋశ్యశృంగుఁడు ఉండుదేశమున అనా
వృష్టి ఉండదు అని పెద్దలవలన ఎఱింగి
అతని కొందఱు విలాసిని జనులగుండఁ జొడి
తెప్పించి, అనావృష్టి మానఁగానే, అతనికి
తనకూఁతును ఇచ్చి వివాహము చేసెను
ఇతఁడు దశరథునిచే పుత్రకామేష్టి అను
యోగము చేయించెను

ఋషగిరి మగధదేశమున వరాహవర్చతము
నకు ఎదుట ఉండును

ఋషభుఁడు (౧) నాభికుండుకు ఇతనికి
భరతుఁడు మొదలుగాఁగల నూఱుగురు
కుండుకులు ఉండిరి ఋషభుఁడు విష్ణువు
యొక్క అవతారము అందురు ఇతఁడు
సదాచారులు అగు తన కుమారులకు లోక
శాసనార్థము సమస్త ఆచారముల ఉపదేశం
చి భరతునికి పట్టముగట్టి తాను అవహతనై
అవసాన కాలంబున దేశంబుల తిరుగుచు
ఉండెను ఇతఁడు పరమయోగ భ్యాసప
రుఁడు అనియు పరమపురుషుండు అనియు
పురాణములు వలకును

(౨) ఉపరిచరవస్తువు వంశ
స్థుఁడు.

(౩) సుగ్రీవునిదండునందలి
ఒకఖానరుఁడు.

(౪) ఇంద్రునకు శవీదేవి
యందు పుట్టినరెండవకుండుకు జయంత్యుని
తమ్ముఁడు.

(౫) ఋభునికి నామాంతరము

ఋషికుల్య ఋషిపర్వతమున ఉత్పత్తి అగు
ఒక నది

ఋషిక } మహేంద్రవర్చతమునుండి వెలువడి
ఋషిక } గంజమువద్ద సముద్రసంగమము అ
య్యెడు నది

ఋషుఁడు పు॥ అజమీధుని మూఁడవకుండు
కు ఇతనిపౌత్రుఁడు కురువు

(౨) పు॥ నా॥ అర్కుఁడు పురుజుని
కుండుకు భార్యశ్వునితండ్రి

(౩) కు॥ దేవాధిపతికుండుకు

౨

ఎఱ్ఱామెగడ ఒక గొప్ప ఆంధ్రకవి ఈయన
నన్నయ భట్టారకునిచే తెనుఁగు కావీంపఁ
బడి ఉండిన భారత ఆరణ్యవర్చము నందలి
కొఱఁతను పూర్తిచేసినది కాక హరివంశ
మును లక్ష్మీ నృసింహవతారము అను ఒక
గ్రంథమును రచించి ఉన్నాఁడు

౩

ఏకచక్రపురము ఒక అగ్రహారము ఇది
పాండవులు లాఠ్యగృహదహనమప్పుడు చా
పు తప్పించుకొనిపోయి కుంతితో కూడ
బ్రాహ్మణవేషము తాల్చి భిక్షుకవృత్తితో
కొంతకాలము ఉండినచోట ఐక్యుడ
ఉండునపుడు భీముఁడు * భక్తానురుక్తి
చంపెను ఆవల పాండవులు ద్రుపదపురం
బునకు పోయి ద్రౌపదిని పెండ్లాడిరి ఈ
తావున ఇపుడు ఏర్పా అనుపట్టణము
ఉండును

ఏకచక్రుఁడు దనువుత్రులలో ఒకఁడు

ఏకతుఁడు బ్రహ్మమానసపుత్రులలో ఒకఁడు
ఏకదంతుఁడు. చూ॥ నా॥ వినాయకుఁడు.

ఏకపాదుఁడు. రు॥ అష్టావక్రునితండ్రి

ఏకపింగుడు } చూ॥ కుబేరుడు
ఏకపింగుడు }

ఏకలుడు వసుదేవునితమ్ముడైన దేవత్రవ
సునికొడుకు నిమిదులచే చంపబడెను

ఏకలవ్యుడు ఒకబోయవాడు వీడు ధను
ర్విద్య అభ్యసించుకొని ద్రోణాచార్యులు స
కలరాజకుమారులకును విలువిద్య నేర్పుటవిని
అచ్చటికిపోయి తన్నును శిష్యునిగా చేసి
కొమ్మని ప్రాధింపగా ఆయన నీవు నీవజాతి
యందు పుట్టినవాడవు విలువిద్యకు అర్హు
డవుకావు అని వరిగ్రహింపకపోయెను అం
తట వీడు ద్రోణాచార్యులవల ఒకబామ్మ
ను చేసి పెట్టుకొని ఆబామ్మను గురువుగా
భావించి తనంతటనే అస్త్రవిద్య సర్వము
నేర్చుకొనెను అదితెలిసి ద్రోణాచార్యులు
వానికి అస్త్రవిద్య ప్రయోజకము కాకుండు
నట్లు వానికుడిచేతి బాటనవ్రేలిని గురుదక్షి
ణగా కొనియెను వీడు భారతయుద్ధము
నకు ముందే కృష్ణునిచే చంపబడెను.

ఏకశిలానగరము ఒంటిమిట్ట అనెడి ఒక
ఊరు ఇది బహ్మరపోత రాజునకు జన్మ
భూమి అని చెప్పదురు

ఏటామ్రెగ్గడ. చూ॥ నా॥ ఎటామ్రెగడ

ఏలేశ్వరోహిణ్యాయులు. ఒక సంస్కృతకవి
శ్రీలైలమునకు వశ్యమభాగమందలి ఏలేశ్వ
రము అనుగ్రామము ఈయన నివాసస్థా
నము కనుకనే ఈతనికి ఈపేరుకలిగెను
చిన్నప్పడే సకలశాస్త్రములు నేర్చి విద్యాగృ
లకు పాఠములు చెప్ప ఆరంభించినందున
ఈయన మొదటిపేరు ఎవరికిని తెలియక
పోయెను. చుట్టయొక ఇతడు పడునాలుగు
సంవత్సరముల ప్రాయమప్పడే రాజసభల
కు పోయి శాస్త్ర ప్రసంగముచేసి ప్రతిపక్ష
సిద్ధాంతములను అణచి స్వసిద్ధాంతమును

స్థాపించెను గౌతమశ్శుత్తికి దర్శనము
అనెడు వ్యాఖ్యానమును తెనుంగు దేశము
ను గుఱించిన భాగోశాస్త్రము ఒకటియు
ను ఈకవితే రచింపబడెను.

రానురాను యుగధర్మము వ్యాపించి
వర్ణసాంకర్యంబు కలుగుచు ఉండగా ఆం
ధ్ర బ్రాహ్మణులను నాడులచే విభజించి భో
జన ప్రతిభోజనములు తప్ప తక్కిన సంబంధ
బాంధవ్యములు ఆయాయి నాడువారు
వారిలోనే జరుపుకొనుచు ఉండునట్లు నియ
మించెను నాటసుండి వెలినాడు, వేగి
నాడు, ములికినాడు, కాసరనాడు,
తెలగాణ్ణులు అని ఐదు తరగతులు ఆయెను.
(ఈవెలనాడు వేగినాడు మొదలగువల్లచే
నూలునాడులు విభాగింపబడెను అని ఒక
చరిత్రకారుడు వ్రాసి ఉన్నాడు) అందు
వెలినాటివారు వెలనాటివారు అనియు
ములికినాటివారు ములికినాటివారు అనియు,
ఇప్పడు పేర్కొనబడుచు ఉన్నారు.

కాలక్రమమున కొందఱు బ్రాహ్మణులు
వైదిక వ్యాపారములను వదలి తౌకిక వ్యా
పారములయందు శ్రవేశించిరి. వారిని ని
యోగులు అందురు మొట్టమొదట అని
యోగుల సంఖ్య ఆఱువేలు అయినందున
వారిని ఆఱువేల నియోగులు అందురు
నియోగులకును వైదికులకును బాంధవ్యము
కలుగనేరదు

వి.

విరావతము తూర్పుదిక్కునందలి యేనుంగు.
ఇది అమృతమథనమపుడు పాలసముద్రము
నందు పుట్టినది. ఇంద్రుని నాహనము. వి
నుంగులకు రాజు

విరావతి ఒకానొకయేఱు ఇది హిమవ
త్పర్వతంబునకు ధక్షిణంబున ఉత్పత్తి

అయి చంద్రభాగతో సంగమము అగు
మన్నది.
వలబిలుండు ఇలబిల కొడుకు చూ॥ కుబే
రుండు.

బ
బడ్డాది చూ॥ ఓడ్రము

ఓ
ఓడ్రము ఉత్కలదేశము (OISSA) ఒరిసా
ఉత్కలదేశపు భాష
ఓషధీశుండు చంద్రుండు

ఔ
ఔధేయలు ఉశీనరుని కొడుకు విస సృ
గుని వంశస్థులు
ఔర్వుండు (౧) ఊర్వునికొడుకు. చూ॥
ఊర్వుండు

(౨) చ్యవనునికి మను కన్యక
యందు శుక్తిస ఋషి ఇతనికి నూణు
గురు శుక్రులు అందు ఋచికుండు జ్యే
ష్ఠుండు
ఔశసము ఇది ఉపశురాణములలో ఒ
క్కటి

క
కంక. ఉగ్రనేనునిమాతరు కంకునిభార్య
కంకణుండు. య॥ నిమోచితమ్ముండు
కంకుండు (౧) య॥ హనుదేవునీతమ్ముండు
(౨) అజ్ఞాతవాసకాలమున స
న్యానివేషము భరించిన ధర్మరాజు ఉంచు
కొనిన నామము.

(౩) సంపాతివంశస్థుండు అగు ఒక
పక్షి రాజు

(౪) ఒకఋషి ఈతని భార్య
ప్రస్థాప మాతరు మరీష.

(౫) యముండు.

కంచి కాంచీపట్టణము చూ॥ కాంచి
కంతుండు చూ॥ మన్మధుండు
కంజజుండు } చూ॥ బ్రహ్మ
కంజుండు }
కందరుండు సంపాతివంశస్థుండు అగు కం
కుని తమ్ముండు
కందర్పుండు చూ॥ మన్మధుండు
కందుండు కుమారస్వామి
కంబశిబర్హికుండు య॥ అంధకునికొడుకు
కంస ఉగ్రనేనుని పెద్దమాతరు దేవభాగుని
భార్య
కంసవతి ఉగ్రనేనుని పెద్దవమాతరు దేవ
శ్రవసునిభార్య
కంసారాతి కృష్ణుండు కంసుని చంపుటచే
ఇతనికి ఈపేరు కలిగెను
కంసుండు య॥ ఉగ్రనేనునికొడుకు మధు
రాశురమునకురాజు శ్రీకృష్ణునిమేగమామ
ఈతండు పూర్వజన్మమునందు కాలనేమి
అను రాక్షసుండు కనుక ఈజన్మమం
చును ఆవాసనతప్పక దేవతలకు విరోధియై
అనేకులను రాక్షసులను తోడుచేసికొని
సాధువులను బాధించుచు ఉండును ఇట్లు
ఉండి ఒకనాడు తనచెల్లెలు అగు దేవకీ
దేవిని హనుదేవునకు ఇచ్చి వివాహముచేసి
ఆవధూవరులను రథముమీద మోర్చుండ
బెట్టుకొని తాను సారథియై మిక్కిలి ఉత్సా
హముతో రథమును తోలుకొని పోవుచు,
“నీచెల్లెలి యొక్క యెనిమిదవ కొడుకు
నిన్ను చంపును” అను మాట ఒకటి చెవిని
పడెగానే మనసు చలింపగా, తటాలున
రథమునుండి దిగి చెల్లెలు విస దేవకీ దేవిని
కొవ్వపట్టి ఈడ్చి నేలంబడవేసి తలనాటికి
చంపబోయెను అప్పుడు హనుదేవుండు
బహువిధముల వేడుకోగా, చంపక విడిచి

పెట్టి అదినిమిత్రముగా దేవకీవంశుశేఫులకు సంకల్పవేసి కారాగృహమునందు ఉంచి దేవకీ కన్నకొడుకులను ఎల్లను చంపుచువచ్చి, కడపట యోగమాయవల్ల కృష్ణుడు వ్రేవల్లెలో నందునియింటచేరి ఉన్న సమాచారము తెలిసి, అతని చంపుటకు ఒక ప్రయత్నములుచేసి కడపట అతనిచేతనే చచ్చెను.

కకుత్స్థుడు ఇత్యైకుని పౌత్రుడగు వికుక్షీకొడుకు ఇతడు విష్ణుభయొక్క అనుమతిచే వృషభరూపుడైన దేవేంద్రుని ప్రార్థనంబున అతనిమూపురము ఎక్కి రాక్షసులతో యుద్ధముచేసినందున ఇతనికి కకుత్స్థుడు అనియు ఇంద్రవాహనుడు అనియు పేర్లు కలిగెను ఇతనికి పురంజయుడు అని నామాంతరము కలదు వికుక్షీ ఇత్యైకుకొడుకు అని కొన్నియెడల చెప్పి ఉండినను వాల్మీకి రామాయణమునందు అతడు ఇత్యైకు పుత్రుడైన కుక్షీకొడుకు అని చెప్పి ఉన్నది మరియు వికుక్షీకొడుకు బాణుడు అనియు ఉన్నది అది కకుత్స్థునికి నామాంతరముగా ఉండవచ్చును

కకుత్స్థు అ॥ ౧౭వత్సరికొడుకు ఈతడు తన మాంతురు అగు రేవతికి భర్తననిశ్చయింప కోరి బ్రహ్మస్థభకు ఆమెను తనతోడ పిలుచుకొనిపోయి అచట ముహూర్తమాత్రము ఆటపాటలు వినుచుండి అనంతరము బ్రహ్మను అడుగ్గూ అతడు కకుత్స్థు తనలోకమునకు వచ్చి ఉన్న ముహూర్తకాలములో భూలోకమునందు నాలుగు యుగములు ఒండొండే ఇరువది యేడుమార్లు తిరిగెను, అని చెప్పి అప్పుడు ఆదిశేషుని జ్ఞానమున మనుష్యావతారము ఎత్తి ఉన్న శ్రీకృష్ణుని అన్న అగు బలరామునికి ఇమ్ము పొమ్ము అని చెప్పిపంపెను

కకుత్స్థేవి భర్త్యునిభార్య దక్షప్రజాపతిమాంతురు కకుభ ఓధ్రదేశమునందు ఒకపర్వతము

కచుడు బృహస్పతికొమారుడు ఇతడు దేవతల స్థానమునకు శుక్రాచార్యులయొద్ద మృతసంజీవ (చచ్చినవారిని బ్రతికించునది) అను ను గ్రహింప కోరి ఆతనియొద్దకుపోయి శిష్యత్వము వహించి ఉండునవసరమున శుక్రాచార్యులును అతనిమాత్రే దేవయానియు ఇతనిమీఁద మిక్కిలి ప్రేమ కలిగి ఆదరించుచు ఉండిరి అది చూచి దక్షాపులు సహింపను ఓపక ఒక్క దినము ఇతడు శుక్రాచార్యుల బాహుధేనువును మేపుటకు అడవికిపోయి ఉండగా అచట పట్టివిధించిరి. అంత దేవయాని కచుడు పోయినపొకడ తెలియక పోయెను అని విచారకడుచు ఉండగా శుక్రాచార్యులు యోగదృష్టిచే వాడు రాక్షసులచేత చంపబడుట తెలిసికొని మృతసంజీవనివలన వానిని సంజీవితునిగ చేసి తోడ్కొని వచ్చెను అందులకు దానపులు సహింపక మఱి ఒకతూరి అడవిని ఒంటిగా ఉండువేళ అతనిని చంపి కాల్చి భస్మముచేసి ఆభస్మమును సురయందు కలిపి శుక్రునికి త్రావనిచ్చిరి అంతట దేవయాని మహాదుఃఖితుడై మరల శుక్రుని వేడిన అతడు తనదివ్యదృష్టివలన కచునికి ప్రార్థించిన అవస్థ ఎఱింగి సురవలనకదా ఇంత పుట్టెను అని ఎంచి సురాపానము బ్రాహ్మణాదిజనులకు అందజేసి నిషిద్ధముగా విధించి తనగర్భమునందు ఉన్న కచుని మృతసంజీవనిచే మరల సంజీవితుని చేసి తనయందరము భేదించుకొని అతడు వెలువడిరాను తన్ను పునర్జీవితుని చేయను, అనువుగా అతనికి మృతసంజీవని ఉపదేశము చేసెను అట్లు కచుడు శుక్రు

నివలన మృతసంజీవని పడని అతనిగర్భము ప్రవృత్తికొని బయటవచ్చి మృతుండైన శుక్రుని సంజీవితని చేసి అతనిని సంతోష పఱచెను అంత దేవయానియు మిగులసంతసించెను ఆవల కొంతకాలమునకు వెనుక కనుందు దేవలోకమునకు పోవువాడై శుక్రుని వీడుకొని దేవయానికి తనప్రయాణయత్నమును తెలుపఁగా ఆమె అతనిని విడనాడ ఓర్వక తన్ను పెండ్లియాడుము అని నిర్బంధించెను అతఁడు అది ధర్మవిరుద్ధము అని అందులకు సమ్మతింపనందున దేవయాని కోపించి నాప్రయత్నమున నీకు లభించిన మృతసంజీవని విద్య ఫలింపకపోవుగాక అని శపించెను అంతట కనుందు నేను ధర్మమార్గము తప్పనివాడననుకావున నీశాపమున మృతసంజీవని నాకు పనిచేయుకున్నను నాచేత ఉపదేశము కొన్నవారికి పనిచేయును, నీవు ధర్మవిరోధము తలచితివి కాఁబట్టి నిన్ను బ్రాహ్మణుఁడు పెండ్లియాడక పోవునగాక అని ప్రతిశాపము ఇచ్చెను అది కారణముగా దేవయానికి క్షత్రియుడైన యయాశిని పెండ్లాడవలసి వచ్చెను కనునకు మృతసంజీవని ఫలింపక తాను ఉపదేశము చేసినవారికి మాత్రము ఫలించునట్లు అయ్యెను

కణాదుఁడు నాగైతముఁడు తర్కశాస్త్రమును విర్వచించిన ఋషి

కణికుఁడు. శకునకు అప్రండయిన మంత్రి.

కణ్ణుఁడు రు॥ ఇతఁడు పూరు వంశస్థుఁడు ఆర్యుడే అతిసారుని కొడుకు శకుంతల పితృకుడు తండ్రి ఈతనివంశస్థులు కాణ్ణియులు అనఁబడునట్టి బ్రాహ్మణులు అయిరి

(౨) మగధదేశపు రాజు అగు దేవభూతి యొక్క మంత్రి. ఇతనికి నామాంతరము

వసుదేవుఁడు దేవభూతి సంగవ్యసనుఁడు అయినందున అతని చంపి ఇతఁడు రాజు ఆయెను ఈతనిపేర నలువురు నలువది యయిదు సంవత్సరములు రాజ్యము చేసిరి కటకపురి గజపతిరాజులకు ముఖ్యపట్టణము కదిరీపతి. ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు శుకసప్తతి అనుగ్రంథమును రచించెను కద్రువ కశ్యపుని భార్యలో ఒకతే దక్షునిపూతురు ఈమెయందు నాగకులము పుట్టెను అందు ఆదిశేషువు జ్యేష్ఠుఁడు వాసుకి, కర్కటకుఁడు, తక్షకుఁడు విరావతుఁడు, ఏలాపుత్రుఁడు మొదలయిన వారు ఇతరులు

ఒకదినము సాయంకాలమున కద్రువయు ఆమెసహతి విసతయు పాలసముద్రముగట్టిన విహారింపుచు ఉండి ఆచ్చట మేయచు ఉండిన ఉచ్చైశ్రవమును చూచి కద్రువ అక్కా ఈగుట్టము దేవము అంతయు తెల్లఁగా ఉండియు తోకమాత్రము నల్లగా ఉన్నది చూచితివా అని చెప్పెను వాస్తవముగా తోకయెల్లగానే ఉన్నందున విసత అట్లులేదు నీవు చక్కగా చూడుము అని చెప్పెను, అది విని కద్రువ ఆదిదూరమున ఉన్నది కనుక నీకు చక్కగా తెలియలేదు దగ్గఱపోయిచూచి నల్లగా ఉండినయెడ నీవునాకు వాసివి అగుము, లేనియెడ నేను నీకు దాసిని అయ్యెదను అని, పంపెమువేసికొని అది అస్తమయ సమయముగా ఉన్నందున మఱుఁడు తెల్లవాటి వచ్చి చూచునట్లు నిష్కర్ష చేసికొనిరి. అనంతరము కద్రువ తనకొడుకులవర్గకు పోయి వారికి, తనకును విసతకుఁడు జరిగిన వాగ్వాదమును పంపెమువేసికొనుటను తెలియపఱచి మఱుసటివాటి ఉదయమున తాను సముద్ర

తీరమునకు వచ్చువేళకు ఆగుట్టుము తోచక
నల్లగా ఉండునట్లు చేయవలయును అని
వేడుకొనెను. అందుకు శేషుడు మొద
లయిన కొందఱు అది అభర్తము అని
అపనికి సమ్మతింపక పోతగా సర్వములు అ
న్నియు జనమేజయిని సర్వయాగమునందు
పడి నశించునట్లు క్రువ శపించెను శపిం
పగానే ఆకాశమునకు వెలుచి కర్కోట
కుండు అనువాడు తల్లి ఇష్టప్రకారము
జేసెను కనుక వివర కర్తవ్యము దాని అ
య్యెను ఈదాసీత్వమును గరుడుండు మా
నెయ్యెను (చూ॥ గరుడుండు) అది శేషుండు
మహాతపము ఆచరించి విష్ణుప్రసాదము పడసి
అతనికి పాపైవేయిపడగలతో భూమిని
మోయుచు ఉండును 4 వాసుకి రుద్రునికి
భూపతియు అయ్యెను

కన్నండు చూ॥ కృష్ణండు

కన్నడము చూ॥ కణ్ణాటకము

కన్య విదర్భుని భార్య ఈపెను జ్యోమఘుం
డు తాను పెండ్లాడవలెనని కొనివచ్చి తన
పుత్రునకు భార్యగా చేసెను

కన్యాకుబ్జము ఒకదేశము ఇది, కుశనాథుని
నూలుగురు కొమార్తెలు పాయ శాపముచే
కుబ్జలు కాగా, వారిని బృహదస్త్ర వివాహ
పై వారి కుబ్జత్వమును మాన్పి వారితో
గూడ ఉండిన ప్రదేశము చూ॥ కుశనాథుం
డు ఇది పంచగౌళ దేశములలో ఒక్కటి

కపాలమోచనము ఒక పుణ్యక్షేత్రము
పూర్వము శ్రీరాములచేత చంపబడిన మ
లయదరుండు అను అసురునితలపునుక ఒ
కతపస్వికాలకి తగులుకొని పుచ్చరాకున్న
అతండు వేదన పొందుచు ఆర్యుల ఉప
దేశమున కుక్రుండు తపముచేసిన ఇచ్చో
టికిరాగా ఆకపాలము విముక్తము అయ్యె

ను దానంతేనీ దీనికి కపాల మోచనము
అను పేరు కలిగెను

కపిల (౧) సింధునదితోకలియు ఒక ఉపనది

(౨) దక్షప్రజాపతి కుండురు కశ్యపుని
భార్య గోవులతల్లి నా॥ సురభి

(3) పుండరీకము అను దిగ్బజముయొ
క్క భార్య

కపిలాశ్రమము ఇది గంగ సముద్రనితో సంగ
మము అగు ప్రదేశమున ఉండు సగర
ద్వీపమున ఉండెను

కపిలాశ్వుండో ఇ॥ తండ్రి కువలయాశ్వుండు,
లేక చుందుమారుడు కొడుకు వృధా
శ్వుండు

కపిలుండు రు॥ కర్తవ్యప్రజాపతికిని దేవమూ
లికిని పుట్టిన ఋషి సాంఖ్యయోగ ప్రవ
క్తకుండు, ఈతని విష్ణుని అవతారము
అందురు ఈతని కోపదృష్టిచే సగర చక్ర
వర్తి కొడుకులు అటువదివేగురు భక్తము
అయిరి

(౨) దనువుపుత్రులలో ఒకడం.

కపోతలోముండు య॥ విలోమతనయుని
కొడుకు.

కబంధుండు (౧) ఒకరాక్షసుండు వీండు
జంభూరహితుండు అయి యోజన దీర్ఘములు
అగు బాహువులును ఉదరమునందు అణ
గిన ముఖమును కలిగి దండకారణ్యమున
ఉండెను రామలక్ష్మణులు సేతను వెదుకుచు
పోవు అవసరమున వారిని పట్టి మ్రింగ
పోగా వారు వీనిబాహువులు తెగగఱికిరి
అంతట వీండు ఒకగంధర్వుండు ఆయెను
తాల్లి దనువు అను గంధర్వుండు తపో
బలముచే చిరజీవిత్యమును కామ రూపిత్య
మును పడసి క్రూర్యవరుండు అయి ఉండ
గా వానికి స్థూలకేళుండు అను ఋషి

శాపముచే బిట్టి రాక్షసరూపము ప్రాప్తము అయ్యెను అనంతరము మఱి ఒకప్పుడు వాడు ఇంద్రునితో సంగరము కోరి పోరు నపుడు అతని వజ్రాయుధము పెట్టుచేత కంఠమును శిరమును కాళ్లను పొట్టలో పలికి అడఁగిపోయెను వాడె కబంధుఁడు అనఁచరఁగెను కాఁబట్టి రామలక్ష్మణులు తనబాహువులను తెగఁగొట్టఁగానే వీనికి శాప విమోచనము అయ్యెను

(౨) బాణాసురునిమంత్రి నా॥ కుంభాండుఁడు

కమలపాలిక నా॥ హిడింబ

కమలభవుఁడు బ్రహ్మ చూ॥తోయజగర్భుఁడు కయిక చూ॥ కైకేయి

కరంధముఁడు (౧) యయాతి శుక్రుఁడు అగు తుర్యసుని పాత్రునిఁజూడుకు ఈతనికి నామాంతరము బలాశ్వుఁడు. బలపరాక్రమ వంతుఁడు అయి ఇతఁడు రాజ్యము ఏలు చుండఁగా మత్సరంబున పరరాజులు ఇతని పట్టణమును ముట్టడించిరి అప్పుడు ఇతఁడు అతి భిన్నుఁడు అర్థమి కాంతంబున చింతిం చుచు తనసాటిద్వయంబుచే వక్త్రనానకం బుల మూనికొని ఉండఁగా ఇతని అంకుశ మధ్వంబుననుండి వెడలిన ఉచ్చాస్వసంబున సంఘాతీతఫలంబులు పుట్టి శత్రు వర్గంబుల జయించెను. ఈకారణంబున ఇతనికి కరంధముఁడు అను పేరుకలిగెను. ఇతని కొడుకు అవీక్షిత్తు.

కరంధి. య॥ శకునికొడుకు నా॥ కుంతి కరతోయ వంశదేశము గుండ ప్రవహించు నట్టి ఒకనది ఇది గౌరీవివాహకాలమున ఈశ్వరుని హస్తమువలన పుట్టినది కనుక దీనికి ఈనామము కలిగెను

కరూశము ఒకానొక దేశము చూ॥ మలద కరూశములు దీనికి మొట్టమొదటి రాజు ఇయ్యెకునితమ్ముడైన కరూశుఁడు

కరూశుఁడు వైవస్వతమనువు కొడుకులలో ఒక్కఁడు ఇయ్యెకుని తమ్ముఁడు. ఇత నివంశస్థులు కారూశులు అనఁబడుదురు

కర్కటకుఁడు కద్రువపుత్రులలో ఒక్కఁ డు వాసుకి తమ్ముఁడు అతి హూరుఁడు

కర్ణాటకము ద్రవిడాంధ్ర దేశముల నడుమ ను పశ్చిమపార్శ్వమునను ఉండుదేశము. ఈదేశపు బ్రాహ్మణులు కర్ణాటకులు అనఁ బడుదురు వీరు పంచద్రావిల్లలో ఒక్క రు వీరిభాష కర్ణాటము, కన్నడము అనఁ బడును

కన్జిక (౧) ఆనకునిభార్య

(౨) ఒక అపవరస

కన్జికారవనము మేరుతటంబున ఉండు ఒక వనము

కన్దుఁడు కుంతి కన్యగా ఉండునపుడు సూర్య ప్రసాదమున పుట్టినకొడుకు చూ॥ కుంతి ఇతఁడు పుట్టినతోడనే కుంతి ఇతనిని దైవికముగా అప్పడు దొరకిన ఒక మంజసయండు పెట్టి గంగలో పడవైచి తన యింటికి పోయెను అంతట సూతవంశోద్భవుఁడు అగు అతిరథుఁడు అను వాఁడు తనభార్య అగు రాధయు తానును గంగ యందు జుక్రిడలు అడుచు ఉండి ఆమంజ సును కనిపట్టి తెచ్చి తెలుచి చూచి అందుసూర్యునివలె వెలుంగుచున్న బాలకుని చూచి బిడ్డలులేని మనకు దైవము ఈబిడ్డను ఒసంగెను అని అనుకొనుచు వానిని ఎత్తుకొని పోయి పెంచుకొనిరి అది కారణముగ కన్దుఁడు సూతపుత్రుఁడు అనియు రాధేయఁడు అనియు చెప్పఁబడును వీరఁడు

సహజకర్త కుండలుండు అగుటవలన కర్తృ
డు అనియు, వస్తువర్తధరుండు కావున వ
స్తుసేనుండు అనియు నామములు వడసెను
(వస్తువు=బంగారు వర్తము=కవచము)
మఱియు కర్తృని పెంపుడు తండ్రి అగు
సూతుండు అస్త్ర విద్యా భ్యాసమునకై
రాజకుమారులకు ఎల్ల అస్త్రవిద్య కలపుచు
ఉన్న ద్రోణాచార్యులయొద్దకు పిలుచుకొని
పోగా ఆచార్య బ్రాహ్మణులును క్షత్రియు
లును తక్కువైనవారు అస్త్రవిద్యకు
అర్హులుకారు పోమ్ము అనిచెప్పెను అంతట
కర్తృండు ఎట్లయిన అస్త్రవిద్య గ్రహింపవలె
ను అను తలచున బ్రాహ్మణవేషము వేసికొ
ని పోయి పరశురాముని ఆశ్రయించి ఆయ
నవద్ద సాంగముగా అస్త్రవిద్య అభ్యసించి
ద్రోణునికి ప్రియశిష్యుండు అగు అర్జునుని
యెడల మత్సరము కలిగి ఉండెను కనుక
ఋగ్వేదముండు ఈతనిని తనకు పరమాత్ముని
గా చేసికొని అంగదేశ రాజ్యాభిషిక్తు
నిగఁగ చేసెను ఈతండు బ్రాహ్మణవేషము
తో పరశురామునియొద్ద విలువిద్య నేర్చు
కొనునపుడు ఆయన ఈదొంగతనమును
తెలిసికొని తాను ఉపదేశించిన మహాస్త్ర
ములు ఇతనికి ఆపత్కాలమున ఫలింపక
పోవునట్లు శాపము ఇచ్చెను

ఇదిగాక కర్తృండు విలువిద్య అభ్యసించు
చువేళ ఒకనాడు ఒకబయల విలుసాదన
చేయుచు ఉండఁగా ఒకబాణము అచ్చట
ఘటించునట్లు ఒకబ్రాహ్మణుని ఆపుపెయ్య
మీఁద పడి అది చచ్చెను. దానికి ఆబ్రాహ్మ
ణుండు కోపించి కర్తృనికి సమరోద్రేకమున
రథచక్రము పుడమిని క్రుంకునట్లును, ఏదీ
రుని మార్కొని గెలువ కురి పోరునూ ఆదీ
రునిచే అతండు చచ్చునట్లును శపించెను
ఈతండు మహాదాత సూర్యప్రసాదమువ

లన పుట్టినప్పుడే తాను పడసి ఉండిన సహ
జ కవచ కుండలములను ఇంద్రుండు అర్జు
నునిమేలుకై బ్రాహ్మణవేషము తాల్చి వచ్చి
తన్ను యాచింపఁగా అది తెలిసియు పెను
దీయక ఇచ్చివేసెను కనుకనే “అతిదానా
న్దతఃకర్తవః” అని అందురు

కర్తమప్రజాపతి బ్రహ్మచ్చాయయందు పుట్టిన
యతండు భార్య దేవహూతి కొడుకు
కపిలుండు ఇతండు పులముని కొడుకు
అని కొందఱు అందురు

కర్తము (చూ జన్మము) కర్తములకు హేతు
పులు అహంకార మమకారములు అహం
కారము అనఁగా దేహమందు ఆత్మ అను
బుద్ధి మమకారము అనఁగా తనవిగాని వా
నియందు తనవి అనుబుద్ధి ఈ అహంకార
మమకారములు “అవిద్య” అని చెప్పఁ
బడుచున్నవి గృహరామాదులకును ఆత్మకు
ను సంబంధము ఏమియు లేదు అది ఎల్ల
దేహసంబంధములు అయినవి అట్టివాని
యందు అభిమానము ఉంచు మాడదు మఱి
యు సుఖదుఃఖములు పొందక స్వర్గోపాసీ
నులు అయి సర్వసముండు అయిన ఆపర
మేశ్వరుని నేరించువారు మోహమును
వదలి అతిశ్రమమున ఉత్తమపదము చెందు
దురు అన్యకామ్యధర్మములయందు విష
మబుద్ధిచేత నేను నీవు నాకు నీకు అని
వచించుచు ఉండువారు విషమ ధర్మనిర
తులు అయి క్షయింతురు స్థావర జంగమ
ప్రాణిసమూహములందు సమము ఐన భాగ
వత ధర్మమున వర్తించువారు దేహి దేహ
స్వరూపములను ఎఱిగి నిరస్తాకులు అయి
ఈశ్వరానుగ్రహము పడయుదురు

మోక్షము పొందుటకు భగవద్భక్తి ము
ఖ్యసాధనము. అది భగవత్కర్తవలయందలి

శ్రద్ధ, భగవద్గుణ చేష్టితములను చెప్పట, సర్వమును భగవద్గుణముచేయుట, ఇత్యాదులవలన కాని కలుగడు మఱియు ఈశ్వరుడు ఎల్లభూతములయందు వర్తించుచు ఉన్నాడు అని ఎల్లభూతములను సమ్యానింపవలయును అట్టి భగవద్భక్తి కలుగుటకు కొన్ని ప్రతిబంధములు ఉన్నవి అవి కామ క్రోధ లోబ మోహ మద మాత్సర్యములు వీని సముదాయమే అరిష్టద్వైతము అనఁబడును అది ఇంద్రియములను వశపఱచుకొని విషయములకు ఈడ్చుచున్నది ఉదకములకు వల్లిపు భూములందు ప్రవహించుట స్వభావము అయినట్లు, ఇంద్రియములకు దుర్విషయములయందు తిరుగుట సహజము విషయాసక్తులకు భగవద్భక్తి కలుగఁజాలదు. సహజముగ మనుష్యులు ఇంద్రియములకు లోపడుచున్నారు ఇంద్రియములు మనసును ఈడ్చుచున్నవి మనసు ఆత్మను చెఱుచుచున్నది అట్టి మనసును వశపఱచుకొనువాడే బుద్ధిమంతుఁడు జీవుఁడు అను రథికుఁడు మనసు అను కణ్డముతో క్షింద్రియములు అను గుఱ్ఱములను స్వాధీనము చేసికొని విషయములు అనెడు విషమ భూములయందు పోనీక నిలిపెనేని తనకు కలుగఁగల హానిని తొలగించి తానుపొందవలసిన మోక్షము అను దేశమును చేరి గుఱువడవచ్చును. అట్టి మనూనిశ్చయము మతప్రమాణములయందలి విశ్వాసమువలనకాని మనుష్యునకు కలుగడు “మ ఉపవాసవ్రతకాచశీలమఖ సంభ్యోపాసనాగ్నిక్రియా, జపదానాభ్యయనాది కర్మముల మోక్షప్రాప్తి సేమాద, చృపుభక్తి హరిఁబుండరికనయనక సర్వాతిశాయీ రమాధిపుఁ బాపఘ్నుఁ బరేశు నభ్యుతుని నగ్ని గొల్ప లేకుండినక”

కలశభవుఁడు అగస్త్యుఁడు, వసిష్ఠుఁడు, ద్రోణాచార్యుఁడు ఈమువ్వురకును వీరిజనకుల రేతస్సులు కలశములయందు రక్షింపఁబడి అందు వీరు జన్మించినందున ఈనామము కలిగెను.

కలహకంటకి కాలకౌశికుని భార్య

కలి కలియుగాధిదేవత

కలియుగము ఒకయుగము దీనిపరిమితి ౪౩౨౦౦౦ సంవత్సరములకాలము చూ॥ యుగములు ఇది కృష్ణనిర్యాణము మొదలు గణించురు ఈయుగమున జనులు తమోగుణయుక్తులు అయి రాగద్వేషసహితములను తపోవిరహితులును, యద్రోగపీడితులును, దురాచారులును, అసృతవాదులును, కృతఘ్నులును, అల్పాయుష్కులును, దుఃఖిపీడితులును అయి జన్మించురు అని చెప్పఁబడి ఉన్నది

కల్యాణతారము విష్ణుపుణ్యుక్త దశావతారములలో కడపటి అవతారము కలియుగాంతమున శంఖగ్రామమున విష్ణుని ఆంశముగల బ్రాహ్మణోత్తమునకు విష్ణుఁడు కల్యాణత్మకుఁడు అయి జన్మించి సంస్తరణమాత్రముననే వేదశాస్త్రములను అధిగమించి వసుమతియరదలి అధర్మవర్తులను ఎల్లనాశముచేసి భగ్నము నిలుపును అని పురాణములయందు చెప్పఁబడి ఉన్నది

కల్పరిగ ఇది కృష్ణదేవరాయల శత్రువుల అగు ముసల్మానుల రాజుకాని క్షిది వాడ కయందు కలబరిగి అనఁబడును

కల్పాపహుఁడు ఇ॥ నా॥ మిత్రసంఘుఁడు. ఒకప్పుడు కల్పాపహుఁడు వేంటకై వనమునకు పిగి అచట ఒకరక్కసుని చంపఁగా వానితమ్ముఁడు ఇతనిపై మత్సరమున ఇతనియింట వంటవాని వేషధ్యుధరించి వ

నీంచి వసిష్ఠమునికి ఒక్కనాడు భోజనము పెట్టుసమయమున సరమాంసము వండి తెచ్చిపెట్టెను అది చూచి ఆముని అలిగి రాజును రాక్షసుండవు కమ్ము అని శపించెను అందుకు ఆతండు తనయందు దోషములేనిది తెలిసికొనక తనకు శాపము ఇచ్చెను అని ప్రతిశాపము ఇయ్య జలము ఎత్తెను అది అతనిభార్య చూచి బ్రాహ్మణుండు కోపించినను మనము కోపించుట ధర్మము కాదని రాజును ఉడిగించెను అప్పుడు ఆతండు ఆజలమును ఎక్కడను చల్లను ఒక్క తనపాదములపై విడుచుకొనెను దానిచేత పాదములయందు కల్పము కలిగి కల్పముపాడుండు అనుపేరు పొందెను అంతవసిష్ఠుండు శాపము చల్లాటి అతనిని అనుగ్రహించి వండ్రెండు సంవత్సరములకు శాపమోక్షము అగునట్లు ప్రసాదించెను

కల్పముపాడుండు తనకు రాక్షసత్వము రాగాగో వసిష్ఠుని జ్యేష్ఠపుత్రుండును పరాశరుని తండ్రియును అగుశక్తిని మ్రింగెను కొందఱు ఇతనికి ఈశాపము శక్తి ఇచ్చెను అని చెప్పెదరు

కవి (౧) పు॥ రుక్షయునికొడుకు ఇతని వంశస్థులు బ్రాహ్మణులుయిరి

(౨) ఇత్యైకునితమ్ముండు వైవస్వతుని కడపటికొడుకు. ఈతండు బాల్యముననే మృతి చెందెను

(౩) శుక్రునితండ్రి యా॥ శుక్రుండు

కవ్వడి అర్జునుని నామము

కశ్యపుండు (౧) ఒకప్రజాపతి ఇతండు మరచికి కళవలన పుట్టినవాండు ఈయన దక్షప్రజాపతి కొమార్తెలలో పదుమువ్వుర

ను, వైశ్వానరునికొమార్తెలలో ఇరువురను, వివాహము అయ్యెను అందు

దక్షప్రజాపతి } సంతతి
కొమార్తెలు }

దితి   జైతులు
అదితి   ఆదితులు
దనువు   దానవులు

అనాయువు-లేక- } నిర్ధులు
అనుగ }

ప్రాధ   గంధర్వులు
ముని   { అస్పరశులు, మానేయు
                              { లు అనబడదు గంధర్వు
                              { లు అనియు అందురు

సురస   యక్షులు, రాక్షసులు.

ఇల   వృక్షలతాతృణజాతులు.

క్రోధవశ   { పితృశాసనములైన నీంహ
                              { వ్యావ్రాది సర్వ మృగ
                              { ములు

తా ను   { శ్వేతగృహాది పక్షిగణ
                              { ములు, అశ్వములు, ఉ
                              { ష్టములు, గార్దభములు.

కపిల-లేక-గురభి.   గోగణము

విసత   అనురుండు-గతుండు

కద్రువ   నాగులు

వైశ్వానరుని కొమార్తెలు ఇరువురిలోను కాలయందు కాలకేయులును, పులోమయందు పులోములును, పుట్టిరి వీరు కాక కశ్యపుని కొడుకులు ఇంకను కొందఱు కలరు వారు, పర్వతుండు అను దేవ ఋషి, విభండకుండు అను బ్రహ్మ ఋషి

(౨) రు ఇతండు పరశురామునిచే అశ్వమేధయాగమున భూమిని అంతయు దక్షిణగా కొని బ్రాహ్మణులకు

ఇచ్చెను ఈతని పేర భూమి కాశ్యపి అన
నగడెను

(3) ఒక పౌరాణికుడు

(4) వసుదేవుని పురోహితుడు

డు, ఈతనివలన పాండవజన్మమవుడు కుం
లియొద్దకు, బాగేయల నిమిత్తము వసు
దేవుడు రత్నభూషణములు ఇచ్చి వంపెను.

కళ కర్దవప్రజాపతిహాతుడు మరీచిభార్య
కశ్యపునితల్లి

కళావతి పారుడు అను ఋషికి పుంజిక
న్థల అను అప్పరస్యండు పుట్టినహాతుడు
ఈవిడయొక్క సౌందర్యమునకు మెచ్చి
పార్వతీదేవి ఈమెకు పద్మినీవిద్యను ఇచ్చె
ను ఆవిద్యవలన కారిక సౌఖ్యములు
ఒడంగూడును దానిని కళావతి స్వరోచికి
ఇచ్చి అతనిని వివాహము ఆయ్యెను

కళింగదేశము ఇది ఓడ్రదేశమునకు దక్షిణ
మున కర్ణాటదేశమునకు ఉత్తరమున ఉం
డును

కళింగుడు ఆ బలిమూడన కొడుకు కళిం
గదేశము ఇతని నామముచే పరంగును

కపయ్యుడు య కంసునితమ్ముడు

కక్షదేశము ఇది ఇష్టడు కచ్చ అనబ
డును.

కణకంతుడు. గరళకంతుడు, రుక్తుడు.

కా

కాంచనుడు పురూరపునిపుత్రుడు అగు
అవవసువు పౌత్రుడు

కాంచి ఒక ప్రసిద్ధి వట్టణము ఇది కర్ణాటక
దేశమందలి ఒకదివ్యన్థలము ఇవట బ్రహ్మ
దేవుడు యాగముచేసి విష్ణువును ప్రత్య
క్షము చేసికొనెను అని చెప్పవారు శివు
డును ఇవట సాన్నిధ్యమును బందిఉన్నాడు

దు అని ప్రసిద్ధి ఈవట్టణమునందు అనేక
గోవురములు ప్రాకారములు మండపము
లు మరములు మొదలగునవి ఉన్నవి ఇది
చోళదేశాధిపతులకు ముఖ్యవట్టణము బహు
రమణీయముగ ఉండునది అని చిరకాల
మునుండి పేర్కొనబడినది

మఱియు ఇవట పంచలింగములలో ఒక
టి అగు పృథివిలింగము ఉండును ఇచ్చటి
శివమూర్తికి ఏతామ్రనాధుడు అని పేరు.

కాందిని అహూరుని తల్లి భర్త శ్వశుల్కుడు
కాంపిల్యము పాంచాలదేశమందు ఒకభాగము
దానికి ముఖ్యవట్టణము కాంపిల్యపురి
అదిద్రుపదునికి రాజధాని

కాంపిల్యుడు. పా భర్తాశ్వక్యునికొడుకు.

కాంభోజము భరతఖండముయొక్క వాయవ్య
దిగ్భాగము ఇందలి జనులు కాంభోజులు
అనబడుదురు

కాకమానిమూర్తి ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇ
తడు పాంచాలీపరిణయమును కల్పించెను

కాణ్డాయలు చూ॥ కణ్డ్యుడు.

కాత్యాయని పార్వతికి నామము

కాత్యాయనుడు (1) పాణినియొక్క వ్యా
కరణమునకు వార్తికము చేసిన వరరుచికి
నామాంతరము

(2) యాజ్ఞవల్క్యు మ.

హర్షికి నామాంతరము

కాదంబరి బాణునిచే విరచితము, అయిన
ఒక సంస్కృత వచనకావ్యము.

కావత్సుడు పారియాత్రా చరితము, ఉండి
న ఒకబోయ, వీడు మహాభర్త గుణ సంప
న్నుడు అని ప్రసిద్ధి

కాపాలికము ఒకానొకమతము. ఈమత
ము ఈశ్వరునికిని జగత్తుకును భేదాభేద

ములను ప్రతిపాదించును ఈమతస్థులకు నరాస్థిమాలాధారణ, శ్మశానవాసము, నరకపాల భోజనము, మొదలగు కృత్యములు కలవు

కాపిలము (౧) ఒకమతము ఇది కపిలముహర్షిచే ఏర్పఱపఱచినది దీనికి ఆధారము కాపిలసూత్రము ఇందు ప్రకృతి జగత్సృష్టికి కారణము అనియు పురుషుడు నిర్లిప్తుడు అనియు నిరూపించబడి ఉండును

(౨) ఉపశ్రురాణములలో ఒకటి

కామందకము రాజనీతినిగూర్చి చెప్పెడి ఒక గ్రంథము

కామధేనువు నా|| సురభి పాలసముద్రము నందు పుట్టెను కోరిన వస్తువులను ఇచ్చును అని ప్రసిద్ధి ఈమెసంతతి గోగణము

కామరూపము అర్యావర్తమునకు ఆస్నేయ దిక్కున ఉండు ఒకదేశము

కామాక్షి కాంబీశ్రురమునందలి దేవి కాముడు. భర్తనికి శ్రద్ధ (లేక సంకల్ప) యందుపుట్టిన కొడుకు భార్య రతి మత్సర్యునకు నాశాంతరముగాను చెప్పదురు

కామ్యకము ఒకానొకవనము ఇందు పాండవులు అరణ్యవాసమున మొట్టమొదట నివసించి ఉండిరి ఇది కురుజాంగలముల యందు ఉండును

కారూశవంశము మైవన్వతమునుపు కొడుకులలో ఒకడు అయిన కరూశునివలన పుట్టిన వంశము ఈవంశస్థులు భర్తముతోడి స్త్రీయమ్మన బ్రాహ్మణులు అయి ఉత్తరావళమునకు రక్షకులు అయిరి.

కార్కొలను శ్రోవావరీ తీరమందు ఉండెడు ఒక పట్టణము. అచ్చోటి ఉండు శివునికి కర్కొట కేశ్వరుడు అని పేరు.

కార్తవీర్యార్జునుడు య|| కైకాయ వంశజాతుడు అగు ఒకరాజు ఇంద్రుడు అర్జునుడు అయినను కృతవీర్యునికొడుకు కనుక ఇతనిని కార్తవీర్యార్జునుడు అందురు వీనిరాజధాని వింధ్యవర్షతమునకు దక్షిణమున పాటునట్టి సగ్ధా నదీతీరమున ఉండు మాహిష్మతీపురము ఇతడు యదుపుయొక్క పెద్దకొడుకు అగు సహస్రజిత్తు వంశస్థుడు ఒకప్పడు ఇతనిపరాక్రమమును రావణాసురుడు కని ఇతనితో పోరకోరి మాహిష్మతికి వచ్చెను ఆదినమున ఇతడు వనవిహారాథము పోయి ఉండగా పురజనుల వలన ఆవృత్తాంతము విని తన రాక తెలిసి అర్జునుడు దాంక్షను అని నవ్వుచు పోయి వింధ్యారణ్యమునందు విహరించుచు కొంతసేపటికి సర్పద ఒడ్డునకు వచ్చి అచ్చట శివపూజ కావించుచు ఉండెను అప్పుడు స్త్రీలతోడ జలక్రీడలు ఆడుచున్న కార్తవీర్యార్జునుని వేయి చేతుల చేతను అడ్డగించబడి ఎగదట్టిన సగ్ధా నదీప్రవాహమున తనపూజాద్రవ్యములు ఎల్లకొట్టుకొని పోయెను. అందుకు కారణము మంత్రులచేత తెలిసికొని రావణుడు అతడు ఉండిన కడకు పోయి అతనితో పోరాడి పట్టుపడి చెజను ఉంచబడెను ఆవృత్తాంతము వాని శాత అగు పులస్త్యుడు విని కార్తవీర్యార్జునుని ప్రార్థించి అతనిని విడుదలచేసెను మరియు ఈకార్తవీర్యార్జునుడు వరకురామునితండ్రి అగు జమద్గ్నియొక్క మూమధేనువును కొనిపోగా అదివిని వరకురాముడు, వీనితో పోరాడి వీనిని చంపెను ఆవల కొంతకాలమునకు కార్తవీర్యుని కొడుకులు జమద్గ్నిని చంపిరి అదికారణముగ వరకురాముడు దేశమును అంతయు ద్విత్రియశూన్యము కావించెను

తును అని ప్రతిజ్ఞ చేసి ఇరువదియొక్క మా
టు క్షత్రియులమీద దండెత్తి పోరాడి
రాజులను ఎల్ల వేదకివేదకి చంపి ఆనెత్తురు
అయిదు మడుంగులుగ కావించి అందు
పితృతర్పణములు చేసెను కాన్దవీర్యాద్భు
నకు అనేకులు పుత్రులు కలరు అందు
పరశురామునిచే చావక తప్పినవారు జయ
ధ్వజుడు శూరనేనుడు వృషణుడు మధు
పు శూరుడు (లేక) ఊర్జితుడు అను
వారు ఏపురు

కాన్దకేయుడు నా|| కుమారస్వామి చూ||
కృత్తిక

కాల వైశ్వానరుడు అను దానపుని హంత
రు కశ్యపునియొక్క భార్య ఈమెకొడు
కులు కాలకేయులు

కాలకంరుడు చూ|| శివుడు

కాలకవి ది|| విరోచనునికొడుకు బలికి స
హౌదరుడు వీడు ద్వాపరాంతమున
దానవుల సహాయార్థము విష కష్టవృక్ష
రూపమున ప్రవేశించి అందలి గో
పాలకులకు రోగము కలుగ చేయగా అది
శంఖకన్ఠుడు అను భూతము ఒక బ్రాహ్మ
ణునియందు ఆవేశించి శ్రీకృష్ణబలరాము
లకు తెలిపెను అంతట వారు ఆకపిథ
వృక్షమును నిర్మూలించి గోపాలకులను
గోవులకును సుఖము కలుగ చేసిరి

కాలకార్దుకుడు ర|| శ్రీమాలికొడుకు

కాలహటము ఇది భారతయద్ధమపుడు ఒక
విడిదల

కాలకేయులు ర|| కశ్యప ప్రజాపతికి కాల
యము పుట్టినవారు వీరు మహాదుర్మ
గ్గులు సముద్రమున దాగి ఉండి బహు
విధముల దేవతలను బాధించుచు ఉండగా
అగస్త్యుడు దేవతలచేత ప్రాధింపవబడి
వీరి వాసస్థానము ఐన సముద్రముయొక్క

జలమునంతయు పానముచేసెను వీరి సం
తతిజ్ఞాని అశ్వునుడు రూపులేక నాశము
చేసెను-

కాలకౌశికుడు కాశియందు ఉండిన ఒక
బ్రాహ్మణుడు కలియొక్క అంశమున
జనించినవాడు ఇతడు విశ్వామిత్రప్రేరి
తుడు అయి ఈరూపమున జన్మించి హరి
శ్చంద్రుని భార్య ఐన చంద్రమతిని దాసిగా
కొనెను

కాలకాక్షేయుడు క్షేమదర్శి అను క్ష
సలదేశపురాజుయొక్క మంత్రి ఇతడు
రాజధర్మములను చక్కగా ఎఱచి ఉం
డెను అని ప్రసిద్ధి

కాలనాథుడు ది|| హిరణ్యాక్షుని కొడుకు
నా|| తారకుడు

కాలనేమి (౧) తారక యద్ధమున విష్ణువుచే
చంపబడిన ఒకదానవుడు.

(౨) ర|| రావణాసురుని మేనమామ

కాలభైరవుడు కాశియందు ఉండు ఒక
దేవత

కాలయవనుడు ది|| వీడు నారదుని ఉపదే
శమున మధురపై దండు ఎత్తిరాగా,
కృష్ణుడు విశ్వకర్మవలన సముద్ర మధ్య
మునద్వారకాపురిని కట్టించి అందు మధు
రాపుర జనులను అందఱును చేర్చి తొను
నిరాయణుడై పురము వెలువడి ముచి
కుందుడ్యు నిద్రించుచు ఉండిన పర్వత
గవ్వారమునకు పరువిడిచెను కాలయవను
డు అతనిని తఱుముకొని పోయి అగవ్య
రము దూటి అందు నిద్రించు మునుకుందుని
కృష్ణుడు అనితలచి తన్నుగా అతడు
మేల్కొని నాని చూడ భాండు భక్ష్యము
అయ్యెను ఒకప్పుడు సాల్వుడు గాన్ధుని
పండుడు అని పలుకగా యాదవులు

అందలు వాని చూచి నవ్విరి అందుమీద
అగాధ్యుడు లోహమాణ్ణము భుజించుచు
పండ్రెండేండ్లు అత్యుగ్రము అగు తపము
ఆచరించి కాల యవనుని పుట్టించినట్లు
చెప్పబడి ఉన్నది

కావేరి దక్షిణదిక్కున ఉండెడు ఒక పుణ్య
నది అగస్త్యుడు స్వర్గమునకు పోయి
తన కమండలమున దేవగంగ ఎత్తికొని వచ్చి
సహ్యా పర్వతమునందు ఉంచి స్నానము
చేయి పోయిన సమయమునందు విఘ్నేశ్వ
రుడు కాకి అయివచ్చి ఆకమండల జలము
ను హొందిచెను అది నదీరూపమున ప్రవ
హించి కావేరి అన పరఁగెను అట్లు చేసి
నందులకు విఘ్నేశ్వరుని మీద అగస్త్యులు
కోపించి తలమీద మొట్టెను అందువల్ల
నాటనుండి విఘ్నేశ్వరుని నిమిత్తము తల
రెండు ప్రక్కలను చేతులతో ఎవరు మొట్టె
కొందురో అట్టివారికి విఘ్నేశ్వరుని అను
గ్రహము కలుగును అని అతఁడు ప్రసా
దించెను.

కావ్యప్రకాశక కావ్య లక్షణములను తెలు
పునట్టి ఒక లక్షణగ్రంథము ఢిల్లీకి విద్యా
చక్రవర్తి ప్రణీతము అయిన సంప్రదాయ
ప్రకాశిని అను ఒక వ్యాఖ్యానము ఉన్నది
కావ్యుడు శుక్రుడు కవిపుత్రుడు అని
అర్థము

కాశి ఇది గంగయొద్దన కాశీ దేశమందు
ఉండు ఒక ప్రసిద్ధపట్టణము . దీనికి వార
ణాసీ అనియు పేరు కాశి అనఁగా
ప్రకాశించునది అని అర్థము. ఇక్కడ
శివుడు విశేష సాన్నిధ్యమును ఒంది స్వ
భావముచే పరిశుద్ధము అయిన గంగకు
విశేషమహిళును కల్పించి ఇవల మరణము
పొందువారికి ముక్తిని ఇచ్చు చున్నాఁడు
అని శ్రోసిద్ధి

కాశ్యపి భూమి చూ॥ కశ్యపుఁడు

కాశ్యపుఁడు పాము మంత్రము చక్కఁగా
నేర్చిన ఒక బ్రాహ్మణుఁడు పరీక్షిత్తును
తక్షకవిషము పొఁగొట్టి కాపాడవలెను అని
ప్రయత్న పడి వచ్చు సమయమున తక్ష
కుఁడు ఇతనిని మార్గమున నిలిపి భిక్షేష
ద్రవ్యము ఇయ్యఁగా ఇతఁడు పరీక్షిత్తుచేం
తకుపోక మరలి తననివాసమునకు పోయెను

కాశ్యుఁడు (౧) బా॥ సేనజిత్తు కొడుకు

(౨) ఆయవు పాత్రుఁడు అగు
శుపాపాత్రుని కొడుకు ఇతని వంశస్థులు
కాశ్యులు

కాశాంజనేయు ఇది ఒకతీర్థము చూ॥ శ్వే
తుఁడు

కాళి ఉమాదేవికి నామాంతరము చూ॥
భద్రకాళి

కాళింది (౧) యమునానది కళింద పర్వత
మునందు పుట్టినది అని అర్థము ఒకప్పుడు
బల రాముఁడు వ్రేవల్లెయందు ఉండువేళ
దప్పిగాని కాళిందిని తన సమీపమునకు రమ్మ
నఁగా రానందున ఆయన కోపించి హలా
యధముచేత భేదించి స్థూలు పాయలుగ
ప్రవహించునట్లు చేసెను అని పురాణప్రసిద్ధి

(౨) శుమతియొక్క భార్య

(౩) కృష్ణుని అష్టభార్యలలో ఒకతె.

సూర్యుని మాతరు

కాళికాదేవి చూ॥ జ్యేష్ఠాదేవి

కాళిదాసుఁడు ఒక సంస్కృతకవి కా
ళికాదేవిని కొలిచి ఆదేవి యొక్క వర
ప్రసాదమును పొందినందున ఇతనికి ఈ
పేరు కలిగెను ఇతఁడు మిక్కిలి ప్రసి
ద్ధుఁడు కవిసమయము చక్కగా తెలి
సినవాఁడు ఉపమాసూప యములను
పోల్చి చెప్పబడెనందు మిక్కిలి సహజుఁడు

కాబట్టి ఇతఁడు చెప్పెడు ఉపమా
లంకారము జ్ఞానింపఁ దగినదిగాక. ఉం
డును కనుకనే “ఉపమాకాళిదాసస్య”
అను వచనము లోకమునందు ప్రసిద్ధముగా
వాడఁబడుచున్నది మఱియు ఈమహాకవి
విక్ర మాంబుని ఆస్థానమందలి కవులలో
ఒకఁడై ఉండిన

..శ్లో॥ ధన్వంతరిక్షవణకామరసేంహశంకు
బేతాశిఖట్టిఘటఖర్పరకాళిదాసాః |
శ్వాతోవరాహమిహిరోన్యవతేస్సభాయాం
రత్నానితైవరచేర్మవవిక్రమస్య॥”

అను ఈశ్లోకమునందు చెప్పఁబడిన చొప్పున
ధన్వంతరి, క్షవణకుఁడు, అమరసేంహుఁడు,
శంకువు, బేతాకుఁడు, ఖట్టి, ఘటఖర్ప
రుఁడు, కాళిదాసుఁడు, వరాహ మిహి
రుఁడు, అనుకవులు తొమ్మింద్రును విక్ర
మాంబుని సభయందలి శ్రవరత్నములు అని
తెలియఁబడుచు ఉన్నది శాకుంతలము,
మాళిమికాగ్నిమిత్రము, విక్రమార్కీయము
అను నాటకములును, రఘువంశము, మే
ఘసందేశము, కుమారసంభవము అను కా
వ్యములును, ఇతనిచే రచియింపఁ బడెను
ఇదిగాక భోజిప్రబంధమువలన భోజరాజు
యొక్క సభలోను ఒక కాళిదాసుఁడు
ఉన్నట్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది ఇతఁడు
సకల విషయములందును మొదటియొక్కని
పోలిసవాడు ఒకానొక కాలమున భోజుని
సభయందలి కవులలో ఒకఁడు అగు దండి
అనువానికిని ఇతనికిని వివాదము కలిగి
ఆప్పుడు సరస్వతిని ఆరాధించి మాయురు
పురిలో కథ ఎవఁడో తెలుపవలయును
అని ప్రార్థింపఁగా వారికి సరస్వతి ప్రత్య
క్షమై “కవిర్దండీ కవిర్దండీ కవిర్దండీ శసం
శయః” అనఁగా కాళిదాసునికి ఉపమా
వచ్చి “రెండే అహంకృతి” అనఁగా “త్వమే

వాహం త్వమేవాహం త్వమేవాహం నసం
శయః” అని సరస్వతి చెప్పినందున ఈ
కాళిదాసుఁడు సరస్వతి అవతారము అని
చెప్పదురు ఈయన సభోదయము, శృం
గార తిలకము, ప్రశస్తితరమాల, కవికంఠ
పాశము, కర్పూరమంజరి, భోజచంపువు,
అనెడు గ్రంథములను శ్యామలా దండక
మును రచియించెను ఇందు కడపట ఉద
హరించిన దండకము తనకు కాళికాదేవి
ప్రత్యక్షము అయినప్పుడు చెప్పినది ఇం
తటి కవులు లోకములో మఱియెవరును
కారు కనుకనే,

“పురాకవీనాంగణనాంప్రసంగే

కన్యకాధిపతికాళిదాసా |

అద్యాపితత్తుల్యకవేరభావా

దనామికాసాగ్ధవతిబభూవ॥”

అని చెప్పఁబడి ఉన్నది ఈతని విషయ
మై కట్టుకధలు అనేకములు ఉన్నవి అయి
నను మీద ఉదహరించిన విషయములను
పట్టి కాళిదాసులు ఇరువురు అనియు
వాస్తవము ఐన చరిత్రము ఇదియే అనియు
ఊహింప వలసి ఉన్నది

కాళియుఁడు యమునయందు ఉండిన ఒక
విషనాగుఁడు ఇతఁడు కృష్ణునిచే యము
నయంధుండి నెడలించబడి భార్యాశ్రుతుల
తోడ శిష్యుద్రమునకు పోయెను యము
నకు గరుడుఁడు రాకుండు నట్లు సాధరి
యను ఋషి శాపము ఇచ్చెను కనుక ఈ
కాళియుఁడు గరుడునివలని క్షీతిచే ఇందు
దాఁగి ఉండినట్లును, ఆఖితి కృష్ణునివలన
మాన్వబడినట్లును, భాగవతమునందు చెప్పఁ
బడి ఉన్నది.

కాశీశ్వరము పయోజ్ఞి గోదావరీ సంగమ
స్థానమునందు ఉండు ఒక దివ్యక్షేత్రము.

క్రి

కింపురుషుండు పులహుని కొడుకు
కింపురుషులు దేవతాభేదము వీరు సరముఖ
మును అశ్వశరీరమును కలవారు
కిన్నరుండు పులహుని కొడుకు
కిన్నరులు దేవతాభేదము వీరు అశ్వముఖ
మును సరశరీరమును కలవారు
కిష్కిరుండు ర || బకాసురుని తమ్ముండు
కామ్యక వనమున వీనిని భీముండు చంపెను
కిరాతాన్జనీయము ఒకసంస్కృతకావ్యము
అష్టనుండు కిరాతవేషమున ఉన్న శివునితో
పోరాడి పాశుపతాస్త్రమును పడసిన కథ
ను చెప్పటచేత దీనికి ఈపేరు కలిగెను
ఇది భారవిచే చేయఁబడినందున దీనికి భార
వి అనియు నామముకలదు వ్యాఖ్యానము
కాలచల మల్లినాథసూరి విరచితము.
కిరీటి మా|| అష్టనుండు.
కిష్కిండ. వాలిగుగ్రీవుల రాజధాని తమ్ము
నిపై తప్పకల్పించి తఱుమగొట్టిన వాలిని
శ్రీరాముండు చంపి గుగ్రీవునకు ఈకిష్కిం
ధాపట్టణమును ఇప్పించెను ఇది మైసూరికి
కొంత ఉత్తరంబున ఉండును.

క్రి

కిచకులు. వీరుసూటుగురు అన్నదమ్ములు
విరాటుని భార్య అగు సుధేష్ఠయొక్క తో
డఁబుట్టువులు పాండువుల అజ్ఞాతపాస
కాలమున సైరంధ్రీవేషమును తొల్చి ఉండి
న ద్రౌపదిని పెద్దకిచకుండు అగు సింహ
బలుండు పట్టి ఈడ్చినందున భీముండు గంధ
ర్వుండు అను మిషచే రాత్రివేళ వీరిని సూ
టుగురను చంపెను.

కినాకుండు. మా|| యముండు.

కిన్దిమతి అణుమునిభార్య కుతుని మాండురు

కిన్దిరఘుండు మి|| ప్రతిరథకుని కొడుకు
కిన్దిరాతుండు మి|| మహాభ్రకుని కొడుకు.

కు

కుంజరుండు ఒకామెక వానరుండు. అంజ
సతంద్రి మానుమంతుని మాతామహుండు.
కుండల వింధ్యవంతుని సుత. ఈమెశర్త
కుంభుండు అను రాక్షసునిచే మృతిని ఒం
డెను. ఈమెకు ఎల్లయెడల సంపరించు
శక్తి కలదు
కుండినపురము విదర్భదేశమునకు రాజధాని
గా ఉండిన పట్టణము అమరావతికి ఈశా
న్యదిక్కున నాలుగు అమడ దూరమున
ఉండెను.

కుంతలము. బల్లారికి సమీపమున ఉండుదేశ
మునకు ప్రాచీననామము.

కుంతి ఈపేరే అనేక యాదవులు. ఉండిరి.

(౧) హేచాయుని పౌత్రుండు భర్తసేత్రు
నిపుత్రుండు

(౨) విదర్భునిపౌత్రుండు. పృథుని కొడుకు.
ఈతండు శశిబిందువువంశస్థుండు

(౩) మైని చెప్పిన రెండవ కుంతి వంశస్థుం
డు నా|| కరంధి

(౪) సాత్యకుని కొడుకైన మహాభోజుని
వంశస్థుండు పాండవులతల్లి అగు కుంతిదే
వికి పెంపుడుతంద్రి నా|| కుంతిభోజుండు.

కుంతిపురి ఇప్పటి గ్వాలియరు.

కుంతిదేవి. కుంతిభోజుని అభిమాన పుత్రిక.
దేవమిధునకు మారిషయందు శ్మశ్రినది.
వసుదేవునిచెల్లెలు ఈమెకు పృథు అని నా
మాంకురము కలదు. ఈమె బాల్మమునందు
తంద్రిపంపున దుర్వాసమహామునికి శిష్యుడు.
దేయుచుండు తల్లిని ఈమెభక్తికి అయిన
విష్ణుయము యింది బుద్ధివశ్యువునకు ఉప

జెడముచేసి ఈమంత్రబలమున నీవు ఏవే
ల్పును కోరినను ఆవేల్పుప్రసాదమున క్కొరి
నట్టి పుత్రుని పడయుచువు అని చెప్పినందున
కుంతి ఆమంత్రశక్తిని ఎఱుంగుటకయి ఒక
నాఁడు గంగకు చని అవగాహనము చేసి
ఆదిత్యుని తలచి అతనివంటి పుత్రుని క్కొ
రెను అంత అతఁడు సాక్షాత్కరించి
ఆమెకన్యాత్వము చెడకుండ ఒక సుపు
త్రుఁడు కలుగ అనుగ్రహించి చనియెను
అట్లు సూర్యప్రసాదము వలన ఒక సుతుని
పడసి అతనికి, సహజకర్ణ కుండలుఁడు అయి
జనించినందున, కర్ణుఁడు అనియు, వసువర్మ
ధరుఁడుగ పుట్టినందున వసుసేనుఁడు అని
యు నామకరణముచేసెను ఈవిషయము
భారతమున ఆదిపర్వమునందు ఒకవిధము
గాను ఆరణ్యపర్వమునందు ఒకవిధముగాను
చెప్పబడి ఉన్నది.

మఱియు ఈమె పాండురాజును వివా
హము అయిన పిదప ఆమంత్రబలము వల
ననే యముఁడు వాయువు ఇంద్రుఁడు
వీరి ప్రసాదములవలన వరుసగా ధర్మజుఁడు
భీముఁడు అర్జునుఁడు అను కొడుకులను
కనెను ఈమె నీడ్రియంశస్థురాలు.

భారత యుద్ధానంతరమున ధర్మరాజు
బంధువులకు ఎల్ల తిలోదక వాసోదకము
లను ఇంద్రుఁడబోవు అవసరమున అతనికి
కుంతి, కర్ణుఁడు తనకు జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు అని
యు అతనికి తిలోదకాదులు మొట్టమొదట
ఈయ వలయును అనియు నుడువఁగా,
అపుడు ధర్మరాజు కర్ణుని వృత్తాంతమును
అంతయు ఎఱిగి అతనితో ఎదిరించి పో
రినందులకును అతని మరణమునకును కడు
మఃఖించి తనతల్లి అగు కుంతి ఆవృత్తాంత
మును తనతో ఇన్నిదినములు చెప్పక దాఁ
చినందులకై మిగుల అలిగి అది మొదలు

స్త్రీలయందు రహస్యము ఏదియు నిలువక
ఉండునట్లు శపియించెను

కుంభకర్ణుఁడు. ర॥ రావణాసురుని తమ్ముఁ
డు ఈరక్కసుఁడు మహా ఘోరము అగు
తపము ఒనరించి వరము అడుగఁబోవు
వేళ దేవతల ప్రార్థనచే సరస్వతీదేవి వాని
నాలుకయందు ప్రవేశించి నిద్ర కావలెను
అని పలికించెను అది కారణముగ వాఁడు
ఎల్లపుడు నిద్రపోవు చుండును మఱియు
వానికి నిద్రాభంగము అగువేళ చావు సం
భవించును అని నియతి కల్గి ఉన్నందున
రాముఁడు లంకలో యుద్ధముచేయు నవ
సరమున రావణుఁడు నిద్రించుచు ఉన్న
కుంభకర్ణుని లేపి యుద్ధమునకు పంపఁగా
వాఁడు రామునిచేత చచ్చినట్లు చెప్పదురు
రావణ కుంభకర్ణులు సనకసనందనుల శాప
ముచే రాక్షసావతారము ఎత్తిన విష్ణు
ద్వారపాలకులు

కుంభకుఁడు, విదేహదేశముందు ఉండిన ఒక
గొల్లవాఁడు వీనియింట తారకయద్ధమున
మడిగిన కాలనేమి పుత్రులు ఏడుగురు ఆఁ
బోతులుగా పుట్టినట్లును వారిని శ్రీకృష్ణుఁ
డు చంపి కుంభకుని మాఁతురైన నీలను
పెండ్లియాడినట్లును చెప్పబడి ఉన్నది.

కుంభాండుఁడు శాణాసురునిమంత్రి నా॥
కబంధుఁడు

కుంభీనస ర॥ సుమాలికుఁడురు ఖరదూష
ణాదుల తల్లి

కుంభుఁడు. ర॥ కుంభకర్ణునికొడుకు. సుగ్రీ
వునిచేత చంపబడిన.

కుకురుఁడు య॥ అంభకుని కొడుకు

కుచేలుఁడు కృష్ణునిసఖుఁడు శ్రుగ ఒక బ్రాహ్మ
ణుఁడు ఇతఁడు బ్రహ్మవేత్తయు విజితేం
ద్రియుఁడును ఐనను దారిద్ర్యముచే కడు

పీడితుడై భార్య ప్రేరేపింపఁగా ధనమును
కొరి కృష్ణని దర్శనమునకుపోవఁగా అతఁడు
ఇతని మిగుల గారవించి తనయందు కల
భక్తి విశ్వాస మహారధంబులను ఎఱింగి
అతని మహాదైశ్వర్యయుక్తునిఁగ నేసెను

కుజంభుండు (౧) ద॥ తారకయధమున
వరుణునిచే చంపఁబడిన రాక్షసుండు

(౨) వత్సంధ్రునిచే చంపఁబ
డిన ఒక అసురుండు వీఁడు తొల్లి త్వ
ష్టచే సృజింపఁబడిన సర్వశత్రు నిర్మూలము
అయిన ఒక ముసలమును స్వాధీనపఱచు
కొని లోకమునకు కడు ఎగ్గు ఒనరించుచు
ఉండెను. ఈముసలము విడూరఁగుని కూ
తురు అగుముదావతి లేకసానందన మూల
ముగ నిచ్చుచోదాజనము ఆయెను. అదికార
ణముగ వత్సంధ్రుండు వీనిని జఘించి
ముదావతిని వివాహము అయ్యెను

కుజుండు 'నా॥ అంగారకుండు

కుటపుండు ఒకానొక ఋషి

కువేరుండు అష్టదిద్వాళులకులలో ఒక్కఁడు
ఇతనికి ఉత్తరపుదిక్కు - పట్టణము అల
కాపురి - భార్య చిత్రలేఖ - వాహనము గు
ట్టము - ఆయుధము ఖడ్గము - ఇతఁడు
విశ్వరూపునకు దేవత ఇతనిరాజాధి రాజ
త్వము వేదప్రసిద్ధముకనక ఇతనికి రాజరాజు
అనియు ఒకపేరు కలదు ఇతఁడు యక్షుల
కును గుహ్యకులకును రాజా-సరవాహనుండు
అనియు ప్రసిద్ధి-కువేరుండు విశ్రవసునకు
ఇలబిలయందు శుభ్రినవాండు కాన అతనికి
ఐలబిలుండు అను ప్రసిద్ధము ఐన పేరుకలదు
పార్వతీదేవి శాపమువలన ఇతఁడు ఏక
పింగాయండు అయ్యెను

కుబ్జ కంఠునికి కలపముతెచ్చి ఇచ్చెడు దాని
ఇది మూఁడువక్రములుగల దేహము కలది

అగుటచే దీనికి త్రివక్ర అనియు పేరు
బలరామకృష్ణులు ప్రేవలైనుండి మధురాపు
రికి వచ్చునపుడు నానావిధలేపముల భాజన
మును కంఠునియొద్దకు కొనిపోవుచు ఉం
డిన దీనిని చూచి లేపములు అన్నియు తమ
కు ఇచ్చుని అడిగి పుచ్చుకొని దేహములను
అలచుకొనిరి అపుడు శ్రీకృష్ణుండు ప్రసన్ను
డు అయి దానికుబ్జత్వమును మాన్పెను.

కుమారరుద్రదేవుండు ఇతఁడు ఒకానొక
ఆంధ్రకవి భాస్కర రామాయణమున
అయోధ్యాకాండమును తెనిగించెను

కుమారస్వామి శివుని కొమారులలో ఒకఁడు
దేవతలకు. సేనానాయకుండు మఱియు
ఇతనికి కార్తికేయుండు మహాసేనుండు
శరజిత్తుండు పదాననుండు పార్వతీనంద
నుండు తారకజిత్తు సుబ్రహ్మణ్యుండు
అని అనేక నామములు కలవు ఇతనికి వా
హనము నైమలి. శక్తి ఆయుధము పార్వ
తీవరమేశ్వరులు ఏకాంతమున ఉండువేళ
శివునిచేష్టలను అరయుటకై అగ్ని శుకరూ
పంబు తొల్లి జాలరంధ్రములదారిని అంతః
పురము చొచ్చిన అది పార్వతి ఎఱింగి నీగ్గు
చే తొలంగి చనియెను శివుండును శుకరూపి
అయిన అగ్నిని కాంచి కోపగించి అప్పుడు
పతనమయిన తనరేతస్సును అగ్నిని పాన
ముచేయుము అనెను. అగ్నిదానిని శరంపఁ
బాలక శరపణమునందు విడువ అందుండి
కుమారస్వామి పుట్టెను (చూ పార్వతి)
కొండలు ఇతనిని అగ్నికి జనించినవాండు
అని చెప్పుదురు (చూ కృత్తికాదేవి)
కుమారస్వామి పుత్రులు శాఖుండు విశా
ఖుండు వైగమేడుండు పృథ్వికాండు

కుమారి ఋక్షపర్యతమున ఉత్పత్తి అగు ఒక
నది

కుముదిపాంథపుండు. చంద్రుండు

కుముదము నిర్మతిదిక్కునందలి మగయేనుఁగు
కుముదవతి వింధ్యపర్వతమున ఉత్పత్తి అగు
ఒకనది

కుముదాత్ముఁడు విష్ణుపరిచరులలో ఒక్కఁడు
కుముదుఁడు (౧) విష్ణుపరిచరులలో ఒక్కఁడు.

(౨) ఒకానొక క్షోణి

(౩) ఒకానొక రాక్షసుఁడు

కురుబాంగలము హస్తినాపురికి వాయవ్య
మున పాంచాలమునకు దక్షిణమున ఉం
డుదేశము

కురుజిత్తు మి॥ అంజకుని కొడుకు.

కురుదేశము దీనిరాజ్యధాని హస్తినాపురి దీనికి
ఈనామము కురుపు అనురాజువలన కలి
గెను.

కురుథాముఁడు దివ్యంతుని కొడుకు

కురువశుఁడు య॥ రెండవమధువు కొడుకు.

కురుపు పు॥ అజమీధుని మూడవ కొడుకు
అగు ఋతుని పౌత్రుఁడు సంచరుణిని
పుత్రుఁడు ఇతనిపేర శమంతపంచకము
కురుక్షేత్రము అనఁబరఁగెను. కొడుకులు
పరిక్షిత్తు గుఢనుస్సు జహ్నువు నిషధుఁడు.

కురుక్షేత్రము, ఘోనేశ్వరము ఇదిప్రజాపతి
యత్తరవేది అనియ సమస్తదేవతలు ఇం
చు వర్ణంబులు అగుసత్రంబులు ఆచరించిరి
అనియు ప్రసిద్ధి కురురాజు దీని దున్నుటఁ
జేసి దీనికి ఈనామము కలిగెను ఇది కురు
దేశమునందు ఉండును. ఇచ్చోటనే భారత
యుద్ధము జరగెను

కులపర్వతములు ౧ మహేంద్రము. ౨ గంధ
మాదనము. ౩. మలయము ౪. సహ్యా
ము. ౫ శుక్తిమంతము ౬. వింధ్యము
౭ పారియాత్రము ఇవి ఏడు

కుల్లాకళటీయము. మనుష్కృతియొక్క వ్యా
ఖ్యానము ఇది కుల్లాకళటీనే రచియింపఁ
బడినందున దీనికి ఈపేరు వచ్చెను

కువలయానందము అప్పయ్య దీక్షితులచే రచి
యింపఁబడిన అలంకారశాస్త్రము ఇది
చంద్రాలోకమునకు వ్యాఖ్యానము అని
చెప్పదురు

కువలయాపీడము కంఠునిగజము ఇది ఎట్టి
బలశాలిని బనను టమటించి వట్టివడత్రోసి
కాళ్లతో త్రొక్కిచంపుచు ఉండును కను
క కంఠుఁడు శ్రీకృష్ణబలరాముల మీదికి
దీనిని పురికొలుప మామటివానికి ఉత్తరువుచే
గెసే మామటివాఁడు అట్లే పురికొలుపఁగా
కృష్ణుఁడు దీనిని చంపెను

కువలయాశ్వఁడు (౧) నా॥ ఋతధ్వజా
ఁడు కాశ్యులలో ఒకఁడు. శత్రుజిత్తు కొ
డుకు ఇతనికి గాలపుఁడు అను ఒకముని
(ముల్లంకంబుల నధులయందును వర్షతాడు
లయందును సమత్వంబున చరించు గుణము
గలుగుటచే) కువలయాశ్వము అనఁబరఁ
గిన ఒకగుఱుమును ఇచ్చెను దాని కొని
అఋషికి తపోశంగము కావించునట్టి పా
తాశక్తువు అనునొక రాక్షసుని పొలి
యించి పాతాళలోకంబున ఉండు మదాలస
అను ఒక కన్యను పెండ్లియాడెను కనుక
ఇతనికి ఈపేరు వచ్చెను

(౨) ఇ॥ బృహదశ్వని
కొడుకు ఇతఁడు చుండుఁడు అను రక్క
సుని చంపినందున చుండుమారుఁడు అను
పేరుపొందెను.

(౩) కా॥ వత్సని కొడు
కు. అలరునితల్లి యా॥ తాళికేతుఁడు.
కుశధ్వజుఁడు జనకమహారాజు తమ్ముఁడు
దశరథుని విద్యంతుఁడు. భారతశత్రుఘ్ను
లకు మామగారు

కుశనాథుఁడు కుశుని కొడుకు ఇతనికి కొ
మార్తెలు సూర్యుడు వీరు వాయుశాపము
చే కుబ్జులుకాఁగా వారిని, చూళి అనునొక

ఋషికిని సోమద అనునొక అపృథక్కును
శుక్తిని బ్రహ్మదత్తుడు అను ఋషికి ఇచ్చి
ఈతఁడు వివాహముచేసెను ఆమహర్షి
తన తపోబలమువలన వారి కుష్టిత్వమును
హోఁగొల్పెను

కుశలపులు శ్రీరాముని కుమారులు వీరు
అమడలు వీరిని గర్భమునంధు ధరించి ఉం
డఁగా శ్రీరాముఁడు కొంచెమైనను ఎరబ
రికములేక చిరకాలము రావణాసురుని ఇం
ట ఉండిన నీతను ఆమెయందలి మోహము
చేత విడనాడ చాలక తోడితెచ్చి ఇంట
ఉంచుకొని విలుచున్నాఁడు అని లోకులు
చెప్పు మాటలు విని లోకాపవాదమునకు
వెఱచి పూరగర్భిణి అయిన నీతను అడవికి
పంపివేసెను అంతట ఆమె వాల్మీకి ఆశ్ర
మముచేరి అచట అమడబిడ్డలను కనెను
అంతట ఆమహర్షి ఆబిడ్డలకు జాతకర్మాది
వైదికక్రియలు నడపి ధనుర్విద్య మొదలు
గాఁగల సమస్తవిద్యలను గఱపెను పిమ్మట
కొంతకాలమునకు నీతయు కుశలపులును
మరల రామునియొద్ద వచ్చి చేరిరి ఆకుమారు
లలో కుశుఁడు కుశస్థలి అనుపురమును
నిర్మాణముచేసెను

కుశస్థలి (౧) సైవతదగ్గమున ఉండిన ఒక
పట్టణము మధురాపురము జరాసంధునిచే
శోల్పఁబడినవెనుక కృష్ణునకు ఇది ముఖ్య
పట్టణము అయి ఉండెను తొలుత ఇది
ఆనర్దునిచే నిర్మింపఁబడి ఆనర్దుదేశములకు
రాజధాని అయి ఉండినట్లు తెలియవచ్చుచి
(౨) దీని శ్రీరాముని కొమరుఁడు
విస కుశుఁడు నిర్మాణము చేసెను ఇది
విరధ్యవర్వత ముఖమున ఉండును చూ॥
కొశలము

కుశాంబుఁడు కుశికుని కొడుకు ఇతనిపుత్రుఁ
డు గాధి

కుశాంగుఁడు కు॥ బృహద్రథుని కొడుకు
జరాసంధుని భ్రాత
కుశావతి కుశుని రాజధాని ఇది ఉత్తర
కొశలదేశమునందు ఉండును

కుశికుఁడు విశ్వామిత్రుని ముత్తాత పురూర
పుని కొడుకు అగు అచవశుపు వంశస్థుఁడు
బలాకాశుని కొడుకు

కుశీలపుఁడు మైత్రేయుని తండ్రి

కుశుఁడు (౧) చూ॥ కుశలపులు

(౨) క్షత్రవృద్ధుని రెండవకొడుకు

(౩) క్షత్రవృద్ధుని మొదటి కొడుకు

కు అగు సుచూత్రుని రెండవ కొడుకు

(౪) య॥ విదర్బుని కొడుకు

కుశుంబుఁడు కు॥ ఉపరిచరవశుపు కొడుకు

కుశుమపురము చూ॥ నా॥ పాటలీపుత్రము

కుశుమేషువు చూ॥ మన్మథుఁడు

కుహూదేవి ధాతభార్యలలో ఒకతె

కుషీ ఇత్యైకు కొడుకు వికుషీయొక్క తండ్రి

కు

కూర్మపురాణము ఇది కూర్మరాజుమున ఇంది
రాధీకుఁడు ఇంద్రద్యుమునకు చెప్పిన
సర్గవిషయ వర్ణాశ్రమ ధర్మవిచార శివ
మాహాత్మ్య గ్రంథము కలది దీనిగ్రంథసంఖ్య
౬౦౦౦

కూర్మావతారము. విష్ణువుయొక్క దశావతా
రములలో రెండవయవతారము ॥ చూ॥
అమృత మధనము

కృ

కృతకుఁడు య॥ వశుదేవుని కొడుకు

కృతకృతుఁడు ప్రకృతుత్తు కొడుకు ఇతఁడు
నిరక్తుఁడు అయి చనియెను.

కృతవ్యుతి చిత్రకేసుని జ్యేష్ఠభార్య అంగ
రాజు మాడుదు

కృతవ్రహుండు భు|| పరశురాముని అనుచ
రుండు

కృతమాల మలయపర్వతమున ఉత్పత్తి అగు
ఒకనది

కృతయుగము ఒకయుగము దీనిపరిమితి
౧౭౨౦౦౦ సంవత్సరములు మా|| యుగ
ములు

కృతవర్ష య|| హృదికుని కొడుకు దేవ
మీధుని తమ్ముండు ఇతడు కృతశ్వశ్లామ
లతో కూడి భారతయద్ధానంతరమున రాత్రి
యందు పాండవ శిబిరము చొచ్చి నిద్ర
పోవువారిని హత్యచేసిన అశ్వశ్లామకు సహ
యముగ ఉండెను

(౨) కృతవీర్యుని తమ్ముండు

కృతవీర్యుండు. య|| ధనికుని పుత్రుండు
కార్తవీర్యార్జునుని తండ్రి

కృతాంతుండు మా|| యముండు

కృతాగ్ని య|| కృతవీర్యుని తమ్ముండు

కృతాయువు మి|| అరిష్టనేమి కొడుకు

కృతాశ్వండు ఇ|| బస్తికాశ్వని మొదటికొ
డుకు ఇతనికి నామాంతరములు కృతా
శ్వండు రూపాశ్వండు కొడుకు 'రెండవ
యువనాశ్వండు

కృతి. (౧) మి|| బహుశాశ్వని కొడుకు

(౨) శు|| సన్నత మంతుని కొడుకు

ఇతడు హిరణ్యనాథునివలన యోగమా
ర్గము ఎఱింగి శోకమువిడిచి తూర్పుదేశ
మున సామసంహిత పరియించెను

(౩) య|| విభువు కొడుకు

(౪) కు|| చ్యవనుని కొడుకు

కృతిమంతుండు. శు|| నా|| భృతిమంతుండు

యమీధుని కొడుకు

కృతుండు (౧) గంభీరుని కొడుకు ఇతని
వంశజులు బ్రాహ్మణులు అయిరి

(౨) య|| బలరాముని తమ్ముండు

కృతౌజస్సు య|| కృతవీర్యుని తమ్ముండు

కృత్తిక అశ్వినాథి నక్షత్రములలో మూడో
వది ఇది ఆఙ్మనక్షత్రముల గుంపు ఒక
ప్పుడు అగ్నిదేవుండు సక్షముల భార్య
లను చూచి మోహింపగా అతని భార్య
అగు స్వాహదేవి, తనభర్త ఆ ఙ్మన భా
ర్యలచేత శపింపబడును అని భయపడి,
వనిస్థని భార్య అయిన అరుంధతి తప్ప త
క్కిన ఆఙ్మగురి రూపములను తాను ధరించి
ఆయనతో కూడెను అంతట ఆఙ్మనులు
తమభార్యలే అగ్నితో కూడిరి అని ఎంచి
వారిని విడనాడిరి అప్పుడు వారు తాము
అట్టి అకృత్యము చేయలేదు అనియు అ
గ్నిభార్యయే తమరూపములను వహించెను
అనియు బోవము లేనితప్పు పరిగ్రహింప
వలెను అనియు ప్రాధింపగా వారు అది
నిజము అని తెలిసియు వారితోడిరి అగు
అరుంధతియొక్క రూపమును స్వాహదేవి వ
హింపలేక పోయెను, అట్టి పాతివ్రత్య మహి
మ వీరియందు ఉండినయెడలీ రూపములను
మాత్రము ఎట్లు తాల్చును అని వారి ప్రా
గ్ధనమును అంగీకరింపక పోయిరి అముని
భార్యలనే పట్టుకొనికలు అందురు కొం
దలు ఆపుడు కుమారస్వామి వీరివల్ల అ
గ్నికి పుట్టినట్లు వక్కాణింతురు కొందలు
తెల్లునందు పుట్టిన కుమారస్వామికి ఈకృ
త్తికాదేవులు స్తవ్యము ఇచ్చి అతనిని తమ
కుమారునిగా చేసికొనిరి అని చెప్పదురు
కనుకనే కుమారస్వామికి కార్తికేయుండు
అను పేరు కలిగెను

కృత్తివాసుండు. శివుండు

కృత్స్నమడుండు ఘోత్రపృథని పాత్రుండు
 సుహృత్తుని పుత్రుండు శునకుని తండ్రి
 కృధుండు య॥ విదర్భుని రెండవ కొడుకు
 కృపి సత్యధృతి హంతురు ద్రోణాచార్యుల
 భార్య అశ్వథామ తల్లి కృపాచార్యుల
 చెలియలు

కృపీటజన్ముండు ఉదకమువలన జన్మము కల
 వాండు అని శబ్దార్థము అగ్ని-చంద్రుండు
 కృపీటయోని చూ॥ కృపీటజన్ముండు
 కృపుండు సత్యధృతి కొడుకు ద్రోణాచా
 ర్యుల బావమఱుచి ద్రోణుండురాకమునుపు
 కొరపులకు అశ్రుగురువు ఇతండు చి
 రంజీవి. వికాదశరద్రుల యంశమున జనిం
 చినవాండు గోతముని వంశమున పుట్టిన
 వాండు అగుటచే ఇతనికి గోతముండు
 అనియు ఒకపేరుకలదు

కృశానురేతుండు శివుండు

కృశానువు అగ్ని.

కృశాశ్వుండు చూ॥ నా॥ కృతాశ్వుండు

కృశుండు ఒకానొక ఋషి ఇతండు శమీ
 కుని మెడను పరిక్షిత్తు సర్పశవమును వేసి
 నది శృంగికి చెప్పిన వాండు

కృష్ణ (౧) ద్రావది పేరు

(౨) ఒకానొక నది

కృష్ణకర్ణామృతము ఇది. శ్రీలీలాశుకులచే రచి
 యింపఁబడిన ఒక గ్రంథము. ఇందు కృష్ణ
 లీలలు చెప్పఁబడి ఊరుదును

కృష్ణజయంతి బ్రాహ్మణ బహుళ అష్టమి ఈ
 దినమున విష్ణువు కృష్ణావతారము ఎత్తి
 నంధున బిడ్డలు ఇది ఒక వ్రతముగా ఆచ
 రింతురు

కృష్ణదేవరాయలు ఇతండు కర్ణాటక దేశా
 ధీశుండు. ఇతండు రమారమి మున్నూఱు
 సంవత్సర ములకు మునుపు ఆన గొంది

యంబు లేకి చంద్రునియందు ఉండి కర్ణా
 టకరాజ్యమును పాలించెను ఇతండు ఆ
 కాలమందు ఉండిన శూరులగు ఇతర దేశా
 ధీశులను జయించి ఆంధ్రదేశము అంత
 యును, కొంతవఱకు ద్రవిడదేశమును కర్ణా
 టక మహా రాష్ట్రములను బంగాళమును,
 సాక్షిదీపము చేసికొని మూరురాయర గం
 డెండు అను బిరుదాంకమును వహించి ఉం
 డెను ఈతనికాలమున అల్లసాని పెద్దన,
 భట్టమూర్తి, ముక్కులిమ్మన, పిల్లలమఱ్ఱి
 పిన వీరభద్రయ్య, సూరపరాజు, తెన్నాల
 రామకృష్ణయ్య మొదలగు కవిశ్వరులు
 అనేకులు ఉండిరి

కృష్ణదేవి కృష్ణానదికి నామాంతరము

కృష్ణదైవాయనుండు చూ॥ వ్యాసుండు.

కృష్ణాంగన వైర్భకుని రాజధాని

కృష్ణుండు య॥ వసుదేవునికి దేవకీదేవియం
 దు పుట్టిన కొడుకు ఇతండు ఈపేరితో
 అవతారము ఎత్తిన శ్రీమహావిష్ణువు కం
 సుండు తన్ను కృష్ణుండు చంపును అని ఒక
 వృదు ఆకాశవాణి పలికినందున కృష్ణుని
 పుట్టినప్పుడే చంపవలెను అని దానికి తగిన
 యత్నములన్ని చేసి ఉండెను అట్లుండి
 నను యోగమాయా సహాయమున కృష్ణుండు
 తప్పించుకొని వ్రేవల్లెలో నందుని భార్య
 అగు యశోదాదేవియొద్ద చేరి అందు పెరి
 గెను. (చూ॥ కంసుండు) ఈతని లీలలు
 అనేకములు ఇతండుచేసిన అమానుష కృత్య
 ములు అనేకములు పలువిధముల తెలియ
 వచ్చును భారతయుద్ధ ప్రారంభమునకు
 ముందు అర్జునుండు తన బంధువులతోడను
 గురువులతోడను యుద్ధము చేయను అని
 విరమింపఁగా అతనికి కృష్ణుండు యోగ
 శాస్త్రమును ఉపదేశించి యుద్ధముచేయ
 బుద్ధి పుట్టించెను ఆ యోగశాస్త్రము

“భగవద్గీత” అను పేరిచే మనవేదాంత గ్రంథములలో మిగుల బొడ్డది అయి ఉన్నది మఱియు భర్తారాజుచేత చేయఁబడిన రాజసూయ యాగకాలమున ఇతఁడు శిశుపాలుని సంహరించెను కౌరవసదేస్సున జుర్యోభనాదులచే ద్రావది అవమానింపఁ బడినప్పుడు ఇతఁడు ఆమె మొఱ ఆలకించి సంగక్షించెను పాండవులకును కౌరవులకును సంధిచేయఁగోరి రాయబారము పోయిన కాలమున ఇతఁడు తనవిశ్వరూపమును చూపెను. ఇవి మొదలైన అమానుషములును అద్భుతములును అయిన కృత్యములను ఇతఁడు చేసినందున కేవలము మనుష్యమాత్రుఁడు కాఁడు అని నమ్మఁదగి ఉన్నది.

కే

కేకఁబుఁడు. సంకఁబుని కొడుకు ఇతనికి చుర్రాభిమాన దేవతలు పుట్టిరి.

కేకయము. ఒకానొకదేశము శిబికాదుకు అగు కేకయునివలన దీనికి ఈనామము కలిగెను ఇది విపాశనదికి వాయవ్యభాగమున ఉన్నది. దీనికి రాజధాని శిరిత్రజము శ్రీరాముని తమ్ముఁడు అయిన భరతుని మాతామహుఁడు ఈదేశాధిపతి.

కేకయఁడు. అ॥ శిబిచక్రవర్తియొక్క నలుపురు కొడుకులలో ఒకఁడు చూ॥ కేకయము.

కేతన ఒక ఆంధ్రకవి. ఇతనికి అభినవదండి అని బిరుదాంకము కలదు. ఈతఁడు విజ్ఞానేశ్వరీయము అను భర్తృశాస్త్రమును తేనిగించెను.

కేతుమంతుఁడు. (౧) నలుపురు లోకపాలురలో ఒకఁడు.

(౨) కళింగ దేశాధీశుఁడు. శ్రుతాధిపతి కొడుకు.

(౩) కా॥ భస్మంతరి కొ

డుకు కేతురఘని తండ్రి

కేతుమతి ఒకగంధర్వస్త్రీ సుమాలి అను రాక్షసుని భార్య

కేతురఘడు కా॥ కేతుమంతుని కొడుకు. భగీరథునితండ్రి

కేతువు విశ్వచక్తికి నీంహికయందు పుట్టిన కొడుకు ఇతఁడు అగ్నికి విశేషియందు పుట్టిన పుత్రుఁడు అనియు చెప్పఁబడి ఉన్నది చూ॥ రావలుపు

కేదారము హిమవత్పర్వతమునందలి ఒక శివక్షేత్రము

కేదారేశ్వరవ్రతము ఇది ఆశ్వయుజ బహుళ చతుర్దశినాడు సువాసినులు. భర్తయను గ్రహమును కోరి ఆచరించువ్రతము చూ॥ అర్ధసారిశ్వరి

కేదారేశ్వరుఁడు ఒకానొక శివమూర్తి. చూ॥ అర్ధసారిశ్వరి

కేరళము. కేరళుఁడు పిలిచదేశము. ఇదియే దక్షిణ మళయాళము అనఁబడు

కేరళుఁడు దుష్కంతుని తమ్ముఁడు అగు దిష్కంతుని మునిమనుమఁడు వీనితండ్రి ఆశ్రితుఁడు ఇతఁడు కేరళదేశమును పిలిచినవాఁడు

కేశభుఁడు. చూ॥ విష్ణువు

కేశి (౧) ఒకదానవుఁడు వీరడు దేవసేనను వట్టి ఎత్తుకొనిపోవుచు ఉండగా అమెను దేవేంద్రుఁడు విడిపించెను

(౨) హయరూపభరుఁడు అయి వచ్చి కృష్ణునితో పోరాడి మృతిచెందిన ఒక అశురుఁడు

(౩) య॥ వసుదేవునికి భద్రయందు పుట్టిన కొడుకు.

కేశిధ్వజుడు నిమి వంశోద్భవుడు, చూ॥
భాండికుడు

కేశిని దమయంతి పరిచారికలలో ఒకతె

కేశిని ఒకానొకవానరుడు ప్రభాసతీరమున
ఋషులకు ఉపద్రవము చేయుచు ఉండిన
ఒక వినుంగును ఇతడు చంపెను కనుక
కుంజరసూదనుడు లేక కేశిని అను పేరు
కలిగెను ఇతనిభార్య అంజన కొడుకు
హనుమంతుడు

కై

కైకని సుమాలిహంతురు విశ్రవసుని రెండ
వభార్య ఈమెయందు రావణ కుంభకర్ణ
విభీషణులును శూర్యణఖయును పుట్టిరి

కైకేయి (౧) కేకయిదేశపురాజుహంతురు
ధశరథుని మూడవ భార్య భరతునితల్లి

(౨) విరాటరాజుభార్య నా॥ సు
ధేష్ఠ

కైటభుడు ఒక అసురుడు కల్పాంతమున
విష్ణువు యొగ నిద్రయందు ఉండునపుడు
వీడును మధువు అనువాడును అతని
చెవినుండి వెడలివచ్చి వ్రశయస్సుద్రము
మోంకాలిబంటిగా చరించుచు ఉండిరి అ
పుడు విష్ణునాభీకమలమందు బ్రహ్మ జనించి
మధుకైటభులు తన్ను హింసింప రాగా,
విష్ణువును శరణువేడెను విష్ణువుకరుణించి
మధుకైటభులను నిలువరించి మీరు ఏల
ఈబాలుని హింసింపెదరు? వీనిని విడు
వుడు మీకు కోరినవరములు ఇచ్చెదను
అనెను అందులకు వారు చిఱునవున వ్రవ్యుచు
నీవా మాకు వరము ఇచ్చెడు వాడవు!
కావలయునని నీకు మేము వరములు ఇచ్చె
దము కోరుము అనగా, మీరు నాచేత చచ్చు

నల్లు వరము ఇండు అని అడిగి పుచ్చుకొని
అయిద్రుజును చంపెను కనుకనే విష్ణువు
నకు కైటభారి మధునైరి అనునామములు
కలిగెను

కైలగిల ఒకపట్టణము. ఇది సుమారు ౮౦౦
సంవత్సరములకుముందు క్షాంకణమునకు
రాజధానిగా ఉండెను

కైలాసపర్వతము హిమవత్పర్వత వృక్షభాగ
మున ఉండునట్టి ఒకకొండ అందు గుహ్య
కులు అనేకులు కొలువ కుబేరుడు వసించి
ఉండును

కొ

కొమరసామి కుమారస్వామి.

కొ

క్షాంకణము వశ్చిమస్సుద్రతీరమున కేరళ
దేశమునకు ఉత్తరమున ఉండుదేశము

కోటికాస్టుడు ఒక రాజకుమారుడు పాం
డవులు వనవాసము చేయునప్పుడు ఆశ్రమ
మునందు ఒంటరిగా ఉన్న ద్రౌపదిని సైం
ధవుడు చూచి మోహించి ఆమె ఎవరో
విచారించి రమ్మని ఈతనిని వంపెను.

కోలాహలుడు హిమవంతుని పుత్రుడు
పైనాకుని తమ్ముడు ఈవర్వతము ప్రక్క
ను శుక్తిమతీనది ప్రవహించును

కోసలము సరయూనదీప్రాంతమున ఉండిన
ఒకానొకదేశము దీనికి రాజధాని ఆయా
ధ్య ఇత్యైకువంశపు రాజులు దీనినిపాలిం
చిరి ఇదిశ్రీరాముల కాలమునకు పిమ్మట
ఉత్తర కోసలము అని వాడబడును ఇది
గాక వింధ్యపర్వత సమీపమున మఱియొక
కోసలము కలదు దానికి శ్రీరాముల పెద్ద
కొడుకు అగు కుశుడు కుశస్థలి అను
పట్టణమును నిర్మించి రాజధానిగా చేసెను
ఇది దక్షిణ కోసలము అని వాడబడును

కా

కాంక్ష కుకాంబుడు కట్టిన పట్టణము
ది నివకునికాలము మొదలు అభిమన్యుని
లకు రాజధాని

కాది ఉదయరాణములలో ఒకటి

కాది గాధిహతురు ఋచిక్కు భావ్య
జమద్గిత్తి విశ్వామిత్రుని సహవాది
నా|| సత్యవతి

కాదివి గౌరీదేవియొక్క కాయకోశము
నుండి శుంభ నిశుంభులను చంపుటకయి
శ్రుత్వినదేవి ఈమె చండుడు ముందుఁబడి
అను రాక్షసులను చంపుటచే చాముంది
అనియు చెప్పబడును

కౌశికుడు (౧) ధర్మ వ్యాధునివలన ధర్మ
విశేషములను ఎఱిగిన ఒక బ్రాహ్మణుడు

(౨) ప్రతిష్ఠానపురమునందు ఉం
డిన ఒకవిప్రుడు ఇతఁడు కుష్ఠ వ్యాధిచే
నీరుగాఱుచు అసహ్యమైన శరీరముతో
ఉండఁగా అతనిని రోతపడక పతిక సత
తము శక్తియుక్తు సేవ కావించుచు ధ
న్యురాలు అని అనిపించుకొనుచు ఉండెను
అట్టి నికృష్టదశను ఉండియు అతఁడు ఒక
నాఁడు ఒకవేశ్యను చూచి మోహించి దా
నిని పొందఁకొరి ఆఁకొరికను తనపత్నితో చె
ప్పఁగా ఆపతివ్రత మిని ప్రతిభావము ఉంచ
క ఆరాత్రియే, వలసినధనమును కొని తనప
నిమిటిని మూఁపుపై నిధుకొని ఆవలయాల
యింటికి పోవుచు ఉండ, వైవ యోగ
మున అశ్రుడు గగనము మేఘములచే కప్ప
బడి ఉండుటఁజేసి మార్గము చొప్పుడక ఉం
డెను అగాఢాంధకారమున దారిని కొ
ఱుతవేయఁబడి ఉండిన మాండవుని, ఆ
కౌశికునికాలు ఎట్లో సోకెను, అందులకు

అతఁడు ఎవనికాలు తనపై సోకెనూ
వాఁడు సూర్యుఁడు ఉదయించుదును
చచ్చుగాక అని ఉచ్చరించెను అంత
ఆపతివ్రత, కౌశికుఁడు వచ్చిన పక్షమున
రసకు వైధవ్యము సంప్రాప్తించును అని
ఎంచి, సూర్యుఁడు ఉదయింపక ఉండెడఁ
గాక అని పలికెను దానంజేసి సూర్యుని
పొడగానరాక లోకమునకు మిక్కిలి అలజ
డిపుట్టిన దేవతలు ఎల్లను నలువపాలికి పగి
మొఱపెట్టుకొనిరి అపుడు అతఁడు వారల
తో మీరు భూలోకమునకు పోయి అత్రిప
త్ని అగు అనసూయను ఆశ్రయించితిరేని
రచెద ఈ ఆపదను పాపును పొండు అనె
ను వారును అట్లు ఆమెచెంతకు పోయి
ప్రాప్తించిరి అంతట ఆమె కౌశికుని సదన
మునకు వచ్చి అతని భార్యను బహువిధ
ముల క్రిందిచి నీభర్త మృతిచెందినను నవ
యావనాంగులై వరల బ్రతుకును అని వర
ము ఒసఁగిసూర్యుఁడు ఉదయింపను అను
గ్రహింపవలయును అని వచింపఁగా ఆమె
అట్లు కానిమ్ము అనియెను అప్పుడు సూ
ర్యుఁడు ఉదయింప లోకముల అలజడి పా
నెను కౌశికునియు మృతులై అనసూ
యాదేవి మహిమవలన పునర్జీవితుఁడు
అయ్యెను ఇదిపాతివ్రత్యమువలని మహిమ.

(3) ఒకానొక ముని ఇతఁ
డు నారాయణ కవచమంత్రమును జపించి
నిర్మించిత్తుండై యోగభారణను ఒక షురు
భూమియందు తనువు విధువఁగా ఆదేహ
ము జేర్చించి అగ్నిహోత్రము అవట వడి ఉం
డెను ఆయస్థులకు సరిగా ఉపరిభాగము
నందు చిత్రభుండు అను ఒక గంధర్వుఁడు
తన విమానముమీద పోవుచుండి, తననీడ
ఆయస్థులమీద సోకినందున, అతఁడు
విమానముతోకూడ తలక్రిందుగ క్రింద పడె

ను అది బాలఖిల్యముని చూచి ఆగంధర్వు
నితో నీవు ఈ పుణ్యశల్యములను సరస్వతీ
జలముల నిక్షేపణము చేసి కృతస్నానఁడవు
కమ్ము, అట్లయిన నీకు ఊర్ధ్వగమనశక్తి
కలుగును అని శిష్యుఁగా అతఁడు అట్లచేసి
విమానారూఢుడై దేవలోకమునకు చని
యెను

(౪) య॥ వత్స బాలకుని (లేక)
వత్సవంతుని పెంపుడుకొడుకు వసుదేవుని
కొడుకు

(౫) మిత్రునికి నామాంత
రము

(౬) జరాసంధుని మిత్రుఁడు
నా॥ హంసుఁడు చూ॥ డిచికుఁడు

కౌసల్య (౧) దశరథుని జ్యేష్ఠభార్య శ్రీరా
ముని తల్లి

(౨) యయాతిపుత్రుఁడు అగు పూ
రుని భార్య

(౩) నా॥ భద్ర వసుదేవుని భార్య

కృ

కృతువు (౧) బ్రహ్మమానస పుత్రులలో ఒకఁ
డు ఇతనికి దక్షప్రజాపతి కూతురు అయిన
సన్నతియందు అంగుష్ఠమాత్ర ప్రమాణులు
అయి అఱువది వేగురు మహాతపస్సంప
న్నులు అయిన వాలఖిల్యమహర్షులు పుట్టిరి

(౨) ఉల్బుకుని కొడుకు అంగుని
తమ్ముఁడు

క్రిమి అ॥ ఉశీనరుని నాలవకొడుకు

క్రిమిలాపురము ఒకానొక పట్టణము క్రిమి
అను వానిచే నిర్మింపఁబడినందున దీనికి ఈ
పేరు కలిగెను

క్రీడి, చూ॥ అర్జునుఁడు కిరీటిశబ్దవైకృతము
క్రోధవశ దక్షప్రజాపతి పుత్రికలలో ఒకతె
కశ్యపునిభార్య

క్రోష్ఠులు యమపుత్రులలో రెండవవాఁడు
వృజినవంతుని తండ్రి

క్రౌంచుఁడు మైనాకుని కొడుకు ఈపర్వత
మును కుమారస్వామి భేదించి క్రౌంచదార
బుఁడు అనుపేరు నడసెను

క్ష

క్షత్రధర్ముఁడు ఒకానొకరాజు పురూరపుని
కొడుకైన ఆయువుయొక్క రెండవకొడు
కు అగు క్షత్రవృద్ధుని వంశమునందు పుట్టిన
వాఁడు

క్షత్రవృద్ధుఁడు పురూరపుని రెండవకొడుకు
నవమూని తమ్ముఁడు

క్షత్రోపేత్యుఁడు య॥ అహూరునితమ్ముఁడు
క్షమ దక్షప్రజాపతి కూతురు పులహుని
భార్య

క్షీతిధరము నా॥ శ్రీశైలము ఇది కృష్ణానది
పుట్టుచోటికి సమీపమునందు ఉండును.

దీని ఉనికితావు మహాభాగ్యము
కుపుఁడు మొదటి భినిత్రుని కొడుకు

క్షేత్రపాలుఁడు నా॥ కైరపుఁడు ఇతఁడు
దిగంబరుఁడు

క్షేమకుఁడు అభిమన్యుని వంశపురాజులలో
కడవటిరాజు ఇతనితో భరతవంశము
ముగిసెను

క్షేముఁడు కా॥ సునీతునికొడుకు సు
కేతుని తండ్రి

క్షేము్యుఁడు పు॥ ఉగ్రాయుధునికొడుకు.

ఖ

ఖగముఖుఁడు సహస్రప్రపాదని సహాధ్యాయుఁ
డు ఇతఁడు సహస్రప్రపాదని దుండుభము
కమ్ము అని శబింపెను.

ఖగేంద్రుఁడు వత్సులకెల్లను రాజు చూ॥
గరుడుఁడు

ఖట్యాంగుఁడు ఇ॥ విశ్వసముని కొడుకు
వీర్ఘవాహువు తండ్రి ఇతఁడు ఒకవృషుడు

దేవాసురుల యుద్ధమునందు దేవతలకు సహాయముచేయఁగా వారు సంతసిల్లి వరము వేడుము అని అపుడు ఇతఁడు తనజీవితకాలము పరిమితిని తెలియఁజేసెను అంతటవారు ఇతఁడు ఒక ముఘూర్తకాలము ఉన్నది అని తెలిపిరి అదితెలిసి అంతలో తనకు మోక్షము కలుగుటకు కావలసినదాని సాధించెను

ఖనిత్రుఁడు (౧) ప్రజాని కొడుకు యువుని తండ్రి వివింశుని తాత ఈతనితమ్ములు ఇతని నిర్ములము కావించు దుర్మంత్రమున ఒక జెబామము ఒనర్చఁగా ఆ జెబామకుండమునందు ఒక కృత్తి పుట్టెను దానిని ఖనిత్రుని చంపుము అని పంపఁగా అది అగణ్య పుణ్యగణములచేత చుట్టబడి ఉండిన ఖనిత్రుని దాయవెలచి మరలివచ్చి తన్ను పుట్టించినవారి నే చంపెను

(౨) మొదటి ఖనిత్రుని వంశస్థుఁడు ఐన వివింశుని కొడుకు ఈతఁడు పుత్రసంతానము అపేక్షించి గోమతి అను పుణ్యనదీ తటము చేరి అందు దేవేంద్రుని కూర్చితపము చేసిన అతఁడు ప్రత్యక్షము అయి పుత్రుఁడు కలుగునట్లు వరము ఒసఁగెను ఆపుత్రుఁడు బలాశ్వుఁడు అని కరంధముఁడు అని చెప్పబడును

ఖరుఁడు. ౭॥ విశ్రవాసునకు రాకయందు పుట్టిన కొడుకులలో జ్యేష్ఠుఁడు జనస్థానమందలిసేనకు అధిపతి రామునిచేత చంపబడెను ఇతనితమ్ములు దూషణుఁడు త్రిరుఁడు

ఖస్యముఁడు ౮॥ విప్రచిత్తి కొడుకు

ఖా

ఖాండవము ఇంద్రునివనము అగ్నిదేవుఁడు ప్రార్థింపఁగా కృష్ణార్జునులు దీనిని ఆతనికి

ఆహారముగ ఇచ్చిరి (చూ॥ శ్వేతకి) ఇది ఉండినచోట ఇంద్ర ప్రస్థపురము కట్టబడెను కనుక దానికి ఖాండవప్రస్థము అని యు ఒకపేరు కలదు

ఖాండిక్యుఁడు నిమి వంశోత్పన్నుడైన (ధర్మధ్వజు) జనకమహారాజుయొక్క పౌత్రుఁడు మితధ్వజుని పుత్రుఁడు ఈతఁడు తన పితండ్రి అగు కృతధ్వజుని పుత్రుఁడు ఐన శేషధ్వజునితో విరోధించి రాజ్యభ్రష్టుడై అడవికి చనిెను అంత కొంతకాలమునకు వెనుక శేషధ్వజుఁడు తనయొగ పశువు పులి చేత చంపబడఁగా యొగ పరిసమాప్తి చేయువిధము తెలియక ఖాండిక్యుని చెంతకు వచ్చి ప్రాయశ్చిత్తవిధిని ఎఱిగి దానికి బదులు అతనికి బ్రహ్మజ్ఞానము పోషించెను అంతట ఈ ఖాండిక్యుఁడు గోవిందుని యందు వదలినిభక్తి కలవాడై ముక్తిని పొందెను

ఖ్యాతి (౧) దక్షప్రజాపతి కూతురు శృగుభయొక్క భార్య ఈమెకు ధాత విధాత అని ఇరువురు కొడుకులును, లక్ష్మీ అను కూతురును కలిగిరి

(౨) ఉల్కుకుని కొడుకు అంగుని తమ్ముఁడు

గ

గంగ ఒకానుక నది హిమవంతమునందు పుట్టినందున దీనిని హిమవంతుని కూతురు అందురు ఇది దేవలోకమునందుండి భగీరథుని ప్రయత్నమున భూలోకమునకు వచ్చెను భగీరథుఁడు, తన ముత్తాతలు అగు సగరపుత్రులు కపిల మహామునియొక్క ఊహిచ్చిచేత నీలుకాఁగా, వారికి సద్గతి కలిగింప తలచి గంగను కూర్చితపన్ను చేసి భూలోకమునకు దిగివచ్చునట్లు ప్రార్థించెను. అప్పుడు ఆమహానది తాను భూలోకమునకు వచ్చునెడ తనప్రవాహవేగమును

ధరింపఁ గలవారిని ఒకరిని ఏర్పఱచుకొనిన పక్షమున, తాను వచ్చునట్లు ఒప్పుకొనెను అంతట భగీరథుఁడు రుద్రునిఁగూర్చి తపము ఆచరించి అతని అనుగ్రహము పడసి, గంగావ్రవాహమును వహింప ప్రార్థించెను అపుడు గంగ మిక్కిలి అట్టహాసముతో భూమికి దిగి రాసాగెను అది రుద్రుఁడు చూచి గంగను తనవ్రక్కకు ఆకర్షించి జటా జూటమునందు నిలిపి పిదప కొంత కాలమునకు భగీరథుని ప్రార్థనచే తనశిరస్సునుండి ఏడుబిందువులను భూమిమీద వదలెను అది కారణముగ రుద్రుఁడు మందాకినీహరి అనఁబడును ఆబిందువులు పడిన చోటు బిందుసరస్సు అనియు ఆబిందుసరస్సునుండి వెడలి గంగ వ్రవహించును అనియు చెప్పుదురు అట్లు వెడలి ఆగంగ జమ్మ మహాముని యజ్ఞశాలయందు ప్రవేశింపఁగా అతఁడు ఊపగించి దానిని పానముచేసి, పిమ్మట భగీరథుఁడు ప్రార్థింపఁగా ప్రసన్నుడై తన చెవినుండి వెడలి విడిచెను ఇందువలన గంగకు జాహ్నువి అనుపేరు కలిగెను. మఱియు ఈనది భగీరథునివెంట పాతాళమునకు పోయెను కనుక దీనిని త్రిజగత్కల్యాణి త్రివధగ అని అందురు త్రివిక్రమావతారమున విష్ణువు భూమియందు ఒకపాదము ఉంచి రెండవపాదముచే మీది లోకమును కప్పనప్పుడు బ్రహ్మాండము పగిలి ఆకాశగంగ ఆయన పాదము గుండ క్రిందికి వ్రవహించినందున దీనికి విష్ణువది అను పేరు కలిగెను ఊర్ధ్వలోకములయందు వ్యాపింప చేసిన త్రివిక్రమదేవుని పాదమున బ్రహ్మ తనకమంధలు జలముచే కడుగఁగా ఆజలమువ్రవహించి ఈనది ఏర్పడెను అనియు అది కారణముగ దీనికి విష్ణువది అను పేరు కలిగెను అనియు కొందఱు చెప్పుదురు

గంగాద్వారము చూ॥ నా॥ హరిద్వారము గండకి ఒకానొకనది ఇది మగధదేశము గుండ వ్రవహించి గంగలో సంగమము అపును గంధమాదనము ఒకకొండ ఇది ఇళుడు గాండ్వానా అనఁబడుదేశమందు ఉండును గంధమాదనుఁడు (౧) ఒకవానరుఁడు వీఁడు సుగ్రీవుని సేవయందు ఒకఁడు కుబేరుని వలన శుష్టినవాఁడు

(౨) య॥ అహూరుని తమ్ములలో ఒకఁడు

గంధర్వులు దేవతలలా ఒకతెగవారు హాహా మూహూ ప్రభృతులు కశ్యపునికి ప్రాధయందు పుట్టినవారు

గండవతి (౧) వాయుపుయొక్క రాజధాని (౨) వ్యాసునితల్లి అగు సత్యవతికి నామాంతరము

గజకర్ణుఁడు ఒకయక్షుఁడు

గజాస్యుఁడు వినాయకునికి నామము దత్త ధ్వర ధ్వంసమప్పుడు వీరభద్రునిచే ఈతని తల నఱకఁబడెను అపుడు సర్వకార్యముల విఘ్నములను చెఱచునట్టి ఇతనిని బ్రతికింపుము అని దేవతలు శివుని ప్రార్థింపఁగా శివుఁడు ఏజంతువు ఉత్తరశ్చతలాలపిగా పండుకొని ఉండునూ దానితల నఱకితెచ్చి ఈ మొండెముతో అతికించినయెడ ఇతఁడు జీవించును అని చెప్పెను అదితెలిసి ఎల్ల జంతువులును వెఱచి ఉత్తరశ్చతల్లు తలపెట్టుకొని శయింపక ఉండెను వినఁగఁగూత్రము మదాతిశయముచేత ఒక్కొక్కఁడు ఉత్తరశ్చతలాలపిగా పండుకొని ఉండెను అది చూచి దేవతలు దానితల నఱకి తెచ్చి మొండెముతో అతికింప వినాయకుఁడు బ్రతికెను కనుక ఇతనికి ఈరూపమును నామమును కలిగెను.

గజాండు ఒకదానవుండు మీండు తారక యుద్ధమున రుద్రునిచే చంపబడినను మీనిచర్మమును రుద్రుండు ధరించి ఉండునుగాన రుద్రునికి గజచర్మధారి అని పేరు కలిగెను

గణపట్టి కాత్యాయననిచే రచింపబడిన ఒక నిఘంటువు ఇందు పదములు వేలువేల గణములుగ ఏర్పడిచి లింగ నిర్ణయము చేయఁబడి ఉండును

గణపతిదేవుండు ఒక అంద్రకవి ఇతఁడు మిక్కిలి శ్రామాచికుండు శివయోగసారము అనుసృక వేదాంత గ్రంథమును రచియించెను అందు అపూర్వములు అయిన దేశ్యపదములు అనేకములు ఉన్నవి

గణేశుండు వినాయకుండు

గడుండు య॥ బలరాముని వ్రాత రోహిణి యందు వఘుదేవునికి పుట్టిన కొడుకు

గయ. కాశియొద్ద ఉండెడు ఒక పుణ్యక్షేత్రము ఇందు అక్షయవటము అని ఒకమట్టి ప్రాసు కలదు దానిక్రింద తీర్థ శ్రాద్ధము చేసిన మహావిశేషము అందురు

గయండు (౧) ఉల్లుకుని కొడుకు అంగుని తమ్ముండు

(౨) ఒకచక్రవర్తి ప్రియవ్రతుని వంశస్థుండు అయిన నత్తుని కొడుకు ఇతఁడు ఏనూఱు ఆశ్వమేధయాగములు చేసి అసంఖ్యయులయిన ఋత్విజులను సభ్యులను పూజించి సువర్ణమయ గోదానములు అనేకములు ఇచ్చి అక్షయములు అగు ఇంద్రులొక సుఖములను పడసెను

(౩) ఆహూర్తరజానికొడుకు ఇతఁడు అనేకయజ్ఞములు కావించి రాజర్షి అయ్యెను ఈతని యౌవనము గయ అనుపుణ్యక్షేత్రము

గరుటామంతుండు.

గరుటామంతుండు } గరుత్మాంతుండు

గరుడవంచమి శ్రావణ శుక్లవంచమి ఇది సుమంగలులకు ఒకవ్రతదినము

గరుడుండు నా॥ తాడ్డునందు కశ్యపవ్రజాపతికి వినతనలన పుట్టిన కొమారుండు ఇతని అన్న అసూరుండు

ఇతఁడు తనతల్లి అయిన వినతయొక్క దాసీత్వమును మాన్పుటకై క్రువయొక్క పుత్రులు కోరినవ్రతారము దేవేంద్రుని గలిచి అమృతము తెచ్చి ఇచ్చెను అట్లు తేజోపు సమయమున గరుడుండు తనకు లావుగలుగ తగిన ఆహారమును ఉపదేశించుము అని తల్లిని వేడి ఆమె సముద్ర మధ్యమునను ఉండి అప్పడప్పడు వ్రజలకు అవకారము చేయుచు ఉండెడు పులిండులను భక్షించుము అని చెప్పఁగా అతఁడు అట్లు చేసి అది చాలక మార్గమునందు తండ్రిని చూచి మఱియొక ఆహారముచూపుము అని అడుగఁగా అతఁడు విభావసుండు సుపతి కుండు అనునిద్రలు అన్నదిమ్ములు పితృద్రవ్యమును పంచుకొనుటకై పోరాడి ఒకరిని ఒకరు శపించుకొని ఆటుయోజనముల పొడవును వనైందు యోజనముల నిడుపును కలగజమును, మూడుయోజనముల లావును వదియోజనముల మండలమును కలిగిన కచ్చపమును అయి ఉన్నారు, వారిని కొని భుజించి పొమ్ము అనిన అంతట ఇతఁడు ఆగజ కచ్చపములు ఉన్నచోటికి పోయి వాని రెంటిని తన్నుకొనిపోవుచు మార్గమందు ఒక గొప్పవృక్షశాఖయందు నిలువ పోవ అది ఆధారమునకు తాళక విఠిగెను. అప్పుడు వాలఖిల్యమహామునులు ఆశాఖయందు వ్రేలుచు తపస్సుచేయుచు ఉండిరి కను వారికి విపత్తు కలుగును అను భీతిచే ఆశాఖను క్రింద వడనియక ముక్కున కఱచి పట్టుకొని తండ్రియొద్దకు పోయెను. అప్పుడు

ఆయన ఇతని అభిప్రాయమును ఎఱిగి
వాల్చిల్లమునులను శాఖయందు ఉండి
దిగుడు అనిప్రార్థించి వారు విడిచిపోగా
ఆశాఖను హిమవంతమునెద్ద నిప్పురుష
నగమునందు పాటనైపుము అని గరుడునికి
చెప్పెను గరుత్మంతుడు అట్లేచేసి గజకచ్చ
పములను భజించి చనియెను ఇతడు పక్షిం
క్రొందు

గరుత్మంతుడు చూ॥ గరుడుడు

గర్భుడు (౧) యాదపుల పురోహితుడు
వశుదేవుని పంపున నందునియింట బలరా
మకృష్ణులకు నామకరణాది సంస్కారము
లను కావించినవాడు

(౨) పు॥ ముతమస్యుని (లేక భు
మస్యుని) కొడుకు శివపండి

గవాత్తుడు సుగ్రీవుని సేనయందలి ఒకవా
నరుడు

గా

గాండివము అర్జునునిధనుస్సు దీనిని అగ్ని
దేవుడు ఖాండవ వనదహనమప్పుడు అర్జు
నునకు ఇచ్చెను

గాంధారము గాంధారునిచే విలబడిన దేశ
ము ఇది ఆర్యావర్తమునకు పశ్చిమమున
సింధునదీ సమీపమున ఉండును

గాంధారి ధృతరాష్ట్రానిభార్య గాంధారిదే
శశురాజయిన సుబలని కూతురు. వరమ
పతివ్రత పెనిమిటి అంధుడు ఐనందున తా
నును పరపురుషదర్శనము చేయ కూడదు
అను నియమముచే ఎప్పుడును కన్నుల గంఠ
కట్టికొని ఉండును ఈమెకొడుకులు దు
ర్యోధనాచలు అందు పెద్దవాడు అగు
దుర్యోధనుడు యుద్ధమునకు పోవునపుడు
జయము కలుగ వరమువేడగా 'యతో
ధర్మస్తతోజయః' అనిచెప్పెను ఈమె
మతి అనుదేవతాంశమున జనించినది

గాంధారుడు యయాతికొడుకు అగు ద్రు
మ్యునియొక్క పౌత్రునికి పౌత్రుడు ఇత
నివేర గాంధారము అని ఒకదేశము ప్రసిద్ధి
కాంచెను ఆకులమునందు పుట్టినవారు
తురగా రోహణ కుశలులను విక్రమాదిగు
ణములచే ప్రసిద్ధులను అయిన వారు

గాధి కుశాంబుని కొడుకు విశ్వామిత్రుని
తండ్రి శ్రీమద్వాల్మీకి రామాయణమున
ఇతడు కుశనాథుని కొడుకు అని చెప్పి
ఉన్నది

గారుడము ఒకపురాణము ఇది గరుడోద్భవ
బ్రహ్మాండ విషయాదులను గూర్చి చెప్పను
దీనిగ్రంథసంఖ్య ౧౯౦౦౦

గార్భ్యుడు పు॥ శివకొడుకు బాష్కలుని
శిష్యుడు ఋగ్వేదాధ్యాపకుడు ఈతని
వంశస్థులు బ్రాహ్మణులు అయిరి

గాలపుడు (౧) కువలయాశ్వనికి అశ్వ
మును ఇచ్చిన ఒకఋషి

(౨) కుక్షయజుర్వేదాధ్యాప
కుండువన ఒక ఋషి ఇతనిని, గురువు
వన విశ్వామిత్రుడు ధవళవర్ణములు అయి
ఒక్కక్కము నీలమైన ఉత్తమాశ్వములను
ఎనమన్నూటని తనకు గురువక్షేణగా తెచ్చి
ఇచ్చు అనిన ఆగుత్తిములను ఎందును పడ
యనేరక తనకాలసంఖుండు ఐన గరుడుని
వెంటబెట్టుకొని యయాతిదగ్గఱకు పోయి
అతని పుత్రిక అగు మాధవి అను కన్యను
పడసి ఆమెసహాయమున అయోధ్యాధిపతి
అగు ఇక్ష్వకు మహారాజు నెద్దను భోజ
పురినాథుండు అగు శివియొద్దను కాశిరాజు
అగు దివోదాసునియొద్దను ఇన్నూకేసి
హయములను పడసి ఆకన్యను ఆట నూ
లుగుత్తిములను విశ్వామిత్రునకు ఇచ్చి ఆత
నిని తృప్తి పొందించెను

ని

గిరివ్రజము ఒకపట్టణము మగధదేశముయొక్క
రాజధాని దీనిచుట్టును కొంతకట్టినట్లు కొం
డలు ఉండుటచే దీనికి ఈవేరు కలిగెను
ఈనామమున మఱియొక పట్టణము కలదు
అది కేకయదేశమునకు రాజధాని ఇందు
మొదటిది మఱుని నాలవ కొడుకు ఐన వసు
పు కట్టినది అది ధర్మారణ్యమునకు సమీప
మున మగధదేశమున ఉండును

గు

గుండవిభునారసేంపలుండు ఆంధ్రదేశమున
ఒకసామంతరాజు ఇతని తండ్రి గుండవి
భుండు తల్లి మల్లాంబ ఈతనికి జైమిని
భారతము అంకితము ఒనర్పించెను.

గుజరాతి } ఘోర్జరదేశము ఇది పూర్వము
గుజ్జరాతి } ఆంధ్రదేశము అనబడును
గుజ్జరి }

గుణాధ్యుండు రుద్రనిశావముచే భూలోకమున
పుట్టిన మాల్యవంతుండు

గుప్తులు కొండలు సామంతరాజులు ఆంధ్ర
భృత్యులకాలమున మగధరాజ్యము అనేక
భాగములు ఆయ్యెను అందు వరయోగవతి
కు కల గంగ గట్టు భూమిని వీరు విలిరి

గురుండు (౧) పు॥ నా॥ రుచిరభుండు
సంకృతి కొడుకు

(౨) బృహస్పతి

గురువరాజు ఒక ఆంధ్రకవి ఇతండు చం
ద్రచేఖాపరిణయమును రచించెను

గుమండు (౧) నా॥ తుమారస్యామి

(౨) శృంగివేరపురమునకు వ్రభు
పు అగు ఒక కిరాతరాజు రామునికి
భక్తుండు.

గుహ్యులు మచేరుని నపనిధులను పాలించు
వారు (తటుచుగా కుచ్చితము వలుకువారు
అనిశబ్దార్థము) వీరు మాణిఫరాదులు

గృ

గృహపతి ఒక అగ్ని ఇతండు ఇంద్రాదిదేవ
తలకు హవ్యమును మోచికొనిపోయి ఇ
చ్చును కనుక ఇతనికి హవ్యవాహనుండు
అనునామమును కలదు ఒకష్వదు ఇతండు
హవ్యములను మోవఁజాలక సముద్రమునం
దు డాగి ఉండఁగా అందలి మత్స్యములు
ఇతండు ఉండుతావు దేవతలకు చెప్పెను
అందువల్ల మత్స్యములు జనులకు ఆహారము
అగునట్లు అతండు శపించెను

గా

గాంతి కుంతి

గో

గోకర్ణము కేరళదేశమునందు ఉండు ఒక
గొప్ప శివక్షేత్రము రావణుండు తపస్సు
చేసి బ్రహ్మచే వరముపడసిన చోటు.

గోకులము యమునానదీతీరమున బృందావన
ముదగ్గర ఉండు గొల్లవల్లె కృష్ణుండు ఇచ
ట పెరిగెను దీనినే వ్రేవల్లె అందురు

గోతముండు ఒకానొకముని ఈతని కొడుకు
అగు శాక్యబుద్ధని గోతముండు అని చెప్ప
దురు

గోత్రములు ఇవి అనేకములు అందు కొన్ని
శిష్యపరంపరను కొన్ని పుత్రపరంపరను తె
లియ చేయును వీనిని ఇన్ని అని లెక్క
పెట్టిచెప్పట అసాధ్యము అయినను ఇందు
ముఖ్యమైనవి విచది అవి కాశ్యప భార
ద్వాజ హరిత కౌండిన్య కాశిక వసిష్ఠ గౌ
తమ గార్గ్యేయ శ్రీవత్స ఆశ్రేయ ముద్గల
శరమన్వజాదులు. వానిలో ప్రతిదానియం
దును అంతర్భాగములు అనేకములు కలఘా
మఱియును అవి వికాశ్లేయములు ద్వాప్తి
క్షేయములు త్ర్యాక్షేయములు పంచాక్షే

యములను అయి ఉండును అనగా
ప్రవర చెప్పనపుడు కొందఱు ఒక ఋషిని
కొందఱు ఇద్దఱు ఋషులను కొందఱు ము
గ్గురు ఋషులను కొందఱు అయిదుగురు
ఋషులను చెప్పి చెప్పదురు అని అగ్ధము
గోపతి అంగిరసుని వంశస్థుడు అగు ఒక
అగ్ని

గోపరాష్ట్రము క్షాంకణదేశపు దక్షిణభాగము
గోభానుడు యయాతి పుత్రుడు అగు తు
ర్వసుని పాత్రుడు

గోమతి ఒకనది ఇది హిమవత్పర్వతమునందు
ఉత్పత్తి అయి కోసలదేశము గుండ ప్రవ
హించి గంగలో సంగమము అగును

గోముఖుడు శాకల్యుని శిష్యుడు

గోవర్ధనము మధురాపురము సమీపమున ఉం
డు ఒక కొండ కృష్ణుడు ఇంద్రయాగము
చేయుచు ఉన్న గోపాలురకు దానివలన
భలములేదు అని బోధించి ఇంద్రుడు
అందులకు మిగుల అలిగి వారికి ఉపద్రవము
కలుగునట్లుల శిలావర్షము కురిపింపగా
తాను ఆవర్ధనమును ఎత్తి గొడుగుగా
పది దానిక్రింద అచటి గోవులను గోపాలు
రను నిలిపి రక్షించెను పిదప ఇంద్రుడు
కృష్ణుని శక్తి ఎఱిగి ఆతనితో బద్ధసఖ్యుడై
ఆతనిని గోవులకు అధిపతిగా చేసి పోయె
ను అందువలన కృష్ణునకు గోవిందుడు
అనుకీర్తు కలిగెను

గోవింద భగవత్పాదాచార్యులు శ్రీమచ్ఛంక
రాచార్యులవారి గురువు గౌడపాదాచా
ర్యుల శిష్యులు

గోవిందుడు నా|| కృష్ణుడు చూ|| గోవర్ధ
నము

గోశకుడు శాకల్యుని శిష్యుడు

గా

గాడపాదాచార్యులు శ్రీశకుల శిష్యుడు
యతి గోవిందభగవత్పాదలకు గురువు ఈ
యన ఉత్తరగీతకు భాష్యము వ్రాసెను

గాడపురి నా|| లక్ష్మణవతి వంగదేశమందలి
ఒక ముఖ్యపట్టణము ఇచట ముందు జహ్ను
మహర్షియొక్క ఆశ్రమము ఉండినట్లు చెప్ప
దురు ఇందు ఉండు బ్రాహ్మణులు గౌడులు
అనబడుదురు వీరు అభిమన్యుని పుత్రుడు
అగు పరిక్షిత్తుయొక్క కాలమున కురు క్ష
సల దేశములనుండి వచ్చిరి

గాడము వంగదేశము ఈదేశస్థులు పంచ
గౌడులలో ఒక్కరు

గాఠమాశ్రమము. ఇది విశాలపురినుండి మిథిలా
పురమునకు పోవు మార్గమున ఉండును
దీనికి సమీపమున నిమిచే నిర్మించబడిన జ
యంతపురము అను ఒకవట్టణము కలదు.

గాఠమి. గోదావరి.

గాఠముడు (౧) శతాంశుని తండ్రి కృ
పాచార్యుల పితామహుడు

(౨) కనాదునికి నామాంతరము.

(౩) శాక్యబుద్ధుడు

గాఠమునిగోవు రాజమహేంద్రపురము దగ్గ
ఆ గోదావరినదికి దక్షిణపు ఒడ్డున ఉండు
కోళూరిక్షేత్రవాసి అగు గాఠముడు తపము
ఆచరించుచు ఉండగా ద్వాదశవర్షక్షౌమ
ము ఒకటి సంభవించెను. అప్పుడు అక్కడ
ఉండిన ఋషులు అందఱును ఆతని శాంత
కు వచ్చిరి ఆతడు వారిని ఆదరించి ప్రతి
దినమును తాను అనుష్ఠానమునకు కూ
ర్చుండ బోవునపుడు పిడికెడు వడ్లు కొని
పోయి గోదావరి యిగుళలో మడిచేసి
చల్లించిచ్చిన ఆవడ్లు ఆతని తపోభూమిచే
అవ్వడి మొలచి పైరై ఆయన అనుష్ఠానము

సైజవేర్చుకొను నంతలో పండి సైధము అగును అంతట ఆధాన్యమును తేచ్చి తనయొద్దకు వచ్చియుండు ఋతులకు అందఱకు భోజనము జరగించును ఇట్లు వండెండు ఏండ్లును కడపి ట్టేమము తీఱఁగానే ఆ ఋతులు అందఱు తమ తమ నివాసములకు పోవుచు గౌతముని తమవెంట రమ్ము అని వేడిరి అందులకు అతఁడు ఒప్పకపోఁగా వారు ఒక మాయాగోవును సృష్టి చేసి అతఁడు నిత్యము వేసికొను వరిపైరును మేని పోవునట్లు చేసిరి అప్పుడు గౌతముఁడు ఒక ద్రవ్యకట్టితో దానిని కొట్టి అదలింపఁగా అంతమాత్రముననే ఆ మాయాగోవు తనదూడతో కూడ వడి చచ్చెను అంతట ఆ ఋతులు గౌతముఁడు గోహవ్య చేసెను అని నిందించి అతనిని చాండ్రాయణవ్రతము ఆచరింపుము అని విధించి చనిరి కనుక ఎవరేని అదలించిన మాత్రమున మిక్కిలి బాధింపఁబడిన వారి వలె అభినయించిరేని “అబ్బా గౌతముని గోవురా ఇది” అని అందురు

గౌరముఖుఁడు. రు॥ శమికుని శిష్యుఁడు.

గౌరి (౧) పార్వతి.

(౨) వరుణుని భార్య

గౌరిగంగ. తైలాసవర్వతమునందలి ఒక నది

గౌరులు మా॥ పంచగౌరులు

గ్ర

గ్రాసనుఁడు. తారక యుద్ధమున విజ్ఞువుచే చంపఁబడిన రాక్షసుఁడు

గ్రామదేవత. గంగమ్మలోనగు స్త్రీదేవత ఒక్కొక్క విశేషమును పట్టి పరాశక్తిరూపమైన దేవిని ఒక్కొక్క నామముతో ఆక్కడక్కడ పూజింతురు. అందులకు తారణములు ఆయాయి స్థలాపురాణముల వల్లను విరివ్యాములవల్లను ఎఱుంగఁదగి ఉండును.

ఘ

ఘంటాకర్ణుఁడు వీఁడు పిశాచ నాయకుఁడు అగు కుచేర కింకరుఁడు శ్రీకృష్ణుఁడు ఒకప్పుడు బద్రివనమునందు సమాధియొగమున ఉండఁగా వీఁడు చూచి సంభాషించి నియమము అనుష్ఠించి తన పిశాచదేహమును వదలి పుణ్యలోకమునకు పోయెను

ఘటోత్కచుఁడు భీమసేనునికి హిడింబ వలన పుట్టిన కొడుకు భారతయుద్ధమునందు ఒక్కఁడై ఒక అక్షాహిదండును చంపి, కడపట అర్జునుని చంపవలెను అని కర్ణుఁడు ఇంద్రునివలన తైకొనిన శక్తిచే చంపఁబడెను

ఘట్టుప్రభువు. ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు కుచేలోహఖ్యానము శూరాఖండేశ్వరము అను గ్రంథములను రచించెను

ఘర్జుఁడు. గాంధారుని పుత్రుఁడు

ఘూ

ఘూర్జరము ఒకానొకదేశము ఇది పశ్చిమ సముద్రతీరమందు ఉండును దీనినేగుజరాతి అందురు

ఘూర్జరులు ఘూర్జర దేశస్థులు పంచద్రావిల్లలో ఒక్కరు

ఘృ

ఘృతాచి. ఒక అవ్యర్థన.

ఘో

ఘోషమది నకులుని శంఖము

చ

చండకోశికుఁడు. ఒకానొకముని గౌతమ వంశస్థుఁడు మగధదేశపు రాజు అగు బృహద్రథుఁడు ఇతని అనుగ్రహము వలన

ఒకమామిడిపండును పడని దానిచే జరాసం
ధుండు అను కొమారుని పడసెను

చండముండులు ర॥ శుంభనిశుంభలభృత్యులు
చూ॥ కౌశికీదేవి

చండమార్కుండు శుక్రుని పుత్రుండు నై
త్యులకు పురోహితుండు (చండుండు మా
ర్కుండు అని రెండునామములుగా కొంద
ఱు చెప్పవరు)

చండికేశ్వరుండు } ఒకబ్రాహ్మణ చిన్నవాండు
చండుండు } ఇతండు ఈశ్వరునియందు
అతిభక్తి కలిగి తదేకధ్యానమున పూజచే
యువేళ తండ్రి దానికిభంగము చేయ రా
గా ధ్యానపరత్వమున అతనిని ఎఱుంగక
కాళ్లు విఱుగ కొట్టెను అపుడు ఈశ్వరుం
డు ప్రత్యక్షమై పితాపుత్రులకు ఇరువుర
కును మోక్షము ఇచ్చెను అనిప్రసిద్ధి

చందన అంగదేశముగుండ ప్రవహించు ఒక
నది

చంద్రకేతుండు శ్రీరాముల తమ్ముండు అగు
లక్ష్మణుని రెండవ కొడుకు

చంద్రగిరి నరస భూపాలుని రాజధాని

చంద్రగుప్తుండు నందలకు ఆనంతరము
మగధ దేశమునకు రాజులు అయిన మా
ర్క్యలకు మూల పురుషుండు ఇతని తల్లి
మీర. ఆమెవేర ఈవంశస్థులు మార్క్యులు
అనఁబడిరి ఇతండు క్రీ॥ శ॥ మున్నూఱు
సంవత్సరములకు ముందు రాజ్యము చేసినట్లు
తెలియఁబడును ఉన్నది

చంద్రభాగ సింధునదికి ఉపనది

చంద్రమతి హరిశ్చంద్రుని భార్య ఈమె
మహాపతివ్రత. తనభర్తయొక్క సత్యసం
భత నిలుపుటకై తాను దానిగా అమ్ముడు
పోవుటకాక ప్రాణత్యాగమునకును ఒడ
బడెను

చంద్రరేఖ ఒక అప్పరస

చంద్రలోకము స్వర్గమునందు పితరులు ఉం
డులోకము దీనిని పితృలోకమనియు చెప్ప
వరు

చంద్రవక్త్రుండు నా॥ చంద్రకేతుండు

చంద్రశర్మ విష్ణుశర్మ కొడుకు విక్రమార్కు
నితండ్రి ఇతండు బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్య
శూద్ర జాతులు నాలుగింటను నలుపురు
కన్యకలను పెండ్లాడి బ్రాహ్మణ స్త్రీయందు
వరరుచిని క్షత్రియస్త్రీయందు విక్రమా
ర్కుని వైశ్య స్త్రీయందు భట్టిని శూద్ర
స్త్రీయందు భర్తృహరిని కొమారులుగా
కనియెను అందు భట్టి విక్రమార్కునకు
మంత్రి అయ్యెను

చంద్రాలోకము ఒక అలంకార శాస్త్రము
ఇది కాళిదాసకృతము

చంద్రాశ్వండు నా॥ దండాశ్వండు.

చంద్రుండు. (౧) ఒక గ్రహము, అత్రి కొడు
కు తల్లి అనసూయ ఇతండు నక్షత్ర
ములకు బ్రాహ్మణులకు ఓషధులకు యజ్ఞ
ములకు తపస్సుకు అధిపతి ఈతనికి దక్ష
ప్రజాపతి కొమార్తలు అగు అశ్విన్యాదులు
ఇరువదియేడుగురు భార్యలు అయిరి అందు
రోహిణి ప్రియభార్య వీరినేనక్షత్రములు అం
దురు. చంద్రునికి బృహస్పతి భార్య అగు
తారయందు బుధుండు పుట్టెను ఇందుండు
సోముండు ఇత్యాదులు చంద్రునకు నా
మాంతరములు చంద్రుండు సముద్రమథన
మప్పుడు పాలసముద్రమునందు పుట్టెను అని
యు పురాణములు చెప్పుచున్నవి (ఇది కల్ప
భేదమువలన కలిగినది అని కొందఱు చెప్పె
రు) మఱియు ఇతనియందు కుందెలు ఉన్న
ది అనియును జింక ఉన్నది అనియును
కావ్యములయందు వర్ణింపఁబడుటచేత ఇత

నికి శశాంకుడు మృగాంకుడు అను
నామములును కలపు ఆమృతకిరణుడు అగు
టచే ఇతని కిరణములను దేవతలు పానము
జేయుదురు కనుక విభుండు అనియు అనఁ
బదును అందఱు భార్యలందఱు సమముగా
ప్రవర్తించక రోహిణియందుమాత్రము ప్రీతి
గలవాడైనందున దక్షుండు ఇతనికి క్షయ
రోగము కలుగుఁగాక అని శపించెను

చంపానగరము అంగదేశపురాజు అయిన
చంపునిచే నిర్మించబడిన పట్టణము ఇది
అంగదేశమునకు రాజధానిగా ఉండెను

చంపుండు ఇ॥ (౧) హరితునికొడుకు గు
దేవుని తండ్రి

(౨) అ॥ పృథులాక్షుని కొ
డుకు. చంపానగరమును నిర్మించినరాజు

చక్రవాళము లోకాలోకపర్వతము ఇది
చక్రాకారముగ భూమిని చుట్టి ఉండును
కనుక దీనికి ఈనామము కలిగెను

చక్రసమీరైత్వండు చూ॥ తృణావర్తుండు
చతురంగుండు అ॥ రోఘపాదుని కొడుకు
చమసోద్భేదము ఒకతీర్థము

చర్మణ్యతి ఒకనది ఇది వింధ్యకర్వతమున
ఉత్పత్తి అయి ఉత్తరవాహిని అగుచు
యమునయందు సంగమము అవును

చక్షుర్నది గంగతో కలియు ఒక నది

చక్షుర్ననువు సర్వతేజాస్సుయొక్క కొడుకు
ఇతడు స్వాయంభువ మనువువంశస్థుండు
తల్లి అకాతి భార్య నడవల. కొడుకులు-
పురువు కుత్సుండు త్రితుండు ద్యుమ్నుండు
సత్యవంతుండు ఋతుండు వ్రతుండు అగ్ని
జ్ఞేముండు అతిరాత్రుండు గుద్యుమ్నుండు
శివి ఉల్బుకుండు అనువారు పన్నెడఱు ఇం
దు కడపటికొడుకు అయిన ఉల్బుకుండు
అంగుని తండ్రి.

చక్షువు యయాతి పౌత్రుండు తండ్రి అ
నువు

చా

చాణూరుండు ర॥ కంఠుని భటుండు అగు
మల్లుండు వీండు మిక్కిలి శూరుండు కృ
ష్ణుండు వ్రేవల్లెనుండి మధురానగరమునకు
వచ్చినప్పుడు కంఠునిపంపున అతని ఎది
రించి మల్ల యుద్ధముచేసి అతనిచేత చంపఁ
బడెను

చాముండేశ్వరి వింధ్యవాసిని అయిన పరా
శక్తి ఈమె మైశూరికి సమీపమున ఒక
కొండయందు ప్రతిష్ఠించబడి ఉండును
చూ॥ కౌశికీదేవి

చారణులు దేవతాభేదము

చారువడుండు } పు॥ మనఃస్ఫునికొడుకు
చారువు }

చార్వాకము ఒక మతము ఈమతస్థులు
ఇంద్రియగోచరములు అయిన వ్రత్యక్ష
విషయములు తప్ప తక్కినవానిని నమ్మరు
సర్వము స్వభావసిద్ధములు అనియు వైకము
లేదు అనియు వారు వాదింతురు. ఇట్టివే
నాస్తిక మతములు. ఈమతమును ఆవలం
బించువారు వైతన్యులు అనఁబడుదురు

చార్వాకుండు (౧) దుర్యోధనునికి మిత్రుండు
అగు ఒకరాక్షసుండు వీండు, భర్తరాజు
కౌరవులను నాశముచేసి కృతకృత్యుడైనై
పట్టాభిషేకము చేసికొను కాలమున, ఋషి
వేషముతో వచ్చి దానికి విష్ణుముచేయ
పుని ఋషులకోపదృష్టిచే నీతైనన

(౨) చార్వాకమతమును స్థాపించిన
వాడు

చాక్షుకుండు ఒకమనువు విశ్వకర్మ కొడుకు
అని శ్రీమద్భాగవతమునందు చెప్పి ఉన్నది.

చి

చిత్రకుండు ఒక యాదవుండు వృష్ణివంశ
మున జనించినవాండు వృష్ణియొక్క రెం
డవకొడుకు

చిత్రకూటము ఒకానొకకొండ ఇది ఇష్ట
దు బండల్గుండు అని చెప్పబడు దేశము
నందు ఉన్నది వాల్మీకియొక్క ఆశ్రమము
ఇందు ఉండెను రాముండు అరణ్యవాస
మునకు పోవునపుడు ఇందు కొన్నిమాస
ములు నివసించి ఉండెను ఇది శృంగేర
పురమునకు నిర్వృతిదేశయందు ఉండును

చిత్రకేతుండు (౧) య॥ వసుదేవుని తమ్ము
డైన దేవభాగుని పెద్దకొడుకు

(౨) శూరసేనదేశపురాజు ఇ
తండు సంతానములేక ఉండి చిరకాలము
నకు ఒకపుత్రుని పడనెను అపుత్రుండు
(తనమాటుదబ్బలు విషముపెట్టి చంపగా)
బాల్యముననే చచ్చినందున చిత్రకేతుండు
పుత్రశోకమును సహించలేక కడు దుఃఖి
తుడై విలపించుచు ఉండెను అప్పుడు
నారదుండును అంగిరసుండును వచ్చి అత
నికి జ్ఞానాపదేశము చేసిపోయిరి అంత
ట అతండు తెలివిని ఒంది జ్ఞానవంతుడై
దేహమును వదలి దేవత్వమును వహించి
విద్యావరాధిపతి అయి ఒకప్పుడు కైలాస
మునకు పోయి అప్పట పార్వతితో కూ
డుకొని ఉండు శివునిమాచి జగత్కర్తలు
అయినవారు కూడ ఇట్లు మిథునరూపముగ
ఉండురా అని పార్వతీదేవి వినునట్లు పలి
కెను అందులకు ఆమె కోపించి అతనిని
రాక్షసుండు అగునట్లు శపించెను. అంత
అతండు వృత్రాసురుండుగ పుట్టి ఇంద్రుని
చేత చంపబడి సోమమును పొందెను

చిత్రగుప్తుండు యమునియొద్ద ఉండు గణి
కుండు ఇతండు మనుజులయొక్క నిత్య

కృత్యములను అప్పడప్పుడు వ్రాయుచు ఉం
డును కనుక వారువారు చేసిన కృత్యము
లను వీనిలెక్కప్రకారము విచారించి య
ముండు ఎల్లవారిని దండించుచు ఖండించు
చు ఉండును

చిత్రఛండు (౧) ఒకగంధర్వుండు మా॥
మాడవ కొలికుండు

(౨) య॥ భేరుశంకుని పుత్రుం
డు శశిబిందుని తండ్రి

(౩) అ॥ దివీరఛుని కొడుకు

(౪) దుర్యోధనుని తమ్ముండు

చిత్రరేఖ (౧) బాణాసురుని మంత్రియైన కబం
ధునిమాతరుడు ఉషకు చెలికత్తై ఈమె చిత్ర
ముల వ్రాయుటయందు మిగుల నేర్పరి క
నుక ఈమెరు పొందెను

(౨) నా॥ చిత్రాదేవి

చిత్రవాహనుండు మణిలూరుపురపు రాజు
అర్జునునిభార్యయైన చిత్రాంగదయొక్క తం
డ్రి బ్రహ్మవాహనుని మాతామహుండు

చిత్రసేనుండు (౧) ఒకగంధర్వుండు. అర్జును
నికి స్నేహితుండు పాండవులు దైవతవన
మున ఉండు సమయమున దుర్యోధనాదులు
వారికి తమ విశ్వరథముమాపి పరిహసించ
తలంచి ఘోషయాత్రనైవమున ఆవనమున
కువచ్చి పాండవులు అచ్చట ఒకసరస్సుగ
ట్టున సవ్యస్థుండము అను యజ్ఞము
చేయుచు ఉండగా దాని యావలిగట్టున
గుడారములు వన్నించుచు ఉండిరి అప్పు
డు చిత్రసేనుని దూతలు వచ్చి ఈసరోవర
ము మారాజునకు క్రీడార్థము కల్పించబడిన
ది మీరు ఇచటనిలువక తొలగిపొండు
అనగా వారిమాట వినక ఈగంధర్వునిచేత
తమ ఆడువారితో కూడపట్టుపడిరి అప్పు
డు ధర్మరాజు భీమాద్భుత సకులసహదేవులను
పంపి వారిని విడిపించెను.

(౨) దుర్యోధనుని తమ్ములలో
ఒకడు

(౩) కర్ణుని కొడుకు వీడు
నకులునిచేత చంపబడెను

(౪) సరిష్ఠ్యంతునికొడుకులలో
ఒకడు

(౫) జరాసంధుని మిత్రుడు
చూ॥ నా॥ డివికుడు

చిత్రాంగద అర్జునునిభార్య చిత్రవాహనుని
మాతరు కొడుకు బ్రభువాహనుడు

చిత్రాంగదుడు (౧) ఒకానొక గంధర్వుడు

(౨) విచిత్రవీర్యుని అన్న
భృతరాజ్యుని పెదతండ్రి ఇతడు పాల్వ
ముననే తనపేరుకల గంధర్వునిచేత చంప
బడెను

(౩) దుర్యోధనునితమ్ములలో
ఒకడు

చిత్రాంగి రాజరాజనరేంద్రుని భోగస్థ్రీ అతి
దుర్మార్గురాలు కనుక లోకులు సాధారణ
ముగా దుష్టులనస్థ్రీలను చిత్రాంగి అనిచె
ప్పి నిందితురు

చిత్రాదేవి కుబేరునిభార్య ఈమెను చిత్రరేఖ
అనియు అందురు

చిత్రాయుధుడు ఒక గంధర్వుడు

చిత్రోపల. ఋక్షపర్వతమునందు ఉండి వెలు
వడెను ఒకనది

చిదంబరము ఒకదివ్యక్షేత్రము. వంచలింగ
ములలో ఒకటి అగు ఆకాశలింగము ఇచట
మూర్తీభవించి ఉండును

చిన్నయసూరి, (పరవస్తు) ఒకానొక అధు
నికపండితుడు ఈయనచే రచింపబడిన
నీతిపండిత అను వచనకావ్యము ఒకటి
కలదు అది ప్రాచీనకవితలమార్కి మిక్కిలి
ప్రాథమముగాను లక్షణములకు ముఖ్యులయ్య
ముగాను బోక్కుని వ్రయోగములు కలదిగా

ను ఉన్నది ఈయన తెనుగునకు ఒక
వ్యాకరణము రచించెను అది బాలవ్యా
కరణము అనుపేరిచే ఇప్పటి విద్యార్థులకు
మిక్కిలి ఉపకారకముగా ఉన్నది ఈ
యన కాలముచేసి ఇప్పటికి రమారమి వదు
నైదుసంవత్సరములు ఆయెను

చిరకారి రు॥ మేధానిధికొడుకు ఒకప్పడు
ఇతనితండ్రి తనపత్నిపై కోపించి ఆమెను
చంపుము అని చెప్పగా ఇతడు ఏపని
యును చిరవిచారముతో చేయును కాన
ఆపనిని అప్పడే నెఱవేర్చక కొంతసేపు
యోచించుచు ఉండెను. ఇంతలోమేధానిధి
కోపముచల్లారి ఆకర్షమును నిలిపి కొడుకు
యొక్క చిరకారితను సంస్తుతించెను కనుక
ఇతనికి ఈపేరు కలిగెను

చిరాయువు నా॥ శతాయువు పురూరపుని
కొడుకు

చూ

చూ॥ రు॥ బ్రహ్మదత్తుని తండ్రి

చే

చేది య॥ విదర్బుని మూండవకొడుకు అగు
రోమపాదుని వంశస్థుడు అగు ఉశకిని కొ
డుకు ఈతనివంశము చేదివంశము అని
యు ఇతడు ఏలిసదేశము చేదిదేశము
అనియు చెప్పబడును

చేదిమడు కు॥ ఉపరిచరహనుపుగూర్చు
కడపటి కొడుకు

చె

చైతన్యులు వీరు లింగధారలపై వర్ణాశ్ర
మధర్మముల నిరాకరింతురు వీరికి భక్తి
ప్రధానము వీరు విష్ణువును పూజింతురు
చూ॥ చార్వాకము

చైత్రరథము, కుబేరుని ఓద్యానవనము

చైత్రులు యాదవులలో ఒకతెగవారు విద
ర్భుని పుత్రుడు అగు రోమపాదుని వంశ
స్థుడైనచేది అనువానియందు కలిగినవారు
కనుక వీరికి ఈపేరు వచ్చెను

చో

చోరుడు ఒకానొక సంస్కృతకవి నా॥
బిల్వణుడు

చోళదేశము చోళుడు పరిసరదేశము దీనికి
రాజధాని కాంచీపురము

చోళుడు దివ్యుడుని పోతుడు అయిన
ఆశ్రుని కొడుకు ఇతడు పరిసరదేశము
చోళదేశము అనబడును

చ్య

చ్యవనుడు (౧) భృగువునకు పులోమయం
కు పుట్టిన పుత్రుడు. ఇతనికి సుకన్య
యందు ప్రమతియు మనుకన్యకయందు ఔ
ర్వుడును పుట్టిరి ఈ చ్యవనుని తండ్రి
అగు భృగువు బ్రహ్మహనస పుత్రుడు
అగు భృగువుకాడు మఱియు ఈతని పు
త్రుడు అగు ప్రమతికి రురుడును రురునికి
శునకుడును పుట్టిరి మఱియుక పుత్రుడు
అగు ఔర్వునికి ఋచికుడును ఋచికు
నకు జమద్గ్నియు గమద్గ్నికి వరశురాముఁ
డును పుట్టిరి

(౨) కు॥ సుహృత్తునికొడుకు

(౩) మిత్రాయువుకొడుకు.

జు

జంతుడు (౧) సోమకుని కొడుకు.

(౨) వృషకుని అన్న.

జంబుకుమారుడు ౮॥ శూర్యణు కొడుకు
రావణుని మేనల్లుడు. వీనితండ్రి విద్యుజ్జి
హ్వండు

జంబుకేశ్వరము తిరుచినాపల్లి శ్రీరంగము
ఈ రెండికి మధ్యప్రదేశమునందు ఉండు
పుణ్యక్షేత్రము ఇచట అగ్నింగము ఉండు
ను (అప్ప+లింగము=అగ్నింగము)

జంబుమాలి (౧) ౮॥ ప్రహస్తుని కొడుకు
రావణుని సేనాధిపతులలో ఒకడు హను
మంతునిచేత అశోకవనభంగ సమయమున
చంపబడెను

జంభారి ఇంద్రుడు జంభుడు అను ఆ
సురుని చంపుటచే ఇతనికి ఈనామము
కలిగెను

జంభుడు. తారకయద్ధమునందు దేవేంద్రు
నిచే చంపబడిన ఒక అసురుడు

జక్కన. ఒక ఆంధ్రకవి ఇతడు విక్రమా
ర్కచరిత్రమును తెనిగించెను అందు అద్భు
తకథలు అనేకములు కలవు

జగన్నాథము ఇది పురుషోత్తమ (విష్ణు) యే
త్రము. కృష్ణుని నిర్వాణమునకు పిమ్మట ఆ
యన దేహమును దహనము చేయుచు ఉం
డఁగా సముద్రముపొంగి ద్వారకా పట్టణ
మును ముంచెను అప్పుడు ఆదేహము సం
పూర్ణదగ్ధము కాక సముద్రమునందు కొట్టి
కొనిపోవుచు ఉండఁగా దానిని కొందఱు
భక్తులు దారువునందు సంపుటముచేసి ఇచ
ట స్థాపించిరి

జటాయువు అసూరుని రెండవ కొడుకు
ఇతనితల్లిశ్వని తాత కశ్యపుడు అవ్వని
నత. అన్నసంపాతి ఇతడు పంచపటియం
కు శ్రీరాముని ఆశ్రమమున ఉండి నీతను
రావణాసురుడు ఎత్తుకొనిపోవు కాలమున
దానిని అడ్డగించి దానిచేత చంపబడెను

జటాసురుడు ౮॥ వీడు గంధమాదనము
నందు భీమసేనునిచే చంపబడెను.

జటిల జటిలుని కూతురు ఈపె ఒకకాల
 'మున ఏడుగురు పురుషులకు భార్యగా ఉం
 డెను (జటిలుండు గోతముని వంశస్థుండు)
 జఠరపర్వతములు నీలపర్వతమునకును నిషధ
 పర్వతమునకును నడుమ ఉండు పర్వతము
 లు ఇందలజనులు జరగులు అనఁబడుదురు
 జనకుండు (౧) చూ॥ నా॥ మిథిలుండు

(౨) ప్రాశ్నరోముని కొడుకు
 మిథిలాపట్టణమునకు రాజు నీతాదేవితండ్రి
 ఇతఁడు మహాజ్ఞాని తత్వవేత్త సంసార
 మును వదలకయే ముక్తి చెందెను నా॥ ధర్మ
 ధ్వజుండు.

జనమేజయుండు. (౧) అ॥ పురంజయుని
 కొడుకు

(౨) పూరుపు కొడుకు

(౩) కు॥ పరీక్షితుని కొ
 డుకు ఉదంతుని ఉపదేశమున ఇతఁడు
 సర్పయాగము ఒనరించెను చూ॥ పరీక్షిత్తు

జనసానము దండకారణ్యమునందు రాముం
 డు వాసముచేయుచు ఉండిన పంచవటికి
 సమీపప్రదేశము. ఇందు రావణాసురుని
 మూలబలములో ఒకభాగము అగురాక్షస
 సేన ఉండెను. దానికి నాయకుండు
 ఖరుండు. ఇతఁడుకుమారాజు, తనకొమా
 రులలో కడవటివాండు అయినదండుండు
 నీతిమాలి ప్రవర్తించుచు ఉండగా, వానిని
 పట్టణమునుండి వెదలఁగొట్టెను అంతట వాం
 డు సౌధులొండుకులు అగు రాక్షసులను
 కూడి శుక్రాచార్యులకు శిష్యుడై వింధ్య
 పర్వతము దగ్గల మధుమంతము అనుపట్టణ
 ము ఒకటి నిర్మించుకొని అందు వాసము
 చేయుచు ఉండి ఒకనాఁడు శుక్రుని ఆశ్ర
 మమునకుపోయి అచ్చట విహరించుచు శు
 క్రునిసోఁతురు అగు ఆరణ అనువానిని

చూచి మోహించి బలాత్కరించి చెట్టిచెను
 అది శుక్రుండు విని కోపించి అప్పడు దం
 డుండు ఉన్నచోట చుట్టు పండ్రెండు అను
 డలమేర మట్టివాన కురియునట్లును, దండుం
 డును వానివారలును అందు అణఁగి నశిం
 చునట్లును శపించెను అంతట అచ్చటిజ
 నులు అందులు వెఱచి పాటిపోయిరి దం
 డుండు తనపరివారముతోడ ఆమట్టి వాన
 యందు అణఁగి నశించెను కావున ఆచో
 టు దండునిపేర దండకారణ్యము అనఁబ
 డెను అట్టి జనశూన్యము అగు అడవియందు
 ఇదిజనులు ఉండుచోటుగా పిర్వడెను కను
 కదీనికి ఈపేరుకలిగెను. (చూ॥ దండకా
 రణ్యము)

జనార్దనుండు విష్ణుపునకు నామాంతరము

జన్మము జన్మము అనఁగా ఆత్మకు శరీరము
 తోడి సంబంధము ఈర్ష్యుండు జీవునికి
 కర్మానురూపముగా శరీరములను ఫలముల
 ను ఇచ్చుచు ఉన్నాఁడు అనఁగా జీవుం
 డు పూర్వజన్మములయందు చేసిన పుణ్యక
 ర్మములను ఆనుసరించి వివేకముగల మను
 ష్యునిజన్మములను పాపకర్మములను అను
 సరించి వివేకముచాలని పశ్చాద్దిశరీరము
 లను పొందుటయేకాక ఆయాజన్మముల
 యందును శుభగుణిని రూపఫలములను
 ఆవలస్వగ్గ నరకాదిలోకములను పొందుచు
 ఉన్నాఁడు బీజాంకురన్యాయముగా ప్రవా
 హరూపము అగు కర్మపరంపరను నివర్తింప
 చేయవలయు ఆత్మ అసాది, ఆయాత్మకు
 శరీరభారణశేతువులు అయిన కర్మము
 లును అనాదులు, కర్మములవలన గేహము
 కలుగుచు ఉన్నది, దేహముచేత కర్మములు
 చేయబడుచు ఉన్నవి, ఈరెంటిలో ఏది
 ముందో ఎఱుంగఁబడదు చెట్టువలన విత్తు
 కలుగుచు ఉన్నది, విత్తువలన చెట్టు కలు

గుచు ఉన్నది, ఈ రెంటిలో ఏదిముందో తెలియబడదు అలాగుననే ఆత్మకర్మములును నిత్యములయి ఉన్నవి కర్మములు సుఖదుఃఖహేతువులు అగు కార్యములు సుఖహేతువు అగు కార్యము పుణ్యకర్మము అనియు, దుఃఖహేతువు అగు కార్యము పాపకర్మము అనియు, చెప్పబడును దుఃఖము మనకు ఎట్లు విడువ తగినదో అట్లే సత్వరమయిన సుఖమును విడువ తగినది మనము కోరకయే ఎట్లు దుఃఖములు కలుగుచు ఉన్నవో అట్లు సుఖములును మనము కోరకయే పూర్వపూర్వ కర్మములచేత కలుగుచు ఉన్నవి పుణ్యము చేసినవాడును ఆ పుణ్యమునకు అనురూపమైన ఫలమును అనుభవించుట కుండును జన్మము ఒక్కటి ఎత్తవలయు కనుక శబ్దమయవేదమార్గము అయిన కర్మ ఫలబోధన ప్రకారము వ్యర్థములు అగు స్వర్గాది నానాలోక సుఖములను ఇచ్చించు వాడు కలలు కను తెఱంగున పరిశ్రమించుచు ఉండును, నిరవద్య సుఖలాభమును చెంద నేరడు కాబట్టి విద్వాంసుడు అగు వాడు నామమాత్రసారములు అగు ఖోగములలో ఎంతట దేహనిర్వాహము సిద్ధించునో అంతయై కైకొనుచు అప్రమత్తుడు అయి సంసారము సుఖము అని ఎంచక ఒండుమార్గమున సిద్ధి కలదేని పరిశ్రమచేయ ప్రయత్నించుచు ఉండును

“॥ పాంచభూతికమైన భవసంబు దేహంబు పురుషుండు దీనిలోఁ బూర్వకర్మ. వశమున నుకవేళ వర్తించు దీపిండు తఱియైన స్లక్షకవేళ దలఁచిపోవు. చెడునైనదేహంబు చెడుఁగాని పురుషుండు చెడఁదాతనికి నింత తేటలేదు. పురుషునికిని దేహపుంజంబునకు వేటుగాని యేకత్వంబుగానరాదు. దాతువుల వెలుంగుదహనునికై వడిఁ. గాయములఁజరిం

చుగాలిభంగి. నాశలీనమైన సభముచాడ్చు సవేటు | దెలియవలయు దేహదేహములకు”

జపేశ్వరము వైమిశారణ్యమునందలి ఒకదివ్య యైత్రము చూ॥ సంది

జమదగ్ని ఒకమహర్షి ఇతనితండ్రి ఋచి కుండు (చూ॥ చ్యవనుండు) తల్లి గాధిరాజు మాంతురు అగు సత్యవతి (కౌశికి). కొడుకులు ఉరుమతి ఉత్పాపముండు విశ్వావసుండు పరశురాముండు అని నలుగురు అందు పరశురాముండు ముఖ్యుండు జమదగ్ని తండ్రి అగు ఋచికుండు సత్యవతిని పెండ్లాడి కన్యాకుబ్జమునందు ఉండి సంతానమును క్షారి తనకని ఒకచరువును (చరువు— జెరామమునకు తగిన వక్వాస్త్యము) తన మామకని ఒకచరువును తల్పించి ఆరెంటిని తనభార్యముందర పెట్టి, రాజులకు గెలువరానివాడును రాజులనెల్లి నాశము చేయు వాడును అగు కొడుకు దీనివలన జనించును, ఈచరువును మీతల్లికి ఇమ్ము, తవస్సంపత్తియు శమంచును కల సుపుత్రుండు దీనివలన పుట్టును, ఈచరువు నీవు కైకొనుము; అని తెలియ చెప్పి అతడు స్నానార్థము నదికి వచ్చెను అంతట తీగ్ధయాత్ర చేయ పోయి ఉండిన గాధి, తనభార్యతో మాడ అచ్చటికి వచ్చెను సత్యవతి అట్లు వచ్చిన తల్లి దండ్రులను చూచి సంతసించి తనపెనిమిటి చేసిన రెండుచరువులను తల్లికి చూపి వాని ప్రభావమును చెప్పెను అంతట తన సంతోషించి తనమాంతుతోడ తానును స్నానముచేసి గుచ్చెను, ఇది తనది ఇక కొడుకైది అనుభేదము తెలియక, తనచరువు మాంతునకు ఇచ్చి మాంతు చరువు తాను ఉపయోగించెను సత్యవతియును ఆభేదము మఱచి తల్లి ఇచ్చినదానినే పుచ్చుకొన్నది అంత ఋచికుండు వచ్చి భార్యను చూచి తనది

జ్ఞానముచేత చరువులు మాటుట తెలిసికొని
నీవు క్షత్రియనాశకరము అగు గర్భమును
తాల్చితివి అనఁగా ఆమె వెఱచి అతని
పాదములమీఁద పడి మీరు ఇట్లు చెప్పవచ్చునా
అని అడిగెను అంత అతఁడు ఇది నీవల్ల
వచ్చిన తప్పుకాదు నీతల్లివలన అయినతప్పు
చరువృత్తానముచేత నీకు క్రూరకర్మండు
అగు కొడుకును మీతల్లికి బ్రహ్మజ్ఞానసంప
న్నుఁడును తపోధనుఁడును అగు కొడుకును
పుట్టదురు, అని చెప్పి అందులకు ఆమె యుః
ఖింపఁగా ఈచరు మహిమము నీకొడుకునం
కు పొందక మనుమనియిండు ప్రవర్తిలైదు
గాక అని అను గ్రహించెను అది కారణ
ముగా పరశురాముఁడు భృగువంశజాతుఁడు
అగు జమద్గ్ని మహామునికి జనించియు
క్రూరకర్మంఁడై చలము పట్టి రాజులను ఎల్ల
నాశము చేసెను

జమద్గ్ని తనభార్య అగు రేణుక అంగ
దేశపురాజు అగు చిత్రనేనుఁడు అనువాని
మోహించి వ్యభిచరించినందున, క్షాపించి
తన చిన్నకొడుకు అగు పరశురామునిచేత
ఆమెను చంపించి, మరల పరశురాముఁడు
తనతల్లిని బ్రదికింపవలెను అని ప్రార్థింపఁ
గా ఆమెను బ్రదికించెను

జయంతపురము. గౌతమాశ్రమ సమీపమున
ఉండు ఒకపట్టణము ఇది నిమిచే నిర్మింపఁ
బడెను

జయంతుఁడు (౧) ఇంద్రుని పెద్దకొడుకు
ఇతఁడును కుచేరుని కొడుకైన నలకాబరుఁ
డును మత్తభుండును మహా సౌందర్యవంతు
లు అని ఎన్నఁబడుదురు

(౨) ధన్యునికి మరుద్వతియం
కు పుట్టిన రెండవకొడుకు.

(౩) విష్ణుపరిచరులలో ఒకఁడు

(౪) విశ్వమిత్రుని కొడుకు.

(౫) అజ్ఞాతవాసకాలమున
భీమునకు సంకేతముగా పెట్టఁబడినపేరు
జయత్సేనుఁడు (౧) కు॥ సార్వభౌముని కొ
డుకు

(౨) అజ్ఞాతవాసకాలమున
నకులునకు సంకేతముగా పెట్టఁబడినపేరు
జయద్బలుఁడు అజ్ఞాతవాసకాలమున సహ
దేవునకు సంకేతముగా పెట్టఁబడినపేరు

జయద్రథుఁడు (౧) అ॥ బృహద్రథుని కొ
డుకు ఈతనిభార్య సూతవంశస్థురాలు
కనుక ఇతనికొడుకు విజయుఁడును వాని
వృశస్థులును సూతులు అయిరి

(౨) భృతరాష్ట్రునియల్లుఁడు
మా॥ వైంధవుఁడు

(౩) అ॥ తితియువుకొడుకు

(౪) బా॥ బృహత్స్యామి
కొడుకు, విశ్వజిత్తుయొక్క తండ్రి

జయధ్వజుఁడు య॥ కార్తవీర్యార్జుని పెద్ద
కొడుకు తాళబంఘునితండ్రి.

జయవిజయములు నైకుంఠ ద్వారపాలకులు
వీరు ఒకప్పుడు శిశువేషములు తాల్చివచ్చిన
సనకసనందనులను నైకుంఠములోపలికి పో
నిక అడ్డగింపఁగా, వారు క్షాపించి వీరిని క్రూ
రరాక్షసులరు అగుండు అని శపించిరి.
అదికారణముగ వీరు హిరణ్యాక్ష హిరణ్య
కశిపులు, అన ప్రభుమమున దితికి జనించిరి.
విదవ రావణకుంభకణ్ఠులు, అనరెండవజన్మ
మున కైకనీకి పుత్రులైరి. శిశుపాలదంత
వత్సలు అనమూడవజన్మమున దమఘోషు
నకు సౌత్వతియందు పుట్టిరి వీరిని ప్రభుమ
జన్మమున వరాహనార సింహావతారములను
ద్వితీయ జన్మమున రామావతారమునను
తృతీయ జన్మమున కృష్ణావతారమునను

విష్ణుపుచంపెను అంతట వీరు విష్ణుసాయ
జ్యమును పొందిరి

జయించుడు (౧) య॥ సాత్యకి కొడుకు

(౨) య॥ వాసుదేవుని తమ్ము
డు అగు ఆనకుని కొడుకు

(౩) మి॥ శుశ్రుతుని కొడుకు

(౪) అజ్ఞాతవాసకాలమున భ
ర్తరాజు సంకేతముగా పెట్టుకొన్నవేరు

జయలు కల్పాదియందు సృజింపఁబడిన
ద్వాదశదేవములు వీరు ప్రతిమన్వంతర
మునను దేవతలుగా పుట్టుదురు చూ॥ ఆ
దిత్యులు

జరత్కారుడు యాయావరవంశమునందు
జనించిన ఒకబ్రహ్మన్నీ ఇతనిభార్య వాసుకి
చెల్లెలైన జరత్కారుపు కొడుకు అస్తీకు
డు ఈయన బహుదినములు బ్రహ్మచర్యా
శ్రమమున ఉండి పుత్రసంతానము పడయ
క పోగా ఇతని పితృదేవతలు ఒక అపురు
గంట తమకు అవలంబముగా తలక్రిందుగ
వ్రేలుచు ఇతనికి కనఁబడిరి వారిని చూచి
నంతట సంతానవాంఛ పుట్టి తనపేరుగల
కన్యక కావలెను అని విచారించి జరత్కా
రుపున వివాహముచేసి కొనెను

జరత్కారుపు కడ్రవహుంతురు వాసుకి చెలి
యలు జరత్కారునిభార్య అస్తీకునితల్లి

జరాసంధుడు కు॥ మగధదేశపురాజు ఉపరి
చరవాసుపు కొడుకు ఐన బృహద్రథుని పు
త్రుండు వీనికొడుకు సహదేవుడు. పట్టణ
ముగిరిప్రజము బృహద్రథుండు చిరకాలము
తపకు పుత్రులు కలుగక ఉండగా తపస్సు
చేసి పుత్రులను పడయఁగోరి రాజ్యమును
మంత్రి అధీనముచేసి ఒక అడవికి పోయి
అవల తపస్సు చేయుచు ఉండిన చండ
కౌశికుండు అనుమునిని ఆశ్రయించి నేవ

చేయుచు ఉండెను కొంతకాలమునకు
ఆముని ఇతనియందు అనుగ్రహము కల
వాడై నీపు ఏమికోరి వచ్చి నాకు పరిచర్య
చేయుచు ఉన్నావు అని అడిగి ఇతని అభి
ప్రాయము తెలిసికొని ఒక మామిడిపండును
లభిమంత్రించి యిచ్చి దీనిని నీచార్యకు ఋ
తుకాలమున భుజింప ఇచ్చితివేని నీకు మహా
బలవరాక్రమసంపన్నుడను అగు కొడుకు
కలుగును పొమ్ము అని చెప్పిపంపెను అందు
లకు బృహద్రథుండు సంతోషించి ఆపం
డు తెచ్చి తనపెద్దభార్యకు ఇచ్చెను ఆమె
పెనిమిటివలన దానిమహిమ తెలిసికొని తన
కుమారము కాక తనసవతికిని సంతానము
కలుగవలయును అనుతలంపున సగముపండు
తాను భుజించి సగముపండు తన సవతికి
ఇచ్చెను అంతట ఇరువురును గర్భము
ధరించి సగముదేహము ఒకరును తక్కిన
సగముదేహము మఱియొకరును ప్రసవించిరి.
అప్పుడు దాదులు ఆరెండు ఖండములను
ఊరిముందటి చదుకమున వైచి వచ్చిరి అం
తట ఆప్రదేశమును ఆశ్రయించి ఉండిన
జర అనురాక్షసి ఆహారాన్ని అయి ఆరెం
డుఖండములను ఒకటిగా చేర్చి యెత్తుకొనిపో
పోగా అవి ఒకటిగా అతుకుకొని బాలుడై
ఎత్తరానిభారమున ఏడువసాగెను అండుల
కు అది ఆశ్చర్యపడి బృహద్రథునకు ఆస
మాచారమును తెలుపఁగా అతడు వానిని
ఎత్తుకొనిపోయి జరచే సుధింపఁబడినవాడు
కావున జరాసంధుండు అనిపేరుపెట్టి పెం
చుకొనెను. అట్టి జరాసంధుండు తన అల్లు
డు అయినకంసుని కృష్ణుండు చంపెను
అని అతనియెడ విరోధించి వసునెనిమిదిమా
టులు మధురాపురముమీద వండెత్తి జయ
ము చేకొనియెను పెమ్మట భర్తరాజు రాజ
సూయయాగముచేయ యత్నించినప్పుడు

కృష్ణుడు భీమసేనునిచే వీనిని చంపించెను
వీడు విద్రుది జ్ఞియంతమున జనించినవాడు
జరిత మందపాలునిభార్య శాన్తజాతిస్త్రీ)

జలపద ఒక అప్పరస

జహ్నువు (౧) అమవసు వంశస్థుడైన సు
హృద్రుని కొడుకు ఇతడు తనయజ్ఞవా
టమున గంగ ప్రవేశించినప్పుడు దానిని పాన
ముచేసి భగీరథుని ప్రార్థనచే మరల తన
చెవిగుండ వెడల విడిచెను కనుక గంగకు
జాహ్నువి అనునామము కలిగెను ఈతని
కొడుకు సుమంత్రుడు

(౨) కురువుయొక్క మూడవ
కొడుకు

జూ

జాంబవంతుడు. బ్రహ్మపుత్రుడైన భల్లూక
రాజు సుగ్రీవునిమంత్రి ఇతడు శ్రీరా
ముడు రావణునితో యుద్ధము చేయుకా
లమున అతనికి సహాయపడియెను

జాంబవతి. జాంబవంతుని మాతరు కృష్ణుని
అష్టభార్యలలో ఒకతే ఈమెకొమారుడు
సాంబుడు.

జాబిలి రు॥ ఈతడు తపోనిష్ఠుడు ఉండ
గా ఇతని జడలయందు పిచ్చికలు గూడు
కావించుకొని పిల్లలతోమాడ వసించి ఉం
డెను. మా॥ తులాధారుడు

జాతకర్ణి ఇతడు శాకల్యుని శిష్యుడు
జాతవేడుడు అహవనీయాదిరూపుడు అ
యిన అగ్ని మా॥ పురూరపుడు

జాబాలి (౧) రు॥ ఒకనైయాయుకుడు
శ్రీరామునికాలమున ఉండెను. ఇతడు
నాస్తికుడు

(౨) రు॥ జాతకర్ణి శిష్యుడు
జామదగ్న్యుడు. మా॥ పరశురాముడు.

జీ

జీమూతవాహనుడు ఒకానొక ఖేచరుడు
ఇతడు తనవేహమును గరుత్మంతునికి ఆ
హారముగా ఇచ్చి ఒక నాగకుమారుని బ్రతి
కించెను

జీమూతుడు య॥ వ్యోముని కొడుకు.

జీవలుడు ఋతువస్థుని గుప్తపువాడు

జై

జైనులు ఒకానొకమతస్థులు వీరు వేదములు
ఈశ్వరప్రోక్షములు అనికాని వేదముల
యందు చెప్పబడినవి అన్నియు సత్యములు
అనికాని నమ్మరు జీవహింస ఏమాత్రము
ను చేయకూడదు అనుట వీరిముఖ్యనిష్ఠాం
తము అందుచేతనే రాత్రులయందు వీరు
భోజనముచేయరు మఱియు శ్వేతాంబరు
లు అనియు దిగంబరులు అనియు జైనులు
ఇరుతెఱుంగులుగ ఉండురు తఱుగుగా వీరు
వాసముచేయు ప్రదేశములు మైసూరు,
చిత్తూరు, కాంచీనగరము మొదలగునవి.

జైమిని రు॥ వ్యాసశిష్యులలో ఒకడు ఇత
డు సామవేదాధ్యాపకుడు ఒకానొకప్ప
డు ఇతడు తనకుగల సందేహములను
కొన్నిటిని తీర్చు మార్గంఁడేయ మహామునిని
ప్రాధింపఁగా, అతడు భర్తవత్సలవృత్తాం
తము చెప్పి ఆవత్సలమూలముగ అతడు అ
డిగిన ప్రశ్నలకు ఉత్తరము చెప్పించెను
ఆభర్తవత్సలచేత చెప్పబడినదే మార్గం
డేయ పురాణము ఇతనిచే భకభారతము
చెప్పబడెను అందు అశ్వమేధపర్వముమా
త్రమే లోకమున కానబడుచు ఉన్నది

జూ

జ్ఞ

జ్ఞానప్రసూనాంబ పరాశక్తియవతారము
అగుకాళహస్తీశ్వరుని భార్య.

జ్యోతి

జ్యోతిషుడు } యి॥ రుచికునికొడుకు విడ
జ్యోతిషుడు } రుచికునికొడుకు విడ
ర్యకు మిగుల వెలచి ఉండెను

జ్యోతిషుడు } వరుణునిభార్యలలో ఒకతే ఈమె
భార్యవిభార్యలతోఁ గూడ పుట్టింపబడిన
బ్రహ్మహంసపుత్రక ఈమె చెలియలు
లక్ష్మీ ఈమె వరుణునివలన అభ్యుదయ
అను గుతుని పడనెను ఈజ్యోతిషుడేవిసే
కాళికాదేవి అనియు అందురు

జ్యోతిషుడు } స్వామియంభవమునుపు కొడు
కులలో ఒకఁడు ఇతఁడు కుశద్వీపమునకు
రాజు. ఇతని కొడుకులు ఏడుగురు

ర్యు

ర్యుర్యుడు. హరణ్యాముని కొడుకు

డి

డిచికుడు నా॥ చిత్రనేనుడు జరాసంధుని
చెలికాడు. హంసుని సంతానముడు
(హారాంతరము దిశకుడు) వీఁడును హం
సుండును తపంబున శివుని మెప్పించి ఆయి
ధములచేత చావులేకుండ వరము పడని జరా
సంధునికి సహాయుడై లోకములలోని రా
జులను ఎల్ల హింసించుచు ఉండఁగా,
కృష్ణుడు వారితో 'తనకు యుద్ధము పాపం
గినవ్వడు వాగు ఒకనిని ఒకఁడు ఎడఁచాని
యాదవనేనలతో పోరాడుచు ఉండునను
యమునలకు డిచికుడు చచ్చెను అని హం
సునకును హంసుండు' చచ్చెను అని డిచి
కునకును చెప్పించెను అంతట వారూ పర
స్పర స్నేహితులయియుచేత మనోహర
పొంది ప్రాణములు విడిచి.

త

తంఠిపాలుండు అజ్ఞాతవాసకాలమున గోప
వేషముధరించిన సహదేవుండు పెట్ట కొనిన
వేరు

తపతి సంవరుణుని భార్య కురువుయొక్క
తల్లి సూర్యుని మాతరు

తప్తకుంభము ఒకనరకము ఇందు సలసల
మసలు నైలముచేనిండిన కుండలు మెండు
గా ఉండును. పాతకులు అకుంభములందు
అధోముఖులుగా త్రోయఁబడుదురు అ
పుడు వారిశరీరములు కిరఁగి ముద్దలు అగు
ను వానిని అచటిగ్రద్దలు ఎత్తి శిమిశిమా
అను యంత్రములపై వైచును అంతట వా
రలు మరల యాతనాధారులు అయ్యెదరు

తపుండు. అంగిరసుని సంతతివారు అగు కా
శ్యపుండు వాసికాండు ప్రాణుండు అంగి
రసుండు చ్యవనుండు అను ఏపురకును
పుట్టిన హంచజన్ముండు అను అగ్ని

తమస ఋక్షవర్చతమునందు ఉత్పత్తి అగు
ఒక నది

తమస్సు ఒక నరకము ఇది మహారౌరవ
సహాన విస్తీర్ణమును శీతస్వభావమును
అంధకార బంధురమును అయి ఉండును.
దీనిని అనుభవించు హీనుల యొక్క ఇడు
మలు కడు బెడిదములు అయి ఉండును

తర్పణము. ఇది ఒకశ్రాద్ధాంగము జలమువిడిచి
పితృదేవతలను తృప్తిపొందించుట

తలాతలము ఒక అధోలోకము ఇందు గు
లకతాల్గు నిండుకొని ఉండును దీనిని కా
లనేమి మొదలయిన దానపులు విలుదురు

తలుండు శలూనితమ్ముండు ఘా॥ శలూండు

తక్షకుండు (౧) వాసుకితమ్ముండు కద్రువ
కొడుకు వీఁడు పరీక్షిత్తును కలచి చంపెను

అనునెపముచేర జనమేజయించుడు సర్వ
యంగమును చేయ ప్రయత్నించెను భోగ
వతియందు వాసుకిని జయించి తక్షకుని
భార్యను రావణుడు ఎత్తుకొని పోయినట్లు
చెప్పెదరు

(౨) ఇ|| శ్రీరాములతమ్ముడైన భర
తుని జ్యేష్ఠపుత్రుడు

తక్షశిల భరతుని పెద్దకొమారుడు అగు
తక్షకునిచే గాంధారదేశమున నిర్మింపబ
డిన పట్టణము

తత్కుడు య|| వసుదేవుని తమ్ముడు అగు
వృకుని జ్యేష్ఠపుత్రుడు

తా

తాటక ఒకరాక్షసశ్రీ మారీచగుణాచలుల
తల్లి కడువ్రూరురాలు రాముడు విశ్వా
మిత్రుని యంగమును కాచుటకు పోవునపు
డు మధ్యేమార్గమున ఈరాక్షసిని చంపెను
గుణేతుడు అను యక్షుని కూతురు
దీనికి వేయియేనుగుల బలముగలదు దీని
మగడు గుండుడు అను యక్షుడు ఇది
భర్తృ మరణానంతరము ఒకనాడు అగ
స్త్యాశ్రమమునకు పోయి అతనిని బెదరింప
పోవ అతడు దీనిని దీనిగుతులు అగు
మారీచ గుణాచలులను రాక్షసులు అగు
నటుల శపించెను

తాపత్యులు తపతివంశమున శుక్తివారు
కారవపాండవులు

తామగుడు నాలవమనువు ఇతనితండ్రి
గురాష్ట్రుడు తల్లి ఉత్పలవతి భాగ
వతమున ఇతడు ప్రియవ్రతుని గుతుడు
అని చెప్పబడి ఉన్నది

తామ్ర దక్షప్రజావతి కూతురు కశ్యపుని
భార్య

తామ్రష్ణ (౧) అంజనము అను దిగ్గజము
యొక్క భార్య

(౨) దక్షిణ దేశమునందలి ఒక
నది దీనియందు ముత్యపుచిప్పలు ఉం
డును

తామ్రలిప్తి గంగానది సముద్రముతో సంగ
మము అగు తామ్రన ఉండు ఒక పట్టణము
తామ్రుడు ద|| మురాగురుని కొడుకు
కృష్ణునిచే చంపబడెను

తార (౧) ఒక అపసరస

(౨) బృహస్పతిభార్య ఈమెకు చం
ద్రునివలన బుధుడు అను కొడుకు కలిగెను

(3) తారుని కూతురు వాలిభార్య
అంగదుని తల్లి వాలి మరణానంతరము
వాలితమ్ముడు అగు గుగ్రీవుడు ఈమెను
వరిగ్రహించెను

తారకజిత్తు మా|| కుమారస్వామి

తారకుడు (౧) ది|| ఒకానొక రాక్షసుం
డు తండ్రి వజ్రాంగుడు తల్లి వజ్రాంగి
వీడు బ్రహ్మనుగూర్చి మహాతపము ఆచరించి
తాను ఇతరులచేత అవధ్యుడు అగునట్లు
వరము వేడెను అపుడు బ్రహ్మ ఏవారిచే
తను చావులేక వరము ఇచ్చుటకు సన్నతి
లేక విడుదినముల బాలకునిచేతమాత్రము
చచ్చునట్లును తక్కినవారిచే చావక ఉండు
నట్లును అనతిఇచ్చి అంతర్జితుడై అయ్యెను.
కనుక వాడు కడపట విడుదినముల బిడ్డడు
అయిన కుమారస్వామిచే చంపబడెను

(౨) దనువు పుత్రుడు

(3) హిరణ్యాక్షుని కొడుకు

నా|| కాలనాథుడు

తారుడు వాలి గుగ్రీవులమామ. తారతం
డ్రి. బృహస్పతి కొమారుడు ఇతడు సర్వ
వానరులలో మిగుల బుద్ధిమంతుడు

తాగ్ని కందరునికి దమనకయందు పుట్టిన
వక్షిస్త్రీ వపుస్సు అను అప్పరస దుర్వా
స మహర్షియొక్క తపస్సునకు భంగముచే
య పోయి ఆయన శాపమువలన ఈజన్మ
ము ఎత్తెను ఇది ధర్మవత్సల తల్లి

తార్క్ష్యుడు (౧) కశ్యపునకు నామాంతరము
(౨) రు॥ ఇతని ఆశ్రమమున
ఒకనాడు హైహయవంశోద్భవుడైన దుం
దుమారుడు అనురాజు వేంటాడుచు ఉండి
కృష్ణాజినము కప్పకొని ఉండిన ఇతనికొమా
రుని ముని అని ఎఱుగక మృగభ్రాంతిచే
జాణప్రయోగముచేసి చంపెను అప్పుడు
ఇతడు చింతను ఒండక తనప్రభావముచే
కొడుకును పునర్జీవితనిగ చేసికొనెను

(౩) గరుడునకు నామాంతరము

(౪) విష్ణుపరిచరులలో ఒకడు

తాళకేతుడు పాతాళకేతుని తమ్ముడు
వీడు తన అన్నను కువలయాశ్వుడు చం
పెను అని ఒక మాయావనమును కావించు
కొని అందు ఒక సరోవరమును కల్పించి
దాని ఒడ్డున యజ్ఞము చేయ పోయెదను
అని కావలి ఉంచి అతని కంఠహారమును
కొని తాను అతనియింటికి పోయి కువల
యాశ్వుడు రాక్షసులచేత మృతిపొందెను
అని చెప్పి ఆకంఠహారమును అతనితండ్రి
చేత ఇయ్యగా కువలయాశ్వుని భార్య
అగు మదాలస విని దుఃఖముచే ప్రాణము
విడిచి మరల బ్రతికింపబడి తనభర్తను మా
డెను

తాళజంఘుడు య॥ కార్తవీర్యార్జుని పౌ
త్రుడు ఇతనివంశజులు తాళజంఘులు
అనబడుదురు వీరి రాజధాని మాహిష్మతీ
పురము

తాళజంఘులు తాళజంఘునివంశస్థులు యా
దవులలో ఒకశాఖ.

౩

తిక్కనసోమయాజి ఒకగొప్ప ఆంధ్రకవి.
ఇతడు నన్నయభట్టారకునికి పిమ్మట కొం
తకాలమునకు భారతశేషమును తెనిగించు
చెను ఈయన భారతమును తెనిగించు
టకుముందు నిర్వచనూత్తర రామాయణ
ము అనుపేర రామాయణము ఉత్తరకాం
డమును తెనిగించెను అది తక్కినతెనెం
గు కావ్యములవలె వచనములును పద్యము
లును కలసి ఉండక కేవలపద్యకావ్యము అ
యి ఉండును. ఇతని నివాసగ్రామము
కర్ణాటక దేశమునందలి ఉత్తరపినాసినీ నది
గట్టున ఉండెడు నెల్లూరికి పడమట రెండు
కోసులదూరమునందు ఉండు పాటూరు ఈ
యన ఆటవేలనియోగి. ఈతనితండ్రి కొమ్మ
నామాత్యుడు సహృదరులు కార్యతి
క్కన ఖడ్గతక్కిన అనువారు కొమారుడు
మారన ఈయనకు కవితిక్కన అనునది
బిరుదు మీద చెప్పిన నెల్లూరికిఆకాల
మునందు అధిపతిగా ఉండిన మనుమనీధి
అనురాజు ఒడ్లి ఆస్థానపండితులలో ఈ
యనముఖ్యుడు ఈయన, నన్నయ
భట్టు, ఎఱ్ఱాపెగ్గడ, ఈముగ్గురును కవిత్ర
యము అనబడుదురు - తెనెంగునందు వీరి
ప్రయోగములే ముఖ్యలక్ష్యములుగా గ్రహిం
పబడును చూ॥ నన్నయ భట్టారకుడు
తితిక్షుడు. మహామనుని రెండవ కొడుకు

తిమ్మన (౧) ఒక ఆంధ్రకవి కృష్ణదేవ
రాయల ఆస్థానమునందలి కవులలో ఒకఁ
డు ఈయన ముక్కుతిమ్మన అనబడును
“ముక్కుతిమ్మనార్యముడు పలుకు” అని
ఇతనికివిత మిగుల ముద్దుగా ఉండును అని
పేర్కొనబడును ఈయన రచించిన
కావ్యము పారిజాతాపహరణము

(2) మఱియొక ఆంధ్రకవి ఈ యనచే రచియింపబడిన కావ్యము సమీర కుమారవిజయము ఉత్తర రామాయణము ను ఈయనచే రచియింపబడి కంకంటిపా వరాజు రచించినట్లు గద్యమువ్రాయబడి యెనని అందురు ఇతనిని సందితిస్తున్న అందరు

(3) మఱియొక ఆంధ్రకవి ఇతడు నిరాటంకము అగు కవితాధారకలవాఁడు అచ్చతెనుఁగు రామాయణము నీలా సుందరీ పరిణయమును రచించిన వాఁడు అచ్చాంధ్రకావ్య ఘటన దుస్సాధ్యము ఐన ను ఇతనికి ఆది సుసాధ్యము అని రచనా శైలినివట్టి ఊహింపబడుచు ఉన్నది మఱి యును ఇతఁడు రసికజనమనొభిరామము రుక్మిణీపరిణయము నిర్మలచలనాహత్యము రాజశేఖరవిలాసము సారంగధరచరిత్రము సకల లక్షణ సారసంగ్రహము అను మిశ్ర కావ్యములను రచించెను ఇతఁడు మాచిమంచితిమ్మన అనఁబడును

తిమ్మరాజు ఒక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు వైష్ణవభక్తుఁడు వైష్ణవాగ్రేసరులు అగు ఆళ్వారాదలచరిత్రములను పొంకపఱచి పరమ యోగివిలాసము అనుపేర ఒక మహాకావ్యమును రచించెను అందలి చరిత్రములు అద్భుతములుగ ఉండును ఇతని కొడుకు ఈశ్వర ప్రభువు

తిమ్మరుసు చూ॥ అప్పాజి

తిరుపతి ఒకదివ్యక్షేత్రము త్రిమతస్థులును అట్లు అంగీకరించి ఉన్నారు ఇందు ఒకప్పుడు వైకుంఠవాసుండు అయిన విష్ణువు వేంకటేశ్వరుండు (లేక శ్రీనివాసుండు) అనుపేర సాక్షాత్కరించి ఉండెను అదే వతామూర్తిని అగస్త్యుండు పులస్త్యుండు

మొదలుగాఁగల ఋషులు పూజించిరి అని వామనమహర్షి జనకునకు చెప్పినట్లు ఆస్థల పురాణమునందు చెప్పబడి ఉన్నది

తిరుమలరాయలు కృష్ణదేవరాయలసంతృప్తి ఈయనను తిమ్మన అనియు అందురు తిలొత్తమ ఒక అష్టరస

ప్రీ

తీర్థకారులు శైనిగురువులు వీరు ఇరువది నలుపురు అందు మొదటివాఁడు ఆదిపాధుండు.

త

తుంగప్రస్థము రామగిరికి తూర్పున ఉండు కొండ

తుంబురుండు గంధర్వగురువు నారదతుంబురులు గొప్పగాయకులు అని ప్రసిద్ధి

తుర్వసువు యయాతికి దేవయానియందు పుట్టిన కొడుకు తండ్రిశాపముచే (చూ॥ యయాతి) తుర్వసు వంశమువారు ధర్మాధర్మవివేక శూన్యులై సంతీగ్ధిరాతదేశములకు రాజులు అయిరి ఈతని దుర్వసుండు అనియును అందురు

తులాధారుండు వారణాసియందు ఉండిన ఒక వణిగ్వరుండు ఇతఁడు జాజిలి అను మునికి ఉత్తమాచారవ్రకారమును ఎఱిగించి బ్రహ్మగీతలు చెప్పెను

తులువవంశము. యయాతికొడుకు అగు తుర్వసువంశమునందు చంద్రగుప్తుండు అనువాఁడు జన్మించి అతఁడు శాలివాహనశకమునకు నన్నూలుసంవత్సరములకు ముందు మగధదేశమునకు రాజై ఉండెను ఈచంద్రగుప్తుని వంశమునకువెనుక శూద్రవంశములు మూడువచ్చెను అందుకడపటిది అగు ఆంధ్రులవంశము శాలివాహన శకము ము

స్మాటయేది సవత్సరములకు సమాప్తి
చెందెను అది తులువవంశము అనబడు
ను ఆవంశమున పుట్టినవాడే తిమ్మరాజు

తుషితులు దేవతలలో ఒకతెగవారు సం
తోషించువారు అని శబ్దార్థము. వీరు
మువ్వదియార్వరు భాగవతమున యజ్ఞానికి
దక్షిణయందు పుట్టిన పన్నిద్రులు కొడుకులను
తుషితులు అని చెప్పియున్నది వీరు తో
డుండు వ్రతోడుండు సంతోషుండు భద్రుం
డు శాంతుండు నిద్రస్థుని ఇప్పుడు కవి
విభుండు వహ్ని శుభేవుండు రోచనుండు
అనువారు

తుష్టిమంతుండు య॥ కంఠునితమ్ముండు

తూ

తూపలకుండు ర॥ చాణూర ముష్టికులతో
మాడ మల్లయుద్ధమునందు కృష్ణునిచే మడిసిన
ఒక అశురుండు

తృ

తృణబీంబులు మరుచ్చక్రవృత్తి వంశస్థుండు
అగు బుధ్ధుని కొడుకు ఇతనికొడుకు విశా
లుండు

తృణావర్తండు ర॥ కృష్ణుండు వ్రేవల్లెలో శిశు
వుగా ఉండునపుడు సుడిగాలి రూపమున
వచ్చి అతనిని ఆకాశమునకు ఎత్తుకొని
పోయి అతనిచేత చంపబడిన ఒక దైత్యుం
డు ఇతనికి చక్రసమీరదైత్యుండు అనియు
పేరు కలదు.

తె

తెనుంగు, తెలుంగుభాష చూ॥ త్రిలింగము.
తెలగనార్యుండు. ఒక ఆంధ్రకవి ఇతడు
యయాతిచరిత్రము అను అచ్చతెనుంగు
కావ్యమును రచించెను

తెలుంగు ఆంధ్రభాష ఇది త్రిలింగశబ్దవైకృ
తము చూ॥ త్రిలింగము

తే

తేజస్వి అగస్త్యునిపాత్రుండు దృశ్యునిపుత్రుం
డు నా॥ ఇద్దువాహనుండు

తేజోవతి అగ్నిదేవుని వట్టిణము

తై

తైత్తిరీయము ఇది ఒక ఉపనిషత్తు చూ॥
యాజ్ఞవల్క్యుండు

తో

తోయజగర్భుండు చతుర్ముఖబ్రహ్మ ఇతడు
కమలమునందు శ్చుక్తైను కనుక కమలజాండు
అనియు, కమలమున ఆసనముగా కలవాం
డు కనుక కమలాసనుండు అనియు, చెప్పం
బడును వర్షజాండు, వసజ్జాండు, ఆర
విందజాండు, నాశికజాండు, వర్షాసనుం
డు, వసజాసనుండు, అరవిందాసనుండు,
నాశికాసనుండు మొదలు అగు పేర్లు అనే
కములు ఇతనికి కలవు

త్ర

త్రయారణుండు చూ॥ నా॥ సూర్యారణ్యుండు
త్రయ్యరుణి పు॥ ఋక్షయనికొడుకు ఇతని
'వంశస్థులు ద్రావ్యులు అయిరి.

త్రసదస్యుండు ఇ॥ పురుకుత్సని కొడుకు
అనరణ్యుని తండ్రి. నా॥ వసుమండు

త్రుగ్రము. ఒకానొకదేశము ఇది ఆర్యావ
ర్తమునకు వాయవ్యభాగమున ఉండునది

త్రజట. ర॥ విభీషణుని మాంతురు నీర రావ
ణునిచేత పట్టుపడి ఉండుకాలమున ఈపె
నీతకు మిగుల ఊటటహుటలు తెచ్చుచు
ఉండెను ఒకప్పుడు రావణుని నాశమున

కు సూచకమైన కల ఒకటి కని రాక్షసు
స్త్రీలుచేయు నిర్బంధములచే మిగుల భిన్ను
రాత్రై ఉండిననీతకు ఆస్వప్నవృత్తాంతము
చెప్పి శిశుకాలములో రాముడు రావ
ణుని నశింపజేసి ఆమెను తోడుకొనిపోవు
ను అని ఈవె సమాధాన పఠచెను

త్రికుడు బ్రహ్మమానసపుత్రులలో ఒకఁడు
త్రిదవ పారివత్రపర్వతమునందు ఉత్పత్తి అగు
ఒకనది

త్రిధన్వండు ఇ॥ సుమనుని కొడుకు సూ
ర్యారణ్యుని తండ్రి

త్రిపురాసురులు తారకాసురుని కొడుకులు
అగు కమలాక్షుడు విద్యున్నాని తార
కాక్షుడు అనువారు వీరు మహాత్తరమైన
తపస్సుచేసి శివుని ఆనుగ్రహమువలన ఇను
ముతోను బంగారుతోను వెండితోను
చేయఁజదివిన మూఁడు జంగమపట్టణములను
పొంది లోకములను పాడుచేయుచు ఉం
డిరి అప్పుడు విష్ణువు ఒకపాపండుని అవ
తారము ఎత్తి నారదని తనకు శిష్యునిగా
చేసికొని ఈ త్రిపురాసురులకును వీరి
కాఁపులకును శివునియందలి భక్తి తొలఁ
గుటకు తగిన విషయములు బోధించెను
అంత వీరును వీరికాఁపులును శివదేవులు
అయిరి. అందులకు శివుఁడు ఆగ్రహించి
వీరితో యుద్ధముచేసి వీరిని చంపెను వీరు
తమ మరణానంతరము త్రయంధ గణములతో
చేరిరి

త్రిపుఞ్చండు. య॥ వసుదేవునికి భృతియందు
జన్మన కొడుకు

త్రిమూర్తులు బ్రహ్మ విష్ణువు రుద్రుఁడు
ఆదిని నిర్గుణస్వరూపుఁడు అయిన ఈ
శ్వరుఁడు (కుద్ధబ్రహ్మము లేక కుద్ధవైతన్య
ము) “బహుస్యాన్తి” అని సంకల్పించి

సృష్టిచేయ ఉద్వమించెను ఈ సంకల్ప
స్థితియందు ఆబ్రహ్మము ప్రకృతిపురుష
స్వరూపుఁడు అగుచు సత్వరజస్తమోగు
ణాత్మకుఁడై ఉండెను ఆస్వరూపమునందు
ఆతఁడు శబలబ్రహ్మము లేక మాయావచ్చి
న్నవైతన్యము అనఁబడును అది అతనికి
మాయాపాధిచే అనఁగా ప్రకృతి సంబంధ
ముచేత కలిగెను మాయ అన విచిత్ర
సృష్టికి హేతువు ప్రకృతి అన మహాబాధి
వికారములకు కారణము ఇది జ్ఞానవిరో
ధిగా ఉండుటవలన అవిద్య అనియు చె
ప్పబడును అట్టిప్రకృతి సంబంధముగల
శబలబ్రహ్మ స్వరూపమునందు (అనఁగా
తేవల సంకల్పస్థితియందు) సత్వరజస్తమో
గుణములు మూఁడును సమములు అయి
ఉండును సత్వము జ్ఞానసుఖములను వాని
యందు ఇచ్చును పుట్టించుచు ఉన్నది
ఇది విష్ణురూపము అయ్యెను రజస్సు రాగ
తృష్ణలయందు సంగమమును పుట్టించుచు
ఉన్నది ఇది భతుర్ముఖబ్రహ్మ స్వరూపము
అయ్యెను తమస్సు విపరీతజ్ఞానమును నిద్రా
లస్యాదులను పుట్టించుచు ఉన్నది ఇది లయ
కారణము అగుటవలన రుద్రస్వరూపము అ
య్యెను ఆసంకల్పస్థితి వదలి ఈశ్వరుఁడు
సృష్టిక్రియారూపుఁడు కాఁగానే ఈసత్వర
జస్తమోగుణములకు వైషమ్యము కలిగెను
అదియే మహాత్తత్వ స్వరూపము అది
సాత్వికము రాజసము తామసము అని
మూఁడువిధములు కలది. అస్థితియందు బ్ర
హ్మము సూత్రబ్రహ్మము (లేక అంతః
కరణావచ్చిన్న వైతన్యము) అనఁబడును.
ఈస్వరూపమున ఆతఁడు నామరూపాత్మక
మైన సకలప్రపంచకమును సృజించెను.
ఆ ప్రప్టృసృజితాదాత్మ్య స్వరూపమైన
బ్రహ్మము విరాడ్రూపము అనఁడు బ్ర

మాత్రతాదాత్మ్య స్వరూపము విజ్ఞాన్స్వరూపము.

విరాద్రూపస్థితియందు చిత్స్వరూపజ్ఞానమును వృత్తివచ్చిననైతన్యము అందురు, జ్ఞానశాస్త్రమై వికారాస్పదమై ఉండుదానిని విషయావచ్చిననైతన్యము అందురు

అట్లు విరాట్స్వరూపుడు అయిన బ్రహ్మమువలననుండి ప్రపంచసృష్టి కలిగెను ఎట్లు అనిన

(౧) తమస్సృష్టి తమస్సు - మోహము - మహామోహము - తమిస్రము - అంధతమిస్రము, ఇందుండి చేతనములేని స్థావర సృష్టి కలిగెను

(౨) తిర్యక్సృష్టి వశువజ్ఞులు

(3) దేవసృష్టి తుష్టాత్మలై నిత్యానందులై కేవలసాత్విక భూతులైనవారు ఈసృష్టియందు వుట్టిరి “నహదేవా అశ్మంతి నపిబంతి ఏతదేవామృతం దృష్ట్వా తృప్యతి” అని సాత్వికమునకు ప్రమాణము

(౪) అర్వాస్వసృష్టి తమ ఉద్రేకులు అయి దుఃఖభయములు కలిగి కర్మశీలులు అయిన మనుష్యుల సృష్టి

౫ అనుగ్రహసృష్టి ఇది సాత్వికతాహాస మిశ్రగుణములు కల జంతురాశి సృష్టి

౬ కౌమారసృష్టి. ఇది ప్రాకృతమునైకృతము అని రెండువిధములు. ఈసృష్టియందే సనత్కుమారాదులు వుట్టినది

ఈయూఱును, మహత్సృష్టి పంచతన్మాత్రసృష్టి పంచభూతేంద్రియసృష్టి అను మూటితో చేరి తొమ్మిదిసృష్టులు అగుచు ఉన్నవి ఇది నవవిధసృష్టి వివరణము

ఈసృష్టివిజ్ఞానా గుణాత్మమైన త్రిమూర్తులు తమతమ అంశములను ఒకరికరు

పంచకౌనియను ఉంచురు ఆస్థితియందు వారికి గామాంతరములు కలవు అవి విష్ణు పూహము బ్రహ్మ పూహము రుద్ర పూహము అనబడును

విష్ణ్వంశము బ్రహ్మవంశము రుద్రావంశము

వి ప్రద్యుమ్నుడు సంకర్షణుడు అనిరుద్ధుడు.

బ్ర మనువు దక్షుడు యముడు

రు మృదుడు భవుడు హరుడు

త్రిలింగము క్షీతిధరము, కాశేశ్వరము, ద్రాక్షరామము, ఈమూడు లింగములకు నడుమ ఉండు దేవము గా|| అంద్రదేశము ఈదేశపుభాష తెనుగు తెలుగు అనబడును

త్రిలోచనుడు రుద్రుడు మూడుకన్నులు కలవాడు అని పుస్తపత్త్యర్థము

త్రివిక్రముడు వామనుడు చూ|| బలి

త్రిశంకు ఇ|| సూర్యారణ్యుని కొడుకు హరిశ్చంద్రుని తండ్రి ఇతని మొదటిపేరు సత్యవ్రతుడు ఇతడు బాందితో స్వర్గమునకు పోవలెనని వసిష్ఠునివేడి; అతడు అదిసరిపడదు అనగా, అతని కొమారుల చెంతకు పోయి వారిని నిర్బంధించెను. వారు తమతండ్రి చెప్పినదాని ఇతడు ఉల్లంఘించి నందులకై చండాలత్వము పొందునట్లు శపియించిరి అటువెనుక విశ్వామిత్రుని ఆశ్రయించి అతడు తనతపోబలముచేత శరీరముతోనే దేవలోకమునకు పంపఁగా దేవతలచే అచ్చటనుండి తలక్రిందుగ భూమికి పడఁద్రోయఁ బడెను అపుడు విశ్వామిత్రుడు వీనిని క్రూరపడకుంధ నిలిపి త్రిశంకుస్వర్గము అని, మఱి యొక స్వర్గమును ఇంద్రునిని తనతపోమాహత్మ్యముచే సృజించి యత్నించి దేవతల ప్రార్థనచే మానుకొనెను, త్రిశంకుడు

అశ్వేనిలితేను ఇతనికి గురునాజ్ఞ యుల్లం
ఘన, చందాలత్వము, నిషిద్ధవస్తు భోజనము
అను మూడు శంకువులు (శంకువు—మేకు,
బోవము) సంభవించినందున త్రిశంకుండు
అను నామము కలిగెను

త్రిశంకుండు ఈపేరు కలిగిన రాక్షసులు
అనేకులు అందు (౧) విశ్రవసు కొడుకు
వీడు జనస్థానమందు ఖరునికి సహాయుండు
అయి ఉండెను

(౨) రావణుని కొడుకు
హనుమంతునిచేత చంపబడెను

త్రేతాగ్నులు పావకుండు వవహనుండు శుచి
అని మువ్వరు వీరు వసిష్ఠుని శాపముచే
పుభుచక్రవర్తి కొడుకు అయిన అంతర్థా
నునికి కొడుకులు అయి పుట్టి అప్పడే
చచ్చిరి ఆహవనీయము గార్హపత్యము
దక్షిణాగ్ని అని గృహస్థుండు ఆరాధింప
తగిన అగ్నులు మూడు

త్రేతాయుగము మూడవయుగము దీనివరి
మితి ౧౨౯౬౦౦౦ సంవత్సరములు చూ॥
యక్షగములు

త్ర్యంబకుండు రుద్రుండు మూడు కన్ను
లు కలవాడు అని అగ్గము
త్ర్యంకుండు ద॥ విశ్రచిత్రి కొడుకు

త్వ

త్వష్ట (౧) ప్రి॥ యావనని కొడుకు

(౨) ద్వాదశాదిత్యులలో ఒకడు

(౩) శుక్రపుత్రుండు దైత్యగురువు

(౪) బ్రహ్మహాససపుత్రులలో ఒకడు

ఇతని కొమారుండు అగు విశ్వరూపుని చంపి
ఇంద్రుండు బ్రహ్మహత్య సంపాదించు క్షా
నెను

త్వష్ట్ర. సూర్యుని భార్య అయిన సంజ్ఞాదేవి
సూర్యుని వేడిమిని తాళ చాలక ఛాయా

దేవిని తనకు బడులు ఉండ నియమించి
తాను కొన్నిదినములు పుట్టింటను ఉండెను
ఆవల కొంతకాలమునకు తండ్రి అది సరి
కాదు అన్నందున అతనియిల్లు వదలి ఒక
ఆడుగుట్టము (బడవా) రూపమును ధరించి
తిరుగుచు ఉండెను అంత ఒకప్పుడు సూ
ర్యుండు సంజ్ఞాదేవిని కానక త్వష్టపాలికి పిలి
తన సతివృత్తాంతము అడిగిన, అతడు ఆమె
వేడిమి సహింపనూపక ఊరువర్సత సమీ
పమున ఉన్నది అని తెలుపఁగా ఆమెమీది
మోహముచేత తానును అశ్వమై ఆమెతో
కలసెను అపుడు వారికి ఇరువురికిని అ
శ్వినీ దేవతలు పుట్టిరి అనంతరము సూ
ర్యుని అనుమతిపడని అతనితేజమును త్వష్ట
తరిమిపెట్టి అందు రాలిన రజస్సుచేత
విష్ణువుకు చక్రమును, శివునకు శూలమును,
ఇంద్రునకు వజ్రాయుధమును, చేసి ఇచ్చెను

ద

దండకారణ్యము ఇత్వోకు శుక్రుండు అగు
దండుండు అసురకృత్యములచే జననిందితుం
డు అగుటవలన తండ్రిచే వింధ్యకైలమున
కు వంపబడి అందు మధుయంతము అను
వట్టణము ఒకటి నిర్మాణముచేసికొని అసు
రులతో కలిసి అసురగురువైన శుక్రాచా
ర్యులకు శిష్యుండు అయి ఆశురమును పి
లుచు ఉండెను ఒకనాడు అతడు శుక్రా
చార్యుని ఆశ్రమమునకు పోయి అచట
తపము ఆచరించుచు ఉన్న అతనిపెద్ద కొ
మార్తె అగు అరజ అనువానిని కని మో
హించి అది అయ్యుక్తము అని ఆమె ఎంత
చెప్పినను వినక బలాత్కారముగా ఆమెను
కూడి వెడలిపోయెను పిదప దానిని శు
క్రుండు మిగుల అగ్రహించి అదండుండు
సవరివారముగ నేలపాలు అగునట్లును, ఆ
మధుమంతముచుట్టు విడుదినములు మట్టి

వాన కురియు నట్లును జనశూన్యము అగు
నట్లును శాపము ఇచ్చెను చూ॥ జనస్థా
నము

దండపాడి కాశియందు ఉండు ఒక దేవత
దండాశ్వండు. ఇ॥ నా॥ దృఢాశ్వండు
తండ్రి దుండుమారుండు కొడుకు హర్య
శ్వండు

దండి ఒకానొక సంస్కృతకవి ఇతడు
చేసిన కావ్యములలో దశకుమార చరిత్రము
అను వచనకావ్యము ఒకటిమాత్రము కా
నబడుచున్నది. "దండినః పదలాలిత్యం"
అని ఇతని కవిత్వము మిక్కిలి లలితము
అని పేర్కొనబడి ఉండెను

దండుండు (౧) ఇక్షువుకుపుత్రుండు చూ॥
దండకారణ్యము

(౨) ర॥ సుమాలి కొడుకు

దంతపూతకుండు. హరిశ్చంద్రుని ప్రమింప
చేసి బేతావటము క్రింద చేర్చుటకై విశ్వా
మిత్రునిచేత సృజియింపబడిన ఒకరాక్ష
సుండు

దంతవక్త్రుండు. కృష్ణశర్మునికి వసుదేవుని చె
లియలు ఐన శ్రుతదేవియందు పుట్టిన కొ
డుకు వీడును శిశుపాలుండును ససకస
సందనుల శాపముచే అసురకృత్యములు కల
వారుగా పుట్టిన జయవిజయము. వీడు
కృష్ణునిచేత చంపబడెను.

దంష్ఠ్రి. శుక్రునిపుత్రుండు దైత్యగురువు
దత్త. జంభునిహృతురు హిరణ్యకశిపునిభార్య
దత్తాత్రేయండు. అతనికి అనఘాయయందు
విశ్రుతుయొక్క అంశమున, పుట్టిన కొడుకు
చూ॥ మర్వాసుండు.

క్షత్రియుండు సుగ్రీవుని మేనమామ. మధువ
నమునకు కావలి ఉంకిన వానరుండు
దశవామానుండు అ॥ అంగుని కొడుకు.

దధీచి ఒకానొకముని ఇతడు ఇంద్రు
నకు తనవన్నెముకను ఇంద్రునిగా దానితో
అతడు నూలు అంచులు కల వజ్రాయుధ
మును చేసికొనెను. వరులనిమిత్తము తన
దేహమును విడిచినందున ఇతడు మహా
దాత అని పేర్కొనబడినది ఇతడు
రుద్రరహితమైన యాగము చేయకూడదు
అని దత్తుని ఆదేశించెను

దదవు కశ్యపునిభార్య దక్షప్రజాపతి కూ
తురు ఈమెసంతతివారు దానవులు అనఁ
బడుదురు

దమనిక ఒకానొక అవ్వరస మేనక కూ
తురు సువన్త గోత్రుడైన కందరుండు
అనుపక్షివరుని భార్య తార్కితల్లి.

దమయంతి నలునిభార్య విదర్బరాజు అగు
భీముని కూతురు ఈమె స్వయంవరము
నందు ఇంద్రాదిదేవతలను వరింపక నలుని
వరించెను - అందులకు కలి మిగుల కోపించి
ఆమె పురుషుండు అగు నలుని అతని దాయా
ది అగు పుష్కరునితో జూదమాడునట్లుచేసి
అతనికి అనేకములు అయిన ఇడుములు కలు
గునట్లు చేసెను ఈమె పతియందు అతి
అనురాగవతి అయినను అతనిని పానీ కొన్ని
దినములు సేవకావృత్తిని ఉండెను. కడ
పట భర్తను కలసి రాజ్యము మరలచేసె సమ
స్తసఖములను అనుభవించెను.

దమలివులు. గంగకు వచ్చియున్న ఉండు
దేశస్థులు.

దరుండు. య॥ అణువుకొడుకు నా॥ అంధ
కుండు.

దర్పకుండు మున్నగునకు నామము.

దర్శకుండు. స్తంభయుని రెండవకొడుకు

దర్శుండు. భాతకు నీనీవాలియందు పుట్టిన
కొడుకు

దశరథుడు య॥ దుండుభిక్షాదుకు నా॥

అభిజిత్తు

దశకంఠుడు } చూ॥ రావణుడు
దశగ్రీవుడు }

దశరథుడు (౧) ఇ॥ కల్పాపహదని పౌ
త్రుడైన మూలకుని (సారీకవచుని) కొడు
కు వృద్ధశర్ముని తండ్రి

(౨) ఇ॥ అజమహారాజు కొ
డుకు ఇతనికి ప్రథానభార్యలు కౌశల్య
సుమిత్ర కైకేయి అని మువ్వురు ఇతఁ
డు చిరకాలము పుత్రులులేక ఉండి
పుత్రకామేష్టి అనుయోగముచేసి రామ
లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు అను నలువు
రు కొడుకులను వడసెను అందు కౌశల్య
పుత్రుడు అగు రామునకు యవరాజ్యా
భిషేకముచేయ యత్నించి ఉండుసంగతి
కైకేయి ఎఱిగి తనకొడుకు అగు భర
తునకు ఆయువరాజ్య వట్టిము కట్టునట్లును
రామునకు పడునాలుగు సంవత్సరముల
వనవాసము అజ్ఞాపించునట్లును తనభర్త
ను అడిగెను ఆయనకు అది సమ్మతి
లేక పోయినను (పురస్కముదేవాసురయు
ద్ధమునందు దేవతలకు సహాయము చే
యఁజోయి శంబరాసురుఁడు అనువాని
తో యుద్ధముచేయునపుడు ఆయసురుఁ
డు అనేకమాయలు కావించగా కైకేయి
తాను భవశౌంగుఁడు అను మునివలన వడ
సిన మంత్రవిద్యచేత ఆమాయలనెల్ల అణఁ
చినేయ అందులకు దశరథుఁడు మెచ్చు
కొని నీకు విమివరముకావలెను అడుగు
ము అనగా రెండువరములు అడిగి అవి
తనకు కావలసినప్పుడు ఇచ్చునట్లు మాట
తీసికొని ఉండెను కనుక ఆవరములు ఇ
వ్వడు ఇచ్చునిన) దశరథుఁడు విమియను
చెప్పనేరక ఊరక ఉండెను కైకేయి రా

మునితో నిన్ను మీతండ్రి వనవాసము చే
యటకు పొమ్మనెను అని చెప్ప అతఁడు
అట్లేచేసెను అది కారణముగ దశరథుఁడు
మృతించెనెను

ఈదశరథమహారాజు ఒకప్పుడు నేటూ
డపోయి, ఒక ఋషిపుత్రుఁడు అంధులగు
తనతల్లిదండ్రుల కొఱకు కమండలముతో
తటాకమున జలము ముంచుచు ఉండఁగా
ఆనీళ్లు ముంచెడు చప్పడువిని వినఁగను
తాండముతో నీళ్లు త్రాగుచు ఉన్నది అని
నిశ్చయించి బాణమును సంధించి వినెను
ఆయేటుతగిలినతోడనే ఆఋషిపుత్రుఁడు
మృతి పొందెను పిదప రాజు తనతప్పితము
తెలిసికొని అచటికి పోయి అతనిని ఊఱ
డించి తాను తెలియక ఇట్టిపనిచేసితిని అని
ఆదంపతులకు చెప్పెను వారు పుత్రశోక
మును భరింపలేక నీవును మావల పుత్రశో
కముచే మృతిపొందుచువుగాక అని శపించి
ప్రాణములను విడిచిరి

(౩) య॥ నవరథుని కొడుకు

(౪) అ॥ చూ॥ నా॥ రోమపా

దుఁడు

దశార్జును కాశీదేశమునకు దక్షిణమునను
వడమటను ఉండుదేశము

దశార్జుఁడు య॥ నిర్వృతి కొడుకు

దక్షప్రజాపతి (౧) నవబ్రహ్మలలో (లేక ప్ర
జాపతులలో) ఒక్కఁడు కొందఱు ఇతఁ
డు బ్రహ్మయొక్క అంగుర్యముననుండి పు
ట్టినవాఁడు అందురు కొందఱు బ్రహ్మమా
నసపుత్రుఁడు అందురు ఇతనిభార్య ప్ర
సూతి విష్ణుపురాణప్రకారము దక్షప్రజా
పతికి కొమార్తెలు ఇరువదినలువురు వారి
లో శ్రద్ధ లక్ష్మీ ధృతి తుష్టి పుష్టి మేధ
క్రియ బుద్ధి లజ్జ వపురు శాంతి సిద్ధి కీర్తి
ఈపదిమువ్వురు భగ్నునిభార్యలు (భర్తృద్యా

రమలని ఎఱుంగవలయును) ఈవీరియందు భర్తనకు పుట్టిన పుత్రులు క్రమముగా కాముడు దర్పడు నియముడు సంతోషుడు లోభుడు క్రతుడు దండుడు భోధుడు వినయుడు వ్యవసాయుడు యేముడు సుఖుడు యశుడు

(౨) ఇతడు ప్రచేతస్సులకు చంద్రుని (సోముని) కూతురు అగు మరీషయందు పుట్టిన కొడుకు ఈయన చతుర్గుణుడు కాలమున ఉండినట్లు కొందఱు చెప్పదురు ఇతడు బ్రహ్మయాజ్ఞవల్క్యే మైథునక్రియవలన సృష్టిచేయ ఆరంభించెను తత్పూర్వము సంతానము దృష్టికర్తృత్వాదులవలన కగలుగుచుఉండినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది ఈతడు వీరబ్రహ్మజాపతి కూతురు అగు అనీక్షిని భార్యగాగ్రహించి ఆమెయందు తొలుత హర్యశ్వులు అనుననేక పుత్రులను పడనెను వారు అందఱును నారదుని ఉపదేశమున ప్రజాసృష్టియందు ఇచ్చి ఉడిగిరి మరల శబలాశ్వులు అనుననేక పుత్రులను పుట్టించెను. వారలును అట్టి అయిది అంత దక్షుడు నారదుని మీద కోపించి అతనికి అనపత్యతయను నిరంతర సంచారమును కలుగునట్లు శపించి అఱువంద్రు కొమార్తలను అనీక్షియందు పుట్టించెను. అందు భర్తనికి పదుగురను, కశ్యపునికి పదుమువ్వురను, చంద్రునకు ఇరువదియేడుగురను, అరిష్టనేనికి నలుగురను, అంగిరసునకు ఇరువురను, కృశాశ్వునకు ఇరువురను బహుపుత్రునకు ఇరువురను ఇచ్చి వివాహములు చేయించెను శ్రీమద్భాగవతమున తార్కయ్యడు అను నామాంతరము తాల్చిన కశ్యపునకు మరల నలుగుర కొమార్తలను ఇచ్చినట్లు చెప్పి ఉన్నది.

భర్తనిభార్యలు	వారిసంతతి
అరుంధతి	{ పృథివితో చేరిన సమస్తము
వసువు	అశ్వ వాసువులు
యామి (లేక) జామి	{ దుర్గ భూములకు అధిష్ఠానదేవత
లంఘ (లేక) లంబ	{ ఘోషుడు లేక విద్యోతుడు
భానువు	భానువులు
మరుద్వతి	{ మరుత్సంతుడు జయంతుడు
సంకల్ప	సంకల్పుడు
ముహూర్త	మాహీర్తికులు.
సాధ్య	సాధ్యులు
విశ్వ	విశ్వదేవతలు

చంద్రునిభార్యలు అశ్విని భరణి కృత్తిక రోహిణి. మృగశిర ఆరుద్ర శునర్వసు పుష్యమి. ఆశ్లేష మఖ పుబ్బ ఉత్తర శాత్ర చిత్త స్వాతి విశాఖ అనూరాధ జ్యేష్ఠ మూల. పూర్వాషాఢ ఉత్తరాషాఢ శ్రవణము ధనిష్ఠ శతభిషక్కు పూర్వాభాద్ర ఉత్తరాభాద్ర రేవతి అనవారు ఈయిరువదియేడుగురును నక్షత్రములు అనఁబడుదురు

కశ్యపుని పదుమువ్వురుభార్యల నామము లనుగూర్చి చూ॥ కశ్యపుడు

తొల్లి దక్షుడు యాగముచేసినపుడు రుద్రునికి హవిర్భాగము ఇయ్యనందున అతనికి మరల జన్మము కలిగెను అని అందురు

శ్రీమద్భాగవతమున అరుంధతిని దక్ష పుత్రిగా చెప్పి ఉండలేదు ఆమెకు మారు కకుద్దేవిని చెప్పి ఉన్నది కకుద్దేవికి సంకటుడును, సంకటునకు కీకటుడును, కీకటునకు దుర్గాభిమానుడైన దేవతులును పుట్టినట్లు చెప్పి ఉన్నది మఱియు యామి

సంతతికి స్వర్గుడు నంది అనునిరువురు
పుట్టినట్లును సంతతికు కాముడు పుట్టిన
ట్లును శ్రీమద్భాగవతమువలన తెలియబడు
చు ఉన్నది

దక్షిణ రుచిప్రజాపతికి స్వామ్యంభవమనువు
కూతురగు ఆకూతియందు పుట్టినకన్య
ఈమె తన ఆస్తి ఆయిన యజ్ఞాని వివా
హము అయ్యెను

దా

దానవులు కశ్యపునికి దనువునందు పుట్టిన
వారును వారి సంతతివారును అందు ము
ఖ్యులు అయోముఖుడు ఏకచక్రుడు
పులోముడు కపిలుడు అంధకుడు (కొ
లకిదానవుడు) అరిష్టుడు అరుణి అను
తావకుడు ద్విమూర్ధుడు శంబరుడు
హయగ్రీవుడు విభావసుడు శంకుశిర
స్సు స్వర్భానుడు వృషవర్చుడు విప్ర
చిత్రి (ఇతనికి సింహికయందు పుట్టిన
కొడుకులు రాచువు కేతువు) వాతాపి
ఇల్వలుడు నముచి రెండవ స్వర్భానుడు
కాలనాథుడు వక్త్రయాధి త్ర్యంకుడు
శల్యుడు నభుడు నరకుడు పులోము
డు ఖశ్యుడు రెండవ అంధకుడు ధూ
మ్రకేతువు విరూపాక్షుడు చుగ్గయుడు
వైశ్యానరుడు రెండవ తారకుడు.

దామగ్రంధి అక్షాతవాసకాలమున అశ్వపా
లక వేషము ధరించిన నకులుడు ఉంచి
కొనిన నామము

దామోదరుడు కృష్ణుడు యశోద బాల్య
మునందు ఇతని నడుమున త్రాచివేసి రో
టితో కట్టెను కనుక ఇతనికి ఈనామము
కలిగెను.

దారుకుడు. కృష్ణునిసారసి దారకుడు అని
యు అందురు

దాశాన్య. వింధ్యపర్వతమున ఉత్పత్తి అయి
ఉత్తరవాహిని అగు ఒకనది యమున
యందు సంగమము అగును

దాక్షయిణి పార్వతికినామము దత్తుని కూ
తురు అని పుతృత్వగ్రము

ది

దిక్పాలకులు చూ॥ అష్టదిక్పాలకులు

దిగ్గజములు చూ॥ అష్టదిగ్గజములు

దితి కశ్యపునిపెద్దభార్య దక్షప్రజాపతి కూ
తురు ఈమె సుతులు దైత్యులు అనబడు
చురు

దిలీపుడు (౧) ఇ॥ వృద్ధశర్మునికి నామము
(౨) ఇ॥ అంశుమంతునికొడుకు

భగీరథుని తండ్రి ఈతనిభార్య సుదక్షిణ.

దివిరధుడు అ॥ దధివాహనునికొడుకు

దివోదాసుడు. (౧) కా॥ నా॥ ద్యుమం
తుడు భగీరథుని కొడుకు

(౨) హ॥ ముద్గలుని కొ
డుకు అహల్యయొక్క ఆస్తి

దివ్యుడు య॥ సాత్యతుని కొడుకు

దిష్టుడు ఇక్ష్వాకునితమ్ముడు ఇతని కొడు
కు నాభాగుడు

దిష్వంతుడు భుర్యచిత్తు స్వీకారపుత్రుడు.
దుష్వంతుని తల్లియుడు

ద్వి

ద్విష్ణుతముడు (౧) ఉతభ్యుని కొడుకు

భార్య వ్రద్వేషిణి కొడుకులు గౌతమాదు
లు ఈ ద్విష్ణుతముడు జాత్యంధుడు అ
యినందున ఇతనిభార్య లభ్యపుత్రి అయి
నను తన్నుమెచ్చక ఉండెను. అందుకు
ఇతడు అలిగి “పతిహీనలైన భామినులతి
భవవతులయ్యుగనులజలయ్యున ననలంకృత
లయ్యెడు మాంగల్య రహితులయ్యెడు గృహ

గవ్య ప్రిదియ మొదలుగాక” అనిశావ
ము ఇచ్చెను

(౨) కా॥ సురాష్ట్రుని
కొడుకు భన్వంతరి తండ్రి

ధీర్ఘబాహువు ఖట్యాంగుని కొడుకు రఘు
మహారాజుతండ్రి

ధీర్ఘదేవి నిర్మతి భార్య

దు

దుండి } కాకియందు ఉండు
దుండివిఘ్నేశ్వరుండు } విఘ్నేశ్వరుండు

దుండుండు ఒకరక్కసుండు. చూ॥ దుందు
మారుండు

దుండుభి (౧) య॥ నరుని కొడుకు

(౨) మయ్యని రెండవ కొడుకు
మండ్రిదరి సహృదరుండు

(౩) మాయావిరెండవ కొడుకు
వాలినే చంపబడెను వీని చంపి కళేబర
మును వాలి పాటనైచినపుడు దానినుండి
రక్తబిందువులు మతంగమహర్షి తపముచే
యుచు ఉండిన ఋశ్యమూక వర్షతమున
వడెను అందుకు అతడు కోపగించికొని
అకొండమీదికి వాలి వచ్చిన అతనికి తల
సహస్ర వ్రక్కలు అగుసల్లుగా శాపము
ఇచ్చెను

దుండుమారుండు. ఇ॥ నా॥ కువలయాశ్వండు
దుండుండు అను రాక్షసుని చంపుటచే ఇత
నికి ఈవేరు కలిగెను

దుర్గ (౧) వింధ్యపర్వతమున ఉండి వెలు
వడు ఒకనది

(౨) శివునిభార్య. చూ॥ నా॥ భద్రకాలి
ఉండు పార్వతి.

దుర్జయుండు దనువుపుత్రుండు.

దుర్జముండు (౧) గాంధారుని పాత్రునిపు
త్రుండు

(౨) యాభిద్రవ్యేనిపుత్రుండు

దుర్జదుండు య॥ ఈవేరున వసుదేవునకు
ఇద్దఱు కొడుకులు ఉండిరి

దుర్జదుండు దుర్యోధనుని తమ్ముండు

దుర్మఖుండు (౧) దుర్యోధనుని తమ్ముండు.

(౨) మాల్యవంతుని కొడుకు

దుర్యోధనుండు (౧) భృతరాష్ట్రునకు గాంధా
రియందుపుట్టిన సూక్ష్మరు కొడుకులలో పెద్ద
వాడు ఇతడు దుశ్శాసన కర్ణశకునుల
దుష్టవచనములు విని పాండవులతో మత్సర
ముపుని భీష్మద్రోణ విదురులమాటలు వినక
జాత్యంధుండు అయిన భృతరాష్ట్రుని తనచ
ర్యులకు ఒడంబడునటుల కావించుకొని కడ
పట నాశము పొందెను. ఇతనిని ఇతని
అనుజులను భీముండు ఒక్కడే చంపెను.
ఇతడు కలియంశమున పుట్టెను.

(౨) మనువంశమునందలి ఒక

రాజు సుదర్శన తండ్రి

దుశ్శాసనుండు భృతరాష్ట్రుని రెండవకొడుకు
దుర్యోధనుని పెద్దతమ్ముండు

దుష్టంతుండు పు॥ ఈశినునకు రథంతర
యందు పుట్టిన కొడుకు. శకుంతలభర్త
భరతుని తండ్రి.

దుష్పల. భృతరాష్ట్రునికి గాంధారియందు పు
ట్టిన కొమార్త. దుర్యోధనుని చెలియలు
భర్త సింధుదేశపు రాజు అగు జయద్ర
థుండు

దుర్వాసుండు. అరికిణి అనఘోధనునకు దు
ద్రాంశమున పుట్టిన కొడుకు. ఇతనిని ధృవా
దరులు సోమోధుండు దత్తాత్రేయుండు. ఇత
డు మహాకాపిష్ఠుండు ఇతని శాపకథలు అనే
కములు కలవు.

దు

దుర్వాహి వసుదేవుని తమ్ముండు ఖడ్గు వృకు
నిభార్య.

దూషణుండు ర॥ విశ్రవస్సు కొడుకు ఖరుని
సహౌదరుండు జనస్థాన మండు ఉండెను

దృ

దృఢనేమి పు॥ సత్యభృతుని కొడుకు
దృఢవ్రతుండు అ॥ విజయని కొడుకు
దృఢహనువు వా॥ సేనజిత్తు కొడుకు
దృఢాశ్వుండు ఇ॥ చూ॥ నా॥ దండాశ్వుండు
దృఢశ్వుండు అగస్త్యమహర్షి కొడుకు.
దృఢద్యుతి యమునకు పశ్చిమమున ప్రవహించి
కొశికితో సంగమము అగునట్టి నది ఇది
బ్రహ్మవర్తమునకు ఒకయెల్ల

దే

దేవకి వసుదేవుని భార్య. శ్రీకృష్ణుని తల్లి.
ఈమె పెదతండ్రికొడుకు కంఠుండు,
ఈమెయొక్క ఎనిమిదవ కొడుకు కృష్ణుండు
తన్ను చంపును అని ఆకాశవాణిచెప్పఁ
గా విని ఈమెను భర్తతోపాడే చిరకాల
ము వెఱిలో ఉంచి ఉండెను అప్పుడు
ఈమెకు ఆరుగురు కొడుకులు కలిగిరి
కంఠుండు కొంచమైనను కనికరము లేక
పుట్టినప్పడే ఆశిశువులను చంపెను ఏడవ
గర్భమును విష్ణుపుయొక్క ఆజ్ఞచేత యోగ
నిద్ర లేక మాయాదేవి సంగర్షించి రో
హిణి గర్భమునందు చేర్చెను. అంతట క
డుపు దిగఁబడి పోయెను అని కంఠుండు
ఊరక ఉండెను. పిమ్మట ఎనిమిదవ గర్భము
ను తార్చి దేవకి శ్రీకృష్ణమూర్తిని కనియెను
దేవకి అదితి ఆవతారము అనియు మహా
క్షరము అయిన తపము ఆచరించి విష్ణుని
కృష్ణునిక గనెను అనియు భాగవతమునందు
చెప్పఁబడి ఉన్నది

(అ) ఒకానుక నది. ఇది కోసలదేశ
మునుండ ప్రవహించి గంగలో సంగమము
అగుచు ఉన్నది

దేవకుండు, య॥ ఉక్రనేనునితమ్ముండు తె
వకి తండ్రి

దేవక్షత్రుండు. య॥ దేవరాతుని కొడుకు

దేవగిరి శతద్రూపదికిని యమునానదికిని న
డుమ ఉండు ఒకపర్వతము

దేవతలు జన్మదేవతలు కర్మదేవతలు అని దేవ
తలు ఇరుతెఱంగులు - అగ్ని- ఇంద్రుండు
యముండు సూర్యుండు వాయువు వరు
ణుండు మొదలు అనువారు జన్మదేవతలు
అనఁబడుదురు వీరు లోకోపకారార్థము
ఆయాఁ అధికారముతో మొదట సృ
జింపఁబడి వేదవిహితములు అయిన యజ్ఞా
దులకు ఉద్దేశ్యములు అయి తమతమ అధి
కారములను చెల్లించుచు కడవఱకు ఉం
డి నశించువారు తమతమ సుకృతకర్మము
లకు అనుగుణముగ స్వర్గాది లోకభోగము
లను అనుభవించి పుణ్యము చేసింపిన
తోడనే మానవ లోకమును వైచువారు
కర్మదేవతలు వీరు సహజులు

పితృదేవతలు అని మఱి ఒక తెగ దేవ
తలు కలరు వారు మృతులు అయిన వారి
పుత్రాదులచేత చేయఁబడు కర్మాదులవలన
తృప్తిని పొంది మృతులకును వారి బాంధవు
లకును హిసంగిన దుర్గతి నివారించునట్లు సర్వ
విధ కలుగఁజేయను సమస్థులుగా ఉండురు

ఇంద్రాదులును పితృదేవతలును రా
క్షసభీతిచేత కొంతకాలము కాకులు అయి
ఉండిరి కాన కాకులకు అన్నము ఇడుట
చేత వారికి తృప్తి అగును

యమపురద్వారమున వైవస్వత కులో
ద్భవములు అయిన కుక్కలై రెండు ప్రిం
డును తల్పీశ్వర్ణము కుక్కలకు అన్నము
ఇడుదురు

అగ్నింద్రాదిజన్మ దేవతలు ముప్పదిముపురు
అష్టవశువులు (ఎనమండ్రు) ౮

“అగ్నిశ్చ వృధీచవాయుశ్చాంత రిక్షంచా
దిత్యశ్చ ద్యౌశ్చ చంద్రమాశ్చ నక్షత్రాణి
వై తేవసవః” (ఏతేషుహిదంసర్వంవసు
నిహితం ఇతితస్మాద్వసవః)

ఏకాదశరుద్రులు (పదునెక్కుండ్రు) ౧౧
“దశనైపురుషేప్రాణాః ఆత్మ ఏకాదశః”

ద్వాదశాదిత్యులు (పన్నిద్దలు) ౧౨
“ద్వాదశతై మాసా స్సంవత్సరస్య”

ఇంద్రుడు (ఒక్కండ్రు) ౧

బ్రహ్మ (ఒక్కండ్రు) ౧

అంతు 33

దేవదత్తము అర్జునుని శంఖము దేవేంద్రు
నిచే ఇయ్యఁబడినది అగుటచే దీనికి ఈ
పేరు కలిగెను

దేవదారువనము ఇందు ఒకప్పుడు శృంగాది
ఋషులు తపము ఆచరించుచు ఉండ వా
రల మాయామోహితులుగ చేయ రుద్రుఁడు
ఒక సుందరము అయిన యావన పురుష
రూపమును, విష్ణువు జగన్మోహనము అగు
ఒక సుందరరూపమును, తాల్చి అచటికి
వచ్చి తామును అచటి ఋషులవలె తపము
ఆచరింపవచ్చినట్లు వారితోచెప్పఁగా వారు
వీరికలరూపును ఎఱుంగమిచే వీరి సుందర
రూపములు తమకును తమయవిదలకును
తపోభంగము కావించును అని భీతిచెంది
రుద్రుని చూచి నీకు ఇందు ఉండ ఇష్టము
ఉండనేని నీలింగమును విశర్జించి ఉండు
ము అనిన అతఁడు నిజలింగోత్పాటనము
చేసి దానిని అందు పాఱవైచి అదృశ్యుఁడు
అయ్యెను అప్పుడు అనేక మహూత్పాతము
లు పుట్టెను. అంత ఆఋషులు నిజస్థితిని
ఎఱిగి దీనికి ఉపశాంతి ఆనతి ఇమ్ము అని
బ్రహ్మను ప్రార్థింపఁగా ఆతఁడు కరుణ

కలిగి వారిని రుద్రుని లింగాకారముగ పూ
జింప నియమించెను అంతట రుద్రుఁడు
ప్రసన్నుఁడు అయ్యెను దీనిని దారువనము
అనియు అందురు

దేవప్రయాగ ఇది, అలకనంద గంగతో సంగ
మము అగు స్థానమున ఉండును ఇందు
తొమ్మిన్నులు అడుగుల పొడవున రామ
చంద్రస్వామిగుడి ఒకటి ఉన్నది

దేవభాగుఁడు యః॥ వసుదేవుని తమ్ముఁడు
ఉగ్రపుని తండ్రి

దేవభూతి మగధదేశపు రాజులు అగు శృం
గులలో కడపటిరాజు చూ॥ కణ్వఁడు

దేవమిత్రుఁడు మాందూకేయుని శిష్యుఁడు

దేవమిత్రుఁడు హృదికుని కొడుకు వసుదే
వుని పితామహుఁడు వసుదేవుని తండ్రి
అని క్రీమద్భాగవతమున నవమస్కంధము
నందు చెప్పి ఉన్నది

దేవయాన (దేవయాని) శుక్రాచార్యుల
మాఁతురు యయాతి భార్య చూ॥ కమఁ
డు, వృషపర్వుఁడు

దేవరక్షిత వసుదేవుని భార్య దేవకునిమాఁ
తురు దేవకితోడఁబుట్టువు

దేవరాతుఁడు మి॥ శుకేతుని కొడుకు
(౨) య॥ కరంభి (లేక కుంతి)
కొడుకు

(3) చూ॥ నా॥ శునశ్శేభుడు.

దేవలుఁడు. (౧)రు॥అష్ట వశువులలో ఒక్కఁ
డు అయిన ప్రత్యూకుని కొడుకు ఈదేవ
లునికి మహాశక్తుఁడు మనస్వి అని ఇరువురు
కొడుకులు ఉండిరి.

(౨) య॥ అహూరుని పెద్దకొడుకు

(3) య॥ దేవకుని కొడుకు. దేవకి
సహృదరుఁడు.

దేవవతి ర॥ శుకేతునిభార్య గ్రామిణి అను
గంధర్వుని మాఁతురు నా॥ దేవమణి

దేవవక్త్రుఁడు య॥ దేవకుని కొడుకు
దేవవక్త్రుఁడు భీష్ముఁడు
దేవసేన అర్జునేమి కూతురు కుమార
స్వామిభార్య ఈమెను కేళి అను దాన
పుండు పట్టి ఎత్తకొని పోవుచుండ ఇంద్రుఁ
డు విడిపించెను

దేవస్థానిఁడు. దు॥ భారతయుద్ధానంతరము
కర్ణుఁడు మొదలు అగువారి మరణమునకై
దుఃఖించుచు ఉండిన భర్తరాజునకు ఇతఁ
డు హితోపదేశము చేసెను

దేవశ్రవణు య॥ వసుదేవుని తమ్ముఁడు
దేవమాతి స్వాయంభువ మనువుకూతురు
కర్ణమ ప్రజాపతి భార్య కపిలని తల్లి
ఈమె తన పుత్రునివలన భక్తియోగమును
ఎఱిగి తత్వజ్ఞానము పడెనెను

దేవాంతకుఁడు ర॥ రావణుని కొడుకు హ
నుమంతునిచేత చంపబడెను

దేవా3ధి కు॥ అక్రొథుని కొడుకు

దేవాపి కు॥ ప్రదీపుని పెద్దకొడుకు ఇతఁడు
తనతమ్ముఁడు అగు శంతనునికి బ్రాహ్మణుల
అనుమతిని రాజ్యము వదిలిపెట్టి తపస్సు
నకుపోయెను

దేవాపురుండు. య॥ సాత్యకుని పుత్రులలో
ఒకఁడు. ఇతనికి బిల్వపు అను ఒక శు
క్రుఁడు ఉండెను.

దేవారణ్యము బాహుళ్య నదీతీరమున ఉండు
అడవి. ఇందు మాదిభరుండు అను య
క్షుండు గుహ్యకవరివేష్టకుఁడు అయి వసిం
చుచో ఉండెను.

దై

దైత్యులు. విరోళుక్రును. ఒకనాఁడు విరో
ళుక్రున కర నిర్మిక్రునై సుభద్రా కాలమున
తనకు అడు కన్యకపై కేళి ఆకస్మాత్ బా

త్కారమునా రమింప అపుడు భరించిన
గర్భమున హిరణ్యాక్ష హిరణ్య కశిపులు
పుట్టిరి ఆసంభావకాల దోషముచే వారు
అతిక్రూరులు అయిరి. అందు హిరణ్యాక్షుని
జలమథ్యమున లీనము అయిన భరణిని నిలు
ప అవతళించిన యజ్ఞవరాహ మూర్తి అగు
విష్ణువు సంచరించెను హిరణ్యకశిపుని ఆ
విష్ణుచే నారసింహరూపమున సంచరించెను
దిరికి సింహిక అని ఒక కూతురు కలదు
నైత్యసేన దేవసేనయొక్క అక్క. అర్జు
నేమి కూతురు

దో

దోష పుష్పిర్షుని రెండవ భార్య. పుష్టితల్లి

దా

దాహ్వాసము ఒక ఉపపురాణము.

ద్యు

ద్యుతిమంతుఁడు. స్వాయంభువ మనువు కొ
డుకులలో ఒకఁడు ఇతనికి శ్రౌంచద్వీప
ము ఇయ్యబడెను. కొడుకులు, పిల్లరు.

ద్యుమంతుఁడు. చూ॥ నా॥ దివోదాసుఁడు
ద్యుమత్యేనుఁడు సాశ్వదేశపు రాజు. సత్య
వంతుని తల్లిది. సావిత్రి మామ. చూ॥
సావిత్రి

ధ

ధ్రువిడము. ఆంధ్ర కర్ణాటకములయి. దక్షిణ
మున ఉండు దేశము.

ధ్రువిడము. ధ్రువిదేశశాసనము. ఈ ధ్రువ పర
మేశ్వరుని తండ్రిను సుబ్రహ్మణ్యుని వల
నను ఆగస్త్యునివద్దకి ఉపదేశించబడెను.
ఇది సాంద్యరాజుల కాలమున ముక్తిలి
వృద్ధికి పొందెను. సాంద్యదేశము యొక్క

రాజధాని అయిన దక్షిణమధురలో రాజులచేత ఆదరింపబడి మూడు సంఘములు ఉండెను అందు మొదటి సంఘమునుండి ఈభాషను పరిశీలన చేసినవారు అగస్త్య ఋషి మొదలుగా కల ఏనూట నలువది తొమ్మండ్రు రెండవ సంఘముతో చేరి ఉండినవారు ఏబది తొమ్మండ్రు మూడవ సంఘమున ఉండి దీనిని వృద్ధిచేసినవారు నలువది తొమ్మండ్రు అగస్త్యులచేత చేయబడిన అగస్త్యము అని చెప్పబడు శాస్త్రమే ద్రావిడభాషలోని వ్యాకరణ శాస్త్రమునకు మొదటిది దీనిని అనుసరించి అగస్త్యుని శిష్యులును జమద్గ్ని ఋషి కుమారులును అయిన తొల్కావ్యముని మఱియొక వ్యాకరణ శాస్త్రమును చేసెను ఈతొల్కావ్యమునికి తృణధూమ్నా అనిసంస్కృతమున పేరు ఈతడుచేసిన శాస్త్రమునకు తొల్కావ్యము అని పేరు ఈభాషలో ఆశ్వాసాదుల వలన వేదాంత గ్రంథములు అనేకములు చేయబడి ఉన్నవి దీనిని ద్రవిడము అనియు చెప్పుదురు

దాక్షిణ్యము ఇది మహారాష్ట్ర కణ్ణాటాంధ్రదేశములకు నడుమ ఉండెడు ఋగ్వేదములమీద ఉండు ఒకశివ తేత్రము

ద్రుపదుడు పాంచాలదేశపురాజు ఇతని రాజధాని కాంపిల్య నగరము తండ్రి వృషదుడు కొడుకులు భృష్టద్యమ్నుడు శిఖండి కూతురు కృష్ణ లేక ద్రౌపది ఈద్రుపదుడును ద్రోణాచార్యులును సహాధ్యాయులు ఒకానొకప్పుడు ద్రోణాచార్యులు వేదఙ్గముచేత తనసహాధ్యాయి అయిన ద్రుపదుని ఒడ్డుకు వచ్చి తనలేమిడి చెప్పకొనంగా ఇతడు అతని ఎఱుంగనివానివలె మాటలాడి అవమానించెను అందుమీద ద్రోణుడు హస్తిన పురమునకు పోయి

భీష్మచార్యుల నియోగమున కౌరవులకును పాండవులకును అస్త్రవిద్య కఱపి అందు అస్తునుని మహాసమర్థునిగా చేసి అతనిని ద్రుపదరాజును గురుదక్షిణగా తెచ్చి తిమ్మ అని వేడెను అస్తునందు అల్లె ద్రుపదిని పఠితేగా ద్రోణుడు అతనిని పరిహాసముచేసి పంపెను అదికారణముగ ద్రుపదుడు అర్జునుని పెండ్లాడ తగిన హంతురును, ద్రోణాచార్యులను చంపదగిన కొడుకును, తనకు లభింపఁగోరి యజ్ఞముచేసెను అప్పుడు ఆయజ్ఞాన్ని కుండమునందు ద్రౌపదియు భృష్టద్యమ్నుడును పుట్టిరి

ద్రుహ్యుడు యయాతిపుత్రులలో ఒకడు

ద్రోణాచార్యుడు భరద్వాజముని కొడుకు అశ్వథామ తండ్రి పాండవులకు ధనుర్విద్యా గురువు ఈతడు భారత యుద్ధమునంబు భృష్టద్యమ్నునిచేత చంపబడెను ఇతడు శుక్రాంశమున జనించినవాడు ఇతనికి కుంభాక్షడు అనియు నామము కలదు చూ॥

ద్రుపదుడు

ద్రోణుడు ఒకపక్షి ధగ్గవత్తుల తండ్రి మందపాలుని కొమరుడు

ద్రౌపది ద్రుపద మహారాజుకూతురు పాండవులభార్య ఈమె తొలిజన్మమున నలాయనండు అనుఋషి హంతురు. ఇంద్రునిన అను నామమున మార్గల్యుడు అను మహామునికి భార్య అయి ఉండిన పతివ్రతాశిరోమణి కర్మవశముచే అతడు మన్యవ్యాధిపీతుడై ఉండెను అయినను ఇంద్రునిన అతనిని అతిభక్తితో ఆదరించుచు ఉండును. అది చూచి అతడు మిక్కిలి సంతోషిల్లి ఆమెను వరమువేడుము అనగా అప్పుడు ఆమె తనకు కామభోగేచ్ఛ మిగుల కలదు అనియు అతనిని కామరూపము

ధరించి అయిదువ్రతారో ధ తనతో కూడి రమింపవలయు అనియు వేడెను అతఁడు అట్లే ఆమెను కూడి చిరకాలము ఉండి దేవలోకప్రాప్తి చెందును ఇంద్రునేన కాల వశమున శరీరమువిడిచియు కామభోగము సంకు తృప్తిలేక ముఖజన్మమున కాశిరాజు కూతురు అయిపుట్టి కన్యాత్వమున బహు కాలము ఉండి పశువతిని ఉద్దేశించి ఉగ్రతప ముచేయ అతఁడు ప్రత్యక్షమై వరమువేఁడుము అనఁగా అవేక్షితశయముచేత పతి, పతి, పతి, పతి, అని అయిదు మాలులు పలికెను. అది కారణముగ ఆమె ద్రౌపదిమైపుట్టి పాండవులకు అయిదు గురికిని భార్య అయెను ఈమె యజ్ఞకుండమున పుట్టుటచే యాజ్ఞానేని అనియు ద్రుపదుని కూతురు అగుటచే ద్రౌపది అనియు పాంచాలుని* కూతురు కాన పాంచాలి అనియు చెప్పబడును ఈమెకు తల్లిదండ్రులు పెద్దనపేరు కృష్ణ. ఈమెకు ధర్మరాజు వలన ప్రతిపండువుడును, భీమునివలన శ్రుత సోముఁడును, అర్జునునివలన శ్రుతకీర్తియు, నకులునివలన శతానీకుఁడును, సహదేవుని వలన శ్రుతనేనుఁడును పుట్టిరి ఈ ఏపురును ఉపపాండవులు అనఁబడుదురు ఈమె శనీ దేవియంశము - చూ॥ ద్రుపదుఁడు

ద్య

ద్వాపరము ఒకయుగము దీనిపరిమితి౧౬౪౦౦౦ సంవత్సరముల కాలము చూ॥ యుగములు

ద్వారక శ్రీకృష్ణుని రాజధాని ఘోరదేశమున పశ్చిమభాగమునందు ఉండును. హస్తినాపురికిని దీనికిని డెబ్బది ఆమడల దూరము అక్కడక్కడ పలుద్వారములు ఉంచి

ఆద్వారములయందెల్ల తగినకావలి ఉంచి ఉండుటఁజేసి దీనికి ఈపేరు కలిగెను ద్వితుఁడు బ్రహ్మమానసపుత్రులలో ఒకఁడు ద్విమీధుఁడు శు॥ హస్తీకుని రెండవ కొడుకు ఈతనివంశజులు పౌరపులు అనఁబడుదురు ద్విమూర్ధుఁడు దనుపుత్రులలో ఒకఁడు ద్వివిధుఁడు ఒక వానరుఁడు మైందుని సమోదరుఁడు వీఁడు నరకాసురుని సఖుఁడు తనచెలికాఁడు అయిన నరకుని శ్రీకృష్ణుఁడు చంపెను అని ద్వేషించి కృష్ణుఁడు ఏలునట్టి పట్టణములయందు చొచ్చి జనులను తొందరపెట్టుచు ఉండి తుదను బలరామునిచేత చంపఁబడెను

ద్వీపములు. చూ॥ సప్తద్వీపములు ద్వైతము (౧) ఒకమతము జీవాత్మపరమాత్మలు-వేటు అనియు, జీవాత్మ సుకృతి జీవుఁడు దుష్కృతిజీవుఁడు అని రెండు రూపములై ఉండును అనియు, ఆయాజీవులు తమతమ ప్రాచీనరూపసద్భవ రూపములతోనే ముక్తిని పొందుదురు అనియు, ఈముక్తి పంచభేదజ్ఞానమువలన కలుగును అనియు, ఈమతనిర్ధాంతము

పంచభేదజ్ఞానము అనఁగా

- ౧ జీవేశ్వర భేదజ్ఞానము
- ౨ జీవపరస్పర భేదజ్ఞానము
- ౩ జడజీవ భేదజ్ఞానము.
- ౪ జడేశ భేదజ్ఞానము
- ౫ జడపరస్పర భేదజ్ఞానము

ఈమతము మధ్యాచార్యులు అగు ఆనందతీర్థులచే స్థాపింపబడినది దీనిని మధ్వమతము అనియు ఈమతప్రవర్తకుల మధ్వులు అనియు చెప్పదురు

* పాంచాలదేశపురాజు అగుటచే ద్రుపదుఁడు పాంచాలుఁడు అనఁబడును

(౧) ఒకానొకవనము వనవాస
కాలమున పాండవులు కామ్యుక వనమును
ఎదలి ఇందు కొంతకాలము వాసము చేసిరి
ద్వైపాయనము ఇది కురుక్షేత్రమునకు సమీ
పమున ఉండు ఒకమడుపు దుర్యోధనుడు
తననేన అంతయు మడిసినవెనక ఇందు
జలస్తంభముచేసి డాంగి ఉండెను

ధ

ధనంజయనిఘంటు. ఒకసంస్కృతనిఘంటు
పు ఇది రెండు అఘాయములు కలది
అందు రెండవది నానాగ్ధములును ఉభయా
గ్ధములును అగు శబ్దములు కలిగి ఉండు
ను ఇది ధనంజయుడు అను పండితునిచే
చేయబడినది

ధనంజయుడు (౧) చూ॥ అగ్నినుడు

(౨) అగ్ని

(3) ఒక సంస్కృత నిఘం

టు కారుడు

ధనికుడు య॥ దుర్జమునికొడుకు. కార్త
వీర్యాగ్ధుని పితామహుడు

ధన్వంతరి దీర్ఘతముని కొడుకు అమృత మ
ధన కాలమునందు పాలసముద్రమున పుట్టిన
ధన్వంతరియే ఆయుర్వేదమును కల్పించుట
కొఱకు కాశిరాజువంశమున ఈతడుగా
పుట్టెను అందురు

ధర్మనేత్రుడు య॥ హేహయునికొడుకు
ఈతనికి ధర్ముడు అనియు పేరుకలదు

ధర్మపతులు పెంగాక్ష విభోధ సువత్ర సు
ముఖి నామకములు అగు నాలుగువతులు
ఘోర్వము విపులుడు అను ఒకముని ఉం
డెను అతనికి సుకృతుడు తుంబురుడు
అను నిరువురు కొడుకులు ఉండిరి అందు
సుకృతుని ఒకప్పుడు ఇంద్రుడు పక్షిరూ
పిన్లు ధరమాంసమువేడగా తన నలుపురి

కొడుకులలో ఎవ్వరైన ఒకని ఇంద్రునకు
ఆహారము కమ్ము అనిన వారు సప్తతింపక
పోయిరి అందుకు వారితండ్రి అలిగి పోని
వతులు కమ్ము అని శపించెను అంతట కొ
డుకులు తండ్రికాల్గమీద పడి ఈశావము
తొలగ అను గ్రహించుము అనిప్రాధింప
గా ఆసుకృతుడు శాంతివహించి వారికి
జైమినిముని సంశయములను నివర్తించి
ఆరాపములు వదలి ఉత్తమపదము పడయు
నట్లు కరుణించెను ఇవి మార్కండేయ
పురాణమును జైమినికి చెప్పిన ధర్మపతులు.

భారతయద్ధము జరుగుచు ఉండగా
అచ్చటమెలగుచు ఉండిన ఒకపక్షియొక్క
గర్భము అట్లునుండు శత్రులమీద ప్రయో
గించినవాణము తగిలి భేదిల్లగా అందలి
గ్రుడ్డు నాలుగు ఆయుర్ధరంగమునందు ఒక
ఏనుగు మెడనుండు ఘంటక్రింద అడంగి
కొన్నాళ్లకు పిల్లలై కిచకిచలాడుచుండ
శమికుండు అను ఋషిచూచి తన ఆశ్రమ
మునకు కొనిపోయిపెంచెను అవియ ఈధ
ర్మపతులు ఆవులుంగులు ఆవల వింధ్యప
ర్వతము చేరెను.

ధర్మరథుడు చిత్రరథుని కొడుకు.

ధర్మరాజు పాండుమహారాజు పెద్దకొడుకు
తల్లి కుంతీదేవి ఇతడు యమప్రసాదము
వలన పుట్టినవాడు ఇతనికి మొదటిపేరు
యధిర్మరుడు మహాధర్మాత్ముడు అగుట
చేత ఇతనికి ధర్మరాజు అను పేరు కలిగెను.
ఇతనికి ద్రౌపదివలన పుట్టిన కొడుకు ప్రతి
వింధ్యుడు వేదికి అను నామెవలన పుట్టిన
కొడుకు ఔధేయుడు ఇతనితమ్ముడు భీమ
సేనాదులు నలువురు

ధర్మవ్యాధుడు మిథిలానగరమున ఉండిన
ఒక ఎఱుకువాడు ఎఱుకుకులమున జ

న్నించియు గురుశిష్యాపవలన సమస్తధర్మములను చక్కగా ఎఱిగి ఉండెను మీఁడు తొల్లింటి జన్మమున బ్రాహ్మణుఁడుగా ఉండి శాపవశమున ఎఱుకువాఁడుగా పుట్టెను కౌశికుఁడు అను బ్రాహ్మణుఁడు ఒకఁడు వీనివలన సమస్త ధర్మములను తెలిసికొనెను

ధర్మవ్రతుఁడు దండకారణ్యమందు ఉండిన ఒక బులి ఇతఁడు ఔరామునకు పంచాపరస్పరస్సయొక్క కథను తెలిపెను ధర్మారణ్యము ఒకానొక పట్టణము ఇది కుశుని మూడవ కొడుకు అయిన ఆర్తరజస్సు కట్టినది

ధర్మఁడు (౧) బ్రహ్మకుడిచేత పుట్టిన దేవత ఇతనికొడుకులు శముఁడు కాముఁడు హర్షుఁడు అని మువ్వురు
(౨) య॥ పృథుశ్రపుని కొడుకు ఇతనికి ఉశస్సు అనియు పేరుకలట్లు

ధా

ధాత. ఒకదేవత. ఇతఁడును విధాతయు సాక్షాత్తంభుత మునుపునకు సహాయార్థమై బ్రహ్మచే పుట్టించబడినవారు (బ్రహ్మచే ధాత విధాత అనుపేర్లును కలవు) వీరితో కూడ వరుణునిధర్మ. అయిన జ్యేష్ఠాదేవియు విష్ణుధర్మ అగు లక్ష్మీయు పుట్టిరి ఈలక్ష్మీ మోక్షలక్ష్మీ అని అందురు శ్రీమద్భాగవతమున ధాతయు విధాతయు లక్ష్మీయు భృగువునకు భ్రాతృయందు పుట్టినటుల చెప్పి ఉన్నది

ధాత్రిక ద్రౌపదియొక్క పరిచారిక ఈపాండవులయరణ్యవాస కాలమునందు ద్రౌపదికి పరిచర్య చేయుచుండి వైంధవుఁడు ద్రౌపదిని చెఱుబట్టిన వృత్తాంతమును పాండవులకు తెలిపెను

ధాన్యమాలిని ఒక అప్పరస దీనివలన రావణుఁడు అతికాయుఁడు అను కొడుకును పడనెను

ధారాపురము విదర్భదేశమున భోజాని కాలమున రాజధానిగా ఉండిన పట్టణము ధాప్యవంశము వైవస్వత మనువు కొడుకు అయిన భృష్టునివలన కలిగిన వంశము

ధీ

ధీమంతుఁడు (౧) పురూరపుని కొడుకు
(౨) ప్రియవ్రతుని వంశస్థుఁడు అయిన విరూహణుని కొడుకు

ధు

ధుర్యోధిత్తుఁడు యయాతి పుత్రుఁడు అగు తుర్వుసుని పౌత్రునికి పౌత్రుఁడు ఇతనికి మరుత్తుఁడు అనియు నామము కలదు ఇతఁడు తనకు సంతతి లేకపోగా భరతుని తండ్రి అగు దుష్యంతుని తమ్ముఁడు అయిన దిష్యంతుని పెరిచుకొనెను

ధూ

ధూమావిమార్గము కర్తృలు పితృలోకమునకు పోవుమార్గము పుణ్యక్షయ నంతరము వీరికి పునర్జన్మము కలదు వీరికి తాము చేయు అగ్నిపెయోత్ర ధూమద్వారా ఈ లోకము నేర్పించును కనుక ఇది ధూమాత మార్గము అనఁబడును

ధూమ్ర ప్రజాపతిధర్మ ధరుఁడు అను వసువునకు తల్లి చూ॥ ఆవుఁడు, ప్రజాపతి

ధూమ్రకేతువు దనువు పుత్రుఁడు

ధూమ్రాత్ముఁడు శుమాలి కొడుకు లంకా పట్టణమును ముట్టడించినప్పుడు పశ్చిమద్వారమునందు బానుమంతునిచే మీఁడు చంపబడెను

ధృ

ధృతదేవి దేవకుని కూతురు వసుదేవుని
కార్య

ధృతరాష్ట్రుడు విచిత్ర వీర్యుని కొడుకు
ఇతడు అంబికయందు వ్యాసుల వలన
దేవరన్యాయమున జనించినవాడు ఇతని
భార్య గాంధారి ఇతడు పుట్టండుడు
అరిష్టుని కొడుకు అయిన హంసుడు అను
గంధర్వపతి అంశము

ధృతుడు గాంధారుని పౌత్రుడు

ధృవుడు. (౧) ఉత్తానపాదునికి సునీతియం
దు పుట్టిన కొడుకు

ఒకనాడు ఉత్తానపాదుడు సింహాసన
ముమీద కూర్చుండి తనరెండవభార్య అగు
సురుచియొక్క బిడ్డను తొడమీద ఉంచి
కొని ఉండగా అప్పటికి నాలుగు పిండ్ల బా
లుడుగా ఉండిన ధ్రువుడు చూచి బాల్య
చాపల్యముచేత తానును తండ్రితొడ ఎ
క్కు కోరెను సురుచి ఆధ్రువుని ఆభి
ప్రాయము ఎఱిగి కడు అహంకారము
తో తండ్రితొడ ఎక్కువలెను అనునపేక్ష
కలిగిన నీవు ఏల సునీతికడుపున పుట్టితివి
అని అడిగెను ఆమాట ధ్రువుడు విని
తన హృదయమునకు అది బాణమువలె
నాటంగో ఆవృత్తాంతము తల్లికి ఎఱిగించి
ఆమెయనుజ్ఞపడసి నారద మహర్షియొక్క
ఉపవేశమున మిక్కిలి ఉగ్రమైన తపస్సు
చేసి విష్ణువును ప్రత్యక్షముచేసికొని తల్లితో
ఈడ అత్యున్నతమైన పదమును పొందెను

(౨) అష్టవసువులలో ఒకడు

(౩) పు|| మతిసారుని రెండవ కొ
డుకు

(౪) య|| బలరాముని తమ్ముడు

ధృష్టకేతుడు (౧)మ|| సత్యధృతి కొడుకు

(౨)పా||ధృష్టద్యుమ్నుని కొడుకు

(౩)కా|| సుకుమారుని కొ

డుకు వీనికొడుకు వీతిహేమాత్రుడు

ధృష్టద్యుమ్నుడు ద్రుపదుని కొడుకు ద్రా
పదితోఁ బుట్టువు ఇతడు భారత యుద్ధ
మునందు పాండవులకు దళవాయి అయి
ఉండెను ఇతడు అగ్నియంశము చూ||
ద్రుపదుడు

ధృష్టవర్తుడు య|| అహ్రారుని తమ్ముడు

ధృష్టి య|| రెండవ కుంతికొడుకు

ధృష్టుడు వైవస్వత మనువు కొడుకులలో
ఒకడు ఇత్యోకుని తమ్ముడు ఇతని
వలన ధావ్యకము అనేది వంశము కలిగి బ్ర
హ్మభావమును పొంది నెగడెను కొడుకు
నాభాగుడు

ధే

ధేనుకాసురుడు ది|| వీడు ఒకప్పుడు గాద్ద
భాకారుడు అయి తన అనుచరులతోడ
బృందావనము నందలి జనులను హింసిం
పగా బలరాముడు వీనిని చంపెను

ధౌ

ధౌమ్యుడు పాండవుల పురోహితుడు

న

నంద సాలపోతకుడు అను నాగరాజుకూ
తురు తండ్రిశాపముచే మూకత్వమును
పొందగా సుశర్మ సారస్వతము అను
జ్యెష్ఠికాపంచి ఆమూకత్వమును పొంగొల్పెను

నందనము ఇంద్రుని ఉద్యానవనము

నంది శిలాగునికొడుకు శివుని వాహనము
అయిన పృవభము ఇతడు కోటిసంప
త్సరములు ఆధినిష్ఠురమైన తపశ్శుభిషి

శివుడు ప్రత్యక్షముకాగా, మరల రెండు కోట్ల సంవత్సరములు తపము ఆచరించునట్లు ఎరఱుపాది శివుని అనుగ్రహము వడసి పార్వతికి పుత్రభావము పొందెను ఇతనిని సందికేశ్వరుడు అనియు అందురు ధర్మనికి యామియందు శ్రుతిగ దుర్గభూమ్యధి స్థానదేవతయొక్క రెండవ కొడుకు అని శ్రీమద్భాగవతమునందు చెప్పి ఉన్నది

సందిగ్రామము అయోధ్యకు సమీపమున ఉండు ఒకచిన్నగ్రామము ఇందు రాముండు దండకారణ్యవాసము చేయుకాలమున అతని పాదుకలకు రాజ్యవ్యవహారములను నివేదించుచు భరతుండు వల్కలజటాధారుడై నివసించి ఉండెను

సందిదుర్గము ఒకానొకకొండ దీనిచేరువను ఉండు ఊరికిని ఈచేరుచెల్లును ఇది మైసూరిసమీపము ఉండును దీనియందు క్షీర సదియు ఉత్తరపినాకిని సదియు పుట్టుచు ఉన్నది.

సందిసింగస ఒకానొక ఆంధ్రకవి, ఇతడు ప్రబోధచంద్రోదయమును తెనిగించెను

సందుడు (౧) శ్రీకృష్ణుని వెంపుడు తండ్రి యోగమాయాసహాయమువలన వసుదేవుండు కృష్ణుని పుట్టినతోడనే వ్రేవలెయందు ఇరనియింటతెచ్చి వదలిపెట్టెను ఇతని హర్య యశోద

(౨) య॥ వసుదేవునికి మదిరయందు శ్రుతిగ కొడుకు

(౩) నా॥ మహావన్నుండు ఇతడు మహాసందికి శూద్రస్త్రీయందు శ్రుతి అతనివెనుక మగధదేశమునకు రాజు అయెను పరశురామునివలె ఇతడు దేశమును క్షత్రియశాస్త్రము కావించినందున ఇతనికి వెనుక శూద్రులు రాజులు అయిరి, ఇతడు

ఏకచ్ఛత్రాధి పత్యమును వహించినట్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది ఇతనివంశస్థులు తామ్యుండు నూలు సంవత్సరములు రాజ్యము చేసిరి

(౪) విష్ణుపరిచరులలో ఒకడు నకులుండు పాండుభూపతికి మాద్రియందు అశ్వినీదేవతల ప్రసాదమున జనించినవాడు ఇతనికి ద్రౌపదియందు శతానీకుండు అను కొడుకును చేదిదేశపురాజు కూతురు అగు రేణుమతియందు నిరమిత్రుండు అను కొడుకును పుట్టిరి

సక్షత్రకుండు విశ్వామిత్రుని శిష్యులలో ఒకడు వీండు హరిశ్చంద్రుని బాంకింప తలచి అతడు ఇచ్చెదను అన్న ధనమును రాంబట్టుకొని వచ్చుటకై తనగురువు పంపగా హరిశ్చంద్రునివెంట తరువుకాడై పోయెను సగోద్భవము ఒకతీర్థ విశేషము

సద్వల చతుర్ముఖుభార్య ఉల్లుకునితల్లి సన్నయభట్టారకుండు ఆంధ్రకవులలో మొదటివాడు వేగదేశాధీశుడైన రాజరాజ సరేంద్రుండు రాజమహేంద్రమున రాజ్యము చేయుకాలమున అతనియొద్ద ఇతడు ఆస్థానపండితుండుగా ఉండెను ఇతడు తనయేలినవాని ప్రేరేపణచేత భారతమున మొదటి రెండుపర్వములను ఆరణ్యపర్వమున కొంతభాగమును తెనిగించి కాలభర్తమును పొందెను (తక్కిన భారతవిశేషమును ఎఱ్ఱా వైగ్నేషయు తిక్కన సోమయాజియు తెనిగించిరి చూ॥ తిక్కన) మఱియు ఈయన ఆంధ్రశబ్దచింతామణి అనుపేరి తెనుగునకు ఒకవ్యాకరణమును రచించి దానికి లక్ష్యముగా ఈభారతమును రచియించెను అని చెప్పదురు ఈహేతువును బట్టియే ఇతడు వాగను శాసనుండు అనఁబడెను ఈకవి తాను రచియింపఁబూనిన భారతము

ను ముగింపకయే కాలధన్యమును పొందుటకు కారణము భీమన అను మహాకవియొక్క శాపము అని కొందఱుచెప్పచు ఉన్నారని అది ఎట్లు అనఁగా, భీమన ఇతఁడు భారతమును తెనిగించుటకు మునుపే ఒక భారతమును తెనుంగున రచించి అగ్రంథమును నన్నయభట్టారకునివద్దకు కొనివచ్చి దానియందలి లోపాలలోపములను పరిశీలించి రాజునకుచూపి తనకు సన్మానము కలుగఁజేయవలయును అని అడుగఁగా దానిని అతఁడు చదివించుచు అందలి ప్రయోగపద్ధతులు మొదలగునవి మిక్కిలి శ్లాఘనీయములు అయి ఉండఁగా అది బయటవచ్చినయెడ తనభారతము అడఁగిపోవును అని ఎంచి ఆయభిప్రాయమును బయలుపఱపక భీమకవితో నేను రాజు ప్రేరేపణచేత ఒకభాగము రచించుచు ఉన్నాను ఆదిపర్వముమాత్రము ఇప్పటికి అయినది ఇప్పుడు ఈగ్రంథమును రాజునకు చూపినయెడ తనప్రయత్నము నెఱవేఱుటకు భంగముగా ఇది ఒకటి వచ్చెను అని తిరస్కరించుచున్నాని అంగీకరింపఁడు కనుక సమయముచూచి సీగ్రంథమును అతనికి చూపి సన్మానము చేయింతును అని చెప్పి అది తీసి తన ఒద్ద ఉంచుకొని ఆయనను పంపి దానిని, కాల్పివేసెను ఈసంగతి భీమన ఎఱుగఁడు కనుకకొన్ని దినములుతాళి నన్నయ భట్టారకునియింటికివచ్చి అప్పుడు ఆయన ఇంటలేకపోఁగా ఆయన భార్యను పిలిచి నీభర్తచేయవలయు ఉన్న భారతము ముగిసెనా అని అడిగినంతట ఆమె ఆరణ్యపర్వము జరుగుచు ఉన్నది అని చెప్పెను అదివిని అతఁడు తనకు ఏసమాచారమును తెలియఁజేయకయే ఇతఁడు గ్రంథరచన జరిపుచు ఉన్నాఁడు కనుక తనగ్రంథమును

ముందుకు రానియఁజూడఁడు అని రచించి దానివలనిసంతాపముచే ఇతఁడు ఆరణ్యములోనే పడి ఉన్నాఁడా అని చెప్పఁగా అదియే శాపముగా తగిలి ఆకాలముందు ఏమోపని కలిగి ఊరిముందరి అడవికి పోయి ఉండిన నన్నయభట్టారకుండు అక్కడనే దేహత్యాగము చేసెను

నభగండు నైవస్వతమనువు పుత్రులలో ఒకఁడు కొడుకు నానాగండు

నభస్వంతుండు డ॥ మురాసురుని కొడుకు శ్రీకృష్ణునిచే చంపబడెను

నభస్వతి అంతర్ధానుని రెండవభార్య హవిర్ధానుని తల్లి

నభండు డ॥ విప్రచిత్తి కొడుకు

నముచి డ॥ విప్రచిత్తి కొడుకు భార్య స్వర్భానుని మాఁతురు అగు ప్రభ ఇతనిని ఇంద్రుండు చంపెను

నరకము పాపలాకము ఇది రారవ మహారారవాది భేదములచే ఇరువదియొక్క విధము కలది ఇందు ఉపపాతక మహాపాతకములుచేసిన నరులు బాధింపబడుదురు.

నరకుండు (౧) వరాహస్వరూపుండు అయిన విష్ణుపునకు భూమియందు పుట్టిన అసురుండు ఇతనిరాజధాని ప్రాజ్ఞోతిషము వాహనము సుప్రతీకము అనెడి పింగు పుత్రుండు భగదత్తుండు ఈనరకాసురుని చే అదితియొక్క కర్ణకుండలములును, వరుణుని శత్రంబును, మణిపర్వతము అనియెడు అమరాద్రిస్థానమును కోలుపోయి ఇంద్రుండు హరికి విన్నవించఁగా అతఁడు సత్యభామా సహితుండును గరుడవాహనా రూఢుండును అగుచు ప్రాజ్ఞోతిషపురము చేరి నరకునియన్న అగు మురాసురుని వాని పుత్రులను పంపి పిమ్మట నరకాసురుని వ

ధించి వానిమందిరమున జలము ఉంచబడిన పదాల వేల కన్యలనులెచ్చి తాను వివాహమయ్యెను ఈసరకాగురుని గెలిచి వచ్చునపుడు కృష్ణుడు స్వర్గమునకు పోయి అచట సత్యభామ ప్రేరింపఁగా నందన వనమునందలి పారిజాతవృక్షమును భూమికి తెచ్చెను

(౨) ద॥ విప్రచిత్తి కొడుకు నరనారాయణులు వీరిరువురు విష్ణునియంశమున శుక్తి న మహామునులు ధర్మనకు దాక్షిణ్యమైన మూర్తివలన శుక్తి నట్లు భాగవతము చెప్పచు ఉన్నది బదరీవనమున అనేకవేలసంవత్సరములు తపమాచరించినట్లును, దేవతలకు సహాయముగ అగురులతో అనేకమారులు యుద్ధమాడి వారిని జయించినట్లును తెలియును.

నరసరాజు ఇతఁడు ఈశ్వరప్రభువు కొడుకు తమ్ముడు తిమ్మన నరసరాజునకు నరసింహులు అనియు పేరు కలదు వసుచరిత్రము ఇతని పేర అంకితముగా ఒకర్పఁబడెను నరసింహవతారము విష్ణువుయొక్క దశావతారములలో నాలవ అవతారము చూ॥ ప్రహ్లాదుఁడు.

నరాంతకుఁడు. ౪॥ రావణుని కొడుకు అంగమనిచే చంపఁబడెను.

నరివ్యంతుఁడు (౧) వైవస్వతమున పుత్రులలో ఒకఁడు కొడుకు చిత్రసేనుఁడు

(౨) మరుచ్చక్రవర్తి కొడుకు నరుఁడు (౧) ఒకదేవఋషి ఇతఁడును నారాయణుఁడు అను ఋషియు విష్ణువుయొక్క అవతారము అని చెప్పదురు. వీరే కృష్ణార్జునులుగా అవతరించిరి చూ॥ నరనారాయణులు

(౨) ప్రియవ్రతుని వంశస్థుఁడు అగు గయని కొడుకు.

(3) పు॥ భుమన్యుని కొడుకు సంగృతి తండ్రి

నర్మద నర్మ అనకేలి దానిని ఇచ్చును గనుక దీనికి నర్మద అను పేరు కలిగె ఇది మేఖలవర్మతమున పుట్టుటచేత దీనికి మేఖలకన్యక అనియు పేరు కలదు

నర్మద నాగులసహృదరి అనియు పురుకుత్సుని భార్య అనియు పురాణప్రసిద్ధి చూ॥ పురుకుత్సుఁడు

నల గంగలోసంగమము అగు ఒకనది

నలకూరుఁడు మజేరుని కొడుకు మిక్కిలి చక్కినివాఁడు వీనిసహృదరుఁడు మణిగ్రీవుఁడు తొల్లి ఒకవృక్షుడు నలకూబరమణిగ్రీవులు కైలాస వర్మతమునందు మదిరాపానవశులు అయి నిర్వాణముగా క్రిడించుచు ఉండిరి అప్పుడు అచటికి నారదుఁడు వచ్చెను ముచ్చే ఒడలు తెలియని వారు అగుటచేత అతఁడు వచ్చినది ఎఱుగక వస్త్రములుధరింపక ఉండిరి అందుకు అతఁడు వీరిని ఇద్దఱిని మద్దిప్రూఁకులు కమ్మని శపించెను అంత చిరకాలమునకు నందనియింట పెరుగుచు ఉన్న కృష్ణుఁడు వెన్నదొంగిలించెను అని యశోద తన్నుతోటికి కట్టివేయఁగా ఆరోలు ఈడ్చుకొని ఆరెండువృక్షములనడుమరాఁగా అవి రెండును పెల్లగిల్లివడి వారికి శాపవిమోచనము ఆయెను

నలిని హస్తీకుని కొడుకు అగు అజమీఢుని రెండవ భార్య

నలుఁడు. (౧) యదువు మూడవ కొడుకు

(౨) యయాతిపౌత్రుఁడు అణువు రెండవ కొడుకు

(3) నిషధదేశమునకురాజు వీరసేనుని కొడుకు. భార్య దమయంతి, కొడుకు

ఇంద్రసేనుడు కూతురు ఇంద్రసేన ఇతని భార్య అగు దమయంతికి స్వయంవరము చాటింపఁగా ఆవర్తమానము విని కలిపురుషుఁడు వరింపఁదలచివచ్చి తానువచ్చునంత లో దమయంతి నలుని పెండ్లాడెను అని మాత్సర్యముపట్టి ఇతనికి పెక్కు ఇడుమలు కలుగ చేసెను

(౪) విశ్వకర్మవలన పుట్టిన ఒక వా నరుఁడు ఇతఁడు వానరసేన లంకకు పోవుటకై సముద్రమునకు నేతువును కట్టిన వాఁడు

నవఖండములు చూ॥ నవవర్షములు

నవగ్రహములు సూర్యాదిగ్రహములు అవి సూర్యుఁడు చంద్రుఁడు అంగారకుఁడు బుధుఁడు గురుఁడు శుక్రుఁడు శని. రాహువు కేతువు

నవరథుఁడు య॥ భీమరఘుని కొడుకు

నవరాత్రి ఆశ్వయుజకుశకపాద్యమి మొదలు నవమివఱకు కల తొమ్మిదిరాత్రులు కృతయుగమున ఒకవృథు సుకేతనుఁడు అను రాజు తనజ్ఞాతులచే రాజ్యభ్రష్టుఁడై భార్యతోకూడ అడవులు తిరుగుచు కష్టమును అనుభవించుచు ఉండఁగా అంగరఘుఁడు అను ఋషి అతనికి నవరాత్రిపూజావిధులను ఉపదేశించెను అనఁడు అదేరీతిని ఆ పూజసలికి మరల యథావ్రతారము తన విశ్వరూపును పొందెను. ఈవితిహ్యమును వట్టి లోకులు దుర్గ లక్ష్మీ సరస్వతి వీరిలో ఒక్కొక్కదేవిని మూఁడేసిదినములు పూజింతురు ఈతొమ్మిది రాత్రులయందును ఆదేవతలను పూజించుటకు వసతికాని ఎడల కడపటిదినము అగు నవమినాఁడు విద్యాపీఠమన పుస్తకములనుపెట్టి దేవీత్రయమును కల్పవిధిప్రకారము పూజింతురు అట్లు పూజించుటచే ఆధినము మహానవమి

అనియు సరస్వతీదేవిని పూజించుటచే విశ్వరూపుని పూజించుటచే అనియు ఆయుధములను పెట్టిపూజించుటచే ఆయుధపూజాదినము అనియు చెప్పఁబడును మఱునాటి దశమిదిధికి విజయవిశము అని పేరు

నవవర్షములు భరత శాచికుట వైషధి ఇలావుత నీల శ్వేత కురు భద్రాశ్వ కేతు మాలవగ్రములు చూ॥ ఆగ్నేధుఁడు

నవవిధపుష్టి చూ॥ త్రిమూర్తులు

నమముఁడు ఒకానుక రాజు ఇతఁడు

చంద్రవంశస్థుఁడు అగు ఆయువునకు స్వర్ణానవియదు పుట్టినవాఁడు పురురవుని పౌత్రుఁడు ఈతని భార్య ప్రియంపద పుత్రులు యతి యయాతి సంయాలి ఆయాతి ఉద్ధవుఁడు అని పిపురు శ్రీమద్భాగవతమునందును, విష్ణుపురాణము నందును, నమముని కొడుకులు యతి యయాతి సంయాలి ఆయాతి వియతి కృతి అని ఆఱుగురు చెప్పఁబడి ఉన్నారు

ఈతఁడు తన గుణాతిశయముల చేరదేవతలవలన ప్రాశ్నింపఁబడి దేవేంద్రునికి బ్రహ్మహత్యదోషము సంభవించి ఉండు కాలమున దివిజరాజ్యము చేసెను అట్లయినను ఇతఁడు దేవరాజ్యము లభింపఁగానే గర్వించి వేదములనుగూర్చి నిర్లక్ష్యముగ భాషించినందున అగస్త్యుఁడు ఇతని అజగరము అగునట్లు శపించెను ఆశాపము పాండవుల అరణ్యవాసకాలమున తాను అదిగిన కొన్ని ప్రశ్నలకు భర్తరాజు సమాధానము చెప్పఁగా వినినంతట తీతెను

నా

నాగధన్వము ఇది ఒకపుణ్యక్షేత్రము ఇందు వాసుకిని నాగేంద్రత్వమునకు అభిషేకము చేసిరి

నాగమాంబిక కృష్ణదేవరాయల తల్లి

నాగముఖ్యులు కద్రవయందు కశ్యపునకు
వేపురుకొడుకులు పుట్టిరి వారెల్ల నాగులు
అయిరి వారు శేష, వాసుకి, బరావత,
తక్షక, కర్కాటక, ధనంజయ, కాళియ, మణి
నాగ, అపూరణ, పింజర, ఏలాపుత్ర, వా
మన, నీల, అనీల, కల్కాష, శబల, ఆర్యక,
అస్త్రిక, కలశపోతక, సురాముఖ, దధి
ముఖ, విమలపిండక, ఝేరిత, శంఖ, వాలగిఖ,
నిస్సానక, హేమనేత్ర, నహుష, పింగళ, వా
హ్యకర్ణ, హస్తీకర్ణ, ముద్గరపిండక, కంబళ,
అశ్వతర, కాళీయకవృత్త, సంవృత్తక, శం
ఖముఖ, కుమ్మండక, ఝేమక, పిండాంక,
కరవీర, పుష్పదంష్ట్ర, బిల్వక, బిల్వపాం
డర, మూషికాద, శంఖగిరి, పూర్ణదంష్ట్ర,
హరిద్రక, అవరాజిత, జ్యోతిక, శ్రీవహ,
కౌరవ్య, ధృతరాష్ట్ర, శంఖపిండ, పుష్కర,
శల్యక, విరజి, సుబాహు, శాలిపిండ,
హస్తీపిండ, పిటరక, ముఖర, క్షాణనాసిక,
కుటర, కుంజర, ప్రభాకర, కుముద, కుము
దాక్ష, తిత్తిరి, హలిక, కర్ణమ, బహుమూ
లక, కర్కర, అకర్కర, కుండోదర,
కుపూదర, ప్రభృతులు

నాగవీధి ధన్యునిమాతురు తల్లిజామి లేక
యామి నక్షత్రవీధియొక్క ఉత్తర భాగము
నకు అభిమానిని అగు దేవత.

నాచనసోమనాథుడు ఇతడు ఒక గొప్ప
ఆంధ్రకవి ఉత్తర హరివంశము అను మహా
కావ్యమును రచించెను ఇందలి ప్ర
యోగములును దీనికైలియ అసదృశములు

నానార్ధరత్నమాల ఒకానొక సంస్కృత
నిఘంటువు ఇది ఇరుగవదండ నాథుడు
అను పండితునిచే చేయబడినది

నాభాగుడు (౧) ఇట్వేమని తప్పుడు అ
యిన దిష్టనికొడుకు ఇతడు తనకృత్య

ములవలన నైశ్యత్వమును పొందెను మా
ర్కండేయ పురాణమున ఇతడు సు
ప్రభ అను ఒక నైశ్యశ్రీని గాంధర్వవివా
హమున పెండ్లాడినందున నైశ్యుడు అ
యెను అని చెప్పబడి ఉన్నది వీనికొడుకు
బలంధనుడు విష్ణుపురాణ వ్యాఖ్యానకర్త
నాభాగుడు నైశ్యత్వమును చెందకముందే
బలంధనుడు పుట్టినందున అతనికి క్షత్రి
యత్వము పోలేదు అనుచున్నాడు మఱి
కొందఱు అతడు తన తపో బలముచేత
మరల రాజుని అయినట్లు చెప్పెదరు

(౨) ఇట్వేమని మఱి ఒక
తప్పుడు అయిన నభగుని పుత్రుడు
ఇతడు అంబరీషుని తండ్రి. ఇతని సత్వ
మునకు మెచ్చిరుద్రుడు అంతర్వర్షిత్వంబును
సనాతనంబగు బ్రహ్మజ్ఞానమును ఇతనికి
ఉపదేశించెను

(౩) ఇ|| సుపూత్రునికొడుకు
నాభి అగ్నిధుని తొమ్మండ్రు కొడుకులలో
ఒక్కఁడు ఈతని పాలికి జంబూ ద్వీపము
వచ్చెను భార్య మేరుదేవి కొడుకు ఋష
భుండు మా|| భరతఖండము

నారదీయము (౧) పదునెనిమిది పురాణ
ములలో ఒకటి ఇది భారతప్రోక్ష బృహ
త్సల్ప ధర్మాదులను కలది దీనిగ్రంథసంఖ్య
౨౫౦౦౦

(౨) ఉపపురాణ ములలో
ఒకటి

నారదుడు బ్రహ్మకొడుకు ఇతడు కడచిన
మహాకల్పమునందు ఉపబర్హణుడు అను
గంధర్వుడుగా ఉండి ఒకనాడు విశ్వప్ర
స్థులు అయిన బ్రాహ్మణులు దేవసక్రము
అనియెడు యాగమును చేయుచు నారా
యణ కథలు గానము చేయ ఇతనిని పిలు
వబంపిరి అప్పుడు ఆచటికి ఇతడు పోయి

కొన్ని విష్ణుగాథలు పాడి అందు వచ్చి
ఉండిన సతులను చూచి మోహితుడై వార
లను కూడి చనెను అంత ఆప్రాప్త్యాలు
కొపించి ఇతనిని శూద్రజాతిసతికి శుతుం
డవు అగుము అని శపియింపగా అట్లు
పుట్టి పూర్వజన్మ వాసనవలన బ్రహ్మవాదులు
అయిన పెద్దలకు శిశూవలుచేసి ఆపుణ్య
మున ఈమహా యుగమునందు బ్రహ్మమానస
పుత్రుండు అయి జన్మించెను చూ॥ పర్వ
తుండు

ఇతండు కలహప్రియుండు దక్షప్రజా
పతి కొడుకు లనందఱకు విరక్తిమార్గము
ఉపదేశించి సృష్టికి పరాఙ్ముఖులనుగా చేసి
నందున ఇతనిని అతండు అనవత్సరుండును
అక్లిరుండును అగునట్లు శపించెను

నారసింహకవి ఒక ఆంధ్రకవి ఇతండు విష్ణు
మాయా విలాసమును ద్విపదగా రచియిం
చెను

నారసింహము ఇది ఉపమరూప ములలో
ఒకటి

నారాయణకవచము ఇది ఒక మహామంత్ర
ము దీనిని జపించిన విష్ణుభక్తులకు మో
క్షము కలుగును

నారాయణగోపాలురు కృష్ణునితో సమాన
మైన బలపరాక్రమములు కల పదివేపురు
గొల్లవాండు వీరు భారతయుద్ధమున దుర్యో
ధనునికి సహాయమువచ్చి అర్జునునిచేత చం
పబడిరి

నారాయణాఖ్యానము నారాయణ ఋషిచే
నారదునకు చెప్పబడిన శ్రుతిగీత ఒకనా
డు నారదుండు నారాయణాశ్రమమునకు
చని ఋషిగణ సమేతుండు అయిన నారా
యణ ఋషిని, సత్త్వాదిగుణ శూన్యము
అయిన బ్రహ్మమునందు సత్త్వాది గుణగో
చరము అయిన వేదములు ఏకమమున

వ్రవ్తించును అని ఆడుగంగా ఆమహర్షి
అంతకుముందు సనకసనందనాదులకు బ్రహ్మ
చెప్పిన ప్రకారము పరమతత్త్వార్థ ప్రతిపా
దకము అయిన శ్రుతిగీతలను నుడివెను

నారాయణా మాత్యుండు ఒక ఆంధ్రకవి
ఇతండు హంసవింశతి అను గ్రంథమును
రచియించెను ఇతడే పంచతంత్రమును
పద్యకావ్యముగా చేసెను అని చెప్పదురు

నారాయణుండు భగవంతుండు అయిన
ఈశ్వరునకు నామము నారము అనగా
ఉదకము అది స్థానముగా కలవాడౌ కనుక
భగవంతుండు నారాయణుండు అనఁబ
డును మహావ్రతయమప్పడు సమస్తము
జలాన్తమము అయి అంతట అంధకారము
నిండిఉండగా, భగవంతుండు ఆజలము
పైని యోగనిద్రను తేలుచు ఉండి యజ్ఞవ
రాహ రూపమును పొంది, జలమున మునిగి
ఉన్న భూమిని పైకి ఎత్తి నీటిపైని నావ
చందంబున తేలింపెను వ్రతయకాలమున
తునియలు అయిన పర్వతాదులను మరల
ఎప్పటియట్లుకావించి సమస్తమును చక్క
చేసెను

నారీకవచుండు ఇ॥ నా॥ చూ॥ మూలకుండు

నారీతీర్థములు సౌభద్రము, పౌలోమము,
కారండవము, ప్రసన్నము, భారద్వాజము,
అను నామములతో దక్షిణా పథమునందు
ప్రసేద్ధములు అయిన పంచతీర్థములు ఇందు
ఒక మునిశాపమున నంద, సౌరభేయి, స
మీచి, వశు, లత, అనువారు అయిదుగురు
అష్టరసలు మహా గ్రాహములు అయి ఉం
డగా అర్జునుండు తీర్థయాత్ర చేయు కాల
మున వారిని శాపవిముక్తులనుగా చేసెను.

నావాండ ఆంధ్రదేశమున ఒక సామంతరా
జు పట్టణము.

నాలాయని నలాయనుడు అను ఋషి
కూతురు ఈమె పేరు ఇంద్రనేన ఈమె
మాద్యల్పండు అను కుక్కురోగి అయిన ఋ
షికి భార్య అయి ఉండి పిమ్మట ద్రౌపది
అయి జన్మించి పాండవులు ఏపురకును భార్య
అయి చూ॥ ద్రౌపది

నాశిజంఘుడు ఒకబకశ్రేష్ఠుడు నా॥ రాజధ
న్యుడు మధ్యదేశమునందు గౌతముడు
అను బ్రాహ్మణుని కొమారుడు ఒకడు,
వేదాధ్యయనాది విప్రకర్త విరహితుడు
అయి బోయలతో కలసి ధనముఘటింప
తిరుగుచు ఒకనాడు నాశిజంఘుని ఒడ్డుకు
పోగా అతడు తనసఖుడు అగు ఒక
దైత్యధర్మవలన వానికి ధనము ఇప్పించెను
ఆధనమును కైకొనిపోవునపుడు ఆక్రూరుం
డు కొంత అయిన సెనరులేనివాడు అయి
నిద్రపోవుచు ఉన్న నాశిజంఘుని తన ఆహా
రాధము వంచెను అంత నాశిజంఘుని చెలి
కాడు అగు దైత్యుడు ఇది ఎఱిగి ఆబ్రా
హ్మణుని వధించెను వాడు కృతఘ్నుడు
విధండున వాని మాంసమును కుక్కులుకూడ
ముట్టవెయ్యి ఆవల నాశిజంఘుడు తన
మహనీయత వలన శునగ్గీవితుడు అయి
ఆబ్రాహ్మణుని మరల బ్రదికించి ఇంక ఇట్లు
చేయకుము అని బుద్ధిచెప్పి వంచెను

ని

నికొంఘుడు (౧) ఇ॥ ఇతనితండ్రి హర్మ్యశ్వుం
డు. కొడుకు బర్హిణాశ్వుడు ఆబర్హిణా
శ్వుడు అమితాశ్వుడు లేక సంతానా
శ్వుడు లేక సంతానాశ్వుడు అనియు
అనఁబడును

(౨) ర కుంభకన్దుని కొడుకు
వీడు హనుమంతునిచే చంపబడెను
నికృంతనము ఇది ఒకనరకము ఇందు అనేక
ములు అగు కుమ్మరిసారులు ఉండును, వాని

చే శ్రూరకర్ములు త్రిష్పంబడి చెడియు మరల
యంతనాథారులు అయ్యెదరు

నిచకుడు కు॥ అభిమన్యునికి ఏడవతరము
వాడు వీనికాలమున హస్తినాపురము గం
గయందు మునిగి పోయె ఆవల కౌశాంబి
రాజుగాని అయ్యెను

నిధాముడు శులస్త్యుని కొడుకు ఋభుని
శిష్యుడు

నిబంధనకారులు శ్రుతిస్మృతులను సూత్ర
ములనుబట్టి ఆచారవిధులను ఏర్పఱచిన
కొందఱు శురోహితులును ఆచార్యులును
వానియందు ముఖ్యముగ శుభాశుభకర్మము
లయొక్క ప్రయోగములను గుఱించి చెప్పఁ
బడియుండును అది యజ్ఞజీయము నిర్ణ
యసింధువు ధర్మప్రవృత్తి ధర్మసింధువు
అభినవపడతీతి వైద్యనాథ దీక్షితీయము
హేమాద్రి పరాశరమాధవీయము మొదల
గునవి

నిబంధనగ్రంథములు అనేక విహిత ధర్మ
ములు శ్రుతి స్మృతులయందు కాక మఱి
కొన్ని నిబంధనగ్రంథములయందు చెప్పబడి
ఉన్నవి. వానియందు ఒక్కొక్కవిషయము
ను సిద్ధాంతీకరించి వానికి ప్రమాణముగ
స్మృతివాక్యములను ఉదాహరించి వానిపై
పెద్దల అభిప్రాయములను నిరూపించి స్థా
పించి ఉందురు బహుతరముగ ఈనిబంధన
గ్రంథములను అనుసరించియే లోకమున
ఆచారములు జరగుచువచ్చును ఇవి అన్ని
యు ఆచారకాండము వ్యవహారకాండము
ప్రాయశ్చిత్తకాండము అని మూడుభాగ
ములుగ ఉన్నవి

నిమి ఇత్యైశుపుత్రులలో ఒకడు ఇతడు
ఒకానొక సమయమునందు ఒకయోగము
చేయ కోరి తనపురోహితుడైన వసిష్ఠుని

ఒక్కకు పోయి తాను చేయఁబూనిన యజ్ఞమును నడపింప ప్రార్థించెను అందులకు అతఁడు నన్ను ఇంతకుముందే ఇంద్రుఁడు పినయజ్ఞమునకు అహ్వర్యుఁడుగా వరించి పోయి ఉన్నాఁడు కనుక ఆయజ్ఞమును నెఱవేర్చివచ్చి నీయజ్ఞమును నడపెదను అని చెప్పెను దానికి ఇతఁడు కోపించి ఆ యనను విడిచి గౌతమఋషిని వసించి ఆ యనచేర యజ్ఞమును సాగించెను అనంతరము వసిష్ఠ ఇంద్రుని యజ్ఞమును నెఱవేర్చివచ్చి ఇరనియొక్క ఇంటివాఁడట చేత కాచి ఉండెను అప్పుడు ఒడలికచేత యగు అని ఎంచక ఇతఁడు నిద్రించుచు ఉండెను కనుక ఆవృత్తాంతము విచారింప అనుకూలంపక పోయెను అంతట వసిష్ఠుఁడు కులగురుఁడను అగు నన్ను విడిచి యజ్ఞము చేయుటగాక నేనువచ్చి వాకిట నిలిచి ఉన్నను విచారింపక మత్తుఁడై నన్ను అవమానించిన ఈమఱుఁడు అంగహీనుఁడు అగు గాక అని శపించెను అదిహేతువుగ ఇతఁడును వసిష్ఠుని అల్లే శపించెను అపుడు బ్రహ్మ వీరితెఱంగు ఎఱిగి నిమిని సకల ప్రాణులకనుఁజెప్పలయందు వసించునట్లును, వసిష్ఠుని మిత్రావరుణులకు కొడుకై దేహధారి అగునట్లును అనుగ్రహించెను కనుకనే జెప్పఁపాటునకు నిమిషము అనుపేరు కలిగెను. ఇతని కొడుకు మిథిలుఁడు

మిథిలుఁడు య॥ అనమిత్రునిజేష్ఠపుత్రుఁడు ఇతని కొడుకులు సత్రాజిత్తు ప్రసేనుఁడు అని ఇరువురు.

మిథిలు మేరువుకొండకు విభాతభార్య

మిథిలు అష్టదిక్పాలకులలో ఒకఁడు. ఇతఁడు ఏలునట్టిదిక్కు దక్షిణపశ్చిమము భార్య దీక్షాదేవి వాహనము నరుఁడు పట్టణము కృష్ణాంగన ఆయుధము కుంతము

నివాతకవచులు దైత్యులలో ఒక తెగవారు ప్రహ్లాదుని వంశస్థులు భారతమున వీరినిదా నవులు అని చెప్పి ఉన్నది వీరు అందిటును తుల్యరూపబలప్రభలు కలవారు వీరిసంఖ్య ముప్పదికోట్లు సముద్రమధ్యము వాసస్థానముగా చేసికొని దేవతలకు మిక్కిలి బాధకావించుచు ఉండఁగా వీరిని ఇంద్రుఁడేరితుఁడై అర్జునుఁడు వంశెను

నిశాకరుఁడు (౧) ఒకానొక ఋషి ఇతని ఆశ్రమమునందు ఉండి సంపాతియు జటాయువును మింటికి ఎగని సూర్యుని కిరణములవేడిమికి తాళలేక మూర్ఛిల్లి జటాయువు జనస్థానమునందు పడఁగా, సంపాతి మఱియు మీదికి ఎగని సూర్యునికిరణముల నెగచే జెక్కలుకాలి అంచుండి ఈముని వరుని ఆశ్రమమునందు పడి దుఃఖించుచు ఉండెను అదిచూచి కరుడించి ఈ నిశాకరుఁడు రఘువంశశ్రేణుఁడు అగు శ్రీరాముఁడు తనభార్యను కపటరాక్షసునిచే కొలుపొఁగలఁడు, అప్పుడు అదేవిని హనుమం తాది వానరులు వెదకవత్తురు, నీవు ఆవానరులకు రామునిభార్య అగు నీత ఉండు చోటు తెలియఁబఱచితివేని నీజెక్కలు మరల మొలచును; అంతఃర్యంతము ఇచ్చటనే వసించుము అని అనుగ్రహించెను. ఈతని ఆశ్రమము వింధ్య పర్వతమునందు ఉండెను

(౨) చంద్రునికి నామాంతరము

నిశుంభుఁడు ది॥ చూ॥ శుంభునిశుంభులు

నిషధము, వింధ్యపర్వత సమీపమున పయోక్షిప్తదీపీరమునందు ఉండుదేశము దీనికి నలుఁడు రాజుగా ఉండెను.

నిషధుఁడు (౧) కురుని నాలవ కొడుకు

(౨) శ్రీరాముల కొడుకు అగు కుశుని పౌత్రుఁడు.

స

సీతుండు బా॥ పారునికొడుకు ఇతనికి నూ
ర్దురు కొడుకులు కలరు వారిలో జ్యేష్ఠుండు
సమరుండు అతండు కాంపిల్యాధిపతి అ
య్యెను

నీలకంఠేత్రము హిమవత్సర్వత సమీపమున
కాశీనది పుట్టుచోటు

నీలుండు (౧) శు॥ అజమీథునికొడుకు

(౨) రాజసూయయాగమునకై

పాండవులు దిగ్విజయము చేయునవసర
మున సహజేపునితో యుద్ధముచేసిన మా
హిష్మతీపురి రాజు

(౩) అగ్నివలన పుట్టిన ఒక వాన
రుండు సుగ్రీవుని సేనా నాయకులలో
ఒకండు

నృ

నృగుండు (౧) వైవస్వతమనువు ౧౦డవ
కొడుకు. ఇత్యోగుని తమ్ముండు. ఇతండు
మహాఖ్యాతికి ఎక్కిన రాజు వాపీకూపత
టాక వనములు అనేకములు ఇతండు ప్రతి
ష్ఠచేసెను అయినను ఇతండు ఒకప్పుడు
అజ్ఞానముచే ముందు తాను ఒక బ్రాహ్మణు
నికి దానము ఇచ్చిన గొవును మరల ఇంకొక
నికి వానము ఇచ్చుటచేసి ఊసురవెల్లి అయి
క్రికృష్ణుని సంస్కర్షన దర్శనములవలన ఆరూ
పముమాని దివ్యరూపధరుండును దివ్యవిమా
నారూఢును అయి దివమునకు చనియెను

(౨) అ॥ ఉశీనరుని ౧౦డవకొడుకు

నృసింహకవి ఒక ఆంధ్రకవి ఇతండు కవిక
గ్గరసాయనము లేక మాంథాత చరిత్రము
అను కావ్యమును రచియించెను

నై

నైమిశము ఒక అడవి తొల్లి, మరియు అత్రి
భృగువసిష్ఠుండు క్రతువు అంగిరసుండు, వీరి

వంశజులు అగు ఆటుతెగలవారు తాము తప
ము అచరింప తావుచూపుము అని బ్రహ్మను
వేడంగా అతండు మనోమయ చక్రమును
ఒకటిని సృజించి దానిని దొర్లించి వారల
కాంచి మీరు ఈచక్రము వెన్నంటివనుండు,
అది ఎచటనిలచునో అదియే మీకు తప
స్సుచేయుటకు తగినచోటు అగును, అని
ఆపతిచ్చెను అది పోవుచు పోవుచు ఒకచోట
నేమి (అనగా చక్రపు ఇనుపకట్టు) వదలి
తట్టువడిన ఆస్థలము నైమిశము అన వరం
గెను ఈనైమిశము పురాణ ప్రసిద్ధమైన
అరణ్యము పెక్కంధ్రు ఋషులు అనేక
సంవత్సరములు ఇచట తపము అచరించు
టవలన దీనిని మహాపుణ్యక్షేత్రము అని
కొనియాడుదురు

నైషధము పంచకావ్యములలో ఒకటి ఇది
క్రీహస్థునిచేత చేయబడినది దీనికి మల్లి
నాథసూరి వ్యాఖ్యానము రచించి ఉన్నా
డు నిషధదేశపురాజు నిషధుండు (నల
మహారాజు) ఆతని కథ ఇండు చెప్పబడి
ఉండుటచేత దీనికి ఈపేరు కలిగెను

నృ

నృగ్రోధుండు య॥ కంసుని తమ్ముండు
నారాయణాస్త్రము ప్రత్యక్షమనాది ప్రమా
ణములను ఎఱుగ తగిన శాస్త్రము, ఇదియే
తర్కశాస్త్రము అనబడును.

ప

పంచగౌళులు సారస్వతము, కన్యకుబ్జము,
మిథిలము, గౌడము, ఉత్కలము, అను
ఈ అయిదుదేశములయందలి బ్రాహ్మణులు.
పంచమాడ ఒక అప్పరస సారముండు ఒక
వృషుడు వనితలస్వభావము ఎట్టిది అని అడు

గంగా ఈపె అతనికి ఆవిధము అంతయు చెప్పెను

పంచజనుండు (౧) ది॥ సంహ్లాదని కొడుకు

(౨) ద॥ సాందీపునిపుత్రుని

ప్రభాసతీర్థములోనికి తీసికొనిపోయిన రాక్షసుండు వీడు తనగురుపుత్రుని కొని పోయెను అని కృష్ణుండు వీనినిచంపి వీని మెడ యెముకను చుచ్చుకొనెను అదియే పాంచజన్యము ఆనంబడన కృష్ణునిశంఖము

పంపద్రావిత్లు ఓ ధము, ద్రవిడము, కర్నాటకము, మహారాష్ట్రము, ఘోర్జరము, ఈ అయిదు దేశములయందలి బ్రాహ్మణులు

పంచవర్ణములు సంక్రమణము, అమావాస్య, పూర్ణమాసి, కృష్ణాష్టమి, కృష్ణచతుర్దశి, అనునవి అయిదును

పంచలింగములు పృథివ్యాపత్రేజో వాయురాకా కాత్మకములు అయిన అయిదులింగములు అందు పృథివీలింగము కంచీయందును, అగ్నిలింగము ఇంబుకేశ్వరమందును, తేజోలింగము ఆరుణాచలమునందును, వాయులింగము కాశీహస్తీయందును, ఆకాశలింగము చిదంబరమునందును ఉండును, ఈ అయిదును శివక్షేత్రములలో మిక్కిలి మహిమ కలవి

పంచ-టి రాముండు వనవాసముచేయునపుడు దండకారణ్యమునందు ఆశ్రమము కావించుకొని ఉన్నచోటః అయిదుమట్టిచెట్లచేరిక అనిశద్ధార్థము ఇది గోదావరిపుట్టుతావునకు సమీపమున ఉండును ఈతావున ఇవుడు నాసికాపురి ఉన్నది

పంచశిఖుండు రు॥ ఇతఁడు తత్వజ్ఞానఘనుఁడు అని ప్రసిద్ధి మిథిలాధినాథుండు అయిన జనకునికి తత్వోపదేశము చేసిన మహాత్ముండు

పంచసాయకుండు మన్మథుండు అయిదుబాణములు కలవాఁడు అని శద్ధార్థము అని అరవిందము ఆశోకము చూతము నవమల్లిక నీలోత్పలము అనునవి

పంచావరగము ఒకానొకకొలను దీనిని మందకర్ణుండు నిర్మించెను ఇది దండకారణ్యమునందు ఉండును

పంప ఒకానొకసరస్సు ఇది కిష్కింధాపురమునకు సమీపమున ఉన్నది

పతంజలి సంస్కృత వ్యాకరణమునకు భాష్యముకావించిన విద్వాంసుండు ఇతఁడు యోగశాస్త్రప్రవర్తకుండు ఈతనిని అదితేషవతారము అని అందరు

పదార్థచింతామణి ఒకానొక నైద్యశాస్త్రము ఇందు సమస్తపదార్థముల గుణగుణములు చెప్పబడి ఉండును

పద్మనాభుండు విష్ణువునకు నామము

పద్మావతి వింధ్యపర్వత సమీపదేశమునందలి ఒకపట్టణము

పయోష్టి ఒకానొకనది ఇది విదర్భదేశము గుండ ప్రవహించి వరదయందు సంగమము అగును

పరమేష్ఠి (౧) బ్రహ్మకు నామాంతరము.

(౨) ఇంద్రద్యుమ్నుని కొడుకు.

పరశురాముండు. జమద్గ్ని కొడుకు తల్లి దేవి క విష్ణువుయొక్క దశావతారములలో ఆ అవ అవతారము ఇతఁడు తనతండ్రిని కాన్దవీర్యార్జునునిపుత్రులు బాహుమతువుకొఱకు చంపఁగా వారిపై కోపించి భూమిని హరితింపఁజూన్యముగ చేయనిశ్చయించి ముయ్యెడుమాన్లు రాజాలమీద దండెత్తి గర్భములనున్న పిండములతోడవంపి వారి నెత్తుటిచేత పితరులకు తర్హణము చేసెను మఱియు ఆనెత్తురు శమంతపంచకము అ

నువేర అయిచునుదుగులు అయ్యెను ఇతఁడు రుద్రునిసూర్యి ఘోరతపము ఆచించి అతనికి శిశూష చేయునట్లు వరమునుంచి ఆవల అతని యనుగ్రహమున దివ్యాస్త్ర చయములు పడసె అస్త్రవిద్యయందు ఒత్ నితొ సమానులులేరు ఇతఁడు చిరంజీవి చూ॥ జమద్వీ

పరావసువు రు॥ రైభ్యునికొడుకు అథావసుని సోదరుఁడు

పరాశరస్మృతి కలియుగమునందు అనుష్ఠింప వలయు ధర్మములను మార్చి చెప్పనట్టి ధర్మ శాస్త్రము విద్యానారాయణుఁడు అనఁబరఁగిన మాధవాచార్యులు మిగుల విచారణ చేసి దీనికి మాధవీయము అను గొప్పవ్యాఖ్యాన గ్రంథమునుచేసి ఉన్నాఁడు

పరాశరుఁడు వసిష్ఠునిపాత్రుఁడు శక్తిశుత్రుఁడు వ్యాసునితండ్రి శుకునిపితామహుఁడు ఇతఁడు తనతండ్రి అగుశక్తిని రాక్షసుఁడు బ్రింగెను అని (చూ॥ కర్మషపాదఁడు) క్రోధముచే లోకములోని యెల్ల రాక్షసులు నాశము అగునట్లు సత్రయాగము ఒకటిచేయఁగా దాని చూచి పులస్త్య పులహ క్రతువులు వసిష్ఠునియొద్దకు వచ్చి నీపాత్రుని సత్రయాగమును ఉడిగింపుము అని వేఁడిరి అంతట వసిష్ఠుని ఉపదేశమున ఇతఁడు అసత్రమును ఉడిపెను ఒకనాడు పరాశరుఁడు యమునానదిని దాఁటిపోవలసి పడవరేవునకుపోయి పడవ ఎక్కిపోవుచు అపడవను నడపుచు ఉన్న దాశరాజుకూతురు అగు సత్యవతిని చూచి మోహించి ఆమెకు యోజనగంధిత్వమును అనుగ్రహించి చుట్టవట్టులవారికి తమపాలకువ కానరాకుండునటుల ఒక నీకటిని కల్పించి ఆమెను కలనెను అప్పుడు ఆమెయందు అతనికి సహ్యాగర్భమున వ్యాసుఁడు పుట్టెను

పరీక్షితు (౧) కురునికొడుకు

(౨) అభిమన్యుని కొడుకు తల్లి

ఉత్తర కొడుకు జనమేజయుఁడు ఇతఁడు ఒకనాఁడు వేఁటాడ పోయి ఒకవనము నందు తనయేటుతప్పించుకొని పాటపోయిన మృగమును వెదకుచు, మానవ్రతమును ధరించి తనస్సుచేయుచు ఉండిన శమీకుఁడు అను ఋషిని కని, మృగము ఎటుపోయెను అని అడిగి అతఁడు ఉత్తరము చెప్పక పోఁగా, తన్ను అతఁడు అత్యముచేసి మాటలాడకపోయెను అని ఎంచి ఒక మృతసర్ప కశేబరమును అతనికింరమునఁడు మాలెగా నైచి తనపురమునకువచ్చి చేరెను అంతట అతనికొడుకు అగు శృంగి తనతండ్రిమెడను రాజు చచ్చినపామును నైచిపోయెను అను మాట విని అదిమొదలు ఏడు దినములలోపల ఇతఁడు తమక నాగముచే కఱవఁబడి చచ్చుఁగాక అని శపించెను ఆవృత్తాంతము ఇతఁడు వినివిరక్తుడై శుకమహర్షి వలన భాగవతమును కని ఆమెడపెనాడు తమకుండు వచ్చి కఱవఁగా మృతుఁడై ముక్తిని ఒందెను పిదప ఇతని కొడుకు అగు జనమేజయుఁడు రాజ్యముచేయుకాలమున ఉదయఁడు అను ఋషి (తాను గురుకార్యాగ్రము పోవునపుడు తనకు అపరాధముచేసిన తమకునియందలి విరోధమునేత) జనమేజయుని ఎద్దిగు పోయి మితండ్రి అగు పరీక్షితును తమకుండు కఱచి చంపెను కనుక అట్టిదుష్టుని సుపరివారముగ నాశముచేయుట ఉత్తిమము అని చెప్పి అతనికి సర్వయాగముచేయు బుద్ధిని పుట్టించెను అట్లు ఉదంకునిచే వ్రేరేఁపింపఁబడి జనమేజయునిచే చేయఁబడిన సర్వయాగము వాసుకి చెలియలు అగు బరతావరు కొడుకు అస్తీకునిచే నివారింపఁబడెను అనంతరము జనమేజయుఁడు, వ్యాసుని

అనుమతిని భారతకథను వైశంపాయననిచే
వి నెను

(3) సూర్యవంశమున పుట్టిన రాజు
లలో ఒకఁడు ఇతిఁడు అయోధ్యను ఏలు
చు ఉండెను అని భారతమున చెప్పబడి
ఉన్నది ఇతఁడు ఒకప్పుడు వేటాడపో
యి మాగ్గమున సుశోభ అను పేరుగల
మంథూకరాజు మాఁతురు అగు ఒకకన్యకను
వివాహపై ఆమెయందు మువ్వరు పుత్రు
లను పడసెను ఆమె మిక్కిలి మప్తప్రవర్త
నము కలది అయి అనకులను ప్రసీద్ధులగు
రాజులను చిక్కుల పెట్టినందున తనపుత్రు
లు కపటులు అగునట్లు తనతండ్రిచే ఇపిం
పబడెను

పక్షస్యండు మేఘములకు అధిదేవత ఁది
సూర్యవరుణ ఇంద్రులకు నామాంతరము
అయి ఉండును

పర్వతుఁడు నారదునిచెల్లెలి కొడుకు ఉతఁ
డును నారదుఁడును మహిమండలమున
సంచరించు కుతూహముతో వెడలి తమనిజ
చిత్తవృత్తులను ఒండొరులకు దాఁపక ఉం
డునట్లు సమయముచేసికొని పోవునపుడు
ఒకకాలమున స్పృంజయుఁడు అనురాజు
పాలికిపోయి అతనిప్రాధనచే ఆతనికొమా
ర్తై అగు సుకుమారి అనుకన్యకవలన పరిచ
ర్యులను కైకొనుచు కొన్నిదినములు ఉండి
అప్పుడు నారదుఁడు ఆచిన్నదానియందు
మోహము కలవాఁడు అయి నానాట కృ
శించుటను చూచి తత్కారణమును తనకు
తెలియ చేయమికి అచిన్నదానిసాక్షిగ్రహ
ణానంతరము నారదుని వాగరముఖుఁడు
అగునట్లు పర్వతుఁడు శపియించెను అం
దుకు నారదుఁడు పర్వతునికి నాకలోకము
నకు పోక ఉండునట్లు ప్రతిజ్ఞాపము ఇచ్చెను
ఆవల కొంతకాలమునకు వెనుక వీరు ఇరు

వురును అన్యాయ్య శాపవిమోచనము చేసి
కొనిరి

పర్యంతభూములు ఆర్యావర్తమునకు వెలుపల
ఉండున్నవృక్షము తురుష్కము మొదలగు
భర్తాధర్మవివేక శూన్యులు అయిన సంక్లిష్ట
వరజాతులు అగు కిరాతుల దేశములు

పలాశిని ఒకానొకనది ఇది శుక్తిమంజము
నందు ఉత్పత్తి అయి మహానదితో సంగ
మము అగును

వల్వలుఁడు ర|| ఇల్వలుని కొడుకు బలరా
మునిచే చంపబడెను

సశుపతి (౧) రుద్రునకు నామము

(౨) అష్టమూర్తులలో ఒకఁడు

పా

పాంచజన్యము విష్ణుశంఖము చూ|| పంచ
జనుఁడు

పాంచాలము ఒకానొకదేశము ఇది హస్తీ
నాపురమునకు వాయవ్యమున హిమవంత
మునకును చర్మద్యుతికిని నడుమ ఉండును
దీనికి ఈనామము పూర్వము ప్రసిద్ధము అ
యి ఉండెను అజమిథుని రెండవ కొడుకు
ఆగు నీలునివంశస్థుడు అయిన భర్తాధర్మ
డు తనయేపురు పుత్రులనుచూచి వీరేపురు
తనవిషయములకు (అనగా దేశములకును
శక్తివిషయములకును నగ్ధము) చాలు
దురు అని పలికెను కనక పంచ ఆలం
అనురెండు శబ్దములనుండి పాంచాలము
అను నామము కలిగెను ఈదేశము ఉత్తర
పాంచాలము దక్షిణపాంచాలము అని రెం
డుభాగములు అయి ఉండును అందు ఉత్త
రపాంచాలమునకు అహిక్షేత్రము ముఖ్య
పట్టణము దక్షిణపాంచాలమునకు మాకం
దియు కాంపిల్యమును ముఖ్యపట్టణములు
పాంచాలరాజులు సంవరుణుని హస్తినాపు

రమునుండి వెడలకొట్టి నట్లును, కురురాజు మరల ఆపట్టణమును జయించి వశపఱచు కొనినట్లును తెలియవచ్చును ఉన్నది.

పాండవులు పాండురాజు కొమారులు వీరు అయిదుగురు ౧ ధర్మరాజు ౨ భీమ సేనుడు ౩ అర్జునుడు ౪ నకులుడు ౫ సహదేవుడు ఇందు మొదటి మువ్వురును కుంతికొడుకులు కావున కౌంతేయులు అనియు కడపటి ఇరువురును మాద్ర కొడుకులు కనుక మాద్రేయులు అనియు చెప్పబడుదురు వీరు పాండురాజు మృతి చెందిన పిదప హస్తినాపురియందు ధృతరాష్ట్రుని ఒడ్డు పెరుగుచు ధనుర్వేదాది విద్యలయందు మహానిపుణులు అయి ఉండగా వీరిమేలిమిచూచి ధృతరాష్ట్రుని పెద్దకొడుకు అయిన దుర్యోధనుడు ఓర్వచాలక, శకుని కృష్ణశ్శాసనులతో కూడుకొని అనవరతము వీరలకు హింసకావించుచు ఉండెను అది ఎట్లనిన ఒకనాడు దుర్యోధనుడు భీముడు నిద్రపోవుచు ఉండుతఱిని అతనిని లావుత్రాళ్లతో కట్టి గంగమడుపునందు త్రోయించెను మఱియొకనాడు అతని సర్వాంగములందును కృష్ణసర్పములను పట్టి కఱపించెను ఇంకొకనాడు భోజనసమయమునందు వానికి విషము పెట్టించెను అతడు అనంతసత్వండును దివ్యపురుషుడును కాన అవియెల్ల అతనిని చంపనేరవయ్యెను మఱియు దుర్యోధనుడు పాండవులకు అందఱకును అపాయముచేయ సమకరి వారణావతమునందు ఒక్కయిల్లు ఒకటి కట్టించి అందు పాండవులను చేర్చి అనలము దరికొల్పియత్నింపగా వారు ఈవృత్తాంతమును విదురుని మూలముగ ఎఱింగి అచటి నుండి తప్పించుకొనిపోయి జననీ సహితముగ భీమవేషధారులు అయి వికచక్రా

పురమందు కౌంతకాలము ఉండి అనంతరము ద్రుపదరాజువట్టణమునకు పోయి అచట అశ్వనుడు ద్రౌపదీస్వయంవరమున మత్స్యయంత్రమును అశ్రమమున ఉరలనేని సకలరాజు లోకంబును ఓడించి ద్రౌపదిని చేకొని గురువచనమున ఆమెను ఏపురును వివాహము అయిరి అంత ఆవృత్తాంతము అంతయు ధృతరాష్ట్రుడు ఎఱింగి పాండవులను రావించి వారికి అగ్రరాజ్యము ఇచ్చి ఇంద్రప్రస్థపురమున ఉండ వచ్చిన, వారి రాజ్యవిభూతియు గుణసంపదయు చూచి దుర్యోధనుడు ఓర్వ చాలక శకునికైతవమున మాయజూదము ఆడి ధర్మరాజును వరాజితుని చేసి పంపెండు పిండ్లు వనవాసమును ఒకయేడు జనపదమున అజ్ఞాతవాసమును చేయనట్లుగా సమయముచేసి ధూమి వెలువరించెను అట్లు పాండవులు వనవాసముచేసి సమయము తప్పక అజ్ఞాతవాసమును జరపి మరలివచ్చి తపపాలు అడిగిన ఈయక దుర్యోధనుడు వారలతో విరోధించి ఎదిరించి యుద్ధముచేసి మడిసెను పాండవులను శత్రువులనుపఱచి రాజ్యమును మరలకైకొని అశ్వమేధాది యాగముల చే జనులకు హగ్గము పొందుచు ఉండి కృష్ణనిర్యాణానంతరము పరీక్షితునకు రాజ్యాభిషేకముచేసి స్వగౌరవాణము కావించిరి.

పాండురాజు విచిత్రవీర్యుని పెద్దన కొడుకు తల్లి అంబాలిక అన్న భర్త రాజుడు ఇతనికి కుంతి మాద్ర లని ఇరువురు భార్యలు కలరు ఒకనాడు బతుకు నవకూనందు వేటాడుచు ఉండి కృష్ణగుహధారులై స్రేడించుచు ఉండిన ఒకమునిని అతని పత్నిని పొడగని శాశ్వతమున దింకని అని ఎంచి ఏసెను, అప్పుడు అగ్నినిదంప

యెలు సముచ సుచ్చి తమ నిజరూపము
లతో కనబడి ఆవేషన సహించ చాలక మా
అశుభలను తప్పుడు ఎడవాయచేసితివి కా
వున నీవు నీభార్యలతో సంభోగించినయెడ
మరణము ఒందుచువు కాక అనిశపించి తమ
గ్రాణములను విడిచిరి కనుకనే ఈపాండు
రాజునకు సంతానము పొందు యోగ్యతలేక
పోయెను చూ॥ కుంతి ఇతడు మరుద్ద
కాంక్షమున జనియించెను

పాండ్యము చోలరాజ్యమునకు దక్షిణమున
కన్యాసమసివలకు కలదేశము దీనిని పాం
ద్యుడు కావించెను దీనికి రాజధాని మధుర
పాండ్యుడు దుష్యంతుని తస్మిండు అగు
దిష్యంతుని పౌత్రుడు అయిన ఆత్రితుని
కొడుకు ఇరడు పాండ్యదేశమును కా
వించెను

పాకయజ్ఞము అష్టక పార్వణ (స్థాలీపాక)
క్రాద్ధ (మాసీ) సర్పబలి ఈశానబలి అగ్ర
హయబి మొదలుగా కల యజ్ఞము చూ॥

యజ్ఞములు

పాకాసనుడు ఇంద్రుడు పాకుని శిక్షించి
నవాడు అని శబ్దాగ్ధము

పాకుడు వృత్రాసురుని తమ్ముడు వీని
చంపినందున ఇంద్రునకు పాకాసనుడు
అను నామముకలిగెను

పాటలవతి ఒకానుకనది ఇది ఋక్షవర్షత
మున ఉత్పత్తి అగును

పాటలీపుత్రము నా! ప్రతిష్ఠానపురము మగ
దదేరపురాజు అగు ఉదయోన్ముడు నిర్మిం
చిన పట్టణము దీనికి కుసుమపురి అనియు
నామముకలదు

పాచిని సంస్కృతవ్యాకరణకర్త సరస్వతీ
దేశమున జన్మించినట్లు తెలియును ఇతడు
చేసిన వ్యాకరణము సంస్కృతభాషకు ఆ
ధారము

పాతాళకేతుడు మదాలసను ఎత్తుకొనిపోయి
గాలపునికి తపోభంగము కావించిన ఒక
రక్కసుడు

పాద్మకల్పము చతుర్ముఖబ్రహ్మయొక్క ఆయుః
పరిమాణములో పూర్వార్థము చూ॥ వారా
హకల్పము

పాద్మము ఒకపురాణము ఇది పద్మగర్భ
ప్రోక్తము అగు పాద్మకల్ప వివరణాదును
కలది దీనిగ్రంథసంఖ్య ౫౫౦౦౦

పాపరాజు (కంకంటి) ఒక ఆంధ్రకవి ఇ
తడు శ్రీమద్రామాయణమునందు ఉత్తర
కాండమును తెనిగించెను దానికి ఉత్తర
రామాయణము అనికేరు మఱియు ఉరం
దు విశ్వనాయావిలాసమును యక్షగాన
ముగా రచించినట్లు చెప్పచు ఉన్నారు
ఈయనకు ఉత్తరరామాయణ రచనయందు
సహాయుడు నందివిష్ణున్న

పారాశరము ఒక ఉపపురాణము

పారిజాతము ఒకకల్పవృక్షము సత్యభామ
ప్రేరేచణచే కృష్ణుడు ఈవృక్షమును స్వ
గ్ధలోకమునుండి భూమికి తెచ్చినట్లుచెప్పి
ఉన్నది చూ॥ నరకుండు

పారివత్రము కరూణదేశములకు ముఖ్యపట్ట
ణము ఇది వింధ్యపర్వతమునకు కొంత
ఉత్తరమున ఉండునటుల తెలియబడును

పారుడు. (౧) బా॥ పృథునేనుని కొడుకు
ఇతనికొడుకు నీవుండు

(౨) బా॥ సమరుని కొడుకు

(౩) రు॥ ఇతడు తనమాతరు

అగు కలాలవతిని ఒక గంధర్వుడు వివాహ
గ్ధమువేడడగా ఆతనికి ఇయ్య సమ్మతించ
నందున ఆగంధర్వుడు రాత్రిపూటవచ్చి
ఇతనిని చంపెను

పార్వతి (౧) హిమవంతునికి మేరుపుకూడు
తులైన మసూరమయందు పుట్టిన రెండవ
కొమార్తె ఈమెయొక్క ఆక్క గంగాదేవి
తొలిజన్మమున ఈమె దక్షునికూడురు అ
యినే ఉమాదేవి అపుడు తనతండ్రి అయిన
దక్షప్రజాపతి చేసిన యజ్ఞమునకు తనభర్త
ఆగు రుద్రుని పిలువక ఆవమానించెను అని
అలిగి మహాకాళి స్వరూపమును వహించి
అత్యాగ్రహమున దేహత్యాగముచేసి ఆవల
పార్వతీగ పుట్టి రుద్రునికి భార్య అయ్యెను
ఈమె ఒకకాలమున రుద్రునితో కూడి
ఉండగా దేవతలు ఆకూటమికి విఘ్న
ముచేసిరి అందువలన వారికి స్వభార్యల
యందు పుత్రసంతానము లేకుండునటల
ఈమె శపియించెను మఱియు ఆకాల
మునందు రుద్రునికి రేతస్సుజాతి భూమి
యందు వడెను భూమి దానిని భరింపన
ఓపక దేవతలసహాయమున అగ్ని నాయు
పును వహించునట్లు చేయఁగా వారు ఆరేత
స్సును హిమవత్పర్వత సమీపమున గంగ
యందు చేర్చిరి అది కారణముగా గంగ
గర్భము తాల్చి ఆగర్భమును భరింపలేక శర
వణమునందు విడిచిపెట్టెను అందు కుమా
రసౌమిపుత్రుడైన అగ్నికి ఘక్రైతికలు
పాలిచ్చిరి కనుక కార్తికేయిండు అను
పేరును, ఆపాలు ఆముఖములతో ఒక్క
తేవనె అతఁడు పాపముచేసెను కనుక
పాముఖుండు అనుపేరును, అతనికి కలిగెను
స్థలితము అయిన రేతస్సువలన పుట్టినం
డున స్కంధుండు అనియు అందురు ఇది
కాక పార్వతి తనదేహమున కూడవలసిన
తనభర్తయొక్క రేతస్సును భూమిధరించి
నందున భూమికి బహు భగలు కలుగునట్లు
శాపము ఇచ్చెను. మఱియు గంగా నిగ్గత
యైన ఈసౌమ్యతేజము వలన గువర్ణము

మొదలగు లోహములు కలిగినట్లును, ఆగంగా
నితేవమువలన పొదలునట్టి గువర్ణ ప్రళల
చేత తృణవృక్ష లతాగుల్మ ప్రభృతి ఉద్భిజ్జ
ములు గువర్ణంబులు అయ్యెను అనియు
పురాణములు చెప్పచు ఉన్నవి

(౨) ఒకనది ఇది మాళవమున
ప్రవహించును దీనికి సర అనియు నామాం
తరము

పాణి సేనుండు రు|| ఇతని యాశ్రమమునందు
సాండవులు ఉండునపుడు అర్జునుండు ది
వ్యాప్తములు పడని దేవలోకమున ఉండి
వచ్చి అన్నదమ్ములతో చేరుకొనెను ఈ
ఆశ్రమము, మఱేరుని ఉపవనమునకు సమీప
మున ఉండును

వి

వేంగళ దక్షిణ దిశయందు ఉండు ఆంధ్రు
వినుంగు దీనిభర్త వామనము

పిండము భక్త్యరూపముగ పితృదేవతలకు ఇ
య్యఁబడునది ఇది వర్తలాకారమై కపిథ
ప్రమాణము అయి ఉండును.

పిండారకము ఒకానొక పుణ్యక్షేత్రము
ఇది ద్వారకాపుర సమీపమున ఉండును
ఇందు కొందఱు మహాన్దులు తపము ఆచ
రించుచు ఉండఁగా యాదవులు దర్పించి
కృష్ణుని పుత్రుండు ఆగు సాంబుని, గంధీ
స్త్రీరూపముగ అలంకరించి, ఈమాలానికి
ఏళికుపు కలుగును చెప్పఁడు అని పరిహాస
ముగ అడుగ, వారు ఇది ఎఱిగి మిగుల
కెనుకతో యువకులమును నిర్మూలము చేసె
డు ఒకముసలము ఉదయించును అనిరి
అనంతరము సాంబుని గర్భమునందు ఒక
ముసలము పుట్టెను అదిచూచి వారు
మిగుల జిడిసి ఆముసలమును చూర్ణము కా
వించి సాగరమున కలిపిరి అంత ఆచూ

గ్గము ముయ్యంచు తుంగగా మొలిచెను
పిదప కొంతకాలమునకు యాదపులు అం
దలు సముద్రస్నానముచేయ పోయి మది
రాపానమ్మలు అయి ఒకరితో ఒకరు
కలహించి ఆముయ్యంచు తుంగపెట్టికొని
ఒకరిని ఒకరు కొట్టుకొని చచ్చిరి

పిరరులు పితౄదేవతలు వసురుద్రాదిత్య
రూపులు అయి చంద్రలోకమున ఉండు
వారు వీరు అగ్నిష్వాత్తులు, బద్విషదులు,
అని రెండువిధములు, అందు అగ్నిష్వాత్తులు
యజ్ఞము చేయనివారు, బద్విషదులు యజ్ఞ
ముచేసినవారు చూ॥ అగ్నిష్వాత్తులు

పితృగణము అంగిరస్సునకు స్వధయందు
పుట్టినవారు

విప్పలుండు (౧) ర॥ ఇల్లులుని పుత్రుండు

(౨) అరిష్టుని తమ్ముండు మి

త్రునికి రేవతియందు పుట్టిన రెండవకొడుకు

పితాచక ఋక్షపర్వతమునందు పుట్టిన ఒకనది

పితాచదేశములు పాండ్యము కేకయము నే
పాళము బాస్తికము కుంతలము చోళము
మొదలగునవి కొన్ని

పితాచులు (౧) దేవయోనులలో ఒకతెగ
వారు

(౨) పాపకృత్యములవలన పాశ్చి

వదేహమును పొందక వాయుదేహముతో

సంచరించు జీవులు ఆజీవులు తమతమ

పాపకర్మములు విమోచనము కాకగానే ఆ

వాయు దేహములను వదలుదురు

పు

పుంజికన్థల ఒక అప్పరస, వరుణునికూతురు

పుండరీకము (౧) ఆగ్నేయ దిక్కునందలి

మగయోనుంగు

(౨) ఒకానొక తీర్థము.

1౬

పుండరీకాక్షుండు విష్ణుపునకు నామము' (తా
మరలవంటి కన్నులు కలవాండు అని శబ్దా
ర్థము)

పుండ్రము బంగాళదేశపు పశ్చిమభాగమునకు
ప్రాచీన నామము

పుండ్రుండు అ॥ బలియొక్క నాలవ కొమ
రుండు పాండ్రదేశము ఇతనినామముచే
ఁరఁగును

పుత్తు ఒకనరకము ఈనరకమునందు పడ
నియక తండ్రిని కాపాడువాండు అగుట
చేత శుకునకు పుత్రుండు అను పేరు కలి
గెను

"పున్నామ్నానర కాద్యస్తా"

త్వితరంత్రాయతేనుతః |

తస్తాత్పుత్ర ఇతిప్రోక్షః॥"

అని ప్రమాణపదము

పునర్వసుపు (౧) య॥దవిద్యోకుని తమ్ముండు
తండ్రి దుండుభి

(౨) ఒకానొక నక్షత్రము

పురంజయుండు (౧) ఇ॥ వికుక్షి కొడుకు

కకుష్ఠునికి పూర్వనామము ఇతనికి ఇంద్ర
వాహనుండు అనియు పేరు కలదు

(౨) పు॥ సువీరునికొడుకు

నా॥ సృపంజయుండు

(౩) అ॥ సృంజయుని కొ

డుకు

పురందరుండు. (౧) వైవస్వత మన్వంతర

మునందలి దేవేంద్రునిపేరు ఇది ఇంద్రునికి

సామాన్య నామముగాను వాడఁబడును

(౨) అంగిరసుని వంశస్థు

డు అగు ఒక అగ్ని.

పురాణములు జగత్సృష్టి మన్వంతరక్రమ

ము లోనుగా కల కథలను తెలిపెడు గ్రంథ

ములు ఇవి వేదములకు శాస్త్రాధ్యక్షముల

వంటివి. ఇవి, బ్రాహ్మము, పౌర్ణవము, వైష్ణ

వము, వైవము, భాగవతము, నారదీయము, మార్కండేయము, ఆశ్వేయము, భవిష్యత్తు, బ్రహ్మకైవర్తము, లైంగము, వారాహము, స్కాందము, వామనము, కూర్మము, మాత్యము, గారుడము, బ్రహ్మాండము, అని పదునెనిమిది

పురుకుత్సుండు ఇ॥ మాంఛాత జ్యేష్ఠపుత్రుండు ఇతని భార్య నాగుల సహూదరి అయిన నర్మద ఇతడు కశ్యపపుత్రులు అయిన మానేయులవలని భయమును నాగులకుమార్తెనందున వారు తమసహూదరి అయిన నర్మదను ఇతనికి ఇచ్చి వివాహముచేయించి ఇతని కొడుకు త్రసదస్యుండు లేక పశుడుండు

పురుజిత్తు (౧) య॥ రుచికుని కొడుకు

(౨) య॥ వసుదేవుని తమ్ముండు

అయిన కంకుని మూడవ కొడుకు

పురుజుండు పు॥ సుశాంతి కొడుకు

పురుమీధుండు. పు॥ హక్తికుని మూడవకొడుకు అజమీధుని తమ్ముండు

పురుహూత్రుండు య॥ అనుపు కొడుకు

పురాధుండు య॥ వసుదేవునకు సహదేవి యందు పుట్టిన కొడుకు

పురూరపుండు వైవస్వతమునుపు కొహర్త అగు ఇలకును చంద్రుని కొడుకు అగు బుధునికిని పుట్టినరాజు ఇతడు రాజ్యమదముచేత విప్రులకు అవమానముచేసి వారిచే ఉన్మత్తుండు అగునట్లు శపియింపబడెను ఈ పురూరపునకు ఊర్వశీవలన అయిపు, ధీమంతుండు, అమవశువు లేక విజయండు, చిరాయువు లేక శతాయువు, శ్రుతాయువు లేక వసుమంతుండు, అను పుత్రులు ఉదయించి ఈతనిరాజుగాని ప్రతిష్ఠానపురము ఊర్వశీ స్వర్గలోకమును వదలి పురూరపుని

తో భూలోకమున బహుకాలము ఉండినందున స్వర్గలోకము మిక్కిలి చిన్నబోయెను అని దేవేంద్రుండు ఆమెను పిలువబంచెను ఆమె అట్లు తన్నువదలిపోగా పురూరపుండు విరహవేదనను సహింపను ఒక గంధర్వులను ప్రార్థనచేసెను అప్పుడు వారు అతనికి ఒకఘాలి ఇచ్చిరి దానిని అతడు కొంతకాలము ఊర్వశీగా భావించి ఉండి ఆవలదానిని వనమునందు విడిచిపెట్టెను దానివలన అశ్వత్థవృక్షము పుట్టెను అయి శ్వత్థముచేత అరణులు రెండుకావించి ఒక అరణి తాను అనియు ఒక అరణి ఊర్వశీ అనియు ఆరెంటినడుమను ఉన్న కాష్ఠము పుత్రుండు అనియు మంత్రము చెప్పును తరువచగా జాతవేడుండు అను అగ్ని సంభవించెను ఆ అగ్ని ఆహవనీయాదిరూపమున నెగడి పురూరపుని పుణ్యలోకమునకు పంపెను

పురోచనుండు ధుర్యోధనుని చెలికాండు అగు ఒక శిల్పి వీండు లక్కయింట పాండవులను కాల్చుటకు దుర్యోధనునిచే పంపబడెను పాండవులు దుర్యోధనుని ఉద్దేశ్యమును ఎఱిగి వీనికంటె ముందే హెచ్చరిక పడి వీండునిద్రించు అవసరమున లక్కయింటికి నిష్క్రమింపి విదురుని సహాయముచే కావింపబడి ఉండిన బిభృగుండ తప్పించుకొని వెల్లిరి

పులస్త్యుండు బ్రహ్మహాసనపుత్రులలో ఒకండు ఇతనికి హవిర్భుక్తునందు అగస్త్యుండును విశ్వశస్యును పుట్టిరి

పులహుండు బ్రహ్మహాసన పుత్రులలో ఒకండు ఇతనికి కిన్నరుండు, కింపురుషుండు మొదలయిన కొడుకులు పుట్టిరి.

పులోముండు, (౧) ద॥ విప్రచిత్తికొడుకు.

(అ) దనుపుత్రులలో ఒకడు
ఈతనిని చంపుటచే దేవేంద్రునకు పులో
మజిత్తు అను నామము కలిగెను ఇతని
కూతురు కనుక దేవేంద్రుని భార్య అగు
శచి పౌలోమి అయి పేరు పడెను

పుల్లయ ఒకానొక అంధ్రకవి ఇతడు
బ్రహ్మచారఖండమును తెనిగించెను ఇందు
తెనుంగు మఱుంగు పదములు కొన్ని ఉన్నవి
వికాని లక్షణవిరుద్ధములు అగు ప్రయో
గములు అనేకములు కానబడుచు ఉన్నవి

పుష్కరము ఒకానొక పుణ్యతీర్థము మాళవ
దేశ ప్రాంతములయందు ఉండును

పుష్కరవతి ఒకానొక వట్టిణము ఇది
శ్రీరాముని తమ్ముడు అయిన భరతుని రెం
డవకొడుకు అగు పుష్కరునిచే నిర్మింపఁ
బడినది

పుష్కరారణ్యము పుష్కరతీర్థముచేత
ఉండెడి ఆరణ్యము

పుష్కరారుణి పు॥ రుక్మయుని కొడుకు
ఇతనివంశస్థులు బ్రాహ్మణులు అయిరి
పుష్కరి? (౧) ఉల్బుకుని భార్య అంగుని
తల్లి

(౨) వ్యస్తి భార్య సర్వతేజస్సు
తల్లి

పుష్కరుడు (౧) య॥ వసుదేవుని తమ్ముఁ
డు అగు వ్యకుని రెండవకొడుకు

(౨) నలుని పినతండ్రికొడుకు
ఇతడు కలిచే ప్రేరేపింపబడి నలునితో
జూదము ఆడి సర్వస్వమును గెలుచుకొని
అతనిని వనమునకు తఱిమెను చూ॥
నలుడు

(౩) శ్రీరాముని తమ్ముడు అ
యిన భరతుని రెండవకొడుకు

పుష్కకము కుబేరుని విమానము మడిమయ
ము అయిన ఈవిమానమును కుబేరుడు

బ్రహ్మవలన పడసి దీనిపైని ఎక్కి యథేచ్ఛ
ముగా సంచరించుచు ఉండెను అసంత
రము కుబేరుని జయించి దీనిని రావణుఁ
డు కైకొనియెను రావణుని చంపినపిమ్మట
ఇది శ్రీరామునిచేరెను ఈవిమానమునంబు
ఎందరు కూర్చుండినను ఒకమనుష్యుఁడు
కూర్చుండ త?నంత చోటుమాత్రము విడు
దలగా ఉండును

పుష్పదంతము వాయవ్యదిక్కునందలి మగ
యేనుంగు

పుష్పదంతుడు విష్ణుపరిచరులలో ఒక్కఁడు
పుష్పవంతుఁడు ఉపరిచరవస్తువు వంశస్థుఁడు
అగు ఒకరాజు

పుష్పార్జునుడు ద్రుపునికొడుకు అగు వత్సరు
నికి సర్వధియందు పుష్టినకొడుకులలో పెద్ద
వాఁడు ఇతనికి ప్రభ, దోష, అని ఇరు
వురు భార్యలు కలరు అయ ప్రభకు ప్రాత
ర్వ్యధిప సాయములును దోషకు ప్రదో
ష నిశీభ వ్యుష్టులును కలిగెను

పుష్పేత్కట శుమాలి కూతురు విశ్రవ
స్సుని భార్యలలో ఒకతె ఈమెకు మచూ
దర మహాపార్శ్వాద్వులు అగు రాక్షసులు
పుట్టిరి

పుష్పమిత్రుఁడు మగధదేశపు రాజులు అ
యిన మార్కండ్యులలో కడపటి రాజు అగు
బృహద్రథుని నేనావతి ఇతడు తనయేలిన
వానిని చంపి తాను రాజు అయెను ఇతని
కొడుకు అస్మిమిత్రుఁడు ఈతని వంశజు
లు శృంగులు అనబడుదురు

పుళిందులు ఆనర్థదేశమునందును విదర్భదేశ
మునందును ఒకభాగమున ఉండు జనులు

పూ

పూతన ఒకరాక్షసి ఇది కృష్ణుఁడు బిడ్డగా
ఉండునపుడు ప్రేషణకు పోయి చనుమొన

లయందు విషము ఉంచికొని బాలింతవేషమున కృష్ణునికి పాలిచ్చి విధమున అభినయించి అతనిని చంప యత్నించెను అప్పుడు కృష్ణుడు దీని బినుకబాలు త్రాగువారివలె పాలతోకూడ ప్రాణములను సయితము పీల్చిచండున ఇది చచ్చెను

పూరుపు యయాతికి శర్మిష్ఠయందు పుట్టిన కొడుకు తనతండ్రి అభీష్టమును నెఱవేర్చినందున తనకంటె పెద్దవారు అగు సోదరులు ఉండియు ఇతడే రాజ్యార్హుడు అయెను కొడుకు జనమేజయుడు

పూర్ణిమ. ధాతకు అనుమతియందు పుట్టిన కూతురు

పూర్వచిత్తి ఒక అవ్వరస అగ్నిధునిభార్య పూనుడు ద్వాదశాదిత్యులలో ఒక్కఁడు దక్షయాగమునందు వీరభద్రుడు ఇతని పండ్లు పెకలించెను

పృ

పృథ కుంతీదేవి

పృథివి లేక పృథ్వి భూదేవి విష్ణుభార్య ఈమెకు బహుభర్తలు కలుగునటుల పార్వతీదేవిచే శాపము కలిగెను చూ॥ పార్వతి

పృథుకర్ణుడు
పృథుకీర్తి
పృథుజయిండు
పృథుదాసుండు
పృథుయశుండు.

య॥ శశిబిందువు కొడుకులు

పృథులాక్షుండు చతురంగుని కొడుకు

పృథువు (౧) ఇ॥ అనేనన్ను కొడుకు విశ్వ గంధునితండ్రి ఇతనికి శాశ్వతుండు విశ్వకుండు అను నామములును కలవు

(౨) ప్రసాదుని కొడుకు

(౩) బా॥ పారుని కొడుకు

(౪) ఒకచక్రవర్తి స్వాయంభువుని వంశస్థుండు వేనుని కొడుకు భార్య అర్చి కొడుకులు విజయాశ్వుండు లేక అంతర్ధానుండు, ధూమ్రకేతుండు, హర్యశ్వుండు, ద్రవిణుండు, వృకుండు ఇతనికి ససత్కుమారుండు బ్రహ్మజ్ఞానము ఉపదేశించెను మఱియు కఠిండు భూమిని గోవుగాను మనువును దూడగాను చేసి ఓషధులు పిడికెను

(౫) య॥ రుచికుని కొడుకు జ్యోమఘుని సోదరుండు

వృధుశ్రవుండు య॥ శశిబిందువు కొడుకు భర్తనితండ్రి

వృధునేనుండు బా॥ ప్రాజ్ఞుని కొడుకు పారుని తండ్రి

వృశ్చి య॥ అనమిత్రుని కొడుకు శ్వఫల్కుని తండ్రి సత్యకునిపితండ్రి

వృషదుండు పా॥ సుబ్రహ్మకృత్తు కొడుకు ద్రుపదుని తండ్రి

పె

పెద్దనార్యుండు ఒకలెనుంగుకది ఇతండు భద్రావరిణయమును రచించెను

పై

పైలుండు (౧) రు॥ వ్యాసశిష్యులలో ఒకఁడు ఋగ్వేదాధ్యాపకుండు

(౨) రు॥ జాతకర్ణిశిష్యుండు

పైశాచి ప్రాకృతభాషాభేదము ఇది పైశాచి చూళికా పైశాచి అని రెండువిధములు కలది ఇది పిశాచదేశములయందు వాడించునది కనక దీనికి ఈపేరుకలిగెను

పొ

పొట్టూరు అంధ్రదేశమునందలి ఒక నామం తరాజుయొక్క పట్టణము.

ప్రతి

పోతన (బమ్మెర) ఆంధ్రభాగవతమును రచించిన మహాకవి ఈయన అటువేలని యోగి తండ్రి కేసన కుమారుడు మల్లన నివాసగ్రామము కడపకు సమీపమున ఉండెడు ఒంటిమిట్ట అనబరంగిన ఏకశిలానగరము ఇతడు కడుపేదవాడు కృషివలన జీవించువాడు ఇతడు బాల్యమున పశువులను మేపుచు తమ ఊరిచేరువను కలకొండమీద సంచరించుచు ఉండి తనపురాకృత శుకృతవిశేషము వలన చిదానందుడు అను ఒక యోగీశ్వరుని కనుగొని అచట తన్నునికి నమస్కరించి స్వామీ మిరెనో మహాత్ములు అని నాకు తోచుచు ఉన్నది ఇట్టిమహిమ పడయుటకు తన ఉపాయమును నాకు ఉపదేశించి నన్ను కడతేర్చుచు అని ప్రార్థించెను అదివిని ఆయన ఇతడు మిక్కిలి బుద్ధిశాలి అని మెచ్చుకొని తారకమంత్రమును ఉపదేశించి పోయెను అంతట పోతన గురువు ఉపదేశించిన చొప్పున నియమముతో తారక మంత్రజపముచేసి ఆదిప మహిమవలన పరమహంస సంపన్నుడును మహాకవియును అయి ఆశ్రమములయందెల్ల గృహస్థాశ్రమము మేలు అయినది అని గొలిచి కులశీలయోగూపముల తనకు తగిన ఒక కన్యకును పరిగ్రహించి సంతానమును పడసి లోకోపకారముగా ఒకపురాణమును తెనెగింపంగారి ఎల్లపురాణములయందను భాగవతము ఉత్తమము అని విచారించి దానిని తెనెగించుచు ఉండగా వేమభూపాలుని ఒడ్డ ఆస్థానపండితుడును ఇతనికి అను బంధుడును అయిన శ్రీనాథుడు ఇతడు భాగవతమును తనయేలిన వానికి అంకితముగా చేయింపవలెను అని పల్లకిమీద ఎక్కి ఒంటిమిట్ట

పోలిమీర చేరరాగా అచ్చట కన్నపోతులను కట్టిన అరకను పూని చేను దున్నుచు ఉన్న పోతరాజుకొడుకును ఆచేని గనిమమీద కూర్చుండి భాగవతము వ్రాయుచు ఉన్న పోతరాజును అతనికి కనబడిరి వారిని చూచి తాను సరస్వతీ ఉపాసకుడు కనుక తన మహిమ పోతనకు తెలుపవలెను అని ఎంచి పల్లకి మోచుచు ఉన్న బోయీలను పిలిచి మిరు ఒక ప్రక్క పల్లకి కొన్ని ను వదిలి రండి అని చెప్పెను వారు అట్లే చేయగా దున్నుచు ఉన్న మల్లన ఒకతట్టుమాత్రము బోయీలు మోవగా వచ్చుచు ఉన్న పల్లకిని చూచి నాయనా ఇదియేమి వింతగా ఉన్నది అని తండ్రిని అడిగెను అప్పుడు పోతన అబ్బీ నీవును ఒకతట్టు కట్టిన కన్నపోతును విడిచి దున్నుము అని చెప్పి అతడు అట్లుచేసెను అది చూచి శ్రీనాథుడు రెండవ కొమ్మును గూడవదలి పల్లకిని అంతరమున విడుపుచు అని బోయీలకు ఉత్తరపు చేసెను అది మల్లన చూచి నాయనా రెండవతట్టును బోయీలులేక ఈపల్లకి ఉత్తయిల నడిచి వచ్చుచు ఉన్నది చూచివా అనెను అట్లు అయిన నీవును రెండవదన్నును వదిలి దున్నుము అని చెప్పెను అతడు ఆశ్రమకారముచేసెను అంతట శ్రీనాథుడు పోతన ఉన్నచోటికి దాపుగా వచ్చి హాళికులూ అని పరిహసించెను అదివిని పోతన “ఉ బా లరసాలసాల నవపల్లవకోమల కావ్యకన్యకా, గూఢల కెచ్చియప్పదుపు కూడుభుజించుటకన్న మేలుగా, హాళికులైన నేమి మఱియంతకునుకొవగ లేకయున్నకొ, దాలికులైన నేమి నిజదారగుతాదిక పోషణాగ్నము” అని ప్రత్యుత్తరముచెప్పెను అంతట శ్రీనాథుడు పల్లకి దిగవచ్చి పోతనకు నమస్కరి

రించి బావా నీమహిమ నేనెఱుంగనా బావ
మఱుదులము కనుక కొంచెము మేలము
చూపితిని అనెను అందులకు పోతనయు
సరే అట్లుకాక ఇప్పుడు ఏమిబరుద్ద భర్త
ములు నడచెను అనుచు కొడుకును దుక్కి
నిలిపి ఇంటికి పోయి అక్కతో శ్రీనాథ
కవ మనయింట విందారగింపవచ్చెను వేగ
వంటచేయుమని చెప్పము అని చెప్పిపంపి
తానును అతనిని వెంటఁబెట్టుకొని తనకుటీర
మునకు పోయెను ఇట్లు శ్రీనాథుఁడు పోత
న ఇంటికి పోయి మిక్కిలి శిథిలమై సుంకు
చితమై ఉన్న ఆపురియింటిని చూచి
బావా మహానుభావుఁడవు అగు నీవు ఈగుడి
నెలో ఉండి ఈవేదఱికమును అను భవిం
పనేల ఎవరినేని గొప్పరాజులను అశ్రయిం
చి సుంపవలు పడయరాదా అని పలికెను
ఇంతలో వంట అయినది స్నానమునకు
యత్నము చేయుఁడు అని మల్లిన వచ్చి
చెప్పెను అంత ఆయిరువురును స్నాన
ముచేసి తమతమ అనుస్థానములు జరపు
కొని భోజనము చేయి పోయిరి అప్పుడు
మనుష్య స్త్రీరూపము భరియించి పోత
నకు కూతురు అయివేర అతనియింట
మెలఁగుచు ఉన్న సరస్వతీదేవి పన్నెరమున
అత్తమును కొనివచ్చి విత్తల్లలో వడ్డించు
చు కన్నుల నీళ్లు రాల్చెను అది చూచి
పోతన “ఉ కాటుకకంటినీరు చనుకట్టు
పయింబడనేల యెచ్చో, కైటభరాజమర్ద
నని గాదిలికోడల యోమదంబ యో, హటక
గర్భరాజి నిను నాఁకటికిం గొనిపోయియ
ల్లకర్ణాటకిరాత కీచకుల కమ్మఁ ద్రుకుద్దిగ
నమ్మ భారతీ” అని చెప్పెను అది విని ఆ
మె శోకము మాని సర్వపదార్థములు వడ్డిం
పఁగా భోజనముచేసి తగినమర్యాదతో పో
తరాజు పంపఁగా శ్రీనాథుఁడు తానేమి

చెప్పటకును ఎడములేక తనవచ్చినదారిని
పోయెను ఇట్లు పరమ వైరాగ్య పరుఁడై
రామాంకితముగ భాగవతమును సమగ్రము
గా తెనిగించి ముక్తఁడు అయ్యెను ఇది
కాక వీరభద్రవిజయము అను దక్షిణ
భ్యంసకథ ఒకటి ఈయన రచించినట్లు తెలి
యవచ్చుచు ఉన్నది అదిమాత్రము సరాం
కితము చేయఁబడి ఉన్నది అందులకు కా
రణము తెలిసినదికాదు ఇతఁడు శాలివా
హన శకము వేయినిమున్నులు ఆగుకాల
మున జనియించినవాఁడు

పోతురాజు ఒకానొకపురుషదేవత శంక
రావతారమైన వీరభద్రుని ఈవేరితో గ్రామ
ముల చావ్వలయందు ప్రతిష్ఠ చేసి జనులు
పూజింతురు

పోలేరమ్మ ఒకగ్రామదేవత పరశురాముల
తల్లి అగు పరాశక్తి అవతారము అయిన
రేణుకాదేవిని ఈనామముచే అనేకదేశ
ములయందు పూజింతురు

పా

పాండ్రము (౧) భీమునిశంఖము

(౨) బ్రహ్మదేశమునకును ఆం
ధ్రదేశమునందలి ఉత్తర భాగమునకును
ప్రాచీననామము దీనికి బలికొడుకు అయిన
పుండ్రుని వలన జగ్గనామము కలిగెను.

పొరవి బాల్లికుని కూతురు వసుదేవుని
భార్య.

పొరపులు పూరుపువంశస్థులు

పొలోమి శబీదేవి పులోముని కూతురు.

ఇంద్రుని భార్య

పొలోములు వైశ్వానరుఁడు అను దానవుని
కొఞ్జార్త అగు పులోమకును మరచిని
పుట్టిన రాక్షసులు, వీరిని అగ్నినుఁడు రూ
పులేక నాశముచేసెను.

పాశ్చాత్యుడు ఉదంకునికి కుండలములు పెప్పిం
చినరాజు

ప్ర

ప్రభునుడు ర|| సుమాలి కొడుకు

ప్రచేతనులు ప్రాచీనబ్బికిని సముద్రుని కూ
తురు అగు శతధృతికిని పుట్టినవారు వీరు
పదుగురు అన్నదమ్ములు తుల్యగుణ నామ
ములు కలవారు మహాపోధనులు వీరిభార్య
మరీష

ప్రచేతను గాంధారుని పాత్రుని పాత్రుడు
ఇతనికి అనేకులు పుత్రులు కలరు వారు
అందఱు ప్లేచ్చులు అయిరి

ప్రచేతనుడు } వరుణునికి నామము
ప్రచేతుడు }

ప్రజాపతి బ్రహ్మకు నామాంబరము

బ్రహ్మపుత్రుడైన మనువు కొడుకు ప్రజా
పతి అనియు అతనికి ధూమ్ర, బ్రహ్మవిద్య,
రస, శ్వస, మనస్సిని, శాంబిలి, ప్రభాస
అని ఏడుగురు పత్నీలు కలరు అనియు
వారికి అష్టవృక్షులు పుట్టిరి అనియు భార
తమున చెప్పబడి ఉన్నది

ప్రజాపతిక్షేత్రము ఒకానొక పుణ్యక్షేత్ర
ము ప్రయాగ షోడశ ప్రతిష్ఠాన పురము
వఱకును వాసుకి హ్రదము మొదలు కంబ
శాశ్వతరబహుమూల వర్షతముల వఱకును
కలదేశము ఇచట స్నానముచేసిన వారికి
స్వర్గము లభించుటయెకాక పునర్జన్మము
కూడ లేదు అందురు బ్రహ్మాదిదేవతలు ఈ
క్షేత్రమును ఎల్లప్పుడు రక్షణచేయుచు ఉం
డెదరు ఇచటి పుణ్యతీర్థములను లెక్కింప
అలవిగాదు వానిలోపల జాహ్నువి యమున
ఈరెండు నదులను సూర్యుడు రక్షించు
చు ఉండును. ప్రయాగను దానిమండలము

ను అందు ఉండు వటపుత్రమును శివుడును,
అందలి స్నానఫలమును దేవతలను రక్షిం
తురు ప్రయాగను స్మరించినమాత్రముననే
సకలదురితములు పాయును మఱియు
ఈప్రయాగముక్క దిర్ఘనము స్పర్శనము
మృత్తికాలేపనము వీనిచే పాపహరణము
అగును

ప్రతగ్దనుడు కా|| నా|| శత్రుజిత్తు ఋత
ధ్వజుడు దివోదాసునికొడుకు

ప్రతాపరుద్రీయము విద్యానాథకవిచే రచి
యింపబడిన అలంకారశాస్త్రము ప్రతా
పరుద్రుడు అను రాజునకు అంకితముగా
చేయబడుటచే దీనికి ఈపేరు కలిగెను
ఇది నాయకలక్షణ కావ్య నాటక రస
బోష గుణ శబ్దాలంకార మిత్రాలంకార
ప్రకరణములు అనెడు సప్రకరణములు కలి
గియుండును దీనికి “రత్నావళి” అను
వ్యాఖ్యానము ఒకటి కలదు దీనికి సరి
అయిన ఆంధ్రగ్రంథము సరసభాషాశ్రీ
యము లేక కావ్యాలంకార సంగ్రహము

ప్రతిపాముపు (౧) య|| కృష్ణుని వంశస్థుడు
వజ్రుని కొడుకు

(౨)య|| అహూరుని తమ్ముడు

ప్రతివిండుడు భర్తరాజుకు ద్రౌపదియందు
పుట్టిన కొడుకు

ప్రతిస్తానపురము ఇది గంగాయమునాసంగ
మమునకు తూర్పున ఉండును ఈపురి
పురూరపునకు సుద్యమ్నునిచే ఈయంబ
డెను చంద్రవంశపురాజులకు ఇదియె తొలు
తటిరాజధాని

ప్రత్యగ్రుడు కు|| ఉపరిచరహనుపు కొడుకు

ప్రత్యూషుడు అష్టవసువులలో ఒకడు

ప్రదీపుడు కు|| భీమసేనుని కొడుకు భార్య
సుసంద కొడుకులు దేవాపి, శంతనుడు,

బాహ్యకుండు దేవాపి బాహ్యమునందే తపో
వసమునకు పోయెను కనుక శంతనుండు
రాజు ఆయెను

శ్రార్యకాలమున మహాభిషేకండు అను
మొక రాజు కలండు అతండు దేవలోకము
నకు పోయి బ్రహ్మను నేవించుచు ఉండగా
గంగయు స్త్రీరూపము ధరించి బ్రహ్మస
భకు వచ్చెను ఆసమయమునందు ఆమె
యొక్క వస్త్రము గాలించే తొలగి తొడల
మూలభాగము అగు వడెను అంత దేవతలు
అందఱును వరస్త్రీ మర్మమును చూడరాదు
అని తమమూములు త్రిప్పకొని చూడక
ఉండిరి ఇతండుమాత్రము ఆసతో చూ
చుచు ఉండెను అది ఎఱిగి బ్రహ్మ మహా
భిషుని మనుష్యరూపియందు పుట్టునటుల
శపియించెను అది కారణముగ అతండు
శంతనుండు అనునామముచే ప్రదీపునియందు
పుట్టెను గంగాదేవియు అతనిమీద అను
రాగముకలది అయి స్త్రీరూపము ధరించి
అతనికి భార్య అయి వసిండుని శాపముచే
భూమియందు పుట్టిన అష్టవగుళులకు మాత
అయ్యెను మా|| అష్టవగుళులు

ప్రజ్వల్ముండు. కృష్ణునికి రుక్మిణియందు పుట్టిన
కొడుకు. భార్య రుక్మిణి. తొల్లి రుక్మిణికంటి
మంటనే దగ్ధండు అయిన మత్స్యకుండు
దేవాలికి కొఱకు ఆరుద్రునిగూర్చి తపము
ఆచరించి అతనివలన వరము పొంది ఈజ
త్వము ఎత్తెను.

ఇతండు శిశువుగా ఉండునపుడు శంబ
రుండు అను అసురుండు తనమాయచే
ఇతరులకు తెలియకుండ సూరికాగృహము
ప్రవేశించి ఇతనిని కొనిపోయి సాగరమున
పాతకైవ అందలిచేత ఒకటి ఆశిశువును
మ్రొంగెను. అంత కొందఱు జూరలు అందు
చేతలను పట్టుచు మినుకు మినుకు అని

మెఱయుచు ఉన్న ఆచేత చిక్కంగా
దానిని తమ యేలినవాండు అగు శంబరా
సురునికి కానుకగా ఇచ్చిరి వాండు దా
నిని వంటకాలకు పంపెను అప్పుడు మా
యావతి అనునామముచే పాతివ్రత్యము
నడుపుచు దగ్ధండు అయిన తనపేనిమిటి
శరీరభారణము చేసినప్పుటను ఎదురు చూ
చుచు వానియింట వంటవనులకు సహాయ
ముగా మెలగుచు ఉండిన రతీదేవి సూప
కారులవద్దను ఉండి ఆ మత్స్యమునుతెచ్చి
దానిని భేదించి దానికడుపులో ఉన్న శిశు
వును చూచి నేను బిడ్డలులేనిదానను కనుక
ఈబిడ్డను పెంచుకొనెదను అని శంబరుని
అడిగి వాని అనుమతమున నారదోవదేశ
మున ఆశిశువునుపెంచి అతండు యావన
వంతుండు కాగానే అతనికి సర్వశత్రుమా
యావినాశిని అను మహాబిడ్డను ఉపదేశించి
శంబరాసురుని చంపించి తాను అతనికి
వత్తి అగుటనుతెలిపి అతనితో కూడి ద్వా
రకకు వచ్చెను అప్పుడు కృష్ణుండును రుక్మి
ణియు వారిని ప్రసన్నులగును కొడలును
అని తెలిసికొని తమవద్దచేర్చుకొని సుఖముగ
ఉండిరి

ప్రద్యోతనుండు సూర్యునికి నామము

ప్రద్యోతుండు మ|| సుక్రీనకుని కొడుకు మా||
రిపుంజయుండు. ప్రద్యోతుని పెంశస్థులు ఏ
పురు సూటముప్పది యెనిమిది సువత్సర
ములు రాజ్యము చేసిరి

ప్రబలోద్భలుండు. విష్ణువరిచరులలో ఒకండు
పబోధచంద్రోదయము అన్వైత మతనీధాంత
ప్రతిపాదకము అగు ఒకనాటకము కృష్ణ
మిత్రశాస్త్రిలచే చేయబడెను

ప్రభ పుష్పేష్ఠుని భార్య కొడుకులు ప్రాతర్మ
ధ్యంధినసాయములు

ప్రశ్నాపతి (౧) సూర్యుని భార్య అగు సంజ్ఞాదేవి నామము

(౨) ఒకానొక స్త్రీ ఈమె ఇంద్రుని పరిగా కోరి తపము ఆచరించుచు ఉండగా అతడు వసిష్ఠుని ఆకృతి తాల్చి కొన్ని బదరీఫలములను ఇచ్చి పక్వముచేయుము అనెను అందులకు ఒప్పుకొని పక్వముచేయించుకొనినగా అవి ఎంతనేపటికిని పక్వము కాక నేకరించిన కార్యములు అన్ని సమసిపోయెను అప్పుడు ఈమె, తాను కార్యములను లేచిపోయిన అగ్ని ఆటె దుష్పాకము అగును అని ఎంచి, తనకాలు ఇంధనముగా ఇడిపాకము చేయ పూనెను అంత ఇంద్రుడు మెచ్చుకొని ఆమె కోరిన వరమును ఇచ్చెను ఈమె తపము ఆచరించిన తీర్థము ఒదరిపాచనము అనబడును

(౩) వజ్రనాభుడు అను రాక్షసుని కూతురు ప్రద్యుమ్నుని భా

ప్రభాన ప్రజాపతి భార్య ప్రత్యూషుడు ప్రభాసుడు అనువసువుల తల్లి

ప్రభాసము (౧) ఒకానొక పుణ్యతీర్థము ఆస్తిస్వామి అగు ఇరువది యేడుగురు భార్యలలో రోహిణి రూపాతిశయభుకలది అయినందున చంద్రుడు ఆమెయందు ఆసక్తుడు అయి ఉండెను అందులకు తక్కిన వారు వగ్గను పొంది తమతండ్రి అగు దక్ష ప్రజాపతికి ఎఱిగించగా అతడు కోపించి చంద్రునకు అణుదెవులు కలుగునట్లు శపియించెను అట్లు ఆతెవులుచేత నానాట అతడు కృశించుచు ఉండ దేవతల అతనిని తోడ్కొని దక్ష ప్రజాపతి చెంతకు పోయి ఇతడు ఇంకమీద తనభార్యలు అందఱియెడల సమవృత్తియై ఉండును, ఇతని అణుదెవులు మానునట్లు అనుగ్రహించుచు, అని ప్రార్థించిరి అప్పుడు

దక్షుడు ప్రసన్నుడు అయి పదిమైదు దినములు వరుసగ వృద్ధి పొందుచు మరల పదిమైదు దినములు క్షయించుచు ఉండగలవాడు అని చెప్పి సరస్వతీజలనిధిసంగమ కలితము అయిన ఈతీర్థమున అమావాస్యలయందు స్నానముచేయునట్లు నియమించెను అట్లు చంద్రుడు మజ్జనముచేసి లోక ప్రభాసుడు అయ్యెను కనుక ఈతీర్థమునకు ప్రభాసము అను నామము కలిగెను.

(౨) ఒకానొక పట్టణము ఇది ద్వారకాపురికి సమీపమున ఉండును

ప్రభాసుడు అష్టవసువులలో ఒక్కఁడు ఇతఁడే భీష్ముడుగా జనియించినవాడు చూ॥ అష్టవసువులు భార్య యోగసిద్ధి కొడుకు విశ్వకర్మ.

ప్రమతి రు॥ తండ్రి చ్యవనుడు తల్లి సుకన్యక కొడుకు రుదుడు భార్య ఘృతాచి అను నప్పరస

ప్రమద్వర విశ్వావసుడు అను గంధర్వరాజుకూతురు తల్లి మేనక అను నప్పరస. ఈమెకు ఘృతకేతుడు అను ఋషి పెంపుడుతండ్రి ఈమెను రుదుడు వివాహము అయ్యెను

ప్రమథగణము శివుని అనుగ్రహమువలన కైలాసమున అతనితోకూడ ఉండు భక్తుల సమూహము.

ప్రముచుడు. రు॥ దేవతి తండ్రి. ఇతఁడు గైవతక పర్వతమున ఉండెను.

ప్రస్థాచ ఒక అప్పరస. ఈమె కంధుడు అను మహర్షి వలన మరీచ అను కొమార్తను కనెను. చూ॥ మరీచ.

ప్రయాగ చూ॥ ప్రజాపతి క్షేత్రము.

ప్రలంబుడు ఒకానొక అసురుడు. వీరు బలరాముని చంపవలయును అని గోపాల

రూపమున అతనితో అటలు అడవచ్చి కడ
పట అతనిచే మడిసెను

ప్రవరుడు అరుణాస్పదమందు ఉండిన ఒక
విప్రుడు.

ప్రవర్ణము ఒకానొక కొండ ఇది మధు
రదాపున ఉండును ఇందు కృష్ణుడును
జలరాముడును దాఁగిరి అని జరాసంధుఁ
డు దీనిని దహించెను

ప్రవిరోధనమన్యువు } శు॥ ప్రాచిన్వాసుని కొ
ప్రవీరుడు. } డుకు

ప్రశముడు } య॥ వసుదేవునకు శాంతియం
ప్రశముడు } దు పుట్టిన కొడుకులు

ప్రసాదుడ౯ ఇంద్రవ్యముని వంశజుడు
అగు ఒకరాజు

ప్రసూతి. స్వామ్యంభువుని మాంతురు
ప్రసేనచిత్తుడు లేణుకతండ్రి జనుదగ్గి మామ
ప్రసేనడు య॥ సత్రాజిత్తు తమ్ముడు
ప్రవాస్తుడు ర॥ సుమాలికాడుకు
ప్రహేతి ర॥ మా॥ హేతి

ప్రహ్లాదుడు ది॥ హిరణ్యకశిపుని కొడుకు
వైత్యదానవులకు అధిపతి తల్లి లీలావతి
ఈతఁడు విష్ణుభక్తుడు తండ్రి విష్ణుద్వేషి
అయినందున ఇతనికిని ఇతని తండ్రికిని
అనవరతము తర్కము జరుగుచు ఉండును.
అట్లుండగా కడపట ఒకదినము విష్ణువు
ఎక్కడ ఉన్నాడు చూపుము అని తండ్రి
అడుగఁగా ప్రహ్లాదుడు “మ॥ కలఁడంబో
ధిఁగలండు గాలిఁగలఁ దాకాశంబునంగుభి
నిం । గలఁడగ్నింబిశలంబగల్గ నికలఁ ఖడ్గో
తచరద్రాదులం । గలఁడొంకారమునంద్రి
మూర్తుల ద్రిలింగవృత్తులందంతటం । గలఁ
డీశుండు గలండుతండ్రి వెదకంగానేలని
యాదుడొక క॥ ఇందుఁగలఁడందులేడని
సందేహమువలనుచక్రి సర్వోపగతుం । డెం
డెందు వెదకిచూచిననందందో కలఁడుదాన

వాగ్గణివింజే ” అని ఉత్తరము ఇచ్చెను
అట్లుండున ఈ స్తంభమునందు ఉన్నాడా
అని ఒక సభా స్తంభమును హిరణ్యకశిపుఁ
డు తన్నఁగా అది విచ్చి అందుండి నతనిం
హరూపమున విష్ణువు అవతరించి అతనిని
చంపెను చూ॥ హిరణ్యకశిపుఁడు.

ప్రళయము సర్వప్రపంచ నాశము. ఇది నిత్య
ప్రళయము నైమిత్తికప్రళయము ప్రాకృత
ప్రళయము ఆత్మంతిక ప్రళయము అని
నాలుగువిధములు కలది అందు నిత్యప్రళ
యము శుశుప్తి / నైమిత్తిక ప్రళయము
చతుర్ముఖ బ్రహ్మయొక్క దినప్రళయము
అపుడు భగవంతుఁడు రుద్రరూపుఁడై సూ
ర్యునియందు ప్రవేశించి భూమిని ద్రవ
శూన్యముగ చేయఁగా అందు కాలాగ్ని
పాదమి ముల్లోకములను దహించును ఆ
వల లోకమంతయు జలమయము కాఁగా
ముల్లోకములును అంధీ భూతములు అయి
అందు అడఁగి పోవును అది చతుర్ముఖ
బ్రహ్మకు రాత్రివేళ అయినందున అపుడు
అతఁడు నిద్రించుచు ఉండును కనుక లోక
వ్యవహారము ఉడిగి ఉండును మరల అతఁ
డు మేల్కొని యథార్థిని శునస్సృష్టి
ఆరంభించును / ప్రాకృతప్రళయము చతు
ర్ముఖ బ్రహ్మతోడ జగన్నాశము ఇందు
జగత్సృష్టికి కారణము అగు వ్యక్తావ్యక్త
స్వరూపము అయిన ప్రకృతి కేవలవ్యక్త
స్వరూపము అయిన బ్రహ్మమందు లయించి
పోవును కనుకనే పదునాలుగు లోకములును
పంచమహాభూతములును మహత్సృష్టితోడ
సర్వము నశించిపోవును / ఆత్మంతిక ప్రళ
యము లోకనివృత్తి ఈనివృత్తిచేత ఆ
నందమయము అగు స్వరూపప్రాప్తి కలు
గును ఇది బ్రహ్మజ్ఞానమువలన కలుగు
పాపక్షయముచేత అగును.

ప్రాంశువు ప్రజానితండ్రి

ప్రాకృతము ఒకానొకభాష ఓది సంస్కృతమువలన కలిగినది ప్రాకృతము, శారసేని మాగధి మైశాచి చూళికా మైశాచి అపభ్రంశము అని అబుభేదములు కలది అందు ప్రాకృతము మహారాష్ట్రదేశమున వ్యవహరింపబడుచు ఉన్న భాష ఈప్రాకృత భాషకు సంస్కృత నాటకాదల యందు ఆయాంపాత్రములకు అనుకూలముగా ప్రయోగము చూపా గు శ్రీపాత్రములకును, హాస్యకాండ్రు మొదలగు వారికిని ప్రాకృత భాషయు, అథమ పాత్రములకు శారసేనియు, అత్యధమ పాత్రములకు మాగధియు, రాక్షస పిశాచాది నీచపాత్రములకు మైశాచియు చూళికా మైశాచియు, చండాల యజనాది పాత్రములకు అపభ్రంశమును విని యోగింపబడును ఈపాత్రములకు ఎల్ల ఒక్కొక్క కారణమును పట్టి భాషా వ్యత్యాసము గలదు

ఈభాషకు, వాల్మీకి వరరుచి మొదలగువారు వ్యాకరణములు చేసి ఉన్నారు ప్రాకృతభాషయందు కాళిదాసుండు సేతుబంధము అని ఒక కావ్యము ఒనర్చి ఉన్నాడు శాలివాహనుండు ఈభాషయందు సప్తశతి అని ఒక గ్రంథమును, విరరుచి మైశాచియందు బృహత్సభ అను ఒకగొప్ప గ్రంథమును చేసి ఉండునట్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది జైనుల ఆగమములు పురాణములు మొదలగునవి ప్రాకృత భాషయందే ఉన్నవి

ప్రాగ్జ్యోతిషము. నరకాసురుని రాజధాని ఇది కిరాతులు ఇనితు శామరూప దేశమునకు ముఖ్యపట్టణము

ప్రాచిన్వాసుండు పు॥ మొదటిజనమేజయుని కొడుకు నా॥ ప్రాచీనుండు

ప్రాచీనబద్ధి హవిర్ధానుని కొడుకు నా॥ బద్ధి పదుండు తల్లి ధిమణ ఇతండు తానుచేసిన అనేక యజ్ఞములవలన భూమిసంతయు యజ్ఞవాటముగా చేసి ప్రాచీనాగ్రకుశలచే కప్పి నందున ఇతనికి ఈపేరు కలిగెను ఇతనికి శతధృతియందు పదుగురు కొడుకులు కలిగి వారు ప్రచేతనులు అనబడిరి

ప్రాచీనుండు పు॥ చూ॥ నా॥ ప్రాచిన్వాసుండు

ప్రాజాపత్యుండు అంగిరసుని వంశస్థుండు అగు ఒక అగ్నినామము పురందరుని కొడుకు ఇతండు పరమ బ్రాహ్మణులచే అర్చితుండు అగును

ప్రాజ్ఞుండు పు॥ రుచిరాక్షసిని కొడుకు

ప్రాణుండు విధాతకు నియతయింద పుట్టిన కొడుకు వేదశరుని తండ్రి

ప్రాథ దక్షప్రజాపతి మాండురు కశ్యపుని భార్యలలో ఒకతె

ప్రాయశ్చిత్తము పాపపరిహారాగ్ధముచేయఁబడుక్రియ “ప్రామోనామతపః ప్రోక్షం చిత్తం నిశ్చయ ఉచ్యతే, తపోనిశ్చయ సంయుక్తం ప్రాయశ్చిత్తం దుచ్యతే॥ ప్రాయశశ్చ సమంచిత్తం చారయిత్వా ప్రదీయతే, పరిషదాకార్యతేయస్త త్ప్రాయశ్చిత్త మితి స్మృతం” అని ప్రమాణము కలియుగము నందలి ప్రాయశ్చిత్తవిధులు పరాశరస్మృతి యందు చెప్పియుండెడు చొప్పున నడపఁదగి ఉండును.

ప్రామోపవేళము దేహత్యాగముచేయ నివి శ్రీము దర్భాసనముమీద శయనించుట

ప్రాస్తి జరాసంధుని కూతురు అస్తిచెల్లెలు. కంసుని పెండవభార్య

ప్రియంవద (౧) నహుషుని భార్య

(౨) శకుంతల చెలికత్తెలయందు

ఒకటే

ప్రియవ్రతుడు స్వాయంభవ మనువునకు శతరూపయందు పుట్టిన పెద్దకొడుకు ఉత్తాన పాదని అన్న ఇతఁడు కర్ణమప్రజాపతి కూతురు అయిన సుకన్య అనుదానిని పెండ్లాడెను ఆపెయందు ఇతనికి సక్రాట్టు, కుక్షీ అని ఇరువురు కూతులును, అగ్నిధుండు అగ్నిబాహువు, వపుష్మంతుండు, ద్యుతిమంతుండు, మేధ, మేఘాతిధి, హవ్యుండు, సవనుండు, పుత్రుండు, జ్యోతిష్మంతుండు, అని పదుగురు కొడుకులును పుట్టిరి. వారిలో మేధ, పుత్రుండు, అగ్నిబాహువు ఈమువ్వురును యోగవరాయణులు అయిరి తక్కిన ఏడుగురు కొమారులకును ప్రియవ్రతుండు భూమిని విడుద్వీపములుగ భాగించి ఇచ్చెను అందు అగ్నిధునికి జంబూద్వీపమును, మేఘాతిధికి ప్లక్ష్యద్వీపమును, వపుష్మంతునకు శాల్మలద్వీపమును, జ్యోతిష్మంతునికి కుశద్వీపమును, ద్యుతిమంతునకు క్రౌంచద్వీపమును, హవ్యునికి శాకద్వీపమును, సవనునికి పుష్కరద్వీపమును వచ్చెను

క్రీతి పులస్త్యుని భార్య చూ॥ నా॥ నామి ర్ముక్తు-

१३

ఫల్గునుండడు అర్జునునకు నామము ఉత్తర ఫల్గు
నియిండు పుట్టినందున ఇతనికి ఈనామము
కలిగెను.

22

బంధుడు తృణబిండుని తండ్రి. నా|| బంధు
డు, ఇతడు మరుచ్చక్రవత్తి వంశస్థుడు
బతుడు (౧) ర|| వీడు ఏకచక్రపురము
అను ఒక లగహారమునకు స్థాపితమునం

దు ఉండు అడవిలో చేరి ఆయగ్రహారమున
దలి బ్రాహ్మణులను హింసించుచు ఉండె
గా వారు ఇలువరుసను దినదినము ఒక్కొ
డొక్కడొడు ఒకబండెడొడు అన్నమును రెం
డు ఎనుజుతులను కొనిపోయి ఈరాక్ష
సునికి ఆహారము అగునట్లు ఒడంబడిక
చేసికొని ఆహారమున నడపుచు ఉండిరి అం
త కొంతకాలమునకు పాండవులు దుర్యో
ధుని కవటోపాయముచే కాల్పబడిన
లక్కయింట చావు తప్పించుకొని పోయి
బ్రాహ్మణవేషములతో ఆయగ్రహారమున
ఒక బ్రాహ్మణునియింట నివసించిరి ఆ
కాలమునందు వీరు ఉండెడు ఇంటి బ్రాహ్మ
ణుని వంతు వచ్చెను అని ఆ బ్రాహ్మణుండు
తనకు కలిగిన ఇద్దఱు పసిబిడ్డలను తన
భార్యను పంపనేరకయు తానుపోవుటకును
మనసు రాకయు చింతించుచు ఉండెగా
పాండవులతల్లి అగు కుంతి ఆవృత్తాంతము
విని భీముని పంపినయెడ ఆరాక్షసుని చంపి
వచ్చును, అంతటితో బ్రాహ్మణుల బాధ
తీటును, అని ఎంచి ఆ బ్రాహ్మణునితో
నాకు అయిదుగురు కొడుకులు ఉన్నారు
గదా వారిలో ఒకనిని పంపెదను అని చెప్పి
భీముని పంపెను. వాడుపోయి బకాసు
రుని చంపి వచ్చెను అంతట ఆయగ్రహా
రమునందలి బ్రాహ్మణులు అందఱు సంతో
షించి అతనిని బహువిధముల దీవించిరి.
చూ॥ ఏకచక్రపురము

(అ) ర|| వీడు బృందావనమునందు
కృష్ణుడు ఉండు తఱిసి కంసునిపంతున
అచ్చటికి వచ్చి బకరూపధారియై అతనిని
మింగివోయి అతనిచే చంపవడెను

(3) య॥ వసుదేవుని తమ్ముడు
అయిన కంకునిజ్యేష్ఠ పుత్రుడు

బదరి ఒకానొక వనము ఇది హిమవంత
మునకు సమీపమున సరస్వతీనది వశ్యమ
తీరమున ఉండును ఇది పుణ్యక్షేత్రము
అని ఇందు అనేకులు ఋషులు ఆశ్రమ
ములు కావించుకొని వాసముచేయుదురు
ఇందు బదరీనాథుడు అను పేర ఒక విష్ణు
మూర్తి ప్రతిష్ఠితుడు అయి పూజింపబడు
చు ఉండును దీనిని బదరీకాశ్రమము అని
యు ఒదరీ నారాయణము అనియు చెప్ప
దురు (బదరి = రేంగుచెట్టు) రేంగుచెట్టు
వనము అగుటచే దీనికి ఈపేరు కలిగెను

బదరీపాచనము ఒక పుణ్యతీర్థము చూ॥
ప్రభావతి

బ్రహ్మవాహనుడు అర్జునుని కొడుకు వీని
తల్లి మణిలూరురాజు అగు చిత్రవాహనుని
కుండురు అయిన చిత్రాంగద ఇతడు
తనమాతామహుని రాజ్యమునకుకర్త ఆయె
ను ధర్మరాజు ఆశ్వమేధము చేయఁబూని
యజ్ఞాశ్వమును విడిచి దాని రక్షణమునకు
అర్జునుని నియోగింపఁగా బ్రహ్మవాహనుడు
అయశ్వమును వట్టి తనతండ్రి అయిన అర్జు
నుని చంపెను అంతట నాగరాజు కూ
తురు అగు ఉలూపి అర్జునుని పునర్జీవితుని
చేసెను

బ్రహ్మపు (౧) య॥ విపర్ణుని పౌత్రుడు
(౨) య॥ సాత్వతుని పౌత్రుడు
(౩) ద్రుహ్యుని కొడుకు

బర్హిణాశ్వడు ఇ॥ నా॥ అమితాశ్వడు
కృశాశ్వని తండ్రి

బర్హిషదుడు చూ॥ నా॥ ప్రాచీనబర్హి

బర్హిషదులు పితరులలో ఒకతెగవారు చూ॥
పితరులు

బర్హిష్పతి విశ్వకర్మకూంతురు ప్రియవ్రతుని
భార్య.

బలంధనుడు నానాగుని కొడుకు పెన్ను
తండ్రి నా॥ బలంధనుడు

బలభద్రుడు } అదిశేషుని అంశమున పెన్ను
బలరాముడు } దేవునకు రోహిణియందు పు
ట్టిన కొడుకు ఇతడు మొదట దేవ
గర్భమందు చేరి యోగమాయ ఆమె గర్భ
ముననుండి సుంకర్షింపఁగా రోహిణిగర్భ
మునచేరి పిదప అవతరించెను కనుకనే
ఇతనికి సుంకర్షుడు అనియు నామము
కలదు ఇతడు తాలకేతుడు సీలాంగ
రుడు హలాయుధుడు రేవతీరమణుగు
కృష్ణాగ్రజుడు అనియు అనఁబడును

బలసూదనుడు ఇంద్రునికి నామము బలు
డు అను అసురుని చంపుటచే ఇతనికి
ఈనామము కలిగెను

బలాకాశ్యడు పురూరపుని కొడుకు అగు
అమవసువువంశస్థుడు అజకుని కొడుకు.
కుశికుని తండ్రి

బలాకుడు (౧) సుశర్మభార్యను ఎత్తుకొని
పోయిన ఒక అసురుడు వీడు ఉత్తాన
పాదుని కొడుకు అగు ఉత్తముని భార్యను
నాగలోకమునుండి అతనికి మరల తెచ్చి
ఇచ్చెను

(౨) రు॥ బాతకర్ణి శిష్యుడు

బలాశ్వడు రెండవ ఖనిత్రుని పౌత్రుడు
చూ॥ కరంధముడు

బలి (౧) అ॥ సుతపుని కొడుకు ఇతనికి
సుభేష్టయందు ఉతభ్యుని కొడుకు అయిన
దీర్ఘతముడు అను మహ్నివలన మహాన
త్వమును వంశకరులును అయిన అంగు
డు, వంగుడు, కళింగుడు, శృంగుడు,
సుహ్నుడు, అను ఏవురు పుత్రులు పుట్టిరి.

(౨) ప్రహ్లాదుని కొడుకు అయిన విరో
చనని కొడుకు ఇతడు మహాశూరుడు

ముల్లోక ములను శీలించి దేవేంద్రుడు మున్నగువారి విశ్వరూపులను అపహరించి చక్రవర్తి అయ్యెను అప్పుడు విష్ణువు వా మనావతారము ఎత్తి ఒక చిన్న బాండవడు అయి ఇతనిని మూడు అడుగుల భూమి యచింప ఇతడు యాచకుడు విష్ణువు అని యెఱిగియు శుక్రాచార్యులు మొదలయిన వారితో ఆర్జునంపబడియు తనదాతృత్వము లోకప్రసిద్ధము అగునటుల దానము ఇచ్చెను ఆవామనరూపుడు అయిన విష్ణువు అపుడు త్రివిక్రముడు అయి ఒక్క అడుగున స్వర్గమును ఇంకొక అడుగున భూమిని ఆక్రమించి మూడవది అయిన మఱియొక అడుగునకు చోటుచూపుము అనగా ఇతడు తనతలను చూపెను అంతట త్రివిక్రముడు ఇతనిని బంధించి ఇతని భార్య అగు వింధ్యావళి పతిభిక్ష వేడగా అనుగ్రహించి పాతాళ లోకమునందు సకుటంబముగ వా సము చేయునట్లు ఇతనికి నియమునముచేసి తాను ఇతనివాకిట గదాధరుడు అయి కావలికాచుచు ఉండువాడు అయ్యెను ఈదానము ఇచ్చునపుడు శుక్రుడు జలకల శమునందుచేరి దానిద్వారమునకు అడ్డము తనకన్ను నిలిపి ఉండగా అది ఎఱిగి వామనుడు దర్భకట్టితో ఆకన్నుపొడిచి ద్వారముచేసి నీళ్లు బయలికి వచ్చునట్లు చేసెను అది మొదలుకొని శుక్రుడు ఎంటి కంటివాడు అయ్యెను మఱియు ఈబలి చక్రవర్తి చిరంజీవి ఇతనికి నూలుగురు పుత్రులు కలరు అందు బాణాసురుడు జ్యేష్ఠుడు ఇతని సత్యసంధతకు మెచ్చి విష్ణువు ఇతనికి ఈమన్వంతరమున నైత్యేంద్ర త్వమును మైమన్వంతరమున దేవేంద్రత్వమును అను గ్రహించెను

బలుడు (౧) చి|| బాణాసురుని కొడుకు

(౨) బలరామునికి నామాంతరము,

బసవపురాణము ఇది వీరశైవ మతస్థాపకుడు అగు బసపునిగుఱించి చెప్పబడినది బసపుడు లింగధారి మతస్థాపకుడు ఇతని తండ్రి శిలాకుడు రమారమి ౧౦౦ సంవత్సరములకుముందు జీవించి ఉండెను ఇతడు బ్రాహ్మణవంశమునందు పుట్టియు ఉపనయన సంస్కారమును నిరాకరించి తన వారిని వదలి కల్యాణపురమునకు పోయి అందలి శైనిమతస్థుడు అగు కర్ణాటకరాజుయొక్క ప్రాపు కలిగించుకొని లింగధారి మతమును స్థాపించెను ఈమతస్థులు నైవారాధకులు వేదమును శంకరాచార్యులను నమ్మదురుగాని జాతిభేదమును బ్రాహ్మణోత్క్రష్టతను ఒప్పుకొనరు కొందలు బ్రాహ్మణులును ఈమతము ఒప్పుకొని ఉన్నారు వారు ఆరాధ్యులు అనఁజుదురు ఈతని తల్లిదండ్రులు కేవల శివభక్తులు అయినందున శివుడు వారిభక్తికి సంతృప్తుడై నందిని వారికి పుత్రుడుగా జనించునట్లు చేసి శివమతోద్ధరణము చేయుము అని ఆనతిచ్చినట్లు బసవపురాణమునందు చెప్పబడి ఉన్నది

బసవన (పిడువ) ఒకానొక తెనుంగుకవి ఇతడు ప్రభులింగజీవి అనుగ్రంథమున రచించెను

బహుశ ఉత్తానపాదని కొడుకు అగు ఉత్తముని భార్య ఈమె ప.ని మిక్కిలి అనాదరము చేసినందున పతిచే విడువబడి నాల పోతకుడు అను నాగరాజు నాగలోకమునకు కొనిపోగా పోయి కొంతకాలమునకు పిమ్మట మరల తనభర్తను చేరెను

బహుగంతుడు } పు|| శుద్ధ్యపు కొడుకు.
బహుగపుడు }

బహురసండు పు|| పురంజయని కొడుకు

బహుశాశ్వుడు ఇతడు శ్రీకృష్ణనికాలమున
మిథిలాసగరము పాలించుచు ఉండెను ఇత
ని కామముననే ఆపట్టణమున శ్రతదేవు
డు అను విష్ణుభక్తుడు అగు ఒక బ్రాహ్మ
ణుడు ఉండెను శ్రీకృష్ణుడు వీరి కరువు
భక్తికిని మెచ్చి మిదిలకుపోయి అందు కొ
న్నిదినములు ఉండి ఋషి సమేతుడగు అయి
తయిరువురి యింట్లలోను ఏకకాలమున
కనబడి వారిని కృతాంకులను చేసెను

బా

బాణుడు (౧) ది॥ బలిచక్రవర్తియొక్క
పెద్ద కొడుకు ఇతడు వేయిచేతులకల
వాడు శివునిగూర్చి మోరమైన తపస్సు
చేసి తనపురద్వారమునందు ఆతడు కా
వలి ఉండునటుల వరము పడసెను ఇతడు
తనకు తెలియక తనకొమాత్రా ఉష అను
నామె కృష్ణనిపొత్తుడు అగు ఆనిరుద్ధని
కూడెను అని అతనిని నాగపాశబద్ధుని
చేయఁగా కృష్ణుడు ఇతనిపై దండెత్తిపో
యి యుద్ధమునందు ఇతని సహస్రబాహు
వులలో తొమ్మిదూట తొంబదియాలు
చేతులను ఖండించి తన్ను శివుడు ప్రాప్తిం
పఁగా నాలుగుచేతులతో ప్రాణముతీయక
నిలిపి శివునితో సీతార్థులు అగు ప్రమథులలో
వీడు ముఖ్యుడు అగును అని అనుగ్రహిం
చి విడిచెను

(౨) య॥ వసుదేవుని తమ్ము
డు అగు అనీకుని మూడవ కొమారుడు

(౩) ఒకానొక సంస్కృతకవి
ఇతడు కాదంబరి హర్షచరిత్ర అను గొప్ప
కావ్యములను రచించెను

బాదరాయణుడు వ్యాసునికి నామము
బార్హదిములు పురువంశస్థుడు అగు అఙ్గి
ధుని కొడుకు అయిన బృహదిథుని వంశ

మున పుట్టినవారు ఇందు కడపటివాఁడు
భల్లూకుడు

బార్హద్రథులు మగధదేశపురాజులు వీరు
బృహద్రథుఁడు మొదలుకొని రపుంజయుని
వఱకు రమారమి వేయిసంవత్సరములకా
లము మగధదేశమును విలిరి

బాలవత్స ద్యుమత్యేనుని భార్య సత్యవంతుని
మాత

బాలవ్యాకరణము వరవస్తు చిన్నయసూరిచే
విరచితము అయిన ఆంధ్రవ్యాకరణము
ఇందు సన్నయభట్టియమునందు చెప్పబ
డని అనేకతఱణ విశేషములు చెప్పబడి
ఉన్నవి

బాలసరస్వతి సన్నయభట్టారకుని శిష్యుడు
ఇతడు సంస్కృతాంధ్రములరెంటి యం
దును సన్నయభట్టియ వ్యాకరణమునకు
వ్యాఖ్యానము వ్రాసి ఉన్నాడు కనక
ఆవ్యాఖ్యానము బాలసరస్వతియము ఆనఁ
బడును ఇతని జన్మస్థానము రాజమహేం
ద్రము అనిజనుల వాడుకవలన తెలియవ
చ్చుచు ఉన్నది

బాహులి రు॥ బాహులుని కొడుకు ఇతడు
వాలఖిల్యాఖ్యసంహితను గాఢ్యాదిశిష్యులకు
చెప్పెను

బాహులుడు (౧) రు॥ ఇంద్రప్రమితి శిష్యు
డు ఋగ్వేదాధ్యైత కొడుకు బాహులి

(౨) ది॥ అచక్షుడని కొడుకు

బాహుకుడు (౧) ఇ॥ వృకుని కొడుకు సగరుని
తండ్రి ఇతడు శత్రువులవలన రాజ్యమును
పోగొట్టుకొని భార్యలతోకూడ అడవికి పో
యి అవట కాలధర్మము పొందఁగా ఇతని
జ్యేష్ఠభార్య సహగమనముచేయ యత్నిం
చెను అపుడు అవటి ఋషులు అబిడ గర్భి
ణిగా ఉండుట ఎఱిగి ఆమెను సహగమన

మువలన నివాసించిరి అనంతరము ఆమె శుభ్రవతి అగుటకు సవతులు ఓర్వజాలక ఆగర్భముచెడునట్లు విషముపెట్టిరి దానిచే గర్భము చెడక మహాబలపరాక్రమ సంపన్నుడు అగు పుత్రుడు ఉదయించి సగరుడు అనబరఁగెను (గరము=విషము దానితో కూడినవాడు సగరుడు)

(అ) నలుఁడు ఋతుపల్లనిపద్ధ అశ్వశిక్షకుఁడను వంటవాఁడును అయి ఉండి నప్పడు వహించిన నామము

బాహుద ఈశ్వరీతో రెండునలు గలపు ఒకటి సర్వతీనదీసమీపమున ప్రవహించును మఱి ఒకటి మహానదికి ఉపనదిగా ఉండును

శంఖుఁడు లిఖితుఁడు అనుఋతులు ఇరువురు ఈనదీతీరమునందు ఆశ్రమము కావించుకొని ఉండుతఱిని లిఖితుఁడు తన అన్న అగు శంఖుని అనుమతిలేక తమ ఆశ్రమమునందట ఫలములను భుజియించెను అది ఎఱింగి శంఖుఁడు ఇది దొంగతనము అని విధింపఁగా ఆపాపము పరిహారముకాఁగలండులకు అదేశమును అప్పడు పాలించుచు ఉన్న సుద్యుమ్నుఁడు అను రాజుచే తనరెండుచేతులను కోయించుకొని ఈనదియందు స్నానముచేసెను అంతట ఆ లిఖితునికి ఈనదీజలమువలని మహిమచేత బాహువులు రెండును వచ్చెను కనుక దీనికి ఈశ్వరు కలిగెను

బాహుకము. ఒకానొకదేశము ఇది సింధున దికిని శతద్రూపదికిని నడుమ ఉండును

బాహుకుఁడు. కు॥ ప్రదీపుని కొడుకు. శంతనుని తమ్ముఁడు సోమదక్షుని తండ్రి భూరిశ్రవుని తాత భారతయుద్ధమునందు ఇతఁడు మృతిచెందెను

బి

బిందుమతి శశిబిందుని కూఁతురు మాంధాత భార్య

బిందుసారుఁడు చంద్రగుప్తుని కొడుకు మగధదేశాధీశుఁడు

బిల్వణుఁడు ఒకానొక సంస్కృతవి నా॥ చోరుఁడు ఇతఁడు హంచాలదేశపురాజు అగు మదనాభిరామ స్వవతియొక్క కూతురు అగు యామినీపూర్ణతిలకకు విద్యాగురువుగా నియమింపఁబడి ఆమెను పరిగ్రహించెను

బు

బుక్కమాంబ ఈశ్వర రాజుభార్య

బుధుఁడు (౧) చంద్రునికొడుకు తల్లి బృహస్పతిభార్య అగు తార ఇతఁడు నైవస్వత మనువుకూతురు అయిన ఇలను పెండ్లాడి ఆమెయందు పురూరపుఁడు అను కొడుకును పడసెను

(అ) చూ॥ నా॥ బంధుఁడు

బుధుఁడు బౌద్ధమతస్థాపకుఁడు అగు గౌతముఁడు ఇతఁడు మగధదేశాధిపతి అగు ఆజాతశత్రుని కాలమున ఉండెను బుధుఁడు అనుపదమునకు “సర్వంక్షణికంబుధ్యతేబుధ్ధి” అని వ్యుత్పత్తి ఇతఁడు షడభిజ్ఞుఁడు అనియు చెప్పబడును. షడభిజ్ఞుఁడు అనఁగా, దివ్యస్మృతి దివ్యత్రోత్రము పూర్వనివాసానుష్ఠృతి పరచిత్తజ్ఞానము అత్రత్యక్ష విషయజ్ఞానము జయద్వమనాగమన పూర్వాదిలక్షణ బుద్ధి, అను ఆఠింటిని ఎఱిగినవాఁడు అని అర్థము

బృ

బృందావనము యమునానదీ పశ్చిమతీరమున మధురయొద్ద ఉండువనము దీనికి ఎరుట

(అనగా యమునయొక్క తూర్పుగట్టున)
 గోకులము ఉన్నది అందు కృష్ణుడు గోప
 కన్యకలతో అనేకలీలలు సలిపెను
 బృహత్త్రుడు పు॥ భూమన్యుని కొడుకు
 హస్తీకుని పితామహుడు
 బృహజ్జాతకము ఒకజ్యోతిష గ్రంథము వరా
 హమిహిరాచార్యులచేత చేయబడినది
 బృహత్కరుడు అ॥ భద్రధనుని కొడుకు
 బృహత్కాయుడు బా॥ నా॥ బృహత్క-
 ర్నుడు బృహద్ధనువు కొడుకు
 బృహత్సేనుడు మదదేశపురాజు ఇతని
 కూతురే కృష్ణుని మెనిమిదవ భార్య అగు
 లక్ష్మణ కృష్ణుడు మత్స్యయంత్రము పడ
 నేని ఈమెను వివాహము అయ్యెను
 బృహదశ్వుడు (౧) ఇ॥ శబస్తునికొడుకు
 కువలయాశ్వని తండ్రి
 (౨) రు॥ పాండవులు అర
 ణ్యవాసము చేయునపుడు ఇతడు ధర్మ
 రాజునకు నలోపాఖ్యానము చెప్పెను
 బృహదిమిడు (౧) అజమీథుని కొడుకు
 ఇతని వంశస్థులు బార్హదిమిలు అనబడు
 దురు కొడుకు బృహద్ధనువు
 (౨) పు॥ భర్త్యాశ్వని మా
 దవ కొడుకు
 బృహద్బలుడు (౧) య॥ వసుదేవుని అనుజు
 డు అయిన దేవభాగుని రెండవ పుత్రుడు
 (౨) శకుని తమ్ముడు
 (౩) శ్రీరాముని జ్యేష్ఠపుత్రుడు
 అగు కుకునివంశస్థులలో కడపటి వాడు
 ఇతడు భారతయుద్ధమునందు అభిమన్యుని
 చేత చంపబడెను
 బృహద్రధుడు (౧) కు॥ ఉపరిచరవశువు పెద్ద
 కొడుకు ఇతడు మగధ దేశాధిపతి అయ్యెను
 కొడుకులు జరాసంధుడు, కుశాగ్రుడు

(౨) మి॥ దేవరాతుని కొడుకు
 (౩) అ॥బృహత్కర్ణునికొడుకు
 బృహద్ధనువు బా॥ బృహదిమిని కొడుకు బృ
 హత్కాయుని తండ్రి
 బృహద్భానుడు అ॥ బృహద్రథుని కొడుకు
 బృహత్సనుడు అ॥ బృహద్భానుని కొడుకు
 బృహన్నల అజ్ఞాతవాసకాలమునందు పేడి
 గా ఉండిన అర్జునుని నామము.
 బృహస్పతి (౧) బ్రహ్మమానస పుత్రులలో
 ఒకడు అగు ఆంగిరసుని కొడుకు దేవ
 తలకు ఆచార్యుడు మహాబుద్ధిమంతుడు.
 ఇతనికి వాచస్పతి అనియు పేరు కలదు.
 ఇతనిభార్య తార సహూదరుడు ఉత
 ధ్యుడు సహూదరి యోగశీర్ధి
 (అంగిరసుడు అగ్నికి జ్యేష్ఠపుత్రత్వ
 ము వహించినవెనుక అతనికి కలిగిన పిడు
 గురు పుత్రులలో బృహస్పతియు ఒక్కఁ
 డుగ చెప్పి ఉన్నది ఆరూపమున ఇతనికి
 ఆఱుగురు పుత్రులును ఒక్క పుత్రికయు
 కలిగిరి)
 బ్రో
 బోధన రామగిరికి తూర్పున ఉండు ఒక
 కొండ
 బ్రౌ
 బౌద్ధులు బౌద్ధమతమును అవలంబించినవారు
 ఈమతమును స్థాపించినవాడు శాక్య
 బుద్ధుడు అని ప్రసిద్ధికి ఎక్కిన గౌత
 ముడు. ఇతడు రమారమి రెండువేల
 నన్నూట సంవత్సరములకుముందు జీవించి
 ఉండినటుల తెలియవచ్చుచు ఉన్నది ఈ
 మతము సత్య శీల శమ దమాదిగుణములను
 విశేషముగ బోధించును ఎవ్వవానికిని ఇది
 శాంతమును ఉపదేశించునే కాని నైరము

ను పుట్టింపడు సత్వగుణ ప్రభాసము అయి
అడకువ నమ్రత విసయము ఇత్యాదిసాధు
గుణముల నేర్పటయందు మఱి యేమతము
ను దీనిని మించి ఉండదు అయినను
బాధలు పురాణములను వేదములను విశ్వ
సింపరు వర్ణాశ్రమభేదముల ఒప్పుకొనరు
కొందఱు నిరీశ్వరవాదులు: మఱి కొందఱు
సృష్టికి కారణము ఏదియో అది ఒకటి
కలదు అని చెప్పదురుగాని అందుల దృఢ
మైన మనోనిశ్చయముగాని నమ్మకముగాని
వీరికి లేదు వీరు భరతఖండమున ఇపుడు
సకృత్తుగా కానబడుచు ఉన్నారు

బ్రహ్మ త్రిమూర్తులలో ఒక్కఁడు తొల్లి
కల్పవసానమున సమస్తము జలార్ణవము
అయి అంతట అంధకారబంధురముగ
ఉండువేళ ఆజలసభ్యమున శ్రీమన్నారా
యణమూర్తివటవ్రతశాయియై యోగనిద్రను
తేలుచు ఉండి వరాహరూపమును ఒంది
తనదంష్ట్రాగ్రమున భూమిని జలమునందుండి
పైకి ఎత్తి నిలుపగా ఇతఁడు ఆపకజోద
రుఁడు అగు నారాయణుని గర్భమున ప్రవే
శించి అందు ఉండు బ్రహ్మాండముల తత్వ
మును ఎఱిగి ఆదేవుని నాభికమలమునం
చుండి వెడలివచ్చి జగత్సృష్టి ఒనర్చి ఆరం
భించెను కనుక ఇతనికి పంకజభవుఁడు
అను నామము కలిగెను

ఇతఁడుచతుర్ముఖుఁడు. తొలుత ఇతనికి
అయిదు ముఖములు ఉండెను ఒకకాల
మునందు త్రిమూర్తులు కొలువుతీరి ఉండఁ
గా అచ్చటికి పార్వతీదేవి వచ్చి పంచము
ఖులు అగు శివబ్రహ్మలు ఇరుభుద్విని చూచి
ఇతఁడు శివుఁడు ఇతఁడు బ్రహ్మ అని తె
లీసికోలేక పిమ్మట శివుని కనునైఁగవేత

అతనిని ఎఱిగి చేరఁజోయెను అప్పుడు
శివుఁడు తనభార్యకు ఇంత భ్రమపుట్టుటకు
కారణము బ్రహ్మకును అయిదు తలలు
ఉండుటయే కదా అని అతనితలలలో ఒక
టిని శివుఁడు తీసివేసెను అంత బ్రహ్మ అలిగి
శివుఁడు కాపాలి కత్వమును చెంది భిక్ష
టనము చేయునట్లు శపించెను ఆబ్రహ్మ
హత్యా పాపము పోవుటకై విష్ణువుయొక్క
ఉపదేశమున శివుఁడు తీగ్ధయాత్ర చేసెను
అటుల యాత్రచేయుచు కాశీక్షేత్రమునకు
రాగా అచట ఆపాపమువలన విముక్తుఁడు
అయ్యెను

ఇతనివ్యాపారము సృష్టిచేయుట తొ
లుత ఇతనికి అనేకులు మానసపుత్రులు
కలిగి వారిలో తొమ్మండ్రు ప్రజాసృష్టికి
కారణభూతులు అయి నవబ్రహ్మలు లేక
నవ ప్రజాపతులు అనబడిరి వారుమరీచి,
అత్రి, అంగిరసుఁడు, పులస్త్యుఁడు, పుల
హుఁడు, క్రతువు, భృగువు, వసిష్ఠుఁడు,
దిక్షుఁడు, అనువారు తక్కిన మానసపు
త్రులలో సనకుఁడు సనందనుఁడు సనత్కు
జాతుఁడు సనత్కుమారుఁడు ఋభుఁడు
నారదుఁడు హంసుఁడు అరుణి యతి మొ
దలు అగువారు ముఖ్యులు వీరు అందఱును
ఉద్ధ్వ రేతస్సులై అయి సృష్టియందు
ఇచ్చలేక జన్మము మొదలు జ్ఞానలై తిరు
గుచు ఉంచురు

బ్రహ్మయొక్క ఛాయవలన కర్ణముఁడు
పుట్టెను భ్రూమధ్యమువలన అర్ధనారీశ్వ
రుఁడు అగు రుద్రుఁడు పుట్టెను

ఈ ప్రజాపతుల యొక్కయు, మహాగ్నుల
యొక్కయు ఉత్పత్తి పలువిధములుగ చెప్ప
దురు శ్రీమద్భాగవతమున ఉన్నదీతిని బ్ర
హ్మయొక్క అంగుక్షమున దత్తుఁడును, నా
భిని పులహుఁడును, కర్ణముల పులస్త్యుఁ

దును, తృక్కున భృగువును, హస్తమున క్రతువు, ఆశ్వమున అంగిరసుండును, ప్రాణమున వసిష్ఠుండును, మనమున మరీచియు, కన్దులయందు అత్రయు శుక్తిరి మఱియు నారదుండు ఊరువులను, దక్షిణ వైనమువలన ధర్మమును, వెన్నువలన అధర్మ మృత్యువులును, ఆత్మను కాముండును, భూయగళమున క్రోధుండును, పుట్టినట్లు చెప్పి ఉన్నది పదిగాక బ్రహ్మ తన దేహము నుండి సరస్వతి జనింపగా ఆమెను కని విధ్రాంతిని పొంది కామాతురుండు అయి భార్యగా చేసికొనెను

బ్రహ్మవైవర్తము ఒకపురాణము ఇది వస్త్వ ప్రోక్తము స్రష్టృ సృష్టివివరణ విష్ణుభర్తాదులు ఇందు చెప్పబడి ఉన్నవి దీనిగ్రంథ సంఖ్య ౧౮౦౦౦

బ్రహ్మదత్తుండు (౧) రు॥ చూళికొడుకు కుశ నాభుని కొన్నాడైలకు మగఁడు

(౨) బా॥ అణుమునికొడుకు ఇతఁడు యోగతంత్రము అను ఒక గ్రంథమును వ్రాసినట్లు తెలియవచ్చును

(౩) ఒకరాజు ఇతఁడు ఒక పృథు గౌతమునికి అన్నము ఇడుచు ఉండు తఱిని అందు మాంసఖండము అగవడినందుకై ఆతనిచే గృధ్రము అగునట్లు శఙ్ఖంపలబడి ఆశాపము శ్రీరాముని కరస్పర్శముచే నివర్తికాఁగా దేవత్వమును వహించెను

బ్రహ్మము చూ॥ త్రిమూర్తులు బ్రహ్మగ్ని దేశము, కురుక్షేత్ర మత్స్య పాంచాల (కన్యాకుబ్జ) శూరసేన (మధుర) దేశములు బ్రహ్మగ్ని దేశము అనఁబడును.

బ్రహ్మవిద్య (భారతరీత్యా) ప్రజాపతిభార్య ధ్రువుండు అను వసువుతల్లి బ్రహ్మశిరము ఒకదేవ్యాస్త్రము. అల్పులపైని దీనిని ప్రయోగింప కూడదు.

బ్రహ్మసూత్రము వ్యాసులచే చేయఁబడిన బ్రహ్మమీమాంస ఇది 1 సప్తె సృష్టి సంబంధమును తెలుపును దీనిని త్రిమతస్థులును అంగీకరించి ఉన్నారు

ప్రహ్లాండుము (౧) చూ॥ సృష్టి (౨) ఆష్టాదశ పురాణములలో ఒకటి ఇది ప్రహ్లాదప్రోక్తము ప్రహ్లాండుని పయము కలది దీనిగ్రంథసంఖ్య ౧౨౦౦౦ (౩) ఉపపురాణములలో ఒకటి

బ్రహ్మవర్తము సరస్వతీ దృవద్వతీ నదులకు నడిమిదేశము

బ్రాహ్మము ఒక పురాణము ఇందు బ్రహ్మ మరీచ్యాదులకు బోధించిన బ్రహ్మకల్ప విషయము మొదలగునవి చెప్పబడిఉండును దీని గ్రంథసంఖ్య ౧౦౦౦౦

భ

భంగాశ్వుండు ఒకానొక రాజు ఇతఁడు పురుషరూపముతో నూఱుగురు సుఖుఁడు పడని ఆవల (స్త్రీ)రూపముతో నూఱుగురు సుతులను పడనెను కడపట పురుషత్వమును బల్లక దేవేంద్రుని అనుగ్రహమున స్త్రీగానే ఉండెను

భగవత్తుండు నరకాసురుని కొడుకు భగవంతుండు సంభర్తృత్వము భర్తృత్వము నేతృత్వము గమయితృత్వము స్రష్టృత్వము సర్వశరీరత్వము సర్వభూతాంత రాక్షత్వము నిరర్థ నిఖిలబోషత్వము షాద్గుణ్యపూర్ణత్వము మొదలుగా కల గుణములు కలవాఁడు భగవంతుండు అని ఎఱుంగవలయును

సంభర్తృత్వము అనఁగా ఉపకరణ సంపాదనము అనఁగా ప్రకృతి పురుషకాములకు కార్యములను పుట్టింపునట్టి యోగ్య

తను కలుగచేయుట భర్తృత్వము అనఁగా స్థితిని కలుగఁజేయుట గమయిత్వము అనఁగా సంహారముచేయుట స్రవ్యత్వము అనఁగా సృజించుట సర్వశరీరత్వము అనఁగా ద్రవంచము శరీరముగా కలిగి ఉండుట సర్వభూతాంత రాత్వము అనఁగా ఎల్లభూతములకులోపల ఆత్మగా ఉండుట నిరస్త నిఖిలదోషత్వము అనఁగా ప్రకృతి సంబంధముచేత వచ్చెడి దోషములు ఏవియు లేక ఉండుట షాద్గుణ్య పూర్ణత్వము అనఁగా విశ్వర్యము వీర్యము యశస్సు శ్రీ జ్ఞానము వైరాగ్యము ఈ ఆఱు గుణములను కలిగి ఉండుట

భగవద్గుణములు ఇట్టివి అని నిరూపించువాగ్బుద్ధిం ద్రియమానసములకు అలవిగాదు పరాపరములకు పరమమైన అనన్యమై ప్రాకృతినేర్పడె సర్వ వ్యాపకమై అది కారణము అగు తత్త్వము అయిన అతఁడు నిర్గుణుఁడు అయినను, మేదిని యందు కలుగు గంఠాది గుణములను ఆశ్రయించిన వాయువువలె, సర్వగుణ రూపుఁడు అయి వెలుంగుచు ఉండును అస్తి నాస్తి అను వస్తుద్వయనిష్ఠ కలిగి విరుద్ధ భర్తృములుగ ఉండు నుపాసనాశాస్త్ర సాంఖ్య శాస్త్రములకు సమమయి వీక్షింపఁదగిన పరమమైన అతని తత్త్వ స్వరూపము ఎఱుగఁక వాక్యభేదములచే యోగీశ్వరులు మోహితులు అయి భేదమును ఆచ్ఛాదించి ఆత్మ తమకు సుఖ దుఃఖములను ఇచ్చు ప్రభువు అని చెప్పదురు. దైవజ్ఞులు గ్రహదేవతాదులకు ప్రభుత్వమును సంపాదించుదురు మిహంసకులు కర్మమునకు ప్రాభవము ప్రకటింతురు లోకాయతములు స్వభావమునకు ప్రభుత్వము స్థాపింతురు జగదనుగ్రహము కొఱకు అతఁడు నామరూపములచే ఎఱుగఁబడుచు ఉం

డును కాని తత్త్వము విచారింప ఆతనికి నామరూపములు లేవు సర్వమును ఎవ్వని వలన ఉత్పన్నము అగునో ఎవ్వనివలన స్థితిని పొందునో ఎవ్వనివలన లయము అగునో అట్టి అనంతగుణములుకల మహాక్షుని వర్ణింప ఎవరితరము

“ఉ॥ నీవిభవంబులీజగము నిండుటయుండుట నాశమొందుటల్ నీవిమలాంశజాలములు నెమ్మిజగంబుసృజించువారలో దేవభవన్యకాంబుదుల తీరముగానక నీచబుద్ధితో వారిరిజర్చనేయదురు వారికి వారల దొడ్డవారలై” “నీ॥ ఒక్కడైనిత్యుడై యొక్కడఁగడలేక సారిదిజన్మాదుల శూన్యుడగుచు । సర్వంబునంచుండి సర్వంబుదనయందు నుండంగ సర్వాశ్రయింపడనంగ నూత్మైష్ఠులమై సూక్ష్మాధికములకు సామ్యమై స్వప్రకాశమునవెలింగి । యఖిలంబు చూచుచు నఖిలప్రభావుడై యఖిలంబుఁదనయందు నడచికొనుచు । నాత్మమాయాగుణముల నాత్మమయము । గాఁగవిశ్వంబు దనస్పృష్టి ఘనతఁజెందఁ । జేయుచుండును సర్వసంజీవనండు । రమణవిశ్వాత్మకైన నారాయణుండు’

భగవద్గీత భగవంతుఁడు అగు శ్రీకృష్ణుఁడు అర్జునునికి ఉపదేశించిన యోగశాస్త్రము ఇది భారత యుద్ధావసరమున అర్జునుఁడు రెండుబలములయందును కల సోదరసు త మాతులూ చార్యాదులు అగు బంధుశిష్టజనులను చూచి పరమకృపావేశమున ఆత్మంత విషాదమును పొంది వారిని చంపసెల్లక శరశరాసనములను విడిచి యుద్ధమందు ఉత్సాహముమాని ఉండెను అంతట కృష్ణుఁడు అతనికి స్వభర్తృమును పరిపాలించుట దోషముకాదు అని బోధించి తత్వజ్ఞానము ఉపదేశము చేసెను ఆ ఉపదేశ వాక్య

ములే భగవద్గీత అనబడును ఆవాక్యము లచే ఆత్మునికి బాధ్యబాధకత్వములు లేవు అని అర్జునుడు తెలిసికొని కృపాశోకము లకు మూలములు అయిన అహంకార మహాకారములను వారించి రణోత్సాహమునకు కారణమైన స్వకర్మమును వదలక ఆవలంబించెను ఈ యోగశాస్త్రమును త్రిమతృ లును మిక్కిలి భక్తితో ఆదరింతురు

భగీరథుడు ఇ॥ దిలీపునికొడుకు ఇతడు సగరుని కొమారులును తనప్రపితా మహులును అయిన అఱువదివేపురు సాగరులు కపిల మహాముని కోపముచే భస్మీభూతులు కాంగా వారలకు సదృశ కలుగ చేయుటకై గోకర్ణమునందు మహాక్షరము అగు తవము ఆచరించి దేవగంగను భూలోకముగుండ పాతాళమునకు కొనిపోయి అందు ఉండిన తన ప్రపితామహుల భస్మరాసులను పావనముచేసి వారికి స్వర్గలోకము కలుగచేసెను ఈ హేతువును పట్టి గంగకు భాగీరథి అను పేరు కలిగెను ఈతని కొడుకు శ్రుతుడు లేక సుహృద్రుడు

(2) కా॥ కేతురధుని కొడుకు దివోదాసుని తండ్రి

భగ్గుడు ద్వాదశాదిత్యులలో ఒకడు దక్ష యోగమునందు వీరభద్రుడు ఇతని కన్ములు పెట్టెను అని ప్రసిద్ధి

భగోళము (పురాణరీత్యా) సూర్యుడు ఉత్తరాయణ దక్షిణాయన విశాఖులు అను నామములు కల మాంద్యతీవ్ర సమానగతుల ఆరోహణ వరోహణ స్థానములయందు దీగ్ధ ప్రాస్వ సమానములుగ చేయుచు ఉండును మఱియు అతడు మేష తులలయందు అహెరారాత్రముల సమముగాను వృషభాది పంచమాసములను రాత్రి ఒక్కొక్కరియ

తక్కువగాను, వృశ్చికాది పంచమాసములను ఒక్కొక్కరియ రాత్రి అధికముగాను, దానికి తగినట్లు దినములయందును, తిరుగును ఇవిభమున దివసములు ఉత్తరాయణ దక్షిణాయనముల వృద్ధిక్షయములను పొందంగా ఒక అహెరారాత్రమున ఏక పంచాశదు తరనవకోటి యోజనముల పరిమాణముగల మానసోత్తర పర్వతమునందు సూర్యుని రథము తిరుగుచు ఉండును ఆ మానసోత్తర పర్వతమునందు తూర్పున దేవధాని అను ఇంద్రపురమును దక్షిణమునందు సంయమని అను యమసగరమును పశ్చిమమునందు నిష్టాచని అనవరుణ పట్టణమును ఉత్తరమున విభావరి అను సోముని పుట భేదనమును తేజరిల్లుచు ఉండును సూర్యుడు ఎప్పుడు ఇంద్రసగరమునుండి గమనించునో అదిమొదలు పదియేను గడియలలో రెండుకోట్ల ముప్పది యేడులక్షల డెబ్బదియైదువేల యోజనములు నడుచును ఇవిభమున ఇంద్ర యమ వరుణ పురముల మీద చంద్రాది గ్రహ నక్షత్రములను కూడి సంచరించును పడెండు అంచులును అఱుకమ్మలును మూడు శాలులునుకలిగి సంవత్సరాత్మకమై ఏకచక్రముకల సూర్యుని రథము ముహూర్తమాత్రమున అష్టశతాధిక చతుస్త్రింశత్లక్షయోజనములు సంచరించును ఆరధమునకు గాయత్రీ ఛందము ఆదిగా సమస్తఛందములును అశ్వములు 31యి ఉండును సూర్యునకు అగ్రభాగమున ఆరు ఋతు రథముగదపుచు ఉండును అంగుష్ఠ పర్వమాత్ర శరీరములుగల అఱువది వేల వాలభిల్యాఖ్యులు అగు ఋషివరులు అతని ముందట సూక్ష్మములచే స్తుతియింప, మఱియును అనేకమునులును గంధర్వ కిన్నర కింపురుష నాగా స్పిర. పతంగాదులును

నెలనెలను వరుసచొప్పున నేచింప, తొన్నిది
కోట్ల యేబదియొకలక్ష యోజనముల పరి
మాణముగల భూమండలమును అంతయు
క్షణమునకు రెండువేలు స్నేహది యోజన
ములవంతున, ఒక అహారాత్రముననే
సూర్యుడు సంచరించును ఇట్లు అతివేగ
ముగ తిరుగుచు ఉండు కులాల చక్రమువంటి
చక్రమునందు చక్రప్రమాణమునకు వే
బంతులుసాగి తిరుగు పిపీలికాదుల చంద
మున నక్షత్ర రాసులతో కూడిన కాల
చక్రము ధ్రువమేరువులకు ప్రదక్షిణముగ
తిరుగుచువుడు ఆకాలచక్రమునకు ఎదుట
సంచరించు సూర్యాది గ్రహములకు నక్ష
త్రాంతరముల యందును రాశ్యంతరముల
యందును ఉనికి కలుగుటఁజేసి సూర్యాది
గ్రహములకు చక్రగతి స్వగతులవలన గతి
ద్వయము కలుగుచు ఉండును సూర్యు
డు ఆదినారాయణ మూర్తి అగుచు లోక
ముల యోగక్షేమములకు వేదత్రయార్థకత్వ
మును వహించి, కన్నసిద్ధి నిమిత్తము దే
వస్థ గణములచే వేదాంతాగ్రముల అనవ
రతము వితర్కమాణము అగుచున్న
తన స్వరూపమును ద్వాదశ విధములుగ
విభజించి వసంతాది ఋతువులను ఆ
యా కాలవిశేషములలో కలుగఁజేయుచు
జ్యోతిశ్చక్రాంతర్యంత్రైస్వకీయతేజః పుం
జదీపితాఖిల జ్యోతిర్గణములు కలవాఁడై
ఒకసంవత్సరమున ద్వాదశ రాసులయం
దును సంచరించుచు ఉండును అట్టి ఆది
పురుషుని గమన విశేషకాలమును లోకులు
అయన, ఋతు, మాస, పక్ష, తిథ్యాది భే
దములచే వ్యవహరించుచు ఉండురు వెండి
యు అప్పరమ పురుషుఁడు ఆరాసులయం
దు షష్ఠాంశ సంచారమును ఒందిన సమ
యము ఋతువు అని వ్యవహరింపఁబడును

ఆరాసులయందు అష్టాంశ సంచారమున
రాశిపట్న భోగమును పొందిన కాలము
అయనము అని చెప్పఁబడును సమగ్ర
ముగా రాసులయందు సంచారముచేయు
కాలము సంవత్సరము అని నిర్ణయింపఁ
బడును ఇట్టి సమగ్ర రాశిసంచారమునం
దు శీఘ్రగతి, మందగతి, సమగతి, అనియెడు
త్రివిదగతి విశేషముల వలనను ఏర్పడెడు
ఆసంవత్సరమును సంవత్సరము, పరివత్స
రము, ఇథావత్సరము, అనవత్సరము, ఇ
ద్వత్సరము అని పంచవిధముగా చెప్పుదురు
చంద్రుఁడును ఈతెఱఁగుననే ఆసూర్య
మండలముమీద లక్ష యోజనముల నుండి
సంవత్సర పక్ష రాశిచక్రభ్రమలు పుచ్చు
కొనుచు అగ్రచారియై శీఘ్రగతిని చరించును
వృద్ధి క్షయరూపమున పితృగణములకు పూ
ర్వపక్షాపరక్షములచేత అహారాత్రము
లు కలుగ చేయుచు సకల జీవప్రాణులై
ఒక్క నక్షత్రము త్రింశత్సహస్రములు
అనుభవించుచు పాదశకళలు కలిగి మనో
మయమును అన్నమయమును అమృతమ
యమును అగు దేహముతో దేవపితృషను
ష్యభూత పశుపక్షసరీసృపవీరు తృప్తి
లకు ప్రాణాప్యాయన శీలండు అగుటచే
సర్వసముండు అనఘడి ఉండును

భజమానుఁడు (౧) య॥ సాత్వతుని కొడుకు
ఇతనికి ఇరువురుభార్యలు కలరు అందు
మొదటి భార్యయందు నిమ్రాచి, కంకణు
డు, వృష్టి అని మువ్వురు కొడుకులును
రెండవభార్యయందు శతజిత్తు సహస్రజిత్తు
అయతజిత్తు అని మువ్వురు కొడుకులును
కలిరి

(౨) య॥ అంభకుని పెద్దకొడుకు

భజి య॥ సాత్వతుని కొడుకు

భట్టి. చంద్రశక్తు కొడుకు విక్రమార్కుని తప్పుచెడు, మంత్రయను ఇతఁడు కవి యను అనిచెప్పదురు మా॥ భట్టి కావ్యము భట్టి కావ్యము భట్టిచే రచియింపబడిన పాడి నీయ సూత్రోదాహరణ భూతమైన ఒక లక్ష్యగ్రంథము ఈగ్రంథకారుఁడు భట్టి జీవితీయఁడు అని కొందఱును విక్రమార్కుని మంత్ర అయిన భట్టి అని కొందఱును చెప్పుచు ఉన్నారు దీనికి వల్లినాశ సూరి సర్వపదిఅను ఒక వ్యాఖ్యానమును రచించి ఉన్నాఁడు

భట్టమూర్తి ఒకగొప్ప ఆంధ్రకవి ఈతని జన్మభూమి బల్లారికి సమీపమునందలి పాల మండలము అను ప్రదేశమున ఉండెడు భట్టు వల్లె ఇతఁడు శాలివాహనశకము ౧౩ వ శతమాన మధ్యకాలమున జీవించి ఉన్నట్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది ఇతఁడు రచియించిన గ్రంథములు వసుచరిత్రము హరి శృంగధ నలోపాఖ్యానము కావ్యాలంకార సంగ్రహము అందు మొదటిది రెండవ దానివలె శుద్ధశ్లేషమయము కాకపోయినను శ్లేషనే అను జీవించి ఉండును దీనివలె కరినశైలి కలదియు మధురము అయినదియు అగు శ్లేష కావ్యము మఱియొక్కటి తెనుఁగున లేదు. రెండవది శేషలక్ష్మేషమయమై హరి శృంగధనియొక్కయు నలని యొక్కయు చరిత్రములను తెలుపుచు ఉన్నది మూడవది కావ్యాలంకార లక్షణములను తెలుపునది తెనుఁగునందు మేలైన అలంకార శాస్త్రము ఇది ఒక్కటియే కానఁబడుచు ఉన్నది ఈతని కావ్యములు మిక్కిలి జ్ఞానునీయములుగా ఉన్నవి అయినను అవి ఇంచుక మతాంతరలక్షణమును తెలుపును ఇతనికి రామరాజ భూషణుఁడు భట్టమూర్తి అని రెండుపేర్లు కలవు భట్టమూర్తి అను

బిరుదాంకము కృష్ణ దేవరాయలచే ఇతనికి ఇయ్యబడెను

భట్టోజీవితముఁడు పాడినీయవ్యాకరణ సూత్రములను శ్రద్ధాంతకౌముది అను పేర ఆ యాప్రకరణములను విభజించివ్రాసిన ఒక పండితుఁడు ఇతఁడు గౌడబ్రాహ్మణుఁడు సుమారు ౭౦౦, ౮౦౦ సంవత్సరములకు ముందు ఈయన ఉండినట్లు తెలియఁబడును

భద్ర (౧) దుర్గాదేవికి నామాంతరము

(౨) వసుదేవునిభార్య ఈమెకు కౌశల్య అనియు నామము కలదు

(౩) కృష్ణుని అష్టభార్యలలో ఒకతె ఈమె కేకయరాజు కూతురు

భద్రకర్ణుఁడు శుక్రశుక్రుఁడు వైత్యగురువు

భద్రకాళి పార్వతికినామము దక్షప్రజాపతి యజ్ఞము చేయనపుడు తన భర్త అగు రుద్రునికి యజ్ఞభాగము ఇయ్యక తన్నును తిరస్కరించి నందున ఉమాదేవి తండ్రి అగు దక్షునిపైని కోపించి పొందిన రాద్రమూర్తిని భద్రకాళి, దుర్గా, కాళి, అని చెప్పుదురు ఈమె అవ్వదు ఆదేహము వదలి వెనుక హిమవంతునికి కూతురు అయి పార్వతి అనఁబరచెను

భద్రబాహువు య॥ వసుదేవుని కొడుకు సుభద్రుని భ్రాత

భద్రరథుఁడు అం॥ చంపుని పాత్రుఁడు బృహత్కర్షణ తండ్రి

భద్రనేనుఁడు య॥ మహిమంతుని కొడుకు భద్రావతి హస్తినాపురికి పంపబడినైల్ల దూరమున ఉండు ఒక పట్టణము.

భద్రుఁడు. య॥ వసుదేవుని కొడుకు సుభద్రుని భ్రాత

భయ. హేతిభార్య. విద్యుత్కేశుని తల్లి

భరతఖండము } హిమవంతమునకు దక్షిణము
భరతవంశము } న ఉండుకర్మ భూమి స్వా
యంభపుని పెద్దకొడుకును జంబూద్వీపము
నకు రాజును అయిన ఆగ్నేధ్రుండు తన
పాలికవచ్చిన జంబూద్వీపమును తన తొ
మ్మండ్రు కొడుకులకు వంచియిచ్చునపుడు
ఈఖండమును నాభి అనువానికి ఇచ్చెను
ఆనాటియొక్క పౌత్రుండు అయిన భర
తుండు అను రాజువలన దీనికి ఈపేరు
కలిగెను

భరతుండు (౧) స్వాయంభువుని వంశస్థుండు
అగు ఋషభుని జ్యేష్ఠపుత్రుండు ఇతని
నామముచే హిందుదేశమునకు భరతఖండ
ము అను పేరు కలిగెను భరతమహారాజు
సర్వసంగపరిత్యాగముచేసి భగవదారాధన
కావించుచు తపోవృత్తినుండి ఒకనాడు
నదియందు అవగాహనము చేయునపుడు
పూర్ణగర్భిణి అగు ఒక లేడి నీరు త్రావను
అచటికి వచ్చి సింహగర్జనము ఒకటి విని
భయపడి గంతువేయంగా దానిగర్భమందు
ఉన్న పిల్ల జాతి అనదీజలముల వడి ఆలేడి
చచ్చెను అంత భరతుండు ఆ హరిణ
పోతమును చూచి కరుణార్థ చిత్తంబై దా
నిని కొనివచ్చి తన ఆశ్రమమునందు ఉంచి
పెంచుచు వచ్చెను సర్వసంగపరిత్యాగి అ
య్యగు ఇతనికి ఆహరిణమునందలి ప్రీతి
ప్రాణోత్క్రమణకాలమునందు కూడ వదల
మింజేసి మణుజన్మమున హరిణగర్భమున
జన్మించెను అట్లేనను పూర్వజన్మ సంస్కా
రమువలన ఇతండు తాను హరిణముగా
పుట్టినందులకు కారణము ఎఱిగిన వాండు
కావున మహర్షుల యాశ్రమములతిరుగుచు
మృగదేహ త్యాగావసరము కోరుచు ఉం
డెను అనంతరము ఇతండు హరిణ దేహ
మును పొని ఆంగీరసుండు అను బ్రాహ్మ

ణునికి కొడుకు అయిపు స్థి కన్యమార్గమును
బల్లక జ్ఞానవైరాగ్యములు కలవాడై జడుని
వలె అడవులయందు సంచరించుచు ఉండ
కొండలు క్రూరులు ఇతనిని నరపశువుగ
కాళికాదేవికి బలి ఇయ్య పోయిరి అప్పుడు
ఆదేవి ఇతనిని కొనిపోయిన వానిని బలికొ
నెను మఱియొకవేళ సింధుదేశపు రాజు
అగు సావీరుని భటులు ఇతనిని పట్టుకొని
పోయి తమ రాజుయొక్క పల్లకిమోయిం
చిరి అంత ఆపల్లకి హెచ్చుతక్కువలుగా
పోసాగెను అదిచూచి రాజు దానికి కార
ణము విచారించి ఈతని వర్తమానము
తెలిసి ఇతనివలన వేదాంతరహస్యములు
తెలిసికొనినట్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది
ఇతని కొడుకు సుమతి

(౨) ఇ|| శ్రీరాముని తమ్ముండు
భరతరునికి కైకేయివలన పుట్టిన కొడుకు
భార్య కుశధ్వజుని పుత్రిక అయినమాండవి

(౩) దుష్కంతుని కొడుకు తల్లి
శకుంతల ఈభరతుని వంశస్థుల వరిత్రమే
భారతము ఇతండు తనభార్యయందు సం
తానము పడయినేరక యోగముచేసి భర
ద్వాజుని అనుగ్రహమున భువన్యుండు లేక
మృతమన్యుండు అను పుత్రుని పడెను

(౪) శయండు అను అగ్నియొ
క్క రెండవకొడుకు నా|| పుష్టిమతి

భరద్వాజ మాళవము గుండ ప్రవహించు
ఒక నది

భరద్వాజుండు (౧) రు|| ఉతథ్యుని కొడుకు
తల్లి మమత ఇతండు తన పెదతండ్రి అగు
బృహస్పతివలన జనించినవాండు ఇతని
ఆశ్రమము శృంగిబేరపురమునకు దక్షిణము
నందు కల ఇప్పటి ప్రయాగ ఘృతాచిని
చూచి ఇతండు ఒకప్పుడు చిత్తచాంచల్యము

పొందఁగా రేతస్సు జాతైన అంతట
ఆరేతస్సును ఇతఁడు ద్రోణమును సంగ్ర
హించి ఉంచెను దానివలన ఇతనికి ద్రో
ణుఁడు అను కుమారుఁడు కలిగెను కొం
దఱు ఈరేతస్సు ఘటమునందు సంగ్ర
హింపఁబడెను అందురు కనుక ద్రోణుఁడు
కుంభసంభవుఁడు అనియు అనఁబడును

(౨) శయుఁడు అను అగ్ని

యొక్క జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు

గర్భుఁడు రుద్రునికి నామము

గర్భహరి ఒకానొకసంస్కృతకవి. విక్ర
మార్కుని భ్రాత (చూ॥ చంద్రశర్మ) ఈ
యన శాలివాహనుని జననమునకు ముందు
నూటముప్పది అయిదు ఏండ్లనాడు ఉజ్జ
యినీ పట్టమును ఏలుచు ఉండెను. ఇతఁ
డు శుభాషిత రత్నావళి అను మహాగ్రంథ
మును, పాతంజల మహాభాష్య వ్యాకరణ
రూపము అగు కారికలను, వాక్యప్రదీపము
అను వ్యాకరణగ్రంథమును, ఇరువదిరెండు
శ్లోకములు కల రాహుట కావ్యమును, రచి
యించెను మఱియు ఇతఁడు చిన్నప్పటి
నుండి తపస్సులు యోగులు మొదలగువారి
సేవచేయుటయందు ప్రీతి కలవాఁడు అయి
ఉండెను ఇట్టిసద్గుణములు కలిగి ఇతఁడు
రాజ్యముచేయుచు ఉండఁగా ఆపట్టణము
నందలి సకల మంత్రశాస్త్రములు తెలిసిన
ఒక వేదబ్రాహ్మణుఁడు భువనేశ్వరి అను
దేవతను ఉపాసించినంతట ఆదేవి ప్రత్య
క్షమై ఒకపండును ఇచ్చి దీనిని భక్షించిన
యెడ ముసలి తనమును చావును లేనివాఁ
డవు అగుదువు అని ఆనతిచ్చి అంతర్ధానము
అయ్యెను అంతట ఆబ్రాహ్మణుఁడు తన
లో తాను నేను కేవలము దరిద్రుఁడనను
భావమును భక్షించి ఎవరిని రక్షింప
పోయెదను చిరకాలము భిక్షుటనముచేసి

జీవింపవలసినవాఁడనే కదా? కనుక దీనిని
కొనిపోయి రాజునకు ఇచ్చితినేని అతఁడు
జరామరణములులేక చిరకాలము ప్రజలను
పాలించును అని విచారించి రాజుకొలుపు
నకు పోయి ఆఫలమును ఆశీర్వచనపూర్వ
కముగా ఇచ్చి దానిమహిమను చెప్పెను
రాజుదానిని పుచ్చుకొని తనకు ప్రియురా
లు అయిన అనంగనేన అనుదానికి ఇచ్చెను
అదితనకు ప్రియుఁడైన గుప్తిపువాఁడు ఒ
కఁడు ఉండఁగా వానికి ఇచ్చెను. వాఁడు
తనకు వ్రేమాస్సుబురాలు అయిన ఒకదాని
కిని అది తనయిట్టుఁడు అయిన ఒక గొల్ల
వానికిని అగొల్లవాఁడు తన ప్రియురాలు
అయిన వేడయ్యెడమదానికిని ఇయ్యఁగా
ఆవేడయ్యెడమద ఆపండు పుచ్చుకొని వేడను
గంపకు నిండించుకొని దానిపైని ఆఫలమును
ఉంచుకొని రాజమార్గమున తనయింటికి
పోవుచు ఉండెను అప్పుడు విలాసార్థముగా
బయటవచ్చి విహరించుచు ఉండిన శర్మ
హరి దానినిచూచి తాను తనప్రియురాలికి
ఇచ్చినపండు ఈవేడయ్యెడమదానికి ఎట్లు
లభించెను అని దానిని తనసమ్ముఖమునకు
రావించి సకలవృత్తాంతమును తెలిసికొని
స్త్రీలు ఎంత ప్రియము చూపినను నమ్మతగిన
వారుకారు అని నిశ్చయించి సంసారము
వలన విరక్తుఁడు అయి ఆపండును విక్ర
మార్కునికి ఇచ్చి తాను వనమునకు పోయి
తపస్సుచేయుచు తన వైరాగ్యము విశద
పడునట్లు నీతిశతకము శృంగారశతకము
వైరాగ్యశతకము అను మూడుశతకములు
కల శుభాషితరత్నావళిని రచియించెను.
అది ఇతనిపేర శర్మహరి అనియే వ్యవహ
రింపఁబడుచు ఉన్నది విక్రమార్కుఁడును
ఆఫలమును ఒకముసలి బ్రాహ్మణుఁడు యా
చింపఁగా అతనికి సమర్పించెను

భార్యశ్వుడు పూరువంశస్థుడు అగు అజ
మీధుని రెండవకొడుకు అయిన నీలునివంశ
స్థుడు నా|| హర్యశ్వుడు తండ్రి ఋ
షుడు కొడుకులు ముద్దులుండు యవీన
రుడు బృహదిశుడు కాంపిల్కుడు స్వం
జయండు చూ|| పాంచాలము

భగ్గురుడు చా|| ఉదక్కేనుని కొడుకు ఇ
తరు బారతయుద్ధమున కణ్ణునిచే చంపం
బడెను

భవభూతి ఒకానొక సంస్కృతకవి ఇతర
డు కాశ్యపగోత్రోద్భవుడు ఇతని జన్మ
దేశము విదర్భము మఱియు ఇతరుడు
భోజరాజు కాలమున ఉండెను మాలతీ
మాధవీయము అను నాటకము ఇతనిచేత
విరచింపబడెను నా|| శ్రీకందుడు

భవాని పార్వతికి నామము

భవిష్యత్తు ఒక పురాణము ఇది శతానీకు
నకు గుమంత్రుండు చెప్పిన ఆర్కప్రభావ
భవిష్యత్కల్ప విషయాదులను కలది దీని
గ్రంథసంఖ్య ౧౮౦౦౦

భవుడు. అష్టమూర్తులలో ఒకడు శివు
నికి నామాంతరము

భవ్యుడు స్వాయంభువ మనువు కొడుకుల
లో ఒకడు ఇతని పాలికి శాకద్వివము
వచ్చెను ఇతనికి కొడుకులు ఏడుగురు

భా

భాగవతము ఒకపురాణము ఇందు గాయ
త్రీదేవి విషయము పరమాత్మారాధన విచా
రము వృత్తానుర చరిత్రము మొదలగునవి
చెప్పబడి ఉండును ఇది కృష్ణలీల వి
నూదకరంబై తెలియను దీనిగ్రంథసంఖ్య
౧౮౦౦౦ ఇది వ్యాసప్రోక్తము అయిన
అష్టాదశ పురాణములతో చేరినదికాదు
అనియు బొప్పనభట్టు అనెడు కవీంద్రునిచే

రచింపబడి బొప్పన భట్టియము ఆన
బరంగిన భాగవతము అనియు, యే బాగ
వతము అనునది అష్టాదశ పురాణములతో
చేరిన వ్యాసప్రోక్త పురాణము అనియు,
కొందఱు చెప్పదురు అందు జగత్సృష్టాది
కర్తృత్వము పరాశక్తిది సర్వమును పరా
శక్తివలననే సృజింపబడును, అనునవి మొ
దలగు కథలు చెప్పబడి ఉండును

భానుడు (౧) వసుదేవుని తమ్ముడు

(౨) సూర్యునికి నామము

భానుమంతుడు (౧) మి|| నీతతండ్రి అగు జన
కుని కొడుకుగా కొందఱు చెప్పదురు మఱి
కొందఱు అమితధ్వజుండు కృతధ్వజుండు
అను నిరువురు జనకుని కొడుకులు అనియు
అందు కృతధ్వజునికి కేశధ్వజుండును అమి
తధ్వజునికి ఖండిక్యుండును కలిగి అనియు
వారలలో ఖండిక్యునికి ఈ భానుమంతుడు
పుట్టెను అనియు చెప్పదురు

(౨) కళింగ దేశపు రాజు

అగు శ్రుతాయువు అనువాని తమ్ముడు

భానుమతి (౧) కార్తవీర్యార్జునునిచెలియలు
అహంయాతి భార్య

(౨) దుర్యోధనుని భార్య ఈమె

కౌరవులను పాండవులను యుద్ధము చేయు
నపుడు ఒక ముంగిస నూలు పాములను
చంపినట్లు కలకని అది భృతరాష్ట్రుని కొడు
కులను నూలుగురను భీముండు ఒక్కఁడు
చంపును అనుదానికి సూచకముగా ఎం
చుంతించును ఉండగా, అది తెలిసి దుర్యో
ధనుండు కొంచెము బెదిరియ దైర్యమును
విడువక పాండవులతో పోరాడి చచ్చెను

(౩) సహదేవుని భార్య కృష్ణుని
పితండ్రి అగు భానుడు అనువాని కూ
తురు

భానువు రెండవ దక్షప్రజాపతి కూతురు
ధన్వని భార్యలలో ఒకతే ఈమె సంతతి
వారు భానువులు అనఁబడుదురు

భామహుఁడు వరరుచి భావ్యమునకు మనో
రమ అను వ్యాఖ్యానమును వ్రాసిన ఒక
వైయ్యారకణుఁడు

భారతవంశపు ఒకానొక కావ్యము ఇది
అనంత భట్టుచే చేయఁబడినది దీనికి రామ
కవీంద్రుఁడు వ్యాఖ్యానము రచించి
ఉన్నాఁడు ఇదిగాక దీనికి సృనింహపండి
తీయము అను ప్రాచీన వ్యాఖ్యానమును
ఒకటి కలదు

భారతము భరత వంశపురాజుల చరిత్రము
ఇందు సర్వధర్మములు సమస్తాప నిషిద్ధర్మ
ములు సకలనీతులును ఇతిహాసములును తె
లుపఁబడి ఉన్నవి దీని గ్రంథసంఖ్య
లక్షయు ఇరువది యైదువేలు ఇది సం
స్కృతమున వ్యాసునిచేతను, తెనుఁగున
నన్నయ భట్టారకుఁడు తిక్కన సోమయా
జి విత్రాప్రెగడ వీరలచేతను రచియింపఁ
బడిన (చూ॥ నన్నభట్టారకుఁడు తిక్కన)
వ్యాసుఁడు సంస్కృత భారతమును చెప్ప
నపుడు విఘ్నేశ్వరుఁడు వ్రాయుటకు ఒప్పు
కొనియెను అనియు, అట్లు చేయునపుడు
విఘ్నేశ్వరుఁడు గంటము నిలుపక వ్రాయు
నట్లు వ్యాసుఁడు చెప్పనట్లును, వ్యాసుఁడు
చెప్పెడు దానిని అన్వయించుకొని విఘ్నే
శ్వరుఁడు వ్రాయునట్లును సంకేతము చేసి
కొనిరి అనియు, విఘ్నేశ్వరుఁడు నిదా
నించి వ్రాయఁగలందులకు వ్యాసుఁడు
నడుమ నడుమ ఒక్కొక్క శ్లోకమును
అర్థము సులభముగా అవగాహనము కా
కుండునట్లు చెప్పమని పోయెను అనియు,
అట్టిశ్లోకము చెప్పఁబడినచోట వ్యాస ఘ
ట్టము అనియు అంజురు

మఱియు భారతమును వేదములను తుల
యించు ఇదితూఁపఁగా మహాత్మ్యమునందును
బరువునందును భారతము వేదములకంటె
మొగ్గుకలిగి ఉండెను అనియు అదికారణ
ముగా దీనికి మహా భారతము అనువేరు
వచ్చెను అనియు చెప్పదురు అందులకు
నిదర్శనముగా నన్నయ భట్టారకుఁడు భార
తముయొక్క ఉపోద్ఘాతము నందు “సీ॥
ధర్మతత్వజ్ఞులు ధర్మశాస్త్రంబని యభ్యాత్మవి
దులువేదాంతమనియు । నీతివిచక్షణుల్ నీతి
శాస్త్రంబని కవివృషభులుమహా కావ్యమని
యు । లాక్షణికులుసర్వ లక్షణాన్నియును
నైతిహాసికులితిహాసమనియు । బరమపూరా
ణికుల్ బహుపురాణసముచ్చయంబని మ
హింఘోరియాడుచుండ । వివిధవేదతత్వవేది
వేదవ్యాసుఁ । డాదిమునిపరాశరాశ్మజుం
డు । విష్ణుసన్నిభుండు విశ్వజినస్తై । పర
గుచుండఁజేసి భారతంబు” అని చెప్పి
ఉన్నాఁడు

భారవి ఒకానొక సంస్కృతకవి కిరాతా
ర్జునీయము అను కావ్యమును రచించె
ను దానిని ఇతనిపేర భారవి అనియే వా
డుదురు ఇతఁడు అర్థగౌరవముకల పదము
లనే కూర్చి రచియింపఁజేసి కలవాఁడు
తనుక “భారవేరగౌరవం” అని విద్వాం
సులు వక్కాణించి ఉన్నారు

భార్గభూమి కా॥ భార్గవునికొడుకు కాశ్య
పలో ఇతఁడు కడపటివాఁడు, ఇతనికి
విసూణుగురు పుత్రులు కలరు ఇతఁడు ఒక
వృద్ధు ఇంద్రునికి బాధకల్పగఁజేయుచు ఉన్న
అశురులను పాటఁదొలి ఆతనిని రక్షించి
దివిజరాజ్యమును పొందించెను అది కార
ణముగ ఇతనికొడుకులు దివిజరాజ్యమును
కోరి మదారింపులై దేవతలతో పోరాడి
నశించిరి.

భార్గవము ఉపపురాణములలో ఒకటి.

భార్గవుఁడు (౧) కా॥ వీతిహేమాత్రుని కొడుకు

(౨) భృగువంశమున పుట్టినవానికిని

ఈపేరు చెల్లుచు ఉన్నది

భాగవత్పురాణము ర॥ సుమాలి కొడుకు

భాస్కరవంతులు ఒకానొక ప్రాప్త్యులుఁడు
ఈయన పెనుగొండ కొండవీడు మొదలగు
ప్రదేశములందు ఉండిన కోమట్లకు ఆచార్యులు
అయి ఉండి ఆకాలమునందు ఒకానొక
కోమటినెట్టికి కొమార్తెగాపుట్టి విష్ణు
వర్ధన మహారాజువలన అవమానింపఁబడిన
కన్యకా పరమేశ్వరియొక్క చరిత్రమును
కన్యకాపురాణము అనుపేర రచియించి
అందు కొన్నికట్టుపాటలను కల్పించి ఆకట్టు
పాటలకు అప్పటి కోమటులలో నూటరెండు
గోత్రముల వారిని లోపఱచి తనయేర్పాటు
ను మిఱచినవారిని వర్ణభ్రష్టులుగాశపియించి
విధేయులు అగువారికి ఆచార్యుఁడును పు
రోహితుఁడును అయి ఉండెను ఇప్పటికిని
కోమట్లకు పురోహితులు భాస్కరవంతుల
వంశస్థులుగానే ఉన్నారు

భాస్కరరామాయణము భాస్కరుని వలన
అయిన రామాయణము ఇది భాస్కరుఁడు,
అతనికొమారుఁడు అగు మల్లికార్జున భట్టు,
శిష్యుఁడు అగు కుమారరద్రదేవుఁడు, స్నేహితుఁడు
అగు అయ్యలూరుఁడు, ఈనలుపురు కవులచేతను
రచియింపఁబడినది అయినను వారిలో భాస్కరుఁడు
ముఖ్యుఁడు అగుటచేత ఈగ్రంథము భాస్కరరా
మాయణము అనఁగడి ఉన్నది ఇది ఇట్లు
రచియింపఁబడుటకు కారణము, ఆకాలమునందు
ఇతనికి ఆశ్రయఁడు అయి ఉండిన రాజునుద్ద
అతని బంధువు అయిన రంగరావు ఁడు
అనునాతఁడు రాజయొక్క ఆస్థానమున

ను పొంది ద్విపదరామాయణము రచియింప
వునుకొనఁగా, అతనియందు తనకు కల సహజమత్సరముచేత రాజుతో నీఘనతకు
ద్విపదకావ్యము తగినదికాదు, నేను పద్య
కావ్యమును చేసికొని వచ్చెదను, దానిని పరిగ్రహింపుము,
అనఁగా అతఁడు చెప్పిన మాట తప్పట యుక్తముకాదు
కనుక రంగనాధుని గ్రంథమునే వైకృంతలంపున ఎవరు
ముందుతెత్తిరో వారికృతిని గ్రహించెదను అని
చెప్పిపంపెను అప్పటికి రంగనాధుని రామాయణము
మూడుపాళ్లు తీరి ఉండెను కనుక ఇతఁడు అది
ముగియిటకుముందే తనరామాయణమును ముగించి
కొనిపోయెను అంచి మీఠచెప్పిన ముగ్ధురింపహయముచే
త్వరితముగా ముగించి కొనిపోయెను అప్పటికి
రంగనాధుఁడు తనరామాయణమును ముగించి
ఆస్థానమునకుతెచ్చి ఉండెను. అదిమాచి రాజు
రంగనాధునితట్టు కుడిచేతిని భాస్కరునితట్టు
ఎడమచేతిని చాచెను అందులకు భాస్కరుఁడు
కోపగించుకొని పక్షపాతముకల నీవంటిరాజునకు ఇచ్చుట
కంటె నాకృతిని ఒక గుఱ్ఱపువానికి ఇచ్చుట
మేలు అని పలుకుచు ఆస్థానమునుండి వెడలిపోవుచు
ఉండఁగా, ఆరాజయొక్క గుఱ్ఱపువాఁడు
కవిసారథిభామ అడిగమాట తప్పవద్దు
అని దానికి అడ్డముగావచ్చి యొక్కెను
అంతట అతఁడు వానికి తనకృతిని అంకితముచేసెను
కనుకనే గ్రంథాదియందు సాహితీమారా
అని సుబోధించి చెప్పఁబడి ఉన్నది

భాస్కరాచార్యులు ఒకానొక జ్యోతిష్యుఁడు
ఇతని నివాసస్థానము నిజామరాజ్యముతో
చేరిన బెదరు అనుగ్రామము ఇతఁడు ఒక
గడితశాస్త్రమును ఒకజ్యోతిష శాస్త్రమును
రచియించి అందు మొదటిదానికి

లీలావతి అనుపేరు కల తనకొమ్మలైయొక్క
పేరుపెట్టి ప్రకటించెను రెండవదానిని గో
భాధ్యాయము సూర్యసిద్ధాంతము అని
రెండుభాగములుగా భాగించి దానికి సిద్ధాం
తశిరోమణి అను పేరుపెట్టి ప్రకటించెను

భాస్కరుండు (౧) ఒకానొక ఆంధ్రకవి
ఇతఁడు శాలివాహనశకము ౧౩వ శతాబ్ద
మున ఉండినట్లు చెప్పెదరు ఈతని ఊరు
కొండవీడు వాల్మీకి మహామునిచే రచియిం
పఁబడి ఆదికావ్యము అని ప్రసిద్ధికి ఎక్కిన
శ్రీమద్రామాయణము ఇతనిచే తెనుఁగున
పద్యకావ్యముగా చేయఁబడెను అందు
ఇతఁడు రచించినభాగము ఆరణ్యకాం
డమును యుద్ధకాండమునందు కొంతభాగ
మును తక్కినభాగములు రచించినవా
రినిగూర్చి చూ॥ భాస్కర రామాయణము

(౨) మఱియొక ఆంధ్రకవి
ఇతఁడు అడిదము భాస్కరుండు అనఁబడు
ను ఇతని కొమారుండు అడిదముసూరన
ఇతఁడు అచ్చతెనుఁగు రామాయణమును
రచించెను ఇది ప్రస్తుతము దొరకక
ఉన్నది

భాస్వరులు. గణదేవతా భేదము వీరు ఆరు
వది నలుగురు

భీ

భీభక్తుండు అష్టనునకు నామము

భీమరథి. ఒకానొకనది ఇష్టము దీనిని భీమా
నది అందుర

భీమరఘుండు య॥ ఒక్కరి కొడుకు

భీమసేనుండు (౧) కు॥ మూడవ ఋత్యుని
కొడుకు ప్రదీపుని తండ్రి

(౨) పాండురాజు యొక్క
రెండవ కొడుకు ఇతనిని భీముండు అనియు
అందురు. ఇతఁడు కురతీయందు వాయు

దేవుని ప్రసాదమున జన్మించినవాఁడు ఇతఁ
డు వని బిడ్డగా ఉండునపుడు ఒకనాడు
కుంతి ఇతనిని ఎత్తుకొని ఒకకొండ ఎక్కిపో
వుచు ఉండగా చెయిజారి కొండమీద
పడి అందుండి క్రిందికి దొంగిలడెను అప్పుడు
ఇతఁడు ఎందుపడి దొంగలనూ ఆవోటగల
రాక్షు అన్నియు పిండి ఆయ్యెను మఱియు
భారతయుద్ధమునందు ధృతరాష్ట్రుని యొక్క
సూతుగారు కొడుకులను ఇతఁడు ఒకఁడే
చంపెను ఇతనికి హిడింబాసురుని చెలి
యలు అగు హిడింబవలన ఘటోత్కచుండు
అను కొడుకును జలంధర అను భార్యవలన
సుగుణుండు అను కొడుకును పుట్టిరి ద్రౌ
పదివలన శ్రుతసోముండు ఉదయించెను

భీముండు (౧) విదర్భదేశపురాజు. దమ
యంతి తండ్రి నలుని మామ

(౨) పురూరపుని పౌత్రుండు
అమవసువు పుత్రుండు

(౩) అష్టమూర్తులలో ఒకఁడు
శివునికి నామాంతరమును

భీషణుండు (౧) కాశీరాజుయొక్క భటుం
డు హరిశ్చంద్రుండు అమ్ముడు పోయి
కాశీలో శ్వశానఘట్టమున వీరబాహునికి
సేవకుండు అయి ఉండునప్పుడు, అతని
కొడుకు తక్షకునిచే కఱవఁబడి చావఁగా
ఆచిన్నవానితో అగు చంద్రమతి వానిని
శ్వశానమునకు ఎత్తుకొని పోయి దహనము
చేయిపోగా, ఆశవముచు కాల్పు ప్రదేశ
మునకు కొంతపన్ను కట్టవలెన అని తన
దెనిమిటి అగు హరిశ్చంద్రుండు చెప్పెను.
ఆపన్ను మైకము లేచ్చుటకు ఆమె పోవుచు
ఉండఁగా విశ్వామిత్రునిమాయచే ఒక దూ
తవచ్చి ఆ కాశీరాజుయొక్క శిశువును
చంపి ఆమె ఒడిలో పడవేసి పోయెను

అష్టమి ఈ భీషణుడు ఆమెను పట్టుకొని
పోయి రాజునకు ఒప్పించెను

(౨) ర|| బకాసురుని తప్పుడు

భీష్ముడు విదర్భదేశపురాజు ఇతని కూ-
తురు రుక్మిణి కొడుకులు రుక్మి, రుక్మధరు-
డు, రుక్మకేశుడు, రుక్మబాహువు, రుక్మ-
నేత్రుడు అని అయిదుగురు

భీష్ముడు కు|| శంతనునకు మానుషశ్రీరూ-
పమును ధరియించిన గంగవలన పుట్టిన అష్ట-
వసువులలో కడపటివాడు అగు ప్రభాసు-
డు ఇతనికి ఈజన్ము కలుగుటకు కార-
ణము వసేధుశాపము (చూ|| అష్టవసు-
వులు) ఇతడు సర్వధర్మశాస్త్రవేద విలు-
విద్యయందు మిగులసేర్పరి ఇతడు సత్య-
వతిని తండ్రికి వివాహము చేయించుకొనుటకు
బ్రహ్మచర్య వ్రతమును తాల్చెను అందుకు
గాను ఇతనితండ్రి ఇతనికి స్వచ్ఛందమర-
ణము (ఇచ్చవచ్చినప్పుడు చచ్చుట) కలుగ-
వరము ఇచ్చెను కనుక భారత యుద్ధము-
నందు కౌరవసేనకు దళవాయి అయి ఉండి-
ఁదిదినములు యుద్ధముచేసి కడపట అగ్ని-
నునిచేత పడగొట్టఁబడియను ఉత్తరాయ-
ణము వచ్చునంతవఱకు శరత్పముపై శయ-
నించి ఉండెను

భృ

భృమన్యుడు దుష్కంతుని శుత్రుడు అగు
భరతుని భార్య సునందయందు భరద్వా-
జుని అనుగ్రహమువలన జనియించిన పు-
త్రుడు. నా|| హులమన్యుడు

భృవనేశ్వరి ఒకానొక శ్రీదేవత ఉత్కల-
ము లేక ఓడ్రదేశమందు ఉండును

భృ

భూతహ్యతి నృగుని సౌత్రుడు

భూతములు దేవయోని సంభూతులు వీరు
శ్మశానవాసులు వీరి నిగ్రహార్థమైరుద్రుడు
శ్మశానమునందు వసించి ఉండును

భూతసంతాపనుడు ది|| హిరణ్యాక్షుని కొ-
మారుడు

భూతుడు య|| వసుదేవుని కొడుకు సుభ-
ద్రుని బ్రాత

భూరి కు|| సోమదత్తుని పెద్ద కొడుకు బా-
ష్టికుని మనుమడు

భూరిశ్రవుడు కు|| సోమదత్తుని రెండవ కొడు-
కు భారత యుద్ధమునందు పదునాలవ నాడు
అర్జునుడు సెరిగివుని చంపుటకయి ఒంట-
రిగ పోరాడునపుడు, ధర్మరాజు ప్రేరుతుడై
అర్జునునికి తోడుపోయిన సాత్యకితో
ఇతడు పోరాడి అతనిని క్రిందపడత్రోసి
త్రొక్కి తలనెక్కుటకు కత్తితోడి చేతిని
మీచిడి ఎత్తగా, అర్జునుడు కృష్ణునిచే
ప్రేరేపింపఁబడి ఆచేయి తెగసేసెను అం-
తట సాత్యకి తెప్పిటిలేచి ఇతనిని చంపెను
భూరిసేనుడు ఇత్యుకుని తల్లుడు అగు
శర్వాతి కొడుకులలో ఒకడు

భృ

భృగుక్షేత్రము అనర్హ దేశములకు సమీప-
మున వచ్చి సముద్రతీరమునందు ఉండిడు
పుణ్యక్షేత్రము

భృగువు (౧) బ్రహ్మ మానస పుత్రులలో
ఒకడు కొండలు వరుణుని యజ్ఞమందలి
అగ్నినుండి ఇతడు శుక్తిసట్లు చెప్పదురు
ఇతనిపుత్రుడు కవి పౌత్రుడు అసురు-
లకు గురువు అయిన శుక్రాచార్యులు ఇది-
కాక ఇతనికి ఖ్యాతివలన ధాత విధాత అని
ఇరువురు కొడుకులు కలిగిరి అందు ధా-
తమ హృకండుడు విధాతకు ప్రాణుడును

జ్ఞించిరి ప్రాణుని కొడుకు వేదశిరుడు,
వేదశిరుని కొడుకు ఉశేనస్సు మృకండుని
కొడుకు మార్కండేయుడు

ఇతని మీసములను దక్షయాగమున
వీరభద్రుడు పెరికివేసినట్లు పురాణముల
వలన తెలియవచ్చుచున్నది

(౨) ఒకమహర్షి ఇతడు భాగీ
రథీ దక్షిణతీరమున మహావద్వము అనియెడు
పురమునందు ఉండెను ఇతడు ఒకప్పడు
అగ్ని హోత్రము చేయుటకు తనభార్య
పులోమను అగ్నులను విడువజేయును అని
ఆజ్ఞాపించి తాను స్నానము చేయుటకై
నదికిపోయెను అప్పడు పులోముడు అను
దానవుడు ఒకడు అచ్చటికి వచ్చి అగ్ని
దేవునివలన ఆమె ఇతనిభార్య అని ఎఱిగి
ఆమెను ఎత్తుకొనిపోవ యత్నింపగా వెఱ
పుచేత పూర్ణ గర్భిణి అయిన ఆమె తక్షణ
పడునపుడు గర్భము భేదిల్లి గర్భస్రావము
అయ్యెను ఆస్రావమైన పిండము చ్యవ
నుడు అనంబరంగిన ఋషి అయి తన
కోవపు చూపు చేతనే అరిక్కునుని
భక్తము చేసెను ఇది అంతయు భృగు
మహర్షి ఎఱిగి అగ్నిమీద అలిగి అతనిని
సర్వభక్షకుడవు కమ్మ అని శపియించెను
అట్లైనను బ్రహ్మ అగ్ని యొక్క శుచిత్వ
మునకు లోపము కాకుండునట్లు అను
గ్రహించెను

భృగుప్రవణము హిమవ త్వర్వతము నందు
నగరుడు తపము ఆచరించిన కొండ

భే

శిరుశంకుడు య॥ నా॥ ఋశంకుడు
శ్వాహితుని కొడుకు శశిబిందువు పితామ
హుడు.

భై

భైరవుడు ఈశ్వరుని అవతార విశేషము
భక్షణాత్, రక్షణాత్, వమనాత్, భైరవః
అని పుస్తకాన్ని అనగా సృష్టి క్రితి సంహార
కర్తయైన ఈశ్వరుడు అని అర్థము

భో

భోగవతి (౧) పాముల పక్షిణము వాసుకి
యొక్క రాజధాని

(౨) పాతాళగంగ

భోజకటకము నర్మదానదివంతను ఉండు
ఒకపట్టణము ఇది కృష్ణుని మఱచి అగు
రుక్మిణీ కట్టింపబడినది

భోజవంపురు ఒకానొక సంస్కృత కావ్య
ము ఇది విదర్భదేశపు రాజు అగు భో
జునిచే రచియింపబడినది కనుక దీనికి
ఈపేరు కలిగెను ఇందు రామాయణకథ
చెప్పబడి ఉండును కొండలు ఇది కాళి
దాస ప్రణీతము అనియు చెప్పెదరు

భోజుడు (౧) య॥ సాత్వతుని పుత్రుడు
కుంతి పెంపుడుత్రండ్రి వీనివంశమును భో
జవంశము అందురు ఇతనిని మహాభోజు
డు కుంతి భోజుడు అనియు అందురు

(౨) య॥ కృతవర్కపితామహుడు
శిని కొడుకు

(3) విక మార్కుడు గతించిన
పిమ్మట కొంత కాలమునకు విదర్భ దేశాధి
పతియై ఉండిన రాజు ఇతని రాజధాని
ధారాపురము ఇతడు బాలుడుగా ఉం
డంగానే ఇతనితండ్రి కాలభర్తమును పొం
దినందున పినతండ్రి అగు ముంజుడు రా
జ్యాధిపతి అయ్యెను ఆకాలమునందు ఒక
జ్యోతిష్కుడు ముంజుని సహృదయునకు
వచ్చి అచ్చట కూర్చుండి ఉన్న ఈ చిన్న
వానిని చూచి ఇతడు మిగుల ప్రశ్నాతి

పహించి రాజ్యపాలనము చేయఁగలఁడు
అనిచెప్పెను అదివిని మంజుఁడు సహిం
షత ఇతనిని అడవికి కొనిపోయి తల
నఱకి చంపి రండు అని తలవరులకు ఆజ్ఞా
పించెను అప్పుడు తలవరులు ఇతనిని అడ
వికి కొనిపోయి తమయేలినవాని ఉత్తరువు
తెలియ పఱుపఁగా ఇతఁడు దిగులు పడక
'శ్లో॥ మాంధాతాచ మహిపతిః కృతయుగా
లంకారభూతోగతః । నేతుర్యేన మహేంద
ధావరచితః క్వాసౌదశాస్యాంతకః । అన్యే
చాపి యుధిష్ఠిరప్రభృతయో యాతాదివం
భూపతే । నైకేనాపి సమంగతా వసుమతి
నూనంత్యాయాస్యతి" అను యశ్లోక
మును ఒకపత్రికయందు వ్రాసి తన పినతం
డ్రియొద్దకు పంపెను అతఁడు దానిని చదు
వుకొని అందలి అగ్రమును గ్రహించి వెంట
నే ఇతనిని రప్పించి రాజ్యాభిషేకముచేసి
తాను విరక్తుడై తపస్సు చేయఁబోయెను
ఇతఁడు మిక్కిలి చదువుకొన్న వాఁడు క
నుక కాలిదాసాది మహాకవులను అనేకు
లను గౌరవించి తనయొద్ద ఉంచుకొని ఉం
డెను ఇతని రాజ్యమునందు అపండితుఁడు
ఒక్కఁడైన దొరకఁడు అందురు. మఱి
యు ఇతఁడు సరస్వతి అవతారము అని
చెప్పవరు

భోజులు యాదవులలో ఒక తెగవారు సా
త్వుతుని పుత్రుఁడు అగు భోజుని వంశస్థులు
వీరలకు ముఖ్యపట్టణము ధారాపురము

భా

భాముఁడు అంగారకునికి నామము భూపు
త్రుఁడు అని వ్యుత్పత్తి

భృ

భ్రమరాంబ త్రినేలమునందు ఉండు పరా
శక్తి అవతారము

మ

మంకఁబుఁడు రు॥ తపోమహిమతో సారస్వత
మున నటనము సలిపిన వాఁడు ఇతని న
టనమునకు మెచ్చి శివుఁడు ప్రత్యక్షమై నిజా
ధాంగిని అగు ప్రకృతియొక్క మాహాత్మ్య
ము వివరించెను

మంకి ఒక బ్రాహ్మఁబుఁడు ఇతఁడు ధనేచ్ఛ
కలవాఁడై వర్తించుచు ఉండి ఒకప్పుడు
తన కోడలు రండువచ్చిన దానిచే నిర్వే
దము పుట్టి సకల కామములను పరిత్య
జించి ముక్తుఁడు అయ్యెను

మంగలుఁడు నా॥ అంగారకుఁడు, భాముఁడు
మంజుఁహేమ ఒక అప్పరస

మంజువంతము హిమవంత మునకు ఉత్తర
మున ఉండెడు ఒక పర్వతము దీనియందు
శతయోజన విస్తీర్ణము అయిన ఒక సరో
వరము కలదు అందు పంచవర్ణకమనీయ
ములు అగు కమలములు అనేకములు ఉం
డును అందు ఒక్క నాళమున దేవేంద్రుఁ
డు దేవపద భ్రష్టుఁడై నహుషుని తేజము
నకు ఓడి కొంత కాలము దాఁగి ఉండెను

మందకర్ణి రు॥ ఇతఁడు వాయుభోజనుఁడును
శిలాశయానుఁడును అయి పదివేల సంవత్స
రములు ఉగ్రతపము చేయ, దేవతలు బెదరి
ఇతని తపమును విష్ణుము చేయుటకు అ
యిదుగురు అస్సరసలను పంపిరి వారిని
చూచి మోహవికారము పొంది పంచాప్ప
రన్ను అను ఒకసరోవరమును కావించు
కొని అందు వారితోడ క్షీడించుచు ఉండెను

మందపాలుఁడు రు॥ ఇతఁడు బ్రహ్మచర్య
మున అతినిష్ఠతో అనేకవేల సంవత్సరము
లు తపము ఆచరించియు సంతానహి
నుఁడు అయినందున పుణ్యలోకమును పడ
యనేరక ఆవలసంతానవాంఛ కలిగి శీఘ్ర

చుగ సర్వశ్రులను పడయుటకు శాస్త్రక
జాతుఁడు ఆయిన పక్షియై తజ్జాతి స్త్రీ అగు
జరిత అనుదానియందు నలుపురు పుత్రులను
పడసి పుణ్యలోకమును పొందెను
మందవాహిని శక్తిమంతమున ఉత్పత్తియై
ప్రవహించు ఒకనది

మందాకిని (౧) దేవగంగ మెల్లగా కుటిల
గమనముచే ప్రవహించునది అని పురుషోత్తి
ఈనది సురలకు నడవాది ఆయినందున
సురద్వీక అనియు చెప్పబడును

(౨) ఋక్షపర్వతమునందు ఉం
డి వెలువడునట్టి ఒకనది ఇది చిత్రకూటము
నకు సమీపమున ప్రవహించును దీని యి
ప్పటి నామము కాశీగంగ

మందారుఁడు ఒక విద్యాధరుఁడు

సుందేహరుణులు ర|| నా|| మందేహులు
బ్రహ్మనుగార్చి తపము ఆచరించి సూర్యు
నితో పోరాడునట్లు వరము పడసినవారు
వీరి సహారాధము త్రిసంధ్యలయందును
బ్రాహ్మణులు గాయత్రిచే అభిమంత్రించిన
అస్త్రములను అగ్నిమూలముగ ఓడుతురు
వారు ఆయస్త్రములచేత సహరింపబడి
యు వరదానమహిమచే పునర్జీవతులు అగు
దురు

బోదరి రావణుని భార్య మిగుల గంభీర
మైనరూపము కలది ఈపె దితిపుత్రుఁడు
అగు మయమి కూతురు

శక్తి: వైకేయియొక్క దాసి రాముఁడు
సాల్యమున చెందాడుచు ఉండగా ఇది
చెందును తట్టి నైచెను అందుకు రాముఁ
డకోపించి దీనిని కాలితో నేలబడతనైనను
దీని ఆక్రోధమును మనసున ఉంచుకొని
దీని రామునికి యవరాజ్యవట్టమున కట్ట
వట్టక విప్పుము చేసెను ఇట్లు చేయు

టకే ఈమంధరను దేవతలు పుట్టించిరి
అని శిష్టమరు ఇది గూనుకలదియు, వికా
రరూపము కలదియును అయి ఉండును
మకరాక్షుఁడు ర|| ఖరుని కొడుకు రాము
నివలన ఆగ్నేయాస్త్రముచే లంకముట్టి
వేసిన కాలమునందు చంపబడెను

మగధము 'వంగ దేశమునకు పశ్చిమమున
ఉండు ఒకదేశము ఇందలి రాజులు మహా
శూరులు అగు జరాసంధుఁడు మొదలు ఆగు
వారు వీరివంశస్థులు ఇంచు మించుగా
క్రీస్తు శకవర్సంతము రాజ్యము చేయుచు
ఉండిరి దీనికి పాటలీపుత్రము రాజధాని.
ఇందు కొంతకాలము బౌద్ధమతము నెల
కొని ఉండెను వెనుక ఇందలిరాజులు అం
ధరాజ్యస్థాపకులు అయిరి

మజిక్రిక గంగయందలి ఒకానొకఘట్టము
మజిగ్రీపుఁడు కుబేరునికొడుకు నలహబధునిస
హౌదరుఁడు చూ|| నలహబరుఁడు.

మజిపురము ఇది వంగదేశమునకు తూర్పున
ఉండును నా|| మణలూరు పురము అర్జు
నుని కొడుకు అగు బ్రహ్మవాహనుని రాజ
ధాని

మజిపుష్పము సహదేవుని శంఖము.

మజిమంతుఁడు కుబేరుని అనుచరుఁడు అగు
ఒకయక్షుఁడు, పార్థివేనుఁడు అను ముని
యొక్క ఆశ్రమమున పాండవులు ఉండు
కాలమున పంచవర్ణ సౌరభకుసుమములు
కొన్ని వాయువశమున వచ్చి తనయొడుట
పడఁగా, వానినిచూచి ద్రౌపది ఇట్టిపువ్వు
లను తనకు తెచ్చి ఇమ్ము అని భీముని వేం
డెను. అప్పుడు అతఁడు వానిని తేజోభా
నవసరమున ఇతఁడు భీముని అడ్డగించి
ఆతనితో పోరాడి మృతిపొందెను తొల్లి
కుశావతి అను పుణ్యనదీతీరమున అమరులు

ఎల్ల సత్రయాగము చేయుచు ఉండఁగా అచ్చటికి మణిమంతుఁడు కుబేరునితో కూడ ఆకాశమార్గమున పోవుచు ఉండి తాను పోవుమార్గమునకు సరిగా భూమిని అగస్టుఁడు ఉండుటను కానక నిష్ఠివనము చేసెను (నిష్ఠివనము=ఉమియుట) అంతట అగస్టుఁడు కన్నుకానక తనపై నిష్ఠివనముచేసిన భేదరుఁడు మనుజునిచే. మరణము పొందునుగాక అని శాపము ఇచ్చెను కనక వీఁడు భీమసేనునిచే చచ్చెను

మణిమతి ఒకానొకవట్టణిము ఇది శిల్పలవాతాపులయొక్క ఉనికివట్టు

మతంగుఁడు (౧) ఒకవిప్రుని భార్యయందు మంగలికి పుట్టిన చండాలుఁడు ఇతఁడు బ్రాహ్మణత్వమును కోరి అనేకవేలసంవత్సరములు తపము ఆచరించియు బ్రాహ్మణత్వమును పడయ చాలక, దేవేంద్రప్రసాదము వలన చండదేవుఁడు అను పేరిచే ప్రశస్తివహించి గుర్రీలు పూజచేయ కామరూపభారి అయి ఉండెను.

(౨) మతంగకులమున పుట్టిన ఒకఋషి ఇతఁడు తపము ఆచరించి ఐరావత్తీని తన కొమార్తగా పడసెను ఆమె మతంగుని కొమార్త అగుటచే మాతంగి అనియు నిర్మాల్యముచే పూజించుటచెట్టి ఉచ్చిష్టశ్యామలాదేవి అనియు వాడఁబడును చూ (3) మంధుభి

మతిసారుఁడు పు॥ నా॥ అంతిసారుఁడు ఋషేయువు కొడుకు.

మత్తుఁడు ర॥ మాల్వవంతుని కొడుకు

మత్స్యదేశము ఈపేరుచే రెండుదేశములు కలవు. ఒకటి ఘోరజరమునకు పశ్చిమమునను మఱి ఒకటి ప్రకృతమున “డినాజపురము” అనఁబడు పోటను ఉండెను

మత్స్యయంత్రము పాండవులు లక్కయింట కాలిపోయిరి అను వృత్తాంతమును విని అర్జునునికి ద్రౌపదిని ఇచ్చుటకు లేకపోయెను అని విచారగ్రస్తుడై, క్రుపకుఁడు తనకూతురు అగు ద్రౌపదియొక్క స్వయంవరముకయి పన్నిన ఒక యంత్రము ఇందు పొడుగుగడ ఒకటిసాటి దానికొనయందు స్వర్ణరూపము అగు మత్స్యమును ఉంచి దానికింద నిరంతరము గిరగిర తిరుగునట్లు ఒకచక్రమును నిలిపి అగడమొడుట ఒకవింటిని అయిదు బాణములను ఉంచి ఎవ్వఁడు అవింటిని ఎక్కుపెట్టి ఆచక్రము గుండ అయిదుబాణములతో ఒక్క పటున ఆచేఁవకన్ను తగులునట్లు కొట్టునూ అతనికి ద్రౌపదిని ఇచ్చి పాడేగ్రహణము చేయించెదను అని చాటించెను అప్పుడు బ్రాహ్మణవేషముతో ఏకచక్రాపురమునందు ఉన్న పాండవులు క్రుపదుని పృణమునకు వచ్చిరి వారిలో అర్జునుఁడు అవిల్లు ఎక్కుపెట్టి అయిదుబాణములతో ఆమత్స్యయంత్రమును కొట్టెను దీనిని మత్స్యయంత్రభేదనము అందురు. ఆవల పాండవులు అయిదుగురును ద్రౌపదిని వివాహము అయిరి (చూ॥ద్రౌపది) ఇట్టిమత్స్యయంత్రభేదనముననే కృష్ణుఁడు మద్రరాజు కూతురు అగు లక్షణ అను కన్యను వివాహము అయ్యెను. మత్స్యవతారము విష్ణువుయొక్క దశావతారములయందు మొదటి అవతారము స్తోమకుండు అను అసురుఁడు వేదములను అపహరించి సాగరములో డాకి ఉండునవసరమున విష్ణువు మత్స్యవతారము ఎత్తి వానిని చంపి వేదములను తెచ్చెను. మత్స్యదేవుడు మ॥ ఉపరిచరవశువుయొక్క మూఁడవకొడుకు ఇతఁడు పిలిచిదియే మత్స్యదేశము.

మన ద్వాదశవ్రతము ఆశ్వయుజ శుక్లపక్ష
ఏకాదశి మొదలు కార్తిక శుక్లపక్ష ఏకా
దశివరకు విధిపూర్వకముగ విష్ణువును తొ
లనిదళములతో పూజచేసి కార్తిక శుద్ధద్వా
దశినాడు అనుష్ఠించునట్టి వ్రతము దీనిని
నారదుడు కృష్ణునకు ఉపదేశించెను

మహాలస (౧) ఒక అప్పరస

(౨) విశ్వావసుడు అను గంధ
ర్వుని మాతరు కువలయాశ్వని భార్య
అలర్చుని తల్లి ఈమె తాళకేతుడు అ
ను రాక్షసుడు చేసిన మోసముచే పతి
వృతుడు అయ్యెను అని ఎంచి ప్రాణవి
యోగము పొందెను అందులకు కువలయా
శ్వడు దైన్యము పొందగా చూచి కనికర
ము తోచి ఈశ్వరుడు ఆమెను పునర్జీ
వితురాలుగా చేసెను

మదిర వసుదేవుని భార్యలలో ఒకతె
మద్రము శిబికొడుకు అగు మద్రునివలన
హిమవత్సార్షమునను ఏర్పడిన దేశము
మద్రుడు శిబిచక్రవర్తి నలుపురు కొడుకు
లలో ఒకఁడు

మధుడు. (౧) ఒక అశురుఁడు. చూ॥
శైటభుఁడు.

(౨) శ్రీరాముని జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు
అయిన కుశునివంశమున పుట్టిన రాజు
ఈతఁడు ఇప్పటికిని కలాపగ్రామమున యో
గనిష్ఠతో ఉండునట్లును ముందుజన్మమున
మరలసూర్యవంశవ్రతిస్థున చేయును అని
యను చెప్పదురు

(౩) ౮॥ రావణునిమఱది వీని
కొడుకు లవణాసురుఁడు

(౪) వైదూర్యవర్షతమున అశ్వ
నీదేవతలను సోమపానము చేయించు
నవసరమున ఇంద్రుని జయించుటకై చ్యవ

నునిచే పుట్టించబడిన రాక్షసుఁడు వీనిని
చ్యవనుఁడు మద్యస్త్రీ మృగయాక్షములను
ఆశ్రయించి ఉండ నియమించెను

(౫) య॥ కార్తవీర్యార్జునుని
నాలవకొడుకు

(౬) య॥ దేవక్షత్రుని కొడుకు
మధుమంతము ఒకపట్టణము చూ॥ జనస్థా
నము

మధుర. (౧) యమునానది ఒడ్డున ఉండు
ఒకప్రసిద్ధపట్టణము మొట్టమొదట ఈచో
టు అడవిగా ఉండెను. మూడవ మధుఁడు
శివుని ఉద్దేశించి తపము ఆచరించి శూలా
యుధము ఒక్కటి సంపాదించుకొని మధువు
అను పట్టణమును నిర్మించి మిగుల గొప్పగా
వర్తించెను పిదప వానికొడుకు అయిన
లవణాసురుఁడు అచ్చట ఉండు ఋషు
లకు మహిపాద్రవములు కావించుచు ఉం
డుతఱిని శ్రీరాముని అనుజాఁడ అగు
శత్రుఘ్నుడు ఆతనిని తెగటార్చి అన్య
మున మధుర అను పట్టణమును సూతన
ముగ కట్టించెను ఇండు కృష్ణుని జనన
మపుడు కంఠుఁడు రాజ్యభారము చేయు
చు ఉండెను దీనికి సమీపముననే గోకుల
మును బృందావనమును ఉండును

దీనిని శ్రీరాముని తమ్ముడు అగు
శత్రుఘ్నుని కొడుకులు సుబాహువు శూర
సేనుఁడు అనువారు నిర్మాణముచేసి రాజ్య
ముచేయుచు ఉండినట్లు కొందఱు చెప్పదురు.

(౨) పాండ్యదేశమునకు రాజభాగి
అయి మిగుల ప్రబలి ఉండిన ఒక పట్టణము
ఇది ఇప్పుడును ప్రసిద్ధిపొందిన గొప్పపట్ట
ణములలో ఒకటిగా ఉన్నది

మధువు (౧) యమునానదిగట్టున ఉండెడు
ఒకానెకవనము ఇందు గ్రువుఁడు ఆశ్ర
మము కావించుకొని తపము సలిపెను.

(ఎ) సుగ్రీవుని ఉద్వాసము ఇది
కిష్కింధకు సమీపమున ఉండును.

మధ్యశంకుడు విశ్వామిత్రుని కొడుకు
మధ్యదేశము వివాశకు తూర్పునను ప్రయా
గకు పశ్చిమమునను ఉండు హిమవద్వింద్య
మధ్యగతదేశము

మధ్యాచార్యులు ద్వైతమతస్థాపకుండు ఇతని
మతము మధ్యము అనఁబడును చూ॥ (౧)
ద్వైతము ఈతఁడు ఉడిపికి సమీపమున
ఉండు పాచకక్షేత్రము అను ప్రదేశమున
సుమారు ఏ స్మృతు సంవత్సరములకు
ముందు జనించినట్లు తెలియును ఈయన
పుట్టిన దినము పుష్యశుద్ధ నవమి

మనస్సుండు పు॥ ప్రవీరుని కొడుకు
మనస్విరు॥ దేవలుని పెండవ కొడుకు తమా
వర్తని తమ్ముండు

మనస్విని (౧) ప్రజాపతిభార్య సోముండు
అను వశువుతల్లి

(ఎ)ప్రకండుని భార్య.

మనుండు మి॥ హర్యశ్వుని కొడుకు కీర్తిర
థుని పితామహుండు

మనుద్వైతుండు బ్రహ్మపుత్రులలో ఒకఁడు అని
భారతమున చెప్పఁబడి ఉన్నది

మనుమసిద్ధి పూర్వకాలమునందు నెల్లూరిని
పాలించినరాజు ఇతని ఆస్థానపండితుండు
తిక్కన సోమంతాజి చూ॥ తిక్కన

మనువు సృష్ట్యాదియందు భగవన్నియమ
కుండు అయి భూమిని పాలించురాజు మను
వులు పదునలుగురు స్వాంతంధ్రులందు
స్వార్థోచితుండు ఉత్తముండు తామసుండు
రైవతుండు చాటుకుండు వైవస్వతుండు
సూర్యసావర్ణి దక్షసావర్ణి బ్రహ్మసావర్ణి
రుద్రసావర్ణి భర్గసావర్ణి రామ్యుండు భా
మ్యుండు.

మనుష్మతి. అష్టాదశస్త్రుతులలో ఒకటి
ఇది స్మృతులలోపల శ్రేష్ఠమైనది విష్మతి
వాక్యమైనను దీనికి విరుద్ధముగ ఉండేనేని
ఆవాక్యము ప్రమాణముకాఁజాలదు దీనికి
కుల్లూకభట్టు అను పండితునిచే సంగ్రహము
గాను స్పష్టముగాను “మన్వర్తముక్తావళి”
అనుపేర వ్యాఖ్యానము చేయఁబడి ఉన్నది

మనూరమ (౧) మేరువుకూతురు ఈమె
హిమవంతుని కైండ్లాడి అతనివలన గంగా
దేవి పార్వతి అనునిరువురు కూతులను పడ
నెను నా॥ మేనక

(ఎ) ఇందీవరాక్షుండు అను
గంధర్వరాజునకు మరుదశ్యపుత్రుయందు పు
ట్టిన కూతురు ఈమె స్వర్థోచికి అప్ర
విద్యను ఉపదేశించి అతని వివాహము
అయ్యెను

(౩) వరరుచిభాష్యము యొక్క
వ్యాఖ్యానము భానుమహునిచే చేయఁ
బడినది

మన్మథుండు విష్ణువుయొక్క మానసపుత్రుండు
లక్ష్మీకి పుట్టినట్లును చెప్పదురు ఇతఁడు రతి
పతి మీనకేతుండు మకరభృజుండు పుష్ప
ధన్వుండు మంచిరూపము కలవాఁడు(చూ॥
జయంతండు) ఇతఁడు రుద్రునకు తామ
వికారము కలుగఁజేసి అతని రాద్రప్రప్తిచే
అసంగత్వమును పొంది అసంగుండు అను
పేరుపొందెను (చూ॥ అంగదేశము, ప్రద్యు
మ్నండు) ఈతని బాణములు మోదనము
ఉన్నాదనము సంతాపము శోషణము నిశ్చే
ష్టకరణము అనునవి అరబిందము అశో
కము మాతము నవమల్లిక నీలొత్సలము
అనునవి అయిదు మన్మథుని బాణములు
అనియు అందురు. ఇతఁడు విష్ణుపుత్రుండు
విసంకున బ్రహ్మకు తమ్ముండు బ్రథమ ఇత

నికి స్వరుండు అంగజుండు శంఖరారి మొదలు అగు నామములు అనేకములు కలవు మన్వంతరాధిపులు స్వారోచిష మన్వంతరమున వివశ్చిత్తు అను నీలింపవతియు తుపితాదిదేవతలును ఉద్ధాదిసప్తర్షులును వ్రవర్తిల్లిరి ఉత్తమ మన్వంతరమున శుశాంతుండు అను అమరపతియు శుభామాది దేవతాగణమును రజోహ్మది సప్తర్షులును ఉండిరి తామస మన్వంతరమున శివి అను ఇంద్రుండును సురాయాది దేవతలును జ్యోతిష్థాముండ మొదలగు సప్తర్షులును వెలసిరి నైవత మన్వంతరమున వసువు అను వాసవుండును వైకుంఠాదిదేవతలును హిరణ్యరోమాది సప్తర్షులును వెలసిరి చాక్షుష మన్వంతరమున మనూజవసుండు అను దేవపతియు ఆద్యాది లేక ఆప్యాది దేవతలును శుమేధాది సప్తర్షులును చెలంగిరి వైవస్వత మన్వంతరమున పురందరుండు అను బృందారకేంద్రుండును ఆదిత్యాది దేవతలును వసిష్ఠాది సప్తర్షులును ఒప్పుచు ఉన్నారు

మమత ఉత్తమనిభార్య దీర్ఘతముని తల్లి ఈమెకు బృహస్పతివలన భరద్వాజుండు జనియించెను

మయూండు. దితిపుత్రుండు దానవ విశ్వకర్మ కొడుకులు మాయాబి దుందుభి మాతరుర్రావణునిభార్య అగు మందోదరి

మయూరుండు ఒక సంస్కృతకవి ఇతడు అంభుండు అయి సూర్యశతకము చేసి కన్నులు పడనినాండు అని వాడుదురు

మరీచి బ్రహ్మమానసపుత్రులలో ఒకడు ఇతనికి కర్దమునికూతురు అగు కళయందు కళ్యపుండు అను కొడుకును పూర్ణిమ అను మాతరును పుట్టరి ఈపూర్ణిమను కొన్ని ఎడల కొడుకు అనియు థెప్పి ఉన్నారు

మరుండు మన్మథుండు చూ॥ స్వరుండు

మరుస్తు ఒకచక్రవర్తి ఇత్యోకునితమ్ముని కొడుకు అయిన నాభాగుని వంశస్థుండు అగు అవీక్షత్తు కొడుకు ఇతడు చేసినట్లు యాగములు ఎవ్వరును చేయలేదు అనియు యాగవస్తువులు అన్నియు బంగారుమయము అయి ఉండెను అనియు అందరు కొడుకు సరిష్టుండు

మరుత్తులు వాయువులు దితి ఇంద్రుని చంపునట్టి కొడుకు కావలయును అని కళ్యపుని ప్రార్థింపగా అతడు జినుగ్రహించి గర్భమును కలుగజేసి సూత్రేండ్లు ఈగర్భమును నియమముతో కాపాడుకొంటేనని అగ్ని బిడ్డండు నీకు పుట్టును అని చెప్పెను ఆమె అట్లే అతి నియమముతో ఉండి సూత్రేండ్లు నిండుటకు కొంతకాలము కొఱత ఉండగా ఏమటి అనినను ఇసుమంత తిప్పెను అంత సమయము చూచుచు ఉండిన దేవేంద్రుండు ఆమె గర్భమునందు ప్రవేశించి ఆశిశువును తనవజ్రాయుధముతో ఏడు తునియలుగా నలకెను అప్పుడు ఆశిశువు తుండెములై రోదన చేయకటి దితి మారుదమారుద అనిచెప్పెను కనుక వీరు మరుత్తులు అనబడిరి అంత ఇంద్రుండు దితిగర్భమున ఉండి వెలువడివచ్చి తల్లి నీవు అశుచినై ఉండినందున ఇంతవని చేయ చాలితిని అని ఆమెను మంచుమాటలచే సమాధానపఱచి ఆమె కొరినట్లు ఆ ఏడుపిండములకు దీర్ఘాయువును ఒకరి సప్తలోకములయందును వాయురూపముగా తిరుగునట్లు అనుగ్రహించి వెడలిపోయెను అది కారణముగ మరుత్తులును దేవతలును కూడి ఉండురు

మరుత్వంతుండు భర్మనికి మరుద్వలియందు పుట్టిన పెద్దకొడుకు

మరుదేశము భారతయుద్ధముపుడు మరునైన
మునకు ఇది ఒక విడివల

మరుద్వతి దత్తుని కూతురు భర్తనిభార్య
ఈమె కొడుకులు జయంతుండు మరుత్వం
తుండు

మరుభూములు సింధుదేశము రాజపుత్రస్థాన
ము మొదలగు వాని సమీప ప్రదేశములు
ఇచట గొప్ప ఇసుకబయళ్లు ఉండుటచే
వీనికి ఈనామము కలిగెను

మలదకరూశములు అంగదేశమునకు సామీప్య
మున గంగకు దక్షిణమున ఉండు రెండు
దేశములు తొల్లి వృత్రవధచేసి ఇంద్రునకు
బ్రహ్మత్య ఘటింపఁగా దేవతలు ఆతనికి
ఇచ్చట గంగాభిషేకము చేయించి ఆతని
యందలి మలమును కారాశమును వదలిం
చిరి అది కారణముగ వీనికి మలదకరూశ
ములు అను నామము కలిగెను మఱియు
ఇది పుణ్యక్షేత్రములును అయ్యెను

మలయధ్వజుండు అశ్వత్థామచే చంపబడిన
పాండ్యదేశపురాజు

మలయము ఒకకొండ పడమటి కనుమలయొ
క్క దక్షిణభాగము. దీనిని గందపు కొండ
అనియు అందురు

మల్లన (౧) ఒక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు బహ్మర
పోతన కొమారుడు రుక్మాంగదపరిత్రము
అనుగ్రంథమును రచించెను ప్రాథకవి
మల్లన అనునది ఇతనికి చిరుదాంకము.

(౨) మఱి ఒక ఆంధ్రకవి: ఇతఁడు
గడింబతగిన కవులలో ఒకఁడు ఇతఁడు
చేసినది చంద్రభానుచరిత్రము. అందు దేశ్య
ములును ఆస్యదేశ్యములును అగు తెనుఁగు
పదములే మిక్కిలముగా కానఁబడుచు
ఉన్నవి తైలియు మిగుల వర్ణనీయము.

మల్లరాష్ట్రము. మహారాష్ట్రదేశమునకు ప్రా
చీన నామము.

మల్లికార్జునభట్టు ఒక ఆంధ్రకవి ములిక్కి
భాస్కరుని శ్రుతుండు ఇతఁడు భాస్కర
రామాయణమున పాలకాండమును కిష్కిం
ధాకాండమును సుందరకాండమును తెనిఁ
గించెను చూ॥ భాస్కరరామాయణము,
భాస్కరుండు

మల్లినాథుండు ఒక సంస్కృత పండితుండు
ఇతఁడు మాఘము రఘువంశము నైషధము
మొదలు అగు అనేక కావ్యములకు వ్యా
ఖ్యానము వ్రాసెను ఇతనికి పెద్దిభట్టు అని
యు పేరు

మల్లణుండు ఒకామెక సంస్కృతకవి.
ఇతఁడు బిల్లణుని సహాధ్యాయుండు అని
కొంఢణును, సహూదరుండు అని కొంద
ఱును, చెప్పెదరు

మహతి నారదుని వీణ

మహాకాలము ఒకామెక పుణ్యక్షేత్రము
మహాకాలుండు అను శివమూర్తి ఆవిర్భ
వించినచోట.

మహాకాలుండు (౧) శివునికి నామాంతరము
(౨) అ॥ జనమేజయుని కొ
డుకు

మహాజ్వాల ఒకామెక సరకము ఇందు జొ
రులు బాధింపఁబడుదురు

మహాదేవుండు (౧) అష్టమూర్తులలో ఒక్కఁడు
(౨) శివునికి నామాంతరము

మహానంది మగధదేశమునకు రాజులు అయి
ఉండిన శైళునాగులలో కడపటివాఁడు.
ఇతనికి వెనుక నందుండు రాజు అయెను.

మహానాథుండు ది॥ హిరణ్యాక్షుని కొడుకు.
మహావస్తుండు. చూ॥ నా॥ నందుండు

మహాపార్శ్వండు (౧) ర॥ రావణుని పితల్లి
కొడుకులలో ఒకఁడు.

(౨) ర॥ రావణుని కొడు
కు. ఋషభునిచే పాలియింపఁ బడియెను.

మహాబలుఁడు. ర|| శూరమాలి కొడుకు
 మహాబాహువు? దిరి చూర జ్ఞాతుని కొడుకు
 మహాభీమాఁడు. ఒకరాజు. చూ|| ప్రదీపుఁడు
 మహాభోజుఁడు య|| సాత్వతుని పుత్రుఁడు
 ఇతఁడు అతి ధార్మికుఁడు ఇతని వంశము
 వారు భోజులు అనఁబడుదురు నా||భోజుఁడు
 మహాశ్రకుఁడు మిథిలుని వంశస్థుఁడు అగు
 ఒకరాజు కీర్తిరాతుని తండ్రి
 మహామఘము సింహరాశియందు భృహస్పతి
 ప్రవేశించి ఉండు సంవత్సరమునందలి మాఘ
 శుద్ధపౌర్ణమి ఈదిసమున కుంభఘాత
 మున కుంభేశ్వరుని తీర్థమందు స్నానము
 అచరించిన, మహావిశేషము అని ఫలపురా
 నమునందు చెప్పబడి ఉన్నది
 మహామనుఁడు అ|| మహాకాలుని కొడుకు
 ఇతని కొడుకులు ఉశీసరుఁడు తితిషుఁడు
 మహామాయుఁడు ఆధోలోకములలో ఒక్కటి
 అగు అతలమునకు తేఁడు.
 మహాయుగము నాలుగు యుగముల చేరిక
 ౪౩౨౦౦౦సంవత్సరములకాలము చూ||
 యుగములు
 మహారాజుకులు గణ దేవతాభేదము వీరు
 ఇన్నూట ఇరువురు
 భూహరాష్ట్రము ఘూర్జరమునకు దక్షిణమున
 కర్ణాటకమునకు ఉత్తరమున అంధ్రదేశ
 మునకు వశ్చిమమున ఉండు దేశము; ఈ
 దేశపు భాషయును. ఇదియే ప్రాకృతము
 ఆనియు చెప్పవచ్చు.
 మహారాష్ట్రులు మహారాష్ట్రదేశస్థులు. వార
 ద్రావిడలో ఒక్కరు
 మహారోముఁడు మి|| కీర్తిరాతుని కొడుకు
 మహారారవము ఒకనరకము తొమ్మిదివేల
 యోజనముల విశాలము కలది అయి రార

వమునందు వలె అగ్ని కుండములచే వెలుఁగు
 చు ఉండును ఇందు కలుషకర్ములను కర
 పరణములు బంధించి వడ్రోయుదురు.
 వారు హానిలో పొరలుచు ఉండునప్పుడు
 అచ్చటి కాకులు గడ్డలు తేల్చు తోడేళ్లు మొ
 దలు అగునది వారిని బాధించుచు ఉండును.
 ఆభాధచే వారు తమవారిని వేర్కొని ఎలుఁ
 గైత్తి విద్యుచు ఉండుదురు
 మహావీర చరిత్రము (౧) హేమచంద్రునిచే
 రచియింపఁబడిన ఒక గొప్పచరిత్ర రూపము
 అయిన గ్రంథము.
 (౨) కాళిదాస రచిత
 ము అయిన ఒక నాటకము
 మహావీరుఁడు జైనిగురువులలో ఒకఁడు ఇతఁ
 డు కడపటి తీర్థకారుఁడు.
 మహావీరుఁడు. (౧) పు|| భుమస్యుని కొడుకు.
 రుక్మయుని తండ్రి
 (౨) మి||బృహద్రథుని కొడుకు.
 మహాహయ్యుఁడు య|| శతజిత్తు పెద్దకొడుకు.
 మహిషాసురమర్దని పార్వతికి నామాంతరము.
 మహిషాసురుని చంపినందున ఈమెకు
 ఈపేరు కలిగెను.
 మహిషుఁడు. (౧) ఒక అసురుఁడు దేవా
 సుర యుద్ధమునందు జైతులు ఎల్లిన
 సమసిపాదగా దితి తపము ఒనర్చి బ్రహ్మ
 వరము వలన కనిన సగము మహిషా కృతి
 యు సగము సరాకృతియగుగా జనించిన
 వాడెను వీడు మహాసత్వ సంపన్నుఁడు.
 వీనిని బ్రహ్మకుద్రాదిదేవతల వివిధ తేజముల
 వలన పుట్టిన ఒక రాద్రదత్తైని సహాయము
 గా కొని కుమారస్వామి పరిమార్చెను ఎల్ల
 దేవతల తేజస్సునను ఒక్కొక్క అంశము
 కొని పరాశక్తి అగు పార్వతియే భద్రకాళి
 రూపమునువహించి ఈ అసురుని వధించెను

అనియు కొందఱు చెప్పదురు చూ॥ మహి
మేఘుర మర్దని.

(౨) ది॥ అనుష్టుపుని రెండవ
కొడుకు బాహులుని తమ్ముడు

మహిష్మంతుడు య॥ సనాజిత్తు కొడుకు
ఇతఁడుసర్పదా సదీతీరమున మహిష్మతి
పురమును నిర్మాణము చేసెను

మహేంద్రము ఒకానొక కొండ ఇది ఉత్త-
లము (ఒరిసా) మొదలు ఖండవము (గాం
ధానా) వఱకు వ్యాపించి ఉండును. ఇది
కులవర్సతములలో ఒకటి ఇది కొంతకా-
లము పరశురామునికి నివాసస్థలముగాను
ఉండెను ఇచట ఉన్నప్పుడే పరశురా-
ముడు, వివాహముచేసికొని మిథిలనుండి
వచ్చుచు ఉండిన శ్రీరాముని ఎదిరించి,
ఓడిపోయి అతనికి విశ్వకర్మనిర్మితము అ-
యిన విష్ణుధనుస్సును ఇచ్చెను నీతను
పెండ్లాడుటకై శ్రీరామునిచే విజయవజ్రాదీన
ధనుస్సు రుద్రధనుస్సు అనబడును

మహేంద్రము మగధదేశమునందలి ఒక
పట్టణము విశ్వమిత్రుని రాజధాని ఇది
కుశికుని కొడుకు అగు కుశనాథునిచే నిర్మిం-
పబడెను ఈచోట ప్రకృతమున కనూజ
ఉన్నది చూ॥ కన్యాకుబ్జము

మహేంద్రుడు (౧) ర॥ రావణుని పిన
తల్లి కొడుకు

(౨) ర॥ రావణుని కొడు

కు. నీలునిచే చంపబడెను

మా

మాండవి. దశరథపుత్రుడు అగు భరతుని
భార్య కుశధ్వజుని పుత్రిక నా॥ మాలిని
మాండవ్యుడు ఒకబ్రహ్మని ఇతఁడు తపస్సు
చేయుకాలమున ఒకనాడు కొండఱు దొం-
గలు తమ్ము తలారులు తలుముకొనిరాగా

ఇతని ఆశ్రమమునకు వచ్చి దాంగిరి అప్పు-
డు తలారులు ఆదొంగలను పట్టుకొనినది
కాక ఈ ఋషినికూడ దొంగ అని పట్టు
కొని పోయి తమ రాజుయొక్క ఆజ్ఞచొ-
ప్పున కొలుత వేసేరి అందులకు ఇతఁడు
చలింపక తపోనిష్ఠుఁడై ఉండెను. అనం-
తరము రాజు ఇతని వాస్తవస్థితి తెలిసి ఆకొ-
ఱ్ఱునందు ఉండి తొలగింపగా, తపస్సు
చాలించి ఎల్లలోకములు తిరుగుచు ఒక్క-
గాఁడు యమలోకమునకు పోయి స్వధర్మ
మునందు వర్తించుచు ఉన్న తనకు ఇటు
వంటిదారుణ దండము కలుగుటకు కారణ
ము యమదర్మరాజును ఆడుగఁగా, అతఁడు
నీవు చిన్నప్పుడు తౌనీగలను పట్టి చీచురు
పుల్లలతో గ్రుచ్చినఫలము ఇది అని చెప్పె-
ను అందులకు మాండవ్యుడు కోపించి
పుట్టుక మొదలు ౧౨ సంవత్సరములు
అగునంతకు పురుషుఁడు బాలుఁడు గనుక
ఆకాలమున వాఁడు ఏమిచేసినను వానిని
పాపము చెందదు నీవు అట్టి ధర్మమును
విచారింపక హరదండము నాకు తగును
అని విధించితివి కనుక భూలోకమందు నూ-
ద్రుడవు అయి పుట్టుము అని యమునికి
శాపము ఇచ్చెను అంత అతఁడు విదురుఁ-
డు అయి పుట్టెను చూ॥ విదురుడు

మాండూకేయుడు రు॥ ఇంద్రప్రమితి శిష్యుఁ-
డు ఋగ్వేదాధ్యైత

మాంధాత ఇ॥ రెండవ యవనాశ్వుని కొడు-
కు ఇతనిభార్య శశిబిందునీ కూతురు అగు
బిందుమతి ఇతఁడు పురుకుత్పుడు అంబ-
రీషుఁడు ముచికుండుఁడు అను మువ్వరు
కొడుకులను ఏకబంధ్రు కొమార్తలను పడ-
నెను ఆయేబంధ్రు కొమార్తలను సౌధరి
అను మునికి ఇచ్చి వివాహము చేసెను.
ఇత్యైకువంశస్థులలో ఇతఁడు మహాభ్యాతికి
ఎక్కిన రాజు

మాకంది దక్షిణ పాంచాలమునకు ముఖ్యవ
ట్టణము

మాగధి (౧) మగధదేశపు భాష ఇది అటు
విధములు అగు ప్రాకృతభాషలలో ఒకటి

(౨) శోణనదికి నామాంతరము

మాఘము ఒకసంస్కృతకావ్యము మాఘు
నిచే చేయఁబడినది అగుటచే దీనికి ఈపేరు
కలిగెను ఇది శ్రీకృష్ణుడు రాజసూయ
యోగమునకు ధర్మరాజు పిలువఁబఁపఁగా
పోయి శిశుపాలుని వధించివచ్చిన కథ దీనికి
కవి ఉంచినపేరు శిశుపాలవధ మల్లినా
థసూం దినక వ్యాఖ్యానముచేసి ఉన్నాఁ
డు అది సర్వంకషము అనఁబడును “దం
దినః పదూతిత్యం భారవేరథ్యం గౌరవమ్
ఉపమాకాఢి దాసస్య మాఘస్యేతే త్రయో
గుణాః” అని విద్వాంసులు మాఘమును
మిక్కిలి స్లాఘింతురు

మాఘుఁడు ఒకానొక సంస్కృతకవి. ఈ
తఁడు రచించిన కావ్యము మాఘము
అది మిగుల ప్రసిద్ధికి ఎక్కి ఉన్నది

మాజిభద్రుఁడు ఒకానొక యుత్తుఁడు మఠే
రుని సేనాపతి వీఁడు మిక్కిలి శూరుఁడు
కుచేరునకును రావణునకును యుద్ధము జరి
గినప్పుడు రావణుని ఎదిరించి పోరాడి అత
నిగదపెట్టుచేత తల ఒఱగఁగా అది మొదలు
పార్శ్వహాళి అనఁబడెను

మాతలి దేవేంద్రుని సారథి.

మాత్మకలు అంభకాసురునితో యుద్ధము
చేయునపుడు రుద్రుని అంగమువలదు ఉం
డియు నృసింహమూర్తి అగు విష్ణువు యొక్క
అంగఘనందు ఉండియు వుట్టిన కొందఱు
శ్రీగణ దేవతలు. ముల్లోకములందును
వీరికి బలిపూజాదులు ఒసంగెడువారు వీరిచే
రక్షింపఁబడుచు. ఉండుదురు అనియు

తక్కినవారు బక్షింపఁబడుచు ఉండురు అ
నియు చెప్పదురు వీరిలో ముఖ్యులు ఏడు
గురు బ్రాహ్మి, మాహేశ్వరి, కౌమారి, వైష్ణవి
వారాహి, ఇంద్రాణి, చూముడి

మాత్స్యము అష్టాదశ పురాణములలో ఒకటి
ఇది మత్స్యవతారము ఎత్తిన విష్ణుమూ
ర్తిచే మనువునకు తెలుపఁబడిన సప్తకల్ప
ప్రభావ నృసింహవతార కథనాదులు కలది
దీనిగ్రంథసంఖ్య ౧౮౦౦౦

మాద్రీ మద్రరాజు మాఁతురు శల్బుని చెల్లెలు
మిక్కిలి సౌందర్యవతి పాండురాజు యొ
క్క రెండవభార్య ఈమె తన మగనితో
సహాగమనము చేసెను ఈమెకు అశ్వినీదే
వతల ప్రసాదమువలన నకులుఁడు సహదే
వుఁడు అను అమడలు పుట్టిరి.

మాధవి. యయాతి మాఁతురు ఈమె గాల
పునిచే పరిగ్రహింపఁబడి అష్టకూడు మొద
లు అగు వారిని కనెను.

మాధవీయము పరాశరవృత్తియొక్క వ్యా
ఖ్యానము చూ॥ పరాశరవృత్తి.

మాధవీయసంహితా కాలనిర్ణయము విద్వా
రణ్యతీర్థులచే చేయఁబడిన జ్యోతిషగ్రంథము
మాధవుఁడు విష్ణువునకు నామము లక్ష్మీపతి
అని శబ్దార్థము

మానవము. ఉపపురాణములలో ఒకటి

మానససరస్సు. వైలాసమునందు మచేరభవ
నమున బ్రహ్మచే నిర్మితమైన ఒక సరస్సు.

మాయ హరిద్వారమునకు నామము

మాయాదేవి శంబరాసురుని భార్య

మాయావతి శంబరాసురునియంటి పాతివ్ర
త్యమును నడపుచు ఉన్న రతివీరవీరు. ఒకా
నొకప్పుడు శివుఁడు తపోదీక్ష వహించి ఉం
డఁగా ఆతపస్సునకు విఘ్నముచేయ వూని
మన్మథుఁడు అయనమనస్సును వికలత

పొందించెను అంతట రుద్రుడు తాదా
కృతివహించి నెసటికన్ను తెరిచి మన్న
భుని దహించెను అది తెలిసి రతీదేవి తన
భర్తృవియోగమునకు దుఃఖించి పతిభీష్
పెట్టుము అని శివుని ప్రార్థించగా శివుడు
శాంతమూర్తి వహించి రాకల ద్వాపరయు
గము కడపట విష్ణువు కృష్ణావతారము ఎత్తి
దుష్టనిగ్రహమును శిష్టనిగ్రహమును సలు
పుచు భూలోకమున ద్వారకా నగరమున
నివసించగలడు అప్పుడు అతనిపట్టపుదేవి
అగు రుక్మణీదేవికి ప్రద్యుమ్నుడు అను
పేర నీమగడు జనియించి నిన్ను విలకోచగ
లడు అంతవర్యంతము నీవు మాయావతి
అని పేరుపెట్టుకొని శంబురాసురునియింట
పాతివ్రత్యము నడపుచు ఉండుము అని
చెప్పివంపెను చూ॥ ప్రద్యుమ్నుడు

హయావి. ౧ చి॥ మయ్యని పెద్దకొడుకు మం
దోదరి సహృదరుడు చుండుభి అన్న
వారిచే చంపబడెను

హరన ఒక ఆంధ్రకవి. తిక్కిన పోమయూ
జిపుత్రుడు ఇతడు మార్కండేయపురా
ణమును తెలిసించెను

హరివ. (౧) ప్రజేతనులభార్య కండుండు అను
ఒక భువారికి ప్రహ్లాద అను అష్టరస
యంకు పుట్టిన కన్య తొల్లికండుండు అను
ఒక ఋషి తపము చేయుచు ఉండగా
దేవేంద్రుడు దానికి విష్ణుము కావించుట
కయి ప్రహ్లాద అను ఒక అష్టరసను పంపె
ను దానిని చూచి ఆఋషి చిత్తచంచ
ల్యము చెంది అనేకసంవత్సరములు దాని
తోకూడి ఉండి విదవ ఒకనాడు తెలివి
ఒంది దానిని కోపదృష్టితో 'చూచుచు విడ
నాడెను. తాళుడు అది కడుభీతిచెంది ఆ
మహర్షిచే తనకు కలిగిన గర్భముచెడి స్వే
దరూపముగ శరీరమునుండి బయటవెడల

గా ఆస్వేదమును ప్రహ్లాద వృక్షపల్లవముల
చేత తుడిచెను ఆవృక్షపల్లవములను అం
టిన స్వేదబిండువులను ఎల్లను వాయువు
ఒక్కటిగ కూర్చి ఒక స్త్రీరూపవిండమును
గా చేసెను దానిని చంద్రుడు తనకిరణ
ముల చల్లదనముచేత వెంచెను అట్లు జని
యించి పెరిగిన ఈకన్యకకు వాయువును
చంద్రుడును తండ్రులు అయిరి అనియు
చెప్పదురు

ఈమె పూర్వజన్మమున పదుమతనమున
ఉండునపుడే భర్త గతించిపోయి సంతా
నము లేనందున విష్ణువునుగూర్చి తపస్సు
చేయ, అతడు ప్రత్యక్షము అయి మీది
జన్మమున నీకు పెదుగురు భర్తలు అగుదురు
అనియు ప్రతాప తేజో హైర్య శ్లైర్యములు
కల ఒక కొమరుడు కలుగును అనియు
వరము ఇచ్చెను కనుక సోదరులు అయిన
ప్రజేతనులు పడుగురికిని భార్య అయి వారి
వలన పూర్వజన్మమున బ్రహ్మపుత్రుడు
అయి ఉండిన దక్షప్రజాపతిని కొడుకుగా
కనెను

(౨) వసుదేవుని తల్లి

మారీచము ఉపపురాణములలో ఒకటి
మారీచుడు ర॥ తాటకయొక్క కొడుకు
శుభాహుని అన్న మిక్కిలి టక్కులభూరి
విశ్వామిత్రుడు యాగమును చేయ యత్నిం
చగా మారీచ శుభాహువులు ఆయత్నము
నకు విఘ్నము చేయవచ్చిరి అతడు విశ్వా
మిత్రుడు ఆయోధ్యకు పోయి దశరథుని
అడ్డిగ రామలక్ష్మణులను పిలుచుకొనివచ్చి తన
యాగమునకు విఘ్నముచేయవచ్చు వారిని
సంహరింపుము అని చెప్పగా, రాముడు
ఆగ్నేయాస్త్రము ప్రయోగించి శుభా
హుని చంపి వాయుస్వాస్త్రమును ప్రయో
గించి మారీచుని సముద్రమున వడునట్లు

చేసెను అంతట మారీచుడు రాముని
పరాక్రమము ఎఱిగినవాడగు అయి అతని
తెరువుకు పోరాడు అని దక్షిణసముద్రతీర
మున ఆశ్రమముకావించుకొని అచ్చట
తపస్సు చేయుచు ఉండెను అనంతరము
వనవాసము చేయవచ్చిన రాముడు దండ
కారణ్యమున ఉండగా, రావణుడు అత
ని భార్యను ఎత్తుకొనిపోవుటకు ఈమారీచుని
సహాయము కోరెను అప్పుడు వీడు రా
ముని పరాక్రమమును వానికి తెలిపి ఆకా
ర్యమువలదు అని బహుభంగుల బోధించియు
వాడు విసకపోయినందున తాను ఒకబం
గారు జింక అయి రాముని ఆశ్రమమునకు
ఎదుట వచ్చి మేయుచు ఉండెను నీత
దానిని చూచి దానిరూప రేఖాలవత్సాది
గుణములకు సంతసిల్లి తోడనే ప్రియనకు
తెలిపి దానిని తనకు పట్టి ఇయ్యవలయును
అని ప్రార్థించెను, అంతట రాముడు దాని
వట్టచోయి అది తనకు చిక్కక పరుగ
త్తగా దానిని తఱుముకొని బహుదూరము
పోయి మాయామృగము అని ఎఱిగికొని
బాణప్రదోగము చేయగా మారీచుడు
నీజరూపమును పొంది “హనీత హలత్సణ”
అని అనుచు ప్రాణములు విడిచెను ఆ
మాతవిని నీత దిగులుపడి రామునకు ఏమో
ఆపద పొసంగినట్లు ఉన్నది, నీవు పోయి
ఆ ఆపద తొలగించి పిలుచుకొనిరమ్ము. అని
అత్తయిని పంపెను ఆసమయమున ఒంట
రిగా ఉండెడి ఆమెవద్దకు సన్యాసిదేవము
లో రావణుడు వచ్చి ఆమెను ఎత్తుకొని
పోయెను.

మార్కండేయము ఒకపురాణము ఇది మార్కండేయ ప్రోక్షము అయి ధర్మాధర్మ విచార విస్తారము అయి ఉండును దీని గ్రంథసంఖ్య ౯౦౦౦ చూ॥ ధర్మపత్తులు

మార్కండేయుడు రు॥ మృకండు మహాకొడుకు

మాలి ర॥ మాల్యవంతుని తమ్ముడు శుకేశుని కొడుకు వీడు దేవాసురయుద్ధమున విజృంభిత చంపబడెను

మాలిని (౧) ఒకానొక నది ఇది అయోధ్యకు వాయవ్యమున అపరతాల పర్వతములకును ప్రలంబ పర్వతములకును నడుమ పుట్టి కోసలదేశమున ప్రవహించును
(౨) అష్టాతవాసకామున సైరం శ్రీవేషమును ధరించిన ద్రౌపది ఉంచుకొనిన నామము

మాల్యవంతము ఒకానొక కొండ ఇది కిష్కింధకు సమీపమున ఉండును ఇందు రామలక్ష్మణులు వాలివధ అయిన పిత్తుట వర్షాకాలము అంతయు జరపిరి

మాల్యవంతుడు ర॥ శుకేశుని కొడుకు. మావసుండు అబోధతండ్రి చూ॥ అబోధ మాళవము ఒకానొకదేశము దీనికి తొలుత ఉజ్జయినియు ఆవల ధారాపురియు రాజధానులుగా ఉండెను దీనిని విదర్భదేశము అనియు చెప్పదురు

మాలివి మదదేశాధిపతి ఆగు అశ్వపతి భార్య సావిత్రిమాత.

మాలికాగ్నిమిత్రము కాలిమాన ప్రసీతము అయిన ఒకనాటకము. మాత్యవంశస్థుడు అగు మగధదేశపు రాజు జ్యోతీర్ధ్వలక్ష్మడు అను వానిని వాగ్దేశావతి అను పుష్పమిత్రుడు దాక్షిణ్యముగా చేసి తనకొడుకు అగు అగ్నిమిత్రునకు ఇప్పించిన కథ ఇందు చెప్పబడి ఉన్నది.

మాహిషకము. ఇప్పటి మైసూరు దేశము. మాహిష్యతి సర్పదా సదీతీరమానందు ఉండెడి పట్టణము. ఈదోట ఇపుడు చూలి మహా

శ్వరము ఉండునట్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది ఇది తాళజంఘలు అనఁబడు కార్తవీర్యార్జునుని వంశస్థులకు రాజధాని

ఒకానొకప్పుడు అగ్నిప్రాప్త్యణుని వేషము ధరించి ఈపట్టణమునందు వేదాధ్యయనము చేయుచు ఉండి, ఒక్కనాఁడు వ్రమాదవశమున పరదారగమనము చేయఁగా, అది రాజు ఎఱింగి అతనిని దండివపోయెను అప్పుడు అగ్ని తననిజస్వరూపమును అగపఱచి ఆరాజు ముకుళిత కరకమలుఁడు అయి తన్ను ప్రార్థింపఁగా వ్రసన్నుఁడు అయి ఈపురమునకు శత్రుపాథలేకుండునట్లును, ఇందలి స్త్రీలు మిగుల మనోజరాగిణులు కావున స్వైరిజీవుత్తిని ఉండునట్లును, అనుగ్రహించెను

మాహేయులు ఇప్పుడు ముల్తాన అనఁబడు దేశమున ఉండిన ప్రాచీనపు కాంపులు మాహేశ్వరము ఉపపురాణములలో ఒకటి

మి

మిత్రసహుఁడు ఇ॥ మా॥ కల్కషపాదుఁడు
మిత్రాయువు పా॥ దివోదాసుని కొడుకు.
మిత్రుఁడు. అరిష్ట పిష్టుల తండ్రి నాలవ
రేవతి మగఁడు

మిథిల ఒకానొక పట్టణము దీనికి ఈనామము మిథిలుఁడు అను రాజువలన కలిగెను ఇది గండకీకొశి నదుల మధ్యమున ఉండును. మఱియు ఇది వంచగొడదేశములలో ఒక్కటి. దీనిని విదేశారాజ్యము అనియు వాడుదురు. ఇది ఉండెడు దేశమునకును ఈపేరు చెల్లును

మిథిలుఁడు. నిమికొడుకు ఇతనికి విదేశుఁడు జనకుఁడు అనియు నామములు కలవు అందు జనకుఁడు అను నామము ఈతని

వంశస్థులకు వంశనామము అయి చనును వనిష్ఠుని శావమున నిమి విగతదేశుఁడు అయినందున భూమి అ రాజకముగా ఉండుటను చూచి నిమికశేబరమును మధింపఁగా ఒక కొమారుఁడు పుట్టెను అందు వలన ఇతనిని మిథిలుఁడు అందురు దేశమాత్రమునుండి పుట్టినందున విదేశుఁడు అనియు చెప్పబడును ఈమిథిలునిచే నిర్మింపఁబడినది మిథిలానగరము

మిత్రకేశి వసుదేవుని తమ్ముఁడు అగు వత్సకుని భార్య

మీ

మీనాంకుఁడు మత్తుఁడు.

మీనాషీ రెండవ మధురయందలి దేవి

మీమాంస వేదార్థము ఇట్టిది అని నిశ్చయింపఁదగిన న్యాయమును తెలుపునట్టి శాస్త్రము ఇందు కర్త కాండము పూర్వ మీమాంస అనియు బ్రహ్మ కాండము ఉత్తర మీమాంస అనియు, ద్వివిధము అయి ఉండును వీనినే కర్త మీమాంస బ్రహ్మ మీమాంస అని అందురు

ము

ముంజుఁడు భోజరాఘ పితండ్రి. చూ॥ భోజుడు

ముచికుండుఁడు ఇ॥ మాంథాత కడపటి కొడుకు ఇతఁడు దేవహితార్థము బహుకాలము మెలుకొని ఉండి ఆలసి ఒకకొండ గుహలో పండుకొని ఇంద్రియ సంచారము లేక నిద్రించుచు ఉండెను. అదితెలిసి కృష్ణుఁడు తన్ను కాలయవనుఁడు తఱుముకొని వచ్చినప్పుడు ఆ వర్షతగుహలో దూఁటెను. అదిచూచి వాఁడును అతనితో కూడ అగుహలో దూఱి పండుకొని నిద్రించుచు

ఉన్న ఇతనిని కృష్ణుడు అని తలచి కాళి
తో తన్ని లేపి ఇతని క్రూరదృష్టిచే నీటు
అయ్యెను అనంతరము కృష్ణుడు ఇతనికి
కనఁబడెను అపుడు ఇతఁడు సమస్కరించి
వినుతింపఁగా గంధమాదన పర్వతమునందలి
బవరికా శ్రమమునందు తపము ఆచరింప
పొమ్ము అని ఇతనికి ఉపదేశము చేసెను
ఇతఁడును అట్లే చేసెను

ముదావతి నా॥ సౌనంద, విదూరభుని కూఁ
తురు ఈమె ఒకప్పడు సఖీజనముతో
వనవిహారాగ్ధము పోయి ఉండఁగా కుజం
భుఁడు అను రక్కసుఁడు ఈమెను కొని
పోయి పాతాళమునందు ఉంచెను ఆ కు
జంభుని వత్సంధ్రుఁడు అనురాజు చంపి
ఈమెను వివాహము ఆయెను చూ॥ (౨)
కుజంభుఁడు

ముద్గలుఁడు (౧) రు॥ ఇతఁడు నిర్జితవిష
యేంద్రియుఁడు అయి ఉంఁగవృత్తిని జీవిం
చుచు దేవపితృ పూజనములు ఆచరించుట
యందు దుర్వాసాదిమునులను ప్రమోదమ
గ్న మౌనగులుగ చేసెను మఱియు ఇతఁ
డు దేవలోకమును ఒల్లక కేవలసత్వమును
చేకొని నిర్వికల్పము అయిన జ్ఞానయోగ
మును అవలంబించి తుల్యనిందాస్థితియును
సమలోష్ఠ కాంచనుఁడును అయి పరమ
స్థితిని పొందెను.

(౨) అజమీథుని రెండవ కొ
డుకు అగు నీలుని వంశస్థుఁడు తండ్రి
భర్త్యాశ్వుఁడు లేక హర్యశ్వుఁడు కొడుకు
దివోదాసుఁడు కూఁతురు గౌతముని
భార్య అగు అహల్య ఇతఁడు క్షత్రియుఁ
డు అయినను తపోమహిమచే ఇతని వంశ
జులు బ్రాహ్మణులు అయిరి. వారే మోద్గల్య
గోత్రులు.

ముద్దుపళిని ఒకానొక వేశ్య ఈమె తెనుఁ
గన రాధికా సాంత్యనము అను గ్రంథ
మును రచించెను

ముద్రారాక్షసము విశాఖదత్తుఁడు అను వా
నిచే కల్పింపఁబడిన ఒకనాటకము
ముని దక్షప్రజాపతి కూఁతులలో ఒకతె.
మగఁడు కశ్యపుఁడు

ముర తొమ్మిదవనందుని భార్య ఈమె హ
ద్రస్త్రీ కొడుకు చంద్రగుప్తుఁడు

మురారి ఒకానొక సంస్కృతకవి ఇతఁ
డు అనర్హరాఘవీయము అను ఒకనాటక
మును రచించెను

మురాగురుఁడు ద॥ నరకాసురుని అన్న
కృష్ణునిచే చంపఁబడెను

ముష్టికుఁడు కంఠుని భటుఁడు అగు మల్లం
డు చాణూరుని చెలికాఁడు వీఁడు మధు
రాపురియందు కంఠునికి ఎదుట జరిగిన
మల్లయుద్ధమున బలరామునిచే పాలియిం
పఁబడెను

ముహూర్త రెండవ దక్షప్రజాపతి కూఁతురు
భర్త్యుని భార్య ఈమెకు జనించిన వారు
మోహూర్తికులు అనఁబడుదురు

మూ

మూకాంబ సహస్వర్యతసమీపమున ఆవిర్భ
వించి ఉండెడు పరాశక్తియవతారము

మూకుఁడు రుద్రుఁడు మాయాకిరాతుఁడు
అయి అర్జుననకు ప్రత్యక్షము అయినపు
డు రుద్రప్రేరితుఁడు అయి పరాహరూప
ముతాల్చి వచ్చి అజ్ఞునని కలఁతపెట్టిన
రక్కసుఁడు

మూర్తులు చూ॥ అష్టమూర్తులు

మూలకుఁడు ఇ॥ నా॥ సారీకవచుఁడు అశ్వ
త్సని కొడుకు పరశురాముఁడు భూమిని

ఎల్ల క్షత్రియ శూన్యముగా చేసినపుడు
ఇతనిని స్త్రీలు తమకునడుమను ఎవ్వరికి
తెలియకుండునటుల ఉంచికొని కాపాడి
నందున ఇతనికి నారీకవచుండు అనియు
ఇతని మూలముగ క్షత్రియవంశము మరల
వృద్ధిచెందినందున మూలకుండు అనియు
ఇతనికి నామములు కలిగెను

మూషికము ఒకదేశము ఇప్పటి ట్రావెకో
మారును కొచ్చియును కలది

మృ

మృకండుండు భృగుమహర్షి కొడుకు అయిన
థాతకు ఆయతీయంబు పుట్టిన కొడుకు
మార్కండేయుని తండ్రి

మృక్షకుటి ఒకనాటకము ఇది శూద్రులకునే
రచియింపఁబడినది

మృదుండు రుద్రునికి నామము సుఖింప
చేయువాండు అని శబ్దార్థము

మృత్రికావతి. మౌళవ దేశమునందలి ఒక
పట్టణము

మృత్యువు (౧) చంపెడు దేవత తొల్లి
ప్రజాపతి ప్రజల సృజించి పదపది తత్సం
హారము లేమిజేసి భూమికి తదీయ భారము
మర్చరము అగుట అనుసంధించి రక్తా
స్వయం అనితాంగయు అరుణాంబరయును
అగు ఒక ఇందిని కల్పించి దానికి ఈపేరు
పెట్టి జంతుసంహారమునకు నిరంబించెను
అందుకు ఆమె పరమమణిత అయి ఇంత
కష్టపు పనిని నేనుచేయవలెను అని కన్నీరు
తొరగ విడ్వంగా బ్రహ్మదేవుండు ఆ అశ్రు
బిందువులనుతన పాదీపుటంబులఁబట్టి ఆబిం
దువులు ఎన్ని ఉన్నవో అన్నియు అన్ని
రోగములు ఆయిజంతువులను ఛావచేయఁ
గలవు అనియు, లోభమును క్రోధమును
ఈర్ష్యయు అసూయయు జంతువుల శరీర

ములను వికృత పొందింపఁగలవు అనియు
చెప్పి ఆమృత్యుదేవిని సమాధానపఱచి
పంపెను

(౨) యముండు

మృదుకుండు య॥ అహూరుని తమ్ముండు
మృదుపత్ని య॥ అహూరుని మఱియొక
తమ్ముండు

మే

మేఖలకన్యక నర్మదానది మేఖలపర్వతమున
పుట్టినందున దీనికి ఈపేరు కలిగెను

మేఖలము (౧) నర్మదానదీతీర దేశము

(౨) నర్మదానది, ఉత్పత్తి అ
యిన కొండ

మేఖలుండు వింధ్యపర్వత ప్రాంతమున ఉండిన
ఒక ఋషి

మేఘనాదుండు రావణునికి మందోదరియందు
పుట్టిన కొడుకు దేవేంద్రుని జయించినం
చున వీనికి ఇంద్రజిత్తు అను నామధేయము
ను కలిగెను. విభీషణుని తోడుపాటుచే
లక్ష్మణుండు వీనిని చంపెను

మేదిని (౧) భూమికి నామాంతరము

(౨) ఒకసంస్కృత నిఘంటువు
ఇందు నానాగ్రంథములు మాత్రము కలవు

మేఘాతిధి. (౧) ప్రియవ్రతుని కొడుకులలో
ఒకఁడు ఇతనిపాలికి ప్లక్ష్యద్వీపము వచ్చెను
ఈతని కొడుకులు, కిడుగురు

(౨) కణ్వని శుక్రుండు. అప్రతి
రఘునిపాత్రుండు ఇతనికి ప్రస్థండుండు
మొదలు అగు బ్రాహ్మణులు జనించిరి.
వారు కాణ్వయులు అనఁబడుదురు

మేఘానిధి రు॥ చూ॥ చిరకారి

మేన పితరులకును స్వధకును పుట్టినమాత
రు ఈమె చెలియలుకై తరిసి

మేనక (౧) ఒక అపర్వత ఈపె విశ్వా
మిత్రునియొక్క తపోభంగముచేయ దేవేం
ద్రునిచే పంపబడి అతనికి కామవికారము
పుట్టించి అతనితోకూడి బహుసంవత్సర
ములుండి శకుంతలను కన్గెను

(౨) మేరుపుమాతురు హిమవం
తుని భార్య నా|| మనోరమ కొమార్తెలు
గంగ పార్వతి

మేరుదేవి నాభిభార్య ఋషభునితల్లి
మేరుపు ఒకానొక గొప్పపర్వతము దీని
చుట్టి సప్తద్వీపములు ఉండును అనియు
ఇది స్వర్గమయమై దేవతలకు స్థానమై
ఉండును అనియు పురాణములయందు
చెప్పబడి ఉన్నది ఇందు ఉండువారికి
ఉత్తరాయణము పగలును దక్షిణాయ
నము రేయను అయి ఉండును ధైర్య
మున సాధారణముగ మేరుపును పోల్చురు
ఈపర్వతముమాతురు అగు మేనకయే హి
మవంతుని భార్య

మేలుకోట మైసూరికి సమీపన ఉండెడు
ఒకానొక పట్టణము దీనిని తిరునారాయణ
పురము అనియు అందురు ఇచ్చటి కొం
డమీడ కృష్ణుని లీలారూపములలో ఒక్కటి
అగు చల్వప్పిల్ల రూపముచు ప్రతిష్ఠించి కొలు
భురు

మై

మైందుడు ఒకానొకవానరుడు సోదరుడు
ద్వివిదుడు అశ్వినీదేవత వలన పుట్టిన
వాడు. సుగ్రీవుని నేనానాయకులలో
ఒకడు

మైత్రేయుడు (౧) రు|| కశీలపుని కొడుకు
పరాశరుని శిష్యుడు ఇతనికి పరాశరుడు
విష్ణుపురాణమును చెప్పెను ఇతడు కా
మ్యకవనమున ఉన్న పాండవుల బద్ధనుండి

భృతరాష్ట్రునివద్దకు వచ్చి భుర్యోధనునకు
హితోపదేశముచేసి, అది వాడు వినక పరి
హాసము చేయగా, మిగుల అలిగి భీముని
గదాఘాతమున తొడలువిడిగి చచ్చుచు గాక
అని శపించిపోయెను

మైనాకుడు హిమవంతునికిని మేరుపుత్ర
అయిన మేనకకును పుట్టిన సుతుడు
పూర్వము కృతయుగమున పర్వతములకు
అన్నింటికి ఆక్కులు కలిగి ఉండెను
అప్పుడు అవి ఎల్లయెడల అతిరయముతో
తిరుగుచు ఉండినందున ప్రాణులకు మిక్కిలి
భయము కలుగుచు ఉండెను అద్వి
నిలుపుటకై ఇంద్రుడు తన వజ్రాయుధ
ముచే పర్వతముల ఆక్కులు తెగకొట్టి
సాగెను ఆసమయమున వాయు దేవుని
సాహాయ్యమువలన మైనాకుడు తప్పించు
కొనిపోయి సాగరములో చొచ్చి డాంగి
ఉండెను ఆకృతజ్ఞతనుబట్టియే మైనాకు
డు, వాయుపుత్రుడు అగు హనుమంతుడు
నీతనువెదక లంకకు పోవుచు సముద్రమును
దాటు నవసరమున, తనపై కొంతసేపు
నిలిచి పొమ్ము అని సముద్రము వెలువడి
వచ్చి హనుమంతుని ప్రార్థించెను అది
తనకు ప్రియము అయిన కార్యము అగు
టచే ఇంద్రుడు మైనాకునితో స్నేహము
చేసి అభయము ఇచ్చి సంపెను

మొ

మొల్ల ఒక కుమ్మరవాని మాతురు ఈపె
చదువుకొని విద్వాంసురాలు అయి రామా
యణమును పద్యకావ్యముగా రచియిం
చెను. దానిని మొల్ల రామాయణము అం
దురు ఈపెయొక్క కవిత్వము మిక్కిలి
ప్రౌఢము అయి పురుష ప్రణీతకావ్యము
లను పోలి ఉండును.

మో

మోఘవంతుడు సృగుని వంశస్థుడు అగు
ఒక రాజు

మోఘవతి (౧) మోఘవంతుని కూతురు
సూదర్శనుని వివాహము అయ్యెను ఈమె
తో సృగునివంశము ముగిసెను

(౨) భారత యుద్ధము జరగిన
చోటు అగు కురుక్షేత్రమునకు సమీపమున
ఉండెడు ఒక నది దీనిగట్టున పాండవులు
అయిదుగురును కృష్ణసాత్యకులతో భారత
యుద్ధము ఆరంభించిన పడు నెనిమిదవనాటి
రేయిని వసించి నిద్రించిరి దీనిని ఓఘవతి
అనియు అందురు

మోహనాంగిమరీచిపరిణయము కృష్ణ దేవ
రాయల కొమార్తె రచించిన గ్రంథము

మోహిని. (౧) విష్ణుపుయొక్క స్త్రీరూపము
క్షీరసముద్రమును చిలికి అమృతమును ఎత్తి
నపుడు అసురులు దానిని ఉపయోగింప
వ్రయత్న పడిరి అప్పుడు 'విష్ణుపు వారిని
మోసము చేయుటకు ఒక కృత్రిమ స్త్రీ
రూపము ఎత్తెను ఆరూపమే మోహిని
అట్లు విష్ణుపు స్త్రీరూపము వహించి అసు
రులకు మోహమును కలుగజేసి అమృత
మును పుచ్చుకొని దేవతలకు ఇచ్చువేళ రా
ముపు వేల్పులవలె వేషము ధరించుకొని
వారి పక్షియందు చేరి అమృత మును
తానును ఉపయోగింప సమకట్టెను అది
దాని ప్రక్కను ఉండిన చంద్రా దితులు
తెలిసికొని విష్ణుపునకు తెలియ చేసిరి అం
తట విష్ణుపు ఆయమృతము వానికంరబిలము
చూరకమునుపే తనచక్రమును వ్రయోగించి
రాముపు కంఠము తెగి దేహము భూమి
యందు పడఁగొట్టెను వాని ముఖమును
అమృతము సోఁకెను కావున చక్రముచే

నఱకఁబడియు క్షయింపక ఆకాశమునందె
నిలిచెను అదికారణముగా నాఁడు మొ
దలు రాముపునకును చంద్ర సూర్యులకును
విరోధము శాశ్వతమై నిలిచెను

మఱియు ఈమోహిని రూపమును ఒక
వృషుడు శివుఁడు చూచి మోహించెను అని
చెప్పఁబడిఉన్నది

(౨) బ్రహ్మ కూతురు ఈమె
బ్రహ్మ అనుమతిపడని రుక్మాంగదుఁడు పూని
ఉన్న ఏకాదశి వ్రతమును చెఱుప పోయి
కడపట తనయత్నమును నెఱవేర్చుకొలేక
పోయెను

మా

మాద్వల్యుఁడు రు॥ శాకల్యుని శిష్యుఁడు

మాద్వల్యులు ముద్గల గోత్రోద్భవులు అగు
బ్రాహ్మణులు. చూ॥ ముద్గలఁడు

మానేయులు కశ్యపునికి మునియందుపుట్టిన
గంధర్వులు వీరు పురుకుత్సునిచే నాగ
లూకమునండి తఱుమ కొట్టఁబడిరి చూ॥
పురుకుత్సుఁడు

మార్వల్యులు చంద్రగుప్తుని వంశస్థులు అ
యిన మగధ దేశపురాజులు వీరుపదుగురు
సూట ముప్పదియేడు సంవత్సరములు రా
జ్యము చేసిరి

మాహూర్తికులు ధర్మనికి ముహూర్తయందు
పుట్టిన దేవగణము వీరు సకల భూతముల
కును ఆయా కాలములయందు కలిగెడు
ఆయాఫలములను ఇచ్చురు

య

యక్షులు. కశ్యపునికి సురసయందు జని
యించినవారు. వీరు కువేరాదులు చూ॥
రాక్షసులు.

యజ్ఞకోపుఁడు. దీ మౌఖ్యవంతుని కొడుకు.

యజ్ఞముండు చ|| యజ్ఞమూర్తి అగు విష్ణు
పుణే చంపబడిన వాఁడు

యజ్ఞదత్తండు ఒకానొక బ్రాహ్మణ కుమారుండు ఒకప్పుడు దశరథుండు వేటాడ పోయినపుడు అచట ఇంద్రుడు కమండలముతో కొలనియందు నీళ్లు ముంచుచు ఉండి, అతండు వీనుఁగు నీరు త్రాగుచు ఉన్నది అని తలచి బాణప్రయోగము చేయఁగా, ఇంద్రుడు వచ్చేను అంత ఇతని తల్లి చంద్రులు పుత్రకోకముచే గ్రాణములు విడుచుచు శదరఘండును మావలనే పుత్రకోకమున మృతుఁడు అగుఁగాక అని శపించి చూ|| దశరథుండు

యజ్ఞము దేవతాప్రీతిగా చేయు అగ్నిహోత్ర కార్యము ఇది ఇరుదియొక్కదిగము అది సప్తపాకయజ్ఞములు సహస్రయజ్ఞములు సప్తసోమ సంస్థలు అనఁబడును అందు స్వార్త్యాయండు చేయఁబడు యజ్ఞములు సాక యజ్ఞములు స్వార్త్యాయ, ఔపాసనాగ్ని హవిర్యజ్ఞములును, సోమ సంస్థలు రెండును, శ్రౌతాగ్నియందు చేయఁబడునది సోమరహితములు అయిన హవిర్యజ్ఞములు ఈయజ్ఞములు నిత్యములు అనఁగా అకరణప్రత్యవాయ జనకములు ఇది కాక అశ్వమేధము రాజసూయము పౌండరీకము బృహస్పతిసవము మొదలయిన అభ్యుదయక యజ్ఞములు అనేకములు కలవు యజ్ఞవిధాన వివరణము ఆపస్తంబసూత్రిమునందు చెప్పఁబడి ఉండును మఱియు బ్రాహ్మణుండు నియంతముగా చేయవలసిన యజ్ఞములు అయిదు కలవు వానిని పంచమహా యజ్ఞములు అని చెప్పదురు అవి దేవయజ్ఞము పితృయజ్ఞము భూతయజ్ఞము మనుష్యయజ్ఞము బ్రహ్మయజ్ఞము అనఁబడును దేవయజ్ఞము అనఁ

గా ఔపాసనము ఇందు సూర్యులు అగ్నింపబడుదురు పితృయజ్ఞము ఆనఁగా క్రాంతరృణములు ఇందు పితృదేవతలు అర్చితులు అగుదురు పితరులు ఎనురుదాదిత్యరూపులుగ ఉండురు కావున దాని వలన పితృదేవతలకును దేవతలకును ప్రీతి అగుచు భూతయజ్ఞము బలిరూపముగ ఉండును మనుష్యయజ్ఞము అర ఎవ్వరికైనను జనము పెట్టుట బ్రహ్మయజ్ఞము వేదాద్యయకము ఒక్కఁబున్ము అయినను బ్రాహ్మణుండు ప్రతిదినము పరింపవలయును యజ్ఞవిరాహవతారము చూ|| విరాహవతారము

యజ్ఞండు భుచి ప్రజాపతికిని స్వామ్యంఘవ మనువు హంతురు అయిన ఆహూతికి పుట్టిన పుత్రుండు ఇంద్రుడు తనచెలియలు అగు దక్షిణను వివాహము అయ్యెను అది మిఘనము అనటచే అది నిషిద్ధముకాదయ్యెను ఇతనికి పన్నిష్టలు పుత్రులు వారు యాములు అనఁబడుదురు మఱియు ఈయజ్ఞాని విష్ణుపుయొక్క అవతారము అందురు

యతి (౧) బ్రహ్మహనన పుత్రులలో ఒకఁడు ఇతఁడు ఊర్ధ్వరేతస్కుండు అయి చనెను

(౨) నమముని జ్యేష్ఠపుత్రుండు యయాతి యన్న ఇతఁడు యోగి అయి రాజ్యమువదలిపెట్టి పోయెను

యతిరాజకవి ఇతఁడు హరినాటకమును వ్రాసెను

యతిరాజు. చూ|| నా|| రామానుజాచార్యులు. యమగిరి హైహారిచెంత ఉండు విశ్వక్షేత్రము ఇది మేలుకొటను ప్రాచీననామము. దీనిని యూరవగిరి అనియు అందురు

యదువు యయాతిసూరుండు చూ|| యయాతి ఇతని వంశస్థులే యాదవులు

యముఁడు కశ్యప ప్రజాపతి కొడుకు అగు
వివస్వతుని లేక సూర్యుని కొమరుఁడు
ఇతఁడు అష్టదిక్పాలకులలో ఒకఁడు మ
ఱియు పితృలోకమునకు అధిపతి ఇతని
దిక్కు దక్షిణము భార్య శ్యామలాదేవి
వట్టిణము సుంద్యమని వాహనము మహి
షము ఆయుధము దండము దేహఞాయ
నలుపు ఇతనిని భర్తుఁడు అనియు అందురు

తొల్లి మార్గంఁడేయ మహర్షి శివునిఁ
గూర్చి తపము ఆచరించుచు ఉండు తఱి
యముఁడు అతని వట్టి బధించి నిజసదన
మునకు కొనిపోవ సమకట్టెను అపుడు
శివుఁడు కోపగించి ఇతనిని తన్ని ఆఱు
పిని విడిపించెను

యమున ఒకనది సూర్యుని కూతురు
నా॥ కాళింది దీనిదాఁపున ఉండు గోకుల
బృందావనములయందు శ్రీకృష్ణుఁడు అనేక
లీలలు సలిపినట్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది
దీనిజలము నల్లగా ఉండును

యయాతి నమూషునికిని ప్రియంవదకును
పుట్టిన ఆఱుగురు కొడుకులలో ఒక్కఁడు
నమూషునికి అనంతరము ఇతఁడు మహా
ఖ్యాతితో రాజ్యము వలెను ఇతఁడు శు
క్రాచార్యుల కొమార్త అయిన దేవయా
నను పెండ్లియాడి ఆమెయందు యడుపు
తుర్వసువు అను ఇరువురు కొడుకులను,
వృషపర్వుని కూతురును దేవయాన చెలి
కత్తెయును అగు శర్మిష్ఠయందు ద్రుహ్యుఁ
డు అనుచు పూరుఁడు అనుముపురు కొడు
కులను కనియెను మఱియు ఇతని వివాహ
కాలమున శుక్రుఁడు దేవయానవలెనే
సర్వవిషయములయందును శర్మిష్ఠను చూ
చు కొనుము శయనవిషయమున మాత్రము
శర్మిష్ఠను పరిహరింపుము, అని నియమిం
చెను, అందులకు ఇతఁడు ఒప్పుకొని ఉండి

యు అనియతి తప్పెను కనుక శుక్రుఁడు
కోపించి నీవు యావనగర్వముచే నాకొమా
ర్తను అవమానించితివి కావున ముసలి
వాఁడవు అగుము అని శపించగా అతఁడు
ఇంకను కొన్నిదినములు దేవయానతోడి
విషయభోగములను అనుభవించ వలయును
అను కోరిక ఉన్నది, మరల యావనము
కలుగునట్లు అనుగ్రహింపుము, అని వేఁడఁ
గా నీకొడుకులలో ఒకనియందు నీముది
మిని ఉంచి వానియావనము కొని విషయ
సృఖములు అనుభవించి నీముదిమి తీసికొ
న్న కొడుకునకు నీరాజ్యము ఒసంగము అని
ఆనతిచ్చెను అట్లు శుక్రశాపముచేత ముసలి
తనమును పొంది తనకుముసలితనము వచ్చిన
విధమును తనకు కల విషయాభిలాషయు
తనకొడుకులకు తెలియచేసి నాముదిమిని
తైకొనుము అని కొడుకులను అడిగెను
అందులకు పెద్దకొడుకులు నలువురును సమ్మ
తింపక పోయిరి కడపటి వాఁడు అయిన
పూరుఁడు మాత్రము సమ్మతించెను అంతట
యయాతి వానివలన యావనమును కొని
తనమాట వినని కొమార్తను రాజ్యార్థులు
కాకుండునట్లు శపించి విషయానుభ
వమువలన తృప్తిపొంది పూరుని యావన
మును వానికి ఇచ్చి తనముదిమి తాను
తైకొని వానిని రాజ్యాభిషిక్తుని చేసి తప
స్సుచేయ పోయెను ఇట్లు యయాతి శా
పముచే యాదవులు రాజ్యమునకు వచ్చు
లు అయిరి అనంతరము ఇతఁడు అతిఘో
రము అగు తపముచేసి ఆహూనశ్చ్యము
వలన బ్రహ్మలోకము మొదలుగాఁగల దేవ
లోకములు అన్ని తిరిగి కడపట ఇంద్రలోక
మునకు పోయి ఇంద్రునితో తన తపోమా
హాత్మ్యమును పొగడుకొనెను అందులకు
ఇంద్రుఁడు సహింపక ఆత్మస్తులి చేసికొను

వారు ఈలోకమున ఉండను అష్టులు కారు
అని అతనిని అథో లోకమున పడత్రో
సెను అంత యయాతి భిన్నుడు అయి
ఇంతకాలము తపముచేసి ఈలోకమునకు
వచ్చి మరల భూలోకమునకు పోను ఓవను,
సన్ను మన్నించి అంతరిక్షమున సద్భువన
మున (నక్షత్రలోకమున) ఉండునట్లు అను
గ్రహించుము అని వేడడగా అతడు
అట్లే అనుగ్రహించెను అట్లే ఇతడు నివ
సించెను

ఈయయాతి కొడుకులలో జ్యేష్ఠుడు
అగు యదువునుండి యాదవ వంశము కలి
గెను (చూ॥ యాదపులు) రెండవకొడు
కు అగు తుర్వనువునుండి పాండ్య చోళ
కేరళ వంశములు కలిగెను మూడవ కొ
డుకు అగు ద్రుచ్యునినుండి గాంధారవం
శము కలిగెను నాలవ కొడుకు అగు అణు
వువంశస్థుడు అయిన ఉశీనరుని కొడుకు
అగు శిబికి సోమీర మద్ర కేకయ అంబవ
దేశాధిపతులు పుట్టిరి ఆ ఉశీనరుని తమ్ముని
వంశస్థుడు అగు బలికి అంక వంక కళింక
పాండ్ర దేశాధిపతులు పుట్టిరి. అయిదవ
కొడుకు అగు పూరువునుండి బార్హదిష
పాంచాల కౌరవ రాజవంశములును, కా
శ్యాయ గార్వాది బ్రాహ్మణ వంశములు
ను, కలిగెను అందు కురువంశస్థుడు అగు
ఉపరిచర వసువునుండి మగధవంశము ఉ
త్పన్నము అయెను

యవనము ఒకానొక దేశము దీనిని ఇప్పటి
వారు అరబియా అందురు

యవీనరుడు (౧) పు॥ ద్వీమీధుని కొడుకు
(౨) రెండవ ముదలని త
మ్ముడు.

యశోద (౧) కృష్ణుని పెంపుడుతల్లి. నందని
భార్య

(౨) హస్తీకుని భార్య
యశోవతి ఈశానుని పుటభేదనము.

యా

యాజ్ఞవల్క్యుము. అష్టాదశస్కృతులలో ఒకటి
దీనికి విజ్ఞానేశ్వరయోగిచే రచియింపబడిన
“మితాక్షర” అను వ్యాఖ్యానము ఒకటి
కలదు అది విజ్ఞానేశ్వరీయము అని వా
డబడును కొందఱు మూలగ్రంథమును
సహితము వ్యాఖ్యానముతోడ చేర్చి విజ్ఞా
నేశ్వరీయము అని చెప్పెదరు. మఱికొం
దఱు భర్తృశాస్త్రమునకు ముఖ్యుడు అ
యిన మనువుయొక్క గ్రంథనామముతో
చేర్చి రెంటికిని సాధారణముగ మనువిజ్ఞానే
శ్వరీయము అని వాడు కొందరు

యాజ్ఞవల్క్యుడు రు॥ యజుర్వేద ధురం
ధరుడు అయిన వైశంపాయనుని శిష్యు
డు. ఇతడు గురువునకు అపరాధము చే
యంగా ఆయన కుపితుడు అయి తనవ
లన గ్రహించిన వేదములను మరల తనకు
ఇచ్చిపొమ్ము అనిన అతడు తాను చదివిన
యజుర్గణమును తన క్రక్రమమున క్రక్రె
ను అంత అది నెత్తుటిచేత తడుపబడినది
అయి ఎట్టినిరూపము తాల్చెను అప్పుడు
యజుర్గణాధిష్టిత శాఖాధిదేవతలు తిత్తిరి
పక్షులు అయి దాని భుజియించిరి అది
మొదలు ఆశాఖలు తైత్తిరీయములు అ
య్యెను ఆసంతరము వేదవర్జితుడు అగు
ఈ యాజ్ఞవల్క్యుడు అపరిమిత విచార
మును పొంది ఉగ్రతపమున సూర్యుని
సంకుప్తుని కావించగా అతడు సంతనిల్లి
హయరూపముతో సాక్షాత్కరించి యజు
ర్గణమును అతనికి ఉపదేశించెను కావున
అది వాజసనేయశాఖ అని చెప్పబడును
దానినే శుక్ల యజుస్సు అనియు చెప్పెదరు.

అందుకే ఒకానొకముని ఇతని అనుగ్రహమున ద్రుపద రాజునకు అగ్నికుండమున ప్రవేశముచేయుదు అను కొమారుడును కృష్ణుని హస్తమున కలిగి

చివరకు ఒక సంస్కృత నిఘంటువు

యదవంశస్థులు యాదవ వంశమున ఒకకాలము కలిగి మిక్కిలి ప్రసిద్ధులు అగురాజులను పలువురను కలిగి ఉండినందున యదవ వంశము జ్యేష్ఠపుత్రుడు అయిన సహస్రదీనుండి హేమయ వంశము ఆయెను వారికి మాహిష్మతి ముఖ్యపట్టణము ఆవంశమున కార్తవీర్యార్జునుడు మిగుల ప్రసిద్ధికి ఎక్కినరాజు అతని వంశస్థులు రాజింపులు అను పేర వెలసిరి యదని రెండవపుత్రుడు అగు క్రోష్ట్రు వంశమున ప్రసిద్ధికి ఎక్కినరాజులు శశిబింద్రు జ్యోతిషము యందు విదర్భుడు వారలలో విదర్భుడు విదర్భరాజు వంశస్థులకు అయెను అతని మూడవ కొమరుని నుండి చేదివంశము వచ్చెను రెండవ కొమరుని వంశస్థుడు అగు సావ్యతుని నుండి భోజవంశమును అంధకవంశమును వృషవంశమును కలిగెను అందు భోజవంశస్థులు ధారాపురాధిపులు అయిరి అంధక వంశమున కృష్ణుడు పుట్టి వృషవంశమున సత్రాజిత్తును సామంతము

గాగమున కల రాష్ట్రము లంచయు గాంచుచు ఉండిన వింధ్యారణ్యము (విజయగిరము) గాజులు యాదవవంశస్థులు అని తోచుచు ఉన్నది ఈవింధ్యారణ్యపు రాజు యుండి ఉండిన చంద్రిని సంతానము నాది అడనుండి ప్రవ్రవహముక దింపి

లీమ వారు ఈచెన్నపురియందు చేరుటకు అనుమతి పడసిరి

యామి నా|| జామి రెండివ దక్షప్రజాపతి కూతురు భర్తని భార్య ఈమెకు దుర్గ భూములకు అధిష్ఠాన దేవత జనియించెను చూ|| నాగవీధి

యాములు యజ్ఞాని కొడుకులు వీరు పన్ని ద్దక్షు స్వామింభవ మన్వంతరము నందలి దేవతలు

యు

యంగంధరుడు (౧) సాత్యకి వంశస్థుడు అగు ఒక యాదవుడు

(౨) వ్రతాపరుడైన మంత్రి అతి యుక్తిశాలి

యగములు కృత త్రేత ద్వాపర కలి నామకములు అగు నాలుగు యగములు వీనివరి మాణము సంద్ధి సంభ్యంశ కాలములతో కూడ ౧౨౦౦౦ దివ్య సంవత్సరములు మఱియు ఒకదివ్య సంవత్సరమునకు ౩౬౦ మానుష వత్సరములు కనుక నాలుగు యగములకు ౪౩౨౦౦౦ మానుష వత్సరములు అగును ఈనాలుగు యగములు చేరి ఒక మహాయగము అనబడును అందు కృతయగమునకు ౧౭౨౦౦౦ సంవత్సరములు త్రేతాయగమునకు ౧౨౯౬౦౦౦ సంవత్సరములు ద్వాపర యగమునకు ౮౭౪౦౦౦ సంవత్సరములు కలియగా మహాయగ పరిమాణము ౪౦౦౦౦ మానుష సంవత్సరములు ఇట్టి మహాయగములు ౧౦౦౦ కాగా చతుర్ముఖ బ్రహ్మకు ఒక పగలు, మఱియు పేయి ఒక రేయి అగును అట్టిదినములు ౩౬౦ అతని ఒక సంవత్సరము అగును అట్టి ౧౦౦౦ సంవ

స్వరములకాలము అరని ఆయుష్కాలము
అందు ముండుటి ౫౦ సంవత్సరములు పాల్చి
కల్పము అనియు వెనుకటి ౫౦ సంవత్సర
ములు వారాహ కల్పము అనియు చెప్పె
నందును కల్పము నడుచునది వారాహ
కల్పము

బ్రహ్మయోగ ౭ కొక్కకపగలు పునా
లుగు మన్వంతరములు అపును ఆయా మ
న్వంతరమున వెలయు దేవతలు దేవేంద్రులు
సప్తర్షులు మొదలగు వారు ఆయాము
న్వంతరముననే శుక్తి గిట్టెదరు మఱియు
బ్రహ్మకు రాత్రి ప్రళయము అనబడును
అప్రళయకాలమున భూలోక భువనోక
స్వర్గోకములు అనెడి మూడులోకములు
జలములో మునిగిన మహర్గోకవాసులు తా
నమును ఓర్వనేరక జనలోకముచేరి ఉండు
రు కృతయుగమున నాలుగు పాదములను
తేత్రాయుగమున మూడు పాదములను ద్వా
పరయుగమున రెండు పాదములను కలియు
గమున ఒకపాదమునను భగ్నము ప్రవర్తి
ల్లును వెండియు కృతయుగమున ధ్యానము
తేత్రాయుగమున ధ్యానయజ్ఞములు ద్వాప
రయుగమున యజ్ఞమును కలియుగమున
దానమును ఆచరించుట శ్రేయస్కరము
అని చెప్పెదరు.

యథాజిత్తు (౧) య॥ వృష్టి రెండవ కొ
డుకు ఇతని కొడుకులు శిని అనమిత్రుండు

(౨) కేకయ దేశాధిపతి దశర
థుని భార్య అగు వైకేయ సహృదరుండు
భరతుని మేనమామ ఇతని పట్టణము గిరి
వ్రజము

యధ్విరుండు కు॥ భర్తరాజునకు పేరు.

యంతుత్సుండు భృతరాష్ట్రానికి వైశ్య స్త్రీ
యండు శుక్తి న కొడుకు భృతరాష్ట్రానికి

పిమ్మట ఇంద్రప్రథమునకు ఇవండు క్షేత్ర
అయెను

యయుథానుండు య॥ నా॥ సాత్యకి

యవనాశ్వుండు (౧) ఇ॥ ఇందనికొడుమ
శబర్తుని తండ్రి

(౨) ఇ॥ కృతాశ్వుని కొ
డుకు కృతాశ్వునికి సేనజిత్తు అను సైన్య
పుత్రుండు ఉండెట్టును అరని పుత్రుండు
ఇతండు అనియు కొందఱు చెప్పెదరు మఱి
కొందఱు ఇతండు అరుణాశ్వుని పుత్రుండు
అని చెప్పెదరు మాంథాత తండ్రి ఇతండు
తనకు చిరకాలము శ్రుతసంతానము లేక
ఉండెగా అండుకయి ఇంద్రయాగము ఒ
కటి సలిపెను ఆయాగ కాలమున ఇతని
భార్య కొఱకై మంత్రించి జూచిన జలమును
ఇతండు తెలియక రాత్రివే అరిపిచాసాతు
రుండు అయి పానము చేసినందున తనపత్ని
ధరియింపవలసిన గర్భమును తాను ధరియిం
పవలసి వచ్చెను అది కారణముగ మాం
థాత ఇతనిగర్భమును చీల్చుకొని బయలు
వెడలెను అప్పుడు తల్లి ఆశ్చర్యపునకు పాలు
ఇమ్మటకు వల్ల లేక పోయినందున ఇంద్రుం
డు తనవ్రేలు కుడిపించి పెంచెను దానం
దేని అతండు మాంథాత అనబడెను

యూ

యూపాశ్వుండు ద॥ రావణుని సామంతు
లలో ఒకండు వీండు హనుమంతునిచే
అశోక వనమునందు పొలియింపఁ బడెను

యో

యోగము ఇంద్రియములను వశపఱచుకొని
చిత్తము ఈశ్వరునియందు లయింపఁజే
యట్లు ఇది సాంఖ్యమునకు సాధకము
యోగశాస్త్రము పఠంజలిచే ఏర్పఱుపఁబడినది

యోగస్థి అంగిరసుని కూతురు బృహస్పతి
తెలియలు ప్రభాసునిభార్య విశ్వకర్మతల్లి

యా

యావనాశ్వుడు ఇ॥ అంబరీషుని కొడుకు
హరితుని తండ్రి

యావనుడు ప్రి॥ ధీమంతుని కొడుకు

ర

రంగనాథుడు ఒక ఆంధ్రకవి ఇతడు
రామాయణమును ద్విపద కావ్యముగ తేనిఁ
గించెను ఆరామాయణము రంగనాథరా
మాయణము అనఁబడును

రంగరాజు ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతడు
భానుమతీ పరిణయమును రచించెను

రంధిదేవుడు పు॥ సంకృతికొడుకు ఇతడు
తనసంచితాగ్ధమును అంతయు దీనులకు
ఇచ్చి అడవుల తిరుగుచు ఒకప్పుడు మి
క్కిలి అలసి కడుదప్పి తోను తుక్తుతోను
భుజింపఁజూపుతరిని ఒక బ్రాహ్మణుడు భి
క్షుము అడుగవచ్చెను అపుడు అతనికి తన
యన్నములో అర్ధభాగము ఇచ్చెను తోడనే
మఱియొక బ్రాహ్మణుడును అధి అయి
వచ్చెను అప్పుడు ఇతడు మిగిలి ఉన్న
అన్నములో అర్ధభాగము అతనికి పెట్టెను
అటుపిమ్మట మఱియొకఁడు వచ్చి అంకలి
కొంటిని అన్నము పెట్టుము అని అడిగెను
అంతట అతనికి తక్కిన అన్నమును అం
తయు ఇచ్చివేసెను మఱికొంతసేపటికి
ఇంకొక అతిథి వచ్చి మిక్కిలి దప్పి అగుచు
ఉన్నది అని ఇతఁడు ఉంచుకొని ఉన్న
జలమును త్రాగిపోయెను అట్లు అన్నపానీ
యములు రెండును తనకు దక్కకపోగా
ఇతఁడు తనకు ఒదవిన అంకలి దవ్వలకు
ఓర్చి ఈశ్వరభార్యనము చేయుచు నిర్విచార
ముతో ఉండగా, బ్రహ్మది దేవతలు

ఇతని భార్యిత్వమునకు మిగుల మెచ్చుకొని
ప్రసన్నులు అయి ఇతనికి మోక్షము ఇచ్చి
వనిరి

రంభ ఒక అప్పరస ఈమె రూపరేఖలూ
వజ్రాదులయందు మిగుల పేర్కొనఁబడినది

రంభుడు ఆయువుపుత్రుడు పురూరపుని
పౌత్రుడు నహుషుని యనుజుడు

రక్తబీజుడు ది॥ శుంభనిశుంభులతోడఁబుట్టి
నదాని కొడుకు వీనిదేహము నందలి రక్త
ము స్రవించెనేని ఆరక్తము ఎన్నిబిందువు
లు నేలపడునూ అన్ని కోట్లరక్కసులు
పుట్టుదురు కనుక కాళికాదేవి వీనిని చం
పునపుడు కరాళవక్త్ర అయి వీని రక్తము
ఒకబిందువు అయినను నేలపడకుండ పాన
ముచేసి వీనిని చంపెను

రఘువు ఇ॥ దీర్ఘబాహుని కొడుకు అజుని
తండ్రి.

రచన దితికూతురు త్వష్టభార్య

రజస్సు అనేనస్సు వంశస్థుడు త్రిక
కుత్తు తండ్రి

రజి. ఆయువుపుత్రుడు పురూరపుని పౌ
త్రుడు. నహుషుని తనయుడు ఇతనికి ఏనూ
ఱుగురు పుత్రులు కలరు వారు మహా
బలాధ్యులు దేవతలచేత ప్రాధింపఁబడి ఈ
తడు దైత్యులను జయించి దేవేంద్రునకు
స్వర్గమును ఇప్పింపగా ఇతని పుత్రులు
స్వర్గాధిపత్యము దేవేంద్రునకు ఇయ్యక
తామె అనుభవించ ప్రధుత్వింపినందున
ఇంద్రుడు వారిని అందఱును నిర్మూలము
చేసెను.

రజాడు ప్రి॥ విరజుని కొడుకు

రతీదేవి మన్మథుని భార్య చూ॥ మాయావతి.

రత్నసానువు మేరువద్వారమునకు పేరు తర్జు
ములు ఉండెడు చలులు కలది అని అగము

రత్నావళిము ప్రతాపరుద్రీయమునకు వ్యాఖ్యానము

రత్నావళి శ్రీహన్మదేవుడు అను పేరుగల కాశ్మీరదేశపురాజుచే విరచితము అయిన ఒకసంస్కృత నాటకము ఇందు పాండవ వంశస్థుడు అగు ఉదయనుడు అను రాజుయొక్క చరిత్రము చెప్పబడి ఉండును

రథీతరగోత్రులు రథీతరుని భార్యలందు ఆంఠరగుండు అను ముసీంద్రుడు పుట్టించిన బ్రహ్మతేజాధనుల సంతతివారు

రథీతరుడు ఇత్యైకుని తమ్ముడు అగు నభగునివంశస్థుడు అయిన అంబరీషుని పుత్రుడు అగు విరూపుని పౌత్రుడు

రథీకుడు మ॥ జయత్సేనుని కొడుకు

రథగుండు (౧) ఆయువుపౌత్రుడు రంభుని పుత్రుడు గంభీరుని తండ్రి

(౨) ఒకానొక సంస్కృత నిఘంటువును చేసినవండితుడు ఇతడు చేసిన నిఘంటువునే రథసకోశము అందురు

రస (భారతరీత్యా) ప్రజాపతిభార్య అమరుడు అను వసువుయొక్క తల్లి

రసనిరూపణము ఒక అలంకారగ్రంథము ఇది శృంగార రస నిరూపణము అష్టరస నిరూపణము భావనిరూపణము అను భాగములు కలిగి ఉండును

రసరత్నాకరము ఒకరసవాద గ్రంథము. నవ రత్నములు పంచలోహములు గంధకము మొదలైనవానిని భవ్యముచేయుటను కరచించుటను గుఱించిన విషయములు ఇందు చెప్పబడి ఉండును ఇది నిత్యనాభసీధునిచే చేయబడినది

రసాతలము ఒక ఆధోలోకము ఇది ఐర్యత మయము అయి ఉండును దీనికి వాసుకి

తేండు అయి ఉండు దీనికి ముఖ్యపట్టణము భోగవతి ఇందే వామనునిచే అణగ త్రొక్కబడిన బలియు నివసించి ఉండును కనుకనే బలిసద్మము అనియు దీనికి ఒక పేరు వాడబడుచు ఉన్నది

రా

రాక (౧) ఛాత భార్యలలో ఒకతె

(౨) రా॥ సుమాలిహంతురు ప్రిశవ సుని భార్య ఖరదూపణ త్రిశిరసుల తల్లి రాక్షసులు వీరును యక్షులును కశ్యపునికి సురసయందు జన్మించినవారు వీరుపుట్టినతోడనే యుత్పిపాసల చేత వీడుతులు అయి కొందఱు యక్షులు అనియు మఱి కొందఱు రక్షులు అనియు పలికిరి అది కారణముగ యక్షులు అనియు రక్షులు లేక రాక్షసులు అనియు వీరు పేరు పొందిరి

రాజభర్తృడు చూ॥ నారీజంఘుడు

రాజరాజనరేంద్రుడు వేగిదేశాధిపతి చూ॥ నన్నయ భట్టారకుడు

రాజాధిపతి వసుదేవుని చెలియలు జయత్సేనునిభార్య. ఈమెకొమరులు విందాను విందులు

రాజు. చంద్రునకు నామము

రాధ. (౧) శ్రీకృష్ణునికి ప్రియురాలు. నందుని చెల్లెలు

(౨) కన్యని పెంపుడుతల్లి ఈమెచే పెంపబడుటచేతనే కర్ణుడు రాధేయుడు అనబడెను

రామకృష్ణుడు (తెనాలి) ఒక ఆంధ్రకవి. ఇతని ఊరు తెనాలి ఇతడు కృష్ణ దేవ రాయలవద్ద ఉండిన యనమండు కవులలో ఒకడు సమయోచిత వాక్యనిర్వాహక మహాశక్తికలవాడు ఇతడు పాండురంగ

మహాత్మ్యము అనబడు మహాకావ్యమును రచించెను అందలి వర్ణనాదులు విలక్షణముగా ఉన్నయవి కూర్పు విగుల మనోజ్ఞము అనుటకు 'పాండురంగవిభుని పదగుంభనంబును' అను వాక్యము నిదర్శనము మఱియు ఇతఁడు నిర్విరామాయణాది చిత్రకావ్యములు కొన్ని చేసినట్లు వినుచున్నాము అని ప్రస్తుతము ఎక్కడను చారకలేదు మఱియు ఈరామకృష్ణుడు వికటకవి అనియు రాంఁపవారి సభలో హాస్యకాండగా ఉండెననియు ఇతని విషయమై అనేకకథలు నాడఁగచు ఉన్నవి

రామగిరి నాగపురము చెంప ఉండు ఒక కొండ

రామభద్రుడు ఒక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు కృష్ణ దేవరాయలవద్ది కవులు ఎనమండ్రలో ఒకఁడు రామాభ్యుదయము అను మహాకావ్యమును ఇతఁడు రచించెను

రామమంత్రి ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు ఆధునికకవులలో ఒకఁడు ఇతనిచే దశావతార చరిత్రము రచియింపబడెను

రామరాజభూషణుడు చూ॥నా॥భట్టుమూర్తి

రామానుజాచార్యులు విశిష్టాద్వైత మతోద్ధారకుడు ఈయన రాం సంవత్సరములకు ముందు అవతరించి నట్లు తెలియవచ్చుడి ఈయన తండ్రి ఆనూరి శేఖరాచార్యులు తల్లి కాంతిమతి. జ్యోత్స్నానమా చెన్నపురకి సమీపమున ౨౬ కుయిల్లూరునను ఉండు శ్రీ పెరుంబూదూరు (భూతపురము) విద్యాభ్యాసము చేసినచోటు కాంచీపురము సకల శాస్త్రములను యాదవ ప్రకాశులు అను అద్వైత మతావలంబి అగు సన్యాసివద్ద చదివి వానికెల్ల విశిష్టాద్వైత పరముగా

అగ్రము సాధించి ఆమతమును స్థాపించి పిమ్మట త్రిదండసన్యాసి అయి యరెరాజు అనువేరు పొంది మేలుకోట (తిరునారాయణపురము) శ్రీరంగము తిరువతి మొదలగు అనేక దివ్యస్థలములయందు ఉన్న అను విర్వచి అచ్చటచ్చట వైష్ణవ మతమును స్థాపించెను వెండియు ఈయన బహుదేశాటనము చేసి పలుమఠముల వారిని జయించి శిష్య సంఘమును సంపాదించి తమ వతమును వృద్ధిపొందించెను ఈయన వ్యాససూత్ర భాష్యము, గీతా భాష్యము, తర్కభాష్యము, వేదాంగసంగ్రహము, న్యాయామృతము, వేదాంత ప్రదీపము, వేదాంత తత్త్వసారము, నారదీయ పాంచరాత్రాగమము, రంగనాథ స్తవము, గద్యత్రయము, మఱియు పెక్కు స్వరూప గ్రంథములను రచించెను కనుక ఈయనకు భాష్యకాన్లు అనియు ఎంబెరు మానారు అనియు నామధేయములు కలిగెను

ఈరామానుజాచార్యులు శేషాంశంభూతుడు ఈయనకుముందు విశిష్టాద్వైతమును ప్రతిపాదించినవారు కొందఱు కలరు. వారిలో ముఖ్యులు పన్నిద్దఱు

౧ సరోయోగి (పొమ్మై యాళ్వారు) ఈయన కంచియందలి పొమ్మై అను పుష్కరిణియందు ఒక బంగారు తామరపువ్వులో ద్వాపరయుగాంతమునందు పాంచజన్యాంశమున అయోనిజాడె జనించెను

౨ భూతయోగి. (పూదత్తాళ్వారు) ఈయన సరోయోగి అవతరించిన మఱునాడు మల్లాపురి (తిరుక్కడల్ మల్లై) అను గ్రామమునందు ఒక సరస్సునందలి నల్ల కలువ పూవునందు గవాంశమున అయోనిజాడు అయి అవతరించెను

పెంపూరి పో (పెంపూరి) లోయన
 పోయినా అవరంపన మహిమను మా
 యూరియ (మహిమనకు) అను పోరి
 అను ఒక సరస్వతీకంఠి యెక్కడ
 పోయినా పోయినా అను పోరి
 పోయినా పోయినా అను పోరి

అనుచును తిరుచు కై యాశ్వా
ను 1 అందక మెందుచొన మూపురును
చివల గూడుచు - హిసా యే
చును 1 అనుచోట తపస్సు
కొందుచు భ్రమ మహద్వితి ఇంద్రునిచే
వ్రేలబడిపడి ఆముపిని మెహెండ్రేన
నెరువచ న నుత్రాంత సంఘాతుండు
లొని లని - చక్ర - పుండును బిడ్డ
చు - లు లకు ఒక మేడరవాండు
చు - చుచు వచ్చి అంకుపురు తన
చుంబి చు - చుచు వెంటను

శివరాత్రి (నవమి వారు) ఈయన
కుమారుని కుమారుని, (మొదటకు
మొదటకు) గ్రామమునందు కాని అను
వేరుగ నున్నాడనికే ఉడయవలె అను
భార్యయగు మొదటివాంశమున జనిం
చెను అట్లు అవతరించి ఎల్ల శిశువులవలె
ప్రసవముచేయక అధివృద్ధి పొందెను
మొదటకు శివరాత్రి (మొదటకు ఆ
రాత్రి) ఈయన ద్వారముగాంతమున
పొంద్యదేశమునందలి తిరుక్కోళూరు అను
గ్రామమునందు ఒక పురశ్చుడుండు (ముం
దామొదట) అగు బ్రాహ్మణునికి కుము
దాంశమున జనించి సామనేదా భాగ
కుండు అయి దివ్యదేశ యాత్రచేయుచు
అప్పుడు పోయి ఉండెను అప్పుడు
ఇచ్చట ఒక బ్రాహ్మణ దేశమునందు నమ్మశ్శారు
అవతరించి ఆతేజస్సు తనకు కనబడగా
అందుండి నమ్మ శ్శారువలె తత్వవిష
యమును గ్రహించెను.

2 కులశేఖరరావుగారు ఈయన కలియ
గాదియందు 5 శత్రువులను అనురాజునకు
పుతుడు అయి కౌస్తుభాంశమున లవవ
లది భువ్వరాదివి, అు నేర్పి వరుణుడైన
నందమైన భగవత్కృపా మును పొం
దెరు

౮ విష్ణు వ్రతము (వేదాంతాదులు) ఈ
యన కలియుగాదియందు శ్రీశైవులచే
అను గ్రామమునందు ఒక పురశ్చంద్రుడు
అగు వైశ్ణవునకు గరుడాంశమున పుత్రు
డై అవతరించి వేదవేదాంగములన్ని అభ్య
సించి ఆచ్యుతి నటపత్రశాయి అను విష్ణు
మూర్తికి తులసి కైంకర్యముచేయుచు ఉండి
పాండ్యదేశపు రాజునొద్ద వరతత్వ నిగ
యగుచేసి బాహుమివచనని పిదప లక్ష్మీదతి
అగు శ్రీమన్నారాయణుని ప్రత్యక్షముచేసి
కొని తులసివనమునందు ఆయానిజున్న జ
నించి తనకొమార్తె అయిన ఆముక్తమాల్య
దకు (చూడికొదుత్త నాచ్యారును) ఆదే
పునికి భార్యగా సమర్పించి కృతార్థుడగు
జయ్యెను

౯ గోద (చూడికొడుత్రాల్) ఈమె కలి
యుగాదిని శ్రీవిల్లి పుత్రురి యందు విష్ణుచి
త్రినిఁచుక్క తులసి వనమనందు అయో
నిజపై భూమ్యంతమున జనించి అరెరియా
శ్వాసురే పెంపఁబడి ఆయన కైరుమాళ్లకు
కట్టికొని పోయెను తులసిమాలలు తాను
మఁచునది ధరించి శ్రీమృట్ట పూలబుట్టలతో పె
ట్టచువచ్చి కడపట శ్రీకృష్ణుని కైరుమాళ్లకు భార్య
అయ్యెను కనుక శ్రీమతి అఁడుది అయి
నను తక్కిన ఆశ్వాసురులలో చేర్చి ఎన్నఁ
బడెను

౧౦ భక్తాంజ్ఞిరేఖలు (తొండకడిప్పాడి
యాత్రాధ్వరు) ఈయన కలియుగము పుట్టి
న బిన్నునీండ్రకు పిన్నుట చోళదేశము

నందు మండంగుడి అను గ్రామము నందు ఒక పురశ్శుడ వైష్ణవునకు పుత్రుడై వన మాహంశమున జనియించి విప్రనారాయణుడు అనుపేరు వహించి భగవత్ ప్రేమక ర్యపరుడై కాలము గడపెను

౧౧ మునివాహనుడు (తిరుప్పావ్వాళ్వారు) ఈయన కలియుగము పుట్టిన మున్నూట పిండకు పిమ్మట చోళదేశము నందలి నిచుళాపురము (ఉరయూరు) అను గ్రామమునందు విడవలిగంటలలో ఆయోనిజుడు అయి శ్రీవత్సాంశమునందు జనియించి బిడ్డలులేనివారైన చండాల చంపతులచే పెంపఁబడి వీణాగానమునందు నిపుణుడై భగవద్వామస్తరణచేసి కృతార్థుడు అయ్యెను

౧౨ పరకాలుడు (తిరుమంజుయాళ్వారు) ఈయన కలియుగముపుట్టిన నన్నూట సవత్సరములకాలమున తిరువాలి త్తిరునగరు అను గ్రామమునందు నీలుడు అను ఒక శూద్రునికి పుత్రుడు అయి అవతరించి భవద్విద్య మొదలు అగు విద్యలనేర్చి చోళరాజునుగ్గ కొంచెపాటి అధికారము ఒకటి సంపాదించుకొని తనకు తన నలుగురుమంత్రులను చేర్చుకొని మొలంగుచు ఆయోనిజుడై జనించిన కుముదవల్లి అను కన్యకను వివాహము అగుటకొరకు దొంగిలించియు మోసపుచ్చియు భనమును ఆర్జించి శ్రీరంగపురంగనాధుని దేవాలయగోపుర ప్రాకారాదులను కట్టించి ఆమెను పెండ్లాడి పరమభగవత భక్తుడు అయి ముక్తుడు అయ్యెను ఈచెప్పఁబడిన వారే వన్నిద్ర తాళ్వాట్ల అనఁబడుదురు

రామాయణము రామునియొక్క చరిత్రమును తెలిపెడు ఇతిహాసము ఇది సంస్కృతమున వాల్మీకి మహామునిచే రచియింపఁ

బడెను దీనిరచనకుమునుపు ఇట్టి పద్యకావ్యము లేనందున ఇది ఆదికావ్యము అని పేర్కొనఁబడుచు ఉన్నది మఱియు ఇది బాలకాండము, అయోధ్యాకాండము, ఆరణ్య కాండము, కిష్కింధా కాండము, సుందర కాండము, యుద్ధ కాండము, ఉత్తర కాండము, అని ఏడు కాండములు కలది దీని గ్రంథసంఖ్య ౨౪౦౦౦ ఒక్కొక్క వేయిని మొదటి శ్లోకము ఒక్కొక్క గాయత్రీ మంత్రాక్షరముతో ఆరంభింపఁబడి ఉండుటను బట్టి ఇది గాయత్రీ రూపము అనియు అందరు దీనిని తెనుఁగున అనేకులు అనేక రూపముల రచియించి ఉన్నారు చూ॥ భాస్కర రామాయణము

రాముడు విష్ణువుయొక్క దశావతార మూర్తులలో ఏడవ మూర్తి ఇతఁడు ఇత్యోకు వంశసంభవుడు అగు అజమహారాజు కొడుకు అయిన దశరథునికి కౌశల్యయందు జనియించిన పుత్రుడు భార్య నీత తమ్ములు భరత లక్ష్మణశత్రుఘ్నులు ఇతఁడు భార్యతోను తమ్ముడు అగు లక్ష్మణునితోను పితృవాక్యపరిపాలన చేయుటకు పడునాలుగు సంవత్సరములు ఆరణ్య వాసము చేసి రావణ కుంభకర్ణాది రాక్షసులను చంపి దండకారణ్యవాసులు అగు బ్రాహ్మణులకు సుఖము కలుగ చేసెను మఱియు ఇతనికి దశరథుని కొమరుడు అగుటచే దాశరథి అనియు కుటుంబనివంశమున జనియించుటచే కాకుత్స్థుడు అనియు రఘుకులమునందు పుట్టినందున రాఘవుడు అనియు నామములు కలిగెను ఈతఁడు దండకారణ్యమున ఉండునపుడు నీతను రావణుడు ఎత్తుకొని పోవఁగా భార్యను వెదకుచు పోయి ఋశ్యమూక పర్వతమునందు సుగ్రీవునితో సఖ్యము చేసి ఆతనిని

ఇట్లు వెళ్లగొట్టిన అతని అన్న అగు వారిని చంపి వానర రాజ్యమునకు అతని రాజుగా చేసి అతని సాహాయ్యమున లంక ప్రవేశించి రావణునితో యుద్ధము చేసి వానిని చంపెను రావణుని చంపునపుడు రామునకు నలువది సంవత్సరముల ప్రాయము అని ఎఱుంగునది

పూర్వము దేవాసురులయుద్ధమున నైత్యులకు ఠేమముకొరచు ఉండిన భృగుమహర్షి తనపత్నిని విడుపు శిరశ్చేదము చేసెను, అని కోపించి విషువును మానవుడుగా పుట్టునట్లును వత్సవియోగదుఃఖమును అనుభవించునట్లును శపించినందున రాముడు కేవలమనుష్యమాత్రుడు అయి నీతావియోగదుఃఖమును అనుభవించెను

రామేశ్వరము శ్రీరాముడు రావణుని చంపిన పిదప నేతువువెంబడి శివలింగమును ప్రతిష్ఠించి పూజ సలిపినస్థలము ఈలింగమును దర్శనముచేసినవారిని చెంది ఉండు మహాపాతకములు తొలగి పోవును అని ప్రసిద్ధి

రావణుడు రాక్షసులరాజు ఇతని రాజధాని లంక తండ్రి పులస్త్యుని కొడుకు అగు విశ్రవసుడు తల్లి సుమాలి మాతరులు అగు కైకనీ భార్య మయ్యని మాతరులు అగు మృదోదరి సోదరులు కుంభకర్ణ విభీషణులు కొడుకులు ఇంద్రజిత్తు మొదలగువారు ఇతనికి పదితలలు ఉండుటచే దశకంఠుడు దశగ్రీవుడు అను నామధేయములు కలిగెను మఱియు ఇతడు మహాత్తరము అగు తపము సలిపి బ్రహ్మవలన తనకు మనుష్యుల తక్కు తక్కినవారిచే చావు భేకుండ వరము పొంది ఆ వరప్రభావముచే మిగుల గర్వితుడు అయి త్రిలోకములయందు ఉండు సాధువులను

ఎల్లవారిని మిగుల హింస పెట్టుచు ఉండెను ఆ హింసలకు ఓర్వజాలక మునులును దేవతలును బ్రహ్మచేతకు పోయి మొఱలిడిరి అప్పుడు బ్రహ్మ వారిని పిలుచుకొని పాల సముద్రమున ఉండు విష్ణువు దగ్గఱకు పోయి ప్రార్థింపఁగా అతడు మనుష్యరూపమున శ్రీరాముడు అనుపేర భూమిని ఆవతరించి ఈరావణుని చంపెను చూ॥ జయవిజయులు

ఈరావణుడు దివ్యజయముచేయ బయలుదేరినపుడు తొలుత కుచేరునొక తలపడి యుద్ధమునంద జయము పొంది అతని విమానము అగు శుష్పకమును అపహరించుకొని దానిపై ఎక్కి సంచరించు తఱిని అది కైలాసగిరి సమీపమున నిలువఁబడఁగా అందులకు కారణము విచారించి శివుని మహిమ అని నందివలన ఎఱిగి నావిమానమును అన్వగించిన శివుని కొండతోడ ఎత్తి పాటైనతను కాక అని కైలాసమును క్షల్పించి చెండాడినట్లు ఎగరవలన అరంభించెను అప్పుడు ఆకొండపై ఉన్న శివుడు తనకాలి పెనువేలితో ఆకొండను అదుమఁగా వీనిచేతులు దానికింద చిక్కుకొని ఊడతీసికొన మాడక పోయెను ఆ బాధచే వీడు చిరకాలము గొంతెత్తి విడిచి విడిచి కడపట శివుని వలుదెఱుంగుల నుతించెను అంత అతడు కరుణార్ద్రచిత్తుడు అయి తనకాలివ్రేలిని ఎత్తఁగా వీడు తనచేతులను ఊడ తీసికొనెను ఇట్లు ఆ కొండకింద చేతులు తగులుకొఁగా వీడు గొప్పధ్వనితో రోదనముచేసి నందున వీనికి రావణుడు అనుపేరు కలిగెను ఇది కాక ఈరావణుడు ఒకామెకప్పుడు వాలితో యుద్ధము చేయ కొంత కష్టించుకొని పోయి అచట వారిని కానక అతడు దక్షిణ

సముద్రమునకు స్నానార్థము పోయి ఉన్నాడు అని విని అచటికి పోయి చూచి సంపదవార్చుచు ఉన్న ఆతని వెనుకవ్రక్కచేసి మెల్లమెల్లగా పోయి పట్టుకొని యత్నింపఁగా, అతఁడు అది తెలిసికొని రావణుని చేతులు తనసందిట చొప్పింపఁబడునంతవఱకు కదలక మెదలక ఉండి సందిట అదిమి పట్టుకొని నాలుగు సముద్రముల యందు ముంచి అలయించి పిమ్మట ఎమి ఎఱుంగని వానివలె దిగొడిచి దిగ్గ్రీవా ఎక్కడనుండి వచ్చితివి అని పరిహసించెను అంతట రావణుఁడు లజ్జితుఁడు అయి అతనితో స్నేహముచేసి ఆవల పోయెను మఱియొక సమయమున శార్దూలవీర్యాస్తునితో పోరాడవలెనని పోయి ఆతని వేత చెఱసాలలో ఉంచఁబడెను చగా॥ శార్దూలవీర్యాస్తునఁడు

మఱియు ఈరావణుఁడు స్వర్గముమీఁద దండెత్తిపోవుచు మేరువర్షతవు నెత్తమునందు దండుతోడ విడిసి ఆదారిని నలకూబరుని ఒడ్డుకు పోవుచు ఉన్న రంభను బలాత్కారముగా పట్టి రమించి విడిచెను ఆవృత్తాంతము నలకూబరుఁడు తెలిసికొని రోషాయత్తచిత్తుడై రావణుఁడు రంభను పట్టినట్టు ఇంకమీఁద బలాత్కారముగా ఏయఁడుదానినైన పట్టెనేని వానితలలు అప్పుడే వేయి వ్రక్కలు అయి చచ్చునుగాక అని శపించెను ఇంతేకాక ఈరావణుఁడు దేవేంద్రునితో యుద్ధముచేయునపుడు ఇంద్రుని ఏనుఁగు అగు విరావతము తనకొమ్ములతో వీనితోమ్మున క్రుమ్ముఁగా ఆకొమ్ములు తునింగి పోయెను, కనుక వీఁడు మిగుల దృఢమైన దేహము కలవాఁడు అని ఊహింప వలయును వెండియు ఇతనికి బ్రహ్మవరప్రభావముచేత కడుపున

అమృతకలశము ఒకటి కలిగి ఉండుటచే వీనితలలు ఎన్నిమాణులు నఱుగినను మరల మరల మొలచుచు ఉండును ఆసంగతి విభీషణునికి తెలియును కనుక అతఁడు చెప్పఁగా తెలిసికొని రాముఁడు ఆయమృత కలశమును భేదించి తలలు నఱుకఁగా వీఁడు చచ్చెను

రాష్ట్రపాలక ఉగ్రసేనుని అయిదవ కూతురు సృంజయుని ధర్మ

రాష్ట్రపాలుఁడు య॥ కంఠుని తమ్ముఁడు రాఘవులు లగ్నములు ఇవి పండెందు

౧ మేఘము	౨ వృషభము
౩ మిథునము	౪ కటకము
౫ సింహము	౬ కన్య
౭ తుల	౮ వృశ్చికము
౯ ధనుస్సు	౧౦ మకరము
౧౧ మంభము	౧౨ మీనము

ఇవి సౌరమానమున మాసములును అగును

రాములు ద॥ ఒకగ్రహము ఇతనితండ్రి విప్రచిత్తి తల్లి నింహిక ఇతని తమ్ముఁడు కేతువు వీరు ఇరువురు కశ్యపుని పాత్రులు విష్ణువు మోహినీవేషము తాల్చి అమృతము పంచువేళ రాములు దేవతలవేషము ధరించుకొని దానిని గ్రహింప యత్నింపఁగా, సూర్యచంద్రులు ఆమర్త్యమును ఎఱింగి విష్ణువుతో చెప్పినందున సూర్య చంద్రులకును రాములునకును విరోధము పాటెల్లెను అని ప్రసిద్ధి మఱియు ఈరాములు సర్వరూపి అనియు చెప్పఁబడును ఇతఁడే విష్ణువుచే నఱుకఁబడి శిరోభాగము రాములు అనియు తక్కిన మొదెము కేతువు అనియు అనఁబడును

రిపుంజయుఁడు మ॥ బృహద్రథుని వంశమున పుట్టిన మగధదేశాధీశులలో కడపటివాఁడు

ఇతఁడు తనమంత్రి అగు సుశ్రీనకునిచే
చంపఁబడిన అనంతరము ఆ రాజ్యమును
అతని సుతుఁడు అయిన ప్రద్యోతుఁడును
వాని వంశమువారును విలిసి

రిపుఁడు యనువునుక్క నాలవ కొడుకు

రు

రుకుఁడు ఇ॥ విజయని కొడుకు వృకుని
తండ్రి

రుక్మశేఖరుడు
రుక్మధరుఁడు
రుక్మనేత్రుఁడు
రుక్మబాహువు

} సుక్తి తాబ్బలు

రుక్మి విదర్భదేశపు రాజు అగు భీష్మకుని
పెద్దకొడుకు రుక్మిణి అన్న

రుక్మిణి కృష్ణుని జ్యేష్ఠ భార్య విదర్భ దేశాధి
పతి అగు భీష్మకుని కూతురు ప్రద్యుమ్ను
నితల్లి

రుక్మిణుడు } య॥ రుక్మిణి కొడుకులు బౌద్ధ
రుక్మేభవు } మఘుని సహవాదరులు

రుక్మయఁడు పు॥ మహావీర్యుని కొడుకు
ఇతనికి పుష్కరాసుర కవి ప్రయ్యారుని
అని ముత్తరు కొడుకులు వీరి సంతతి
వారు ద్రాక్షులు అయిరి

రుచి ఒకానొక ప్రజాపతి భార్య శతరూప
కూతురు అయిన ఆహతి కొడుకు య
జ్ఞుఁడు

రుచికుఁడు య॥ భిక్షుని కొడుకు ఇతని
కొడుకులు న్యాయముఁడు పృథువు రుక్మే
భవు రుక్మిణుడు పురుజిత్తు

రుచిరఁడు పు మా॥ నా॥ గురుఁడు

రుచిరాశ్వఁడు బా సేనజిత్తు కొడుకు
ప్రాజ్ఞుని తండ్రి

రుద్రకోటి ఒకానొక తీర్థము ఇంగ ఒక
పృథు రుద్రుఁడు ఋషులకు ప్రాప్యము

అయి కొటిరూపములుగా ప్రసవించినది
దినికి ఈనామము కలిగిన

రుద్రపర్వతము ఇది బాహ్యుని ఆ
సమీపమున ఉండును

రుద్రప్రయాగ పాంచాన్నిధిని అంబికంబును
సదుమను ఉండు యెతము

రుద్రాక్షము శివభక్తులు శరణుజేడు బా
సెక్కి కావలె ప్రభురాసులవలె పోయి
రుద్రుఁడు దేవస్వరూపి అగు నాడు అని
బాణముగా నని పుస్తకములు ముద్రా
నము చేయుచే అతని కిసుత్యైవము
వడిన జంబుకులచే రుద్రాక్షములు పు
నల్లు తెలియవచ్చుచు ఉన్నది ఇది ఆ
భేదములు కలిగి ఉండున దీనివలన
మహా మోక్షసాధకము అని స్థాన
వైపులును విశ్వాసములు ఉండును

రుద్రుఁడు (౧) అష్టమూర్తి
శివునికి నామాంతరము

(౨) బ్రహ్మ పురుషులలో పెరి యు
ఇతఁడు బ్రహ్మముఖమునందండి పుత్రును
బ్రహ్మ తొలుత తాను పుట్టించిన సనక
సందనాదులు పరమయోగులై స్వప్తి ర్తలు
కానఁడున మిక్కిలి కోపమును వహిం
చెను అప్పుడు ఆకోపము ఈతనిరూపుగ
అతనియొక్క భూమధ్యమున నుండి రో
నము చేయుచు పుట్టెనుగాన ఇనికి రు
ద్రుఁడు అను నామము కలిగెను అది
ప్రహ్మ కొంత శాంతివహించి స్వాయంభు
వుని శతరూపను పుట్టించెను

రుద్రులు బ్రహ్మమానస పుత్రులు వీరు పద
సెక్కురు ౧ అజుఁడు, ౨ వికపాదుఁడు,
౩ అశిర్బుధ్నుఁడు, ౪ హరుఁడు, ౫
శంభుఁడు, ౬ త్ర్యంబకుఁడు, ౭ అవరా
సికుఁడు ౮ శంకరాఁడు, ౯ వి, ౧౦

నుడు. ౧౦ త్వష్ట, ౧౧ రుద్రుడు మ
ఁయు వీరిని రుద్రుని మానసపుత్రులు అని
యు వాడుదురు

రుమ సుగ్రీవుని భార్య

రురుడు చ్యవనునికొడుకు అగు ప్రమతికిని
ఘృతాచి అను అప్పరసకును పుట్టిన ఋషి
ఇతనిభార్య ప్రమద్వర ఇతఁడు తనభార్య
ను సర్వముకఱచి చంపఁగా ఆమెను తన
తపో మహిమచేత బ్రతికించి అది మొదలు
తనకు కనఁబడిన సర్వములను ఎల్ల కొట్టి
చంపుచు ఉండి కడపట దుండుభము అను
సర్వరూపమును పొంది ఉన్న సహస్రపా
దుఁడు అను మునియొక్క ప్రార్థనచే అది
మానెను ఈధురునికి ప్రమద్వరవలన శన
కుఁడు అనునతఁడు పుట్టెను

రూ

రూప శుక్తిమంతమున ఉండి వెలువడు
ఒకనది

రూపవాహికులు రూపానదీ తీరవాసులు

రూపాశ్వుఁడు ఇ॥ నా॥ కృతాశ్వుఁడు

రే

రేణుక పరశురాముని తల్లి జమద్గ్ని భార్య
ఈమెకు ఒకవ్వుడు పరశురుష వీక్షణమున
మనసు చలంపఁగా జమద్గ్ని అది తెలిసి
కొని పరశురామునిచే ఈమె శిరశ్చేదము
చేయించి అనంతరము ఆపరశురాముఁడు
వేడినంతట ఈమెను పునర్జీవితరాలుగా
చేసెను ఈమె పరాశక్త్యంశము

రేణుమతి నకులుని భార్య

రేవంతుఁడు ఒక గుహ్యకుఁడు

రేవతి (౧) నైవతపర్వతము మీది తామ
రకొలనులో పుట్టిన ఒకకన్యక ఈమెను
అకొలను చెంత ఉండిన ప్రముచుఁడు అను

ముని ఎత్తి పెంచెను కొడుకు నైవత
మనువు

(౨) బలరాముని పత్ని రేవతుని
మాఁతురు ఈమె శర్వాతి పౌత్రుఁడు అగు
నైవతుని కొడుకు అయిన కకుద్ది మాఁతురు
అనియు చెప్పదురు చూ॥ కకుద్ది

(౩) ఇరువది ఏడు నక్షత్రమా
లలో ఒకటి

(౪) అరిష్ట పిష్టుల తల్లి మిత్రుని
భార్య

రై

రైభ్యుఁడు (౧) పు॥ నా॥ ఈళినుఁడు
సుమతి కొడుకు

(౨) రు॥ అథ్వావసు పరావసు
పుల తండ్రి

రైవతకము ఒకానుక కొండ నా॥ కుము
దము ఇది ద్వారకకు సమీపమున ఉం
డును ఋతవాక్కు శాపముచే రేవతి
నక్షత్రము ఈపర్వతముమీద పడెను అది
కారణముగ దీనికి ఈపేరు కలిగెను మఱి
యు ఆరేవతి నక్షత్రము ఈపర్వతమునం
దు పడి ఒకతామర కొలను అయ్యెను అందు
ఒక కన్య పుట్టెను ఆకన్యక రేవతి అనఁ
బడును చూ॥ (౧) రేవతి

రైవతుఁడు (౧) అయిదవ మనువు ప్రియ
వ్రతుని వంశమునందు జనియించిన దుగ్గ
మునికి రేవతియందు పుట్టిన కొడుకు ఇతఁ
డు ప్రియవ్రతుని పుత్రుఁడు అని భాగవ
తమున చెప్పి ఉన్నది

(౨) ఆనర్తుని కొడుకు కకుద్ది
తండ్రి

రో

రోచన వసుదేవుని భార్యలలో ఒకతె

రోమపాడుడు (౧) అం॥ నా॥ దశరథుడు
ధర్మరథుని కొడుకు ఇతడు తనకు సం
తానము లేకపోయినందున శ్రీరాముని
తండ్రి అగు దశరథుని కొమార్తె అగు
శాంతను పెంచుకొనెను కొడుకు చతురం
గుడు

(౨) య॥ విదర్భుని మూడవ

కొడుకు

రోమశుడు రు॥ ఇంద్రుని పంపున ధర్మ
రాజునకు అష్టమండు నాకిలాకమందు ఉ
న్నాడు అని ఎఱిగించి అతనిచే తీర్థ
యాత్ర చేయించిన వాడు

రోమహర్షుడు ఉగ్రశ్రవణుని తండ్రి చూ॥
ఉగ్రశ్రవణుడు

రోహిణము (౧) ఒకానొక పర్వతము ఇందు
రత్నముల గనులు మెండుగా ఉండును

(౨) ఒకానొక వృక్షము ఇది

అలంబ తీగము గట్టన ఉండును ఇందు
వాలఖిల్యులు ఆధోముఖముగా వ్రేలాడుచు
తపస్సు చేయుచు ఉండిరి గరుత్మంతుడు
తాను అపృతమును తెచ్చుట కొరకు పో
వునపుడు తనకు బలము కలుగవలెను అని
గజకచ్ఛపములను ఆహారము చేయ ఎత్తు
కొని పోయి ఈవృక్షపు కొమ్మయందు
పట్టుకొనగా అది విఠిగను ఆతట
గురుత్మంతుడు గజకచ్ఛపములతోడ ఆకొ
మ్మను కూడ ఎత్తుకొని దానిపట్టి వ్రేలుచు
ఉన్న వాలఖిల్యులు వదలిపోగా కొని
పోయి నిమ్మరుష నగము అను కొండయిం
దు పడవైచి అచ్చట గజకచ్ఛపములను
భక్షించి పోయెను చూ॥ గరుడుడు

రోహిణి (౧) ఇరువదియేడు నక్షత్రములలో
ఒకటి దక్షిణజాపతి కూతురు చంద్రుని
ప్రియ భార్య. చూ॥ ప్రభాసము

(౨) బలరాముని తల్లి వసుదేవిని

భార్య

రా

రాదాశ్వుడు పు॥ అహంయాతి కొమ్మ
ఇతనికి ఘృతాచియందు ఒడుగురు పురులు
కలిగిరి అందు బుచ్చేయుపు జ్యేష్ఠుడు

రారవము ఒక సరకము ఈసరకమును కూట
సాక్షియు అశ్వత వాదియు అను భటం
తురు ఇది రెండువేల యోజనముల చది
రము కలది అయి క్రింది ప్రదేశమున మో
కాలి లోతు పల్లము కల రాసంబంధపు
భూమి అయి గొప్పనిష్ఠలచే ఎప్పుడూ మం
దుచు ఉండును అందు యాతనాశరీరులు
పాదములు పెట్టెగానే అవి ధగ్గములు
అయి మరల మొలచుచు ఉండును

రాహితము ఒకానొక అడవి భారత యుద్ధ
మునకు వెదలినప్పుడు కౌరవ సైన్యమునకు
ఇది ఒక విడిదల

ల

లంక రావణాశురుని రాజధాని ఇది దక్షిణ
సముద్రమున త్రికూట పర్వత శిఖరమున
విశ్వకర్మచే నిర్మింపబడి తొలుత మాల్వ
వంతునికి రాజధానిగా ఉండి పిదప మజే
రునికి రాజధాని అయి ఆవల రావణునిచే
ఆక్రమింపఁ బడియెను దీనికి ఏడుప్రాకా
రములు కలవు

లంకిని లంకను కాపాడునట్టి ఒక రాక్షసి
ఇది తటుచుగా లంక అనియే గ్రంథముల
యందు వాడఁబడి ఉన్నది హనుమంతుడు
నీతను వెదక వచ్చినప్పుడు పట్టణములో
చారనీక ఇది అతనిని అడ్డగించి అతనిచే
ఓటువడియెను

లంకు నా॥ లంబ దక్షపుత్రి ధర్మని భార్య.
లంబోదరుడు వినాయకునికి నామము

లక్ష్యాకవి (పినుగు) ఒకానొక ఆంధ్రకవి
తండ్రి లిచ్చన ఇతఁడు భర్తృహరిచే రచి
యింపఁబడి ఉండిన సుఖాపిత రత్నావలి
అను గ్రంథమును తెనిఁగించెను

లక్షణవతి చూ॥ నా॥ గొడవురి

లక్ష్యుఁడు (౧) శ్రీరాముని తిక్కలలో
ఒకఁడు శండ్రి దశరథుఁడు తల్లి సుమి
త్ర ఇతఁడు తన అన్న ఆగు రామునియం
ను మిక్కిలి భక్తి కలవాఁడు చిన్నప్పటి
నుండి రాముని ఎడఁగాయక మెలఁగుచు
ఉండి అలఁడు కాశికయాగ సంరక్షణము
చేయి పోయి నవ్వుడు అతని వెంట పో
యినదే కాక అరణ్యవాసము చేయి పో
యినప్పడును వెంట పోయి ఎల్లకష్టము
లకు ఓర్చి అన్నన కొలుచుచు ఉండెను
కనుకనే భరతుఁడు ఇతనికింటె పెద్దవాఁ
డుగా ఉండఁగాను, రామ లక్షణ భరత
శత్రుఘ్నులు అని అనుక్రమ విరుద్ధముగా
వీరు చెప్పఁబడుదురు ఇతని భార్య జనక
మహారాజు కూతురు అయిన ఊర్విశి

(౨) మర్యాదనుని కొడుకు

లక్ష్మీ విష్ణువుయొక్క భార్య పాలసముద్ర
మున అమృత మధనమవుడు పుట్టెను ఈమె
భాతృ విభాతలతో కూడ జ్యేష్ఠాదేవికి చెల్లె
లు అయి బ్రహ్మకు పుట్టెను అని కొన్ని
యెడల చెప్పఁబడి ఉన్నది నుఱియు భృగు
మహర్షి కూతురు అనియు ఈమెను చెప్ప
దురు దానినిబట్టియే ఈమెకు భాగ్యవి అని
ఒక పేరు కలిగెను ఇన్ని జన్మముల
కును కల్యణేదములచే ఆవతారభేదములును
కలిగెను

లత ఒక అప్పరస చూ॥ నాంధ్రములు

లవణుఁడు ఒకానొక ఆసురుఁడు మధువు
కొడుకు వీఁడు మిగుల హ్రూరుఁడు అయి

సాధువులకు బాధలు కలుగ చేయుచు ఉం
డఁగా వీనిని రామునియనుజుఁడు అయిన
శత్రుఘ్నుఁడు చంపి లోకమునకు హిత
ముకావించెను

లవుఁడు చూ॥ కృతలవులు

లా

లాంగలిని మహేంద్ర వర్షతమున ఉత్పత్తి
అగు ఒకనది

లి

లింగన ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు వదన
మోహినీ విలాసమును రచియించెను

లింగము రుద్రనియొక్క నిర్గుణ స్వరూపము
చూ॥ దేవదారువనము

లి

లిలావతి (౧) హిరణ్యకశిపుని భార్య ప్రహ్లా
దునితల్లి

(౨) భాస్కరాచార్యుల కూతురు

(౩) భాస్కరాచార్యులచే రచి

యింపఁబడిన గణితము చూ॥ భాస్కరా
చార్యులు

లై

లైంగము ఒకపురాణము ఇది ఈశానకల్ప
విషయములను తెలిపెడిది నందికేశ్వర
ప్రోక్షము దీని గ్రంథసంఖ్య ౧౧౦౦౦

లో

లోకపాలురు భూమికి నలుదిక్కులకు రక్ష
కుడై లోకాలోకపర్వతము మీద ఉండు
సుధస్వండు శంఖపాలుఁడు హిరణ్యరో
ముఁడు కేతుమంతుఁడు అను దిక్పాలకు
లకు ఈపేరు చెల్లుచు ఉన్నది

లోకాలోకము ఒకానొక పర్వతము నా॥
చక్రవాళము దీనిలోపలి భాగము మాత్రము

సూర్యకిరణములచే ప్రకాశించును, వెలు
వలిభాగము ప్రకాశింపను, కనుక కొంతకా
నబడుచును కొంతకానబడకయు ఉండు
నది ఆయెను అందువలన దీనికి ఈనామ
ము కలగెను

లోహముద్ర అగస్త్యునిభార్య విదర్భరాజు
కూతురు మిక్కిలి వృత్రత

లోహార్కుడు కాశియందలి ఒకదేవత

లోహితాస్త్రుడు ఇ॥ హరిశ్చంద్రుని కొడుకు

లోహిత్య ఒకనది దీనితీరమున దేవారణ్య
ము ఉన్నది

వ

వంగము ఒకానొక దేశము ఇది బంగాళా
దేశము యొక్క తూర్పు భాగము

వంగుడు అ॥ బలిరండవ కొడుకు వంగ
దేశము ఇతని నామముచే వరంగున

వంది రు॥ జనక మహారాజుయొక్క యజ్ఞ
శాలయందు ఇతనికి అష్టావక్రండు వాద
ము చేసి జయించెను

వక్రప్రయోధి ద॥ విప్రచిత్తి కొడుకు

వజ్ర ఒక అప్పురస చూ॥ నారీతీర్థములు

వజ్రజ్వాల కుంభకర్ణుని భార్య

వజ్రదంతండు భగదత్తుని కొడుకు

వజ్రదంష్ట్రుడు ర॥ రావణుని భటులలో
ఒకడు వీడు కపిసేనలు లంకను ముట్ట
డించి నప్పుడు అగండునిచే దక్షిణద్వార
మున చంపబడెను

వజ్రనాథుడు ది॥ విప్రచిత్తి కొడుకు వీని
తల్లి హిరణ్యకశిపుని కూతురు అయిన
సింహిక సోదరుడు సునాథుడు కూ
తురు ప్రభావతి

వజ్రముష్టి ర॥ చూల్యవంతుని కొడుకు.

వజ్రాంగి ది॥ వజ్రాంగుని భార్య తారకుని
తల్లి

వజ్రాంగుడు ది॥ కశ్యపుని కొడుకు హిర
ణ్యాక్ష హిరణ్యకశిపుల మరణానంతరము,
దితి శుత్రునికై తపము ఆచరించి గర్భము
ధరించి అగర్భము ఇంద్రునిచే భిన్నమై
సప్తమర్తులు జనియించిన పిమ్మట, వరల
పుత్రార్థిని అయి కశ్యపుని నేమిచి అతని
యనుగ్రహముచే వజ్రాంగుని కనియెను
అట్లు జనియించిన ఇతడు ఇంద్రునిజయం
చునట్టి కొడుకును కోరి బ్రహ్మను గూర్చి
తపస్సుచేసి అట్లే వరము పడని తారకా
సురుని కనియెను

వజ్రాండు య॥ కృష్ణుని పాత్రుడు అగు
అనిరుద్ధుని కొడుకు కృష్ణ నిర్మాణము
అయిన పిమ్మట మధురాపురికి ఇతడు
రాజు ఆయెను.

వటస్థానము భారతయుద్ధమప్పుడు కురుసేనకు
ఇది ఒక విడిదల.

వడముడి భీమునికి నామము

వడ్డికవి. ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతడు శృం
గార రసాలవాలమును రచించెను

వత్సంధ్రుడు, చూ॥ నా॥ వత్సప్రీతి

వత్సకుడు య॥ వసుదేవుని తమ్ముడు

వత్సప్రీతి దిష్టుని వంశస్థుడు అయిన బలం
ధనుని కొడుకు

వత్సరుడు ద్రువునిరండవ కొడుకు ఇతని
భార్య సర్వధి కొడుకులు పుష్పార్థుడు
చంద్రకేతుడు ఇహండు ఉర్బుడు వసువు
జయుడు అని ఆటగురు

వత్సండు (౧) కా॥ సేనజిత్తు కొడుకు.

(౨) కా॥ నా॥ ప్రతర్దనుడు,
కువలయాస్త్రుడు, ఋతభ్యజుడు. అల
ర్కుని తండ్రి.

(3) ర|| కంసుని భటులలో

ఒకఁడు కృష్ణుఁడు యమునానది తీరము నందు గోవులను మేపుచు ఉండఁగా ఒక వృషుడు వీఁడు కోడెదూడరూపము పొంది వచ్చి ఆవులను నూడలను పొడిచి బాధింప సాగెను అది తెలిసికొని కృష్ణుఁడు వీనిని చంపెను

వధూసర ఒకానెకనది భృగుమహర్షియొక్క భార్యను పులోముఁడు అను రక్కసుఁడు కొనిపోవునపుడు ఆమె కన్నీరు వలదలై కాట పడ్డవగా ఆకన్నీటి ధారలచే ఈనది ఏర్పడెను

వపుష్ట. కాశి రాజు కూతురు మూడవ జనమే జయని భార్య

వపుష్టుంతుఁడు ప్రియవ్రతుని కొడుకులలో ఒక్కఁడు ఇతనిపాలికె శాల్మల ద్వీపము వచ్చెను ఇతని కొడుకులు పడుగురు

వపుష్సు. ఒక అప్పరస ఈమె నారదోప దేశమున దుర్వాస మహామునికి తపోభంగము చేయ పోయి ఆయన కోపించి శపింపఁగా పక్షి అయి పుట్టెను చూ॥ తార్కి

వరణ ఒకానెకనది ఇది కాశీనక్కను ప్రవహించును

వరద ఒకానెకనది ఇది విదర్భదేశమున ప్రవహించి పూర్వదిక్షిణ వాహిని అయి గోదావరి నదితో సంగమించుచు ఉన్నది

వరరుచి (౧) పాడినియొక్క వ్యాకరణమునకు వార్తికము చేసిన ఋషి నా॥ కాత్యాయనఁడు.

(౨) ప్రాకృతిభాషకు వ్యాకరణము చేసిన ఒకముని ఈయన విక్రమార్కుని అన్న ఆని చెప్పెదరు

వరలక్ష్మీవ్రతము శ్రావణమాసమున శుక్లపక్షమున శుక్రవారమున మున్నెడువలు లక్ష్మీదేవిని అర్చించి చేసెడు ఒకవ్రతము

కుండినము అను ఒక పట్టణమున ఉండిన చారుమతి అను ఒక ముత్తైవయొక్క పాతి వ్రత్యమునకు లక్ష్మీదేవి మెచ్చి ఆమెకు స్వప్నమందు వ్రత్యక్షమై తన్ను అర్పించుము అనిచెప్పి అనేక వరములను ఇచ్చి ఈవ్రతమును అనుష్ఠించు ఇల్లాండ్రు మహాభాగ్య సంపన్నులును పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిగలవారును అగుదురు అని అనుగ్రహించి అంతర్ధానము ఆమెను

వరాంగి శర్యాతి భార్య

వరాహకర్ణుఁడు ఒక యక్షుఁడు

వరాహమిహిరుఁడు ఒకజ్యోతిషుఁడు ఇతఁడు ౧౮౦౦ సంవత్సరములకుముందు ఉండినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది బృహత్సంహిత అనునొక జ్యోతిషగ్రంథమును ఇతఁడు వ్రాసెను అందు గ్రహణములు చంద్రుని వృద్ధిక్షీణతలు మొదలైనవి సకారణములుగ నిరూపింపఁబడి ఉన్నవి బృహజ్ఞాతకము అనునదియు ఇతనిచే వ్రాయఁబడినది

వరాహము. (౧) విష్ణుని దశావతారములలో

ఒకటి కల్పాంతమునందు సమస్తము జలమయము అయి ఎల్లయెడల చీకట్లు నిండుకొనఁగా సర్వేశ్వరుఁడు ఆజలార్ణవమున వటవత్రశాయి అయి యోగనిద్రను తేలుచు ఉండినెత్తులు అగు కొందఱు మహాత్ములు మహర్షి౯కనివాసులు ప్రస్తుతింప ప్రసన్నుడై జలార్ణవమున మునింగిన భరామిని తేల్చుట కొఱకు శ్వేతవరాహరూపమును పొందెను అదియే వరాహావతారము అనఁబడును అప్పుడు భరామి ఆవరాహముయొక్క కోటపంటిచే వెకలించి ఎత్తఁబడి అడఁగిపోక

నిలిచెను ఈ అవతారమున లోకకంటకుడు
అగు హిరణ్యాక్షుని విష్ణువు తెగటార్చెను

(౨) ఒకానొక పర్యతము ఇది
మగధదేశమందు ఉండును

(3) ఒక పుణ్యక్షేత్రము ఇది
నేపాలదేశమున ఉండును

వరుణ ఆర్యావర్తమునందు ఉండునట్టి ఒకనది
వరుణుడు అష్టదిక్పాలకులలో ఒకడు
ఇతనిదిక్కు పడమర భార్య శ్యామలాదేవి
పట్టణము శ్రద్ధావతి ఆయుధము పాశము
వాహనము మొసలి హంసయును ఇతనికి
వాహనముగా కొన్నియెడల చెప్పబడి ఉన్న
ది మఱియు ఇతడు జలాధిపతి అయి
ఉండును

వరాహిని ఒక గంధర్వస్త్రీ ప్రవరుడు అను
బ్రాహ్మణునిచూచి మోహించి అతడు తన్ను
పరిగ్రహింపక పోగా విచారగ్రస్త అయి
ఉండెను అదితెలిసి దానిని వలచి ఉండిన
ఒక గంధర్వుడు ఆ బ్రాహ్మణునిరూపము
ధరించివచ్చి ఆమెను కూడెను వారికి స్వ
రోధి అను కొమారుడు కలిగెను అతనికి
స్వారోచిషమనువు జనించెను

వర్చస్సు చంద్రుని కొడుకులలో ఒకడు
వర్ణములు జాతులు ఇతిబ్రాహ్మణ త్రివిధ
వైశ్య శూద్రభేదములచే నాలుగు విధములు
అందు బ్రహ్మయొక్క ముఖమునుండి బ్రా
హ్మణులును భుజములనుండి త్రివిధులును
ఉరువులనుండి వైశ్యులును పాదములనుండి
శూద్రులును జన్మించిరి

“బ్రాహ్మణోస్యముఖమానీతః

బాహూరాజస్యకృతః ।

ఉరూతదస్యవైశ్యః ।

పద్భ్యాం శూద్రో అజాయతః” అని

ఇందులకు ప్రమాణము. చూ॥ ఆచారకాం

డము ఈనాలుగు వర్ణులు జన్మలకును
నాలుగు ఆశ్రమములు చెప్పబడి ఉన్నవి
అవి బ్రహ్మచర్యము గృహస్థము వాన
ప్రస్థము సన్యాసము అనఁబడును బ్రాహ్మ
ణుడు ఉపనయనము అయిన తొడనె
గురువును ఆశ్రయించి వేదమును అభ్య
సించుచు అగ్నిపూజలు నడపుచు ఉండుట
బ్రహ్మచర్యము అనియు, పిదప అరచు
గురువుయొక్క ఆజ్ఞకొని పెండ్లాడి సత్కర్మ
ములు నడపుచు ఉండుట గృహస్థ్యము అని
యు, ఆగృహస్థుడు వనమనకు అరిగి తపో
నియమింపి ఉండుట వానప్రస్థము అనియు,
సర్వసంగపరిత్యాగి అయి దేశాటనగైరుప
ములచే కాలము గడపుట సన్యాసము అని
యు, వేర్కొనఁబడుచు ఉండును ఇందు
వైశ్యశూద్రులకు బ్రహ్మచర్యమన వేదాధ్య
యనమును వినుచు గురుశుక్రూష నడపుట
ధర్మము సత్యము శాపము అహింస అన
సూయత త్స ఆన్యశంస్యము అకార్య
ణ్యము సంతోషము అను ఎనిమిది గుణము
లు సకల వర్ణాశ్రమముల వారికిని కలిగి ఉం
డవలెను అవిలేనివారు దండనాస్థులు అగు
దురు

వర్తవ్యుక్తు య॥ అక్షరూని తమ్ముడు.

వర్ష మరీచి భార్యలలో ఒకతే ఈమె కొడు
కులు అటుగురు బ్రహ్మశాపముచే దేవకీగర్భ
మున పుట్టి కంసునిచే చంపఁబడి సుతలము
నందుచేరి ఉంిరి పిమ్మట కొంతకాలము
సకువెనుక కృష్ణుడు దేవకీదేవి ప్రాథనచే
ఆమెకు వారిని తెచ్చిచూపి వారికి శాప
విమోచనము కావించెను

వలలుండు భీముండు అజ్ఞాతవాసకాలమపుడు
వంటవానివేషము ధరించుకొని పెట్టుకొన్న
వేరు.

వల్లభి రాజపుత్రస్థానమునందలి ఒకపట్టణము.

వసిష్ఠుడు రు॥ బ్రహ్మమానస పుత్రులలో
ఒకడు మహాతపస్సంపన్నుడు ఇత్యైష్ఠకు
వంశస్థులకు పురోహితుడు వైవస్వతమన్వం
తరమున సప్తస్థులలో ఒకడు ఇతని భార్య
ఆరుంధతి కొడుకులు శక్తిమందలగు వారు
సూతుగురు ఈతడు దక్ష ప్రజాపతి కూ
తురు అగు ఊర్జను వివాహమయి ఆపె
యందు రజుడు గోత్రుడు ఊర్జవాహు
పు సవనుడు అనఘుడు సుతపుండు
శుక్రుడు అని ఏడుగురుపుత్రులను పొందె
ను వారు స్వాయంభువ మన్వంతరమున
సప్తస్థులుగ ఉండిరి ఇతడు తొలుత
బ్రహ్మమానస పుత్రుడు అయి ఉండినిమి
శాపముచేత ఆశరీరమునకు నాశము కలు
గఁగా మిత్రావరుణులకు మరల జన్మించెను
ఒకప్పుడు మిత్రావరుణులకు ఊర్జునీని
చూచి రేతస్సుచ్ఛలితము అయి అది ఒక
కుంభమునందు చేర్చబడఁగా అందుండి
వసిష్ఠుడును అగస్త్యుడును పుట్టిరి కనుక
వీరు ఇరువురును కుంభజులు అనబడుదురు
వఘుద ఒకగంధర్వశ్రీ మాలి అను రాక్ష
సునిభార్య
వఘుడు ఇ॥ చూ॥ నా॥ త్రసదస్యుడు
వఘుదేవుడు (౧) య॥ నా॥ ఆనకడుంధు
శూరుని కొడుకు దేవకి మగడు కృష్ణబల
రాములతోండి కొండలు కళ్యపుడు వఘు
దేవుడుగాను అదితి దేవకిగాను పుట్టిరి అని
చెప్పదురు

(౨) చూ॥ ౨ కణ్వుడు
వఘువడుడు ఉపరిచర వఘువుయొక్క నేనా
పతి కోలాహల సంగమమున శక్తిమతియం
దు జనియించినవాడు గిరిక తోడఁబుట్టావు.
వఘుమంతుడు. చూ॥ నా॥ శృతాయువు
వఘువు (౧) కు॥ చేదిరాజు కృతికొడుకు
శక్తిమతికి కోలాహలసంగమముచే పుట్టిన

గిరికను పెండ్లాడెను ఇతడు సద్యోజాత
వైరాగ్యమున ఒకముని యాశ్రమమందు
తపము చేయుచు ఉండఁగా ఇతని తప
మునకు దేవేంద్రుడు మెచ్చి పెక్కువస్తువు
లతోడ ఒకవిమానమును ఇతనికి ఇచ్చెను
దానిని ఎక్కి ఇతడు ఉప్పరమున చరిం
చుచు ఉండును దానిచే ఇతడు ఉపరిచర
వఘువు అనబడును ఒకానొకప్పుడు ఇ
తడు అడవిక వేటాడఁపోయి ఆవనము
నందలి మనోజ్ఞతను చూచునపుడు ప్రియ
భార్య అగు గిరిక తలఁపునకు రాఁగా రేత
స్సుజాతైన అంతట ఇతడు ఆరేతస్సు
ను ఒకదొప్పలో సంగ్రహించి తనపెంపుడు
డేగచేత ఇచ్చి గిరికవద్ద చేర్చుము అని పంపె
ను అట్లు ఆడేగ ఆదొప్పను కొనిపోవుచు
ఉండఁగా మఱియొకడేగ వచ్చి దానితో
పోట్లాడి ఆదొప్పను గ్రహింప పోయెను
అప్పుడు దొప్పలోనిది యమునానదిలో
పడెను పడఁగానే ఆనదిని శాపవశమున
చేప అయి ఉన్న అద్రిక అను అప్పరశ
దానిని త్రాగి గర్భిణి అయి ఒక్కకూతును
ఒక్కకొడుకును కనెను. ఆకొడుకు మ
త్స్యుడు అనఁబరిగి మత్స్యదేశమునకు
తీరడు ఆయెను ఆకూతురు దాశరాజు
నెద్ద పెరిగి కన్యాత్వముననె పరాశరునకు
వ్యాసుని కని పిదప శంతనుని పెండ్లాడెను
ఇది గాక ఉపరిచరవఘువునకు అయిదు
గురు కొడుకులు కలరు వారు బృహద్రథుడు
కుసుంబుడు మత్స్యుడు ప్రత్యగ్రుడు
చేదిమందు అనబడుదురు. (భారతమునం
దు ఇతనికొడుకులు బృహద్రథుడు, మణి
వాహనుడు, సౌబలుడు, యదువు, రాజ
న్యుడు, అనువారు అయిదుగురు అని
ఉన్నది)

(౨) నృగుసేవంశస్థుడు అగు భూ
తజ్యోతి కొడుకు

(౩) కుశికుని నాలవకొడుకు ఇతఁ
డు గిరివ్రజపురమును కావించెను

(౪) య॥ వసుదేవునికి శ్రీదేవి
యందు పుట్టిన కొడుకు

(౫) ద॥ మురాసురుని కొడుకు
శ్రీకృష్ణునిచే చంపబడెను

(౬) దక్షప్రజాపతి కొమార్తె ధర్మని
భార్య అష్టవసువులతల్లి

వసువులు చూ॥ అష్టవసువులు

వసుసేనండు కర్ణుడు

వహ్ని (౧) అగ్నికి నామాంతరము

(౨) యయాతిపౌత్రుడు తుర్వ
సువు శుక్రుడు

వా

వాజసనేయశాఖ చూ॥ యాజ్ఞవల్క్యుడు

వాతాపి ద॥ విప్రచిత్రికి సింహికయందు పు

ట్టినకొడుకు చూ॥ అగస్త్యుడు భాగవత

మునవాతాపి ఇల్వలులు ప్రహ్లాదునితమ్ముడు

అగు హ్లాదునికొడుకులు అనిచెప్పి ఉన్నది

వాత్స్యుడు రు॥ శాకల్యుని శిష్యుడు

వాసుదేవుడు వసిష్ఠునితో కూడ అయోధ్య

యందు ఉండిన దశరథుని పురోహితుడు.

వామనము (౧) ఇది అష్టాదశ పురాణము

లలో ఒకటి. శ్వేతవరాహ శల్పసంబంధ

మును వేదశ్రయవిషయమును త్రివిక్రమాధి

వర్ణమును కలది ఇది బ్రహ్మప్రోక్షము

దీనిగ్రంథసంఖ్య ౧౮౦౦౦

(౨) దక్షిణపు దిక్కునందలి

వినుంగు

వామనుడు బలిని సంచరించుటకు అయి

అదితిగర్భమున అవతరించిన విష్ణువు ఈ

విష్ణువు తనకు శుట్టవలయును అని కశ్యప

ప్రజాపతి అనేకసహస్ర సంవత్సరములు

తపము ఆచరించెను. ఇతఁడు మూడులోక

ములను వ్యాపించినందున త్రివిక్రముడు

అనియు ఇంద్రునితమ్ముడు అయినందున

ఉపేంద్రుడు అనియు చెప్పబడును ఈ

వామానావతారము విష్ణువుయొక్క దశావ

తారములలో అయిదవది

వాయువు నా॥ అనిలుడు అష్టదిక్పాల

కులలో ఒకఁడు ఇల్లినదిక్కు పశ్చిమాక్ష

రము భార్య అంజన వాహనము జింక

వట్టణము గంధవతి ఆయుధము ధ్వజము

ఇతఁడు బలమునందు ప్రసిద్ధుడు

వారణావతము ప్రయాగ ఇందు దుర్యోధ

నుఁడు ఒక్కయిల్లు కట్టించి అందు పాండ

వులను కాపురము ఉంచి చంప ప్రయత్నిం

చెను భారతయుద్ధకాలమున కురునైన్యము

నకు ఇది ఒకవిడిదల

వారణాసి } కాశి వరణ అని అనురెండు నదు

వారాణసి } లు రెండుప్రక్కల ప్రవహించు

టచే దీనికి ఈపేరు కలిగెను

వారాహము (౧) ఒక కల్పము చతుష్కృతి

బ్రహ్మయొక్క ఆయుఃపరిమాణమున కడపటి

సగము మనుష్యసంవత్సరములు ౮౬౮

కోట్లు చేరిన అతనికి ఒక్కదినము అట్టి

౩౬౦ దినములు అతనికి ఒకసంవత్సరము.

అట్టి ౧౦౦సంవత్సరములు అతని ఆయువు

ఇష్టదుజరుగనది వారాహకల్పమే

(౨) ఇది ఒకపురాణము

వారాహరూప నారాయణప్రోక్షము మాన

కల్ప విచారాదులు కలది దీనిగ్రంథసంఖ్య

౨౮౦౦౦

వారుణము ఒక ఉపపురాణము

వారుణి మద్యమునకు అధిదేవత వరుణుని

వలన కలిగినది

వాలఖిల్లులు వీరు బ్రహ్మమానసశ్రుతులలో
ఒక్కఁడు అయిన క్రతువునకు పుట్టిన అం
గుష్ఠప్రమాణదేహులు అగు అటువదివేపురు
మహాతపస్సంపన్నులు నిరంతరము సూర్య
రథము చుట్టు తిరుగుచు ఉండుదురు మఱి
యు వీరు బ్రహ్మరోమ మాపమునుండి శ్రు
తలుల కొందఱు వాడుకొందురు

వారి సుగ్రీవునియన్న అంగదుని తండ్రి
ఇతనిభార్య తార మా|| సుగ్రీవుఁడు
వాలేశ్వరుఁడు భట్టాచార్యమున పద్యకా
వ్యముగా రచించిన ఒక ఆంధ్రకవి
వాల్మీకి సంస్కృతరామాయణమును రచి
యించిన ఒకఁబుఁచి ఇతఁడు చిరకాలము
తపస్సు చేయుచు సమాధిని ఉండఁగా
ఇతనిపై పుట్ట పెట్టెను ఇందోనిబద్ధముగ
కవనము సృష్టిచేసినవాఁడు ఇతఁడే అని
తెలియవచ్చుచు ఉన్నది

“భువికవితాకన్యః బుష్టించెనెవాఁడు”

అని భట్టుమూర్తి

వాసవదత్త ఒక సంస్కృతకావ్యము. ఇది
సుబంధునిచే కల్పింపఁబడినది

వాసువుఁడు ఇంద్రుఁడు.

వాసుదేవుఁడు (౧) కృష్ణుఁడు. వసుదేవుని
కొడుకు అని అర్థము

(౨) కరుణాదేశమునకురాజు
ఇతఁడు బలగర్వమున మహోన్నతుఁడు అయి
వాసుదేవ నామమున తాను ఒక్కరుండే
ఉండతగును కాని మఱియొక్కఁడు ఉండ
తగునా అని కృష్ణునితో మత్సరించి ఆతనిచే
మడిసెను

(౩) ఒకపండితుఁడు. ఇతఁడు
అంధ్రశబ్ద చింతామణికి వృత్తివాని ఉ
న్నాఁడు అది వాసుదేవవృత్తి అనఁ
బడును.

వి

విందానువిందులు. జయత్సేనునికి వసుదేవుని
చెలియలైన రాజాధి దేవియందు పుట్టిన
కొడుకులు

వింధ్యావళి బలిచక్రవర్తిభార్య
వికటుఁడు ర|| సుమాలి కొడుకు
వికర్ణుఁడు దుర్యోధనుని తమ్ముఁడు
వికుక్షి ఇ|| కుక్షికొడుకు కకుత్స్థుని తండ్రి
వికృతి య|| జీమాతుని కొడుకు

విక్రమార్కుఁడు ఒక శకపురుషుఁడు పం
ద్రశర్మ అను వ్రాహ్మణునికి ఉజ్జయిని
రాజు అగు శ్రతేగ్రియొక్క మాఁతునందు
పుట్టినవాఁడు ఇతఁడు ఘోరమైనతపస్సు
చేసి కాలికాదేవి అనుగ్రహమును పడసి
ఎటువంటి పనినైనను సాహసించి చేయుచు
సాహసాంకుఁడు అను బిరుదును పొందెను.
మఱియు మహాభ్యాతితో ఉజ్జయినియందు
రాజ్యముచేసి కడపట శాలివాహ నునిచే
చంపఁబడియెను ఆర్యావర్తమున నేడును
విక్రమార్కశకమున వ్యవహరింతురు. ఇ
తనిజననము ఇప్పటికి ౧౯౩౫ సంవత్సర
ములనాఁడు

విక్రమార్కనీయము. ఒకానొక సంస్కృత
నాటకము ఇది కాలిదాసునిచే రచింపఁ
బడినది ఇందు ఊర్వశి వరూరపుని విడిచి
పోవ అతఁడు చెందిన విరహవేదనను అను
సరించినకథ చెప్పఁబడి ఉండును

విచిత్రవీరుఁడు భృతరాష్ట్ర, పాండురాజుల
తండ్రి ఇతనితండ్రి శంతనుఁడు. తల్లి
సత్యవతి అన్న చిత్రాంగదుఁడు

విజయాశ్వుఁడు. పృథుచక్రవర్తి కొడుకు
వా|| అంతర్ధానుఁడు

విజయఁడు. (౧) ఇ|| సుదేవుని కొడుకు.
రుకునితండ్రి

(౧) విష్ణు పరిచరులలో ఒక్కడ
డు చూ॥ జయ విజయులు

(3) అర్జునునకు నామాంతరము

(౪) చూ॥ నా॥ అమవశువు

(౫) అ॥ బృహత్పదముని కొ
డుకు

(౬) మి॥ జయిని కొడుకు
విటకుండు ర॥ శుమాలి కొడుకు

విదూరభుండు (౧) వక్రస్థితిమామ ముదా
వతి తండ్రి

(౨) య॥ రెండవభజమానని
కొడుకు

వితరుండు నా॥ భరద్వాజుండు ఇతడు
ఉత్తమస్థితికి పు
ట్టెను తల్లిదండ్రులు కరువురును ఈతడు
పుట్టినతోడనే వదలిపెట్టి చనిరి అప్పుడు
ఇతనిని మరుత్తులు ఎత్తిపెంచి సంతానము
లేని పూరువంశజుండు అయిన భరతునికి
తెచ్చి ఇచ్చిరి ఇతనికి పుట్టిన భమస్సుండు
భరతుని పుత్రుండు అయెను

వితలము నల్లనిచాయ కలిగిన ఒక అథో
లోకము

విత్త చంద్రభాగకు ఉపనది

విదర్భము ఇది ఇప్పటి బీరారు బీడరు దేశ
ములు దీనికి విదర్భునివలన ఈనామము
కలిగెను

విదర్భుండు య॥ శ్యామఘ్నుని కొడుకు. ఇ
తడు ఏలినదేశమే విదర్భము. ఇతనికి
కుళుండు క్రుంధుండు రోమపాడుండు అని
మువ్వురు కొడుకులు

విదిత (౧) మాళవదేశమున ప్రవహించునట్టి
నది

(౨) మాళవదేశమున విదితానదిగట్టిన
ఉండు పట్టణము.

విదురుండు కృతరాష్ట్రుని పంత్రి అంజిక
యొక్కదానియందు వ్యాసునివలన జన్మం
చినవాండు ఈయన మాండవుని శాపము
వలన శూద్రుండు అయి పుట్టిన యముండు
ఈతడు మహా ధర్మార్ముతు కృతరా
ష్ట్రుండు పాండవులకు ఎల్లచేయకుండునట్లు
పెక్కు మాటలు అతనికి బుద్ధిచెప్పెను
చూ॥ మాండవుండు

విదుషుండు ఇంద్రునికి శచీదేవియందు పుట్టిన
మూడవ కొడుకు

విదూరభుండు మి॥ శురభుని కొడుకు

విదేహుండు నిమిక్కుండు నా॥ మిథిలుండు
ఇతనిదేర మిథిలదేశమునకు విదేహదేశము
అనియు నామము కలిగెను చూ॥ మిథి
లుండు

విద్యాధరులు దేవతలలో ఒక తెగవారు
మాలికాంజనాది విద్యలను ధరించిన జీ
మాత వాహనాదులు

విద్యానాథుండు ఒకా నొక ఆలంకారిక
సంస్కృతకవి ఇతడు ౫౦౦ సంవత్సర
ములకు ముందు ఏకశిలానగరమున పుట్టెను
తన ప్రభువు అయిన ప్రతాప రుద్రునియొ
క్క మహిమను తెలుపునట్టి ప్రతాపరుద్ర
యము అను అలంకార గ్రంథము ఒకటి
రచించెను

విద్యారణ్యస్వామి మాధవాచార్యుండు. ఈ
యన కుంగభద్రా నదీతీరమున పంప
అను గ్రామమున రమారమి ౫౦౦ సంవ
త్సరములకు ముందు విద్యానగర రాజులు
అయిన హరిహరాయుల బుక్కరాయుల
కాలమున ఉండెను ఈయనను విద్యా
నారాయణుండు అనియు అందురు వరా
శరమాధవీయము ఈయనచేతనే వ్రాయం
బడెను

విద్యుజ్జ్వల్యుడు (౧) రు॥ రావణుని భటులలో ఒకడు. వీడు మహా మాయావి నీత అశోకవనమున ఉండునపుడు తన మాయచే రామలక్ష్మణుల తలలును కల్పించి నీపెనిమిటియు అతని తమ్ముడును రావణునిచే చంపబడిరి, ఇవే వాఁతలలు అని ఆమెకు చూపి బెదరించెను

(౨) రు॥ శూర్పణఖ భర్త వీడు కాళకేయ వంశమున జనించిన వాడు రావణుడు దిగ్విజయార్థము పోయి కాళకేయులతో పోరాడునపుడు వీనిని ఆసందడిలో తనమఱచి అనితెలిసి కోలేక చంపెను అంతట వీనిభార్య అగు శూర్పణఖ తన అన్న అగు రావణుని చేరి బుఁఖింపగా వాడు తాను తెలియక చంపితిని అనియు భర్తచచ్చటవలని చింత మాని స్వేచ్ఛగా నీవుచరింపుము అనియు చెప్పి ఖరదూషణ త్రిరులను తోడుచేసి దృఢకారణ్యము నందలి జనస్థానమునకు వంపెను శూర్పణఖ తనభర్త చచ్చునప్పటికి ఆఱునెలల గర్భిణి అయి ఉండెను కనక పది నెలలు నిండగానే జంబుకుమారుడు అను కొడుకును కన్దెను వాడు తన మేనమామ వలన తనతండ్రికి కలిగిన కీడు ఎఱింగి ఆవగ తీర్చుకొని సూర్యుని గూర్చి పంచవటి సమీపమున ఒక వెదురు పొదయందు చేరి తపస్సు చేయుచుండెను అట్టియెడ సీతారాములకు శుశ్రూష చేయుచు వనవాసము చేయుచు ఉండిన లక్ష్మణుడు సమీపకు దర్శన కేగిరి ఆవెనురు పొదకడకు వచ్చి తానియందు మెండుగా దర్శనెరిగి ఉండగా, కత్తితో ఆపొదతోడ జంబుకుమారుని తలను నఱికి ఎవఁడో తపస్వి తనచే చంపబడెను అని విచారవడుచు ఉండెను అంత ఆసమీపాత్రము

ముల బుులులు వాడు రాక్షసుడు అగుటను తెలియచేసి అతనివిచారమును పోగొట్టిరి అది తెలిసి శూర్పణఖ రాముని వంచింపఁజోయి భంగపడి నీతను కొనిపోవ రావణుని ప్రేరేపించెను

విద్యుత్ప్రేకుడు ర॥ హేతకొడుకు తల్లి భయ విద్యుద్రువుడు. ర॥ కుబేరుని అనుచరులలో ఒకడు కంకుడు అనుపక్షిని చంపి కండరుడు అను పక్షిచే చంపబడెను

విభాత భాతతమ్ముడు ఇతని భార్య నియతి చూ॥ భాత

బభువు చూ॥ నా॥ చంద్రుడు

వినత కశ్యపుని భార్యలలో ఒకతె దక్ష ప్రజాపతి మాఁతురు ఈపె కొడుకులు అనూరుడు గరుడుడు చూ॥ గరుడుడు

వినకుడు సుగ్రీవునిచే నీతను వెదకుటకై తూర్పుదెసకు వంపబడిన వానర సేనాధిపతి

వినాయకుడు విఘ్నేశ్వరుడు ఒకప్పడు వార్షతి సుతకామిని అయి చెలికత్తెలతోడ దారుమయములు అగు బొమ్మలను పెట్టుకొని ఆడుకొనుచు ఉండి గంభయైక్తతైలమును మేస వూని నలుంగు ఇడుకొని నలఁచునపుడు సాలిఖ నలుంగుపిండిచే గజాననమును నరాకారమును కలబొమ్మను చేసి పుత్రుఁడు అని భావించుచు గంగలో వదలెను అంత కొంతకాలమునకు అబొమ్మ దృఢశరీరమును ప్రాణమును కలిగి లోకము అంతయు వ్యాపించెను అరత అతనిని గంగయ ను పార్వతియు తమపుత్రుఁడు అని కైకొనిరి చతుర్ముఖబ్రహ్మ అతనికి వినాయకాధి పత్యమును ఒసంగెను ఆ ఇతఁడు గణనాయకుఁడు అనియు విఘ్నేశ్వరుఁడు అనియు చెప్పబడి సమస్తకార్యములందు

దును మొదల పూజింపబడును మఱియు ఇతనికి ఏకదంతుడు మూషకవాహనుడు మోదకహస్తుడు లంబోదరుడు ఇత్యాది నామములు అనేకములు కలవు మఱియు ఇతనివిషయమే అనేకులు అనేకవిధములు గా చెప్పెదరు చూ॥ గజాస్యుడు

పాండవులు వసవాసము చేయు కాలమున ఒకప్పుడు ధర్మరాజు సూతుని యాశ్రమమునకు పోయి తమకు రాజ్యము నీర్ధింపజేయునట్టి ఒకవ్రతము ఆసతిమ్ము అని అతనివేడఁగా అతడు (సాంబమూర్తి కుమారస్వామికి చెప్పినవిధమున) భాద్రపదశుక్ల చతుర్దశిని విఘ్నేశ్వరుని ప్రతిమ చేసి పూజించిన శత్రుజయము కలుగును అని చెప్పెను ఈవ్రతమును వినాయకవ్రతము అందురు దీనిని ఆచరించునట్టివారికి వట్టి అపవాదము ఏదియైన కలిగినను అది తొలగిపోవును ఇంతకు ముందు ఒకప్పుడు వినాయకుడు ఒకనాడు తైలాసమున కుబ్జరూపుఁడు అయివెలుగుచు ఉండఁగా అతనిని చంద్రుడు వరిహసింప అపుడు వినాయకుడు ఆచంద్రుని పొడగని నిన్ను చపుతినాడు చూచువారికి అపవాదము నీర్ధించును అని శపియించి ఉండెను అందులకు చంద్రుఁడు భిన్నుడై అట్లు కాకుండ అనుగ్రహించువు అని వేడఁగా మైచెప్పినట్లు వినాయకవ్రతము ఆచరించువారికి ఆయపవాదము తొలగును అని ప్రసాదించెను

వివాశ ఒకానొకనది ఇది హిమవత్సర్వతమునకు దక్షిణమున ఉత్పత్తి అయి శతదూనిదితో సంగమము అగును

“పుత్రశోకాత్పాశంబధ్వాప్రవిష్టం వసిష్ఠం హాశాద్విమోచిత వతితి” వివాశా అని శ్లోకము

పులుడు. య॥ బలరాముని తమ్ముడు

వివ్రచ్చి వీడు కశ్యపునికి దనువునంబు పుట్టిన పుత్రుఁడు దితికాక్షురు అయిన సింహికను పెండ్లాడెను వీనికొడుకులు రాహువు కేతువు నముచి వాతాపి ఇల్వలుఁడు నరకుఁడు స్వర్భానుఁడు పులోముఁడు వక్త్రయోధి మొదలగు వారు

విభండకుఁడు రు॥ కశ్యపుని కొడుకు ఇతఁడు అఖండిత బ్రహ్మచర్యమున తపముఁగులు పుచు ఒకనాడు ఒకమడుంగున నీరాడుచు ఉన్న సమయమున ఊర్వసిని చూచి ఇతనికి రేతస్సు స్థలితము అయ్యెను దానితో మిశ్రమైన జలమును ఒక్క పెంటిమ్మగము త్రావి గర్భము తాల్చి ఋశ్యశృంగుఁడు అను కొమారుని కనియెను

విభావసి మందారుఁడు అను విద్యాధరుని కూతురు ఈమె స్వరోచికి పృగఽక్షిజాతుల భాషలు తెలిసికొను విద్యను ఒకటి ఇచ్చి అతనిని పెండ్లియాడెను

విభావసుఁడు (౧) ద॥ దనువుయొక్క పుత్రులలో ఒకఁడు

(౨) ద॥ మురాసురుని కొడుకు వీడు శ్రీకృష్ణునిచే చంపబడెను

(౩) ఒక బ్రాహ్మణుఁడు. ఇతఁడు తనతమ్మునిచే కూర్మము అగునట్లు శపింపబడి అమృత హరణార్థము పోవునపుడు గరుత్మంతునిచే భక్షింపబడెను చూ॥ గరుడుఁడు.

(౪) వశువు పుత్రుడు.

విభీషణుఁడు ర॥ విశ్రాంతునకు కైకనీయందు పుట్టిన మూడవ కొమారుఁడు రావణాసురుని యనుజుఁడు ఇతఁడు శ్రీరామునకు నీతాదేవిని మరల కొనిపోయి ఇమ్ము అని తన ఆస్తి అగు రావణునికి బహువిధముల బోధించి అది అతఁడు విసక

అవమానించినందున ఆతనినివదిలి రాముని శరణుచొచ్చెను. అంతట శ్రీరాముడు ఇతనికి అభయము ఇచ్చి రావణుని మరణానంతరము లంకకు రాజునుగా చేసెను ఇతడు చిరంజీవి

విభువు (౧) కా॥ సత్యకేతువు కొడుకు సువిభువు తండ్రి

(౨) య॥ బ్రహ్మపు కొడుకు.

విభూతి స్వార్థులును కైపులును త్రిపుండ్రముగా ఉంచుకొను భక్తులు ఇది విశ్వరూప్రదాయకము అనియు సకల పాపనాశకము అనియు భూతప్రేత పిశాచాది గ్రహముల వలని భయమును పోగొట్టి రక్షించును అనియు ప్రసిద్ధి ఈకారణములం బట్టి ఇది విభూతి భగవత్తు భక్తులు యెరము రక్ష అనునామములు కలిగి ఉండును భక్తస్వానము ఆత్మైక్యస్వానము అనబడు దీనిని వాడుక స్వానమునకంటె విశేషము అని భావింతురు.

విభ్రాజుడు కా॥ సుకృతి కొడుకు

విరజుడు (౧) రు॥ జాతకర్ణిమృదుడు

(౨) ప్రి॥ త్వష్టకొడుకు.

విరటుడు మత్స్యదేశాధిపతి ఇతనిరాష్ట్ర

విరాటుడు మునందు పాండవులు తమ

అజ్ఞాతవాసకాల సంవత్సరమును కడపిరి అప్పుడు ఇతడు తనపుత్రిక అగు ఉత్తరను అజ్ఞునిపుత్రుడు అయిన అభిమన్యునకు ఇచ్చి పాణిగ్రహణము చేయించెను ఇతడు భారతయుద్ధమున పాండవులకు తోడు అయ్యెను.

విరాధుడు ర॥ పూర్వమున తుంబురుండు అనుగంధర్వుడు వీడు కువేరునిశాపముచే రాక్షసత్వము పొంది శ్రీరాముడు దండకారణ్యము ప్రవేశించినపుడు అతనిని అడ్డగించి అతనిచే చంపబడి శాపవిముక్తుడు అయ్యెను.

విరూపాక్షుడు (౧) ర॥ మాత్యవంతుని కొడుకు సుగ్రీవునిచే చంపబడెను

(౨) దనువు పుత్రుడు

విరూపుడు రెండవ అంబరీషుని కెద్దకొడుకు విరోచనుడు ది॥ ప్రహ్లాదుని కొడుకు బలి చక్రవర్తి తండ్రి

విరోహణుడు ప్రి॥ నరుని కొడుకు

విలోమతనయుడు య॥ కుకురుని పుత్రుడు అయిన వృష్ణి కొడుకు

వివస్వతుడు ద్వాదశాదిత్యులలో ఒకడు. తండ్రి కశ్యపుడు తల్లి అదితి ఇతనినే సూర్యుడు అని చెప్పదురు ఇతడు విశ్వకర్మ కొమార్తెలు అగు సంజ్ఞాదేవి ఛాయాదేవి అను వారిని వివాహమయ్యెను ఈ వివస్వతునికి వైవస్వతమనువు యముడు శని అని ముఖ్యురు కొడుకులును, యమున తపతి అని ఇరువురు కొమార్తెలును వుట్టిరి చూ॥ వైవస్వతమనువు.

వివింశుడు రెండవఖనిత్రుని తండ్రి.

విశాఖదత్తుడు ముద్రా రాక్షసమును వ్రాసినకవి.

విశాలము గిరివ్రజమునుండి మిథిలాగరమునకు పోవుమార్గమున ఉండు దేశము.

విశాలాక్షి కాశీ విశ్వేశ్వరుని భార్య.

విశాలుడు ఇత్యేకుని తమ్ముడు అగు నభిగుని వంశస్థుడు అయిన తృణబింబుని కొడుకు ఇతడు పిలిసదేశమే విశాలము ఇతని కొడుకు శామచంద్రుడు

విశిష్టాద్వైతము త్రిమతములలో ఒకటి ఈ మతమునందు చిత్తు అచిత్తు ఈశ్వరుండు అని వదార్థములు మూడు అందు చిత్తు అనగా అత్త ఆ అత్త జ్ఞానేంద్రియ మనూబుద్ధి విలక్షణమై అజడమై ఆనంద రూపమై నిత్యమై అణుపై నిరవయ్యై నిర్వి

కారమై జ్ఞానాశ్రయమై ఈశ్వరునికి శేష
మై ఉండునది అజడము అనఁగా స్వయం
ప్రకాశము జ్ఞానాంతరావేక్షలేక తనకు
తానే ప్రకాశించునది అణువు అనఁగా
అత్యల్ప పరిమాణము కలది అట్టి పరిణామ
ము కలిగి ఒక్కచోట ఉన్నను శరీరము
నందంతట సుఖదుఃఖానుభవము కలుగుట,
దీపము ఒక్కచోట ఉన్నను దానిప్రభ
అంతట వ్యాపించునట్లు వ్యాపించునట్టి జ్ఞా
నముచే, కిలుగుచు ఉన్నది శేషము అనఁ
గా లోపదీనది జ్ఞానాశ్రయము అనఁగా
జ్ఞానమునకు ఆశ్రయమైనది ఈజ్ఞానము
ధర్మభూతము అని చెప్పబడును ఇది
సుషుప్తి మూర్ఛాదులయందు ప్రసరణము
లేనందున ప్రకాశింపదు

౨ ఆత్మ బద్ధుఁడు ముక్తుఁడు నిత్యుఁడు అని
మాడు భేదములు కలవాఁడు బద్ధుఁడు అనఁ
గా జననమరణాదిరూపసంసారమును అను
భవించెడి మనయాత్మ ముక్తుఁడు అనఁ
గా భగవద్భక్తిచే సంసారమువదలి మోక్ష
మును పొందినయాత్మ నిత్యుఁడు అనఁ
గా ఒకవృత్తును సంసార సంబంధములేని
అసంత గడుడ విషయకేనాదులయాత్మ ఈ
ముతైఱంగులు కల ఆత్మలు ప్రత్యేకములు
3 అచిత్తు అనఁగా జ్ఞానశూన్యమై వికా
రాస్పదమై ఉండునది జలమునకు అగ్ని
సంబంధముచేత వేడిమి కలుగునట్లు ఈ
బద్ధాత్మకు అచిత్సంబంధముచేత అవిద్యా
కర్తవాసనాకుచుట కలుగుచు ఉన్నది
అవిద్య అభాగా అహంకార మమకాత
ముఖ కర్మము పుణ్యపాపములు వాసన
కర్మములచేత కలిగెడి సంస్కారము రుచి
విషయములయందు ఇచ్చ ఆత్మకు విషయ
భాగములును తత్సాధన ప్రవృత్తులును అచి
త్సంస్కరముచేత కలుగుచు ఉన్నది ఈశ్వ

రాధాధన ప్రవృత్తియు తద్వజానుభవము
లును తజ్జన్యపరమానందమును స్వాభావిక
ములు

ఈ అచిత్తు శుద్ధసత్వము మిశ్రసత్వము
సత్వశూన్యము అని మూడు విధములుకలది
అందు రజస్తమస్సులుకలియని కేవలసత్వ
గుణము కలది శుద్ధసత్వము అది నిత్యమై
జ్ఞానానందప్రకాశమై కేవలభగవద్భక్త
గోపుర ప్రాకారాదిరూపముగా పరిణమించి
అధోదేశమున ఎల్ల కలిగి ఊర్ధ్వభాగము
నందును ప్రక్కలయందును ఎల్ల లేనిదిగా
ఉండును ఇది నిత్యవిభూతి అని పరమ
పదము అని చెప్పబడుచున్నది మిశ్ర
సత్వము సత్త్వాదిగుణములు మూడును
కలది ఇది బద్ధుల జ్ఞానానందములచే కప్పచు
విపరీతజ్ఞానమును పుట్టించుచు నిత్యమై
మహదాది వికారముల పుట్టించునదిమై ఈ
శ్వరునకు క్రీడాసాధనముగా ఉన్నది
౪ మఱియును ఈ అచిత్తు ప్రకృతి అని
అవిద్య అని మాయ అని చెప్పబడుచు
ఉన్నది ఇది చతుర్వింశతి తత్త్వములుగా
ఉన్నది అందుమొదటి తత్త్వము ప్రకృతి.
దీనికి సత్త్వరజస్తమస్సులు గుణములు ఇవి
ప్రకృతికి సహజములై ప్రకృతిత్వావస్థయం
దు అప్రకాశములై కడమ అవస్థలయందు
ప్రకాశములై ఉండును. సత్త్వము జ్ఞానగు
ణములను వానియందు ఇచ్చను పుట్టించు
చున్నది రజస్సు రాగత్వలయంబు సంగ
మును పుట్టించుచున్నది తమస్సు విపరీత
జ్ఞానమును నిద్రాలస్యాదులను పుట్టించు
చున్నది ఈగుణములు ప్రకృతియందు సమ
ములై ఉండినను ఈశ్వరునకు జగముల
సృజింప వలయునని ఇచ్చ కలుగఁగా
నైషమ్యము పొందును అవల ఆప్రకృతి
నండి మహత్తు అను తత్త్వము కలుగుచు

న్నది అది సౌత్వము రాజసము తామ
సము అని మూడువిధములుకలది అం
దుండి వైకారికము తైజసము భూతాది
అని మూడు అహంకార తత్వములు కలు
గుచున్నవి వైకారికము అను సౌత్వికా
హంకారమువలన జ్ఞానకర్తృత్వములు
ను అంతరిందియమైన మనస్సును శుబ్ధ
చున్నవి భూతాది అనెడు తామసాహం
కారమువలన శబ్దతన్మాత్ర పుట్టచున్నది
అందుండి ఆకాశమును స్పర్శతన్మాత్ర
యును శుబ్ధచున్నవి ఆతన్మాత్రనుండి
వాయువును రూపతన్మాత్రయు పుట్టచు
న్నవి ఆతన్మాత్రనుండి తేజమును రసత
న్మాత్రయు పుట్టచున్నవి ఆతన్మాత్రనుండి
అప్ససు గంధతన్మాత్రయు పుట్టచున్నవి
అతన్మాత్రనుండి పృథివి శుబ్ధచున్నది
తన్మాత్రలు అనఁగా భూతముల సూక్ష్మ
వస్థలు తైజసము అనెడి రాజసాహంకా
రము కడమరెండు అహంకారములు శా
ర్యముల పుట్టించుచున్నప్పుడు తోడువడి
ఉండును

౧౬ సత్త్వసూక్ష్మము కాలము ఇది ప్రకృతి
పరిణామములకు ఎల్ల హేతువై క్షణదినాది
రూపముగా పరిణమించుచు నిత్యమై ఈశ్వ
రునకు క్రిడాపరికరమై శరీరభూతమై ఉండు
ను ఇది సర్వవ్యాపకము

౬ ఈశ్వరుఁడు నిఖిలహేయ ప్రత్యసీకుఁ
డై అనంతుఁడై జ్ఞానానందైక స్వరూపుఁ
డై జ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణ పరిరూర్ణుఁడై
సకలజగముల సృష్టిస్థితిలయములకు కర్తృమై
చతుర్విధపురుషార్థ ప్రమఁడై విలక్షణ విగ్ర
హముత్పఁడై క్రి భూమి సీతానాయకుఁడై
ఉండును నిఖిలహేయప్రత్య సీకుఁడు అ
నఁగా అంధకారమునకు తేజమువలె వికా
రాది దోషములకు విరోధిగా ఉండువాఁడు

విలక్షణ విగ్రహముత్పఁడు అనఁగా అప్రా
కృత దివ్యశరీరము కలవాఁడు ఇతనికి
సృష్ట్యది వ్యాపారములకు ప్రయోజనము
కేవలీల

౭ ఈశ్వరుఁడు విచిత్రరూపముగా పరిణ
మించునట్టి ప్రకృతిని అధిస్థించి ఉండుటఁ
జేసి జగములకు ఉపాదానకారణము అని
చెప్పఁబడును అతనికి చిత్తును అచిత్తును
శరీరములు అని వేదములు చెప్పుచున్నవి
మనదేహములను ఆత్మ అధిస్థించి ఉండు
నట్లు ఈశ్వరుఁడు ఆత్మలను శరీరాదులను
అధిస్థించి ఉన్నాఁడు ఆత్మకు ఆత్మ ఐనం
చున పరమాత్మ అని చెప్పఁబడుచున్నాఁడు

౮ ఈమతమునందు (మృత్తు ఘటాదిరూప
ముగ పరిణమింపఁగా ఆమృద్వటములకు
నామభేదములు కాక వేరుభేదము లెని
యట్లు) ఒకబ్రహ్మమే కార్యకారణములను
అధిస్థించి ఉండుటవలన కారణవిశిష్టబ్రహ్మ
మునకును కార్యవిశిష్ట బ్రహ్మముకును భేద
ములేదు ఇదియే విశిష్టాదైత్యము అనఁబడు
చున్నది విశిష్టము అనఁగా మాదీనది

౯ ఈశ్వరునకు పరమ్రూపవిభవాంతర్యా
మ్యుర్పలు అని అయిదురూపములు కలవు
షరము అన నిత్యవిభూతియరేడు శుద్ధసత్త్వ
భూయమై ఉండునట్టి దివ్యభుంగళవిగ్రహము
మూహము అన సృష్టిస్థితి సంహారాద్య
ర్థమై ప్రతిగ్రహించిన సంకర్షణ ప్రద్యుమ్న
నిరుద్ధరూపములు విభాగము రామకృష్ణాద్య
వతారములు, అంతస్యాక్షు అన జీవుల
లో ప్రత్యేకించి, ఉండునదియ నుభూతయ
మైన విగ్రహముతోడ వారికి ధ్యానముచేయ
తగి వారివృత్తులయొక్క మలములయందు వాస
ముచేయునదియగున అయిన రూపము
అర్చ్య అన ఆక్రితులకు అభిమతములు అ

యిన ద్రవ్యములయందు మంత్రములము
గా ఆవిర్భవించి ఉండునట్టి ఉనికికి

౧౦ ఈమతమునందు సర్వపదార్థములును
సత్యములు కలలో కన్న అర్థములు సత్య
ములు ఈశ్వరుండు ప్రాణులయదృష్టాను
రూపముగా ఆస్థిరములైన పదార్థములను
సృజించుచున్నాడు అని శ్రుతులుచెప్పచు
న్నవి సర్వజ్ఞానములును యధార్థములు

౧౧ బద్ధజీవుండు విషయవైరాగ్యాదుల
చేత మోక్షార్హుడై కలిగి సదాచార్యునివలన
వేదాంతార్థములను విని మననముచేసి వర్ణా
శ్రమోచిత కర్మజ్ఞానములతో కూడిన నిది
ధ్యానసరూప భగవదుపాసనముచేత సంసార
మువదలి ఆర్పిరాదిమార్గముగా పోయి
నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని నదుమను
ఉండెడి విరజ అనునదిలో స్నానముచేసి
దవ్యవరీరమును పొంది నిత్యవిభూతిని చేరి
నిత్యముక్తులతోడ ఈశ్వరుని కల్యాణగుణ
ములను అనుభవించుచు సర్వవిభక్తైకర్య
ములను చేయుచు శునరాప్రతిలేని నిర
తిశయానందమును అనుభవించుచున్నాడు

౧౨ ఇది వైశ్ణవ విశిష్టాద్వైతమత స్వరూప
ము వైవమతముసహితము విశిష్టాద్వైత
మేను అందు సర్వముశివపరత్వము అని
చెప్పుచున్నది చిత్తు అచిత్తు ఈశ్వరుండు
అనుటకు బదులుగా పశువు పాశము వతి అని
చెప్పబడుచున్నది వైకుంఠమునకు బదులు
వైలాసము మోక్షస్థానమై ఉండు

విశ్రవాసుండు పులస్త్యుని కొడుకు ఇతనికి
భార్యలు నలువురు అందుమొదటిభార్య తృ
ణబిందువు కూతురు అగు ఇలబిల ఆపె
యందు కుబేరుండు పుట్టెను రెండవభార్య
సుమాలికూతురు అగు వైకనీ ఆమెయందు
రావణ కుంభకగ విభీషణులు పుట్టిరి

మూడవభార్య వైకనీచెల్లెలు అగు పుష్ప
త్కట దానియందు మహాబరమహా పా
ర్శ్వాదులు జనించిరి నాలవభార్య వైకనీ
రెండవచెల్లెలు అగు రాక ఆపె శిరదూ
షణ త్రిశిరులను కనెను

విశ్వ దక్షప్రజాపతి కూతురు భగ్నునిభార్య
కొడుకులు విశ్వదేవతలు

విశ్వకర్మ ప్రభాసునకు యోగసిద్ధియందు పు
ట్టినకొడుకు ఇంద్రుడు దేవశిల్పి

విశ్వకుండు (౧) ఇ॥ మా॥ నా॥ విశ్వగం
ధుండు

(౨) అంగిరసుని వంశస్థుండు

అగు ఒక అగ్ని

విశ్వగంధుండు ఇ॥ వృధుని కొడుకు నా॥
శాశ్వతుండు విశ్వకుండు ఇందుండు చం
ద్రుండు అతిచాంద్రుండు

విశ్వజిత్తు బా॥ జయద్రుధుని కొడుకు నేన
జిత్రతండ్రి

విశ్వపతి అంగిరసుని వంశస్థుండు అగు ఒక
అగ్ని

విశ్వభుక్తు అంగిరసుని వంశస్థుండు అగు
ఒక అగ్ని

విశ్వము ఒకానొక సంస్కృత నిఘంటువు.
విశ్వుండు అనునతడు చేసినదికనుక దీనికి
ఈపేరు కలిగెను

విశ్వరూపుండు త్వష్టకు రచనయందు పుట్టిన
కొడుకు ఒకవృదు దేవగురువు అగు బృహ
స్పతి ఇంద్రసభకు రాగా ఇంద్రుండు మ
దోద్రేకముచే అతనిని గౌరవించి ఉపవరిం
పక పోయెను అంతట బృహస్పతి మిగుల
కోపించి తన అధ్యాత్మభూయచే ఇంద్రునకు
కానకబడక పోయెను అప్పుడు గురువు
లేమిచే దేవతలు తమనైశ్వర్యము అంతయు
వైత్యులచే కోలుపోయి బ్రహ్మతో తమ

అవధి వేషకోసంగా అతడు విశ్వరూపుని గురువుగా వేడుకొందు అని ఉపదేశించెను వారును అట్లుచేసిరి అంత విశ్వరూపుడు ఇంద్రునకు నారాయణకవచమును ఉపదేశము చేయఁగా దానిమహత్వము వలన మరల ఇంద్రుడు తనపూర్వకపు విశ్వరస్థితిని పొందెను అట్లు పొందినవాడు అయ్యును ఇంద్రుడు మాతృపక్షమును అవలంబించి అసురులకు అనుకూలుఁడుగా ఉండిన విశ్వరూపుని చూచి ఓర్వఁజాలక అతనిని పరిహర్చెను

ఈ విశ్వరూపునకు తలలుమాఁడు అంబ ఒకటి సోమపానము చేయుటకును మఱియొకటి సురాపానము చేయుటకును ఇంకొకటి అన్నము భుజించుటకును ఉపయోగించుచు ఉండెను ఆమాఁడు తలలును ఇంద్రునిచేత నణకఁబడి ఒకటి కపింజలమును ఒకటి కలవింకమును ఒకటి తిత్తిరియను అయి ఇంద్రుని ఆక్రమించెను అంత ఇంద్రుడు తనకు పాసఁగిన పక్షిరూపమగు అబ్రహ్మహత్య పాతకమును గాలుగు భాగములుగ భాగించి భూజలవృక్షస్త్రీలయందు నిలిపి తాను విముక్తుఁడు అయ్యెను చూ॥ ఇంద్రుఁడు

విశ్వసంహుఁడు ఇ॥ వృద్ధశత్రుని కొడుకు ఖట్వాంగుని తండ్రి

విశ్వానరుఁడు రు॥ శాండిల్యవంశమున జనియించినవాఁడు ఇతని కొడుకు వైశ్వానరుఁడు అను అగ్ని

విశ్వామిత్ర వైడూర్యవర్చసమున ఉత్పత్తి అగు నైకనది

విశ్వామిత్రుఁడు. రు॥ పురూరపుని మూడవ కొడుకు అగు అమవసువు వంశస్థుఁడు. గాధిపుత్రుఁడు వనశ్రునితోడిస్వర్గచేతనమున

లిపి బ్రహ్మ అయ్యెను ఇతఁడు మహాకోపి కాపున ఇతని తపమునకు పలుమాటు విఘ్నములు సంభవించుచు ఉండెను వెండియూ ఇతఁడు నలుదెసలకు పోయి తపము ఆపించినట్లు చెప్పి ఉన్నది ఒకప్పుడు ఇతని తపస్సు మేనకచే విఘ్నముచేయఁబడియెను అప్పుడు పుష్టినశకుంతల కణ్ణమహర్షి ఆశ్రమముచేరి దుష్టంతునకు భార్య అయ్యెను మఱియొకప్పుడు స్వర్గమునకు త్రిశంకుని వంపఁగోరి తనతపోఫలమును పోగొట్టుకొని యెను ఒకానొకప్పుడు హరిశ్చంద్రుని బొంకింపఁదలంచి తనతపోఫలమును ఎల్లతదర్థమై వినియోగపఱచెను చూ॥ త్రిశంకు హరిశ్చంద్రుఁడు మఱియు యాగపశువునకు బదులుగా కొనఁబడిన శునశ్శేపుని కాపాడుటకొఱకు కొంతతపః ఫలమును పోగొట్టుకొనెను

విశ్వావసుఁడు ఒకగంధర్వరాజు ఇతనికి యాజ్ఞవల్క్యమహర్షి తత్త్వవేదము చేసెను అని ప్రసిద్ధి

విశ్వేదేవతలు శ్రాధకాలమునందు అర్చింపఁబడు దేవతలు శ్రాధాగ్రమునందు ప్రవేశించువారు అని పుస్త్యత్వర్థము వీరు యదుగురు వసుబంధులు క్రతుదత్తులు కాంకాములు ధురివిరోచన్లు పురూరవాపులు

విశ్వేశ్వరుఁడు కాశియందు ఉండు చంద్రశేఖరస్వామి. ఇతనికి అన్నపూర్ణ విశాలాక్షి అని ఇరువురు భార్యలు

విష్ణుపురాణము అష్టాదశ పురాణములలో ఒకటి. ఇది పరాశరప్రాక్రము వారాహకల్పసంబంధవిష్ణు మహిమాధి వర్ణనాదులు ఇందు చెప్పబడును దీని గ్రంథసంఖ్య ౨౪౦౦౦

ష్టవర్గసుండు చూ॥ భాస్కర పంతుండు
 శ్లో॥ త్రిమూర్తులలో ఒకండు చూ॥ త్రిమూ
 ర్తులు ఇతనివ్యాపారము జగత్తును రక్షిం
 చుట మఱియు ఇతండు చుట్టనిగ్రహమును
 శిష్టపరిపాలనమును చేయుటకొఱకు భూమి
 యందు పెక్కు అవతారములు చేసెను
 అందు ముఖ్యములు పది ౧ మత్స్యవ
 తారము ౨ కూర్మవతారము ౩ వరా
 హవతారము ౪ నరసింహవతారము ౫
 బామనావతారము ౬ వరశురామావతా
 రము ౭ శ్రీరామావతారము ౮ బల
 రామావతారము ఇది కృష్ణావతారము అ
 నియు అనఁబడును ౯ బౌద్ధావతారము
 ౧౦ కల్కవతారము ఇతండు పీతాం
 బరుండు గరుడధ్వజుండు చక్రాయుధుండు
 లక్ష్మీపతి ఇత్యాది నామములు అనేకములు
 కలవాండు మఱియు ఇతనికి ఆయుధములు
 అయిదు శుదర్శనము (చక్రము), పాంచ
 జన్యము (శంఖము), కొమండకి (గద),
 నందకము (ఖడ్గము), శార్ఙ్గము (ధనుస్సు),
 ఇతండు ధరించు మణి కొస్త్రుభము, టోమ్ము
 నందలి మచ్చ శ్రీవత్సము

ఇతండు శరణాగతులు అగు అశురు
 లకు అడ్డమువచ్చిన భృగువత్సని చంపి అం
 దులకై భృగుమహర్షి పిడుమాల్లు నరరూప
 మున భూమిని జనింపుము అని శపింపఁగా
 రామకృష్ణాద్యవతారములు ఎత్తెను

శర్మ (౧) వే॥ నారాయణపురము అనెడి
 ౨౫హారక్షుని వసించిన ఒక బ్రాహ్మణుండు
 ౨౮ని కొడుకు విక్రమార్కుని తండ్రి అగు
 సంద్రశర్మ.

(౨) ఒకానొక విద్వాంసుండు
 ఇతండు శుదర్శనుండు అను రాజాయొక్క
 కొడుకులకు పంచతంత్రము అనుపేర ఒక

నీతిశాస్త్రమును చేసి దానిమూలమున అనేక
 రాజనీతులును తెలిపెను

విష్వక్సేనుండు (౧) బా॥ బ్రహ్మదత్తుని
 కొడుకు

(౨) విష్ణు పరిచరులలో
 ఒక్కండు ఇతండు నైకుంఠసేనానాయ
 కుండు

విష్వక్సోలి ప్రియవ్రతుని వంశస్థుండు అగు
 ఒక రాజు

విశ్వస్తుండు య॥ కంఠుని తమ్ముండు

విహరము ఒకానొకదేశము ఇది వంగదేశ
 మునకు ఉత్తరమున ఉండెను

వీ

వీణ తపతీనదికి నామాంతరము

వీతిహూత్రుండు (౧) య॥ తాళజంఘుని
 కొడుకు

(౨) కా॥ భృష్టకేతుని
 కొడుకు శారపుని తండ్రి

(౩) ఇంద్రసేనునికొడుకు

వీరకుండు వినాయకునికి నామాంతరము.

వీరణుండు ఒక ప్రజాపతి

వీరదాసు హరిశ్చంద్రుండు వీరబాహునికి
 దాసుండుగా ఉండునపుడు పొందిన నా
 మము

వీరనగరము దేవికానదీతీరమున శులస్త్య
 బ్రహ్మ తపము ఆచరించిన స్థలము

వీరనృసింహుండు కృష్ణదేవరాయల అన్న
 వీరబాహువు. విశ్వామిత్రప్రాగ్ధనచే హరిశ్చం
 ద్రుని దాసునిగా కొనుటకై చండాలరూప
 మున 'కాశిలో' అవతరించిన యముండు

వీరభద్రుండు శివుని కుమారులలో ఒకండు.
 రాద్రమాన్ది వహించిన శివుండు తనబడను
 'పెరికి' నేలను తాడింపఁగా ఇతండు జనిం

చెను దత్తుడు బ్రహ్మచేయ సతయాగ
ము చూడవచ్చినప్పుడు తన్ను కనిలేచి
మాటలాడని తన అల్లుడు అగు శివునిపై
కోపించి శపించి పోయెను నాటనుండ
దత్తునకు హరునిపై నైరమువిడువక ఉం
డెను కాంచుటి అతనిని అతనిభార్యయు
తన కూతురును అగు ఉమను పిలువకయే
బృహస్పతిసవనమును చేయఁదొడఁగెను
అదితెలిసి ఉమ తనతండ్రిచేయు యాగమును
చూడవేడి విభునిచే అనుజ్ఞవదని పోయి
తండ్రిచే అవమానిత అయి అతని నిందిం
చుచు సమాధినుండి యోగాగ్నిని కల్పించు
కొని దాన దగ్ధురాలు అయ్యెను అంత
ఆవృత్తాంతమును అంతయు శివుడు నార
దమునివలన ఎఱిగి కుపితుడై తనజడ
ఒకటి పెఱికి పుడమిపై నైవ, అండు వీర
భద్రుడు పొడమి ఘోరమూర్తి అయి
దత్తునిని అతనియజ్ఞమును భ్వంసముచేయ
శివునివలన ఆనతిపొంది దత్తుని యజ్ఞశాలకు
చని యజ్ఞభ్వంసమును దక్షవధయును కా
వించెను అంత బ్రహ్మమొదలగు దేవతలు
శివుని ప్రార్థించి శివుడు వ్రసన్నుడు అయి
మరల దత్తుడులను అనుగ్రహించెను ఇట్లు
దక్షయజ్ఞము భ్వంసము అగుకామున
యజ్ఞపురుషుడు పృగరూపముతొల్చి పాతీ
పోవుచు ఉండఁగా ఆపృగమును వీరభ
ద్రుడు వధింప శివుడు మరల ఉజ్జీవింప
చేసెను

మీరసేనుడు నిషధదేశపురాజు అగు నలుని
తండ్రి

వృ

వృకుడు (౧) ఇ|| రుకుని కొడుకు బా
హుకుని తండ్రి

(౨) ది|| శుకుడు అను దైత్యుని
కొడుకు వీడు శివునిగూర్చి తపము ఆచ
రించి తనపాణితలము ఎవ్వనితలమీద ఇడు
నూ వానిశిరస్సు నూలువ్రక్కలు అగు
నట్లు వరముపొంది ఆవర పరిత్యక్తము శివుని
తలమీదనే తనపాణితలమును ఇడఁబోబ
లతఁడు భయపడి పామును ఉండఁగా
విష్ణువు ఒక వటువేషముతో ఆ దైత్యునికి
కనఁబడి శివుఁడు బొంకులమాటి అని కు
తెలియదు కాఁబోలు, అతఁడు దత్తునిశాప
ముచే పిశాచాధిపతి అయి బొంకుచు తిరు
గుచు ఉండును, అతనిమాటలునమ్మి ఏల
పరుగువాటి బడలెదవు అయినను నీవు అత
నిని అంటఁగోరుదువేని స్నానము ఒనర్చి
శుచివై తఱుముకొని పొమ్ము నీకు అతఁడు
చిక్కును అని చెప్పఁగా అట్లచేయుదును
అని స్నానము చేయఁబోయి అఱచేయి
తనతలను చేర్చికొని వాడు మడిసెను

(3) య|| వసుదేవుని అనుజుడు

(౪) వసుదేవుని తమ్ముడు అగు
వత్సకుని పుత్రుడు

వృకోదరుడు భీమునికి నామము
వృక్ష్మండు య|| కా ర్తవీర్యార్జుని పౌత్రుడు
మధువుయొక్క పుత్రుడు వృష్ణితండ్రి
వృజినవంతుడు. య|| శ్రోష్టువు కొడుకు
వృక్షరత్నాకరము కాలిదాసకృతము అగు
ఒక లక్షణగ్రంథము

వృక్రుడు ఒకానుక అనురుడు తన
జ్యేష్ఠపుత్రుడు అగు విశ్వరూపుని ఇంద్రు
డు చంపినందులకు త్వష్ట కొపించి (నూ||
విశ్వరూపుడు) ఇంద్రుని జయించుటకై
వీని పుట్టించెను అట్లు పుట్టించఁబడి వీడు
ఇంద్రుని ఎదిరించి పోరాడునపుడు అతని
మ్రొంగఁగా అతఁడు అతిసూక్ష్మగాత్రుడు

అయి మరల వెలుపలికివచ్చి వీనితో మైత్ర
చేసి కపటవృత్తితో మెలంగుచు ఉండి కొం
తకాలమునకు అనంతరము విష్ణుసహాయ
మున వీనిని చంపెను (చూ॥ ఇంద్రుడు,
చిత్రకేతుడు) దేవతలు నర్తరాతీరమున
ఈవృత్తానురునితో కృతయుగాంతమున
కయ్యము ఆరంభించి త్రైతాయుగ ప్రారం
భమువఱకు పోరిరి

శృంగక్షత్రుడు జయద్రుని తండ్రి

శృంగశర్వుడు ఇ॥ దశరథుని కొడుకు ఇతనికి
దీలీపుడు అనియు ఒకపేరుకలదు కొడుకు
కశ్యపముడు

శృంగకుడు శకుని తమ్ముడు

శృంగుడు య॥ కాశ్యపీరాష్ట్రుని మూడవ
కొడుకు

శృంగదర్బుడు శిబిచక్రవర్తి జ్యేష్ఠపుత్రుడు
ఉశీనరదేశాధిపతి

శృంగుడు ఇత్యోకుని తమ్ముడు వైవ
స్వరునికొడుకు ఇతడు గురుశాపముచే
శూద్రత్వమును పొంది మరల ఆతని యను
గ్రహముచే మహాతపము ఆచరించి పరబ్రహ్మ
మును చెందెను

శృంగపర్వుడు దానవరాజు శుక్రుని శిష్యు
డు ఇతడు కశ్యపునకు దనువువలన పు
ట్టినవాడు ఈశ్వరపర్వుని కూతురు
అగు శర్మిష్ఠ శుక్రుని కూతురు అగు దేవ
యానను ఒకానొకప్పుడు అవఘానింపగా
అందుకై శుక్రుడు మిగుల కోపించెను
అందులకు శృంగపర్వుడు వెఱచి తనకూ
తుడైన అయిన శర్మిష్ఠుని దేవయానకు దా
నీగా ఇచ్చెను అనంతరము దేవయాన
యయాత్రిని పెండ్లాడి ఆతనియొద్దను ఉండు
కాలమున ఆమెతోఁగూడి ఉండిన శర్మిష్ఠ
ును యయాత్రిని సంగమము కలుగునట్లు

ప్రాప్తమైనందున దేవయానమలె శర్మిష్ఠు
యయాత్రికి భార్య అయ్యెను చూ॥ య
యాత్రి

శృంగభగిరి ఒకానొకపర్వతము ప్రస్తుతము
దీనిని రత్నగిరి అందురు ఇది మగధదేశ
మున వరాహపర్వతముతో కూడి ఉండును

శృంగరసుడు కన్యని తమ్ముడు

శృంగసేనుడు కన్యనికొడుకు ఇతడు అర్జునిచే
చంపఁబడెను

శృంగుడు సృంజయునికొడుకు తల్లి రాష్ట్ర
పాలిక

శృంగి (౧) య॥ శృంగుని కొడుకు

(౨) విదర్భుని రెండవ కొడుకు వంశ

స్థుడు అయిన సాత్వతుని నాలవ కుమా
రుడు ఇతని వంశస్థులు వృష్ణులు అనఁబ
డుదురు కొడుకులు శుమిత్రుడు యథా
జిత్తు అని ఇరువురు

(౩) అంధకునిపౌత్రుడు కుకురుని
కొడుకు

(౪) భజమానుని కొడుకులలో ఒకఁడు

వె

వేంకట్య (తరిగొండ) ఒకవిద్వాంసురాలు
ఈమె వేంకటేశ్వర మాహాత్మ్యము అను
ఒక పద్యకావ్యమును రాజయోగ సారము
అను ఒక ద్విపదకావ్యమును తెనుఁగున
రచియించెను ఇది రెండును వేదాంతగ్రంథ
ములు. అద్వైతమును ప్రతిపాదించునవి

వే

వేంకటకవి (మైడిమిట్టి) (౧) ఒకానొక
ఆంధ్రకవి ఇతడు చంద్రాంగదచరిత్రము
అను కావ్యమును రచియించెను

(చేమకూర) (౨) ఒకా నొక

ఆంధ్రకవి. ఇతడు విజయ విలాసమును,
సారంగధర చరిత్రమును రచియించెను

వేంకటపతి (శేషము) ఇతఁడు శశాంక విజయమును రచించెను

వేంకటాచలమాహాత్మ్యము ఇది తిరుపతి డి. త్రముయొక్క మహిమను తెలుపును, చూ॥ లిరువ౩

వేంకటాద్రివిభాగము ఆకువీటి పురమునకు రాజు ఇతని ప్రేరేపణచే పింగళిసూరన రాఘవ పాండవీయమును రచించెను

వేంకట్రంగకవి ఒకానొక అంధకవి ఇతఁడు శశిరేఖా పరిణయమును కావించెను

వేగవతి ఒకానొక ఏఱు ఇది దక్షిణ మధురగుండ ప్రవహించి దక్షిణ సముద్రమున చేరును

వేణీసంహారము ఒక సంస్కృతనాటకము ఇది భట్టనారాయణుఁడు అను కవీంద్రునిచే చేయఁబడియెను ఇందు దుర్యోధనాదులతో ధర్మరాజు జూదము ఆడి ఓటువడినప్పుడు ద్రావదిని దుశ్శాసనుఁడు సభలో ఆమె కొప్పవట్టి ఈడువఁగా భీముఁడు చూచి కోపించి దుశ్శాసనుని యొప్పువగిల్చి నెత్తురు త్రావి ఆనెత్తురుతోడి చేతులతో ద్రావది తలవెండ్రుకలను ముడివేయునట్లు శపథము చేసి ఆశపథమును నెఱవేర్చుకొను కథ చెప్పఁబడి ఁండును

వేణువాయుఁడు య॥ శతజిత్తు రెండవ కొడుకు

వేదగర్భ దుర్గాదేవికి నామాంతరము

వేదములు శ్రుతులు ఇవి ఋగ్వేదాసామాధర్వణము అని నాలుగు వేదములు కలవి అనాలుగును బ్రహ్మకాండము, కర్మకాండము, అని రెండుభాగములుగ ఁండును అందు బ్రహ్మకాండము సాక్షాత్తుగ బ్రహ్మముయొక్క స్వరూపమును ప్రతిపాదించును అదియే యీషనిషత్తులు కర్మకాండము వర్ణా

శ్రమోచిత కర్మములు లోనగువానిని వివరించును ఆకర్మములు అన్నియు అగ్నింద్రాది దేవతల పూజారూపములు అగుచు సర్వాంతర్యామి అగు ఈశ్వరునికే పరం పరగా ప్రీతి జనకములు అగుచున్నవి

ఈవేదములు ఈశ్వర ప్రతిపాదకములై అనంతములై బ్రహ్మకు అధీనములై ఁండఁగా సోమకాసురుఁడు బ్రహ్మ నిద్రించునప్పుడు వీనిని అవహరించికొనిపోయి సముద్రమున డాఁచెను అప్పుడు విష్ణువు మత్స్యవతారము ఎత్తి సముద్రమున చొచ్చి సోమకాసురుని కనిపట్టి చంపి వేదములను తెచ్చి బ్రహ్మకు ఇచ్చెను అటుపిమ్మట విష్ణువు కృష్ణదైవపాయనుని యవతారము ఎత్తి అట్టి అనంతములు అయిన వేదములను ఋగ్వేదాసామాధర్వణములు అని నాలుగుభాగములుగా విభజించి వేదవ్యాసుఁడు అనఁబడెను.

అందు ఋగ్వేదము బహుతరముగ మంత్రభాగము అయి ఁండును యజుర్వేదము విశేషించి విధులయొక్క రితులను బోధించును సామము స్తోతరూపము అయి ఁండును అధర్వణము శాంత్యాదులను గుఱించి చెప్పను

వేదమునకు అంగములు ఆఱు. అవి శిక్ష వ్యాకరణము ఛందస్సు నిరుక్తము జ్యోతిషము కల్పము శిక్షయందు వేదముయొక్క స్వరము మొదలైనవాని లక్షణములు చెప్పఁబడును. స్వరము వేదమునకు మిక్కిలి ముఖ్యమైనది అది తప్పిన దాని అర్థము సయితము వేఱు అగును వ్యాకరణమునందు శబ్దలక్షణము చెప్పఁబడుచు ఛందమున శ్లోకలక్షణములు వివరింపఁబడును నిరుక్తమున వేదమంత్రోక్త శబ్దములకు అవయవాగ్ధములతోడ అర్థము

చెప్పినను జ్యోతిషమున వేదముచే
విధింపఁబడిన కర్మములకు ఉచితములైన
కాలములను ఎఱుఁగఁదగిన మార్గము చే
ప్పఁబడును కల్పమునందు యాగాది
క్రయలను చేయవలసిన రీతులు బోధింపఁ
బడి ఉండును ఇవిగాక ఉపవేదములు
నాలుగు కలవు అవి ఆయుర్వేదము ధను
ర్వేదము గాంధర్వ వేదము ఆగ్రవేదము
అనఁబడు

‘యతోవా ఇహాని భూతాని జాయం
తే, యేనజాతానిజీవంతి, యత్ప్రియంత్యభి
సంవిశంతి, “సర్వజ్ఞం బ్రహ్మ జగత్సకార
ణమ్” “సర్వం ఖల్విదంబ్రహ్మ” “ఆకాశ
శరీరం బ్రహ్మ” “స ఇమాకాలోకాకా
లస్సజాత్” “యోబ్రహ్మణం విదధాతిపూర్వం
యోనైవే దాంశ్చ ప్రహణోతి” “కోహ్యే
వాన్యాత్ కఃప్రాణ్యాత్, యదేష ఆకాశ
ఆనంజోనస్యాత్” “తద్విష్ణోః పరమంపదం
సదావశ్యంతి సూరయః, అనేనజీవేన అత్త
నాను ప్రవిశ్యనామరూపే వ్యాకరవాణి”
“వేదాహమేతం పురుషంచహంతం ఆదిత్య
వర్ణం తమసఃపరస్తాత్” ‘యమైష పృ
ణతేతేన లభ్యః” ఏకంసంతం బహుధా
కల్పయతి” తత్సృష్ట్యాతదేవ అనుప్రవిశతి”
సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, బ్రహ్మవా ఇద
మగ్ర ఆసీత్, ఆత్మావా ఇదమేక ఏవాగ్ర
ఆసీత్, నబ్రహ్మ, నేశానః, నేమేద్యావా
పృథివీ నక్షత్రాణి”

“తరచోకోకమాత్మవిత్” “సోకామ
యతబహుస్యాం ప్రజాయేయ” పురుష ఏవే
దగ్ం సర్వంయదృభతం యచ్ఛభవ్యం”
“తత్త్వమసి, అయమాత్మాబ్రహ్మ” “ఏతదా
త్మమిదంసర్వం” “సనైశరీరీ ప్రథమః”
“నకర్మణాన ప్రజయ్యాధనేనత్వాగేనైకే అ
మ శశ్వమానశః” “సత్యంజ్ఞాన మనంతం

బ్రహ్మ, విజ్ఞానమానందం బ్రహ్మ యత్సాదృ
దపరోక్షే దృష్టుయ ఆత్మాసర్వాంతరః”
“ఆత్మవేదంసర్వం, ఆత్మనఃప్రాణ ఆత్మ
సోమస ఆత్మస ఆకాశ ఆత్మతస్మర, ఆ
త్మతప్తేజ ఆత్మత అప ఆత్మత అవిర్భావతి
రోణావా ఆత్మతోన్నం” “నసంపృశేత్సిన్ధు
తిరూపమస్య సదమషా చశ్యతి కశ్యచైనం,
అశబ్దమ స్పర్శమరూపమవ్యయం” ఇత్యాది
శ్రుతివాక్యములు బ్రహ్మస్వరూపమును లెలు
తును

వేదవతి నీతయొక్క పూర్వజన్మ నామధే
యము ఈమె కుశధ్వజుఁడు అను మునికి
మానస పుత్రి అయి జన్మించి ఆతఁడు తన్ను
విష్ణుపునకు ఇచ్చి పెండ్లిచేయవలెను అని
నిశ్చయించుకొని ఉండఁగా దంభుఁడు
అనురాక్షసుఁడు ఈమెను తనకు ఇచ్చి
అని అడిగి ఆతఁడు అందులకు సమ్మతించక
పోఁగా ఒకనాడు రాత్రివేళ వచ్చి నిద్రిం
చుచు ఉన్న కుశధ్వజుని చంపి ఆబ్రహ్మ
హత్య తన్నువట్టి బాధింపఁగా వాఁడును
మృతుఁడు అయ్యెను అంతట ఈమె
తండ్రి నిశ్చయించిన చొప్పున విష్ణువునే
వివాహముకా తలఁచి ఘోరతపము ఆచ
రించుచు ఉండెను అప్పుడు ద్విజయూ
ర్థము ఆదారిని పోవుచున్న రావణుఁడు
ఈమెను చూచి మోహించి తన్నువరిం
పుము అనఁగా ఈమె దానికి సమ్మతించక
వాఁడు బలాత్కారమున వట్టరాఁగా, ఓరి
దుట్టుఁడా నీవునన్ను అవమానించితిని కా
వున నేను ఈభూమియందే ఆయోని
లను అయి పుట్టి నీవంశమును నిన్నును
నాశముచేయుటకు కారణ భూతురాలను
అగుదును చూడుము అనివలికి యోగాగ్నిని
కల్పించుకొని అందుప్రవేశించి దేహమును
విడిచి పిమ్మట లంకలో ఒకతారక కొల

నిలో జనించి అందు శివపూజకొఱకు తా
మర పూవులు కొయ్యచున్న రావణునికి ఒక
కమలమునందు కనబడెను ఆశిశువును
రావణుండు కొనిపోయి, అది లంకకు గాశ
మరాలు అగును అని బ్రహ్మ రక్షస్సులు
తెలుపఁగా తెలిసి, దానిని ఒక పెట్టెలో
ఉంచి సముద్రమున నైచెను అది అలల
తాఁకుడుచే ఆవలి దికి కొట్టుకొని పోయి
భూమిలో పాదుకొని యజ్ఞము నిమిత్తము
నేలను దున్నునపుడు జనకునకు దొరకెను
అంతట అతఁడు ఆపెట్టెను తెరిచి చూచి
అందు ఉన్న ఈశిశువును ఎత్తి పెంచి
రామునికి ఒసఁగెను అనంతరము ఈమె
రావణునిచే అపహరింపబడి సపుత్రపౌత్ర
భాంధవముగా వాని నశింధ చేయుటకు
కారణము అయెను

వేదశిరుఁడు ప్రాణుని కొడుకు ఉశనస్సు
తండ్రి మార్కండేయుని కొడుకు అని
కొన్ని ఎడల చెప్పబడి ఉన్నది

వేదిక. ధర్మరాజు భార్య

వేడుండు. రు॥ పాష్య రాజుకు ఉపాధ్యాయులు అయోద్యోముని శిష్యుండు.

వేధ బ్రహ్మ.

వేనుండు స్వాయంభువుని వంశస్థుండు అగు
అంగుని కొడుకు పృథుచక్రవర్తి తండ్రి
ఇతని మాత పృథ్వీపు పెద్ద మాంతురు అగు
శునీధ ఇతఁడు మాతామహుండు అగు
పృథ్వీపువలె కడుక్రూరుండు అయి ప్రవ
ర్తించుచు ఉండఁగా ఆశ్రారత్వము ఓర్వ
చాలక బ్రాహ్మణులు తమ శాపములచేత
వీనిని ప్రాణహినునిగ చేసి పిమ్మట తమ
దివ్య జ్ఞానమువలన అందులకు కారణ
మును ఎఱిగి అతనికి సంతతిని కలిగించు
వారై అతని తొడలను ఒండొంటితో

రాయఁగా అందుండి బాహుకుండు అను
ఒక నిమిషుండు నల్లని వికారరూపముతో
వెడలివచ్చెను అపుడు వానిని పరిగ్రహింపను
ఒల్లక పురమునుండి వెడలకొట్టిరి అట్లు
వెడలకొట్టబడిన వాని వంశస్థులు నిమి
షులు అనబడుచు అడవులయందును కొం
డలయందును తిరుగుచు ఉండువరు ఇట్లు
నిమిషదరూపమున వేనుని దేహమునందలి
పాపము వెలువడి రాఁగానే వాని బాహు
వులను ఒండొంటి చేర్చి ఒరగిరి అప్పుడు
అందు పృథుచక్రవర్తి పుట్టెను

వేల మేరువుమాంతురు సముద్రుని భార్య.

వై

వైదూర్యము. ఒకా నొక పర్యతము ఇది
నర్మదా తపతీనదుల మధ్యగత ప్రదేశమున
ఉండు నది చూ॥ ర. మధుండు.

వైతరిసి (౧) నరకమునందు ఉండెడు ఏలు
ఇది పావులు పుణ్యలోకమునకు పోకుండ
అడ్డముగా ప్రవహించుచు ఉండును

(౨) పితరులకు స్వధవలన పుట్టిన
రెండవమాంతురు

(౩) కళింగదేశముగుండ ప్రవహిం
చునట్టి ఒకనది ఇందు సకలయజ్ఞములందు
ను ప్రశస్తము అయిన పశుభాగమును పశు
పతికి దేవతలును ఋషులును కల్పించిరి

వైదూర్యము నా॥ వైదూర్యము.

వైస్యండు చూ॥ నా॥ పృథువు ఇతఁడు
వేనుని వామబాహువున పుట్టెను

వైప్రాజ. మేరువుకు పశ్చిమమున ఉండు ఒక
గొప్ప అడవి.

వైవస్వతుండు. ఒకమఱువు వివస్వతుని కొ
డుకు భార్య శ్రద్ధ కొడుకులు ఇత్యైకుం
డు, సృగుండు, శర్వాతి, దిష్టుండు, భృష్టుం

దు, కరూణుడు, సత్యంతుడు, వృష
ధ్రుండు, సఖిగుండు, కపి, అను పదుగురు
వారలలో కపి అనువాండు చాల్యమునందే
వృతుండు అయినంత సాధారణముగ
ఇతనికి తొమ్మండ్రు కొడుకులు అనియే ఎల్ల
వారలు చెప్పకొందరు

ఈతనినుండి వచ్చినవంశములలో ఇత్యో
కువంశము అనబడు ఇత్యోకుని జ్యేష్ఠపు
త్రుండు అయిన కుక్షివంశము వారికి అయో
ధ్యానగరము రాజధానిగా ఉండెను కుక్షి
తమ్ముండు అగు నిమివంశము వారికి మిథి
లానగరము ముఖ్యపట్టణము అయెను నైద
స్వరుని పుత్రులలో కరూణుండు అనువాం
డు పారివత్ర వర్షరసమీచమున మహాబల
పరాక్రములు అగు కారూణులు అనెడు
క్షత్రియులకు ఆదిపురుషుండు అయెను
ఆతనిపుత్రులలోనే మఱి ఒకండు అగు సభ
గుని వంశస్థులు గంగాగండకీనదుల సంగ
మ సమీపమున గండకీదక్షిణ చీరమున ఉం
డు విశాలరాజ్యములకు ప్రభువులు అయి
వేటొకండు అగు శర్యావివంశస్థులు ఆనంద
దేశములయందు కుశస్థలిని ముఖ్యపట్టణ
ముగ కలిగి ఉండిరి

ఈకుమారులు పుట్టకమునుపు నైవస్వ
తుండు పుత్రాధిపై ఒకయజ్ఞము చేయగా,
అపుడు నైవస్వతునిభార్య తనకు కూతురు
పుట్టునట్లు వేల్పుము అని యజ్ఞము నడపెడు
పూతన వేడెను కావున ఆతండు అందు
లకు తగినంత్రములను పరించి వేల్చెను
అంతట ఇళ అనుకూతురు పుట్టెను. దాని
తో నైవస్వతుండు తృప్తిపొందక కొడుకు
కావలెను అని వసిష్ఠునివేడగా అతండు
ఆకూతును కొడుకుగ చేసెను ఆకొడుకు
సుద్యుమ్నుండు అనునామము పడసి రాజ్య
ముచేయుచు ఉండురని ఒకప్పుడు వేటొ

డపోయి కుమారస్వామియొక్క బిడ్డను
అగు శరవణవనము చొప్పు ఎచ్చటినులె ఆ
డుతనమును పొందెను అందలకు హేతువు
ఏమనగా, ముందు ఒకప్పుడు పార్వతీ యర
మేశ్వరులు ఆవనమునందు క్రీడించుచు ఉం
డి అప్పుడు ఆరహస్యము తెలియక కొందఱు
మునులు అచ్చటికిరాగా పార్వతి నీగ్గుప
డెను అదిచూచి పరమేశ్వరుండు ఇదియె
లు ఏమగంవాండు ఈ ఆశ్రమము ప్రవేశించి
నను మగువ అగును అని పలికి ఉండెను
అది ఎఱుగక గుద్యుమ్నుండు ఆ ఆశ్ర
మము ప్రవేశించి మగువ అయ్యెను అప్పు
స్త్రీత్వమునువహించిన ఇళ బుధుని వెండ్లాది
అరనివలన పురురపుని కి నెను వానివలన
చంద్రవంశము లభివృద్ధి పొందెను పిమ్మ
నైవస్వతుండు వసిష్ఠుని వేడి అతండు రుద్రు
నిగూర్చి తపముసలిపి ఆదేవుని ప్రసాద
మున ఒకమాసము స్త్రీరూపమున ఇలగాను,
మఱి ఒకమాసము పురుషరూపమున గుద్యు
మ్నుండుగాను ఉండునట్లు ఎరము పడయి
గా సంతసించి గురువును సమ్మానించెను

నైశంపాయనుండు రు|| విశంపుండు అను
ఒక ఋషి కొడుకు. వ్యాసశిష్యులలో
ఒకండు ఇతండు జనమేజయనకు వ్యాసో
పదేశమున భారతమును వినిపించెను ఇతండు
యజుర్వేదాధ్యేత

నైశ్రవణుండు కుబేరుండు విశ్రవుని కొమా
రుండు అగుటచే ఇతనికి ఈపేరు వచ్చెను
నైశ్వదేవము భోజనార్థమయ్యెను, జీవహిం
సాప్రయత్న పాపనివృత్త్యర్థమయ్యెను, బ్రా
హ్మణులు నిత్యము చేయవలసిన కర్మ

నైశ్వానరుండు (౧) అంగిరసుని వంశస్థుం
డు అగు అగ్ని ఇతండు శాండిల్యవంశస్థుం
డు అగు విశ్వానరుని కొడుకు అని కొన్ని
యెడల చెప్పబడి ఉన్నది

(౨) దనువుపుత్రుడు ఇతనికి ఉపదానవి, హయశిర, కాలక, పులోమ అని నలుపురు కొమార్తలు అందు ఉపదానవి హిరణ్యాక్షునికిని, హయశిర క్రతువునకును, కాలకయు పులోమయు కశ్యపునికిని భార్యలు అయిరి

నైహరము ఒకానొకపర్వతము ఇదిమగధ దేశమునకు రాజధాని అగు గిరివ్రజమునకు చుట్టును ఉండు కొండలు అయిదింటిలో ఒకటి

వ్య

వ్యాసుడు రు॥ కృష్ణద్వైపాయనముని తండ్రి వరాళరముని తల్లి సత్యవతి. వేదములను ఇతడు విభజించి చక్కజేసి ఈ పేరు పొందెను మఱియు ఇతడు భారతమును రచించినదియెకాక పదునెనిమిది పురాణములను కావించి బ్రహ్మసూత్రము మొదలు అగు వేదాంత గ్రంథములను అనేకములను రచించెను ఇతనికొడుకు శుకుడు చూ॥ వేదములు

పుష్టి పుష్పార్జునికి దానయందు పుట్టిన కడపటి కొడుకు ఇతని భార్య పుష్కరిణి కొడుకు సర్వతేజస్సు అన్నలు ప్రదోషుడు నిశీధుడు

వోయముడు. (౧) కంఠుని భృత్యుడు అగు ఒక అసురుడు వీడు కృష్ణునిచే వ్రేపల్లెయందు చంపబడెను

(౨) య॥ దశార్జుని కొడుకు

శ

శంకరకవి. ఒక ఆంధ్రకవి. ఇతడు హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమును రచించెను శంకరాచార్యులు అద్వైత మతోద్ధారకుడు అగు ఒక ఆచార్యులు ఈయన సుమారు

౧౨౦౦ సంవత్సరములకుముందు మళయాళ దేశమున ఒకనంబూరి బ్రాహ్మణునికి జన్మించి, శైనిబాద్ధాదినా స్థికమతముల ఖండించి స్వార్థము నైష్ఠవము శౌరము శాస్త్రేయము గాణపతము పాశుపతము అను షడ్వైతములను స్థాపనచేసిన అవతార పురుషుడు గోవింద భగవత్పాదాచార్యుల శిష్యులు ఈయన సశరీరముగ కైలాసమునకు పోయి యోగ భోగాదినామకములు అగు అయిదు చంద్రహాళిలింగములను ఈపుడమికి కొనివచ్చెను అనియు, పరకాయవ్రతేశాది మహామహిమ కలిగి ఉండెను అనియు శంకరవిజయాది గ్రంథములవలన తెలియనగు మఱియు ఈయన అనేకదేశాటనముచేసి ఆచ్చటచ్చట అనేకులతో వాదించి వారినిజయించి అద్వైతమతమును స్థాపించెను ఇదికాక ఈయన ఉపనిషత్తులు బ్రహ్మసూత్రము భగవద్గీత మొదలు అగు అనేకమతగ్రంథములకు మహా భాష్యములను రచించెను హిమవంతమున ముప్పది రెండవయేట ఈయన సమాధి చెందెను

శంకరుడు శివునికి నామము

శంకుడు య॥ కంఠుని తమ్ముడు

శంకుశిరస్సు దనువుపుత్రులలో ఒకడు

శంఖచూడుడు ఒక గుహ్యకుడు ఇతడు బృంహావనమున ఉండిన గోపికలను ఒకప్పుడు ఉత్తరదిక్కునకు కొనిపోయి కృష్ణునిచే మడిసిన కుబేరభటుడు

శంఖపాలుడు నలుపురు లోకపాలురలో ఒక్కడు.

శంఖుడు విరాటరాజు కొడుకు ఉత్తరుని అన్న

శంతనుడు కు॥ ప్రదీపునికి సునందయందు పుట్టినకొడుకు ఈతనికి మొదటిభార్య అగు మానవరూపభారిణిమైన గంగయందు భిక్షు

అను, రెండవభార్య అను సత్యవతియందు
చిత్రాంగి విదితవీర్యులును పుట్టిరి సము
ద్రుండు శంతనుండుగ పుట్టెను అని చెప్ప
దు చూ॥ ప్రదీపుండు భీష్ముండు

అంబరుండు ద॥ ప్రహృమ్నుండు పుట్టినతోడనే
శురీటంట నొచ్చి ఆశకుపును కొనిపోయి
సముద్రమున నైచిన రాక్షసుండు వీండు
అతిహయూహి ప్రహృమ్నునిచే చంపబడె
ను చూ॥ ప్రహృమ్నుండు ఇతని చంపు
టచే మత్తడునికి శంబరారి అనునామము
కలిగెను

శంభుండు శివుండు

శరయుండు యాగములయందు మొదట హవి
స్సునం గలి ఆజ్యమును కొనుగట్టి అగ్ని
తండ్రి బృహస్పతి భార్య సత్య.

శకంధర ఆంధ్రదేశమునందలి ఒకసామంత
రాజుయొక్క పట్టణము ఒకానొక దేశము
అనియు చెప్పదురు

శకటాశురుండు ర॥ కంఠుని భటులలో
ఒకడు వీండు కృష్ణుండు ప్రేవస్తయందు
శకువుగా ఉందునపుడు శకటరూపముగ
వచ్చి అతని పాదతాడనముచే వికలాంగు
డు అయి చచ్చెను

శకము ఒకానొక దేశము ఇది సింధునదీ
సంగమస్థానమునందలి వశ్విమదిగ్భాగము
ఈదేశమున వసించువారు శాకులు అనఁ
బడుదురు

శకుంతల దుశ్యంతమహారాజు భార్య భరతుని
తల్లి ఈమె విశ్వామిత్రునికి మేనకయందు
పుట్టెను పుట్టినతోడనే ఈమెను జననీజన
కులు ఇరువురును మాలినీ నదియందలి ఇశు
కదిబ్బలలో పాటవైచి పోగా అచటివక్షు
లు తమతొక్కలతో కప్పి క్రూరమృగముల
వార పడకుండునటుల రక్షించెను అది

కారణముగా ఈమెకు శకుం అనుపేరు
కలిగెను అట్లు ఈమె యభులచేత రక్షింప
బడుచు ఉండగా అచటికి స్నానముచేయు
నిమిత్తము కణ్ణమహాముని వచ్చి ఈబిడ్డను
చూచి ఎత్తకొనిపోయి తన ఆశ్రమమున
ఉంచి పెంచుకొనెను కనుక ఈమె కణ్ణ
మహామునికి మాతృు అయ్యెను అట్లు
పెరిగి ఈదేవి కణ్ణాశ్రమమున ఉండగా
ఒకనాడు దుశ్యంతుడు వేంటాడుచు అగ
టికి వచ్చి గాంధర్వని అమెను పెండ్లి
ఆడి భరతుని కనియెను

శకని (1) ది॥ హిరణ్యాక్షుని కొడుకు

(2) య॥ దశరథుని కొడుకు

(3) గాంధార దేశపురాజు అగు
శుబలుని కొడుకు గాంధారి సోదరుండు
దుర్యోధనుని మేనమామ వీండు దుర్యోధను
నికి మాటుగా ధర్మరాతో జూదమాడి
పాండవుల సంపద అంతయు గెలుచుకొనెను
వీండు ద్వాపరాంశమున జనించినవాండు

శక్తి (1) రు॥ వసిష్ఠుని పెద్దకొడుకు పరా
శరుని తండ్రి వ్యాసుని తాత

(2) లోకకారణకర్త అగు శ్రీదేవత
శక్రదేవుండు కలింగదేశపురాజు అగు శ్రుతా
యువుయొక్క రెండవ కొడుకు

శక్రుండు చూ॥ నా॥ ఇంద్రుండు

శచి ఇంద్రునిభార్య పులోముని మాతృు

శతజిత్తు (1) య॥ భజమానని కొడుకు

(2) ప్రి॥ రజుని కొడుకు ఇతనికి
నూలుపురు కొడుకులు అందు జ్యేష్ఠుండు
విష్వజ్జ్యోతి

(3) య॥ మొదటి సహస్రజిత్తు
కొడుకు ఇతనికొడుకులు మహాహయండు
వేణుహయండు హేహయండు

శతద్రువు ఒకనది ఇది హిమవత్సర్వతమునకు
ఉత్తరమున ఉత్పన్ని అయి సింధునదిలో
సంగమము అగుచు ఉన్నది

శతధన్వదు య॥ హృదికుని కొడుకు దేవ
మీధుని తమ్ముడు ఇతడు సత్యభామను
తనకు ఇయ్యకపోయెను అని సత్రాజిత్తు
నిద్రపోవుచు ఉండుతఱిని అతని చంపెను
అందుకయి కృష్ణుడు ఇతని చంపెను చూ॥
శమంతకమణి

శతధృతి (౧) బహ్మ
(౨) ప్రాచీనబ్ధి భార్య సముద్రుని
కూతురు ప్రచేతగుల తల్లి

శతపర్వ శుక్రుని భార్య
శతమఖుడు దేవేంద్రుడు నూలుయజ్ఞములు
చేసినవాడు అని వ్యుత్పత్త్యర్థము.

శతయావుడు. కేకయవంశజుడు అయిన
ఒకరాజుని ధృతరాష్ట్రుడు వనవాసము
చేయ పోయినపుడు ఈతని ఆశ్రమము
నందు కొన్నిదినములు ఉండెను

శతరూప స్వామంధువుని భార్య ఈమె బ్రహ్మచే
మొట్టమొదట సృజియింపబడిన స్త్రీ

శతవతి శుగ్రీవుని నేనావతులలో ఒకడు
వీడు నీతను వెదుకుటకై ఉత్తరదిక్కు
నకు పోయిన వానరులకు మొనగాడు.
ఇతని శతవతి అనియు అంకురు

శతశృంగము ఒకానుకపర్వతము ఇచ్చట
పాండురాజు మృగశాపమువలన చింతా
క్రాంతుడు అయి కుంతిమాద్రులతో తప
ము సలిపెను ఇచట ఉండునపుడే కుంతి
మాద్రులకు దుర్వాసుడు ఉపదేశించిన మం
త్రబలముచే పాండవులు అయిదుగురును
జనించిరి

శతనేనుడు య॥ కృష్ణునివంశస్థుడు అగు
ఉగ్రనేనుని కొడుకు

శతానందుడు (౧) బ్రహ్మ
(౨) గౌతమునకు అహల్య
యందు శుక్తికొడుకు జనకమహారాజు
పురోహితుడు

శతానీకుడు (౧) నకులునకు ద్రౌపదియం
డు శుక్తికొడుకు

(౨) అభిమన్యుని పౌత్రుడు
అగు జనమేజయుని కొడుకు

శతాయువు చూ॥ నా॥ చిరాయువు

శత్రుఘ్నుడు (౧) దశరథుని కడపటి కొడుకు
తల్లి శుమిత్ర రాముని తమ్ముడు భార్య
కుశధ్వజుని కూతురు అగు శ్రుతకీర్తి ఇతడు
రామునియనుజ్ఞను పొంది లోకకంట
కుడు అయిన లవణాసురుని చంపి లోకు
లబాధ నివారించెను

(౨) య॥ అక్రూరుని అను
జుడు

(౩) య॥ ఏకలవ్యునియన్న
దేవశ్రవణుని పెద్దకొడుకు

శత్రుజిత్తు కా॥ చూ॥ నా॥ ప్రతర్దనుడు
శని } నవగ్రహములలో ఏడవగ్రహ
శనైశ్వరుడు } ము సూర్యునికొడుకు య
ముని తమ్ముడు

శబరి పంపాతీరమునందలి మతంగాశ్రమమున
ఉండిన రామభక్తురాలు అయిన ఒక
బోయత మతంగునిశిష్యురాలు. ఈమె రా
ముని యనుగ్రహమువడసి మోక్షము చెం
దెను

శబస్తుడు ఇ॥ మొదటియవనాశ్వని కొడుకు.
బృహదశ్వని తండ్రి ఇతడు గౌడదేశ
మున శాబస్తి అనుపట్టణమును నిర్మించెను.

శమంతకమణి ఇది సూర్యునిచే సత్రాజిత్తు
నకు ఈయించెడిన మణి ఇది ప్రతిదినము
ను ఎనిమిదివారుపుల సువర్ణమును ఒక

గురు ఒక్కనాడు సత్రాజిత్తు యొక్క
తండ్రు అగు ప్రసేనుడు దీనిని కంఠమున
తాల్చి అడవికి పోగా అతనిని ఒకసంహము
చంపి ఆమెని కొనిపోవుచు ఉండెను అది
చూచి జాంబవంతుడు ఆసింగమును చంపి
దానిపై ఉన్న ముని కొనిపోయి తనమా
తుడు అగు జాంబవతి యొక్క ఉయ్యాల
యందు వేలకట్టెను అంతకుముందు ఈమ
టని కృష్ణుడు తనకు ఇచ్చి అని సత్రాజి
త్తును అడిగి ఉండినందున ఈమడికై కృష్ణు
డే ప్రసేనుని చంపెను అని ఒక అవవాదము
కలిగెను అంతట కృష్ణుడు ఆనిందను
పోగొట్టుకొను నిమిత్తము జాంబవంతుడు
ఉన్నగుహకుపోయి అతనితో ఇరువదియేని
మిది దినములు పోరాడి ఆమెని కొనివచ్చి
సత్రాజిత్తునకు ఇప్పించెను అంతట సత్రా
జిత్తు కృష్ణునిపై లేని అవవాదమును కల్పిం
చితిని, ఇందువలని విరోధము మానునట్టి ఉపా
యము ఏది, అని విచారించి తనకొమార్తె
అగు సత్యభామను కృష్ణునకు ఇచ్చి అతని
వలన మన్నన పడెనను ఈసత్యభామను
తొలుత శతధన్యునకు ఇచ్చునట్లు వాగ్దత్త
ముచేసి ఉండెను కనుక అట్లు జరపక తప్పి
నందులకై శతధన్యుడు కోపించి సత్రా
జిత్తును చంపి ఆమెనికొనిపోయి అక్రూ
రునివద్ద దాచి సత్యభామవలని ప్రేమచే
కృష్ణుడు తన్ను చంపును అని తలచి వెళి
చి ఒక వేగముకల గుఱ్ఱమును ఎక్కి మిధి
లానగరమును గూర్చి పోయెను ఆసంగతి
కృష్ణుడు తెలిసికొని వానిని వెంబడించి
తఱిమి వట్టి చంపి వాని వస్త్రములయందు
నుజినివెడక కానకవచ్చి ఆవృత్తాంతము
సత్యభామకు చెప్పి మడిపోయిన పోబడి
విచారించుచు ఉండెను అదితెలిసి అక్రూ
రుని మడి తనవద్ద ఉండుటచే తనకు

ఏమి కిడు మూడునూ అని దానిని
దేశాంతరము పోయెను అంతట ద్వారక
లో పెక్కులు ఉత్సాహములు పుట్టెను
అందులకు కారణము అక్రూరుడు ఊరు
విడిచిపోవుటయే అని తెలిసికొని కృష్ణుడు
అతినిని వెడకి పిలుచుకొనివచ్చి సమానించి
మడి నీవద్దనె ఉంచుకొమ్మ అని చెప్పెను
అదివిని అక్రూరుడు మడి తాను గ్రహిం
చుటకు ఒప్పుకొనక కృష్ణునికే తెచ్చి ఇచ్చి
తనంతట తాను పోయెను

శమంఠపంచకము కురుక్షేత్రము త్రేతాద్వా
పరయుగ సంధియందు పరశురాముడు
మదాంధీభూతులు అయిన క్షత్రయులతో
ఇరువదియొక్కమాటు పోరాడి రాజులను
ఎల్ల చంపి వారిరక్తముతో అయిదు మడు
గులుకావించి ఆరుధిర జలముల పిత్తరస
ణము చేయంగా ఆపితృగణముచే ప్రాధి
తుడు అయి ఉపశమిత క్రోధుడు ఆయె
ను దానజేసి రత్నమీపద్రవేశము శమం
తపంచకము అనఁచురగెను అందు పాండ
వులును కౌరవులును పదునెనిమిది అక్షౌ
హిణుల బంతులతో పదునెనిమిది దినములు
యుద్ధముచేసి అదికారణముగ దీనికి కురు
క్షేత్రము అను పేరును కలిగెను

శమరుండు రు॥ ఇతఁడు ధర్మరాజుతో
కూడ తీర్థయాత్రచేసెను.

శమీకుండు. (౧) రు॥ శృంగ తండ్రి. చూ॥
పరిక్షిత్తు

(౨) భోజ వంశమున జనించిన
ఒక రాజు

శముండు ధన్యునికి శ్రద్ధయందు పుట్టిన పెద్ద
కొడుకు ఇతని యనుజాలు కాముండు
మాన్యుండు భార్య సంతతి

శరద్ధంతుండు రు॥ నా॥ సత్యభృతి శతా
నందుని కొడుకు

శరభంగుడు దండకారణ్యమున ఉండిన
ఒక మహర్షి ఇతనిని స్వర్గ లోకమునకు
పిలుచుకొని పోవ ఇంద్రాది దేవతలు తామే
ఇతని యాశ్రమమునకు వచ్చిరి రాముం
డు దండకారణ్యమునకు రాగానే అతని
దర్శనము చేసికొని శరభంగ మహాముని
స్వర్గస్థుడు ఆయెను ఇతని యాశ్రమము
జాహ్నువీనదికి సమీపమున ఉండెను

శరభుడు సుగ్రీవుని నేనానాయకులలో
ఒకడు ఈవాసరుడు పక్షస్వని వలన
పుట్టెను

శరావతి ఒకానుక పిలు దీని ఒడ్డున
అల్లు విశేషముగ మొలిచి ఉండును కనుక
దీనికి ఈనామము కలిగెను

శర్మిష్ఠ యయాతి యొక్క రెండవ భార్య
వృషపర్వునికూతురు చూ॥ వృషపర్వుడు

శర్యాతి (౧) వైవస్వతమునపు కొడుకులలో
ఒక్కడు ఇతడు ఇత్యైకునితమ్ముడు
ఇతనికి ఉతానబద్ధి ఆసర్వుడు భూరినే
నుడు అను మువ్వరు కొడుకులును సుకన్య
అను కూతురును కలిగిరి చూ॥ సుకన్య

(౨) పు॥ చు॥ నా॥ సంయాతి

శర్వుడు నరివ్యంతుని వంశస్థుడు అగు
ఒకరాజు

శర్వుడు (౧) అష్టమూర్తులలో ఒకడు

(౨) శివునికి నామాంతరము

శలుడు పరిక్షిత్తునకు సుశోభయందు పుట్టిన
కొడుకు ఇతడు వామదేవయుషియొక్క
గుట్టములను అడిగి పుచ్చుకొని మరల ఇ
య్యనందున ఆయుషి కోపానలమున ఇత
డును ఇతని తమ్ముడు తలుచును మడిసిరి

శల్యుడు (౧) మద్రదేశపురాజు మాద్ర
తోఁబుట్టువు సకులసహదేవులకు మేనమా
మ పగఱకు హృదయశల్యము అగుటచే ఇ
తనికి ఈనామము కలిగెను అశ్వహృదయ
జ్ఞానమున ఇతడు స్రసిగ్గుడు కనుక దు
ర్యోధనుడు ఇతనిని కృష్ణసారధ్యమునకు
ఎదురుగ కన్గనికి సారధ్యము కావింప ప్రా
ర్థించెను అట్లు అయినను ఇతడు అర్జున
పక్షపాతియై కర్ణకరోరములు ఆడి కన్గని
యత్నాహమును మిగుల కొఱత పడచేసె
ను ఇతడు ధర్మరాజుచే చంపబడెను

(౨) సోమదత్తుని మూడవకొమా
రుడు

(౩) దు॥ వివ్రచిత్తికొడుకు

శశాంకుడు చంద్రుడు శశమును చిహ్న
ముగా కలవాడు అని పుత్రత్వ త్తి

శశిబిందువు య॥ క్రొట్టివంశజుడు అగు
చిత్రరఘునిపుత్రుడు ఇతడు అనేకకార్య
లును పుత్రులును కలవాడు అందు ము
ఖ్యులు అట్లురు పృథుశ్రవుడు పృథుదా
సుండు పృథుకీర్తి పృథుజయిండు పృథుక
ర్ముడు పృథుయశుడు

ఈశశిబిందువు చతుర్దశమహారత్నుడు*
అయిన చక్రవర్తి అని పేర్కొనఁబడియెను

శా

శాండిలి (౧) ఋక్ష పర్వతమున తపము
ఆచరించుచు ఉండిన ఒక బ్రాహ్మణప్రే
-ఈపెను గాలవమహర్షి గుర్వర్థము గరు
దునితో కూడి గుట్టములను వెదక పోవు
నపుడు దర్శనము చేసికొనెను

* చతుర్దశమహారత్నవివరణము “చక్రంధోమణిఃఖడ్గంచర్మరత్నంచపంచమం । కేతుర్ని
ధిశ్చసప్తైవ ప్రాణహీనానిచక్షతే । భార్యాపురోహితశ్చైవసే నాసీరథకృచ్ఛయః । పత్యశ్వకల
భాశ్చేతిప్రాణినస్సప్తకీర్తితాః” ఇచట రత్నము అనఁగా జాతిశ్రేణ్యసంజ్ఞ

(అ) ప్రజాపతిభార్య అగ్ని అను
వస్తువు తల్లి

శాండిల్యుడు (౧) ఒకానొక ఋషి

(అ) నందుని వంశస్థుల వలన

చంద్రగుప్తునికి రాజ్యమును రాజ్యి ఇచ్చిన ఒక బ్రాహ్మణుడు

శాంత రోమపాదుని పెంపుడు మాతరు ఋశ్యశృంగిని భార్య ఈమెను కాంత అనియు చెప్పదురు

శాంతి (౧) పు! మిథుని పాత్రుడు నీలని పుత్రుడు

(అ) దేవకుని మాతరు వసుదేవుని భార్య

శాకల్యము మద్రదేశమునకు రాజభాని

శాకల్యుడు (౧) రు॥ ధృతరాష్ట్రుడు వనవాసమునకు పురజనులచే అనుజ్ఞ వడయుకామున అతనికి దుఃఖాపశమముగ తత్త్వపదేశము చేసిన ముని

(అ) రు॥ వేదమిత్రుని శిష్యుడు అయిన సౌభరి కొడుకు ఇతడు తాను అభ్యసించిన ఋగ్వేదశాఖను అయిదు విధములుగ విభజించి వాత్స్యకుడు మార్దల్యుడు శాలీయుడు గోముఖుడు శిశిరుడు అనుశిష్యులకు ఉపదేశముచేసెను

(3) రు॥ ఋగ్వేదమును సంతకాలుగ భాగించిన ఒక ముని

శాకుంతలము ఒక సంస్కృత నాటకము ఇది కాళిదాస ప్రణీతము స్వభావోక్తియందు మిగుల ప్రసిద్ధికి ఎక్కి ఉండును కణ్వమహర్షి యాశ్రమమున దుష్కంతుడు శకుంతలను వివాహమై తనతోడి సంగమమున గర్భిణి అయిన ఆమెను కణ్వుడు పైన ఒడ్డుకు పంపగా దుర్వాసునిశాపముచే ఆమెను పెండ్లాటను మఱచి అనాదరముచేసి

పిమ్మట స్మృతికివచ్చి మరీచమహర్షి యాశ్రమమున ప్రసవించి కొడుకుతోహాడి ఉండిన శకుంతలను తోడుకొని వచ్చిన కథ ఇందు తెలుపఁడి ఉండును

శాకులు సింధునదీ సంగమ స్థానముయొక్క పశ్చిమ దిగ్భాగము ఆగు శకదేశమున వాసము చేయువారు

శాక్తీయులు తంత్రోపాసకులు వీరు ‘సర్వశక్తి మయఃజగత్’ అని శక్తియందు సర్వప్రప్తృత్వాది కర్తృత్వమును స్థాపించి అగ్రనారీశ్వరుడు అగు శివునియందలి శక్త్యంశము విశేషము విశ్వనించి వామాచార సంప్రదాయమును అవలంబించురు

శాక్యముని ఇత్యైకు వంశస్థుడు అయిన బృహద్వలుని వంశమున జనించినవాడు ఇతనితండ్రి గోతముడు కనుక ఇతడు గౌతముడు అనియు అనఁడును క్రీ శ ౬౦౦ సంవత్సరములకు ముందు ఇతడు ఉండినట్లు తెలియును ఇతనికి ఏడవ తరమువాడు ఇత్యైకు వంశమునకు కడఁటివాడు అయిన సుమిత్రుడు ఇతనినే బౌద్ధమతస్థాపకుడు అయిన బుద్ధుడు అని నుడువుదురు

శాబస్తి గౌడదేశమునందు శబస్తునిచే నిర్మింపఁబడిన పట్టణము

శాద్దికులు మందపాలుని కొడుకులు వీరు నలుపురును మందపాలుని ప్రార్థనచే ఖండవదహనమవుదు అగ్నిచే కాల్చఁబడఁరై

శార్దూలుడు ర॥ రావణునిచారులలో ఒకఁడు.

శాలివాహనుడు ఒక శకపురుషుడు ఇతనిచే విక్రమార్కుడు చంపఁబడెను ఇతడు నాగేంద్రుని వరప్రసాదమువలన కుమ్మరకన్నెకు జనించెను అని చెప్పెదరు “శక కర్తావిక్రమజిత్ కాసీనశ్శాలివాహనః” అని

ప్రమాణము పైరణము అనుపట్టణమునందు
సోమకాంతరాజు రాజ్యముచేయుచుండఁ
గా అందు నీతిసంపన్నుడును థాన్సికుం
డును అయిన సులోచనుఁడు అను బ్రా
హ్మణుఁడు ఒకఁడు. ఉండెను అతనికి
సుమిత్ర అను కూతురు ఒకతె కలదు.
దానికి నాలుగేండ్ల ప్రాయమున దానితల్లి
చనిపోయినందున తండ్రిచేతనే పెంపఁబడి
వివాహముకాకమునుపే ఋతుమతి అయి
దైవికముగా తటస్థించిన ఒక పురుషుని
కూడి గర్భిణియు ఆయెను అప్పుడు సుమిత్ర
తనకు గర్భము కలుగుటచే తన్ను లోకులు
నిందితురు అను వెఱపుచే చింతా క్రాం
తమై తనయొద్దకు వచ్చుచున్న పురుషునితో
తన మనోదుఃఖమును చెప్పెను అందుకు
అతఁడు నేను మనుష్యమాత్రుఁడను కాను
ఆదికేసుఁడను, నీకు నాసంగమును వలన
శకకర్తయు పరాక్రమశాలియు అగు స
త్పుత్రుఁడు జనింపఁగలఁడు దీనిచే నీకుఁ
గాని నీతండ్రికిగాని సంకటములు పోసఁ
గునెడ నన్ను తలఁపుము నేను అప్పుడే
వచ్చి మీసంకటములను తొలగించి పోయె
దను అని చెప్పి తన నిజరూపమును చూపి
అంతర్ధానము అయి పోయెను అంతట
ఈవర్తమానము అంతయు సుమిత్ర తన
తండ్రితో చెప్పి అతఁడు దైవ సంకల్పము
చొప్పున ఏది ఎట్లు జరగవలెనో అట్లు జర
గకపోదు అనిచెప్పి తన్ను మన్నింపఁగా,
నిశ్చింత అయి ఉండెను అనంతరము సు
మిత్ర పెండ్లికాకమునుపే ఈడేటులయు
వెంటనే గర్భము భరింపుటయు వాచిచుట్ట
ములకు అందఱకు తెలిసి. ఈతండ్రిబిడ్డలను
వెలివేసి రాజునకును ఈవృత్తాంతము తెలి
పిరి అందులకు రాజు వారిని తనపట్టణము
నుండి వెళ్లఁగొట్టించెను. అంతట సులో

చనుఁడు పట్టణమునకు వెలుపల ఒక కుమ్మ
రవానియింట చేరి కాలము గడపుచు ఉం
డఁగా శాలివాహనుఁడు జనించి బాల్యము
నందే తనతోడిబాలురను కూర్చుకొని తాను
రాజు అనియు తక్కినవారు మంత్రిమొద
లగువారు అనియు నిరూపించుకొని రాజ్య
భారము చేయువానివలె ఆటలాడుచు ఉం
డెను వీని ఆటలు చూచునట్టి కుంభకా
రులు అందఱు ఆశ్చర్యపడుచు మెచ్చుకొ
నుచు ఉందురు అట్టియెడ శాలివాహనుఁడు
ఆకుంభకారులను చూచి రాజు యొక్క
దర్బారులో నడచునట్టి వ్యవహారముల నా
నాడు విచారించుకొనివచ్చి నాకు తెలియఁ
జేయుఁడు అనిచెప్పఁగా వారును అట్లే
చేయుచు ఉండిరి అంత ఒకనాడు శాలివా
హనుఁడు తన సహవాసులు అగు బాలుర
తోడ కొలుపుతీరి ఉండఁగా ఒక బ్రాహ్మ
ణుఁడు వచ్చి ఎగతాళికి పంచాంగము చె
ప్పెను అప్పుడు శాలివాహనుఁడు ఓ బ్రా
హ్మణుఁడా మన రాజ్యమునకు యోగము
ఎట్లున్నది అని అడిగెను అందుకు ఆబ్రా
హ్మణుఁడు మీరాజ్యమునకు ఏమి రెస్సగా
ఉన్నది అని చెప్పఁగా ఆచ్చట కుమ్మరా
వములో ఉన్న కడవ ఒకటి ఎత్తి అతనికి
బహుమానముగా ఇచ్చి పంపెను అది మఱు
నాడు స్వర్ణమయము బంగారు ఈబాలుఁడు
బంగారు కడవలు దానము చేయువాఁడు
అని లోకమందు అంతట ఒక ప్రవాదము
విస్తరలైన అనంతరము ఇతఁడు అచ్చటి
కుమ్మరవారిచే ఏనుఁగులు గుడ్డుములు రథ
ములు పదాతులు అనేడు చతురంగ బలము
లను మట్టితో చేయించుచు ఉండెను. అట్టి
యెడ ఈవృత్తాంతము అంతయు విక్రమా
ర్కుఁడు విని వీనిని తన పట్టణమునకు ర
ప్పించి చూచి సంభాషింపవలెను అని బహు

ప్రయత్నములు చేసెనుకాని ఆయత్నములు
 విషయం కొనసాగక పోయెను అప్పుడు
 పురందర పురము అను పట్టణమునందు ఉన్న
 ధనంజయుడు అను ఒక వైశ్యుడు తన
 మరణకాలమున తాను పండుకొనెడు మం
 చము నాలుగుకోట్ల క్రిందను ఉమక, బొగ్గు,
 మన్ను ఎముకలును పాతిపెట్టి తనకొడుకు
 లను నలుపురను పలిచి ఈమంచపు కోట్ల
 క్రింద వూడ్చియుండు ధనమును మీరు నలు
 గురును సమభాగముగా పంచుకొని జీవిం
 పుండు అని చెప్పి మరణమును పొందెను
 అకుమారులును తండ్రికి జరగవలసిన అన్ని
 సంస్కారాది క్రియలు నెఱవేర్చి తమ
 తండ్రి చెప్పినచూపున మంచపు కోట్ల క్రింద
 త్రవ్వి అందు కనబడిన వస్తువులను చూచి
 వానిని పంచుకొనువిధము ఇచ్చిది అని తెలి
 యక అప్పుడు ప్రసిద్ధులై ఉన్న రాజులను
 న్యాయాధిపతులను తమకు విభాగ నిర్ణయ
 ము తెలుప ప్రార్థించి ఎవరివల్లను కాక
 పోగా, తుదను విక్రమార్కుని యొద్దకు
 పోయి ఆతనివల్లను కాక పోవుటచే, ఇంక
 తిరిగి ప్రయోజనము లేదు అని నిస్పృహులై
 తమనివాసములకు పోవుచు మార్గవశమున
 ఈ శాలివాహనుడు ఉన్నచోటికి వచ్చిరి
 అప్పుడు శాలివాహనుడు వారిసంగతి విచా
 రించి వై నాలుగు వస్తువులను జ్యేష్ఠును
 క్రమముగా ఒక్కొక్కడు ఒక్కొక్క దా
 నిని తీసికోవలసినది అని మీరండి యభి
 ప్రాయము అది ఎట్లు అనగా పెద్దవానికి
 మట్టి ఇచ్చెను దానికి తనభూమి అంతయు
 అతనిది అని అర్థము రెండవవానికి ఉముక
 ఇచ్చెను దానికి తనభాగ్య మంతయు వా
 నిది అని అర్థము మూడవవానికి బొగ్గు
 ఇచ్చెను దానికి బంగారు వెండి మొదలగు
 లోహద్రవ్యము సర్వమును ఆతనిది అని

అర్థము నూలవవానికి ఎముకలు ఇచ్చెను
 దానికి గోధనము సర్వమును వానిది అని
 అర్థము అని భాగ నిర్ణయమును వివరిం
 చెను వారు అది సంతోషించి తమ పట్టణమున
 సుఖముగా ఉండి అనంతరము విక్రమార్కుడు
 వృత్తాంతమును విని శాలివాహనుని
 అచుకొనని యెడ తనకీర్తి మాసిపోను అని
 ఎంచి చతురంగ బలములతో శాలివాహ
 నుడు ఉన్న పట్టణమునకు రాగా ఆసం
 గతి తెలిసి శాలివాహనుడు ముగ్ధు
 యించి ఉండిన చతురంగ బలములను నా
 గేంబ్రుని యనుగ్రహమువలన జీతము కల
 వానిగా చేసికొని ఎదిరించి విక్రమార్కుని
 చంపి అతని సైన్యమును వర్షదాదినజకు
 తఱుముకొని పోయి అందుండి వెనుకకు
 మరలెను కనుక నర్మదకు దక్షిణమున శాలి
 వాహనశకమును ఉత్తరమున విక్రమార్కు
 శకమును వాడబడుచు ఉన్నది ఇతడు
 పిమ్మట మహాకవియై వైద్యశాస్త్రము, అశ్వ
 శాస్త్రము, సప్తశతి అను అలంకార గ్రంథ
 మును, రచించెను

శాలివాహనుడు ఒకానొక మునీశ్వరుడు
 పాండవులు లక్ష్మణులు వెలువడి హిందీ
 బుని వనముకుండ ఈమహర్షి యాశ్రమ
 మునకు పోయి అచట వాని వేదవ్యా
 సుండు చూచి దుఃఖావశమముగ హితో
 పదేశము చేసి పోయెను ఈ మునీశ్వరుని
 యొక్క తపఃప్రభావమున ఇతని యాశ్ర
 మమునందు ఉండిన కొలనిజలము త్రాగిన
 వారికి బుభుక్షుపిపాసలు లేక ఉండును అని
 పాండవులకు వేదవ్యాసుండు వక్కాణిం
 చెను

(౨) అశ్వశాస్త్రమును

సిన ఋషి.

(3) సామనేదా ధ్యాపకు

డు అయిన ఒక ఋషి

శాలీయుడు రు॥ శాకల్యుని శిష్యుడు

శాల్మలీ ఇది గిరివ్రజపురమునకు దక్షిణమున
ఉండును

శాశ్వతుడు ఇ॥ నా॥ విశ్వగంధుడు, విశ్వ
కుడు పృథుని కొడుకు

శి

శింశుపాయనుడు ఒక పౌరాణికుడు

శింశుమారము జ్యోతిశ్శక్రము ఇది భగోళ
మున అన్నిటికిని మైని ఉండును చూ॥
భగోళము

ఈచక్రమున ధ్రువుడు ఇంద్రవరుణ
కశ్యప ప్రముఖులతో కూడి నిత్యము ప్రదక్షి
ణముగ తిరుగుచు ఉండును మఱియు దీని
పుష్పమున ప్రజాపతియు అగ్నింద్ర ధర్మ
లును, పుష్పమాలమున ధాతృవిధాతలును,
కటిప్రదేశమున ఋషిసప్తకమును, ఉత్తర
చానుపున అగస్త్యుడును, అవరహనుపున
యముడును, ముఖమున అంగారకుడు
ను, గుహ్యమున శనైశ్చరుడును, మేథ్ర
మున బృహస్పతియును, పక్షమున ఆది
త్యుడును, నాభిని శుక్రుడును, చిత్తమున
చంద్రుడును, స్రవమున అశ్వినలును, ప్రా
ణాపానముల బుధుడును, సర్వాంగములను
శని కేతు గ్రహములును, రోమమున తార
లును ఉండును ఇది సర్వదేవతామయము
అయిన పుండరీకాక్షుని దివ్యదేహముగా
ఎఱుంగవలయును

శిఖండి. (౧) అంతర్ధానుని మొదటి భార్య.

(౨) ద్రుపదరాజు రెండవ కొడుకు
కాశిరాజు కూతురు అయిన అంబ అను
ఆమె భీష్ముని చంపవలయును అని తప
స్సు చేసి మొదట ఆడుదిగా పుట్టి స్థూల

కష్టండు అను ఒక యక్షునివలన పురుషత్వ
మును పొంది భారతయుద్ధమున భీష్ముని
చంపెను ఇతడు గుహ్యకుని యంశము
చూ॥ అంబ

శిని (౧) శు॥ గర్భుని కొడుకు గార్భ్యుని
తండ్రి

(౨) య॥ యుధాజిస్తు కొడుకు

(3) య॥ అనమిత్రుని కొడుకు

(౪) య॥ విడూరధుని పుత్రుడు అగు

హురుని పుత్రుడు

శిబి (౧) అ॥ ఉశీనరుని పెద్దకొడుకు ఇతడు
తొల్లి ఒకప్పడు యజ్ఞము చేయుచు ఉండ
ఇంద్రాగ్నులు ఇతని మహాగుణములు ఎఱుఁ
గవేడి ఇంద్రుడు శ్వేనమును అగ్ని పాపుర
మును అయి శ్వేనభయమున పాపురము
పఱతెంచునట్లు యువది వచ్చి శిబిమఱుపు
చొచ్చెను దానిని తఱుముకొని వచ్చిన
శ్వేనము శిబిని చూచి “శ్వేనాః కపాతాకా
ఖాదయన్తి” అను వేదవచన ప్రకారము
ఇది నాకు భర్తావిహితము అయిన ఆహా
రము, దీనిని నేను విడువన అనఁగా అతఁ
డు ఆశ్రితత్వాగము భగ్నవిరుద్ధము అని
దాని విడువక శ్వేనము కోరిన ప్రకారము
తనదేహమును కోసి దానికి ఆహారముగా
ఇచ్చెను అంత ఇంద్రాగ్నులు తమ నిజ
రూపములతో శిబికి కనఁబడి అతనికి నిత్య
క్షీర్తి కలుగ వరము ఇచ్చి చనిరి ఇతడు
ఒక గొప్ప చక్రవర్తి ఇతని కొడుకులు
వృషదర్బుడు సువీరుడు కేకయుడు
మద్రుడు

(౨) ది॥ ప్రహ్లాదుని కొడుకు

శిలాదుడు రు॥ సందీశ్వరుని తల్లిది జవేశ్వర
మున ఇతడు రుద్రునిగూర్చి తపము ఆచ
రించి అయోనిజుడును మృత్యుంజయుఁ
డును అగునందిని పుత్రుడుగా పడనెను

లోద్భేదము ఒకతీర్థవిశేషము

అగ్ని జ్యేష్ఠపుత్రుడు అయిన అంగిర
సుని భార్య

చంగం కైలాసవర్షతమున పుట్టిన ఒకనది

విదగ్ధము ఉపపురాణములలో ఒకటి

శవరాత్రి మాఘబహుళ చతుర్దశి ఈదినము
అగ్రరాత్రి వేళ ఈశ్వరుడు వైమిక్తకప్రళ
యానంతరము లింగరూపి అయి పునఃసృష్టి
చేసెను అను ఒక ప్రసిద్ధమైన ఐతిహ్యమును
పట్టి ఒకవ్రతముగా అయ్యించి శివపూజ
సలుపుదురు

పుత్రుడు (౧) త్రిమూర్తులలో ఒకడు (చూ॥
రుద్రుడు) వృషభస్వామి ఉమావతి చర్మ
వాసుడు నందివాహనుడు శూలి కపాల
మాలాధరుడు సర్పకుండిలుడు ఇత్యాద్య
నేక నామములు ఇతనికి కలవు ఇతడు
సంధ్యాకాలమునందు సగ్రనము చేయుట
ప్రసిద్ధము మఱయు ఇతడు లోకకంట
కులు అయిన బ్రహ్మరాసురులను సంహారము
చేసెను అపుడు ఈతనికి భూమి రథము
గాను, సూర్య చంద్రులు రథ చక్రములు
గాను, వేదములు గుఱ్ఱములుగాను, బ్రహ్మ
సారథిగాను, మేరువర్షతము విల్లుగాను,
సాగరము అమృతపాదగాను, విష్ణువు పాణ
ముగాను అయ్యెను

వెండియు ఈశివునికి కన్నులు మూడు
అందు ఒకనేత్రము నుదుటను ఉండును
కాన ఇతనికి ఫాలనేత్రుడు త్రినేత్రుడు
అను నామములు కలిగెను ఆఫాలనేత్ర
మును ఎల్లపుడు మూసికొనియే ఉండును
దానిని తెరిచిన లోకములు అన్నియు భస్మీ
భూతములు అగును అని నుడువుదురు

భగీరథుడు తనపితరులను స్వర్గలోక
ప్రాప్తులగు చేయుటకై గంగను ప్రార్థించి

భూలోకమునకు తెచ్చినవనరమున ఆగం
గను (చూ॥ గంగా) శిఖరుడు తన రఘున
ధరియించెను కాన ఇతనికి మందాకినీ
మౌళి గంగాధరుడు అను పేర్లు కలిగెను
అమృతమధన కాలమునందు పాలసముద్ర
మున పుట్టిన విషమును ఇతడు భుజించి
కంఠమునందు నిలిపికొనెను కాన ఇతనికి
గరళకంఠుడు అను నామము కలిగెను
వెండియు ఇతడు చంద్రుని శిరమున ధరిం
చుటచే చంద్రశేఖరుడు చంద్రమౌళి అనఁ
బడును

(౨) య॥ అక్రూరుని తమ్ముడు

శిరుడుడు రు॥ శాకల్యుని శిష్యుడు

శిశునాగుడు కైశునాగులకు మూలపురుషుం
డు అయిన మగధదేశపు రాజు

శిశుపాలుడు చేదిదేశపురాజు దమఘోషున
కు వసుదేవుని చెలియై అయిన శ్రతశ్రవ
వలన పుట్టినకొడుకు వీడు చతుర్ముఖ
లబాటనేత్రములతో పుట్టి పుట్టినతోడనే
రాశభస్వరమున ఏడ్చుచు ఉండఁగా తల్లి
దండ్రులు భయమును విన్నయమును కల
వారై ఏమి తోచక ఉండిరి అప్పుడు అశ
రీరవాణి ఎవఁడు ఎత్తుకొననపుడు కీని
లలాటనేత్రమును రెండుచేతులును అడఁగి
పోవునొ వాఁడు వీనిని చంపును కనుక
మీరు ఇందులకు విచారపడక నెప్పుదిని
ఉండుడు అని పలికెను అంతట వీని
తల్లిదండ్రులు తమ్ముచూడవచ్చిన వారికెల్ల
వానిని ఎత్తుకొన ఇచ్చుచుండి ఒకప్పుడు
బలరామ కృష్ణులు తమమేనత్తను చూడరాఁ
గా వారిచేతికిని ఇచ్చి యెత్తుకొమ్మనిరి
అప్పుడు కృష్ణుడు ఎత్తుకొఁగానే వీనిను
సఠికన్నును రెండుచేతులును అడఁగిపో
యెను అంతట వారు ఆశ్చర్యపడి తమకొడు
కును నూలు నేరములు చేయనరవలకు

మన్నించునట్లు కృష్ణుని ప్రార్థించి వరము పడసిరి పిమ్మట బహుకాలమునకు భర్త రాజు రాజసూయ యాగము చేయుచు ఉండఁగా అచ్చటికి వచ్చి కృష్ణుని పలుతెఱుగుల నిందించి అతనిచేతనే చచ్చెను చూ॥ దంతవక్త్రుఁడు

శు

కుంభనికుంభులు హిరణ్యకశిపు వంశజులు అగు సుందోప సుందులయొక్క కొడుకులు వీరు పుష్కర డేత్రమున బ్రహ్మనుంగూర్చి ఉగ్రతపము కావించి ఇంద్రాదిసురలను పరిభవించు శక్తిని ఒందిరి వీరు గౌరీకాయ కోశమున ఉండి పుట్టిన కాశీదేవిచే చంపబడిరి

శుకుండు (౧) వ్యాసుని కొడుకు వ్యాసుండు పుత్రాధి అయి రుద్రునింగూర్చి తపము ఆచరించి జలపవనాంబర వసుధానల సమ వీర్యుండు అగు ఒకసుతుని పొందునట్లు వరము పడసి ఒకనాడు అగ్నికార్యవరుండు అయి అరణి పుచ్చుకొని మధించుచు ఉండఁగా ఘృతాచి అను అప్పరస అతనికి లోచనగోళర అయి అతనిని కామగోచరునిగ చేసి తాను వంచనను చిలుక అయి ఉండెను అంత వ్యాసునియొక్క శుక్లము అరణి యందు పడి దానివలన ఇతఁడు పుట్టెను శుకరూపిణివలన మోహితుండు అయి కన్న కొడుకు అగుటచే ఇతనికి వ్యాసుండు శుకుండు అని నామకరణము చేసెను, ఇతఁడు జన్మించిన మాత్రమున జ్ఞాని ఆయ్యెను యోగి అయి మహాయోగ గమనము తైకొని సర్వాంతర్యామిత్వము వహించిన ఇతఁడు పోపుసమయమున వ్యాసుండు శుకశుక అని వెంటనంటి పిలుచుచు రాఁగా ఆధ్వని వ్యగవక్ష్యుల సరిత్సరనీతరుగులతలు ఓ

యని ప్రత్యక్షరములు ఇచ్చునట్లు ఆయెను ఇతనికూతురు క్షీర్తిమతి

(౨) రావణునిచారులలో ఒకఁడు వీఁడును సారణుండును రాముండు కపిసేనతో సమద్రతీరమున విడిసి ఉండఁగా ఆసేనయందలి మగ్గుములను తెలిసికొని రమ్మని రావణునిచే పంపబడినవారు

శుక్తిమతి కటకపురి ఒద్ద ప్రవహించునట్టి ఒకానెక నది

శుక్రుండు బ్రహ్మమాసపుత్రులలో ఒకఁడు అయిన భృగువుయొక్క పౌత్రుండు అగు రగురువు చూ॥ బలి ఇతనికూతురు దేవయాన ఇతనితల్లి దేవలోకమున ఇంద్రుండు లేక ఉండునట్లు తపముచేయుచు ఉండఁగా ఆమెను విష్ణువు చంపెను

శుచి (౧) మిథిలవంశస్థుండు అగు ఒకరాజు

(౨) య॥ అంభకుని కొడుకు

(౩) శుద్ధని కొడుకు.

శుద్ధుండు ఆయువు పౌత్రుండు. అనేనసుని కొడుకు మాడవ శుచియొక్క తండ్రి

శునకుండు (౧) కృత్సమజుని కొడుకు తపోనియతుండు అయి చనిన శానకుని తండ్రి

(౨) రు॥ రురునికి ప్రమద్వర వలన పుట్టిన యతఁడు

శునశ్యపుండు ఋచికుని రెండువ కొడుకు చూ॥ ఋచికుండు ఇతనికి దేవరాతుండు అనియు పేరు కలదు

శుభదంతి పుష్పదంతము అనుదిగ్గజము భార్య

శూ

శూద్రకుండు మగధదేశపురాజు అగు శుశర్మ యొక్క భృత్యుండు. ఇతఁడు ఆంధ్రుండు శుశర్మను చంపి రాజ్యమును అవహరిం

చెను ఈతని వంశస్థులు ఆంధ్రశృతులు
అనఁబడుదురు

శూరసేనము ఒకానొక దేశము దీనికి మధు
రాపురి రాజధానిగా ఉండెను రాముని
తమ్ముడు అగు శత్రుఘ్నుని కొమారుడు
అయిన శూరసేనునివలన దీనికి ఈనామము
కలిగెను

శూరసేనుడు (౧) య॥ కార్తవీర్యార్జుని
రెండవ కొమారుడు

(౨) ఇ॥ శత్రుఘ్నుని రెండవ
కొడుకు

శూరుడు ఈపేర ఆ సేకయాదవులు కలరు
(౧) కార్తవీర్యార్జునుని విదవ
కొడుకు నా॥ ఊర్జితుడు

(౨) అంధకుని పౌత్రుడు ఆ
యిన విదూరధుని కొడుకు శిని తండ్రి

(౩) దేవమిథుని కొడుకు వసు
దేవుని తండ్రి

(౪) వసుదేవునికి మదిరయందు
పుట్టిన పుత్రులలో ఒకడు

శూర్పకుండు ర॥ వీడు మన్మథునిచే చంపఁ
బడెను వీనిని చంపినందుననే మన్మథునికి
శూర్పకారాతి అను పేరు కలిగెను.

శూర్పణఖ ర॥ రావణుని చెలియలు దీని
మగడు విద్యుజ్జిహ్వుడు, కొడుకు జంబు
కుమారుడు రాముడు దండకారణ్య
మున ఉండునపుడు ఒకనాడు ఈశూర్పణఖ
అధిపత్యశాలకు వచ్చి ఆతఁడే తన్ను పెం
డ్లాడవలయును అను తలఁపున నీతాదేవిని
మ్రొంగుటగా లక్ష్యించు దీనిముక్కు
చెవులకొనే తఱిమిను అంతట ఇది జన
స్థానమునందు ఉన్న తన పితని కొడుకులు
అగు ఖర్బుడు మొదలు అగు రక్కసులతో
తన అవమానపాటు చెప్పకొకగా ఆరక్క

సులు రామునితో నెనుయద్ధము సలిపిరి
అందు పదునాలుగు కోట్ల రక్కసులు మడి
సిరి ఆవల శూర్పణఖ లంకకు పోయి రావ
ణునికి తనభంగపాటు తెలిపి నీతమీంద కామ
ము కలుగ దోగించి ఆసేతను వాఁడు ఎత్తు
కొని పోవునట్లు చేసెను

శృ

శృంగ రు॥ శమీకునికొడుకు మా॥ పరీక్షిత్తు
శృంగిబేరము ఇది రాముని చెలికాడు
అగు గుహుడు అను ఎఱుకురాజుయొక్క
పట్టణము గంగాతీరమున ఉండును

శృంగులు పుష్కమిత్రుని వంశస్థులు అగు మగధ
దేశపురాజులు. వీరు పదుగురు స్థూటప
డ్రెండు సవత్సరములు రాజ్యము విలిరి

శ్రీ

శ్రీమందు ఆదిశేషపు

శ్రీ

శ్రీబ్య (౧) విదేశారాజు వాఁడు ఈమె
మహాపతివ్రత తనభర్త అగు శతభనుడు
అనురాజు తొల్లిటి జన్మమందు విష్ణుపూజా
ధరంధరుడై ఒకప్పుడు భాగీరథియందు
స్నానము ఆచరించి నియమముతో ఇంటికి
వీతెంచు నవసరమున ఒక పాపండునితో
మాటలాడినందున మఱుజన్మమున శ్వానము
గాను ఆవల పృథ్వీలముగాను విదవ వృక
ముగాను వెనుక గృత్ర కాక బక మయ్యార
ములుగాను ఒకటికి వెనుక ఒకటి అయి త్రమ
ముగా పుట్టి అసంతరము మానుపజన్మము
ఎత్తెను. ఇది ఎల్ల పూర్వజన్మ వాసనవలన
ఈశ్రీబ్య తెలిసికొని తనపురుషుండు మానుప
జన్మము ఎత్తునంతవాఁడ తాను బహుమాము
లేక ఉండి తదసంతరము అతనినే వివాహ
మాడి సుఖముగ ఉండెను.

(౨) జ్యోతుషుని భార్య విదర్బుని తల్లి
తైబ్యులు ఉశీనరుని కొడుకైన శిబియొక్క
-వంశస్థులు

తైవ అనిలుని భార్య

తైవము (౧) ఒకపురాణము ఇది వాయు
దేవప్రాక్షము శ్వేతవరాహకల్ప విచార
శివమాహాత్మ్యాదులు కలది దీని గ్రంథసం
ఖ్య ౧౨౦౦౦

(౨) శివప్రాశస్త్యమును తెలిపెడు
మతము ఈమతస్థులు తైవులు అనఁబడు
దురు

తైకునాగులు శికునాగుని వంశస్థులు వీరు
పదుగురు ప్రద్యోతులకు అనంతరము మగ
ధదేశమునకు ౩౬౨ సంవత్సరములు రా
జులు అయి ఉండిరి

శ్రోణ

శ్రోణ ఒకసది ఇది మౌనాకవర్వతమునందు
ఉత్పత్తి అయి గంగతో సంగమించును
విశ్వామిత్రా శ్రమము లేక సిద్ధాశ్రమము
నుండి మిథిలకు పోవుమార్గమున ఉండునట్టి
మఱియొకసది ఈవేరిచే వరంగుచు ఉన్నది
అది మగధదేశమున ప్రవహించుటచే మగధ
అనియు అనఁబడును.

ఇది ఎట్టినికాంతి కలది కనుక దీనికి
శ్రోణ అను నామము కలిగెను ఇందుండియే
శ్రోణభద్రదినాంతక మూర్తులను ఎత్తెదురు

శ్రోణపురము బాకాగురుని రాజధాని

శ్రౌ

శ్రాసకుడు రు॥ శునకుని పుత్రుడు కృత్స
మకుని పౌత్రుడు. ఈమహాత్ముడు తపో
నియతుడు అయి చనియెను

శ్రారసేని శూరసేనదేశము నందలి ప్రాకృత
భాష.

శ్రారి కృష్ణునికి నామము శూరుని కొడుకు
అయిన వసుదేవునికి శృష్టిసంకున ఈపేరు
కలిగెను

శ్య

శ్యామకుడు య॥ వసుదేవుని తమ్ముడు
శ్యామరత్ని. రు॥ కపిలుని శిష్యుడు ఇతఁడు
వేదమునందలి అనాదరముచే కపిలునితో
వాదించి అతనివలన సమస్తమునకు వేద
ములే ప్రమాణములు అని ఎఱిగెను

శ్యామలాదేవి యముని భార్య

శ్యామలాదేవి (ఉచ్చిష్ట) చూ॥ మతంగుడు
శ్యేని అనూరుని భార్య ఈపే కొడుకులు సం
పాతి, జటాయువు

శ్ర

శ్రద్ధ. (౧) ధర్మని భార్య శమునితల్లి
(౨) వైవస్వతుని భార్య

శ్రద్ధావతి వరుణుని రాజధాని

శ్రవణద్వాదశి. శ్రవణశత్రుముతో కూడిన
ద్వాదశి. ఈదినమున విష్ణువు వామన
మూర్తి అయి అవతరించినందున లోకులు
వ్రతము ఆచరింతురు

శ్రవణుడు ద॥ మురాళురుని కొడుకు
కృష్ణునిచే చంపబడెను

శ్రాద్ధదేవుడు సూర్యునికి సంజ్ఞాదేవియందు
పుట్టిన కొడుకు

శ్రాద్ధము పితృకర్మ. శ్రద్ధతో చేయఁబడు
నది శ్రాద్ధము అని భావము, ఇది పితృదేవ
తల తృప్తిర్ధము చేయఁబడునది మఱియు
దీనిని, కవ్యము అనియు చెప్పదురు

శ్రాద్ధము శుభకార్యములయందును అ
శుభకార్యముల యందును చేయఁబడును
శుభకార్యములయందు చేయఁ బడునది
నాంది అనియు అభ్యుదయము అనియు

చెప్పఁబడును అశుభశ్రాద్ధములు అనేకములుగఁ జూడును అందు (౧) ప్రేత శ్రాద్ధము ఇది ప్రేతత్వప్రసక్తము ప్రేతత్వవిముక్త్యర్థము చేయఁబడును ఇది నగ్ననవ వికోద్దిష్ట మోదశ సంపిండికరణ శ్రాద్ధములు అనఁబడును (౨) మైత్రకశ్రాద్ధము ఇది పితృదేవతల తృప్త్యర్థము చేయఁబడునది పితృదేవతలు వసు రుద్రాదిత్య రూపులు అయి ఉండురు మఱియు ఇందు పిండతర్పణములు కలిగినవి కొన్నిలేనివి మఱికొన్ని

కాశి, గయ, ప్రయాగ, కురుక్షేత్రము, అకర్ణము, కురుజాంగలము, విశేషనదీతీర్థములు, పుష్కర క్షేత్రములు, ఇవి శ్రాద్ధ కర్తవ్యదేశములు అందు గయాశ్రాద్ధము మిక్కిలి విశేషము

మృతాహము, అమావాస్య (సూర్యోదయ సంగమదినము), అష్టకలు (మార్తశీర్షము మొదలు నాలుగుమాసములయందు బహుళాష్టమి), సంక్రమణదినములు, మహాలయ పక్షము, ఇవి ముఖ్యశ్రాద్ధకాలములు. మఱియు శుభ్రజన్మాది వృద్ధియందును శ్రుతాభ్యయన సంపన్నుఁడు అయిన బ్రాహ్మణ సంపత్తియందును వ్యతిపాత మహావ్యతిపాత యోగములయందును యుగాది మన్వాది దినముల యందును గ్రహణాది పుణ్యకాలముల యందును పితృశ్రాద్ధము చెప్పఁబడి ఉన్నది

ఇవిగాక కాఘ్యశ్రాద్ధకాలములు అనేకములు ఉన్నవి

శ్రావితము, రాముని కొడుకు అగు - లభుని

రాజధాని

శ్రీకంఠుఁడు (౧) శిఖరండు

(౨) చూ॥ భవభూతి

శ్రీఖండము మలయవర్షతము

శ్రీదేవి (౧) లక్ష్మీదేవి

(౨) దేవకుని మాతుఁడు, వాసుదే

పునిభార్య దేవకితోడఁబుట్టువు

శ్రీధరాచార్యులు ఒక పండితుఁడు ఈయన సంస్కృతభాగవతమునకును విష్ణు పురాణమునకును అద్వైత వ్యాఖ్యానమునుచేసెను

శ్రీనాథుఁడు ఒక ఆంధ్రకవి (బమ్మెర) పోతనకు బావమఱుఁది. ఇతఁడు కొండవీటివార అగు అనవేమారెడ్డియొద్ద ఆస్థానపండితుఁడు అయి ఉండెను ఇతనిచే రచియింపఁబడిన కావ్యములు శృంగార నైషధము సౌందర్యరాణముతోచేరిన కాశీఖండము భీమేశ్వర పురాణము మరుద్రాజచరిత్రము హరవిలాసము శాలివాహన సప్తశతి * వీధి నాటకము. చూ॥ పోతన

శ్రీనివాసకవి (కొడిచేర్ల) ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతఁడు శేషధర్మమును తెనిగించెను

శ్రీరంగము ఒక దివ్యక్షేత్రము కావేరి కొల్లడములకు నడుమ ఉండును దీనికి నాథుఁడు ఐనందున ఇందలి విష్ణుమూర్తి శ్రీరంగనాథుఁడు అనఁబడును రావణాసురుని తమ్ముఁడు అగు విభీషణుఁడు ప్రతిదినము లంక నుండి ఇచటికి తులసి తీసి కొనివచ్చి ఈ రంగనాథుని అర్పించి పోవుచు ఉండెను

శ్రీరామనవమి వైత్రకుళ్ల నవమి ఈదినమునందు విష్ణువు రాముఁడుగ అవతరించి నందున ఇదివ్రతదినము అయి ఉన్నది

శ్రీశైలము నా॥ క్షీతిధరము.

శ్రీహర్షుఁడు శేషధర్మమును రచించిన ఒక సంస్కృతకవి

* ఇది శాలివాహనునిచే చేయఁబడినట్లు శాలివాహన చరిత్రమునకు వ్రాయఁబడి ఉన్నది ఇది రెండుగా ఉండునూ తెలిసినదికాదు

శ్రుతకీర్తి (౧) అష్టమనకు ద్రావదియందు జన్మించిన పుత్రుడు

(౨) వసుదేవుని చెలియలు శేక యరాజైన భృష్టకేతునిభార్య ఈమెకొడుకులు వ్రతర్థనాటలు అయిదుగురు

(౩) విక్రమార్కుని మాతామహుడు ఇతనికి పుత్రులు లేనందున దోహిత్రుడు అయిన విక్రమార్కుడు ఇతని రాజ్యము అగు ఉజ్జయినికి రాజు అయెను

(౪) శత్రుఘ్నుని భార్య కుశధ్వజుని కూతురు

శ్రుతదేవ వసుదేవుని చెలియలు వృద్ధశర్ముని భార్య దంతవక్త్రునితల్లి

శ్రుతదేవుడు (౧) మిథిలయందు ఉండిన ఒక విష్ణుభక్తుడు చూ॥ బహుశాశ్వుడు

(౨) విష్ణుపరిచరులలో ఒకడు శ్రుత స్వండు. వసుదేవుని కొడుకులలో ఒకడు తల్లి సహదేవి.

శ్రుతవర్మ దుర్యోధనుని తమ్ముడు

శ్రుతశ్రవ. వసుదేవుని చెలియలు చేదిదేశపు రాజైన దమఘోషుని భార్య శిశుపాలుని తల్లి నా॥ సాత్వతి.

శ్రుతశ్రవుడు రు॥ సోమశ్రవుని తండ్రి ఇతడు జనమేజయుని కాలమున ఉండెను

శ్రుతసేనుడు (౧) సహదేవునికి ద్రావదియందు పుట్టిన కొడుకు

(౨) అభిమన్యుని పౌత్రుడు జనమేజయుని తమ్ముడు.

శ్రుతసోముడు భీమునికి ద్రావదియందు పుట్టిన కొడుకు

శ్రుతాయుధుడు ఒకానొక రాజు ఇతడు వరుణుని పుత్రుడు అందురు వరుణుడు ఇతనికి ఒకగడ ఇచ్చి దానిని ధరించువాడు ఎల్లవారికి అశేయుడు అగును అని

యు, దానిపోటు ఎక్కించుకొనని వానిని అది చంపక వెనుకను మరలి, తన్ను ధరించు వానినే చంపును అనియు చెప్పెను భారత యుద్ధమునందు ఈతడు అష్టమనితో పోరుచు ఉండి ఒకగడను కృష్ణునిమీద ప్రయోగింపగా అది కృష్ణునికి పూలమాలవలె అలంకారభూతమై తన్ను ప్రయోగించిన ఇతని మీద మరలిపడి ఇతనినే చంపెను

శ్రుతాయువు (౧) పురూరపుని కొడుకు నా॥ వసుమంతుడు

(౨) కలింగదేశపురాజు ఇతడు భారతయుద్ధమున భ్రాతృపుత్ర సహితముగ భీమునిచే చంపబడెను

(౩) మి॥ అరిష్టనేమి కొడుకు శ్రుతిగీతలు జగదవసాన సమయమున అనేక శక్తియుతుడు అయి యోగనిద్రావకుడు అయిన సర్వేశ్వరుని వేదములు చేసిన స్తోత్రము ఇది పరమ తత్వార్థ ప్రతిపాదకము అయి ఉండును చూ॥ సారాయతాఖ్యానము

శ్రుతుడు ఇ॥ నా॥ సుపాత్రుడు భగీరథుని కొడుకు

శ్రుతులు చూ॥ వేదములు

శ్వ

శ్వఫల్గుడు య॥ పృష్ఠి పెద్దకొడుకు ఇతనికి కాందినియందు పన్నెదలు పుత్రులు కలిగిరి అందు జ్యేష్ఠుడు అక్రూరుడు ఇతనికి సుచారువు అని ఒకకూతురు కలదు శ్వస ప్రజాపతి భార్య అనిలుడు అను వసువుయొక్క తల్లి

శ్వాహితుడు య॥ వృజివంతుని కొడుకు శ్వేతకి ఒకరాజుని ఇతనియొక్క తియను నిష్టలకు వెచ్చి బ్రహ్మదేవుడు ఇతడు చేయను

ఉన్న యజ్ఞమునకు దుర్వాసుని ఋత్విక్కునిగా ఇచ్చెను ఈతఁడు బ్రహ్మచర్యమున పండ్రెండు ఏండ్లు నిరంతర ఘృతభారచే అగ్నిని తృప్తుని చేసెను దానజేసి అగ్నిదేవునకు అగ్నిమాండ్యమును తేజోహీనతయు దప్పియు కలిగెను అవ్యాధి నివారణము కొఱకే ఖాండవ వనమును దహించెను

శ్వేతశేతుఁడు (౧) రు॥ అష్టావక్రుని మేనమామ ఇతఁడు ఒకవృషుడు క్రోధముచే తన పుత్రుని యముని చూడపొమ్మ అన ఆతఁడు అట్లచేసి మరల భూమికి వచ్చెను

(౨) ఉద్దాలకుని కొడుకు

శ్వేతుఁడు (౧) విరాటరాజుకొడుకు ఉత్తరుని యన్న

(౨) ఒకానొక రాజుని ఇతఁడు ఒకవృషుడు కాశాంజయము అను తీర్థమున శివునిఁగూర్చి తపము చేయుచు ఉండఁగా ఇతనిని యముఁడు పట్టి కట్టి కొంపోవ శివుఁడుచూచి కోపించి యమునిని తన్నెను

(౩) విదర్భదేశపురాజు తండ్రి సేదేవుఁడు సోదరుఁడు సురభుఁడు ఇతఁడు చిరకాలము రాజభగ్గుము తప్పక రాజ్యముచేసి వెనుక అతినిష్ఠతో తపము ఆచరించి దేవత్వమును పొందియు అన్నదానము చేయనందున అఙ్గకలి విడువక బాధింపఁగా బ్రహ్మయొద్దకు పోయి తనపక్షిభుమును చెప్పకొనెను అప్పుడు బ్రహ్మ నీవు అన్నదానము వ్రేళనైన భేంభుని నిమిత్తమున నీకు ఈబాధ కలిగెను కనుక ముందు నీవు భూలోకమునందు వదలివచ్చిన నీదేహమును భక్షించి అఙ్కలి తీర్చుకొనుచు ఉండుము అదేహము చిరకాలము చెడక ఉండుటయే క్షాక నీవు కోసిన తినిన అవయవములును మరల ఎప్పటివలె ఏర్పడి ఉండుచుం

దును అని చెప్పెను అది విని ఇతఁడు అట్లే చేయుచు బహుకాలము కడపి కడపట అగస్త్యమహర్షికి తనమెడలోని మణులు కూర్చిన తులసిపూసలవేరు ఇచ్చి అఙ్కలి పోఁగొట్టుకొనెను

ష

షట్పక్రవర్తులు హరిశ్చంద్రుఁడు నలుఁడు పురుతుత్సుఁడు పురూరవుఁడు సగరుఁడు కార్తవీర్యార్జునుఁడు అనువారు

షణ్ముఖుఁడు షడాననుఁడు కుమారస్వామి

షో

షోడశమహారాజులు గయఁడు శశిబిందువు పృథువు సుహృత్తుఁడు భరతుఁడు దిలీపుఁడు రంధిదేవుఁడు మాంధాత అంగుఁడు శిలి అంబరీషుఁడు మరుత్తు నృగుఁడు రాముఁడు యయాతి భగీరథుఁడు అనువారు

స

సంకటుఁడు భర్తునికి కమర్జేయంబు పుట్టిన కొడుకు

సంకర్షణుఁడు చూ॥ నా॥ బలరాముఁడు ఇతఁడు దేవకిగర్భమున ఉండఁగా యోగమాయాదేవి సంకర్షించి రోహిణీ గర్భమునందు చేర్చెను కనుక ఇతనికి ఈపేరు కలిగెను

సంకల్ప భర్తుని భార్యలలో ఒకతె కొడుకు సంకల్పుఁడు

సంకల్పసూర్యోదయము ఒకానొక సంస్కృతనాటకము ఇది నారాయణాచార్యులు అను కవిచే రచియింపఁబడినది విశిష్టాన్వేషితమత ప్రతిపాదకము

సంకల్పుఁడు (౧) బ్రహ్మచూడస పుత్రులలో ఒకఁడు

(అ) ధర్మనికి సంకల్పయందు
పుట్టిన కొడుకు

సంకృతి పు॥ మూడవసరని కొడుకు కొడు
కులు గురుడు, రంతిదేవుడు

సంక్రమణము సూర్యుడు మేమెదిరాసుల
యందు ప్రవేశించుట నా॥ సంక్రాంతి ఇవి
పండ్రెండు చూ॥ రాసులు అందు ముఖ్య
ములు మేష కటక తులా ధనుస్సంక్రమణ
ములు నాలుగు

సంజయించు (౧) ధృతరాష్ట్రునికి ఆవు
డు అగు ఒక సూతపుత్రుడు ఇతడు
వ్యాసప్రసాదముచే తత్వవేత్తయ నీతిపరు
డును అయి సుగతిని పడనైన భారతయు
ద్ధప్రకారము అంతయు ఇతనిచేతనే ధృత
రాష్ట్రునకు చెప్పబడెను

(అ) పురూరపుని వంశస్థుడు
క్షత్రపుధుని పౌత్రుడు

సంజ్ఞాదేవి నా॥ ప్రభావతి సూర్యుని భార్య
చూ॥ త్వష్ట్ర

సంధ్య సాలకటంకటల్లి

సంపాతి (౧) అసూరుని పెద్దకొడుకు తల్లి
శ్యేని. తమ్ముడు జటాయువు కొడుకు
సుపార్శ్వుడు

ఒకప్పుడు ఇతడును ఇతని తమ్ముడు
అగు జటాయువును తమదమశక్తి కొలచిని
ఎఱుంగ కోరి అంతరిక్షమునకు ఎగని పైకి
పోవుచు సూర్యమండలమును సమీపింపగా
జటాయువు సూర్యుని వేడిమికి తాళ చా
లక క్రిందికి ఒఱగంగా ఇతడు తనతొక్క
లచేత అతనిని కప్పెను అప్పుడు సూర్య
కిరణముల వేడిమిచే ఇతనితొక్కలు కాలి
పోయెను అంతట మింట నిలువ నేరక
ఇతడు సముద్రమునను, జటాయువు దండ
కారణమునందలి జనహానమునను, పడిరి

పిమ్మట ఇతడు హనుమదాదులకు నీత లంక
లో ఉండు వృత్తాంతమును తెలిపి ఆసు
కృతాశయముచే మరల తొక్కలు మొ
లవంగా తన ఉనికిపట్టు అగు హిమవంతము
నకు పోయిచేరెను

(అ) ర॥ మాలికొడుకు విభీషణుని
మంత్రి

సంప్రీతి శముని భార్య

సంభవాశ్వడు నా॥ బస్తిశాశ్వడు

సంభూతి (౧) నా॥ సుమనసుడు

(అ) నా॥ త్రిధన్వుడు.

సంయమని యమునిరాజుభాని

సంయూతి (౧) నమూనుని కొడుకు యయా
తి తమ్ముడు.

(అ) పు॥ నా॥ శర్యాతి బహు
గంతుని కొడుకు భార్య వరాంగి

సంపరుణుడు (౧) అజమీథుని కొడుకులలో
ఒకడు ఇతడు సూర్యుని మాంతురు
అయిన తపతిని వివాహము అయి కురువు
అను పుత్రుని పడనెను

(అ) పు॥ ఋతుని పుత్రుడు

సంపర్తుడు అంగిరసుని కొడుకు బృహస్పతి
తమ్ముడు నా॥ ఉతధ్వండు

సంశక్తకులు త్రికరాధీశ్వరుండు అగు సుశ
ర్మయు అతని అనుజులు సత్యరధుండు
సత్యనేనుడు సత్యశర్మడు సత్యవర్తుడు
మొదలు అగు రధికముఖ్యులు కొందఱును.
రీరు అర్జునుని చంపుదము, చంపలేకున్న
అతనిచేత సత్తుము, ఇంతియైకాని వెఱచి
మాణుమొగము పెట్టితిమేని గోబ్రాహ్మణాది
పథచేసిన పాపమును అనుభవింపకలవారము,
అని ప్రతినవట్టి బింకమువదలక మెలం?న
రధికులు. వీరితో అర్జునుండు యుద్ధము
చేయు నవసరముననే అభిమన్యుని కౌర
వులు చంపిరి

సంశృతుడు మిథిలవంశస్థుడు అగు ఒక రాజు

సంహతాశ్వుడు నా|| బద్ధిణాశ్వుడు

సంప్రది ర|| సుమాలి కొడుకు

సంప్రదించు ది|| ప్రహ్లాదుని తమ్ముడు హిరణ్యకశిపుని కొడుకు

సక్తుప్రభుడు కురుక్షేత్రమునందు ఉన్న ఒకానొక బ్రాహ్మణుడు ఇతడు తానుచేసేడు అతిధిపూజచే యముని సంతోషపడచి సకుటుంబముగా బ్రహ్మలోకమునకు పోయెను

సగరుడు ఇ|| షట్పత్రవర్తులలో ఒకడు బాహుకుని కొడుకు ఇతనికి భార్యలు ఇరువురు అందుపెద్దది విదర్బరాజు కూతురు అగు కేకేని రెండవది అరిష్టనేమి మాతురు అగు సుమతి ఒకప్పుడు ఇతడు అశ్వమేధయాగము చేయునపుడు ఇంద్రుడు అశ్వమును దొంగిలించెను ఆయశ్వమును తన రెండవభార్యయొక్క కొడుకులు అటువదివేపురు వెదకుచు పుడమియందు ఎచ్చోటను కానక భూమినిత్రవ్వి పాతాళము ప్రవేశించి అందు 'కపిలమహామునిని తిరస్కరింపగా అతని కోపదృష్టిచే నీలు అయిరి వారికి పుణ్యలోకము కలుగు నిమిత్తము ఇతని మునిమనుషుడు అయిన భగీరథుడు గంగను తెచ్చి వారు త్రవ్వినదారిని పాతాళమునకు ప్రవహింపజేయ అది అపుడు సముద్రము ఆయెను ఇందు వలననే సముద్రమునకు సాగరము అను పేరును, గంగకు భాగీరథి అను పేరును, కలిగెను

సత్యకర్తుడు. అ|| దృఢవ్రతునితండ్రి

సత్యకీర్తి. హరిశ్చంద్రునిమంత్రి

సత్యకుడు రెండవశని పుత్రుడు యాదవులలో వృష్ణివంశస్థుడు

సత్యకేతువు కా|| సుకేతుని పుత్రుడు విభువుతండ్రి

సత్యజిత్తు (౧) య|| వసుదేవుని తమ్ముడు అయిన కొంతుని రెండవకొడుకు

(౨) ద్రుపదునియన్న

సత్యభుతి (౧) నా|| శరద్వంతుడు శతానందుని కొడుకు ఇతడు ధనుర్వేద విశారదుడు ఒకనాడు వనమున ఉర్వశిని కని ఇతనికి కేతకీపాతము అయి ఆవీర్యము ఒక శర్మస్తంబమున చేర్చి, దానివలన ఒక మగ శిశువును ఒక ఆడకు శిశువును జనించెను అపుడు శంతనుడు ఆమార్గముగ వనమున వేటాడ పోవుచు ఆశిశు యుగమును పొడగని కృపతో తెచ్చి పెంచెను దానచేసి ఆశిశువులు కృపుడు కృపియు అనఁ బరఁగిరి ఆకృపి పిదప ద్రోణాచార్యులకు భార్య అయ్యెను

(౨) పు|| కృతిమంతుని కొడుకు

(౩) మి|| మహావీరుని కొడుకు

సత్యభామ సత్రాజిత్తు కూతురు కృష్ణుని అష్టభార్యలలో ఒకతె ఈమె కృష్ణునకు మిక్కిలి ప్రియురాలు కనుక అతనిని ఎడఁచాయక చరించుచు ఉండును. మలీయు ఈమె రూపరేఖ లావణ్యమున మిగుల ఆతిశయించినది ఓకప్పుడు ఈమె పారిజాత వృక్షము తనకు కావలయును అని పెనిమిటిని అడుగఁగా అతడు దానిని స్వగ్రమునుండి తెచ్చి ఇచ్చెను ఆకథను తెలుపునట్టి గ్రంథము పారిజాతా పహరణము అనఁబడును

సత్యవంతుడు మద్రదేశపు రాజు అగు ద్యుమత్యేనుని కొడుకు నా|| చిత్రాశ్వుడు సావిత్రిభర్త చూ|| సావిత్రి

సత్యవతి (౧) దాశరాజునకు పెంపుడు కూతురు వ్యాసుని తల్లి శంతనుని భార్య

ఓంతనునివలన ఈమె కనిన కొడుకులు చిత్రాంగదుడు విచిత్ర వీర్యుడు ఈమె ఉపరిచర వసువు వీర్యమున శాపముచే మ త్వస్తై యమునానదియందు ఉన్న అద్రిక అను అప్పరసకు జనించెను మఱియు ఈ మెకు యోజనగంధి మత్స్యగంధి అను నామ శులు కలవు ఈమె కన్యాత్వమున వరాశర మహర్షి వలన సహ్యగర్భముభరించి కృష్ణదైవ పాయసుని (వ్యాసుని) కన్యెను చూ॥ అచోభద

(౨) నా॥ కౌశికి గాధికూతురు ఋచికునిభార్య ఈమెకొడుకు జమదగ్ని ఈమె తనభర్తతోహడ సహగమనముచేసి ఆవల కౌశికినది అయ్యెను

సత్యవ్రతుడు (౧) త్రిశంకునిపూర్వనామము

(౨) ఒకానొక రాజు ఇతడు పోయినకల్పమున ద్రవిడదేశపు రాజు గా ఉండి వ్రళయకాలమున నారాయణ ప్రేరితము అయిన ఒక నావయందు హరి థ్యానము చేయుచు ఉండి ఈ కల్పమున వైవస్వత మనువుగా జనించెను

సత్యశ్రవుడు. (౧) ఋగ్వేదాఘాతపకుడు అగు ఒక ఋషి

(౨) సరి॥ వీతిహూతుని కొడుకు

సత్యసేనుడు. కన్యనికొడుకు,

సత్యహితుడు. మ॥ ఉపరిచరవసువు వంశ స్థుడు

సత్రాజిత్తు యాదవులలో వృష్ణివంశస్థుడు అగు నిమ్మని కొడుకు. సత్యభామతండ్రి

ఇతడు సత్యభామను కృష్ణునికి ఇచ్చి నందులకై అక్రూరుడగు కృతవర్మయొ శతధన్యునికి రోమము కలగ బోధించిరి అంత ఇతనిని నిద్ర పోవుచుండు తఱిని శతధన్యుడు వచ్చి చంపి పోయెను అది

తెలిసి సత్యభామ దుఃఖింపగా ఆమె యొక్క ప్రీతికొఱకు కృష్ణుడు శతధన్యుని చంపెను చూ॥ శమంతకమణి

సదక్ష్మిడు బా॥ సమరుని కొడుకు

సదాకాంత } పారివత్ర వర్వతమున ఉత్పత్తి
సదానీర } అగు నడులు

సనందనుడు } దే॥రు॥బ్రహ్మనమాస పుత్రులు
సనకుండు }

సనత్కుమారము ఉపపురాణములలో ఒకటి

సనత్కుమారుడు బ్రహ్మ మానస పుత్రులలో ఒకడు సనకాదులు ఎల్లలోకములయందు సంచరింప శక్తికలవారు కనుక ఇతడు తనకు అత్యంత భక్తుడు అగు విదురునిచే ప్రార్థింపబడి భృతరాష్ట్రుని ఒడ్డుకువచ్చి ఆతనికి అభ్యాత్మవిద్యను ఉపదేశించి భని యెను

సనాజిత్తు య॥ హేమయుని పుత్రుడు అగు కుంతి కొడుకు ఇతనికి సోభంజి అనియు నామము కలదు

సన్నతమంతుడు పు॥ నాలవసుమతి కొడుకు కృతి తండ్రి

సన్నతి (౧) కా॥ అలర్కుని కొడుకు. శునీ తుని తండ్రి

(౨) క్రతువుభార్య దక్ష ప్రజాపతి కూతురు వాల్మీకి మహర్షులతల్లి

సప్తకులాచలముల్లు చూ॥ కుల వర్వతములు సప్తద్వీపములు జంకూ ప్లక్షు కుశ క్రౌంచ శాక శాల్మళి శుక్లూర ద్వీపములు చూ॥ ప్రియవ్రతుడు. ఈసప్తద్వీపములకు నడు మ జంబూద్వీపము ఉండును దానిమట్టి లవణ సముద్రమును, దానిమట్టి ప్లక్షద్వీప మును, అవల ఇతడు సముద్రమును, శిదప శాల్మలద్వీపమును, తదనంతర్ము శురోద ధియు, వెనుక కుశద్వీపమును, వెనుకపుత

సముద్రమును, దానిచుట్టి క్రౌంచద్వీపమును, ఆ క్రౌంచద్వీపమును చుట్టి దధి సముద్రమును, దానిపరివేష్టించి శాకద్వీపమును ఉండును ఆ శాకద్వీపమునకు వెనుక పాలసముద్రమును, దానికి అనంతరము పుష్కరద్వీపమును, దానిచుట్టి మంచినీళ్లు సముద్రమును ఉండును ఇట్లు జంబూద్వీపమును చుట్టి ఉండు ద్వీపములు ఆఱును క్రమముగ ఒకటికంటె ఒకటి రెండంతల పరిమాణము కలదై అనేక వర్షతములును నదులును కలిగి ఉండును

సముద్రండు చూ॥ సగరుండు

సముద్రము మరచి అంగిరసుండు పులహుండు వసిష్ఠుండు అత్రి పులస్త్యుండు క్రతువు అనువారు కశ్యపుండు అత్రి భరద్వాజుండు విశ్వమిత్రుండు గౌతముండు జనుదగ్గి వసిష్ఠుండు అనువారు ఏడ్వారును సప్తర్షులు అని కొందఱు వాడెదరు

సప్తలోకములు భూలోకము, భువర్లోకము, స్వర్గలోకము, మహాలోకము, జనలోకము, తపోలోకము, సత్యలోకము, అను షడ్భువ లోకములు. ఈయేడు లోకములలోను జీవులు వారివారి కర్మ ఫలప్రాప్తికి అనుగుణము అయిన ద్వానియందు ఉండురు భూలోకమునందు మనుష్యులును, భువర్లోకమునందు యక్ష రాక్షస గంధర్వ కిన్నర కింపురుషులు మున్నగువారును, స్వర్గలోకమునందు ఇదేవతలును (అంటే చంద్రలోకమును పితృలోకమును కలవు), దానికి పయిని వారివారి పుణ్యక్షేత్రము విశేషమునో బట్టి మైమై లోకములయందు వారివారికి మైయంతస్తు కలవారును ఉండురు భూలోకము హేరుభునకు దక్షిణమున ఉండును తక్కిన లోకములు భూమియొక్క మేరు

పునకు ఉత్తరమునను, అయియి లోకమున ఉండు మేరుపునకు దక్షిణమునను ఉండును అయినను అన్నిటికి మైది సత్యలోకము అదే బ్రహ్మలోకము ఈ లోకమునకు పోవుటకు టెండుమార్గములు అర్పిరాది మార్గము ఒకటి, ధూమాది మార్గము ఒకటి కేవల బ్రహ్మజ్ఞానము కలవారు అర్పిరాది మార్గముగ పోదురు సగుణ బ్రహ్మజ్ఞానం యోగాభ్యాసమును చేయువారు ధూమాది మార్గమున బ్రహ్మలోకమును పొందుదురు కైలాసము కైకుంఠము అను నీరెండును బ్రహ్మలోకముతో చేరినవియే కాని వేఱు అయినవి కావు ఖలాభిసంధితో కర్మానుష్ఠానము కలవారు స్వర్గలోకమున తమతమ పుణ్యమునకు అనుగుణము అగు ఫలమును అనుభవించి మరల భూలోకమునకు వత్తురు ఇట్లే అధోలోకములును ఏడు కలవు అవి అతలము, వితలము, సుతలము, తలాతలము, రసాతలము, మహాతలము, పాతాళము అనఁబడును ఈ సప్తలోకములకు క్రింద మాయమొదలగు సరకములు ఉండును వీనికన్నిటికిని ఆధారముగ విష్ణుంశ సంభూతుండు అగు అదిశేషుండు నిలిచి ఉండును ఈశేషుని విషజ్వాలామయ ముఖములనుండి యముండు శుక్తి జలమును శిక్షించుచు ఉండును. ఈ లోకములు అన్నియు చేరి పదనాలుగు లోకములు అనఁబడును, స్వర్గమర్త్య పాతాళములు మూడును త్రైలోకములు అనఁబడును. సప్తసముద్రములు లవణేషు గురాసర్పిదధిక్షీర జలాగ్ధవములు.

సప్తసారస్వతము ఒక పుణ్యక్షేత్రము. ఇండు వనిష్ఠాదిమహర్షులు చేరిన సవనములయందు సరస్వతీనది నారీవేషయుక్త అయి సంప్రభుకనకాక్షి విశాల సురతనస్ర అమోఘ

మాల గుంజ విమలదళ అను నామములచే
యజమానునిచేతను సకలదేవమునులచేతను
సంభావన పడనెను

సభాసలుండు యయాతి పౌత్రుండు అణువు
పెద్దకొడుకు

సమరుండు బా॥ నీపుని జ్యేష్ఠపుత్రుండు
ఇతండు కాంపిల్యాధిపతి అయ్యెను ఇతనికి
పాండవులు సుపారుండు సదశ్వుండు అని
మువ్వరు కొడుకులు

సమిచి ఒక అప్పరస చూ॥ సారితర్థములు
సర చూ॥ నా॥ (౨) పార్వతి

సరమ విభీషణుని భార్య నీత రావణునిచే
పట్టువడి అశోకవనమున ఉండు కాలమున
ఈమె నీతను మిగుల ఆదరించుచు ఉండుట
యెకాక యుద్ధకాలమపుడు లంకయందు
జరుగు వృత్తాంతమును అంతయు అప్ప
డప్పడు నీతాదేవికి తెలుపుచు ఉండును
ఈమె శైలూషుండు అను గంధర్వరాజు
కూతురు ఈమె యొక్క కూతురు త్రిజట

సరయువు ఒకనది ఇది ఆయాధ్యకు పశ్చిమా
త్రర ప్రాగ్నిక్కులయందు ప్రవహించుచు
ఉండును ఇప్పుడు ఈనదిని గోగ్రా అని
వాడుదురు.

సరస్వతి (౧) బ్రహ్మభార్య ఈమె బ్రహ్మచే
సృజింపబడి అతనినే పెండ్లాడెను విద్యకు
అధిష్ఠానదేవత ఈమెను జనులు శరదృతువు
నందు పూజింతురు కనుక శారద అనియు
అందురు మరియు ఈమెకు నాలుగు హ
స్తములు కలవు అనియు, ఆనాలుగిటియం
దను అక్షమాల చిలుక కనులము పుస్తక
ము వరుసగా ఉండును అనియు, సంగీ
తము సాహిత్యము అను నీరెండును ఈ
మెకు రెండు స్తనములు అనియు చెప్పదురు

(౨) అంతిసారుని భార్య

(3) ఒకనది ఇది బ్రహ్మవస్త్రము
నకు ఎల్లమై ఉండును

సర్వంకషము మాఘమునకు వ్యాఖ్య
సర్వకాముండు ఇ॥ ఋతుపక్షని కొడుకు
గుడాగుని తండ్రి

సర్వతేజస్సు పుష్టి కొడుకు ఇతని తల్లి
పుష్కరిణి భార్య ఆహుతి కొడుకు చతు
ర్మనువు

సర్వపది భట్టికావ్యమునకు మల్లి నాథకవి
చేసినవాఖ్య

సర్వశ్రీ వత్సరుని భార్య పుష్పవల్లని తల్లి
సవనుండు ప్రియవ్రతుని కొడుకులలో ఒక
డు ఇతనికి పుష్కరద్వీపము ఇయ్యబడె
ను కొడుకులు ఇరువురు

సహదేవి వసుదేవుని భార్య దేవకుని కూ
తురు

సహదేవుండు (సహదేవుండు) (౧) పా॥ గు
డాగుని కొడుకు సోమకుని తండ్రి

(౨) పాండురాజు కొడుకు.

భర్మరాజు యొక్క కడగొట్టు తమ్ముండు
ఇతని తల్లి మాది అశ్వనీదేవతల ప్రసాద
మున ఇతండు జనించెను ఇతనికి విజయ
అను భార్యయందు గుహాత్రుండు అను
కొడుకు పుట్టెను

(3) జరాసంధుని కొడుకు

సహస్రజిత్తు (౧) యదుపుయొక్క పెద్దకొ
డుకు చూ॥ యాదవులు.

(౨) య॥ భజానుని కొడు
కులలో ఒకడడు

సహస్రపాదుండు రు॥ భగముఖుని సహోధ్య
యుండు ఇతండు ఎగతాళికి తనసహోధ్య
యుని మించ గడ్డితో చేసినపామును వేయం
గా అతండు అదిరిపడి కోప్పించి సర్పము
అగునట్లు ఇతనికి శాపము ఇచ్చెను, అంతట

ఇతఁడు డుండుభము అను సర్పము అయి
చిరకాలము ఉండి రురుని చూడఁగానే
ఆశాపమువలన విముక్తుఁడు అయ్యెను
సహ్యాము ఒకానొక కొండ ఇది పడమటి కను
మలయొక్క ఉత్తరభాగము అయి ఉండును

సా

సాంకాశ్యపురి కుశధ్వజుని ముఖ్య పట్టణము
ఇది ఇక్షుమతీ నదీతీరమున ఉండెను

సాంఖ్యము ఒకానొక యోగము ఇది ఆత్మత
త్వవిచారమునందు అనుష్ఠింపఁబడును సే
శ్వరసాంఖ్యము అనియు నింశ్వర సాంఖ్య
ము అనియు సాంఖ్యము ఇరులేఱఁగులు
అందు అద్వైతమతానుష్ఠానము కలవారిది
సేశ్వరసాంఖ్యము కాపిల సుతస్థులది నిరీ
శ్వర సాంఖ్యము ఈయోగము మోక్ష
సాధకము

సాంఖ్యాంశుఁడు ఋగ్వేదాధ్యాపకుఁడు
అయిన ఒక ఋషి

సాందీపుఁడు బలరామ కృష్ణులకు గురువు
ఇతనియొక్క నివాసస్థానము అనఁత ఒకా
నొకప్పుడు ఇతని కొడుకు ప్రభానతీర్థమున
స్నానము ఆచరించుచు ఉండఁగా వానిని
ఒక దానవుఁడు నీటిలోనికి తీసికొని పోయి
చంపెను అట్లు చచ్చినపుత్రుని రామకృష్ణ
లు మరల యమపురమునందుండి తెచ్చి
గురునకు దక్షిణగా ఇచ్చిరి

సాంబుఁడు (౧) కృష్ణుని కొడుకు తల్లి జాం
బవతి

(౨) శివునికి నామాంతరము

సాకేతపురి నా॥ అయోధ్య. శ్రీరాముని
రాజధాని

సాగరుఁడు, చూ॥ సగరుఁడు

సాత్యకి య॥ సత్యకుని కొడుకు నా॥ యు
యుధానుఁడు, శనిమనుమఁడు అయిన

కున ఇతనిని కై నేయుఁడు అనియు, అంబ
రు చూ॥ భూరిశ్రవుఁడు

సాత్వతి చూ॥ శ్రుతశ్రవ

సాత్వతుఁడు (౧) విష్ణువరిచరులలో ఒక్కఁడు
(౨) విదర్భుని పెండవ కొడుకు
ఆగు కృధునివంశస్థుఁడు ఇతనికి పుత్రులు
ఏడుగురు

సాధ్య భర్తునిభార్యలలో ఒకతె ఈమెపు
త్రులు సాధ్యులు

సాధ్యులు గణదేవతాభేదము భర్తునికి సాధ్య
యందు పుట్టినవారు సిద్ధిగలవారు అని
శబ్దార్థము వీరు పన్నిదము

సాయుఁడు ధాతకు కుమారుడేవియిందు జనిం
చిన కొడుకు

సారణుఁడు (౧) య॥ రోహిణియందు వసు
దేవునికి పుట్టిన సుతుఁడు

(౨) రావణుని చారులలో ఒకఁడు.

సారమేయుఁడు య॥ అక్రూరుని తమ్ముఁడు

సారస్వతము (౧) సురస్వతీనదీతీర దేశము
(౨) సంస్కృత సంధి తెలి

పెడు వ్యాకరణ సంగ్రహము

సారస్వతుఁడు దధీచియొక్క వీర్యమున సుర
స్వతి నదియందు ఉదయించిన మహర్షి

సారస్వతులు సురస్వతీ నదీతీరదేశస్థులు వీరు
పంచగౌళులలో ఒక్కరు

సార్వభౌమము ఉత్తరదిక్కునందలి మగ
యేనుఁగు

సార్వభౌముఁడు కు॥ విదూరథుని కొడుకు.

సాలకటంకట విద్యుత్కేళుని భార్య సూకే
కుని తల్లి ఈవంశమున జనించినవారు
సాలకటంకేయిలు అనఁబడుదురు.

సాలగ్రామము (౧) ఒకానొక పుణ్యక్షేత్రము.
ఇది గండకీనది పుట్టిన చోట

(అ) పూజింపతగిన విష్ణుమూర్తి రూపకశిల ఇది వేణుగోపాలమూర్తి, సంతాన గోపాలమూర్తి, ఉగ్ర నారసింహమూర్తి, లక్ష్మీనృసింహమూర్తి, రామమూర్తి, త్రివిక్రమమూర్తి, శుభదర్శనమూర్తి, అని బహురూపములుగ ఉండును ఈసాలగ్రామములు స్థలజన్యములు జలజన్యములు అని ద్వివిధములు వీనికి ముఖ్యములగు ఉత్పత్తి స్థానములు హిమవత్సర్వత సమీపమున ద్వాదశయోజనాంతర్గత భూమియు సాలగ్రామాదితీర్థములను అగును

సాలపోతకుండు ఇతడు ఒక నాగరాజు చూ॥ నంద

సాల్వుండు (౧) శిశుపాలుని తమ్ముండు కృష్ణుండు రుక్మిణిని కొనిపోవుటయు శిశుపాలుని చంపుటయు తలపోసి శివునింగూర్చి తపము ఆచరించి సకలకాయలను కల్పింశుకైయు, ఆకాశమున చరించునట్టి సౌంబకము అను విమానమును, పడసి యాదపులను హింసించుచుండగా, కృష్ణుండు దండెత్తిపోయి వీనిని సంహరించెను

(అ) య॥ వన్నదేవుని తమ్ముండు అగు వృకుని మూడవ కొడుకు సావర్ణి ఒక పౌరాణికుండు.

సావిత్రి. అశ్వపతిహంతురు ఈపేతల్లి మాకలి ఈమె మహాపతివ్రత సాశ్వతలి అగు ద్యుమత్యేనని కొడుకు ఆయిన సత్యవంతుండు గుణవంతుండు రూపవంతుండు అని విని వానియందు మనసుకలరై ఉండగా అద్యుమత్యేనుండు విగతచతురై వైరులచే రాజ్యమును కోల్పడి తనకొడుకుతోడను భార్యతోడను ఆడవియందు చేరి మునివృత్తిని ఉండుట వినియు, పెండ్లి అయిన సంవత్సరమునకు సత్యవంతుండు

మృతుండు అగును అని తెలిసియు, ఒకనిని అంటిన మనసును మఱియొకనిపై పాటనియ్యరాదు అని ఆ సత్యవంతునినే వివాహపై తన పాతివ్రత్యముచే యముని మెప్పించి అతనిచే తనమామ లగ్నిచతుండు అగునట్లును, వైరులచే అపహృతమైన రాజ్యము మరల తమ్ముపొందునట్లును, తనతండ్రి అగు అశ్వపతి పుత్రశతము పడయునట్లును మృతుడైన తనభర్త పునర్జీవితుండు అగునట్లును వరములు పొంది అత్ర మామలచేతను తల్లి దండ్రులచేతను మన్ననలు పడసి లోకులు ఎల్ల మహాసాధ్వి అని లెన్ను కొని యాడ చిరకాలము భర్తకు ప్రియురాలై గుఱించెను. కనుక ఈమెయొక్క పాతివ్రత్యము మహాప్రసిద్ధము అయి ఉండును

సాహిత్యరత్నాకరము ఒక అలంకారశాస్త్ర గ్రంథము ఇది భర్తగూరిచే రచింపబడినది

సాశ్వము ఒకానొక దేశము ఇది ఆర్యావర్తమునందలి మధ్యదేశములలో ఒకటి

ని

సింగన ఒకానొక ఆంధ్రకవి ఇతండు వాస్తివ రామాయణమును తెనిగించెనన ఇతడే పద్మ పురాణమును తెనిగించెను అని కొందఱు చెప్పదురు

సింధుద్వీపుండు ఇ॥ అయ్యతాయపు తండ్రి సింహబలుండు .నా॥ కీచకుండ్లు చూ॥ కీచకులు

సింహిక (౧) దితిహంతురు విశ్వనిత్రీభార్య. ఈమె దడుని మాతురు అనియు కశ్యపుని భార్య అనియు భారతమునందు చెప్పబడి ఉన్నది

(అ) హిరణ్యకశిపుని మాతురు.

(3) ఒకానొక రాక్షసి నా॥

ఘాయాగ్రాహిణి హనుమంతుఁడు లంకకు
పోవునపుడు దీనిచే నీడివలన పట్టుకొంటి
నిలిచి దీనికడుపున దూటి దేహమును పెంచి
కడుపు చించుకొని బయిటికి వచ్చెను

సితభృజుఁడు మి॥ అజునికొడుకు కునిరండ్రి
సిద్ధాంతకొముది ఇది హిణిని చేసిన సంస్కృ
త వ్యాకరణమునకు వ్యాఖ్య

సిద్ధాశ్రమము ఒక పుణ్యాశ్రమము ఇందు
వామనావతారమునకు ముందు విష్ణువు
బహుసంవత్సరములు తపము ఆచరించెను
ఇది తాటక ఉండిన వనమునకు కొంత
దూపున ఉండును ఇదియే విశ్వామిత్రుని
యాశ్రమము ఇచట తపము ఆచరించు
వారికి ఫలప్రాప్తి తప్పక కలుగును కాన
దీనికి సిద్ధాశ్రమము అనుపేరు కలిగెను
సిద్ధులు దేవతలలో ఒక తెగవారు అని
మాది సిద్ధిగలవారు అని పుత్రత్వత్తి
నీసివాలి ధాత భార్యలలో ఒకతె

నీ

సీత రామునిభార్య జనకమహారాజు కూ
తురు ఈమె పూర్వ జన్మమున వేదవతి
అను కన్యకగా ఉండి విష్ణువును పెండ్లాడ
వలయును అని తపము ఆచరించుచు ఉండ
రావణుఁడు తనతపోవిఘ్నము కావించెను
అంత ఆమె అగ్నిప్రవేశముచేసి అయోని
జ్వలైపుట్టెను చూ॥ వేదవతి, మారీచుఁడు
గీరభృజుఁడు నా॥ జనకుఁడు

సు

సుందరి మాల్యవంతునిభార్య నర్మద అనే
డు గంధర్వశ్రీయొక్క కూతురు
సుండుఁడు ఒక యక్షుఁడు తాటక మగఁ
డు. మారీచ సుబాముల తండ్రి

సుందోపసుందులు. ది॥ హిరణ్యకశిపువంశ
మున పుట్టిన నికుంభుఁడు అను వానికొడు
కులు ఈ అస్తతములు ఇద్దఱు మిగుల
ఘోరమైన తపము గలిపి బ్రహ్మవలన కా
మరూపత్వమును కామగమనత్వమును సకల
మాయావిత్యమును అన్యులచేత అవధ్యత్వ
మును కలుగ వరములను పడసి జనులకు
కడుపాదకులుగ ఉండిరి అపుడు విష్ణువు
విశ్వకర్మచే రూపరేఖా సంపన్న అగు ఒక
కన్యకను సృజింపజేసి వీరి యొద్దకు పం
పెను అప్పుడు ఈ ఇరువురును దాని
వలన మోహితులు అయి నీవు మాలో ఎవ
నిని వరించెదవు అని అడుగఁగా మీరు ఇరు
వురును నాయెదుట యుద్ధము సలిపితిరేని
మీలో జయశాలి అగువానిని నేను వరించె
దను అని చెప్పెను అంతట వారు ఇరు
వురు దానికయి ఒండొరులతో పోరాడి
మడిసిరి వీరి కొడుకులు శుంభ నిశుంభులు
శుకన్య వైవాస్వత మనువుకొడుకు అయిన
శర్యాతి కూతురు చ్యవనమహర్షి భార్య
ప్రమతితల్లి ఒకప్పుడు ఈమె శర్యాతితో
మాడ తపోవనమున ఉండువేళ ఆచట ఒక
పుట్టిలోనుండి వెలుగుచున్న రెండు జ్యో
తులను పొడగని ముల్లుకొని వాని పొడిచెను
అంత ఆమెకు నొట రక్తము స్రవించుట
యెకాక మలమూత్ర బంధమును అయ్యెను
దాని చూచి శర్యాతి ఆతిభీతుఁడు అయి
కూతును తోడ్కొని వల్మీకముకడకు వచ్చి
అందులో తపము చేయుచున్న చ్యవనని
కని తననేర్చున అతని ప్రసన్నునిగా చేసి
కొని ఆతని చిత్తానుసారముగ తన పుత్రి
కను ఇచ్చి ఆమునీశ్వరుని వీడ్కొని పుర
మునకు విలెంచెను. అనంతరము ఆచ్య
వనుఁడు అశ్వినీదేవతల ప్రసాదము వలన
యావనమును సౌందర్యమును పొంది శ

ర్వాతి యాగము చేయుతఱిని సోమపాన
 ములేని ఆ దేవతలకు తన తపోబలమున
 సోమపానము కల్పించి ఇచ్చెను
 సుకర్ముడు రు॥ జైమిని మహర్షి పుత్రుడు
 అగు సుమంతుని పుత్రుడు
 సుకుమారుడు కా॥ సువిభవు కొడుకు
 చృష్టకేతుని తండ్రి
 సుకృతి కా॥ పృథువు కొడుకు
 సుకేతనుడు (౧) ఒకయముడు తాటక
 తండ్రి
 (౨) చూ॥ నవరాత్రి
 సుకేతుడు (౧) మిథిలుని పుత్రుని పా
 త్రుడు
 (౨) కా॥ యేముని కొడుకు
 సుకేశిని సగరుని మొదటిభార్య అసమంజ
 సుని తల్లి
 సుకేశుడు ర॥ విద్యుత్కేశుని కొడుకు
 మాల్యవదాదులతండ్రి ఇతనిభార్య దేవవతి
 సుకీనకుడు బార్హద్రథ వంశస్థుడు అగు
 రిపుంజయుని మంత్రి చూ॥ రిపుంజ
 యుడు
 సుగేనుడు పాండు పుత్రుడు అగు భీమ
 సేనునకు జలధర అనుదానియందు పుట్టిన
 కొడుకు
 సుగ్రీవుడు వాలి తమ్ముడు తండ్రి ఋక్ష
 విరజుడు భార్య రుమ తొల్లి ఒకప్పడు
 బ్రహ్మ యోగాభ్యాసమున ఉండువేళ అతని
 కంటినుండి ఒక జలబిందువువడి అది ఒక
 వానర రూపము అయ్యెను ఆవానరమునకు
 ఋక్షవిరజుడు అని బ్రహ్మ సామకరణము
 చేసెను అనంతరము ఆవానరము సమస్త
 దేశములయందును వనములయందును సం
 చరించుచు మేరుపర్వతమునకు పోయి
 అచట ఒకకోలనిలో తోచిన తన ప్రతిబిం

ఒమును పొడగని అది తన్నెదిరింపవచ్చిన
 మఱియొక కోతి అను తలఁపున దానితో
 పోరాడ ఆకోలని నీటిలో ఉఱివెను అందు
 మున్ను ఒకప్పడు పార్వతి స్నానముచేయు
 చు ఉండఁగా కొందఱు కామరూపులు
 అగు రాక్షసులు స్త్రీవేషము భరించి
 వచ్చి స్నానము చేయవచ్చిన వారివలె
 నీల్లలోదిగి విహరింపసాగిరి అది ఆమె
 తెలిసికొని ఈకోలనియందు ఇకను ఎవ్వరు
 క్రంకినను వీరియట్లు స్త్రీలు అగుదురు గాక,
 వీరికి ఇంక పురుషత్వము రాకపోవుగాక,
 అని శాపము ఇచ్చి ఉండినందున అట్లు ఉఱి
 కిన ఈకోతియు తత్కృణమే మిక్కిలి మ
 నోజ్ఞతగఁ ఒక ఆంధ్రుకోతి అయ్యెను ఆ
 కాలమునందు ఇంద్రసూర్యులు ఆ మాగ్ధ
 మున పోవుచు దీని లావణ్యాత్మి శయమును
 చూచి చిత్తము చలంపఁగా వారికి రేత
 స్కందము అయి ఇంద్రునిరేతస్సు దాని
 వాలప్రదేశమునందును సూర్యుని రేతస్సు
 దాని గ్రీవా ప్రదేశమునందును పడెను అ
 పుడు వాలప్రదేశమున వడిన రేతస్సువలన
 వాలియు, గ్రీవా ప్రదేశమున వడిన రేతస్సు
 వలన సుగ్రీవుడును పుట్టిరి వీరు ఇరువురును
 మహా బలపరాక్రమ సంపన్నులు. వీరిలో
 వాలికి ఇంద్రుడు తనమొదను ఉన్న హేమ
 మాలికను ఇచ్చి ఏవీరుండు నిన్ను ఎదిరిం
 చినను, ఎదిరించిన వాని బలమున సగము
 నీకు రాఁగఁదు, దానఁజేసి ఎల్లవారికి ఆజ్ఞ
 యుండవై వెలయఁగలవు అని వరము ఇచ్చి
 పోయెను. కనుకనే రాముండు వాలిని చెట్టు
 ముఱుగున ఉండి చంపెను అందుకు ఒక
 ప్పడు భూయావి అనుదనుజునతో పోరా
 డపోయి ఉండిన తన యన్న అగు వాలి,
 ఆభూయావిచేత చంపబడెను అని ఇతఁ
 డు తలంచి రాజ్యమును కొనెను అదికా

రణముగ అన్నదమ్ములకు ప్రబలవిరోధము
కలిగి వాలిచే ఇతఁడు క్షిప్రంధనుండి
తఱుమ కొట్టఁబడెను అంత ఇతఁడు ఋశ్య
మూక పర్వతమున బహుకాలము ఉండి
సేతను వెదకుటకయి రాముఁడు వచ్చినప్పు
డు అతనిచే వాలిని చంపించెను చూ॥
ఋశ్యమూకము దుండభి

సుజన్మకృత్తు పా॥ స్తోమకుని కొడుకు పృష
దుని తండ్రి

సుజాత అష్టావక్రని తల్లి ఏకపాదుని భార్య
సుతలము ఒక అఘోరోకము ఇది పచ్చని
చాయ కలది

సుతశ్చుండు ఆ॥ హేముని కొడుకు బలితండ్రి

సుతీక్ష్ణుండు రు॥ రాముఁడు వనవాసము
చేయునపుడు ఇతని యాశ్రమముకు వచ్చి
ఇందుండి అగస్త్యశ్రమమునకు పోయెను
ప్రకృతమున నాగపూరికి సమీపమున రామ
టోకి అను పట్టణము కట్టఁబడిన చోట
ఈ ఆశ్రమము ఉండెను

సుత్రాముఁడు దేవేంద్రునికి నామాంతరము
సుదక్షిణ దిలీపుని భార్య

సుదక్షిణుండు పాండవ వాసుదేవుని కొ
డుకు ఇతఁడు తనతండ్రి కృష్ణునిచే చంపఁ
బడెను అను మాత్సర్యముచే శివునిగూర్చి
ఘోరతపము సలిపి అతఁడు నుడివిసరితిని
అభిచారహామము ఒసరింప అందుండి
ఒక భంజంకరము అయిన కృత్తి వెడలి
ద్వారకాపురము మీదికి రాఁగా కృష్ణుండు
దాని నిలిపి వీనిచంపి పురమును భస్మము
కావించెను

సుదర్శన మనువంశస్థుండు అగు దుర్యోధ
నుండు అనురాజుయొక్క మాతరు తల్లి
నర్మద, ఈమెయందు అగ్నిదేవునికి అస

కలిగి వివాహము అయెను అతనికి ఈమె
యందు సుదర్శనుండు అను రాజు పుట్టెను
సుదర్శనుండు (౧) ఒక విద్యాధరుండు
ఇతఁడు అంగరసుని మూచి నవ్వీ అతనిచే
సర్పము అగునట్లు శపింపఁబడెను ఆశా
పము కొంతకాలమునకు వెనుక కృష్ణుని
పాదతాడనమున వదలెను

(౨) సుదర్శన కొడుకు
ఇతని మందిరమునకు ధర్మదేవత అతిథి
అయి వచ్చెను

సుదామని వాసుదేవుని తమ్ముండు అగు అసీ
కుని భార్య

సుదాసుండు (౧) పా॥ మూడవచ్యవనుని
కొడుకు సహదేవుని తండ్రి

(౨) ఇ॥ కల్కషపాదుని తండ్రి

సుదేవుండు (౧) య॥ దేవకుని కొడుకు

(౨) ఇ॥ చంపుని కొడుకు
విజయుని తండ్రి

సుద్యుమ్నుండు వైవస్వత మనువునకు యజ్ఞ
మందు మొదల స్త్రీగా ఉదయించి ఆవల
వసిష్ఠుని ప్రయత్నమున పురుషత్వమును
పొందినవాఁడు స్త్రీరూపమునందు ఉతఁడు
ఇల అను నామము కలిగి ఉండెను. చూ॥
వైవస్వతుండు ఈ సుద్యుమ్నునికి పురు
షత్వమునందు ఉత్కలుండు గయండు
విహ్వలుండు అను మువ్వరు పుత్రులును,
స్త్రీత్వమునందు బుధని వలన పురూరపుం
డును పుష్టిరి అపురూరపుండు ప్రతిస్థాన
పురమునకు అధిపతి అయ్యెను

సుద్యుభు పు॥ చారుభు కొడుకు

సుధనుస్సు కురుభుయొక్క రెండవ కొడుకు

సుధన్వానుండు య॥ వాసుదేవునికి శ్రీదేవి

యందు ఉదయించిన మూడవ కొడుకు

సుధన్వుండు (౧) నలుపురు లోకపాలకులలో
ఒకఁడు.

(అ) త్రిగ రదేశాధీశుడు అగు
ఒకరాజు సుశర్మ తండ్రి

సుధేన్వ (౧) అనువు వంశస్థుడు అగు
ఒలియొక్క భార్య

(అ) విరాటరాజు భార్య కేకయ
రాజు మాతరు కీచకుల సహృదయ

సునంద దుష్కంతుని పుత్రుడు అగు భర
తుని భార్య

సునందుడు విష్ణువచరులలో ఒకడు
సునన పాపవ్ర వర్వతమున ఉత్పత్తి అగు
ఒక నది

సునాభుడు ర|| వజ్రనాభుని తమ్ముడు

సునాముడు య|| కంసుని తమ్ముడు

సునీతి ఉత్తానపాదుని జ్యేష్ఠభార్య ద్రువునితల్లి

సునీతుడు కా|| సన్నతి పుత్రుడు అలర్కుని
పౌత్రుడు డేముని తండ్రి

సునీధ అంగుని భార్య వృత్తువు పెద్దమా
రురు వేసుని తల్లి

సునీధుడు శిశుపాలుని సేనానాయకుడు

సున్దుడు అ|| నా|| సుబ్రహ్మణ్యుడు బలికడపటి
కొడుకు ఇతడు సౌన్దర్యగరము నిర్మించెను

సుపార్శ్వండు (౧) సంచారి కొడుకు

(అ) ర|| సుమాలి కొడుకు

(౩) పు|| ద్విమీధుని వంశ

స్థండు అగు దృఢనేమి కొడుకు సుమతి
తండ్రి

సుప్రభువుడు ర|| మాల్యవంతుని కొడుకు

సుప్రతికము ఈశాన్య దిక్కునందలి మగ
ఏనుగు

సుప్రతికుడు ఒకానొక బ్రాహ్మణుడు

ఇతడు మైత్రకథనమునకై కలహించి తన
అన్నచే గజము అగునటుల శపింపఁబడి
యెను, ఛూ|| గరుడుడు

సుప్రభ. మొదటి నాథాగుని భార్య నైశ్యత్రీ

సుప్రయోగ సహ్యవర్వతమున ఉత్పత్తి అయి
దక్షిణవాహిని అయి పాటునట్టి ఒక ఏలు

సుబంధుడు విక్రమార్కుని కాలమున ఉం

డిన ఒక సంస్కృతకవి ఇతడు వాసవ

దత్త అను గ్రంథమును రచించెను

సుబలుడు గాంధారదేశపు రాజు ఇతని

కొడుకు శకుని మాతరు గాంధారి

సుబాహువు (౧) చేదిదేశాధిపతి వీరబాహుని

కొడుకు ఇతని సోదరి సునంద

(అ) రాముని తమ్ముడు అగు

శత్రుఘ్నుని పెద్దకొడుకు

(౩) య|| కృష్ణుని వంశస్థుడు

అగు ప్రతిబాహువుయొక్క కొడుకు

(౪) ర|| తాటకయొక్క కొడు

కు మారీచుని తమ్ముడు వీడు రామునిచే

విశ్వామిత్రుని యాగకాలమున చంపఁబ

డెను

సుబ్రహ్మణ్యుడు మహాగన్ధామి

సుబ్రహ్మణ్యుడు నా|| సున్దుడు

సుభద్ర కృష్ణుని చెలియలు అర్జునుని భార్య

అభిమన్యుని తల్లి

సుభద్రుడు య|| వసుదేవుని కొడుకు తల్లి

భారవి

సుభువు. య|| కంసుని తమ్ముడు

సుమంతుడు (౧) రు|| వ్యాసశిష్యుడు

అధర్వణ వేదాధ్యేత

(అ) రు|| స్వామవేదాధ్యేత

అగు శైమిని మహర్షి సుతుడు

సుమంతుడు (౧) పురూరపునీ వంశస్థుడు

అగు జహ్నుని కొడుకు

(అ) దృశరథుని సారథియ

ముఖ్యమంత్రియ అగువాడు

సుమలి (౧) ఇత్తుకుని తమ్ముడు అగు
నృగుని కొడుకు

(౨) ఋషభుని పుత్రుడు అగు
భరతుని కొడుకు

(౩) పు॥ మత్సరని కొడుకు
ఋషుని తండ్రి

(౪) పు॥ ద్వీమిథుని వంశస్థుడు
అగు సుపార్శ్వని కొడుకు సన్నతమం
తుని తండ్రి

(౫) సకలవేదశాస్త్ర పారగుడు
అగు ఒకపాణుని కొడుకు ఇతడు పూర్వ
జన్మజ్ఞానము కలవాడై సంసారమును
ఒక్క తండ్రికి తత్వోపదేశము చేసెను
అది పితాపుత్ర సంవాదము అనబడును

(౬) అరిష్టనేమి కూతురు సగ
రుని రెండవ భార్య ఈమెకు అటువది
వేపురు కొడుకులు కలిగి కపిలుని కోప దృ
ష్టిచే భస్మీభూతులు అయిరి

సుమకుడు విశ్వమిత్రుని కొడుకు

సుమనసుడు (౧) ఉల్కుకుని కొడుకు
అంగుని తమ్ముడు

(౨) ఇ॥ నా॥ సంభూతి
తండ్రి హర్యశ్వుడు కొడుకు త్రిభన్వుడు

సుమాలి (౧) ర॥ సుకేశుని కొడుకు మాల్య
వంతుని తమ్ముడు రావణుని మాతా
మహుడు

(౨) కలసుని తమ్ముడు బలరా
మునిచే చంపబడిన

సుమిత్ర దశరథుని రెండవ భార్య లక్ష్మణ
శత్రుఘ్నులకు తల్లి

సుమిత్రుడు (౧) య॥ భజమానని పాత్రు
డు వృష్టి కొడుకు

(౨) య॥ వసుదేవుని తమ్ము
డు లగు అనీకుని కొడుకు

(౩) ఇత్తుకు వంశమునందలి
కడపటిరాజు ఇతడు భారతయుద్ధమునందు
అభిమన్యునిచే చంపబడిన బృహద్యలునికి
ముప్పదియవ రాజు

సుయజ్ఞుడు (౧) దశరథునిచే పుత్రకా
మేష్టి చేయించిన ఋత్విక్కులలో ఒకడు

(౨) ఉశీనరదేశాధిపతి ఇత
డు శత్రువులచే యుద్ధమునందు నిహతుడు
కాగా ఇతని బంధువర్గము కడుదుఃఖితులు
అయి ఏడ్చుచు ఉండుతఱిని యముడు
ఒకనాలవేషమును ధరించుకొని వచ్చి వారికి
తత్వోపదేశముచేసి పోయెను అది ప్రేత
బంధు యమ సంవాదము అనబడును

సురభుడు కు॥ జహ్నుని కొడుకు

సురదుడు శ్వేతుని తమ్ముడు శ్వేతునికి
పిమ్మట విదర్భదేశమునకు వీడు రాజు
అయెను.

సురనిందని జ్యేష్ఠాదేవికిని వరుణునికిని ఇనిం
చిన కూతురు అభర్తుని చెలియలు

సురభి నా॥ కపిల

సురభువు ఉగ్రనేనుని నాలవకూతురు శ్యామ
కుని భార్య

సురస (౧) దక్షప్రజాపతి కూతురు కశ్య
పుని భార్య

(౨) నాగుల తల్లి హనుమంతుడు లంక
కు నీతను వెదకుటకొఱకు పోవునపుడు దేవ
తలచే పంపబడి రాక్షసీరూపముతో సము
ద్రమధ్యమున అతనిని అడ్డగింప అతడు
తనదేహమును మిగుల ఉరువుగా పెంచి
మఱినిమిషమునకు అంగు మాత్రశక్తిగల
ఈమె గర్భమున ప్రవేశించి ౭యలు వెడలి
వచ్చెను

సురాస్త్రిడు (౧) తామసమనువు తండ్రి

(అ) కాశ్యపి కొడుకు దీర్ఘ

తమని తండ్రి

సురుచి ఉత్తానపాదుని కనిష్ఠభార్య ఉత్త
ముని తల్లి.

సులభ పరమతత్వార్థమును ఎఱిగిన ఒకా
నైక వనిత ఈమె మహానుభావురాలు
కనుక ఒకానైకవృద్ధు విమలయోగ భర్త
లంపటండు అగు జనకుని చిత్రశాంతిని
పరిక్షింప ఆతనితో సంవాదము చేసెను

సువర్ణస్థివి. స్పంజయుని కొడుకు చూ॥ స్పం
జయుడు

సువామి నా॥ వామ ఒకనది దీనిని ఇపుడు
రామగంగ అందురు

సువీరుడు (౧) అ॥ శివీచక్రవర్తి రెండవ
కొడుకు ఇతనిదేశము సౌవీరము

(౨) య॥ వసుదేవుని తమ్ముడు
అయిన దేవద్రవస్సుని పెద్దకొడుకు

(౩) పు॥ ధృమ్యుని కొడుకు

సువేలము ఒకానైక కొండ ఇది లంకాద్వీప
మునంజు ఉన్నది రాముడు లంకమీద
దండెత్తి పోయినప్పుడు దీనిచుట్టులయందు
వానరసేనతో విడిసెను

సువ్రతుడు అ॥ ఉశీనరుని అయిదవ కొడుకు

సుశర్మ (౧) త్రిగర్తదేశాధిపతి సుధన్వుని
కొడుకు

(౨) ఒకబ్రాహ్మణుడు ఇతనిభా
ర్యను బలాకుడు అను రక్కసుడు ఒక
డు అపహరించుకొని పోగా ఉత్తానపాదుని
పుత్రుడు అగు ఉత్తముడు ఆమెను ఆరా
క్షింపని వలన విడిపించి మరల ఇతనికి
తెచ్చి ఇచ్చెను

(౩) కల్లని కొడుకు వీడు సతు
లునిచే చంపబడెను

(౪) మగధదేశపు రాజులు అగు

కాన్తాయులలో కడపటి వాడు ఈత
డు అంద్రభృత్యుడు అగు శూద్రకునిచే
చంపబడెను

సుశాంతి అజమీధుని రెండవ కొడుకు అగు
నీలుని పౌత్రుడు

సుశోభ మూడవ పరిక్షిత్తు భార్య మండూక
రాజు కూతురు

సుశ్రుతుడు మిథిలాధిపతులలో ఒకడు
జయుని తండ్రి

సుషేనుడు (౧) కల్లని కొడుకు సౌత్య
కిచే చంపబడెను

(౨) కృష్ణునికి రుక్మిణియందు
పుట్టిన పుత్రులలో ఒకడు

(౩) రుమతండ్రి సుగ్రీవుని
మామ ఇతడు వరుణునివలన పుట్టెను

(౪) కంసునిచే చంపబడిన
వసుదేవుని పుత్రులలో ఒకడు

సుహూత్రుడు (౧) క్షత్రవృద్ధుని పెద్ద కొ
డుకు ఇతనికి కొడుకులు మువ్వురు-కాశ్యప
డు కుశుడు కృత్సన్ముచుడు

(౨) పు॥ బృహస్పతిని కొ
డుకు హస్తీకుని తండ్రి

(౩) కు॥ సుషనుస్సు కొడుకు

(౪) ఇ॥ భగీరథుని కొడు

కు నా॥ శ్రుతుడు

(౫) పురూరవుని పౌత్రు
డు అగు భీముని పౌత్రుడు. జహ్నుని
తండ్రి

ఇతడు షోడశ మహారాజులలో ఒక
డు ఇతనిరాజ్యము అగు కురుజాంగలమున
ఏలమీట పర్జన్యుడు పనిచెడివాన కురియిం
పగా దానివలన కనకమయములు అయిన
కర్కట రుష నక్ర కూర్మ చంపములు పడు

మును, పక్షులకు గరుత్తంతుని, హయము
లకు ఉచ్చైశ్రవస్సును, వృగములకు సింహ
మును, అథిశులుగ సృష్ట్యాదియందే సర్వ
శక్తుడు అయిన ఈశ్వరుడు ఏర్పడిన
సృష్టి ద్రవంచమును కల్పించుట ఆదిని పర
బ్రహ్మస్వరూపుడు అగు నారాయణుడు
సృష్టియందు ఇచ్చను ఒంది ప్రళయాంధ
కారము చూచి జలార్ణవము అయి ఉండు
నెడల పరంబ్రాహ్మి రూపము అగు హిరణ్మ
యము అయిన అండము ఒకటి కావించి
అందు తాను ప్రవేశించి చతుర్ముఖబ్రహ్మరూ
పమున వెలువడి వచ్చెను అట్లు అతడు
వచ్చునపుడు ఆ అండము రెండుగా చీలెను
అందు ఉపరిభాగము అంతరిక్షము అయ్యెను
అధోభాగము భూమి అయ్యెను ఆవల ఆపర
బ్రహ్మము త్రిగుణాత్మక స్వరూపములు అ
యిన బుద్ధింద్రియ మనూభూతములను పు
ట్టించి విరాట్స్వరూపుడు అయ్యెను అందు
సృష్టిక్రితసంహారకులు వేణువేణుగా ఏర్ప
డిరి వారలలో చతుర్ముఖబ్రహ్మ సృష్టికి పూని
నవవిధసృష్టికావించెను వానిలో మొదటి
మూడును ప్రాకృతసృష్టి అనియును, ఆవలి
అయిదును నైకారిక సృష్టి అనియును, కడ
పటిది కౌమారసృష్టి అనియు చెప్పబడును
ఈనైకారికసృష్టి స్థావరతిర్య స్థేవమనుష్య
రూపములుగ ఉండును చూ॥ త్రిమూర్తులు

సే

నేకుడు, ద్రుహస్యుని పాత్రుడు
సేతువు శ్రీరాముడు రావణాశురునితో
యుద్ధముచేయుటకై లంకకు పోవునవసర
మున సముద్రమున కట్టించిన అడ్డకట్ట
ఇచ్చట జనులు సముద్రస్నానము ఆచరించిన
యెడల మహాపాతకములు నశించును అనుట
ప్రసిద్ధము.

సేనజిత్తు (౧) ఇ॥ భాగవతమునందు కృతా
శ్వుని కొడుకు అనియు రెండవ యువనా
శ్వుని తండ్రి అనియు చెప్పబడి ఉన్నది
(౨) బా॥ విశ్వజిత్తు కొడుకు
ఇతని కొడుకులు రుచిరాశ్వుడు దృఢహ
నువు కాశ్వుడు వత్సుడు

సై

సైంధవుడు నా॥ జయద్రథుడు సింధుదే
శపురాజు దుర్యోధనుని చెల్లెలు అగు దుస్స
లమగడు ఇతనితండ్రి వృద్ధక్షత్రుడు

ఇతడు పాండవులు వనవాసముచేయు
కాలమున తాను ఒకరాచకూతును వివా
హము చేసికొని వారు ఉన్నవనముగుండ
తనపట్టణమునకు పోవుచుండి ఆశ్రమమున
ఏకాకియై ఉండిన వాదిపత్ని అగు ద్రౌప
దినిచూచి వారులేకుండుట తెలిసి బలాశ్చార
ముగా పట్టి తనరథముమీద పెట్టుకొని పో
వుచు ఉండెను ఇంతలో ఈవర్తమానము
ను ఎఱిగి పాండవులు వచ్చి వీనిని చక్క
గ మర్దించి అవమానించి ఖంపిరి అంతట
వీడు దానికి ప్రతికారము చేయ సమకట్టి
ఉగ్రతపము సలిపి అర్జునుడు తక్కుతక్కిన
పాండవులను ఒక్కదినమున జయించునట్లు
వరము పడసి భారతయుద్ధము జరుగునపుడు
పాండవులను వర్తవ్యూహము భేదించిన ఆ
భిమన్యునికి తోడుపడకుండ అడ్డగించి గ
లుపుకొనెను కనుక పదుగురు యోధులు
ఒక్కటిగాచేరి అభిమన్యుని చంపిరి ఆవృ
త్తాంతము సంశక్తకులతో పోరాడ పోయి
ఉండిన అర్జునుడు విసి ఆమఱునాడు సూ
ర్యుడు అస్తమించునంతలో సైంధవుని
తల నఱుకుడు అని ప్రతిజ్ఞ చేసి ఆప్రకార
ము నడచెను

మఱియు ఇతఁడు అర్చకుడై ఉండు కాలమున ఒకనాడు అశరీరవాణి వీఁడు సంగ్రామమున పిలువ తల తునుమఁడఁడు ను అని అదేశింపఁగా అది అతనితండ్రి అగు వృద్ధక్షత్రుఁడు విని ఎవఁడు వీనిమఁదకుమును మహిమిఁడ వడనై చునో అట్టివాని సరము సహస్రశకలములు ఆగుఁగాక అని సకల జనుల వీనులకు గోచరము అగునట్లువలెకెను ఆహేతువునుబట్టి భారతయుద్ధమున అగ్ని నుండు సైంధవునితల శమంతపంచక సమీప మున తపము ఆచరించుచు ఉండిన వృద్ధ క్షత్రుని గుండ మహితలమున వడునట్లు పా శువతాస్త్రప్రయోగమున చేసెను

సో

సోభంజి య॥ నా॥ సనాజిత్తు

సోమకుండు (౧) పా॥ సహదేవుని పుత్రుండు సుజన్మకృత్తు తండ్రి పృషుడని పితామ హుండు

(౨) ఒకరాజు ఇతఁడు జంతుం ఁడు అను ఒక కొడుకును వడసి, ఆ ఒక పు త్రునితో తనియక బహుపుత్రలాభము కలు గవలయును అని తన ఋత్విజుని వేడఁ గా అతఁడు ఇతని యనుమతిని జంతుని వశువుగా వధియించి తత్పశుహవ్యమున హ వ్యవహుని తనిపెను అంత ఇతని నూర్పు రు భార్యలును నూర్లురు పుత్రులను కనిరి అందు జంతుండును సౌహర్షలక్షణ లక్షిత సవ్యవామ పార్శ్వంజై అందఱకు జ్యేష్ఠుం ఁడుగ పుట్టెను

(౩) ఒకానొక అగురుండు ఇతఁడు బ్రహ్మనిద్రపోవు నవసరమున వేద ములను ఎత్తుకొని పోయి సముద్రములో డాంగి ఉండెను విష్ణువు మత్స్యవతారము ఎత్తి ఆవేదములను మరల ఎత్తుకొని వచ్చి బ్రహ్మకు ఇచ్చెను

సోమతీర్థము నా॥ ప్రభాసతీర్థము ఇది ఘో ర్ణర దేశమున సోమనాథవృణమునకు సామీప్యమున ఉండును

చంద్రుండు రక్ష ని శాపమువలన కలిగిన క్షయరొగమును ఈతీర్థమున స్నానముచేసి పోఁగొట్టు కొనెను కనుక దీనికి ఈవేరు కలిగెను

సోమద్రిండు కు॥ శంతనుని భ్రాత అగు బాహ్లికుని కొడుకు ఇతఁడు భారతయుద్ధ మందు చచ్చెను ఇతనికి భూరి, భూరిశ్రవుం ఁడు, శలుండు అని మువ్వురు కొడుకులు సోమన (పిదువర్తి) ఒకానొక తెనుఁగుకవి ఇతఁడు బసవ పురాణమును తెనిగించెను (ఈపురాణమును అనేకులు అనేక ప్రకార ముల ఏర్పఱచి ఉన్నారు)

సోమశ్రవము ఒకానొక పుణ్యతీర్థము ఇది పాంచాలదేశమునకు సమీపమున ఉన్నది పాండవులు పాంచాలదేశమునకు పోవున పుడు దీనిసమీపమున అంగారవన్శుండు ఆను గంధర్వుండు తమ్ము బెడరింపఁగా అర్జునుం ఁడు వానితో పోరి ఓడించెను అంతట ఆ గంధర్వుండు చిత్రరఘుండు అని మాఱుపేరు పెట్టుకొని అర్జునునిచెలిమి వడసి తనలోక మునకు పోయెను

సోమశ్రవసుండు శ్రుతశ్రవసుని కొడుకు. జనమేజయుని పురోహితుండు

సోమసంఘలు క్రాతాగ్నియందు వేల్చెడు యశ్ఛేదములు ఇవి అగ్ని స్తోమము ఆత్మ స్తిష్టోమము ఉక్థ్యము షోడశి అతిరాత్రము అస్తోర్యామము వాజపేయము అని ఏడు విధములు (చూ॥ యజ్ఞము)

సోముండు (౧) నా॥ చంద్రుండు ఇతఁడు అగ్రికిని అనసూయకును బ్రహ్మంశమున పుట్టెను. ఇతని సహూదరులు దత్తాత్రే యుండు దుర్వాసుండు ఇతఁడు అనసూ

యగర్భమున పుట్టెను అనియు పాలసముద్ర
మున పుట్టెను అనియు చెప్పట మన్వంతర
భేదమును పట్టి అని ఎఱుంగునది

(౨) శివునికి నామాంతరము

(3) అష్టవన్శపులలో ఒక్కఁడు
ప్రజాపతి కొడుకు ఇతనిభార్య మసౌహర
కొడుకులు పురోజపుండు వరుణుండు ప్రాణుం
డు కరణుండు రమణుండు మాంతురు వృథ
ఈపెకు పడుగురు గంధర్వులుపతులు అయిరి

సా

సాంభకము సాఖ్యుని విమానము దీనినిశివుని
అజ్ఞచే మయిండు నిశ్చించి సాల్వునకు
ఇచ్చెను చూ॥ సాఖ్యుండు

సాగంధికము ఒకానొక సరోవరము సా
గంధిక పుష్పములచే నిండి ఉండుటచే దీనికి
ఈపేరు కలిగెను ఇది కుబేరుని ఉద్యాన
వనమున ఉండును పాండవులు వశవాస
ముచేయుఁగు గంధమాదన పర్వత సమీప
మున ఉండునపుడు ఒక్కనాడు ఈకొలని
యందలి పుష్పము ఒకటి వాయువశమున
వచ్చి ఎదుట పడఁగా దాని ద్రావదీచూచి
అట్టి నానావిధవర్ణమును పరిమళమును కల
కుఁగుమములను కొన్నిటిని తెచ్చి ఇమ్మని
భీముని వేడఁగా అతఁడు అట్లకానిమ్మని
ఆపువ్వులు ఉన్నకొలనికి పోయి వానిని
తెచ్చి ఇచ్చెను అప్పుడు మార్గమధ్యమున
భీముండు తన అగ్రజుండు అగు హనుమం
తుని పొడగాంచి అతనిచే అనేకధర్మము
లను ఎఱిగెను

సానంద చూ॥ ముదాపతి

సాధరి (౧) ఒకఁబుడి మాంఛాత యట్లుండు
ఇతఁడు యమునానదీ ఇలమునందు ద్వంద
శ వర్షములు తపము సలిపి పిదప సంతార
కాంక్ష కలిగి మాంఛాతను ఒకకన్యక కా

వలయును అని వేడఁగా అతఁడు తనకా
మాన్దలలో ఎవతె అతనిని వరించునో
దానిని కైకొనుము అని చెప్పి తనయేబం
డు మాంతులను చూపెను అప్పుడు తపః
ప్రభావముచే రూప యావన సంపన్నుండు
అయి అతఁడు వారికి కనబడఁగా వారు
అందఱును అతనిని మోహించి వరించిరి
అంత అతఁడు ఆకన్యకలను వివాహము
అయి అనేకసంవత్సరములు విషయశుభ
ములను అనుభవించుచు ఉండెను అనంత
రము అతఁడు మృతిని ఒందఁగా ఆయేబం
డు కన్యకలును అతనితోకూడ సహగమన
ముచేసి దివ్యలోకమును పొందిరి

(౨) రు॥ వేదమిత్రుని శిష్యుండు ఇతని
కొడుకు శాకలుండు

సామ్యము ఒక ఉపపురాణము.

సారభేయి ఒక అప్వరస చూ॥నారీతీర్థములు
సారము. ఒక ఉపపురాణము

సారాష్ట్రము ఒకానొక దేశము ఇపుడు
సూరాటు అనఁబడు వట్టణమునకు చుట్టు
ఉండు దేశము దీనిని సూరాష్ట్రము అని
యు అందురు

సావీరము ఒకానొక దేశము ఇది శిశికా
డుకు అగు సువీరునిచే ఏర్పఱవఁబడెను
సాహ్నుము ఒకానొక పట్టణము. బలికొడుకు
అయిన సుహ్నునిచే నిర్మింపఁబడిన పట్ట
ణము.

స్క

స్కండుండు చూ॥ నా॥ కుమారస్వామి

స్కండుము (౧) ఒక పురాణము ఇదిశివ
మాహాత్మ్య భర్తాదిబోధకమును తత్పరుష
కల్ప సంబంధమును స్కంద ప్రోక్షమును
అయి ఉండును దీని గ్రంథసంఖ్య లక్ష

(౨) ఉపపురాణములలో ఒకటి

స

స్థూలకర్ణుడు ఒకయత్నుడు (చూ॥ శిఖండి)
వీనివలన శిఖండి పురుషత్వమును పొందెను
మఱియ శిఖండికి ఆయువు కలంతకాలము
వీడు కుబేరశాపముచే స్త్రీరూపమును ధరిం
చి ఉండెను

స్థూలకేనుడు రు॥ ప్రమద్వరపంపుడు తండ్రి
చూ॥ ప్రమద్వర

స్థూలశిరస్సు కబంధునికి శాపము ఇచ్చిన
ఒక ఋషి

స్మ

స్మృష జ్యోమఘుని కోడలు విడర్బుని భార్య

స్మృ

స్మృతి దక్షకన్య మొదటి అంగిరసుని భార్య
ఈమెకు శ్రద్ధ అనియు నామము కలదు
నీనీవాలి కుడుపు రాక అనుమతి (లేక) గు
మతి అనువారు ఈమె కొమార్తలు

స్మృతులు. ధర్మశాస్త్రములు ఇవివేదాగ్ర ప్రతి
పాదక గ్రంథములు అందు మనుస్మృతి మి
క్కిలి దొడ్డగ్రంథము ఈమానవ ధర్మశా
స్త్రమున జగత్సృష్టి మొదలుకొని సర్వ
విషయములును చెప్పబడి ఉన్నవి ఇందు
బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యశూద్రులు అను చాతు
ర్వర్ణ్యాశ్రమ ధర్మములు వివాహక్రమ పంచ
మహాయజ్ఞా తిథిపూజా పార్వణివిధి శ్రాద్ధ
విధాన భోజననియమాదులు స్త్రీపుంధర్మ
ములు, రాజధర్మములు, వ్యవహార ధర్మ
ములు, ప్రాయశ్చిత్త నియమములు, మొద
లుగాఁగల హిందువుల వైదిక లౌకిక విషయ
ములు అన్నియు వచింపబడి ఉండును
మఱియు స్మృతులు వేదముల వలెనే గౌర
వింపఁబడును కలియగమనకు విహితములు

అగు ధర్మములు పరాశర స్మృతియందు
చెప్పబడి ఉన్నవి వెండియు పురాణముల
వలె స్మృతులును పదునెనిమిది అవి మను
స్మృతి, బృహస్పతిస్మృతి, దక్షస్మృతి, గౌ
తమస్మృతి, యమస్మృతి, ఆంగీరసస్మృతి,
యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి, ప్రచేతిస్మృతి, శాతా
తపస్మృతి, వరాశరస్మృతి, సంవర్తస్మృతి,
ఔశనసస్మృతి, శంఖస్మృతి, లిఖితస్మృతి,
ఆత్రేయస్మృతి, విష్ణుస్మృతి, ఆపస్తంబ
స్మృతి, మారీతస్మృతి, అనునవి ఇవికాక
ఉపస్మృతులు పదునెనిమిది కలవు అవి
కణ్వస్మృతి, కపిలస్మృతి, లోహితస్మృతి,
దేవలస్మృతి, కాత్యాయనస్మృతి, లోకా
క్షిస్మృతి, బుధస్మృతి, శాతాతపస్మృతి,
అత్రిస్మృతి, ప్రచేతస్మృతి, దక్షస్మృతి,
విష్ణుస్మృతి, వృద్ధవిష్ణుస్మృతి, వృద్ధమనుస్మృ
తి, భౌష్యస్మృతి, నారదస్మృతి, పాలవ్రత
స్మృతి, ఉత్తరాంగిరసస్మృతి, అనఁబడును

స్వ

స్వభ విత్పదేవతల భార్య

స్వయంప్రభ హేమ అను అప్పరస మాతరు
మానుమదాదులు నీతను వెదకుచు ఈమె
ఉండు కాంచనవీలము ప్రవేశించి వెలువ
డుదారి కానక పరితపింపఁగా వారిని ఈమె
తనతపోమాహత్మ్యముచే బిలమునుండి వెద
లించెను

స్వర్ణరోముడు మి॥ మహారోముని కొడుకు.
హ్రస్వరోముని తండ్రి

స్వర్భానవి ఆయువు భార్య నమముని తల్లి
స్వర్భానడు (౧) దనువుత్రుడు
(౨) విప్రచిత్తి కొడుకు. నా॥

రామపు

స్వామ్యంభువుడు ఒక మనువు ఇతఁడు
బ్రహ్మ మానసపుత్రుడు ఇతనిభార్య శత

రూప కొడుకులు ప్రియవ్రతుడు ఉత్తాన
పాదుడు కొమార్తలు ప్రసూతి ఆహతి
దేవమూతి

స్వారోచిషుడు ఒక మనువు తండ్రి స్వ
రోచి తల్లి మసారము ఇతడు అనేక
వేల సంవత్సరములు విష్ణువును గూర్చి తపము
ఆచరించి అతని యనుగ్రహము వలన మను
వుగా పిరప్పడి పిదప ఆతని సాలోక్యమును
పొందెను

స్వాహాదేవి అగ్నిదేవుని భార్య

హ

హంస మేరువునకు ఉత్తరమున ఉండెడు
ఒక కొండ

హంసగీత హంసరూపధరుడు అగు బ్రహ్మ
సాధ్యులకు ఉపదేశించిన ధర్మప్రకారమును
తెలిపెడు గ్రంథము

హంసుడు (౧) య॥ వసుదేవునకు శ్రీదే
వియంబు ఉదయించిన ద్వితీయపుత్రుడు
(౨) దీచికుని సోదరుడు జరా
సంధుని చెలికాడు నా॥ కౌశికుడు
చూ॥ దీచికుడు

హనుమంతుడు ఒకా నైక వానరుడు
సుగ్రీవుని మంత్రి రాముని మాత. అతిబల
శాలియు అసహయ శూరుడును అయిన
వాడు ఇతడు వాయుదేవుని అను
గ్రహమున శాపముచే అంజన అనువానర
శ్రీ అయి ఉండిన పుంజీకన్ధల అను అప్ప
రస్త్రీకి శుక్తినవాడు ఇతడు పుట్టిన
తోడనే ఉదయము అగుచున్న సూర్యుని
చూచి వండు అని తలచి అతనిని వట్టి
భయం పొంగా దేవేంద్రుడు తన వజ్రా
యధముతో ఇతని వామహనువున కొట్టెను
అట్లు కొట్టఁబడిన హనువు కలవాడు అగు
టచే ఇతనికి హనుమంతుడు అను నామ
ము కలిగెను ఆచొప్పున ఇంద్రునిచే దెబ్బ

తిని మూర్ఛితుఁడు కాంగా వాయువుచూచి
కొపించి తనవ్యాప్తిని ఉపసంహరించెను
అదితెలిసి దేవతలు వాయువుత్రుని మూర్ఛ
వలన తెచ్చి బ్రహ్మస్త్రముచే చావు లేకుం
డను స్వచ్ఛందమరణము కలుగను వరములు
ఇచ్చి వాయు బంధకముచే నాధపడెడు లోక
ములనాధను తొలగించిరి అంత ఇతఁడు,
సూర్యుని ఒడ్డుకు పోయి తనకు చదువు
నేర్పుము అని అడిగి నేనెప్పుడును తిరు
గుచు ఉండునే నాతో ఎట్లు చదివెదవు అని
సూర్యుడు చెప్పగా తాను రథముతో
కూడ వరువిడకుండ దేహమును పెంచి ఉద
యవర్వతముమీద ఒకకాలును అస్తమయ
వర్వతము మీద ఒకకాలును నిలిపి సూ
ర్యుని వేడిమికి దీర్చి విద్య అభ్యసించెను
మఱియు ఈతఁడు రామునికి ప్రియభక్తుఁ
డు: కామరూపి; రావణా శూరుడు రా
ముని భార్యను అపహరించి నశ్చుడు ఆమె
ఉండు స్థలమును కనిపట్టుటకు వనుపఁబడిన
వానరులలో ఇతఁడు మాత్రము సముద్రము
దాటిపోయి లంకానగరము చొచ్చి నీతను
చూచి రావణుడు తన్ను అపహనించి
నందున ఆలంకాపురమును కాల్చి నీతచే
ముద్రక ఆనవాలుగా కొని ఆమె యనుష్ఠ
పడని మరల రాముని యొద్దకువచ్చి ఉంగ
రము ఇచ్చి నమస్కారముచేసి తాను పో
యివచ్చిన వర్తమానమును అంతయు శ్రుత
పఱచెను ఈతఁడు చిరంజీవి అని చెప్ప
చురు

హయగ్రీవుడు (౧) గుఱ్ఱపు మొగమును
మనుష్య దేహమును ధరించి అవతరించిన
విష్ణుమూర్తి కల్కిమూర్తియు హయగ్రీవుడే
అని అందురు. తొల్లి విష్ణువు యోగనిద్ర చే
యకాలమున మధుకైటభులు పుట్టి వేద
ములను అపహరించి కొనిపోయి పాతాళ

మున అణచి వేయఁగా గ్రీమన్నారాయ
ణుఁడు బ్రహ్మప్రార్థనచే నిద్రవిడిచి హయ
గ్రీవ రూపధారి అయి వేదములను తెచ్చి
మరల బ్రహ్మకు ఇచ్చెను

(౨) ఒక దానపుఁడు నా॥

సోమకుఁడు

హయశిర ద॥ వైశ్వానరుని కూఁతురు క్ర

తువు భార్య

హరి విష్ణువునకు నామాంతరము

హరిశేషుఁడు య॥ వసుదేవుని తమ్ముఁడు

అయిన శ్యామకుని పెద్దకొడుకు

హరిగ్రామము విదర్భ దేశమునందలి ఒక

పట్టణము

హరిజాంకుఁడు చంద్రుఁడు హరిణము చి

హ్నుముగా కలవాఁడు అని శబ్దార్థము

హరిజి ఒక అప్పరస

హరితుఁడు (౧) ఇ॥ యావనాశ్వని కొడుకు

ఇతఁడు క్షత్రియుఁడు అయి ఉండియు

తపో మాహాత్మ్యముచే బ్రహ్మగ్ని ఆమెను

కనుక ఇతనివంశస్థులు బ్రాహ్మణులు అయిరి

వారు హరితులు ఆనఁబడుదురు వారి

ప్రవర ఆంగీరసాంబరీష యావనాశ్వ అని

చెప్పఁబడును. (మాంధాతను ఆంగీరసుఁ

డు అనియు అందురు) ఇతఁడు విద్యజ్ఞన

ములకు ఉపదేశించిన మోక్ష ధర్మములు

హరితగీతలు అని ప్రసిద్ధికి ఎక్కి ఉండును

(౨) ఇ॥ లోహితాశ్వని కొడుకు

చంపుని తండ్రి

హరిద్వారము నా॥ గంగాద్వారము. ఒక

క్షేత్రము అది కాలమున మహాశక్తి కల

వాఁడు అయిన మధువును సంహరించిన

విష్ణువు ఇందు సన్నిహితుఁడు అయి ఈ

పురమును నిర్మించెను ఆ అసురుఁడు

మరణకాలమున ఈర్ష్యలము మహా పుణ్య

క్షేత్రభవ కావలయును అని ప్రాశ్నంప

అప్పుడు విష్ణువు అటుల అను గ్రహించెను.
కనుక ఇది మహా పుణ్యక్షేత్రము ఆమెను.
పవిత్రము ఇచ్చోట దక్షద్రాసాపతి యజ్ఞ
ముచేసెను అని వక్కాఁడింతురు.

హరిశ్చంద్రుఁడు ఇ॥ ఒక చక్రవర్తి ఇతని

తండ్రి త్రిశంకువు భార్య చంద్రమతి

కొడుకు లోహితాశ్వఁడు. మంత్రి సత్య

క్తిగ్ని ఇతఁడు మహాసత్యసంభుఁడు ఒక

నాఁడు దేవేంద్రుఁడు సుధర్మా శృంతర

మున కొలువు లీరి ఉండి అప్పుడు ఆచట

ఉండిన మహర్షులనుకని ప్రపంచమున తాము

ఎఱింగినవారి లోపల సత్యసంభుఁడు ఎనఁ

డు అని ప్రశ్న చేయఁగా వసిష్ఠ మహర్షి

హరిశ్చంద్రుఁడు అని పలికెను ఆమాటకు

విశ్వామిత్రుఁడు సహింపక హరిశ్చంద్రుఁడు

అంతసత్వ్యసంభుడా అతనిని బాంకించెదను

చూడము అని శపథము చేసి ఇతనికి

పెక్కులు ఇడుమలు కలుగజేసెను అది

ఎట్లనిన తొలుత ఇతనిరాజ్యమును దాన

రూపమున పరిగ్రహించి అనంతరము ఆం

తకు ముందు ఇతఁడు తన యజ్ఞమునకై

ఇచ్చునట్లు వాగ్దత్తముచేసి ఉండిన ధనము

ను ఇచ్చుని నిర్బంధించి దానికి ఇతనిభార్య

ను అమ్మించి చండాలుని కొలుచునట్లును

ప్రశాన భూమియందు వసించునట్లును చేసి

ఇతనికొడుకును పాముచే కలపించి చంపి

ఆవల నిరపరాధ అయిన ఇతనిభార్యపై

శిశుహత్యా పాతకమును మోవఁజేసి ఆమెను

శిక్షార్థురాలు అగునట్లు చేయించి ఎట్లును

బాంకింప నేరక పోయెను కడపట తన

ప్రయత్నములు ఎల్ల వ్యర్థములు అయి

పోఁగా రుద్రాదిదేవతలు ఈ హరిశ్చంద్రు

నికి ప్రత్యక్షము అయి ఇతని కొడుకును

బ్రతికించి మరల మునుపటియట్లు రాజ్యాని

వత్వము వహించునట్లు అను గ్రహించిరి

అప్పుడు విశ్వామిత్రుడు తాను తీసికొన్న రాజ్యమును ఇచ్చి బహుకాలము శ్రమకు ఓర్చి తపస్సుచేసి ఆర్జించిన మహా పుణ్య భలమును ఇతనికి దారపోసి చిరకాలము రాజ్యపదస్థుడనై సత్య హరిశ్చంద్రుడు అన విఖ్యాతిని ఒందుము అని ఆశీర్వాదించి చనియెను కనుకనే సత్యమునందు హరి శ్చంద్రునికి మించినవారు లేరు అని జగ ద్విఖ్యాతి కలిగి ఉన్నది.

ఇట్లు విశ్వామిత్రుడు కారణములేకయే హరిశ్చంద్రుని మిగుల ఇడుమలు పెట్టినందునై వసిష్ఠుడు అతనిని బకము అగునట్లు శాపము ఇచ్చెను అందుకు విశ్వామిత్రుడు అతనికి ఆడేలు అగునట్లు ప్రతిశాపము ఇచ్చెను ఇట్లు ఒండొరులు మాతృర్యమున శపించుకొని పోరాడుచు ఉండు నవసరమున బ్రహ్మ వారిని శాంత వచనములచే అనునయించి వారి పోరాటమును ఉడిషే వారి పూర్వ రూపములను మరల వారికి ఇచ్చి ఇరువురకును హైత్రి కలుగజేసి పోయెను హరిహరరాయుడు ఒకానుక రాజు ఇతడు విద్యానగరమును స్థాపించినవాడు తుంగభద్రా నదీతీరమున ఉండిన అడవులను చక్కజేసి అచట తన రాజ్యమును స్థాపించెను.

హరితుడు విశ్వామిత్రుని కొడుకు ఇతని వంశజులు అగు బ్రాహ్మణులు హరితులు అనబడుదురు

హరుడు (౧) శివునకు నామోత్తరము
(౨) ర|| మాల కొడుకు విభీషణుని మంత్రి

హర్యంగుడు. అ|| చంపుని కొడుకు హర్యశ్వుడు. (౧) ఇ|| దృఢాశ్వునికొడుకు నికుంభున తండ్రి.

(౨) ఇ|| అనరణ్యుని కొడుకు సుమనస్సు తండ్రి

(3) మి|| ధృష్టకేతుని కొడుకు

(౪) పు|| నా|| భర్తా శ్వుడు

హన్తుడు భర్తునికి శ్రద్ధయందు పుట్టిన తృతీయపుత్రుడు ఇతనిభార్య నంద సోదరులు శముడు కాముడు

హలంభనుడు నా|| బలంభనుడు

హవిధానుడు విజయాశ్వుని లేక అంతర్ధానునికి సభస్వతియందు పుట్టిన కొడుకు ఇతనికి బన్ధిష్ఠుడు, లేక ప్రాచీనబన్ధి, గయ్యుడు, శుక్లుడు, కృష్ణుడు, సత్యుడు లేక యజ్ఞుడు, జితవ్రతుడు లేక అజినుడు, అని ఆర్యురు కొడుకులు కలరు అందు ప్రాచీనబన్ధికి వడుగురు పుత్రులు పుట్టిరి వారు వ్రజేతసులు అనబడుదురు

హవిర్భుక్కు నా|| ప్రీతి పులస్త్యుని భార్య ఈమెయందు ఆగస్త్యుడును విశ్రవాసుడును పుట్టిరి

హవిర్యజ్ఞములు శ్రాతాగ్నియందు వేల్పుబడు యజ్ఞ భేదములు అగ్నియందు అగ్ని హోత్రము దర్శపూర్ణమాసములు ఆగ్రహ యణము చాతుర్మాస్యము నిరూఢపశుబంధము శ్రాతామణి అని సప్తవిధము కలవి చూ|| యజ్ఞము

హవ్యవాహనుడు (౧) చూ|| నా|| గృహపతి.

(౨) అగ్ని శుచి కొడుకు

హస్తికుడు. పు|| సుహృత్తుని కొడుకు ఈతని పేర కారవుల పట్టణము హస్తినాపురము అని చెప్పబడును ఇతని కొడుకులు అజమీథుడు దిప్తిమీథుడు పురుమీథుడు

హస్తిగిరిమహాత్మ్యము ఒకానుక గ్రంథము ఇది కాంచీక్షేత్ర మాహాత్మ్యమును తెలుపును కాంచీపట్టణము ఉండుస్థలము సత్యవ్రత క్షేత్రము అనియు, ఇందు చతుర్భుజ

ప్రక్క అశ్వమేధయాగము సలిపెను అని
యొక్క గ్రంథమునందు చెప్పి ఉన్నది

హస్తీపురము నా॥ హస్తినాపురము అజ
మీధుని తండ్రి అగు హస్తినాపురవలన * ఈనా
మము కలిగెను ఇది కౌరవులకు రాజధాని
ఇది ఇష్టంబు గంగానదిలో మునిగి ఉన్నది
దీర్ఘిపట్టణమునకు తూర్పున ఇది అఱువది
మైల్ల దూరమున ఉండినట్లు తెలియును ఒక
ష్టంబు దుర్యోధనుని కొమార్తను వివాహము
కాంగారి కృష్ణుని కొడుకు అగు సాంబుడు
ఎత్తుకొనిపోవ కౌరవులు వానింబట్టి చెఱసా
లలో పెట్టిరి అనంతరము వానిని విడిపిం
చుకొని పోవుటకై బలరాముడు హస్తీపు
రికివచ్చి మంచిమాటలచే ఎంతచెప్పినను
కౌరవులు వివేకపోతగా బలరాముడు తన
నాంగేటిచే హస్తినాపురమును గంగలో
త్రోయ సమకట్టెను అని ప్రసిద్ధి
హస్తుడు య॥ వసుదేవునకు రోచనయందు
కలిగిన కొడుకు

హా

హాస్తికుండ య॥ నా॥ కృతవర్మ

హాహ ఒక గంధర్వరాజు

హి

హిందూమతము హిందూదేశస్థులు అవలంబించి
ఉండుమతము ఇది కర్మమువలన అత్తుకు
శరీరముతోడి సంబంధము కలుగుచు ఉన్న
ది అనియు, కర్మములకు శిక్షకులు అ
హంకారమహంకారములు అనియు, దేహను
బంధములు అయిన గృహారామాదులయందు
అభిమానము ఉంచువారు సంసారమగ్నులు
అయి విషయతృప్తిపరులు అయి పరతత్వ

ము అయిన ఈశ్వరుని మాని వివిధక్షేత్ర
సంతాపములను పొందుచు దేహంతరోత్ప
త్తిని పొందుచుండుదురు అనియు, దేహత్వ
వివేకము కల పండితులు దేహమునకు ఉత్ప
త్తి వివాశములు స్వభావసిద్ధములు అత్తుకు
జననమరణాదులు లేవు అని ఎఱింగి సుఖ
హాములను పొందక సమస్తమునకు ఉదా
సీనులు అయి, సర్వజ్ఞుడును సర్వశక్తు
డును సర్వసముండును సర్వకారణుండును
సకలజీవదయాపరుండును అగు యశోవర్ష
రుని పరమదయాళువు శుద్ధుండు క్రియాశూ
న్యుండు నిస్సంగుండు పరిపూర్ణుండు అని
తెలిసికొని మోహమువదలి నిరస్త సమస్తా
శులై అతిశీఘ్రమున ఉత్తమపదము బొత్తు
రు అనియు, అట్టి మోక్షమునకు భగవద్భక్తి
ముఖ్యసాధకము అనియు, భగవద్భక్తి కా
మ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యములు
అనెడి అరిష్టద్వైతమును గెలిచి ఇంద్రియ
ములను జితవఱచుకొని అహంకార మమ
కారములను మాని సర్వమును భగవదర్పణ
ము చేయుటవలన కాని కలుగదు అనియు,
అట్టి మనూ నిశ్చయము వేదప్రమాణముల
యందలి విశ్వాసమువలననే కలుగవలయు
ను, అనియు ప్రతిపాదించును

ఈనైదికమతము అనేకవిధములుగ ఉం
డును అందు ముఖ్యములు నాలుగు. స్నా
నము వైష్ణవము శైవము మాధ్వము అని
వీనిలో స్నానము అద్వైతము అనియు,
శైవ వైష్ణవ మతములు విశిష్టాద్వైతములు
అనియు, మాధ్వమతము ద్వైతము అనియు,
చెప్పబడును

హింస. నిర్బతి హంతురు అధర్మని భార్య.

* హస్తీ అనగా పినుంగు కనుక దాని పర్యాయములు అన్నియు దీనికి నామములు అగును
ఉదాహరణము. గజపురి, కరిపురి ఇత్యాది.

హిడింబ ర|| హిడింబాసురుని చెలియలు
ఇది భీమునిపెండ్లాడి ఘటోత్కచుని కసెను
హిడింబుండు ఒకానుక రాక్షసుండు వీడు
పాండవులు లక్కయింటను ఉండి తప్పిం
చుకొనిపోవుచు తనవనము చేరినప్పుడు వా
రిని హింసించ తలచి భీమునిచే చంపబడెను

హిమవంతుండు. పర్వతరాజు ఇతడు మేరు
పురాంతునైన మనోరమ లేక మేనకను
పెండ్లాడి ఆమెయందు గంగ అనియు పా
ర్వతి అనియు ఇరువురు మాంతులను పడ
సెను పార్వతికి ఉమ దుర్గ కాళి శక్తి అని
అనేక నామములు కలవు చూ|| పార్వతి
భద్ర కాళి

హిరణ్యకశిపుండు ఒకానుక రాక్షసురాజు
ఇతడు కశ్యపునికి దితియందు పుట్టిన
కొడుకు చూ|| హిరణ్యాక్షుండు ప్రహ్లా
దుండు

హిరణ్యగర్భుండు చూ|| బ్రహ్మ
హిరణ్యనాభుండు (౧) శ్రీరాముని జ్యేష్ఠ
పుత్రుండు అయిన కుశునివంశమున పుట్టిన
వాండు ఇతడు జైమిని శిష్యుండు అ
యిన యాజ్ఞవల్క్యుని యొద్ద యోగమా
ర్గోపదేశము పొందెను.

(౨) చూ|| నా|| మైనా

కుండు.

హిరణ్యశ్చరము. నివాతకవచ కాలకేయుల
వట్టణము. ఇది సముద్రములోపల ఉండెను

హిరణ్యరోముండు నలుపురు లోకపాలురలో
ఒకండు.

హిరణ్యాక్షుండు. (౧) హిరణ్య కశిపుని త
మ్ముండు. తండ్రి కశ్యపవ్రజాపతి తల్లి దితి
ఇతడును ఇతని అన్నయును సనకసనం
దుల శాపముచే రాక్షసులు అయి పుట్టిన
విష్ణుత్వార్ధపాలకులు అగు జయవిజయలు

వీరు మహాత్మరము అగు తపము సలిపి బ్రహ్మ
రుద్రులవలన అనేక వరములను పడసి దేవ
తలకును మనుష్యులకును పెక్కు వాదలు
ఒసరించిరి వీరిలో హిరణ్యాక్షుండు అనంబ
రంగున వీనిని విష్ణువు సూక్రాకారమున
అవతరించియు హిరణ్యకశిపుని నరసింహవ
తారమున అవతరించియు సంహరించెను
చూ|| ప్రహ్లాదుండు దితి

(౨) య|| వసుదేవుని త

మ్ముండు అయిన శ్యామకునిరెండవకొడుకు

హం

హుతాశనుండు చూ|| నా|| అగ్ని

హం

హూహూ ఒకానుక గంధర్వుండు ఇతం
డు దేవల ఋషి శాపముచే మకరి అయి
పుట్టి అగస్త్యశాపమున గజరూపి అయిన
ఇంద్రద్యుమ్నుని పట్టుకొని వాధించి విష్ణు
చక్రముచే తలనొకబడి శాపవిముక్తుండు
అయె

హృ

హృదికుండు య|| భోజుని కొడుకు ఇతని
కొడుకులు దేవమీరుండు, శత ధన్వుండు,
కృతవర్ష

హృషీకేశుండు విష్ణువు ఇంద్రియ నియంత
అని శబ్దార్థము.

హే

హేతి. సృష్ట్యాదియందు బ్రహ్మచే సృజింపం
బడిన రాక్షసురాజు. ఇతనిభార్య కాలభాగిని
అగు భయ. కొడుకు విద్యుత్కేశుండు.
ఇతడు మూల్యవంతుండు మొదలు అగు
రాక్షసుల వంశమునకు మూల్యశ్రురుడుండు.
ఇతని సోదరుండు అగు వ్రహ్మాతి మిగుల

ధార్మికత్వమును వహించి సంసారసంగము
మాని తపస్సుచేయ పోయెను ఇతఁడు
తామసుఁడు అయి రాక్షస రాజ్యాధి
పత్నీయు వహించెను

హేమ ఒక ఆపస్వరస

హేమకూటము మేరుపునకు దక్షిణమున
భూమ్యగ్రమున ఉండుపర్వతములలో ఒకటి

హేమచంద్రుఁడు (౧) విశాలుని కొడుకు

(౨) ఒకానొక సంస్కృ

తపండితుఁడు ఇతఁడు శాలివాహన శక

౧౧౦౦ సంవత్సరము లప్పడు ఉండినట్లు

తెలియవచ్చుచున్నది హేమచంద్రకోశము

అను ఒక నిఘంటువును ఇతఁడు రచించెను

హేమనాథుఁడు ఒకానొక పర్వత రాజు

నా|| మైనాకుఁడు

హేమాంగదుఁడు య|| వసుదేవునకు రోచన

యందు కలిగిన రెండవ కొడుకు

హేముఁడు అ|| యద్రథుని కొడుకు బలి

పితామహుఁడు

హేమాయుఁడు య|| శతజిత్తు మూడవకొడుకు.

హై

హైరంబము ఒకానొక పర్వతము మచి

పురమునకు దక్షిణమున ఉండును కపిల

నది ఇందు ఉత్పత్తి అగుచున్నది

హైహయము కారవీర్యార్జునుఁడు ఏలుచు

ఉండిన దేశము ఇది సర్వదా సదీపిత ప్ర

దేశము

హ్ర

హ్రస్వరోముఁడు మి|| స్వర్ణరోముని కొడు

కు రెండవ జనకుని తండ్రి

హ్

హ్మదుఁడా ది|| హిరణ్య కశిపుని కొడుకు

ప్రహ్లాదుని తమ్ముఁడు వీనిని అనుభవించు

అనియు అందురు

అనుబంధము.

అంజకుడు మి॥ కుని కొడుకు
అంశువు య॥ శురుహూత్రుని కొడుకు
సాత్వతుని తండ్రి
అణువు యయాతి పుత్రులలో ఒకఁడు చూ॥
యయాతి
అససూయ (౨) శకుంతల చెలికత్తెలలో
ఒకతె
అమితభ్యజుఁడు మి॥ ఖాండికుని తండ్రి
అరుణి (౧) బ్రహ్మహాసన పుత్రులలో ఒకఁ
డు, ఇతఁడు ఊర్ధ్వరేతస్కుఁడు అయి
సంతానమునందు ఇచ్చలేక చచ్చెను.
అగ్ధావశువు రు॥ రైభ్యుని కొడుకు పరా
వశుని సోదరుఁడు
ఆనందతీర్థులు. చూ॥ నా॥ మహ్వాచార్యులు
ఆయాతి నహుషుని కొడుకులలో ఒకఁడు.
ఉత్తానబర్హి శర్యాతి జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు
ఉశకుఁడు. య॥ కృతి కొడుకు చేది తండ్రి
ఋక్షము ఒకానొక పర్వతము ఇది మాళవ
దేశ సమీపప్రాంతమున ఉండునది
కందుఁడు రి॥ చూ॥ మారివ
కమలాక్షుఁడు చూ॥ త్రిపురాసురులు
కామపాలుఁడు బలరాముఁడు
కాలానలుఁడు అణువు పౌత్రుఁడు సఖాన
లుని పుత్రుఁడు
కాశి (౨) కాశ్యుని కొడుకు
కాళహస్తి ఒకదివ్యదేవతము ఇందు వాయు
లింగము మూర్తిభవించి ఉండును
కుంభీనసఁ (౨) అంగారపర్వతి భార్య
మణి య॥ యుగంధరుని తండ్రి
కుని మి॥ సితభ్యజుని కొడుకు. అంజకుని
తండ్రి.
కుముదము (౨) నా॥ రైవతకము
కృతభ్యజుఁడు మి॥ కేశిభ్యజుని తండ్రి
కేతుమంతుఁడు (౪) రెండవ అంబరీషుని
కొడుకు.

క్షమావర్తుఁడు దేవలుని పెద్దకొడుకు
గంధీరుఁడు రభసుని కొడుకు
గిరిక శుక్తిమతికి కోలాహలుని సంగమముచే
పుట్టిన మాతురు ఉపరిచర వశువు భార్య
గ్రామణి ఒక గంధర్వుఁడు దేవవతి తండ్రి
చండదేవుఁడు చూ॥ (౧) మతంగుఁడు
చకోరము తూర్పుకనుమలతో చేరిన ఒక
కొండ
ఛాయాదేవి సూర్యుని భార్య చూ॥ త్వష్టి
జలధర ధర్మరాజు తమ్ముఁడు ఆగు భీముని
భార్య సుగుణుని తల్లి
జాహ్నువి చూ॥ గంగ
తారకాక్షుఁడు చూ॥ త్రిపురాసురులు.
త్రికకుత్తు రజస్సు కొడుకు
త్రిహటము ఒక పర్వతము దీనిమీద లంక
ఉండెను
దనువు (౨) ఒక గంధర్వుఁడు చూ॥ కబం
ధుఁడు.
దర్భశయనము. రాముఁడు సేతు బంధనిమిత్త
ము ప్రాయోవవేశము చేసిన చోటు
దీప్తతపుఁడు కా॥ సురాష్ట్రుని కొడుకు
ధన్వంతరి తండ్రి
దుర్దముఁడు (౩) ప్రియవ్రతుని వంశమునందు
జనించిన ఒకరాజు రైవతమనువుకు తండ్రి
అని కొందఱు అందురు చూ॥ రైవతుఁడు.
దేవదత్తుఁడు నరి॥ అగ్నివేశుని తండ్రి
ద్రావిట్లు చూ॥ పంచ ద్రావిట్లు
ధృతుఁడు. (౨) మి॥ అజుని తండ్రి
ధ్రువుఁడు చూ॥ (ధృవుఁడు అనునది పౌర
పాటు) ధృవుఁడు
నంద (౨) ఒక అప్పరస చూ॥ నారీతీర్థ
ములు.
నక్తుఁడు. రెండవ పృథువు కొడుకు.

నరసభూపాలీయము భట్టుమూర్తిచే రచియిం
పఁబడిన కావ్యాలంకార సంగ్రహము చూ॥

భట్టుమూర్తి
నలాయనఁడు రు॥ ఇంద్రనేన తండ్రి చూ॥
నాలాయని

నవుఁడు అ॥ ఉశీనరుని కొడుకులలో ఒకఁడు
నిమ్రోచి య॥ భజమానుని కొడుకులలో
ఒకఁడు

నిరమిత్రుఁడు నకులుని కొడుకు
నిర్వృతి య॥ భృష్టి కొడుకు
నీల కుంభకుని మాతరు కృష్ణుని భార్యలలో
ఒకతె

పాంచజన్యుఁడు ఒక అగ్ని చూ॥ తవుఁడు
సింహీరభద్రుఁడు (పిల్లలమఱ్ఱి) ఒక ఆంధ్రకవి
ఇతఁడు జైమినిభారతమున అశ్వమేధపర్వ
మును తెనిగించెను

పులోమ (౧) రెండవభృగుమహర్షి భార్య చ్యవ
నుని తల్లి

(౨) వైశ్యానరుని కొమార్తె కశ్య
పుని భార్య సంతతి పోలోములు ఈపులో
మను మరీచిభార్యగా కొన్నియెడల చెప్పి
ఉన్నది చూ॥ పోలోములు

పెద్దెళ్లు చూ॥ నా॥ మల్లి నాథుఁడు
బ్రజాని మొదటి ఖనిత్రుని తండ్రి దిట్టని

వంశస్థుఁడు అగు ప్రాంశువు కొడుకు
ప్రతిరథకుఁడు మి॥ మనుని పుత్రుఁడు
ప్రద్యోషిణి దీర్ఘతముని భార్య

ప్రభ (౨) స్వర్ణానుని మాతరు నముచి
భార్య

బాహుకుఁడు (౩) వేనుని దేహమునందు పు
ట్టిన నిషాదుఁడు చూ॥ వేనుఁడు

బృహద్రథుఁడు (౪) మగధదేశపు రాజులు
అగు మార్కండ్యులలో కడపటి వాఁడు చూ॥
పుష్పమిత్రుఁడు

భట్టనారాయణుఁడు ఒక సంస్కృతకవి
చూ॥ వేణి సంహరము

భీమన ఒక ఆంధ్రకవి చూ॥ నన్నయ భట్టా
రకుఁడు

మనుకన్యక చ్యవనుని భార్య బౌర్నుని తల్లి

మాణిభరుఁడు ఒకయక్షుఁడు చూ॥ దేవా
రణ్యము

మాధవాచార్యుఁడు పరాశరశ్శ్రుతికి వ్యా
ఖ్యానము వ్రాసిన పండితుఁడు నా॥ విద్యా
నారాయణుఁడు

యూధిక భర్తరాజు భార్య
యూధేయుఁడు భర్తరాజునకు యూధిక యం
దు పుట్టిన కొడుకు

రథంతర దుష్కంతుని తల్లి ఈశినుని భార్య
రుక్మాంగదుఁడు యరమభాగవ తోత్తములలో
ఒకఁడు ఇతఁడు సూర్యవంశపు రాజు

ఇతని రాజధాని విదిశా పురము భార్య
సంభ్యావళి కొడుకు భర్తాంగదుఁడు
ఇతఁడు శకశాసకులవల్ల సమస్త వ్రతము
లలో ఏకాదశీవ్రతము ఉత్తమమైనది అని
తెలిసికొని ఆవ్రతమును నియమము తప్పక
ఆచరించి యరమ భాగవ తోత్తముఁడు ఆ
యెను.

లక్షణ మద్రదేశపురాజు అగు బృహత్పేయని
మాతరు కృష్ణుని భార్యలలో ఒకతె

లక్ష్మణకవి (మైడిపాటి) ఒక ఆంధ్రకవి ఇ
తఁడు ఆంధ్రనామ సంగ్రహము అను నిఘం
టపు రచించెను

లిఖితుఁడు చూ॥ బాహుద

వాసుకి కశ్యపునకు కద్రవయందు పుట్టిన
నాగులలో రెండవ నాఁడు ఆదిశేషుని
తమ్ముఁడు ఇతఁడు రుద్రునికి కంఠభూష
ణము అయి ఉండును

విఖనశుఁడు ఒక ఋషి ఇతనిచే చేయఁ
బడినది వైఖానసాగమము ఈఆగమమును
నడపువారు వైఖానశులు

విజయ భర్తరాజు తమ్ముడు అగు సహదే
పుని భార్య.

విద్యానారాయణుఁడు మాధవాచా
ర్యుఁడు

విద్యార్థి చూ॥ త్రిపురాసురులు

వైఖానశులు విష్ణు అర్చకులలో ఒక తేగ
వారు మాటయొకతేగవారు పాంచరాత్రులు.

శుద్ధపత్రిక

పుట	సంఖ్య	పేజీ	అశుద్ధము	శుద్ధము
3	2	+10 -3 -2	ప్రభావసుని పులయి ఉండరు ఇ॥ ఉల్లుకుని కొడుకు అంగుని తమ్ముడు భార్య స్వృతి	ప్రభాసుని పులయి ఉండరు భార్య స్వృతి ఉల్లుకుని కొడుకు అంగునితమ్ముడు
4	1	+2 -1	భార్య సునీధి కంకురుడు	భార్య సునీధ కుకురుడు
7	1	+6 +14	ఇయ్యెకుని తమ్ముడగు అఱియ్యని అగ్నిష్వత్తులు	ఇయ్యెకునితమ్ముడు అగునఱియ్యంతుని అగ్నిష్వత్తులు
8	1	+7	ఇతఁడే ఇయ్యెకుని వంశస్థుడగు బృహద్యలనివంశజుడైన శాక్యముని	ఇతఁడును ఇయ్యెకు వంశస్థుడగు బృహద్యలని వంశజుడైన శాక్యమునియు ఒకకాలముననే ఉండినట్లు తెలియును
12	2	-2	నిమ్ముడు	నిమ్ముడు
14	1	+6	తమ్ముడగునహుషుడు	నహుషునితమ్ముడు
15	2	14	విచిత్రమగు కానెక	విచిత్రమగు ఒకానెక
16	1	-3	సహస్రజిత్తు	సహస్రజిత్తు
17	1	+3	అరుణి దనువు పుత్రుడు	అరుణి (ఎ) దనువు పుత్రుడు
18	1	+16	అలంబస ఇయ్యెకు వంశస్థుడైన తృణబిందువు	అలంబస తృణబిందువు
19	2	3	సూర్యుని నికూంతురు అగు	సూర్యుని భార్య అగు
22	1	-5	అకూతి, ప్రజాపతిని	అకూతి, రుచిప్రజాపతిని
24	1	+17	తుపితులుగా	తుపితులుగా
	2	+9	కుశుని	కుశుని
26	2	+17	ఋషభుని పౌత్రుడు అగు సుమతి భరతుని పుత్రుడు అగు సుమతి	ఋషభుని పౌత్రుడును భరతుని పుత్రుడును అగు సుమతి
28	2	-8	ఇతనికి వికుక్షి	ఇతనికి కుక్షి,
30	1	+4	(ఎ) మూడవ మనువు	(ఎ) ప్రియవ్రతుని రెండవపుత్రుడు మూడవమనువు
33	2	+4	అతిసారుని తండ్రి	అతిసారునితండ్రి
36	1	-8	కంకుడు (ర) ఒక ఋషి	. . . . .
38	1	-7	శకునకు	శకునికి
	1	-5	అతిసారుని కొడుకు	అప్రతిరథునికొడుకు
	1	-11	వారిని బ్రహ్మదత్తు వివాహమై	వారిని బ్రహ్మదత్తుడు వివాహమై
39	2	+12	కొడుకు దృఢాశ్వుడు	నా॥ దృఢాశ్వుడు
40	1	+16 +17	ఈతనికి నామాంతరము బలాశ్వుడు	. . . . . (ఎ) రెండవపునిత్రుని కొడుకు ఈతనికి నామాంతరము బలాశ్వుడు

శుద్ధపత్రక.

పుట	సంఖ్య	సంఖ్య	అనుబంధము	శుద్ధము
48	2	+10	అనఁబడుగంధర్వులు	అనఁబడుగంధర్వులు
49	2	-15	కుంతి (౨) క్రుధుని కొడుకు	కుంతి (౨) క్రుధుని కొడుకు
51	1	+14	శౌనంద	శౌనంద
52	1	+16	రండవమధువు కొడుకు	అజవమధువు కొడుకు
	2	+12	కువలయాశ్వఁడు (౧) నా॥ ఋత ధ్వజుఁడు కాశ్యపలో ఒకఁడు శత్రుజిత్తు కొడుకు	కువలయాశ్వఁడు (౧) కా॥ నా॥ ఋత ధ్వజుఁడు, ప్రత ద్వజుఁడు, వత్సుఁడు, శత్రుజిత్తు దివోదా సుని కొడుకు అలర్కునితండ్రి శ్రీమద్భాగవతమున ఇతని దివో దాసుని పౌత్రునిగ చెప్పి ఉన్నది
		-8	(3) కా॥ వత్సుని కొడుకు అల ర్కునితండ్రి మా॥ తా॥ కేతుఁడు	
		-8	కుశునికొడుకు	కుశుని రండవ కొడుకు
53	1	-2	కుశునికొడుకు	కుశుని పెద్దకొడుకు
54	1	-14	కృతాయువు మి॥ అరిష్టనేమికొడుకు	
	1	-1	యమీశ్వరుని	యమీశ్వరుని
59	2	+8	క్షత్రవృద్ధుఁడు పురూరపుని రండవ	క్షత్రవృద్ధుఁడు ఆయువు రండవ
60	2	+7	మితధ్వజుని	అమితధ్వజుని
64	1	+6	కుశునినాలవ	కుశునినాలవ
65	2	-16	శౌతముఁడు (౧) శతానందునితండ్రి	శౌతముఁడు (౧) దీర్ఘతముని కొ డుకు శతానందుని తండ్రి
71	1	-5	జంతుఁడు (౧) సోమకునికొడుకు (౨) పృథకుని అన్న	జంతుఁడు సుజన్మకృత్తు కొడుకు పృథకుని అన్న
74	2	+9	బృహద్రథుని కొడుకు.	బృహత్పత్రుని కొడుకు
77	1	+10	స్వామింభవ మనువు కొడుకు	ప్రియవ్రథుని కొడుకు
79	1	+1	దమనక	దమనక
87	1	+8	కూతురు అగు మరీచ	కూతురు అగు మరీచ
89	1	+3	(౨) కా॥ శురాష్ట్రుని కొడుకు ద న్వంతరి తండ్రి	...
		+12	య॥ నరుని కొడుకు	య॥ దరునికొడుకు
		+13	దుందుభి (౨) మయూని రండవ కొ డుకు మందోదరి సహౌదరుఁడు	దుందుభి (౨) మయూని రండవ కొ డుకు. మందోదరి సహౌదరుఁ డు వాలిచే చంపబడెను వీనిచంపి అగునట్లు శాపము ఇచ్చెను
		+15	దుందుభి (3) మాయూని రండవ కొడుకు వాలిచే చంపబడెను ... ఇచ్చెను	దుందుభి (3) మాయూని రండవ కొడుకు

పుట	సంఖ్య	క్ర.సంఖ్య	అనువాదము	శబ్దము
92	2	-14	స్వామింభవ మనువు కొడుకుల	ప్రియవ్రతుని కొడుకుల
94	1	-12	ప్రతిపండుగడు	ప్రతిదినండుగడు
95	1	-14	దీక్ష తవుని	దీక్ష తవుని
96	1	+12	కుశుని మూడవ కొడుకయిన అగ్ర	కుశుని మూడవ కొడుకయిన అగ్ర
			రజస్సు	ధూర్త రజుడు
	2	+10	విరూహానుని	విరోహానుని
97	1	+10	భృగుడు	భ్రుగుడు
	2	-8	శిలాగునికొడుకు	శిలాడునికొడుకు
108	2	-6	వజ్ర,	వజ్ర,
119	1	+8		
121	2	-4	{ మరీష	మారీష
		-5		
124	1	-11	శశునికి	శశునికి
129	1	+8	బృహత్కరుడు	బృహత్కరుడు
136	1	+2	స్వామింభవునిపెద్దకొడుకు	ప్రియవ్రతునిపెద్దకొడుకు
138	1	-11	స్వామింభవ మనువుకొడుకుల	ప్రియవ్రతునికొడుకుల
141	2	+12	జలంధర	జలధర
155	2	-8	బృహద్బలుడు	బృహద్బలుడు
162	1	-15	అణుగురు కొడుకులలో	పిఠురుకొడుకులలో
165	1	-17	{ తేత్రాయుగము	తేత్రాయుగము
		-18		
163	2	-2	తర్జములు	తర్జములు
168	2	-7	అయోనిజుడై	అయోనిజుడై
188	1	+5	(గీ) అం॥ బృహత్సనుని	(గీ) అం॥ జయద్రథుని
191	2	-16	భారవునితండ్రి	భారవుని తండ్రి
200	2	+18	ఏకలవ్యునియన్న	ఏకలుని యన్న
202	2	+17	క్రోష్ట్ర	క్రోష్ట్ర
208	1	+10	అజమీధుని	అజమీధుని
224	1	+1	తిగర	తిగర

+ ప్రైనినుండి

- క్రిందినుండి

